

மகாபாரத சாகரம்

நூல் - 12

திருதராஷ்டிர மன்னர்

ஆதிரா

மகாபாரத சாகரம்

நூல் - 12

திருதராஷ்டிர மன்னர்

ஆதிரா

திருதராஷ்டிர மன்னர்

1. ஆதி பருவம்

18

- 1.1 திருதராஷ்டிரர் பிறப்பு
- 1.2 காந்தாரியுடன் திருமணம்
- 1.3 திருதராஷ்டிரர் ஆலோசனை
- 1.4 கௌரவர்களின் சதிச் செயல்
- 1.5 மன்னரின் ஆணை
- 1.6 அரக்கு மானிகை எரிப்பு
- 1.7 திரௌபதி சுயம்வரம்
- 1.8 துரியோதனன் திட்டம்
- 1.9 பாண்டவர்கள் ஹஸ்தினாபுரம் வருதல்
- 1.10 யுதிஷ்டிரர் பட்டாபிலேகம்

2. சபா பருவம்

23

- 2.1 யுதிஷ்டிரர் யாகம் கண்டு துரியோதனன் பொறாமை
- 2.2 திருதராஷ்டிரர் துரியோதனனிடம் துயரத்திற்கான காரணம் கேட்டல்
- 2.3 துரியோதனனுக்கு திருதராஷ்டிரன் அறிவுரை; துரியோதனன் பிடிவாதம்
- 2.4 சூதாட்டம் தீது விளைவிக்கும் எனத் துரியோதனனிடம் திருதராஷ்டிரர் கூறுதல்
- 2.5 விதுரரிடம் திருதராஷ்டிரர் யுதிஷ்டிரரை அழைக்கச் சொல்வது
- 2.6 பாண்டவர் வருகை; சூதில் தோல்வி; திரௌபதி அவமானம்; பீமன் சபதம்
- 2.7 திருதராஷ்டிரர் இடத்தில் தீயசகனங்கள்
- 2.8 திருதராஷ்டிரர் துரியோதனனை நிந்தித்தல்; திரௌபதிக்கு வரம் அளித்தல்
- 2.9 யுதிஷ்டிரரிடம் திருதராஷ்டிரர் நாட்டைத் திருப்பி அளித்தல்; நல்ல சொற்களைப் பேசுதல்
- 2.10 திருதராஷ்டிரரிடம் துரியோதனன் கூற்று; திருதராஷ்டிரர் மறுமொழி

- 2.11 துரியோதனன் மீண்டும் சூதினை வேண்டுதல்;
திருதராஷ்டிரர் உடன்பாடு; பாண்டவரை அழைக்கச் சொல்லுதல்
- 2.12 அவையினர் எதிர்ப்பு தெரிவித்தல்;
ஆனாலும் திருதராஷ்டிரர் கட்டளையிடுதல்
- 2.13 மீண்டும் சூது; பாண்டவர் தோற்று வனவாசம் ஏகுதல்
- 2.14 காடேகும்போது பாண்டவர் செயல்கள்;
திருதராஷ்டிரருக்கு விதுரர் தெரிவித்தல்
- 2.15 நாரதர் வருகையும், திருதராஷ்டிரரிடம் கூறியதும்
- 2.16 திருதராஷ்டிரர் கேட்டவாறு விதுரர் நாட்டு மக்கள் நிலையைக் கூறுதல்
- 2.17 சஞ்ஜயன்-திருதராஷ்டிரர் உரையாடல்

3. வன பருவம்

34

- 3.1 திருதராஷ்டிரர் மீண்டும் விதுரரிடம் யோசனை கேட்டல்;
விதுரரின் ஆலோசனையை ஏற்க மறுத்தல்;
விதுரர் வெளியேறுதல்
- 3.2 திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனை அனுப்பி விதுரரை அழைத்தல்;
மன்னிப்பு கேட்டல்
- 3.3 வியாசர் வருகை;
துரியோதனனைத் தடுக்க திருதராஷ்டிரரிடம் வேண்டுதல்
- 3.4 திருதராஷ்டிரர் பதில்; வியாசர் பாண்டவரிடம் இரக்கம் காட்டுதல்
- 3.5 மைத்ரேயர் வருகை; துரியோதனனுக்குச் சாபம்;
விதுரர் கிர்மீர்வதம் பற்றிக் கூறுதல்
- 3.6 திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் தன் புதல்வர்களைப் பற்றிக் கவலையுடன் கூறுதல்
- 3.7 மீண்டும் திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் கூறுவது;
சஞ்ஜயனின் பதிலுரை
- 3.8 திருதராஷ்டிரர் பிராமணனிடத்தில் பாண்டவர்கள் பற்றிக் கேட்டறிதல்
- 3.9 துரியோதனன் முதலியோர் த்வைதவனம் செல்ல அனுமதி பெறுதல்

4. உத்தியோக பருவம்
- 4.1 திருதராஷ்டிரர் சபைக்குத் துருபதனின் புரோகிதர் தூதாக வருதல்; தூதரின் உரையும், மன்னரின் கருத்தும்
- 4.2 திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் பாண்டவர்களின் புகழைக் கூறிச் செய்தி அளித்து அவர்களிடம் அனுப்புதல்
- 4.3 பாண்டவர்களிடமிருந்து திரும்பிய சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரைச் சந்தித்தல்; நிந்தித்தல்
- 4.4 திருதராஷ்டிரர் விதுரரை அழைத்துப் பேசுதல்
- 4.5 திருதராஷ்டிரரிடத்தில் விதுரர் பாண்டவரைப் பாராட்டிக் கூறுதல்; விதுரர் உரைத்த நீதி
- 4.6 விதுரர் திருதராஷ்டிரருக்கு விரோசன், சுதன்வா விவாதம், தத்தாத்ரேயர் - சாத்ய தேவர்களின் உரையாடலைக் கூறி ஹிதோபதேசம் செய்தல்
- 4.7 திருதராஷ்டிரர் மறுத்தல்; விதுரர் மேலும் உரைத்தல்
- 4.8 விதுரர் ஸ்மரணம் செய்தல்; சனத் சுஜாதர் தரிசனம் அளித்தல்; அவரிடம் திருதராஷ்டிரருக்கு உபதேசம் செய்ய விதுரர் வேண்டுகல்
- 4.9 சனத் சுஜாதரிஷி திருதராஷ்டிரரின் வினாக்களுக்கு விடையளித்தல்
- 4.10 சனத் சுஜாதர் பரமாத்மாவின் சொருபத்தை வர்ணித்தல்; யோகிகள் மூலம் அவரது இருப்பு எடுத்துக் கூறப்படுவது
- 4.11 மறுநாள் கௌரவ சபை கூடுதல்
- 4.12 திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் பாண்டவர்களின் சேனை பற்றிக் கேட்பது; சஞ்ஜயன் உணர்விழத்தல்; பின் பதிலுரைத்தல்
- 4.13 சஞ்ஜயன் மீண்டும் பாண்டவர்களின் சேனை பற்றி விவரித்தல்; பீமனை நினைத்து திருதராஷ்டிரர் பயமும் கவலையும் கொள்ளுதல்
- 4.14 திருதராஷ்டிரர் அர்ஜுனனிடம் உள்ள பயத்தையும் வெளிப்படுத்துதல்
- 4.15 திருதராஷ்டிரர் போரில் பயம் கொண்டு சபையில் அமைதியை விரும்பிக் கூறுதல்
- 4.16 சஞ்ஜயன் துரியோதனனை அடக்குமாறு மன்னருக்கு ஆலோசனை கூறுதல்

- 4.17 துரியோதனன் திருதராஷ்டிரருக்குத் தன் மேன்மையைக் கூறித்
தெரியும் அளித்தல்
- 4.18 சஞ்ஜயன் சொல் கேட்டுத் திருதராஷ்டிரர் கூறுதல்;
துரியோதனன் பதில்
- 4.19 சஞ்ஜயன் த்ருஷ்டத்யும்னன் பாண்டவருக்கு ஊக்கமளிப்பதையும்,
அவனது செய்தியையும் திருதராஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தல்
- 4.20 திருதராஷ்டிரர் துரியோதனனைப் பாண்டவர்களோடு சமாதானம்
செய்து கொள்ளக் கூறுதல்; துரியோதனன் மறுப்பு
- 4.21 திருதராஷ்டிரர் சபையினருக்குக் கூறுதல்
- 4.22 திருதராஷ்டிரர் மீண்டும் சஞ்ஜயனிடம் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின்
செய்தியைக் கூறும்படிக் கேட்டல்
- 4.23 திருதராஷ்டிரர் கௌரவர்-பாண்டவர் சக்தியை ஒப்பிட்டுப் பேசுதல்
- 4.24 துரியோதனன் பேச்சு; விதுரர் அடக்கத்தின் சிறப்பை உரைத்தல்
- 4.25 திருதராஷ்டிரர் துரியோதனனிடம் கூறுதல்
- 4.26 திருதராஷ்டிரருக்குச் சஞ்ஜயன் அர்ஜுனனின் செய்தியைத்
தெரிவித்தல்
- 4.27 கௌரவ சபையிலிருந்து மன்னர்கள் வெளியேறுதல்;
சஞ்ஜயன் கூறியவாறு திருதராஷ்டிரர் வியாச பகவானையும்,
காந்தாரியையும் சபைக்கு வரவழைத்தல்
- 4.28 திருதராஷ்டிரர், சஞ்ஜயன், துரியோதனன், காந்தாரி, வியாசர்
இவர்களது உரையாடல், சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரைத் தத்துவ
ஞானம் பெறுமாறு கூறுதல்
- 4.29 சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரருக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் திருநாமங்களை
விளக்குதல்; கௌரவர்களைச் சந்திப்பதற்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்
ஹஸ்தினாபுரம் வரவுள்ளதைக் கூறுதல்
- 4.30 திருதராஷ்டிரர் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை நினைத்து வணங்குதல்
- 4.31 திருதராஷ்டிரர் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை
வரவேற்க ஏற்பாடு செய்தல்
- 4.32 திருதராஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை வரவேற்க
விரும்பியவாற்றைத் தெரிவித்தல்
- 4.33 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கௌரவ சபையில் திருதராஷ்டிரரிடம் உரைத்தல்
- 4.34 பரசுராமர் திருதராஷ்டிரருக்குத் தம்போத்பவன் வரலாறு மூலம்
நர-நாராயண சொரூபமான அர்ஜுனன் - ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின்
மகத்துவத்தைத் தெரிவித்தல்

- 4.35 கண்வமகரிஷி, நாரதமகரிஷி ஆகியோர் அறிவுரை;
திருதராஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை வேண்டதல்
- 4.36 திருதராஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் துரியோதனனுக்கு எடுத்துக்
கூறும்படி வேண்டதல்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மீண்டும் அறிவுரை;
திருதராஷ்டிரர் கூற்று
- 4.37 திருதராஷ்டிரர் காந்தாரியை அழைத்து துரியோதனனுக்கு
அறிவுறுத்தக் கூறுதல்
- 4.38 காந்தாரியின் அறிவுரையைத் துரியோதனன் அவமதித்தல்.
ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைக் கைது செய்யத் திட்டம்; மீண்டும்
விதுரர் பேச்சு; திருதராஷ்டிரர் துரியோதனனுக்கு அறிவுரை
- 4.39 குருக்ஷேத்திரத்தில் படைகள் அணிவகுத்த பின் திருதராஷ்டிரர்
சஞ்ஜயனிடம் கேட்டல்.
- 4.40 திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயன் சொற்களால் தெரிந்து கொள்ளும்
செய்திகள்

5. பீஷ்ம பருவம்

91

- 5.1 வேதவியாசர் வருகையும், திருதராஷ்டிரரிடத்தில் கூறியவையும்
- 5.2 வியாசர் சஞ்ஜயனுக்கு ஞான திருஷ்டி பெற வரமளித்தல்
- 5.3 வியாசர் கிரக நிலைகளின் சாதகமற்ற நிலையைக் கூறிப்
போரைத் தடுக்க வழி செய்யுமாறு திருதராஷ்டிரரிடம் வேண்டதல்
- 5.4 திருதராஷ்டிரர் பதில்; வியாசர் அறிவுரை
- 5.5 திருதராஷ்டிரர் இடைமறித்துப் பேசுதல்; போரில் வெற்றிக்கான
சுப சகுனங்களைப் பற்றித் தெரிவிக்க வேண்டதல்; வியாசர்
சுப சகுனங்களைக் கூறுதல்
- 5.6 திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் பூமியின் பெருமையைக்
கூறுமாறு கேட்டல்
- 5.7 சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரிடம் வருணித்தவை
- 5.8 சஞ்ஜயன் போரில் பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டதைத் தெரிவித்தல்;
திருதராஷ்டிரர் அமுதபடி வினா விடுத்தல்
- 5.9 சஞ்ஜயன் போர் விவரங்களைத் தெரிவித்தல்
- 5.10 சஞ்ஜயன் போர்க்களத்தை வருணிப்பது;
பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பகவத் கீதையை அருளுதல்

- 5.11 முதல் நாள் போரில் ச்வேதன் பீஷ்மரால் கொல்லப்படுதல்;
திருதராஷ்டிரர் வினா
- 5.12 சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரருக்கு மூன்றாம் நாள் போரை விவரித்தல்
- 5.13 நான்காம் நாள் போர்; சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரிடம் கூறுபவை
- 5.14 திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் வினா எழுப்புதல்; சஞ்ஜயன் பதில்
- 5.15 சஞ்ஜயன் பீஷ்ம-துரியோதன உரையாடலைத் திருதராஷ்டிரருக்குக் கூறியது
- 5.16 சஞ்ஜயன் ஐந்தாள் நாள் போரை விவரித்தல்
- 5.17 ஆறாம் நாள் வியூக அமைப்பைச் சஞ்ஜயன் மன்னருக்குத் தெரிவித்தல்
- 5.18 திருதராஷ்டிரர் கௌரவ சேனையின் சிறப்பைப் புகழ்ந்து கூறுதல்
- 5.19 திருதராஷ்டிரரின் கவலை
- 5.20 திருதராஷ்டிரருக்குச் சஞ்ஜயன் பதிலுரைத்தல்
- 5.21 ஏழாம் நாள் போரைச் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிர மன்னருக்கு விவரித்தல்
- 5.22 திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயன் மூலம் எட்டாம் நாள் போர் பற்றித் தெரிந்து கொள்வது
- 5.23 ஒன்பதாம் நாள் போரைச் சஞ்சயன் விவரித்தல்
- 5.24 பத்தாம் நாள் போர்ச் செய்திகளைச் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரருக்குத் தெரிவித்தல்

6. துரோண பருவம்

113

- 6.1 துரோணர் வரமளிக்க விரும்புதலும்; துரியோதனன் கேட்ட வரமும்
- 6.2 துரியோதனனின் உள்ளக் கிடக்கை; துரோணரின் தந்திரம்
- 6.3 போருக்கான வியூகம்
- 6.4 முக்கிய வீரர்களின் போரைச் சஞ்ஜயன் வருணித்தல்
- 6.5 துரோணர் யுதிஷ்டிரரைப் பிடிக்க விரைதல்
- 6.6 பன்னிரண்டாம் நாள் போர் வருணனை
- 6.7 பதின்மூன்றாம் நாள் போர்
- 6.8 அபிமன்யுவிடம் சாரதி கூறுதல்; அபிமன்யு வியூகத்தை உடைத்துப் பகைவரை வதைத்தல்
- 6.9 வியாசர் யுதிஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் அளித்தது; 16 ராஜரிஷிகளின் வரலாறு கூறுதல்

- 6.10 அபிமன்யுவின் மரணத்திற்குப் பின் நடந்தவற்றைத்
திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் கேட்டு அறிந்து கொள்வது
- 6.11 14 மற்றும் 15-ஆம் நாள் போர் நிகழ்வுகளைச் சஞ்ஜயன்
திருதராஷ்டிர மன்னருக்கு விவரித்தல்
- 6.12 திருதராஷ்டிரரின் துயரமும் அவர் துரோணரைப்
புகழ்ந்துரைப்பதும்
- 6.13 திருதராஷ்டிரர் சோகத்தால் உணர்விழத்தல்;
நினைவு திரும்பி மீண்டும் வினாவிடுத்தல்
- 6.14 திருதராஷ்டிரர் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் லீலைகளைச்
சுருக்கமாகக் கூறுதல்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் மகிமையை
உரைத்தல்
- 6.15 சஞ்ஜயன் மீண்டும் 14 மற்றும் 15-ஆம் நாள் போர்
நிகழ்வுகளைக் கூறுதல்
- 6.16 துரியோதனன் துரோணரைக் குறை கூறுதலும்
துரோணரின் பதிலும்
- 6.17 துரியோதனனின் பதிலும் துரோணர் அவனுக்குக் கவசமளித்தலும்
- 6.18 துரோணர்-த்ருஷ்டத்யும்னன் இடையிலான போர்
- 6.19 துரியோதனன் அர்ஜுனனிடம் தோல்வியடைதல்
- 6.20 திருதராஷ்டிர மன்னர் மீண்டும் சஞ்ஜயனிடம் கேட்பதும்
சஞ்ஜயன் கூறுவதும்
- 6.21 சஞ்ஜயன் கௌரவ சேனையில் உயிரிழந்த வீரர்களைப் பற்றிக்
கூறுதல்
- 6.22 சஞ்ஜயன் யுதிஷ்டிரர் சாத்யகியை அர்ஜுனனிடம் அனுப்பியதைக்
கூறுதல்; சாத்யகி கௌவர்களுடன் போரிடுதல்
- 6.23 திருதராஷ்டிர மன்னர் சஞ்ஜயனிடம் வினவியவை
- 6.24 திருதராஷ்டிரர் வினாவிற்குச் சஞ்ஜயன் கூறிய போரின்
தொடர் நிகழ்வும்
- 6.25 துரோணர் துச்சாதனனை ஏசுதல்
- 6.26 துரோணர் பாஞ்சாலர்களுடன் போர் புரிதல்
- 6.27 திருதராஷ்டிரர் மீண்டும் சஞ்ஜயனிடம் வினவுதல்; சஞ்சயன் பதில்
- 6.28 துரோணர் பாஞ்சாலர்களின் போர்;
துரோணர் பலரை வதம் செய்தல்;

- 6.29 யுதிஷ்டிரர் கவலை; அர்ஜுனனையும், சாத்யகியையும் தேடப் பீமசேனனை அனுப்புதல்
- 6.30 பீமன் கௌரவ சேனையில் பிரவேசித்ததைச் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரிடம் கூறுதல்
- 6.31 திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் பீமசேனனை எதிர்த்தவர் பற்றிக் கேட்டல்
- 6.32 சஞ்ஜயன், பீமனுடன் கர்ணன் போரிட்டதையும், துரியோதனன் துரோணரைக் குறை கூறியதையும், துரோணரின் ஆணையையும் தெரிவித்தல்
- 6.33 திருதராஷ்டிரர் மீண்டும் கர்ணன் பீமசேனன் போர் பற்றி வினவுதல்
- 6.34 பீமசேனன் கர்ணன் போரைச் சஞ்ஜயன் விவரித்தல்
- 6.35 திருதராஷ்டிரர் கவலை; தன் புதல்வர்களை நிந்தித்தல்
- 6.36 சஞ்ஜயன் மன்னரிடம் குற்றம் காணுதல்
- 6.37 பீமன் தொடர்ந்து திருதராஷ்டிரர் புதல்வர்களை வதம் செய்ததைச் சஞ்ஜயன் கூறுதல்
- 6.38 திருதராஷ்டிரரின் சொற்கள்; சஞ்ஜயன் தொடர்ந்து விவரித்தல்
- 6.39 அர்ஜுனன் கர்ணனையும், அஸ்வத்தாமாவையும் விரட்டுதல்; சாத்யகியால் அலம்புஷ மன்னன் மரணம்
- 6.40 அர்ஜுனன் கவலை; பூரிச்ரவா-சாத்யகி உரையாடல்; பூரிச்ரவாவின் கைகள் வெட்டப்படுதல்
- 6.41 பூரிச்ரவாவின் உண்ணாவிரதமும், சாத்யகியால் வதம் செய்யப்படுதலும்
- 6.42 அர்ஜுனன் ஜயத்ருதனை வதைக்க விரும்புதல் கர்ணன்-துரியோதனன் உரையாடல்
- 6.43 அர்ஜுனனின் அற்புத பராக்கிரமம்; அர்ஜுனன்-கர்ணன் போர்
- 6.44 ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் உபாயம்; ஜயத்ருதன் அர்ஜுனனால் வதம் செய்யப்படுதல்
- 6.45 சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரிடம் கிருபர்-அர்ஜுனன்; கர்ணன்-சாத்யகி போரை விவரித்தல்
- 6.46 திருதராஷ்டிரர் வினா; சஞ்ஜயன் தொடர்ந்து கூறுதல் அர்ஜுனன் சபதம்

- 6.47 துரியோதனன் துயரத்துடன் துரோணரைக் குறை கூறுதல்;
துரோணரின் பதில்
- 6.48 துரியோதனன்-கர்ணன் உரையாடல், துரியோதனன்-யுதிஷ்டிரர்
போர் பற்றிச் சஞ்ஜயன் கூறுதல்
- 6.49 திருதராஷ்டிரரின் கேள்வி; சஞ்ஜயனின் பதில்
- 6.50 இரவு நேரப்போர்; பாண்டவசேனை-துரோணர் போர்
சிபி மன்னன் வதம்
- 6.51 பீமசேனனின் வீரம்; சோமதத்தன்-சாத்யகி போர்
- 6.52 சஞ்ஜயன் அஸ்வத்தாமா-கடோதகஜன் போரையும்
அஞ்சன பர்வா வதத்தையும் கூறுதல்
- 6.53 யுதிஷ்டிரர்-துரோணர் போர்; யுதிஷ்டிரர் வெற்றி
- 6.54 துரியோதனன்-கர்ணன் உரையாடல்,
கிருபர் கர்ணனைக் கேலி செய்தல்
- 6.55 இரவு நேரப் போர் தொடங்குதல்
- 6.56 துரியோதனன் துரோணரிடம் கோபத்துடன் கூறியதைச்
சஞ்ஜயன் தெரிவித்தல்
- 6.57 கடோதகஜன் அலம்புஷ அரக்கனை வதைத்தல்
- 6.58 அலாயுதன் துரியோதனனிடம் வருதல்
- 6.59 சஞ்ஜயன் பாண்டவர்களின் சோகத்தையும்,
ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் மகிழ்ச்சியையும் விவரித்தல்
- 6.60 திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் வினவுதல்; சஞ்ஜயன் பதில்
- 6.61 சஞ்ஜயன் மீண்டும் போர் தொடங்கியதை விவரித்தல்
- 6.62 துரோணர் துருபதன், விராடர் முதலியோரை வதம் செய்தல்
- 6.63 15-ஆம் நாள் போர்
- 6.64 ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பாண்டவர்களிடம் துரோணரை வெல்லும்
வழியைக் கூறுதலும், துரோணாசாரியார் கொல்லப்படுதலும்
- 6.65 அஸ்வத்தாமா வருகை; தந்தையின் மரணச் செய்தியை அறிதல்
- 6.66 யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனால் நிந்திக்கப்படுதல்;
பீமசேனன் அர்ஜுனனை நிந்தித்தல்
- 6.67 த்ருஷ்டத்யும்னன் தன் செயலை நியாயப்படுத்துதல்;
சாத்யகி அவரைச் சாடி உரைத்தல்
- 6.68 மீண்டும் பாண்டவர் கௌரவர் போர் தொடங்குதல்;
அஸ்வத்தாமா நாராயணாஸ்திரத்தினைப் பிரயோகம் செய்தல்

- 6.69 யதிஷ்டிரர் கூற்று; ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் நாராயணாஸ்திரத்திடமிருந்து
சேனையைக் காப்பாற்றுவதல்
- 6.70 துரியோதனன் மீண்டும் நாராயணாஸ்திரத்தைப் பிரயோகிக்கக்
கூறுதல்; அஸ்வத்தாமாவின் இயலாமை
- 6.71 அர்ஜுனன்-அஸ்வத்தாமா போர்; அஸ்வத்தாமா
ஆக்னேயாஸ்திரம் பிரயோகித்தல்
- 6.72 அஸ்வத்தாமாவின் துயரம்; வியாசர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின்
மகிமையைக் கூறுதல்
- 6.73 அர்ஜுனன்-வியாசர் உரையாடல்

7. கர்ண பருவம் 194
- 7.1 சஞ்ஜயன் அஸ்தினாபுரம் விரைதல்; திருதராஷ்டிரரைச் சந்தித்தல்
- 7.2 திருதராஷ்டிரர் வினா; சஞ்ஜயன் விவரித்தல்
- 7.3 திருதராஷ்டிரர் பாண்டியன் பற்றிக் கேட்பதும்
சஞ்ஜயன் தொடர்ந்து உரைப்பதும்
- 7.4 திருதராஷ்டிரர் துரியோதனன் தோல்வி பற்றிக் கூற வேண்டுதல்
- 7.5 திருதராஷ்டிரர் அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்து
துரியோதனனைப் பற்றி வினவுதல்
- 7.6 சஞ்ஜயன் நிகழ்ந்தவற்றைத் தெரிவித்தல்
- 7.7 கர்ணன்-துரியோதனன் உரையாடல்
- 7.8 துரியோதனன் சல்ய மன்னரிடம் கர்ணனின் சாரதியாகுமாறு
வேண்டுதல்
- 7.9 சல்யனின் கோபம்; துரியோதனனின் சமாதானம்
- 7.10 சல்யன் நிபந்தனையுடன் கர்ணனின் சாரதியாக உடன்படுதல்
- 7.11 கர்ணன் போருக்குப் புறப்படுதல்; கர்ணன்-சல்யன் உரையாடல்
- 7.12 கர்ணன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைக் காட்டுபவர்களுக்கும்
பரிசு அறிவித்தல்
- 7.13 சல்ய மன்னர் கர்ணனை ஆட்சேபித்துக் கூறுதல்
- 7.14 கர்ணன் சல்யரை ஏசி, மத்ர தேசத்தை நிந்தித்தில்;
சல்யனைக் கொன்றுவிடப் பயமுறுத்துதல்
- 7.15 சல்யனின் பதிலுரை; திருதராஷ்டிரர் வினா
- 7.16 கர்ணன்-பீமசேனன் போர்; கர்ணன் தோல்வி
- 7.17 திருதராஷ்டிரர் வினா; சஞ்ஜயன் மேலும் கூறுதல்

- 7.18 துரியோதனன் வீரர்களுக்கு உற்சாகமளித்தல்;
அஸ்வத்தாமாவின் சபதம்
- 7.19 அர்ஜுனனிடம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் துரியோதனன் மற்றும் கர்ணனின்
பராக்கிரமத்தை விவரித்துக் கூறுதல்;
பீமசேனன் கௌரவ சேனையை விரட்டுதல்
- 7.20 யுதிஷ்டிரர் கர்ணனிடம் தோல்வியுற்றுத் தன் கூடாரம் திரும்புதல்
- 7.21 ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் யுதிஷ்டிரரிடம் செல்லுதல்; அங்கு நடந்த
நிகழ்ச்சிகள்
- 7.22 ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்து, கர்ண வதத்திற்கான
உற்சாகத்தை ஏற்படுத்துதல்
- 7.23 அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சொற்களால் உற்சாகமடைதல்
- 7.24 சஞ்ஜயன் போர்க்கால நிகழ்வுகளைத் தொடர்ந்து கூறுதல்
- 7.25 பீமன்-துச்சாதனன் உரையாடல்; துச்சாதனன் வதம்;
பீமன் அவன் உதிரம் பருகுதல்
- 7.26 போரில் இருவரின் சமத்தன்மை; அனைவரின் ஐயம்
- 7.27 இரு வீரர்களுக்கும் இடையில் போர் தொடங்குதல்
அஸ்வத்தாமாவின் ஆலோசனை
- 7.28 அர்ஜுனன்-கர்ணன் பயங்கரப் போர்
- 7.29 பீமனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் அர்ஜுனனுக்கு உற்சாகமளித்தல்
- 7.30 அர்ஜுனன்-கர்ணன் இடையே தொடர்ந்த போர்
- 7.31 நாகாஸ்திரப் பிரயோகமும், அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனால்
காப்பாற்றப்படுதலும்
- 7.32 கர்ணனின் தேர்ச் சக்கரம் பூமியில் புதைதல்
- 7.33 கர்ணன் அர்ஜுனனிடம் கூறுதல்;
ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கர்ணனிடம் உரைப்பவை
- 7.34 அர்ஜுனனால் கர்ணவதம் நிகழ்தல்
- 7.35 மன்னரின் வினா; சஞ்ஜயன் பதில்
- 7.36 துரியோதனன் போரிட விரும்புதல்; சல்ய மன்னரின் அறிவுரை
- 7.37 ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் மகிழ்ச்சி; யுதிஷ்டிரரைக் காணுதல்
- 7.38 அனைவரும் கர்ணனின் உடலைக் காணுதல்;
யுதிஷ்டிரர் வாசுதேவனைப் புகழ்தல்
- 7.39 சஞ்ஜயன் மேலும் திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் கூறுதல்

8. சல்ய பருவம்
- 8.1 18-ஆம் நாள் போர் முடிந்து சஞ்ஜயன் மன்னனிடம் கூறுபவை
- 8.2 சஞ்ஜயன் சொற்களைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரர் மற்றும்
காந்தாரி தேவியின் நிலை
- 8.3 சஞ்ஜயனிடம் திருதராஷ்டிரர் கூறுதல்
- 8.4 திருதராஷ்டிரர் துரியோதனனை நினைத்து அழுதல்
- 8.5 திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் மேலும் கூறுதல்
- 8.6 சஞ்ஜயன் கர்ணவதம் நிகழ்ந்த பின் நடந்தவற்றைக் கூறுதல்
- 8.7 கிருபாசாரியார் துரியோதனனிடம் சமாதானம்
செய்து கொள்ளக் கூறுதல்
- 8.8 துரியோதனன் கிருபாசாரியாரிடம் போரையே
தீர்மானித்துக் கூறுதல்
- 8.9 சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரிடத்தில் சல்யமன்னர்
சேனாபதியாக்கப் பட்டதைக் கூறுதல்
- 8.10 சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் தொடர்ந்து
போர்ச் செய்திகளைக் கூறுதல்
- 8.11 யுதிஷ்டிரர் மூலம் சல்ய வதம்
- 8.12 திருதராஷ்டிரரின் கேள்வியும், சஞ்ஜயனின் பதிலும்
- 8.13 சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரிடம் துரியோதனன்
பற்றிய செய்தியைத் தெரிவித்தல்
- 8.14 திருதராஷ்டிரர் அஸ்வத்தாமா முதலியோரும்,
துரியோதனனும் செய்தவற்றை வினவுதல்
- 8.15 யுதிஷ்டிரர் துரியோதனனைப் போருக்கழைத்தல்;
போர் தீர்மானிக்கப்படுதல்
- 8.16 சமந்த பஞ்சகக் கூடித்திரத்தில் கதாயுத்தம் நடைபெறுதல்
- 8.17 பீமசேனன் கதைப்போரில் துரியோதனனை வீழ்த்துதல்
- 8.18 ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அஸ்தினாபுரம் வருதல்
- 8.19 ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் திருதராஷ்டிரருக்கும் காந்தாரி தேவிக்கும்
ஆறுதல் அளித்தல்
- 8.20 திருதராஷ்டிரர் மீண்டும் சஞ்ஜயனிடம் கேட்டல்
- 8.21 அஸ்வத்தாமா சேனாபதி அபிஷேகம் செய்யப்பட்டதைச்
சஞ்ஜயன் தெரிவித்தல்

9. ஸௌப்திக பருவம்
- 9.1 அஸ்வத்தாமாவின் தீர்மானம்
- 9.2 அஸ்வத்தாமாவின் தீர்மானமும், கிருபாசாரியாரின் அறிவுரையும்
- 9.3 மகாரதிகள் மூவரும் த்ருஷ்டத்யும்னன் உள்ளிட்ட அனைவரையும் சம்ஹாரம் செய்தல்
- 9.4 அஸ்வத்தாமா முதலிய மூவரும் தூரியோதனனிடம் வருதல்
- 9.5 தூரியோதனன் மகிழ்ச்சியுடன் உயிர் துறத்தல்

10. ஸ்த்ரீ பருவம்
- 10.1 திருதராஷ்டிர மன்னரின் துயரம்; சஞ்ஜயன் ஆறுதல் அளித்தல்
- 10.2 விதுரர் திருதராஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் அளித்தல்
- 10.3 திருதராஷ்டிரர் விதுரரிடம் மேலும் கேட்க விரும்புதல்
விதுரர் உடலின் நிலையாமையைக் கூறுதல்
- 10.4 துன்பம் நிறைந்த சம்சாரத்தின் வருணனையும்
அதிலிருந்து விடுபடும் உபாயமும்
- 10.5 விதுரர் அடர்ந்த காட்டினை உலகத்தின் பயங்கர ஸ்வரூபத்திற்கு
உவமையாக்கிக் கூறுதல்
- 10.6 விதுரர் சம்சார சக்கரத்தை வருணிப்பது; தேரின் உருவகம்;
முக்திக்கான உபாயம்
- 10.7 திருதராஷ்டிரரின் துயரம்
- 10.8 வேத வியாசர் இந்த அழிவு தவிர்க்க முடியாதது என
மன்னரிடம் விளக்குதல்
- 10.9 திருதராஷ்டிரர் வியாசருக்கு அளித்த பதில்
- 10.10 பெண்களோடும், மக்களோடும் திருதராஷ்டிர மன்னர்
ரணபூமிக்குப் புறப்படுதல்
- 10.11 திருதராஷ்டிர மன்னரை அஸ்வத்தாமா, கிருபர்,
க்ருதவர்மா மூவரும் சந்தித்தல்
- 10.12 யுதிஷ்டிரர் சகோதரர்களுடனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடம்
திருதராஷ்டிரரைச் சந்தித்தல்
- 10.13 திருதராஷ்டிரர் பீமனின் பதுமையைத் தழுவி
அதனை உடைத்து விடுதல்
- 10.14 ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் திருதராஷ்டிரருக்கு எடுத்துரைத்தல்
- 10.15 ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் திருதராஷ்டிரரை அதட்டிச் சாந்தப்படுத்துதல்

- 10.16 திருதராஷ்டிர மன்னரின் பதில்; பாண்டவர்களிடம்
மகிழ்ச்சி கொள்ளுதல்
- 10.17 திருதராஷ்டிரர் யுதிஷ்டிரரிடம் இறந்தவர்களின்
எண்ணிக்கையையும், அவர்கள் அடைந்த கதியையும் கூறுமாறு
கேட்டல்; யுதிஷ்டிரர் உரைப்பவை.

11. அஸ்வமேதிக பருவம் 270
- 11.1 உயிர் துறக்கும் முன் பீஷ்மர் திருதராஷ்டிரருக்குக் கூறிய
ஆறுதல்
- 11.2 யுதிஷ்டிரர் துயரத்தில் ஆழ்தலும், திருதராஷ்டிரர் அவருக்கு
ஆறுதல் கூறுதலும்
12. ஆஸ்ரம வாசிக பருவம் 273
- 12.1 திருதராஷ்டிரரும், காந்தாரியும் பாண்டவர்களால் நன்கு
உபசரிக்கப்படுதல்
- 12.2 திருதராஷ்டிரருக்கும், காந்தாரிக்கும் அனுசூலமாகப்
பாண்டவர்கள் நடந்து கொள்ளுதல்
- 12.3 பீமசேனனின் த்வேஷம்
- 12.4 பீமசேனனின் சொற்களால் திருதராஷ்டிர மன்னர் துயரமடைதல்
- 12.5 திருதராஷ்டிரர் வனவாசம் செல்ல விரும்பிக் கூறுதல்
- 12.6 திருதராஷ்டிரர் கானகம் செல்ல யுதிஷ்டிரரிடம் அனுமதி
வேண்டுதல்
- 12.7 யுதிஷ்டிரர் துயரத்துடன் அவருக்குப் பதில் அளித்தல்
- 12.8 திருதராஷ்டிரரின் வருந்தத்தக்க நிலையும்,
யுதிஷ்டிரரின் மனக்கவலையும்
- 12.9 யுதிஷ்டிரர் திருதராஷ்டிர மன்னர் உடலுக்கு ஆறுதல் தருதல்
- 12.10 யுதிஷ்டிரரிடம் திருதராஷ்டிரர் அனுமதி கேட்டதால்
தர்மராஜரின் துயரநிலை
- 12.11 வியாசர் யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறுவதும், யுதிஷ்டிரரின் சம்மதமும்
- 12.12 திருதராஷ்டிரர் போஜனம் ஏற்றல்; யுதிஷ்டிரருக்கு ராஜ நீதியை
உபதேசித்தல்
- 12.13 திருதராஷ்டிரரின் முடிவான அறிவுரை

- 12.14 கானகம் செல்வதற்கு முன் மேலும் தானங்கள் அளிக்க திருதராஷ்டிரர் விரும்புதல்
- 12.15 குரு ஜாங்கால தேசத்து நான்கு வர்ண மக்களும், திருதராஷ்டிரரைக் காண வருதல்
- 12.16 திருதராஷ்டிரர் மக்களிடம் மன்னிப்பை யாசித்தல்
- 12.17 சாம்பன் என்னும் பிராமணன் மக்களின் பிரதிநிதியாக திருதராஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் அளித்தல்
- 12.18 திருதராஷ்டிரர் விதுரர் மூலம் யுதிஷ்டிரரிடம் சிராத்தத்திற்காகச் செல்வம் கேட்டல்
- 12.19 திருதராஷ்டிர மன்னர் தான் விரும்பியவாறு சிராத்தம் செய்து பெரும் தானமளித்தல்
- 12.20 திருதராஷ்டிரர் காந்தாரியுடன் வனம் செல்லுதல்
- 12.21 திருதராஷ்டிரரின் வனவாச யாத்திரை; பின் தொடர்ந்த மக்களை அவர் திரும்பச் செய்தல்
- 12.22 திருதராஷ்டிரர் விதுரரிடம் கூறிக் குந்தியைத் திரும்புமாறு கேட்டுக் கொள்ளுதல்
- 12.23 திருதராஷ்டிர மன்னர் கங்கைக் கரையை அடைதல்; இரவைக் கழித்தல்
- 12.24 திருதராஷ்டிரர் குருக்ஷேத்திரத்தை அடைதல்; ராஜரிஷி சத்யுபரைச் சந்தித்தல்
- 12.25 திருதராஷ்டிர மன்னர் கடும் தவத்தில் ஈடுபடுதல்
- 12.26 நாரதரின் வருகை; நாரதர் பல ராஜரிஷிகளைப் பற்றிக் கூறுதல்
- 12.27 திருதராஷ்டிர மன்னர் பெறப்போகும் லோகத்தைப் பற்றி சத்யுபர் கேட்பது
- 12.28 நாரத மகரிஷி திருதராஷ்டிர மன்னர் பெறும் லோகத்தைப் பற்றிக் கூறுதல்
- 12.29 யுதிஷ்டிரர், சகோதரர்கள் மற்றும் குருகுலப் பெண்கள், நகர மக்களுடன் திருதராஷ்டிரரைத் தரிசிக்க வருதல்
- 12.30 பாண்டவர்களும், நகரவாசிகளும் திருதராஷ்டிரரிடம் வந்து சேருதல்
- 12.31 திருதராஷ்டிரர், யுதிஷ்டிரர் உரையாடல்
- 12.32 திருதராஷ்டிரரின் ஆசிரமத்தில் யுதிஷ்டிரர் முதலியோர் தங்குதல்

- 12.33 வியாசரின் வருகை; அவர் திருதராஷ்டிரரிடம் கூறுபவை
- 12.34 திருதராஷ்டிரரிடம் நாரதர் முதலிய பல முனிவர்கள் வருகை புரிதல்
- 12.35 வியாச மகரிஷி தான் அங்கு வந்ததற்கான காரணத்தைக் கூறுதல்
- 12.36 திருதராஷ்டிரர் தன் கவலைக்கான காரணத்தை வியாசரிடம் தெரிவிப்பது
- 12.37 வியாசரின் பிரபாவத்தால் குருகூடித்திரப் போரில் கொல்லப்பட்டவர்கள் கங்கை நீரிலிருந்து வெளிப்படுதல்
- 12.38 வியாச மகரிஷி திருதராஷ்டிரரிடம் யுதிஷ்டிரருக்கு விடையளிக்கக் கூறுதல்
- 12.39 திருதராஷ்டிரர் பாண்டவர்களை அஸ்தினாபுரம் திரும்பக் கூறுதல்
- 12.40 யுதிஷ்டிரரின் மறுப்பும், காந்தாரியின் கட்டளையும்
- 12.41 திருதராஷ்டிரர் தானே ஸ்தாபித்த அக்னியால் சூழப்பட்டு உயிர் இழத்தல்
- 12.42 திருதராஷ்டிரர் மற்றும் காந்தாரிக்கு உரிய சடங்குகள் செய்யப்படுதல்

திருதராஷ்டிர மன்னர்

1. ஆதி பருவம்

1.1 திருதராஷ்டிரர் பிறப்பு

காசிராஜன் மகள் அம்பை, சத்தியவதியின் மகன் வியாசர் இவர்கள் மூலம் குருவம்ச விருத்திக்காகப் பிறந்தவர் திருதராஷ்டிரர். வியாசருடன் சகவாசம் செய்தபோது அவரது அழுக்கான தோற்றத்தைக் கண்டு அருவருத்து அம்பை கண்களை மூடிக் கொண்டதால் திருதராஷ்டிரர் பார்வையற்றவனாகப் பிறக்கிறான். மிகச் சிறந்த உடல் பலம் கொண்டவனாகத் திகழ்கின்றான். உரிய பருவம் அடைந்த பின் பீஷ்மர் திருதராஷ்டிரருக்குத் திருமணம் செய்ய முடிவெடுக்கிறார்.

1.2 காந்தாரியுடன் திருமணம்

காந்தார மன்னனிடம் திருதராஷ்டிரருக்காகப் பெண் கேட்டுத் தூது அனுப்பினார் பீஷ்மர். திருதராஷ்டிரரின் நிலையறிந்து மன்னர் சிறிது யோசித்தார். ஆனால் குலம், நடத்தை முதலியவற்றை நன்கு ஆலோசித்து திருமணத்துக்கு உடன்படுகிறார். காந்தார இளவரசன் சகுனி தன் சகோதரியாகிய காந்தாரியை அழைத்துக் கொண்டு வந்து மதிப்போடு திருதராஷ்டிரருக்கு மணம் செய்வித்தான். திருதராஷ்டிரருக்கும் காந்தாரிக்கும் துரியோதனன் முதலான நூறு புதல்வர்களும், துச்சலா என்னும் ஒரு பெண்ணும் பிறக்கின்றனர். திருதராஷ்டிரரின் சேவையில் ஈடுபட்டிருந்த வைஸ்ய குலப் பெண்ணிடம் 'யுயுத்ச' என்னும் மகனும் பிறக்கிறான். மிகப்பெரிய வீரனான பாண்டு பல தேசத்து மன்னர்களையும் வென்று பெரும் பொருளைக் கைப்பற்றி வருகிறான். பாண்டுவின் உதவியுடன் மூன்று ராஜசூய யாகங்களும் செய்யப்படுகின்றன. இந்நிலையில் கானகம் சென்ற பாண்டுவும் மாத்ரியும் மரணமடைய குந்தி பாண்டவர் ஐவருடன் ஹஸ்தினாபுரம் திரும்புகிறாள். பீஷ்மர் கௌரவர் பாண்டவர் ஆகிய அரச குமாரர்களுக்குக் கிருபர், துரோணர் ஆகியோரை ஆசாரியர்களாக நியமிக்கிறார். அரச குமாரர்கள் அனைத்துப் போர்க்கலைகளிலும் தேர்ச்சி பெறுகின்றனர். திருதராஷ்டிரர் ஆணைப்படி விதுரர் அவர்களது அரங்கேற்றத்திற்கு ஏற்பாடு செய்கின்றார். போர்க்கலைப் பயிற்சி அரங்கேற்ற நிகழ்ச்சியில் துரியோதனன் கர்ணனுக்கு அங்கதேச மன்னனாக அபிஷேகம் செய்விக்கிறான். குருஜாங்கால தேசத்தில் பாண்டவர்களின் புகழ் பரவியது. பாண்டவர்களை மக்கள் விரும்பிக் கொண்டாடுகின்றனர்.

1.3 திருதராஷ்டிரர் ஆலோசனை

ஓராண்டிற்குப் பிறகு திருதராஷ்டிரர் யுதிஷ்டிரனின் நற்குணங்களால் மக்களை அவன் நன்கு போஷிப்பான் எனக்கருதி, யுதிஷ்டிரனை யுவராஜனாக, பட்டத்து இளவரசனாக அபிஷேகம் செய்கிறார். பாண்டுவின் புதல்வர்கள் பலத்திலும் தேஜஸிலும் சிறந்தவராய் இருந்ததைக் கண்டு திருதராஷ்டிரர் கவலையடைந்தார். ராஜநீதியிலும், மந்திரங்களைக் கற்றதிலும் சிறந்தவரான ஓர் கணிகனை அழைத்தார். அமைச்சரான அவரிடம் பாண்டவர்கள் நாளுக்கு நாள் புகழும் உன்னதமும் பெற்று வருகின்றனர். எனக்குப் பொறாமையாக உள்ளது. நான் அவர்களோடு சமாதானமாக இருக்கட்டுமா, எதிராக இருக்கட்டுமா என்பதைக் கூறுமாறு கேட்கிறார். மன்னன் கேட்டதால் மகிழ்ந்த அவ்வமைச்சன் அரசியல் தர்மங்களை எடுத்துக் கூறுகிறார். பகைவனை சாம, தான, பேத, தண்டமென்னும் எல்லா உபாயங்களாலும் அழிப்பதே சரியாகும். புதல்வன், நண்பன், சகோதரன், தந்தை, குரு யாராக இருந்தாலும் அவன் பகைவனாகிவிட்டால் மன்னன் அவனை அவசியம் கொல்ல வேண்டும். மன்னன் தன் எண்ணத்தை மற்றவர் அறியாமல் மறைத்து, அனுகூலமான சாதனங்களை ஒன்று சேர்த்து கத்தியைப் போல் தயையின்றிப் பகைவனின் உயிரை எடுத்து வேரோடு களைய வேண்டும். எனவே பலவான்களான பாண்டவர்களிடம் எதிர்காலத்தில் பச்சாதாபமடையாத நீதியைப் பயன்படுத்துங்கள் என்று அறிவுரை கூறுகிறார்.

1.4 கௌரவர்களின் சதிச் செயல்

கௌரவர்கள் அரசைப் பெற இயலாது என்ற வருத்தத்துடனும், பாண்டவர்களின் புகழைக் கண்டு பொறாமையுடனும் இருந்த திருதராஷ்டிரர் கணிகனின் அறிவுரையைப் பற்றிச் சிந்திக்கலானார். அதேசமயம் யுதிஷ்டிரன் அரசைப் பெறக்கூடாது என்று நிச்சயித்த துரியோதனன் தந்தையிடம் ஏதாவது உபாயம் செய்து பாண்டவர்களைக் கொல்லுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யுமாறு வேண்டுகிறான். பாண்டவர்களைக் கொன்றுவிட வேண்டும். ஆனால் அதே நேரத்தில் இது கௌரவர்களின் சதிச்செயல் என்று யாரும் அறியக்கூடாது என்று திருதராஷ்டிரர், துரியோதனன், கர்ணன், சகுனி, துச்சாதனன் அனைவரும் யோசனை செய்கின்றனர். முடிவில் அவர்களை வாரணாவதம் என்ற நகருக்கு அனுப்பி அங்கே யாருக்கும் ஐயம் எழாத வகையில் அவர்களைக் கொன்று விடுவது என்று தீர்மானிக்கின்றனர்.

1.5 மன்னரின் ஆணை

திருதராஷ்டிரர் பாண்டவர்கள் தாமாகவே விரும்பி வாரணாவதம் செல்ல வேண்டும் என விரும்பி தன்னுடைய அமைச்சர்கள் மூலம்

வாரணாவதத்தின் சிறப்பினையும், அங்கு சிவபிரானுக்கு நடைபெற உள்ள திருவிழாவின் உயர்வினையும் பாண்டவர்கள் கேட்குமாறு பேசச் செய்கிறார். இவ்வாறு மன்னரால் ஏவப்பட்டவர்கள் பாண்டவர்களிடம் வாரணாவதத்தின் பெருமையைப் பேச, பாண்டவர்கள் அங்கு சென்று சிவபெருமானின் திருவிழாவைக் காண ஆவல் கொண்டனர். இதனை அறிந்த திருதராஷ்டிரர், பாண்டவர்களை அழைத்து, நீங்கள் வாரணாவத நகரம் செல்ல விரும்பினால், குடும்பத்தோடும், பணியாள், பரிவாரங்களோடும் சென்று தேவர்களைப்போல மகிழ்ச்சியுடன் சிறிது காலம் வாழ்ந்து பிறகு ஹஸ்தினாபுரம் திரும்பி வாருங்கள் எனக் கூறுகிறார்.

1.6 அரக்கு மாளிகை எரிப்பு

வாரணாவதத்தில் பாண்டவர்கள் வாழ்ந்த சிவபவனம் என்ற மாளிகை எரிந்துவிட்டது. அது அரக்கினால் கட்டப்பட்டது என்பதை மக்கள் தெரிந்து கொள்ளுகின்றனர். திருதராஷ்டிரரின் அனுமதியோடு இது நடந்துள்ளது எனப் பேசுகின்றனர். அரங்கத்தின் நுழைவாயில் மூடப்பட்டுவிட்டது. தீயின் வேகம் அதை மறைத்துவிட்டது. புரோசனன் மற்றும் மலைவாசிப் பெண் அவளது ஐந்து புதல்வர்களின் தீயில் சிதைந்த உடல்களைக் கண்டு அவை பாண்டவருடையவை என்று முடிவு செய்கின்றனர். இச்செய்தி திருதராஷ்டிரருக்குத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. வாரணாவதத்தில், குந்திக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் ஈமக்கடன் செய்ய ஆட்கள் அனுப்பப்படுகின்றனர். பீஷ்மர், கௌரவர் முதலியவரோடு திருதராஷ்டிரர் கங்கைக்கரையில் நீர்க்கடன் செய்கிறார் எல்லோரும் துயருற்றதுபோல் அழுது புலம்பினர்.

1.7 திரௌபதி சுயம்வரம்

துருபதனுடைய மகள் திரௌபதியின் சுயம்வரத்தில் கலந்து கொள்ள துரியோதனாதியர் செல்லுகின்றனர். தோல்வியுறுகின்றனர். பாண்டவர்கள் திரௌபதியை மணந்ததைக் கேட்ட விதுரர் பாண்டவர் வெற்றியையும் கௌரவர் தோல்வியையும் நினைத்து மகிழ்ச்சியடைகின்றார். திருதராஷ்டிரரிடம் சென்று, “மன்னா நமது பெரும் பாக்கியம் கௌரவ வம்சம் பெருகிவிட்டது” எனக் கூறுகிறார். அதைக்கேட்ட திருதராஷ்டிரர் மிக மகிழ்ச்சியோடு, அஹோ பாக்கியம், அஹோ பாக்கியம், துரியோதனனையும், திரௌபதியையும் விமரிசையாக நகருக்குள் அழைத்து வா” என விதுரரிடம் ஆணையிடுகிறார். விதுரர் திரௌபதியை மணந்தவர் பாண்டவர்களே என்பதையும் அவர்கள் பாஞ்சாலத்தில் இருப்பதையும் தெரிவிக்கிறார். விதுரர் கூறியதைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரர் தன் மனத்தின் ஏமாற்றத்தை மறைத்துக் கொள்கிறார். பாண்டவர்கள் நலமாக உயிரோடு தப்பியுள்ளனர். அவர்களுக்கு மிகவும் பலசாலியான மன்னரின் சம்பந்தமும் கிடைத்துள்ளது.

அவர்கள் என்னுடையவர் என்ற எண்ணம் எனக்கு உள்ளது” என்று தன் ஏமாற்றத்தை மறைத்துக் கொண்டு மகிழ்ச்சியடைந்தவன் போல் பேசுகிறார்.

1.8 துரியோதனன் திட்டம்

துரியோதனன் தன் தந்தையிடம் சென்று, தந்தையே, பாண்டவர் அழிவை நான் விரும்புகிறேன். ஏற்புடையதைச் செய்யுங்கள் எனக் கூறுகிறான். கர்ணனும், சகுனியும் இதனையே வற்புறுத்துகிறார்கள். திருதராஷ்டிரர் பீஷ்மர், துரோணர், விதுரர் இவர்களையும் அழைத்து ஆலோசனை செய்கிறார். அனைவரும் பாண்டவருக்குப் பாதி ராஜ்யம் அளிக்கப்பட வேண்டும் என உறுதிபடக் கூறுகின்றனர். மாறாகக் கௌரவர்கள் போரை விரும்பினால் பலம் மிக்க பாண்டவர்களால் அழிக்கப்படுவது நிச்சயம் என்றும் தரும வழியை மேற்கொள்ளுமாறும் திருதராஷ்டிரரிடம் தெரிவிக்கின்றனர். இதனை ஏற்றுக் கொண்ட மன்னன் விதுரரையே பாஞ்சாலம் சென்று பாண்டவர், குந்தி, திரௌபதி ஆகியோரை உரிய கௌரவத்தோடு ஹஸ்தினாபுரம் அழைத்து வருமாறு பணிக்கிறார்.

1.9 பாண்டவர்கள் ஹஸ்தினாபுரம் வருதல்

பாஞ்சாலம் சென்ற விதுரர், பாஞ்சாலன் அளித்த யானை, தேர், குதிரை, தங்கப் பாத்திரங்கள், படுக்கைகள், ஆசனங்கள், பல்லக்குகள், பணியாட்கள் போன்ற மிகப்பெரும் செல்வத்தை வரதக்ஷிணையாகப் பெற்று மகிழ்ந்த திரௌபதி, பாண்டவர், குந்தி இவர்களோடு ஹஸ்தினாபுரம் திரும்புகிறார். திருதராஷ்டிரர் திரௌபதியோடு திரும்பிய பாண்டவரை வரவேற்க விகர்ணன், சித்ரசேனன், துரோணர், கிருபர் அனைவரையும் அனுப்புகிறார். ஹஸ்தினாபுரம் அழகாக, மங்களமாக அலங்கரிக்கப் பட்டிருந்தது. மங்கள வாத்தியங்களும், சங்கு, முரசு முதலியவையும் முழங்கின. மக்கள் மகிழ்ந்தனர். பாண்டவர்கள் மக்களின் வாழ்த்துக்களோடு நகரில் நுழைந்து பீஷ்மர், திருதராஷ்டிரர் முதலியோரை வணங்கி நகரவாசிகளின் நலம் விசாரித்து மன்னரின் ஆணைப்படி அரண்மனைக்குச் சென்றனர். அங்கு விதுரருக்குக் காந்தாரி கூறியவாறு பாண்டுவின் மாளிகையில் தங்க வைக்கப்படுகின்றனர்.

1.10 யுதிஷ்டிரர் பட்டாபிலேகம்

பாண்டவர்கள் சிறிது காலம் ஓய்வெடுத்த பின் அவர்களை திருதராஷ்டிர மன்னன் அழைக்கிறார். அவர்களிடம் கூறுகிறார். “யுதிஷ்டிரா! நான் கூறுவதை அனைவரும் கவனமாகக் கேளுங்கள். என் தம்பி பாண்டு என் கட்டளைப்படி செயலாற்றினார். நீயும் என் கட்டளைப்படி நட. கர்வமும்

அகங்காரமும் கொண்ட என் புதல்வர்கள் என் சொல்லைக் கேட்க மாட்டார்கள். அவர்களுக்கு உன்னுடன் சச்சரவு ஏதும் எழாமல் இருக்க நீ ராஜ்ஜியத்தைப் பெற்று காண்டவப்ரஸ்தம் செல். அர்ஜுனன் உனக்குத் துணைபுரிவார்” என்று கூறுகிறார்.

அத்துடன் விதுரரை அழைத்து யுதிஷ்டிரரின் பட்டாபிஷேகத்திற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யுமாறு கூறுகிறார். வேதத்தில் சிறந்த பிராமணர் நகரப்பிரமுகர், வியாபாரி, மக்கள், உற்றார், உறவினர் அனைவரையும் அழைக்க வேண்டும். பிராமணர்களுக்குத் தானம் அளிக்க வேண்டும். யுதிஷ்டிரருக்கு முடிகூட வேண்டிய அணிகலன்களை ஏற்பாடு செய். 1008 யானைகளில் பிராமணர் கங்கை நீர் எடுத்து வர யுதிஷ்டிரரை ஊர்வலமாக அழைத்து வா. வெண்கொற்றக்குடை பொலிய, சாமரம் வீசப்பட மக்கள் மகிழ்ந்து புகழ் யுதிஷ்டிரன் முடி சூட்டும். பாண்டு எனக்கு அரசை அளித்துச் சென்ற உபகாரத்துக்கு யுதிஷ்டிரரின் ராஜ்யாபிஷேகமே பதிலாகட்டும் என விதுரரிடம் திருதராஷ்டிரர் கட்டளையிடுகிறார். இதனைக் கேட்டு பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர், விதுரர் அனைவரும் மன்னரைப் பாராட்டுகின்றனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் திருதராஷ்டிரரிடம் எவ்வளவு விரைவில் முடியுமோ அவ்வளவு விரைவில் நீங்கள் கூறியதை நிறைவேற்றிவிடுங்கள் எனக் கூறுகிறார்.

2. சபா பருவம்

2.1 யுதிஷ்டிரர் யாகம் கண்டு துரியோதனன் பொறாமை

அதன்படி யுதிஷ்டிரருக்கு பட்டாபிஷேக ஏற்பாடுகளை விதுரர் செய்கிறார். அனைவரின் முன்னிலையிலும் பட்டாபிஷேக நிகழ்ச்சி நடைபெறுகிறது. விழா முடிந்ததும் யுதிஷ்டிரரிடம் நீ இன்றே காண்டவப்ரஸ்தம் செல்ல வேண்டும். முன்னோர்கள் புரு, நஹுஷன் யயாதி ஆகியோர் அங்கிருந்தே அரசு செய்தனர். நீ அங்கிருந்து ஆட்சி செய்தால் என் புதல்வர்களால் உனக்குத் துன்பம் நேராது என்று திருதராஷ்டிரர் ஆணையிட அனைவரும் காண்டவப்பிரஸ்தம் அடைகின்றனர். காண்டவப்பிரஸ்தத்தில் தலைநகர் நிர்மாணம் நடைபெறுகிறது. அர்ஜுனன் காண்டவ வனத்தை எரியூட்டிய பின் மயன் நன்றியாக அழகிய சபா மண்டபத்தை அந்நகரில் நிர்மாணிக்கிறான். ராஜகூய யாகம் நடைபெறுகிறது. அதற்கு துரியோதனாதியரும் அழைக்கப்படுகின்றனர். யாக நிகழ்ச்சியில் பாண்டவர் அடைந்த பெரும் செல்வத்தையும், எல்லா நாட்டு மன்னர்களும் யுதிஷ்டிரருக்கு அடிபணிந்ததையும் அளவற்ற பொருட்களைப் பரிசாக அளித்ததையும் கண்டு துரியோதனன் மிகுந்த பொறாமை கொண்டு சகுனியிடம் அதனைத் தெரிவிக்கிறான். சகுனி திருதராஷ்டிரரிடம் துரியோதனன் மிகுந்த மனத்துயருடன் இருப்பதைத் தெரிவிக்கிறான்.

2.2 திருதராஷ்டிரர் துரியோதனனிடம் துயரத்திற்கான காரணம் கேட்டல்

மகனே, துரியோதனா! உன் துயரத்திற்குக் காரணம் என்ன? சகுனி நீ மிகுந்த கஷ்டத்தில் இருப்பதாகத் தெரிவிக்கிறார். நான் மிகவும் யோசித்தும் உன் துயரத்திற்கான காரணம் புலப்படவில்லை. மகனே! இந்தப் பெரும் நாட்டின் ஆட்சி உன்னைச் சார்ந்துள்ளது. நீ விலையுயர்ந்த ஆடை அணிகிறாய். சிறந்த தூய உணவை உண்கிறாய். நல்ல ஜாதிக் குதிரையில் சவாரி செய்கிறாய். விலை உயர்ந்த படுக்கைகள், சுகமளிக்கும் மாளிகை, விருப்பப்படி விளையாடும் இடங்கள் இந்திரனைப் போல போகம் அனைத்தும் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளாய். கிருபரிடமிருந்து வேதம் அதன் அங்கங்களைப் பயின்றுள்ளாய். பொருளாதாரத்திலும் தேர்ச்சி பெற்றுள்ளாய். துரோணரிடமிருந்தும் பலராமரிடம் இருந்தும் அஸ்திரப் பயிற்சியையும், மற்றோர் பயிற்சியையும் கற்றுள்ளாய். அப்படியும் உனக்கென்ன கவலை? என்னிடம் கூறு. எனத் திருதராஷ்டிரர் துரியோதனனிடம் கேட்கிறார். துரியோதனன், நான் எல்லாப் போகங்களையும் பயங்கொள்ளியைப் போல அனுபவிக்கிறேன். யுதிஷ்டிரரின் ராஜ்யலக்ஷ்மியைக் கண்டு என் மனம்

எரிகிறது. பாண்டவரின் உன்னத நிலையே என் துயரத்திற்குக் காரணம் என உரைக்கிறான். அத்துடன் தான் மயன் மாளிகையில் பீமனால் கேலி செய்யப்பட்டதைக் கூறுகிறான். யுதிஷ்டிரரது யாகத்தில் நடைபெற்ற சிறப்புக்களையும், அவரது யாகத்தில் கலந்து கொண்ட மன்னர்கள் அளித்த உயர்ந்த பரிசுப் பொருட்களையும், உணவளிக்கப்பட்ட சிறப்பினையும் திருதராஷ்டிரருக்குப் பட்டியல் இட்டுக் கூறுகிறான்.

2.3 துரியோதனனுக்கு திருதராஷ்டிரன் அறிவுரை; துரியோதனன் பிடிவாதம்

துரியோதனனது சொற்களைக் கேட்டு திருதராஷ்டிரர் அவனுக்கு அறிவுரை கூறி அமைதிப்படுத்த முயன்றார். ‘துரியோதனா, நீ என் மூத்த புதல்வன். பாண்டவர்களிடம் துவேஷம் கொள்ளாதே. துவேஷம் கொள்ளுபவர்கள் மரணத்துக்கு ஈடான துன்பம் அடைவர். யுதிஷ்டிரர் யாரிடமும் கபடமாக நடந்து கொள்வதில்லை. உன்னுடைய குலமும் யுதிஷ்டிரரின் குலமும் ஒன்றே. இருவரின் முன்னோர்களும் ஒருவரே. நீ விரும்பினால் ருத்விஜர்கள் உனக்காகவும் பெரும் ராஜகூய யாகத்தை நடத்தித் தருவார்கள். எல்லா தேச மன்னர்களும் உனக்குப் பெரும் செல்வத்தைப் பரிசளிப்பார்கள். இந்த பூமி காமதேனு. மனம் விரும்பும் பலனை அளிக்க வல்லது. நீயும் இப்புவியை உன் பராக்கிரமத்தால் வெல்லலாம். மற்றவரின் செல்வத்தை விரும்புகின்றவன் நீசன் ஆவான். தன் செல்வத்தில் திருப்தி கொண்டு தன் தர்மத்தில் நிலைப்பவனே சுகமடைவான். தனக்குக் கிடைத்ததைக் காத்தலே உத்தம தருமம். பாண்டவர்களை அழிக்க நினைப்பது உன் கைகளை நீயே வெட்டிக் கொள்வது போன்றது. சகோதரர்களின் செல்வத்திற்காக மித்ர துரோகம் செய்யாதே. நீ யாகம் செய்த செல்வத்தைத் தானம் செய். மனதிற்குப் பிடித்த போகங்களை அனுபவித்து மகிழ்ச்சியோடு இரு’ என்ற திருதராஷ்டிரரின் சொற்களைத் துரியோதனன் ஏற்க மறுக்கிறான். மன்னன் பகைவரின் செல்வத்தைக் கைப்பற்றுதலே ராஜதர்மம். பாண்டவர் செல்வத்தை அடைவேன்; அல்லது போரில் மடிவேன். இப்போதிருக்கும் நிலையில் நான் உயிர் வாழ விரும்பவில்லை எனக் கூறுகிறான்.

இச்சமயத்தில் சகுனி குறுக்கிட்டு யுதிஷ்டிரரின் செல்வத்தை போரிடாமலேயே சூதாட்டத்தின் வாயிலாக அபகரிப்பேன். பகடைக் காய்களை உருட்டி நமக்கு எந்தக் குறையும் வராமல் பாண்டவர்களை வென்றுவிடுவேன். எனவே சூதாட்டத்திற்கு ஏற்பாடு செய் எனத்

துரியோதனனிடம் தெரிவிக்கிறான். துரியோதனன் தன் தந்தையிடம் சூதாட்டத்திற்காக சகுனிக்கு ஆணையிடுமாறு கேட்கிறான்.

2.4 சூதாட்டம் தீது விளைவிக்கும் எனத் துரியோதனனிடம் திருதராஷ்டிரர் கூறுதல்

திருதராஷ்டிரர் துரியோதனனிடம் கூறுகிறார், “மகனே! நான் என் தம்பி விதூரரின் கருத்தைத் தெரிந்தே தீர்மானம் செய்வேன். சூது என்பது அனர்த்தம் விளைவிக்கும். சூது கலகத்தைக் கொடுக்கும். மிகவும் பயங்கரமானது. சூது தொடங்கிவிட்டால் போரையும் உருவாக்கிவிடும். நீ கூறுவது நல்லது என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. உன் விருப்பப்படி செய்து கொள். சூதாட்டம் தொடங்கிய பின் என் பேச்சை நினைத்து நீ பச்சாதாப்பப்படப் போகிறாய். உன் சொற்கள் தருமத்திற்கு எதிரானவை. அறிவுள்ளவரான விதூரர் இதன் விளைவுகளை முன்பே கண்டுவிட்டார். கூடித்திரியர்களின் அழிவிற்கான காரணம் என்போன்ற செயலற்றவனுக்கு முன் தோன்றிக் கொண்டிருக்கிறது. தெய்வச் செயல் கடக்க முடியாதது.” என்று கூறுகிறார். கடமைக்கும் தருமத்திற்கும் வேறுபாடுள்ளது என்பதைத் திருதராஷ்டிரர் உணர்ந்தபோதும் மகனை அவரால் சமாதானப்படுத்த முடியவில்லை. பின் மகனின் விருப்பத்தின்படி ‘தோரணஸ்படிகம்’ என்ற பெயரில் சூதுநடைபெற ஒரு மண்டபத்தை அமைக்குமாறு கட்டளையிடுகிறார்.

2.5 விதூரரிடம் திருதராஷ்டிரர் யுதிஷ்டிரரை அழைக்கச் சொல்வது

திருதராஷ்டிரர் கட்டளைப்படி இரண்டு மைல் நீளம் இரண்டு மைல் அகலம் கொண்ட சபை அமைக்கப்பட்டது. வைடூரியம் தங்கம் இழைத்த ஆயிரம் கம்பங்களும் நூறு கதவுகளும் கொண்டது, அச்சபை. ஆயிரக்கணக்கான சிற்பிகள் அச்சபையை விரைவில் அமைத்தனர். தங்கமயமான ஆசனங்கள் அமைக்கப்பட்டன. எல்லாப் பொருட்களும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. திருதராஷ்டிரர் விதூரரை அழைத்தார். விதூரா! நீ சென்று யுதிஷ்டிரரை அவரது தம்பிகளுடன் இங்கு வந்து சூதாட்டத்தில் கலந்து கொள்ளுமாறு அழைத்து வா என்று ஆணையிட்டார். விதூரர் அண்ணனின் இந்த அநியாயக் கட்டளையைக் கேட்டுக் கவலையடைகிறார். மன்னா, தாங்கள் இந்தக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டாம். இதனால் குலம் முழுவதின் அழிவுக்குமான பயம் உள்ளது. நிச்சயம் தாங்கள் கலகத்தை எதிர் கொள்ள நேரிடும் எனக் கூறுகிறார். திருதராஷ்டிரர், தெய்வம் எதிராக இருந்தால் எதுவும் செய்ய முடியாது. உலகம் தெய்வத்திற்குக் கட்டுப்பட்டது. நீ யுதிஷ்டிரரை இங்கு அழைத்து வா எனக் கூறுகிறார்.

2.6 பாண்டவர் வருகை; கூதில் தோல்வி; திரௌபதி அவமானம்; பீமன் சபதம்

விதுரர் பாண்டவரிடத்துச் சென்று திருதராஷ்டிர மன்னர் அழைத்ததாகத் தெரிவிக்கிறார். தன் பெரிய தந்தையின் சொல்லுக்கு மதிப்பளித்துப் பாண்டவர் அனைவரும் திரௌபதி மற்றும் குந்தி, அரச பரிவாரங்களுடன் ஹஸ்தினாபுரம் வருகின்றனர். தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரர் சகுனியுடன் சூதாட்டம் ஆடி ராஜ்யம், பெரும் செல்வம், சகோதரர்களுடன் தன்னையும் சூதாட்டத்தில் தோற்றுவிடுகிறார். சகுனியின் தூண்டுதலின்பேரில் திரௌபதியையும் பணயம் வைத்துத் தோற்கிறார். திரௌபதியை துரியோதனன் கட்டளைப்படி துச்சாதனன் அவளது உடல் நிலையையும் பொருட்படுத்தாமல் அவைக்கு இழுத்து வருகிறான். கர்ணன் தூண்டுதலால் பாண்டவர்கள் மேலாடை நீக்குகின்றனர். திரௌபதியின் ஆடையை துச்சாதனன் இழுத்து அகற்ற முற்படுகிறான். திரௌபதி பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை ஸ்மரணம் செய்கிறாள். அப்போது எங்குமில்லாத அற்புதச் செயல் நடைபெறுகிறது. வண்ண வண்ண ஆடைகள் வளர்ந்து குவிந்தன; தீச்செயல் புரிந்த துச்சாதனன் கை சலித்துக்களைத்துச் சோர்ந்தான். பீமன் தீய செயல் புரிந்த துச்சாதனன் மார்பைப் போரில் பிளந்து இரத்தம் குடிப்பேன் என்று சபதம் செய்கிறார். மீண்டும் கர்ணன் திரௌபதியைச் சொற்களால் சுடுகிறான். வேறு கணவனை வரித்துக் கொள்; துரியோதனன் அரண்மனையில் பணிப்பெண்ணாக வேலை செய் என்று கர்ணன் கூறுகிறான். அச்சமயம் துரியோதனன் தனது ஆடையை விலக்கி இடது தொடையைத் திரௌபதி பார்வைக்குக் காட்டிச் சிரித்துத் தீய நடத்தை செய்கிறான். பீமன் வெகுண்டு துரியோதனனது இந்தத் தொடையைப் போரில் உடைப்பேன் என்று சபதம் இடுகிறார்.

2.7 திருதராஷ்டிரர் இடத்தில் தீயசகனங்கள்

இந்நேரத்தில் திருதராஷ்டிரரின் அக்னி சாலையில் ஒரு நரி வந்து பலமாக விளையாடத் தொடங்கியது. அதைக் கேட்டுக் கழுதைகள் கத்தத் தொடங்கின. கழுகு முதலிய பயங்கரமான பறவைகள் நாற்புறமும் தீய சகனமாகக் கடும் ஒலிகளை எழுப்பின. தர்மமும், தத்துவமும் அறிந்த விதுரரும் காந்தாரியும் கூட அவ்வொலியைக் கேட்டனர். பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர் முதலியோரும் இந்த அமங்கலமான ஒலிகளைக் கேட்டனர். அனைவரும் மங்களம் உண்டாகட்டும் என்று உரத்துக் கூறினர். பிறகு விதுரரும் காந்தாரியும் இந்தப் பயங்கர ஒலியினால் மிகுந்த துக்கம் அடைந்து திருதராஷ்டிரரிடம் இதைத் தெரிவிக்கின்றனர்.

2.8 திருதராஷ்டிரர் துரியோதனனை நிந்தித்தல்; திரௌபதிக்கு வரம் அளித்தல்

திருதராஷ்டிரர் துரியோதனனிடத்தில் பேசுகிறார். “ஏ, மந்தபுத்தி கொண்டவனே! நீ உயிரோடிருந்தும் கொல்லப்பட்டவன் ஆனாய். பணிவற்றவனே! சிறந்த குருவம்சத்தினரின் அவையில் தன் குலமகளை அதிலும் பாண்டவரின் பத்தினியை அழைத்து வந்து அவளிடம் பாவம் மிகுந்த சொற்களைப் பேசுகிறாய். இத்துடன் நிறுத்திக் கொள் என்று கட்டளையிடுகிறார். துயரம் தரும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கௌரவர்களின் நன்மையில் நாட்டம் கொண்டு திருதராஷ்டிரர் ஆலோசிக்கிறார். பாஞ்சால ராஜகுமாரி கிருஷ்ணாவிற்கு ஆறுதல் அளித்துப் பேசுகிறார். “திரௌபதி நீ என் மருமகன்களில் சிறந்தவள். தர்மநெறிப்படி நடக்கும் பதிவிரதையும் ஆவாய். நீ விரும்பும் வரங்களை நான் அளிக்க விரும்புகிறேன்” எனக் கூறுகிறார். இதனை ஏற்ற திரௌபதி, “என் மகன் பிரதிவிந்தியன் தாஸபுத்திரனாக இருப்பது பொருந்தாது. எனவே யுதிஷ்டிரரை அடிமைத்தளையிலிருந்து விடுவிக்க வேண்டும்” எனக் கேட்கிறாள். இவ்வரத்தைத் திரௌபதிக்குக் கொடுத்த திருதராஷ்டிரர் நீ ஒரு வரம் மட்டும் பெறுவதற்கு உரியவன் இல்லை; இரண்டாவது வரம் அளிக்க நான் விரும்புகிறேன் என்று கூறுகிறார். திரௌபதி திருதராஷ்டிரரிடம், பீம, அர்ஜுன, நகுல, சகதேவர் அனைவரும் தம் தேர் அம்பு, வில்லோடு அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுபட்டுச் சுதந்தரமாக வேண்டும் என்னும் வரத்தைக் கேட்டுப் பெறுகிறாள். பின்னர் உனக்கு மூன்றாவதாகவும் வரமளிக்க விரும்புகிறேன் என்று திருதராஷ்டிர மன்னர் தெரிவிக்கிறார். திரௌபதி மூன்றாவதாக வரம் பெற மறுத்து விடுகிறாள்.

2.9 யுதிஷ்டிரரிடம் திருதராஷ்டிரர் நாட்டைத் திருப்பி அளித்தல்; நல்ல சொற்களைப் பேசுதல்

திரௌபதி பெற்ற வரத்தால் விடுவிக்கப்பட்ட யுதிஷ்டிரர் தன் பெரிய தந்தையான திருதராஷ்டிரரிடம் பாண்டவர்கள் எப்போதும் திருதராஷ்டிரரின் ஆணைக்குக் கட்டுப்பட்டவர்களே என்றும் பாண்டவர்கள் இப்போது என்ன செய்வது என்றும் வினவுகிறார். திருதராஷ்டிரர் தருமராஜனிடம் கூறுகிறார், “அஜாத சத்ருவே! நீ என் ஆணைப்படி தோற்றுவிட்ட அனைத்துச் செல்வத்துடன் எந்தத் தடையுமின்றி இந்திரப்பிரஸ்தம் சென்று உன் ராஜ்யத்தை ஆள்வாயாக. நான் கூறும் இன்னும் ஒரு விஷயத்தையும் கவனமாகக் கேட்டுக் கொள். நான் சொல்வது அனைத்தும் உன் நன்மைக்காகவே. யுதிஷ்டிரா, நீ தருமத்தை அறிந்தவன். பெரியவர்களை மதிப்பவன். பகைவரை மன்னிப்பவன். உன்னைப் போன்ற உத்தம

புருஷர்கள் மற்றவர்களின் சுகதுக்கத்தை அறிந்து நல்லனவற்றை மட்டுமே நினைவு கொள்ளுகிறார்கள். பகை விரோதத்தை மறந்து விடுகிறார்கள். துரியோதனனின் தீய நடத்தையை மனதில் கொள்ளாதே. உன் தாய் காந்தாரியையும், இங்கு அமர்ந்துள்ள குருட்டுக்கிழவனான என்னையும் உத்தேசித்துக் கௌரவர்களிடம் பகை கொள்ளாதே. நான் இந்தச் சூதையோசித்தே மேற்கொண்டேன். நல்லவர்களான உங்களைச் சந்திக்க விரும்பினேன். என் புதல்வர்களின் பலத்தைக் காண விரும்பினேன்

உன்னிடம் தருமம் உள்ளது. அர்ஜுனனிடம் தைரியம் உள்ளது. பீமனிடம் பராக்கிரமம் உள்ளது. நகுல சகாதேவரிடம் சிரத்தையும் தூய குருசேவா பாவமும் உள்ளது. அஜாத சத்ருவே! உனக்கு வெற்றி உண்டாகட்டும் உனக்கு நன்மை உண்டாகட்டும். நீ இந்திரப்பிரஸ்தம் செல். துரியோதனன் முதலியோரிடம் நல்ல சகோதரனைப் போன்ற ஸ்நேக பாவத்தையே கொண்டிரு. உனது தருமநெறிப்படி உனக்கு அது சாத்தியமே” என்று யுதிஷ்டிரரிடம் இந்திரப்பிரஸ்தம் திரும்புமாறு தெரிவிக்கிறார். அத்துடன் கௌரவர்களிடம் பகைமை பாராட்ட வேண்டாம் என்பதையும் குறிப்பாகக் கூறுகிறார்.

2.10 திருதராஷ்டிரரிடம் துரியோதனன் கூற்று;

திருதராஷ்டிரர் மறுமொழி

பாண்டவர் இந்திரப்பிரஸ்தம் திரும்பியதும் துச்சாதனன் தூண்டலால் கர்ணன், துரியோதனன், சகுனி ஆகியோர் ஆலோசனை செய்கின்றனர். எவ்வாறாவது பாண்டவர்களின் செல்வத்தை மீண்டும் அடைய வேண்டும் என்ற முடிவுடன் துரியோதனன் திருதராஷ்டிரரிடம் சென்று பேசுகிறான். அர்ஜுனனின் வீரச் செயல்கள் அனைத்தையும் பட்டியல் இடுகின்றான். ஸ்ரீ ராமரிடம் மாரீசனுக்குப் பயம் உண்டானதுபோல் தனக்கு அர்ஜுனனிடம் பயம் உண்டாகிறது எனத் தெரிவிக்கிறான். எனவே எப்படியாவது பாண்டவர்களை அழிக்க வேண்டும் என்ற வற்புறுத்துகிறான். திருதராஷ்டிரர் “அர்ஜுனனின் பராக்கிரமம் நானும் அறிந்ததே. நீ வீரனான அர்ஜுனனிடம் எந்தக் குற்றமும் செய்யாதே. அவரோடு சூதாட்டம், ஆயுதப்போர், கடுமையான சொற்கள் எதனையும் மேற்கொள்ளாதே. அர்ஜுனனோடு நட்பு பாராட்டு; உனக்கு மூவுலகிலும் பயம் இன்றி வாழ முடியும்” என்று துரியோதனனுக்கு அறிவுரை கூறுகிறார். துரியோதனன் “நாங்கள் அர்ஜுனனிடம் வஞ்சகமாக நடந்துவிட்டோம். நாங்கள் வேறு ஏதேனும் உபாயத்தால் அவரைக் கொன்று விடுங்கள். அதனால்தான் நமக்கு நன்மை உண்டாகும்” என்று தன் தந்தையிடம் கூறுகிறான். திருதராஷ்டிரர், மகனிடம் “நீ அவர்களைக் கொன்றுவிட முன்பு பல உபாயங்களைக் கையாண்டாய். உனது முயற்சிகள் அனைத்தையும் மீறி பாண்டவர்கள் மிகுந்த முன்னேற்றம்

கண்டுள்ளனர். எனவே நீ உன் குலத்திற்கும் நாட்டின், மக்களின் பாதுகாப்பிற்கும் நன்மை செய்ய விரும்பினால் உன் உறவினரோடு அர்ஜுனன் இடத்தில் எப்போதும் அன்பாக நடந்து கொள்” என்று தெரிவிக்கிறார். ஆனால் இதைக்கேட்டு ஆலோசனை செய்த பின் மீண்டும் துரியோதனன் பேசுகிறான்.

2.11 துரியோதனன் மீண்டும் சூதினை வேண்டதல்;

திருதராஷ்டிரர் உடன்பாடு; பாண்டவரை அழைக்கச் சொல்லுதல்

துரியோதனன் மீண்டும் பகைவரைப் போரிலோ, போர் இன்றியோ எல்லா உபாயங்களாலும் கொன்று விட வேண்டும். “தந்தையே உங்களுக்கு நன்மை உண்டாகட்டும். வனவாச நிபந்தனை செய்து பாண்டவர்களோடு சூது ஆடி அவர்களைச் சகுனி மாமாவின் உதவியோடு வென்று விடலாம். சூதில் தோற்றவர் 12 ஆண்டுகள் காட்டில் வனவாசம் செய்ய வேண்டும். பதின்மூன்றாம் ஆண்டு யாராலும் அறியப்படாமல் ஒரு நகரத்தில் அஞ்ஞாத வாசம் புரிய வேண்டும். யாராலாவது அறியப்பட்டு விட்டால் மீண்டும் 12 ஆண்டுகள் வனவாசம் செய்ய வேண்டும். இந்த நிபந்தனைகளோடு அவர்கள் மறுபடியும் சூதாட்டம் ஆட்டும். அவர்கள் 13 ஆண்டுகள் நிபந்தனையை நிறைவேற்றிவிட்டால் நாம் போரால் அவர்களை வெல்லுவோம். தந்தையே, இதனை நீங்கள் நிறைவேற்றிக் கொடுங்கள்” என்று திருதராஷ்டிரரிடம் பணிவுடன் வேண்டுகிறான் மகனுடைய இந்தப் பேச்சினால் மதியிழந்த திருதராஷ்டிர மன்னன், “பாண்டவர்கள் தொலைதூரம் சென்றிருந்தாலும் அவர்கள் விரைவில் இங்கு வரட்டும். இந்தப் புதிய பந்தயத்தில் சூதாட்டும்” என்று தெரிவிக்கிறார்.

2.12 அவையினர் எதிர்ப்பு தெரிவித்தல்;

ஆனாலும் திருதராஷ்டிரர் கட்டளையிடுதல்

அப்போது அவையில் கூடியிருந்த சான்றோர்கள் அதிர்ச்சியடைகின்றனர். பிதாமகர் பீஷ்மர், துரோணர், விதுரர், கிருபர், சோமதத்தன், வாஹ்லீகன், அஸ்வத்தாமா, பூரிச்ரவா, விகர்ணன், யுயுத்சு அனைவரும் ஒருமித்த குரலில் இதை எதிர்க்கின்றனர். இனி சூதாட்டம் கூடாது. எதிர்காலத்தின் நன்மையையும், தீமையையும் கருதி அவையில் இருந்த தருமாத்மாக்கள் அனைவரும் மீண்டும் மீண்டும் சூதாட்டம் வேண்டாம் எனக் கூறிக் கொண்டேயிருந்தனர். ஆனால் தன் பிள்ளைகளான கௌரவர்களிடம் கொண்ட பாசத்தால் அறிவிழந்த திருதராஷ்டிர மன்னன் மீண்டும் சூதாட்டத்திற்குப் பாண்டவர்களை அழைக்குமாறு கட்டளையிட்டேவிட்டான். அச்சமயம் காந்தாரி தன் கணவனிடம் துரியோதனன் சொல்லைக்கேட்டு இதைச் செய்யாதீர்கள் எனத் தடுக்கிறாள். ஆனால் திருதராஷ்டிரர் அதை ஏற்கவில்லை.

2.13 மீண்டும் சூது; பாண்டவர் தோற்று வனவாசம் ஏகுதல்

திருதராஷ்டிரர் பிராதிகாமியை அனுப்பிப் பாண்டவரை மீண்டும் ஹஸ்தினாபுரம் அழைத்து வரச் செய்கிறார். வனவாச நிபந்தனை விதித்து சூதாடக் கட்டளையிடுகிறார். 12 ஆண்டு வனவாசம் பின்னர் ஓராண்டு அஞ்ஞாதவாசம் என்ற நிபந்தனையின்பேரில் சூதாட்டம் நடைபெறுகிறது. யுதிஷ்டிரர் ஒரே ஆட்டத்தில் சகுனியிடம் தோற்றுப்போகிறார். துச்சாதனன் பரிகசிக்க, துரியோதனன் கேலி செய்ய, பீமனும், அர்ஜுனனும், நகுலனும் கௌரவர்களைக் கொல்ல சபதமேற்கின்றனர். அனைவரும் மான்தோல் உடுத்தி, அவையினரிடம் விடை பெற்றுப் புறப்படுகின்றனர். பாண்டவர்களுக்கு விதுரர் சில அறிவுரைகளை வழங்குகிறார். குந்தி அழுது புலம்ப, நகரமக்கள் பாண்டவருக்கு ஆதரவாகப் பலவாறு பேசிக் கொள்ள பாண்டவர் ஹஸ்தினாபுரத்தையும், உறவினர்களையும் பிரிந்து வனம் நோக்கி நடந்தனர். அப்போது காடேகும்போது பாண்டவர்களின் செயல்கள் என்ன என்று தெரிவிக்குமாறு திருதராஷ்டிர மன்னன் விதுரரிடம் கேட்கிறார்.

2.14 காடேகும்போது பாண்டவர் செயல்கள்;

திருதராஷ்டிரருக்கு விதுரர் தெரிவித்தல்

திருதராஷ்டிரனிடம் விதுரர் கூறுகிறார். “மன்னா! யுதிஷ்டிரர் முகத்தை மூடிக்கொண்டும், பீமன் தன் பெரிய புஜத்தைப் பார்த்தபடியும் அர்ஜுனன் தன் தலைமூடி பறந்து கொண்டிருக்குமாறும், நகுல-சகாதேவர்கள் தம் உடலில் மண்ணைப் பூசிக் கொண்டும், கிருஷ்ணா கேசத்தால் முகத்தை மூடிக்கொண்டு அழுதபடியும் புரோகிதராகிய தெளமயர் கையில் குசத்தை எடுத்துக் கொண்டு ருத்ர, யம சாம கீதத்தைப் பாடிக்கொண்டும் சென்று கொண்டிருக்கின்றனர்” எனத் திருதராஷ்டிரரிடம் தெரிவிக்கிறார். திருதராஷ்டிரர் இவ்வாறு பாண்டவர்கள் வெவ்வேறு குறிப்புகளுடன் செல்லும் ரகசியத்தின் உட்பொருளை விளக்கிச் சொல்லுமாறு விதுரரிடம் கேட்கிறார்.

விதுரர் பதில் உரைக்கிறார், “மன்னா! உங்களின் புதல்வர்கள் வஞ்சகமாகப் பாண்டவரின் செல்வத்தை அபகரித்தனர் என்றாலும் யுதிஷ்டிரரின் அறிவு தர்மத்திலிருந்து பிறழவில்லை. தான் பயங்கரப் பார்வையால் வஞ்சகர் யாரையும் பஸ்பமாக்கி விடக்கூடாது என்பதற்காக யுதிஷ்டிரர் முகத்தை மூடிக்கொண்டு சென்றார். பீமன் தன் புஜபலத்தால் பகைவரை வெல்லுவேன் என்பதைத் தெரிவிக்கப் புஜத்தைப் பார்க்கிறார். முடியைப் பறக்கவிட்ட அர்ஜுனன் முடிகள் தனித்தனியே பறப்பதைப்போல் அம்பு மழை பொழிய இருப்பதைக் குறிப்பால் உணர்த்தினார். தன் முகத்தை யாரும் பார்க்கக்கூடாது என்று சஹதேவன் தன் முகத்தில் மண்ணைப் பூசிக்

கொண்டார். நகுலன் வழியில் தான் பெண்களின் மனதைக் கவரக்கூடாது என்று உடலில் மண்ணைப் பூசிக் கொண்டார். ஒற்றை ஆடை அணிந்த ரத்தக்கறை படிந்த அவ்வாடையுடன் திரௌபதி அழுது கொண்டு சென்றாள். யாருடைய அநியாயத்தால் இன்று நான் இந்த நிலைக்கு ஆளானேனோ, இன்றிலிருந்து 14ஆம் ஆண்டில் அவனுடைய மனைவியரும் தன் கணவன் உற்றார் உறவினர் கொல்லப்பட்டதால் அவர்களுடைய சடலங்களின் அருகில் புரண்டு அழப்போகிறார்கள். தம் அங்கங்களில் ரத்தமும் தூசியும் படிந்திருக்க தலை முடி அவிழ்ந்து உற்றார் உறவினர்களுக்கு எள்ளும் நீரும் அளித்து இதே போலப் பிரவேசிப்பார்கள் என்று கூறினாள். தெளம்யர் குசங்களின் முனையை நைருதி திசையில் வைத்து யமனுக்குரிய சாமகானம் பாடியவாறு பாண்டவருக்கு முன்னால் சென்றார். தெளம்யர் போரில் கௌரவர் கொல்லப்பட்ட பிறகு அவர்களின் குருவும் இதேபோல் சாமகானம் செய்யப் போகிறார் என்று கூறிச் சென்றார். நகர மக்கள் மிகுந்த துயரத்துடன் தாங்கள் அநாதைகளாகி விட்டதாகக் கூறி அழுதனர். ஹஸ்தினாபுரத்தை விட்டுப் பாண்டவர்கள் வெளியேறிய உடனேயே மேகம் இன்றியே இடி, மழை பொழிந்தது. சூரியன் மறைக்கப்பட்டது. நகரத்தை வலமாக வைத்து எரிநகூத்திரம் விழுந்தது. மாமிசம் உண்ணும் விலங்குகளும், பறவைகளும் நகரத்தின் கோயில்கள் ஸ்தலவிருட்சங்கள், கோட்டைச்சுவர், மாடமாளிகைகள் மீது மாமிசத்தையும் எலும்புத் துண்டுகளையும் கொண்டு வந்து போடலாயின. உங்கள் தீய ஆலோசனை காரணமாகப் பரத வம்சத்தின் அழிவைக் குறிக்கும் அபசகுனங்களாகிய தீமைகள் தோன்றியுள்ளன” எனத் திருதராஷ்டிரரிடம் தெரிவிக்கிறார்.

2.15 நாரதர் வருகையும், திருதராஷ்டிரரிடம் கூறியதும்

விதுரரும். திருதராஷ்டிரரும் உரையாடிக் கொண்டிருந்தபோது மகரிஷிகளால் சூழப்பட்ட நாரதர் கௌரவர்களுக்கு எதிரில் வந்து நின்றார். அச்சமூட்டும் சொற்களைக் கூறுகிறார். “இன்றிலிருந்து 14ஆம் ஆண்டு துரியோதனின் குற்றத்திற்காகப் பீமனும், அர்ஜுனனும் தம் பராக்கிரமத்தின் மூலம் கௌரவ குலத்தை அழிக்கப் போகிறார்கள்” என்று தெரிவித்து தேவரிஷி நாரதர் வானத்தில் மறைந்தார்.

2.16 திருதராஷ்டிரர் கேட்டவாறு விதுரர் நாட்டு மக்கள் நிலையைக் கூறுதல்

திருதராஷ்டிரர் விதுரரிடம் பாண்டவர்கள் வனம் சென்ற பிறகு நகர, தேச மக்கள் என்ன கூறினர் எனக் கேட்கிறார். “மன்னா! நால்வகை வருண மக்களும் பெரும் சோகத்தில் மூழ்கினர். பாண்டவர்வனம் செல்லுகின்றனரே, கௌரவர்கள் செய்த அநியாயம் இது என்று பேசினர். ஹஸ்தினாபுரம்

மகிழ்ச்சி, பேச்சு, ஒலி இன்றிச் சோகத்தில் மூழ்கியது. பிராமணர்கள் கிருஷ்ணாவிற்காகவும் பாண்டவர்களுக்காகவும் துயருற்றுச் சுகம் அற்றவராயினர். இரவும் பகலும் உணவு உண்ணவில்லை. உறங்கவும் இல்லை. சோகத்தால் ஞானம் அற்றவரானார். திரேதாயுகத்தில் ராஜ்ஜியம் அபகரிக்கப்பட்ட ஸ்ரீ ராமச்சந்திரன் சீதையோடும் லட்சுமணனோடும் வனம் சென்ற பிறகு துயரமும் துக்கமும் அடைந்த அயோத்தியைப் போல இன்று ஹஸ்தினாபுரம் ஆனது” என்று கூறுகிறார். இதைக்கேட்ட திருதராஷ்டிர மன்னன் சோகத்தால் மயக்கமடைந்தான். இச்சமயம் தன்னைச் சரணடைந்த கௌரவர்களிடம் துரோணர் போர் நிச்சயம் என்று தெரிவிப்பதைக் கேட்டு “பாண்டவர்களைத் திரும்ப அழைத்து வா” அவர்கள் திரும்பாவிடில் பெரிய படையின் துணையோடும், போகப் பொருட்களோடும் காட்டில் வாழ ஏற்பாடு செய் என்று திருதராஷ்டிரர் விதூரருக்கு ஆணையிட்டார்.

பாண்டவர்கள் மிகுந்த கோபத்தோடு காட்டிற்குச் சென்றுள்ளார்கள் என்பதையும், போர் நிச்சயம் ஏற்படும் என்று தீர்க்கதரிசியான விதூரரும், குருவாகிய துரோணரும் கூறுவதைக் கேட்டுத் திருதராஷ்டிரர் பெரும் கவலையில் மூழ்குகிறார்; இதைக்கண்ட சஞ்ஜயன், திருதராஷ்டிரரின் புரோகிதர் “பாண்டவர்களின் நாட்டைக் கைப்பற்றி அவர்களைக் காட்டிற்கு அனுப்பிய பின் ஏன் சோகத்தில் ஆழ்ந்துள்ளீர்கள்?” என்று திருதராஷ்டிரரிடம் கேட்கிறார். “போரில் வல்ல மஹாரதிகளான பாண்டவர்களிடம் பகை கொண்டவர்கள் எப்படி சோகத்தில் மூழ்காமல் இருக்க முடியும்?” என்று திருதராஷ்டிரர் பதில் உரைக்கிறார்.

2.17 சஞ்ஜயன்-திருதராஷ்டிரர் உரையாடல்

சஞ்ஜயன், ‘மன்னா! இது நீங்கள் தானே செய்த வேண்டாத செயல். உற்றார் உறவினரின் சர்வநாசம் உண்டாகப் போகிறது. பீஷ்மரும், துரோணரும் விதூரரும் பலமுறை தடுத்தபோதும் துரியோதனன் திரௌபதியை ப்ராதிகாமி மூலம் சபைக்கு அழைத்தான். தேவர்கள் தாம் அழிக்க விரும்பும் மனிதனின் அறிவையே முதலில் இழக்கச் செய்கின்றனர். அழிவுகாலம் வரும்போது அநியாயமே நியாயமாகத் தோன்றுகிறது. திரௌபதி சபையில் வரக்கூடாத சந்தர்ப்பத்தில் உடல் துன்பத்தில் இருந்தபோது இழுத்து வரப்பட்டு அவமானப்படுத்தப்பட்டாள். தருமத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு பாண்டவர்கள் பொறுமை காத்தனர். சபையில் துரியோதனனும், கர்ணனும் அவளைச் சொற்களால் சுட்டனர். இவ்விஷயங்கள் அனைத்தும் பெரிய துக்கத்திற்கு அழைப்பு விடுப்பதாகும்” எனக் கூறினார்.

அப்போது திருதராஷ்டிரர் தான் திரௌபதிக்கு வரம் அளித்ததையும், பாண்டவர்களை அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவித்து, இழந்தவற்றைத்

திருப்பி அளித்து இந்திரப்பிரஸ்தம் அனுப்பியதையும் சஞ்ஜயனிடம் கூறுகிறார். விதுரர் எனக்கு பாண்டவர்களின் கோபத்தையும் வீரத்தையும் கருதிப் பாண்டவர்களோடு நட்புறவு மேற்கொள்ளுங்கள் என்று பலமுறை வற்புறுத்தியதையும் சஞ்ஜயனிடம் தெரிவிக்கிறார். ஆனால் என் மகனிடம் கொண்ட அதீத பாசத்தால் விதுரரது பேச்சைக் கேட்கவில்லை எனக் கூறுகிறார்.

3. வன பருவம்

3.1 திருதராஷ்டிரர் மீண்டும் விதுரரிடம் யோசனை கேட்டல்; விதுரரின் ஆலோசனையை ஏற்க மறுத்தல்; விதுரர் வெளியேறுதல்

பாண்டவர் வனம் சென்றபின் கலக்கமடைந்த திருதராஷ்டிரர் மீண்டும் விதுரரை அழைத்து கௌவர்க்கும் பாண்டவர்க்கும் நன்மை தரும் செயலைக் கூறுமாறு கேட்கிறார். விதுரர் பாண்டவர்க்கு மீண்டும் ராஜ்யம் முழுவதையும் அளிக்க வேண்டும் என்றும் சகுனியை விலக்க வேண்டும் என்றும் கூறுகிறார். அத்துடன் துரியோதனன் பிறந்தபோது தான், குழந்தை, குல அழிவிற்குக் காரணமாகும்; அதனைத் துறந்துவிடுங்கள் என்று தெரிவித்ததையும் நினைவு கூறுகிறார். பீமனும், அர்ஜுனனும் கோபம் கொண்டு அனைவரையும் அழித்துவிடுவார். எனவே மீண்டும் யுதிஷ்டிரருக்கு பட்டாபிஷேகம் செய்து வையுங்கள். துரியோதனனைக் கட்டுப்படுத்தி வையுங்கள். துச்சாதனன் நிறைந்த சபையில் பீமனிடமும், திரௌபதியிடமும் மன்னிப்பு கேட்க வேண்டும்; யுதிஷ்டிரர், அஜாத சத்ரு; அவர் விருப்பு வெறுப்பு இன்றி அரசு நடத்துவார். இதைச் செய்தால் தாங்கள் எல்லா நன்மையையும் பெறுவீர்கள் என்று விதுரர் திருதராஷ்டிரரிடம் தெரிவிக்கிறார்.

இதைக்கேட்ட திருதராஷ்டிரர் “நீ சொல்வது, பாண்டவர்க்கு நன்மையளிக்கலாம்; என் புதல்வர்களுக்கு நன்மையானதல்ல. நீ பாண்டவர்களுடைய நன்மைக்காகவே இங்கு வந்திருக்கிறாய். நீ எங்கள் நன்மையை விரும்பவில்லை. நான் பாண்டவர்களுக்காக எனது புதல்வர்களை எப்படித் தியாகம் செய்ய முடியும்? துரியோதனன் எனது சரீரத்தில் இருந்து தோன்றியவன். மற்றவர்களின் நன்மைக்காக உன் உடலைத் தியாகம் செய் என்று யார் யாரிடம் கூற முடியும்? விதுரா! நான் உனக்கு அதிகம் மதிப்பளிக்கிறேன். நீ எனக்கு முற்றிலும் தீய ஆலோசனை கூறுகிறாய் இனி நீ விருப்பப்படி சென்றுவிடு. அல்லது இரு. உன்னால் எனக்கு எந்தப் பிரயோஜனமும் இல்லை” என்று கூறி எழுந்து சென்று விடுகிறார். விதுரர் இந்தக் குலத்தின் அழிவு நடந்தே தீரும் என்று கூறிப் பாண்டவர்கள் இருந்த இடம் செல்லுகிறார்.

3.2 திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனை அனுப்பி விதுரரை அழைத்தல்; மன்னிப்பு கேட்டல்

விதுரர் தன் சொல்லைக் கேட்டுப் பாண்டவரிடம் சென்ற பின் திருதராஷ்டிரருக்குக் கலக்கம் ஏற்பட்டது. நல்ல நீதிகளை அறிந்த விதுரர் பாண்டவர் பக்கம் சென்றால் பாண்டவர்க்குப் பெரும் உன்னதம் கிடைத்து

விடும் என்று யோசித்தார். அவ்வளவிலேயே மன்னருக்கு மயக்கம் ஏற்பட்டது. நினைவு திரும்பியதும், “சாக்ஷாத் தர்மத்தின் வடிவமான விதுரர் என் சகோதரர். அவர் நினைவு வந்ததும் என் இதயமே பிளந்துவிட்டது. நீ சென்று தர்மம் அறிந்த என் சகோதரன் விதுரனை அழைத்து வா. இந்தப்பாவி கோபாவேசத்தால் அவரை விரட்டிவிட்டேன். விதுரர் ஒருபோதும் ஒரு சிறிய தவறு கூடச் செய்ததில்லை. விதுரரை நீ அழைத்து வா. இல்லையென்றால் நான் உயிரை விட்டுவிடுவேன்” என்று சஞ்ஜயனிடம் கூறுகிறார். சஞ்ஜயனும் காம்யக வனம் சென்று மன்னரின் விருப்பப்படி மீண்டும் விதுரரை ஹஸ்தினாபுரம் அழைத்து வருகிறார். திருதராஷ்டிரர் விதுரரிடம், “தர்மம் அறிந்த விதுரா, “நீ திரும்பி வந்ததும், என்னை மறக்காததும் என் பாக்கியமாகும். உன்னைப் பிரிந்து உறங்காததால் என் உடல் தளர்ந்தது. விதுரா நான் உன்னிடம் கூறிய பிடிக்காத விஷயத்திற்காக என்னை மன்னித்து விடு.” என்று கூறினார். விதுரர் தான் அனைத்தையும் மன்னித்துவிட்டதாகத் தெரிவிக்கிறார்.

3.3 வியாசர் வருகை;

துரியோதனனைத் தடுக்க திருதராஷ்டிரரிடம் வேண்டதல்

திருதராஷ்டிரரும், விதுரரும் நட்பாகிவிட்டதை அறிந்த துரியோதனாதியர் கவலைப்படுகின்றனர். ஒருவேளை பாண்டவர் மீண்டும் நாட்டிற்கு அழைக்கப்பட்டு விட்டால் நான் உயிர் விட்டுவிடுவேன்; தீயில் பாய்ந்து மாய்வேன் என்று துரியோதனன் கூறுகிறான். அவன் மனம் மகிழ்வதற்காக நாம் நம் சோம்பலை விட்டுக் காரியம் ஆற்ற வேண்டும் என்று கர்ணன் தெரிவிக்கிறான். அனைவரும் கர்ணனின் ஆலோசனைப்படி தேர் ஏறி ஆயுதங்களோடு சென்று பாண்டவர்களைத் தாக்கிக் கொன்று விடலாம் என்று முடிவெடுக்கின்றனர். அதன்படி ஹஸ்தினாபுரத்திலிருந்து பாண்டவரை வதைக்கும் முடிவுடன் காட்டை நோக்கிப் புறப்படுகின்றனர். தனது திவ்யதிருஷ்டியால் அனைத்தையும் அறிந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண த்வையானர் வியாசர் அங்கு வந்து அனைவரையும் தடுத்தார். திருதராஷ்டிரரிடம் விரைந்து சென்று கூறுகிறார்.

பேரறிவுடைய திருதராஷ்டிரா! பாண்டவர்களைக் கபடமாகச் சூதில் தோற்கச் செய்து காட்டிற்கு அனுப்பியது சரியல்ல; அவர்கள் 13 ஆண்டுகள் முடிந்த பிறகு கோபத்துடன் கௌரவர் மீது விஷம் போன்ற அஸ்திரங்களைப் பிரயோகிப்பார்கள். இதை அறிந்தும் உன் முட்டாள்தனம் பாண்டவர்களை வதைக்க விரும்புகிறான். அவர்களைக் கொல்ல விரும்பினால் இவன் தானே தன் உயிரை இழக்க நேரிடும். பாண்டவர்களிடம் துரியோதனனுக்கு உள்ள வெறுப்பைக் கட்டுப்படுத்தாவிட்டால் பெரும் தீமை ஏற்படும்.

துரியோதனன் தனியாகப் பாண்டவர்கள் உள்ள காட்டிற்குச் செல்லட்டும். அங்கு பாண்டவர்களோடு சேர்ந்து வாழ்வதால் உனது புதல்வனிடம் அவர்களுக்கு அன்பு ஏற்படலாம். அவ்வாறு நேர்ந்தால் நீ பாக்கியம் செய்தவனாவாய். இவ்விஷயத்தில் பீஷ்மர், துரோணர், விதுரர், உன்னுடைய சம்மதம் என்ன? என்று கேட்கிறார்.

3.4 திருதராஷ்டிரர் பதில்; வியாசர் பாண்டவரிடம் இரக்கம் காட்டுதல்

திருதராஷ்டிரர் வியாசரிடம் கூறுகிறார். ‘பிரமன்! சூதாட்டத்தை நானும் விரும்பவில்லை; பகவான் பலவந்தமாக என்னை இந்தக் காரியத்தில் இழுத்துவிட்டார் என்று கருதுகிறேன். பீஷ்மர், துரோணர், விதுரர், காந்தாரிக்கும் சூதில் விருப்பமில்லை. ஆனால் நான் துரியோதனனிடத்தில் கொண்ட பாசத்தினால் அனைவரையும் சூதில் ஈடுபடுத்திவிட்டேன். துரியோதனன் விவேகமில்லாதவன் என்பதை அறிவேன்; ஆனால் புத்திரபாசத்தினால் என்னால் அவனைத் துறக்க முடியவில்லை” என்று கூறுகிறார்.

இதனைக் கேட்ட வியாசர், “கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் உனக்குப் புதல்வர்கள்தான். ஆனால் எல்லோரிலும் ஹீன திசையில் வருந்தத்தக்க நிலையில் இருப்பவர்களிடம் கருணை காட்ட வேண்டும். குழந்தாய்! பாண்டுவைப் போல நீயும் என் மகன். விதுரரும் அப்படியே. நான் அன்பினால் தான் உன்னிடம் இவ்வாறு கூறினேன். பரதா உனக்கு 101 புதல்வர்கள். பாண்டுவிற்கு ஐந்தே பேர் புதல்வர்கள். அவர்களும் வெகுளியானவர். இவர்கள் எப்படி வாழ்வார்கள் என்று என் மனம் கவலையுறுகிறது. கௌரவர் அனைவரும் நலமாக இருக்க நீ விரும்பினால் உன் மகன் துரியோதனன் பாண்டவரிடம் நட்புக் கொள்ளட்டும்” எனச் சொல்லுகிறார். திருதராஷ்டிரர் வியாசரிடம் துரியோதனனுக்கு அறிவுரை கூற வேண்டுகிறார். வியாசர் பாண்டவரைச் சந்தித்து அங்கு வந்த மைத்ரேய மகரிஷி உனது மகனுக்கு அறிவுரை கூறுவார். அவரது பேச்சை அவமதித்தால் சபித்து விடுவார் என்று கூறிச் சென்றுவிடுகிறார்.

3.5 மைத்ரேயர் வருகை; துரியோதனனுக்குச் சாபம்;

விதுரர் கிர்மீர்வதம் பற்றிக் கூறுதல்

மைத்ரேய மகரிஷி திருதராஷ்டிரரிடத்தில் வருகிறார். கௌரவர்களைக் கட்டுப்படுத்தி வைக்குமாறு கூறுகிறார். துரியோதனனுக்கு அறிவுரை

கூறுமாறு மகரிஷியிடம் மன்னர் வேண்டுகிறார். மைத்ரேயர் துரியோதனனுக்கு அறிவுரை கூற அவன் அதனை அலட்சியப்படுத்துகிறான். கோபம் கொண்ட மைத்ரேயர் அவனுக்குச் சாபம் அளிக்கிறார். பகன், ஹிடம்பன், கிர்மீர் போன்ற அரக்கர்களைக் கொன்ற பீமன் போரில் கதையினால் உன் தொடையைப் பிளப்பார் என்று மைத்ரேய மகரிஷி துரியோதனனிடம் கூறுகிறார். கிர்மீர் என்ற அரக்கனைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள திருதராஷ்டிரர் விரும்ப, விதுரர் அதனைத் தங்களுக்குத் தெரிவிப்பார் எனக் கூறி மைத்ரேயர் சென்றுவிடுகிறார். விதுரர் கிர்மீர் பற்றித் திருதராஷ்டிரனிடம் தெரிவிக்கிறார்.

“திருதராஷ்டிர மன்னா! நான் பாண்டவர்களிடத்தில் சென்றபோது அங்கு அவர்களுடன் இருந்த பிராமணர்கள் கிர்மீர் பீமனால் வதைக்கப்பட்டதைப் பற்றிப் பேசக் கேட்டேன். ஏகசக்ரா நகரில் வாழ்ந்தபோது அருகில் இருந்த வனத்தில் வாழ்ந்த பகன் என்னும் அரக்கன் பீமனால் கொல்லப்பட்டான். பகனின் சகோதரன் கிர்மீர்; அத்துடன் பீமனால் வதைக்கப்பட்ட ஹிடம்பன் என்ற அரக்கனின் நண்பன். தன் சகோதரனும், நண்பனும் கொல்லப்பட்டதற்காகப் பழிவாங்கப் பீமனைக் கொல்லக் காத்திருந்தவன் கிர்மீர். மாயாருபம் கொண்டு காம்யக வனத்தில் இருந்தபோது தெளம்யர் மந்திர உச்சாடனத்தால் அவனது மாயையை நீக்கி உருவை வெளிப்படச் செய்தார். பீமனுக்கும் அரக்கனுக்கும் கடும்போர் நடைபெற்றது. பீமன் முடிவில் கிர்மீரைக் கொன்றார். அரக்கனது உடல் காட்டில் கிடந்ததை என் கண்களால் பார்த்தேன்” என்று விதுரர் திருதராஷ்டிரரிடம் கூறுகிறார். இவ்வாறு அரக்கன் கிர்மீர் பீமனால் கொல்லப்பட்டதைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரர் கவலையில் மூழ்கினார்.

3.6 திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் தன் புதல்வர்களைப் பற்றிக் கவலையுடன் கூறுதல்

திருதராஷ்டிர மன்னர் வியாசர் மூலம் அர்ஜுனன் அஸ்திரங்களைப் பெறுவதற்காக இந்திரலோகம் சென்றுள்ள செய்தியை அறிந்து கொள்ளுகிறார். இச்செய்தியைக் கேட்டு, கவலையுடன் தனது சாரதியாகிய சஞ்ஜயனிடம் தன் மனக் கவலையை வெளிப்படுத்துகிறார். “சாரதி, அர்ஜுனனுடைய விஷயம் அனைத்தையும் கேட்டேன். என்னுடைய மூடபுத்தி புதல்வர்கள் சிற்றின்பத்தில் சிக்கியுள்ளார்கள். தவறிலேயே புத்தியை வைத்துள்ள துரியோதனன் ஒரு நாள் பூமண்டலம் முழுவதையும் அழித்துவிடப் போகிறான். தனஞ்ஜயன் போன்ற வீரர்களை உடைய யுதிஷ்டிரருக்கு இந்த கௌரவ ராஜ்யத்தை வெல்லுவது பெரிய விஷயமல்ல; அர்ஜுனன் முன் எந்த வீரன் நிற்க முடியும்? நான் இரவும் பகலும் யோசித்தாலும் காண்டீபம் ஏந்திய அர்ஜுனனை யார் எதிர்க்கப் போகிறார்கள்

என்று தெரியவில்லை. துரோணர், பீஷ்மர், கர்ணன் ஆகியோர் அர்ஜுனனை எதிர்த்துப் போரிடலாம் என்றாலும் இவர்களால் அர்ஜுனனை வெல்ல முடியும் என்ற ஐயம் எனக்குத் தோன்றியுள்ளது. கர்ணன் தவறு செய்பவன்; துரோணர் முதியவர் மற்றும் குரு, கர்ணன் முதலிய வீரர்கள் மடிந்தாலோ அல்லது அர்ஜுனன் கொல்லப்பட்டாலோதான் போர் பற்றிய அச்சம் நீங்கும். ஆனால் அர்ஜுனனைக் கொல்லுபவனோ, வெல்லுபவனோ யாரும் கிடையாது. சஞ்ஜயா! எனக்கே இன்றே அர்ஜுனனின் கடகட என்ற தேரின் ஒலியால் கௌரவ சேனை சின்னாபின்னமாவது தெரிகிறது. விதாதா அர்ஜுனன் வடிவில் இன்னொரு யமனை சிருஷ்டித்து விட்டாரோ என்று தோன்றுகிறது.” என திருதராஷ்டிர மன்னர் அர்ஜுனனின் வீரத்தை எண்ணிக் கவலையுடன் சஞ்ஜயனிடம் பேசினார். இதனைக் கேட்ட சஞ்ஜயன், அர்ஜுனன், சிவபெருமான் மற்றும் திக்பாலகர்களிடமிருந்து பெற்ற அஸ்திரங்களைப் பற்றித் தெரிவிக்கிறார். அத்துடன் சூதாட்டக் களத்தில் பீமனின் சபதத்தையும் நினைவுகூர்ந்து கௌரவர்கள் தம் அழிவினைத் தாமே தேடியுள்ளனர் என மன்னரிடம் கூறுகிறார்.

3.7 மீண்டும் திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் கூறுவது; சஞ்ஜயனின் பதிலுரை

சாரதி சஞ்ஜயனிடம் மீண்டும் திருதராஷ்டிரர் நடந்தவற்றை நினைத்து வருந்திக் கூறுகிறார். “சாரதி! கர்ணனுடைய கடுமையான சொற்களால் பகை முற்றியது; திரௌபதி சபைக்கு வர நேர்ந்தது. துரியோதனன் மூடன்; வாளா இருந்தான்; நீதி மார்க்கத்தில் செல்வதில்லை. துரியோதனன் என்னைக் குருடனாக, விவேகமற்றவனாக, செயலிழந்தவனாக எண்ணி என்னை மதிப்பதில்லை. என் பேச்சைக் கேட்க விரும்புவதில்லை. அவனுடைய முட்டாள் மந்திரிகள் துரியோதனனுடைய குற்றங்களை மேலும் அதிகரித்துக் கொண்டே செல்லுகின்றனர். அர்ஜுனன் மஹாதேவனோடு கையால் போர் புரிந்துள்ளார். இதற்கு முன் அக்னி தேவனுக்கு உதவி செய்து கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் காண்டவ வனத்தை எரித்துள்ளனர். அர்ஜுனன், பீமன், வாசுதேவ ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இவர்களுடைய கோபத்தின் முன் கௌரவர்கள் முற்றிலும் அழிவார்கள் என்றே நம்புகிறேன்” எனத் திருதராஷ்டிரர் தெரிவித்தார். சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரிடம், “பாண்டவர்கள் சேர்ந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை அர்ஜுனனின் சாரதியாகும்படி வேண்டியுள்ளனர். பகவான் ஸ்ரீ ஹரியும் அவர்களது வேண்டுகோளை ஏற்றுள்ளார். பாண்டவர் கிருஷ்ணருடைய புதல்வரோடும், த்ருஷ்டத்யுமனன், சிகபாலனின் மகன் திருஷ்டகேதுவோடும் பெரும்படையுடன் வந்து துரியோதனன், துச்சாதனன், சகுனி, கர்ணன் ஆகியோரைக் கொன்று மீண்டும் ராஜ்யத்தைப் பெறுவார்கள் என ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறியதையும், திரௌபதிக்கு ஆறுதல் கூறியதையும்

சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரருக்குத் தெரிவிக்கிறார். அப்போது திருதராஷ்டிரர் சூது ஆடப்பட்ட சமயம் விதூரர் சூதினால் பாண்டவர்களை வென்றால் கௌரவர்களுக்கு அது ரத்தம் சிந்தும் விநாச காலம் என்று எனக்குத் தெரிவித்திருந்தார். வனவாச காலம் முடிந்ததும் இந்த கோரமான யுத்தம் நடந்தே தீரும் என்றும் மிகுந்த வருத்தத்துடன் சஞ்ஜயனிடம் கூறுகிறார்.

3.8 திருதராஷ்டிரர் பிராமணனிடத்தில் பாண்டவர்கள் பற்றிக் கேட்டறிதல்

பாண்டவர்கள் தீர்த்த யாத்திரை முடித்துக் கந்தமாதன மலையில் தங்கி பதினோரு ஆண்கள் வனவாசத்தை முடித்து 12ஆவது ஆண்டுக் காலத்தைக் காமயக வனத்தில் தங்கிக் கழிக்க விரும்பினர். அங்கே குடில் அமைத்து அக்கம் பக்கத்தில் இருந்த காடுகளிலும், மலைகளிலும், நதிக்கரைகளிலும் சஞ்சரித்தனர். அப்போது பாண்டவர்களிடம் வந்த கதை கூறுவதில் சிறந்த பிராமணன் அவர்களைச் சந்தித்து விட்டுப் பின் திருதராஷ்டிரருடைய அரசவைக்கு வந்து சேர்ந்தான். திருதராஷ்டிரர் அவனை நன்கு உபசரித்துப் பாண்டவர்களுடைய செய்தியைக் கேட்டார். பிராமணன் பாண்டவர்கள் காற்றையும் வெப்பத்தையும் தாங்கி மிகவும் மெலிந்து விட்டனர். திரௌபதியும் அனாதையைப் போல துன்பத்தையே அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறாள் எனக் கூறினான்.

பிராமணனுடைய பேச்சைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரர் உள்ளம் கலங்கியது. அவர்களது துன்பத்திற்குத் தனது செயல்களே காரணம் என வருந்தித் தனிமையில் கூறலானார். இந்திரனைப் போன்ற யுதிஷ்டிரன் இப்போது பூமியின் மீது படுத்து உறங்குகிறான். பீமசேனனுடைய சரீரம் காற்றாலும் வெயிலாலும் இளைத்திருக்கும். தரையில் உறங்கும் கஷ்டம் அவருக்கு ஏற்றதல்ல; பயங்கர தேஜஸ் கொண்ட அர்ஜுனன் தனது சகோதரர்கள் மற்றும் திரௌபதியின் துயரம் கண்டு கோபத்தால் தூங்க மாட்டார். அஸ்வினி குமாரர்களைப் போல அழகுடைய நகுல சகதேவர்கள் தூக்கமின்றித் தரையில் படுத்திருப்பார்கள். தரும புத்திரரான யுதிஷ்டிரர் என் குற்றத்தில் கவனம் செலுத்தமாட்டார். அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரை மீற மாட்டார். ஆனால் பீமராஜன் என்னுடைய புதல்வர்களை இப்போதே கொல்லுவதுபோல் கோபம் கொண்டிருப்பார். துரியோதனன், சகுனி, கர்ணன், துச்சாதனன் ஆகிய மூடர்கள் சூதில் அவர்களுடைய ராஜ்யத்தை அபகரித்தனர். மனிதன் சுப-அசுப கர்மங்களைச் செய்து அதன் பலனை அனுபவிக்கிறான். சகுனி சூது விளையாடிப் பாண்டவர்களுக்குத் துன்பம் விளைவித்தான். தீய புதல்வனின் வசப்பட்ட நானும் நல்ல காரியத்தைச் செய்யவில்லை. இதன் பலனாகவே கௌரவர்கள் ராஜ்யத்தை

அனுபவிக்கிறார்கள். பகலின் ஆரம்பத்தில் இரவு மறையப் போகிறது. இரவின் தொடக்கத்தில் பகல் முடிவதும் உறுதி. இதுபோல் பாவத்தின் பலனை அனுபவித்தே ஆக வேண்டும். செல்வம் நல்ல வழியில் பயன்படுத்தப்படாவிடில் நூறு வழிகளில் அழிந்துவிடும். அர்ஜுனன் இந்திரலோகத்தில் இருந்து திரும்பி வந்ததற்குக் கௌரவர்களின் அழிவைத் தவிர வேறு காரணமில்லை.” எனத் தனிமையில் திருதராஷ்டிரர் தனக்குத்தானே பேசிக் கொண்டார். இதை சகுனி மறைந்திருந்து கேட்டுவிட்டான்.

3.9 துரியோதனன் முதலியோர் த்வைதவனம் செல்ல அனுமதி பெறுதல்

திருதராஷ்டிரர் இவ்வாறு பாண்டவர்களுடைய துயர நிலைக்காக வருந்தித் தனக்குத்தானே உரைத்துக் கொண்டிருந்ததைக் கேட்ட சகுனி, துரியோதனனிடம் சென்று பாண்டவர்களின் இந்த வருத்தமளிக்கும் நிலை கண்டு மகிழ்ச்சியடையுமாறு தூண்டி விடுகிறான். துரியோதனனும் தான் மன்னனாக இருந்து, பாண்டவர்கள் மரவுரி மான் தோலோடு இருப்பதைப் பார்ப்பதே பெரும் சுகம் என உரைத்தான். ஆனால் திருதராஷ்டிரர் பாண்டவர் இருக்கும் இடம் செல்லத் தங்களுக்கு அனுமதியளிக்க மாட்டார் என நினைத்தனர். எனவே கர்ணனின் யோசனைப்படி ‘கோஷயாத்ரா’ என்னும் பசுக்களை மன்னன் கணக்கெடுக்கும் பாவனையில் த்வைதவனம் சென்று பாண்டவரைக் காண முடிவெடுத்தனர். அதன்படி திருதராஷ்டிர மன்னனைச் சந்தித்தனர். அதற்கு முன்பாகவே, ‘சமங்’ என்ற இடையன் மூலம் பசுக்கள் நகருக்கு அருகில் உள்ள வனத்தில் இருப்பதை மன்னன் அறிய ஏற்பாடு செய்தனர்.

இதன்பின் மூவரும் திருதராஷ்டிரரிடம் சென்றனர். சகுனியும், கர்ணனும் திருதராஷ்டிரரிடத்தில், “மன்னா! இப்போது நம்முடைய பசுக்கள் நகருக்கு அருகில் உள்ள வனத்தில் இருக்கின்றன. அவற்றின் இனம், வயது, எண்ணிக்கை இவற்றைக் கணக்கெடுப்பதற்கு இதுவே சரியான தருணம். அத்துடன் தங்கள் புதல்வர் வேட்டையாடி கொடிய விலங்குகளைக் கொல்லவும் உரிய நேரம். எனவே நாங்கள் த்வைத வனம் செல்ல அனுமதியளியுங்கள் என்று கேட்டனர் திருதராஷ்டிர மன்னர், வேட்டையாடுவதும், பசுக்களைக் கணக்கிடுவதும் நல்லதே. ஆனால் இடையர்களின் பேச்சை நம்பக் கூடாது என்பது நீதியாகும். பாண்டவர்களும் இப்போது அருகில்தான் இருக்கின்றனர் எனக் கேள்விப்படுகிறோம். அவர்கள் தவம் மேற்கொண்டு சிறந்த சக்தியினைப் பெற்றுள்ளனர். அர்ஜுனன் இந்திரலோகம் சென்று திவ்யாஸ்திரங்களுடன் திரும்பி வந்துள்ளது கௌரவர்களை அழிப்பதற்காகவே.

திரௌபதி சாக்ஷாத் அக்னி சொரூபம் ஆவாள். எனவே அவர்கள் உங்களைப் பொசுக்காமல் விடமாட்டார்கள். அல்லது அதிக எண்ணிக்கையில் உள்ள நீங்களே அவர்கள் மீது போர் தொடுக்கலாம் அர்ஜுனன் திவ்யாஸ்திரங்கள் இல்லாமலே புவி முழுவதும் வென்றுவிட்டார். இப்போது உங்களைக் கொல்வது அவருக்குப் பெரிய விஷயமில்லை. அவர்கள் இருக்கும் இடத்தில் நீங்கள் கவனத்தோடு இருந்தாலும் கோபத்தோடு இருக்கும் அவர்களிடையில் வாசம்புரிவது உங்களுக்குத் துயரத்தையே அளிக்கும். அல்லது உங்களது வீரர்கள் சிலர் பாண்டவர்களை அவமதித்தாலும் உங்களுக்கு நஷ்டமே ஏற்படும். எனவே, வேறு நம்பிக்கைக்குரிய ஒருவர் மூலம் பசுக்களைக் கணக்கெடுப்பது சிறந்தது வேறு யாரேனும் செல்லட்டும். நீங்கள் செல்வது சரியென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை” எனத் திருதராஷ்டிரர் பாண்டவர்களிடத்தில் செல்ல துரியோதனனுக்கு அனுமதி மறுத்தார்.

இந்நிலையில், சகுனி, மன்னரிடம், “பாரதா பாண்டவர்கள் தர்மாத்மாக்கள் 12 ஆண்டுகள் வனவாசம் செய்யச் சபதம் ஏற்றுள்ளனர். யுதிஷ்டிரர் நம் மீது ஒருபோதும் கோபம் கொள்ள மாட்டார். நம்முடைய ஆசை விலங்குகளை வேட்டையாடுவது மட்டுமே; அத்துடன் பசுக்களும் கணக்கெடுக்கப்படும். பாண்டவர்களைச் சந்திக்கும் விருப்பம் சிறிதும் இல்லை. நம்மால் எத்தகைய கீழ்த்தரமான செயலும் நடைபெறாது. பாண்டவர்கள் வசிக்கும் இடத்திற்கு நாங்கள் செல்லவே மாட்டோம் என உறுதிபடக் கூறினான். சகுனியின் இத்தகைய சொல்லைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரர் அரைமனதோடு துரியோதனன் த்வைதவனம் செல்ல அனுமதியளித்தார் த்வைதவனம் சென்று பசுக்களைக் கணக்கிட்டனர். பின் பாண்டவர்கள் இருந்த இடம் சென்றனர். அங்கு கந்தருவர்களால் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டுப் பாண்டவர்களால் காப்பாற்றப்பட்டனர்.

பின்னர் நாடு திரும்பிய துரியோதனன் திக்விஜயம் செல்லக் கர்ணனுக்கு அனுமதியளித்தான். நான்கு திசைகளையும் வென்று வந்த பின் துரியோதனன் விருப்பப்படி ராஜசூய யாகம் செய்ய நினைத்தபோது திருதராஷ்டிரர் உயிருடன் இருக்கும்போது ராஜசூய யாகம் செய்வது உசிதமல்ல என்று புரோகிதர்களால் தெரிவிக்கப்பட்டது. எனவே அதற்கு ஈடான வைஷ்ணவ யாகம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு, யாகம் சிறப்பாக நடைபெற்று முடிந்தது. துரியோதனன் தாய் தந்தையரை வணங்கி ஆசி பெற்றான். கர்ணன் திக்விஜயத்தில் பெற்ற வெற்றியாலும், துரியோதனனது வைஷ்ணவ யாகத்தாலும் திருதராஷ்டிரர் பெரும் மகிழ்ச்சி அடைந்தார்.

4. உத்தியோக பருவம்

4.1 திருதராஷ்டிரர் சபைக்குத் துருபதனின் புரோகிதர் தூதாக வருதல்; தூதரின் உரையும், மன்னரின் கருத்தும்

இதன்பின் பாண்டவர்கள் அஞ்ஞாத வாச காலம் வந்தது. அவர்கள் விராட தேசத்தில் இருக்கக்கூடும் என்று யுகித்து, சுசர்மாவும், துரியோதனனும் விராட தேசத்தின் மீது படையெடுத்துப் பாண்டவர்களால் தோற்கடிக்கப்பட்டுத் திரும்புகின்றனர். அஞ்ஞாத வாசம் முடிந்து வெளிப்பட்ட பாண்டவர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், விராடர், துருபதன் முதலிய அனைவருடனும் ஆலோசனை மேற்கொள்ளுகின்றனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானின் ஆலோசனைப்படி துருபத மன்னரின் புரோகிதர் திருதராஷ்டிரன் அவைக்குத் தூதுவராக வருகிறார். தர்மப்படி தந்தையின் செல்வம் பாண்டவர்களுக்கு மீண்டும் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று உரைக்கிறார். துரியோதனன் தன் படைபலத்தை நம்பி மறுத்த பாண்டவர்களிடம் தோற்றுப் போக வேண்டி வரும் என்பதையும், பாண்டவர்களின் வீரத்தோடு ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானின் துணையும் அவர்களுடன் இருப்பதையும் சுட்டிக்காட்டுகிறார். பாண்டவர்கள் போரை விரும்பவில்லை; நாட்டை அவர்களுக்குத் திருப்பியளித்து இந்த நல்ல வாய்ப்பை நழுவ விட வேண்டாம் என எடுத்துரைக்கிறார். பீஷ்மர் தூதரின் கருத்தை ஆமோதிக்கிறார். கர்ணன் கால் பங்கு நாடு கூட திருப்பித்தரப்படமாட்டாது எனத் துரியோதனன் சார்பில் பேசுகிறான். விராட தேசத்தில் கர்ணன் அர்ஜுனனிடம் பலமுறை தோற்றுப் போனதைப் பீஷ்மர் நினைவுபடுத்துகிறார். இந்நிலையில் திருதராஷ்டிரன் கர்ணனை அதட்டி அடக்கிப் பின் பீஷ்மரிடம் மதிப்புடன் பேசுகிறார். பின் புரோகிதரிடம் தான் ஆலோசனை செய்து பாண்டவர்களிடம் சஞ்ஜயனை அனுப்புவதாகக் கூறுகிறார். புரோகிதரை உரிய மரியாதையுடன் பாண்டவர்களிடம் திருப்பி அனுப்புகிறார்.

4.2 திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் பாண்டவர்களின் புகழைக் கூறிச் செய்தி அளித்து அவர்களிடம் அனுப்புதல்

பின்னர் திருதராஷ்டிர மன்னர் தன் புரோகிதரான சஞ்ஜயனை அழைத்து அவரிடம் பாண்டவர்களிடம் தெரிவிக்க வேண்டிய செய்தியைக் கூறினார். ‘சஞ்சயா! நீ உபல்லவ்யம் சென்று யுதிஷ்டிரரைச் சந்தித்துத் தாங்கள் உரிய இடத்திற்கு வந்தது மகிழ்ச்சிக்குரியது என்று கூறு. பாண்டவர்களிடத்தில் நாம் சுகம் என்று கூறு. பரோபகாரிகளும், சாதுக்களும், பொய்யில்லாதவர்களுமான பாண்டவர்கள் வனவாசத்தை அனுபவித்த பின்னும் நம்மிடம் கோபம் கொள்ளவில்லை. நான் அவர்களிடம் எப்போதும்

எந்தக் குற்றத்தையும் கண்டதில்லை. அவர்கள் தர்மத்திற்காகவும் அர்த்தத்திற்காகவும் கர்மம் செய்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாத் துன்பத்தினையும் வென்று தர்மத்திற்காகவே முயற்சி செய்கிறார்கள். தேவைப்படும்போது நண்பர்களுக்கு உதவி செய்யச் செல்வம் அளிக்கின்றனர். நமது கௌரவர்கள் பக்கத்தில் மந்த புத்தியுடைய துரியோதனனையும் நீச இயல்புடைய கர்ணனையும் தவிர வேறு யாரும் பாண்டவர்களிடத்தில் துவேஷம் கொள்பவரில்லை. துரியோதனனும், கர்ணனும் மட்டுமே பாண்டவர்கள் மனதில் கோபத்தை உண்டாக்குகின்றனர்.

துரியோதனன் சுகத்திலேயே வளர்ந்து வாழ்ந்து வருபவன். பாண்டவர்களின் செல்வத்தை அபகரிப்பது சுலபம் என்று எண்ணும் முட்டாள். பாண்டவர்களுக்கு அவர்களுடைய ராஜ்யத்தைப் போருக்கு முன்னாலேயே அளிப்பதுதான் நன்மை தரும். சவ்யசாசி அர்ஜுனன் தான் ஒருவராகவே உலகை வெல்லக் கூடியவர். பத்தாயிரம் யானைகளின் பலத்தைக் கொண்ட பீமன் மற்றும் நகுல சகதேவர்களை யார் எதிர்க்க முடியும்? யுதிஷ்டிரர் வணங்கும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்; அவரது வேகத்தை யாரால் பொறுக்க முடியும்? அத்துடன் த்ருஷ்டத்யுமன், விராடர், கேகய ராஜ குமாரர்கள் ஐந்து பேரும் பாண்டவர்களின் பக்கம் உள்ளனர். பாண்டிய மன்னர் பாண்டவர்களுக்கு உதவப் பெரும் சேனையோடு வந்துள்ளார். சாத்யகியும் பாண்டவர்களுடன் சேர்ந்துள்ளார். யுதிஷ்டிரரின் ராஜகூய யாகத்தில் சிசுபாலன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரால் வதைக்கப்பட்டதைக் கேட்டு நான் அமைதியை இழந்தேன். சஞ்ஜயா! மந்த புத்தியுள்ள என்னுடைய புதல்வர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், அர்ஜுனனோடு போரிடவில்லை எனில் நன்மை விளையும். அர்ஜுனன் இந்திரனைப் போலவும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சனாதன விஷ்ணுவாகவுமே எனக்குத் தோற்றம் அளிக்கின்றனர்.

யுதிஷ்டிரர் தர்ம நடத்தையில் சுகம் காண்பவர். அவர் எப்போதும் யாரிடமும் பகை கொண்டதில்லை. இல்லையென்றால் அவர் துரியோதனன் அவரது நாட்டைக் கபடமாக அபகரித்தபோதே அனைவரையும் எரித்துச் சாம்பலாக்கியிருக்கலாம். நான் யுதிஷ்டிரரின் கோபத்திற்கு மட்டுமே பயப்படுகிறேன். அவர் பெரும் தபஸ்வி. அவர் மனதில் உண்டாகும் சங்கல்பம் வெற்றி பெற்றே தீரும். நீ தேரில் ஏறி விரைந்து பாஞ்சால ராஜனின் படை வீட்டிற்குச் சென்று அன்புடன் யுதிஷ்டிரரிடம் பேசு. அடிக்கடி அவருடைய நலத்தைக் கேள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடத்திலும் நலத்தை விசாரி. யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் எந்தப் பேச்சையும் தள்ளமாட்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் யுதிஷ்டிரரின் ஆத்மாவைப் போலப் பிரியமானவர். சஞ்ஜயா! நீ அங்கு ஒன்று திரண்டுள்ள பாண்டவ வம்ச கூத்திரியர்களிடமும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், சாத்யகி, விராடர், திரௌபதியின் ஐந்து புதல்வர்களிடமும் எனக்காக நலம்

விசாரி. உசிதமான விஷயங்களை, பரத வம்சத்தவரின் நன்மைக்காகவும், சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்றவாறும் பேசு. பாண்டவர்களுடைய கோபத்தை அதிகரிப்பதும், போருக்குக் காரணமானதுமான சொற்களைக் கூறாதே” என திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் தெரிவித்தார். சுருக்கமாக யுதிஷ்டிரரைப் புகழ்ந்து பேசி அவரைப் போரிலிருந்து விலக்கி விட வேண்டும் என்பதே திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனுக்குக் குறிப்பாகக் கூறிய செய்தியாகும்.

4.3 பாண்டவர்களிடமிருந்து திரும்பிய சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரைச் சந்தித்தல்; நிந்தித்தல்

சஞ்ஜயன் பாண்டவர்களிடமிருந்து திருதராஷ்டிரரின் தூதுவனாகச் சென்று பாண்டவர்களைப் போரில் இருந்து விலக்க முயன்றான். யுதிஷ்டிரர் தனது ராஜ்யத்தைத் திரும்பப் பெறுவதில் உறுதியாக இருப்பதைத் தெரிவிக்கிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் கௌரவர்களால் பாண்டவர்கள் அடைந்த துன்பங்களையும் அவர்கள் அவற்றைச் சகித்துக் கொண்டதையும் போரா அல்லது அமைதியா என்பது கௌரவர்களின் கையிலேயே உள்ளது என்றும் கூறுகிறார். யுதிஷ்டிரர் மற்றும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் தர்மமும், நியாயமும் கூடிய சொற்களைக் கேட்டுச் சஞ்ஜயன் மனம் அமைதியிழந்து விடுகிறது. ஹஸ்தினாபுரம் திரும்பியதும் நேராக இரவுப் பொழுதிலேயே மன்னர் திருதராஷ்டிரரைச் சந்திக்கிறான். எல்லாக் குற்றங்களுக்கும் திருதராஷ்டிரரே காரணம் என நிந்திக்கிறான். தாங்கள் முன்பு யுதிஷ்டிரருக்கு வழங்கிய ராஜ்யத்தை மறுபடி அவர் பெற விரும்புகிறார். தாங்கள் அதை மறுத்துப் பரத வம்சத்தில் கௌரவ-பாண்டவர் விரோதத்தை வளர்த்து யுத்தத்தில் மக்கள் அழிவிற்குக் காரணம் ஆகி விடாதீர்கள் என எச்சரிக்கிறான். மன்னா! உலகம் முழுவதிலும் தாங்கள் மட்டுமே தான்தோன்றித்தனமான மகனைப் புகழ்ந்து அவனுக்காட்பட்டு, சூதாட்ட சமயத்தில் அவனைப் புகழ்ந்தவராவீர்கள். அதன் பயங்கரமான விளைவை இப்போது பார்க்கப் போகிறீர்கள். தாங்கள் நம்பத் தகாதவர்களைச் சேர்த்துக் கொண்டு நம்பத் தகுந்தவர்களைத் தண்டித்துள்ளீர்கள். உங்களுடைய இந்த பலவீனத்தால் வளம் மிக்க இப்பூமியைக் காப்பாற்றும் திறன் அற்றவராகிவிட்டீர்கள். இப்போது பிரயாணத்தால் களைத்து இருக்கும் நான் தங்கள் அனுமதியுடன் உறங்கச் செல்கிறேன். காலையில் சபையில் யுதிஷ்டிரர் சொற்களைத் தெரிவிப்பேன்” என்று கூறிச் சென்று விடுகிறான்.

4.4 திருதராஷ்டிரர் விதுரரை அழைத்துப் பேசுதல்

சஞ்ஜயன் விடைபெற்றதும் திருதராஷ்டிரர் விதுரரை உடனே அழைத்து வரக்கட்டளையிடுகிறார். விதுரர் உடனே மாளிகையை அடைந்து கவலையில் சூழ்ந்திருந்த திருதராஷ்டிரரை வணங்கித் தனக்குரிய பணி என்ன என்று

வினவுகின்றார். திருதராஷ்டிரர் விதுரரிடத்தில் பேசலானார். “விதுரா அறிவுடைய சஞ்ஜயன் வந்திருந்தான். அவன் என்னைக் குறை கூறிச் சென்றுவிட்டான். நாளை சபையில் அஜாத சத்ரு யுதிஷ்டிரரின் சொற்களைக் கூறப் போகிறான். இன்று நான் யுதிஷ்டிரரின் கருத்தை அறிய முடியவில்லை. இதுவே என்னைக் கவலையால் எரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. எனக்கு மங்களகரமான விஷயத்தைக் கூறு. ஏன் எனில் நம்மவரில் நீயே தர்ம அர்த்தத்தில் நிபுணனாவாய். சஞ்ஜயன் பாண்டவர்களிடமிருந்து திரும்பி வந்ததிலிருந்து நான் அமைதியிழந்துள்ளேன். நாளை அவன் என்ன சொல்லுவானோ என்பதே எனக்குப் பெரும் கவலையாக உள்ளது.” என்று கூறினார். விதுரர் மன்னனிடம், “பலமுள்ளவனை விரோதம் செய்து கொண்ட பலவீனமானவனுக்கும், அனைத்து செல்வத்தையும் இழந்தவனுக்கும், காமுகனுக்கும், திருடனுக்கும் இரவில் தூக்கம் வருவதில்லை. தங்களுக்கு இப்பெருங் குற்றங்களோடு தொடர்பேற்பட்டுவிட்டதா? அயலாரது சொத்தின் மீது கொண்ட பேராசை தங்களைத் துன்புறுத்துகிறதா? என்று கேட்டார். திருதராஷ்டிரன் விதுரரிடம், “விதுரா! நான் உன்னுடைய தர்மம் நிறைந்த மங்களம் தரும் இனிய சொற்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். ஏனெனில் இந்த ராஜரிஷி வம்சத்தில் நீ மட்டுமே வித்வான்களாலும் பாராட்டப்படுகிறாய்” என்று உரைத்தார்.

4.5 திருதராஷ்டிரரிடத்தில் விதுரர் பாண்டவரைப் பாராட்டிக் கூறுதல்; விதுரர் உரைத்த நீதி

திருதராஷ்டிரர் விரும்பியவாறு விதுரர் உயர்ந்த தர்மங்களையும், நீதியையும் எடுத்துக் கூறலானார். “மன்னா! மூவுலகிற்கும் தலைவராகக் கூடிய சிறந்த லக்ஷணங்கள் கொண்ட யுதிஷ்டிரர் தங்கள் ஆணையை ஏற்றவர். ஆனால் அவரைத் தாங்கள் வனத்திற்கு அனுப்பிவிட்டீர்கள். தாங்கள் தர்மத்தை அறிந்தவராக இருந்தும் கண்களின் ஒளி இன்மையால் அவரை அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அவர்களுக்கு ராஜ்யம் அளிப்பதில் தங்களுக்கு விருப்பம் இல்லை. யுதிஷ்டிரர் குரூர எண்ணம் இல்லாதவர். தயை, தர்மம், சத்தியம், பராக்கிரமம் கொண்டவர். தங்களிடம் பூஜ்ய பாவம் கொண்டிருந்தார். இந்த நற்குணங்கள் காரணமாகவே அவர் ஏராளமான துயரங்களைச் சகித்துக் கொண்டிருக்கிறார். தாங்கள் துரியோதனன், சகுனி, கர்ணன், துச்சாதனன் போன்ற தகுதியற்ற மனிதர்களிடம் ராஜ்ய பாரத்தை விட்டு எவ்வாறு நன்மையைச் செய்ய முடியும்? உண்மையான ஞானம், முயற்சி, துன்பத்தைச் சகித்தல், தர்மத்தில் உறுதி ஆகிய குணங்கள் மனிதனைப் புருஷார்த்தத்திலிருந்து தவற விடுவதில்லை. அவனே பண்டிதன், அறிவாளி என்று அழைக்கப்படுகிறான்” என்று கூறும் விதுரர் மிக நீண்ட தரும விளக்கங்களைத் திருதராஷ்டிரரிடத்தில் எடுத்துரைக்கிறார்.

பண்டிதன், அறிவாளி என்பவன் யார்? அவனுடைய குணங்கள், பண்டிதனுடைய அடையாளங்கள், காரியமாற்றும் முறை, அவனுடைய செயல்கள் அனைத்தையும் எடுத்துக் கூறுகின்றார். முட்டாள்களின் இயல்பினையும் அவர்களுடைய நடத்தையையும், பேசும் முறையையும், வாழ்க்கை முறையையும் தெரிவிக்கின்றார். பொறுமையின் பலம், தர்மமே சிறந்த மங்களம் என்பது, மனிதர்களில் உள்ள இருவகை அதர்ம புருஷர்கள், சொர்க்கத்தை அடையக் கூடிய இருவகை மனிதர்கள், மூன்று வகை நியாயங்கள், மூன்று வகை மனிதர்கள் செல்வத்திற்கு அதிகாரம் அற்ற மூன்று பேர்; மூன்று வகைக் குற்றங்கள், மன்னனால் விலக்கப்பட வேண்டிய நால்வர், செல்வந்தரான கிருகஸ்தர் எப்போதும் இருக்கச் செய்ய வேண்டிய நால்வர், மனிதன் சேவை செய்ய வேண்டிய ஐவர், மனிதன் பூஜிக்க வேண்டிய ஐவர், தவிர்க்க வேண்டிய ஆறு தீய குணங்கள், விலக்க வேண்டிய அறுவர், ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய ஆறு நற்குணங்கள், மனிதனுக்குச் சுகமளிக்கும் ஆறு விஷயங்கள், வெல்ல வேண்டிய ஆறு எண்ணங்கள், ஆறு வகையான மக்கள் மூலம் வாழ்க்கை நடத்தும் ஆறு வகை மனிதர்கள், மேற்பார்வையிடாததால் நஷ்டம் ஆகும் ஆறு பொருட்கள், தனக்கு முன்பு உபகாரம் செய்தவருக்கு மதிப்பளிக்காத ஆறு உபகாரங்கள், மனிதனுக்கு சுகங்களாகிய ஆறு, துக்கப்படுகின்ற ஆறு வகையினர், மன்னன் துறக்க வேண்டிய ஏழு துயரம் தரும் குற்றங்கள், அழியப்போகும் மன்னனுக்குரிய எட்டு அடையாளங்கள், லௌகிக சுகத்திற்குக் கருவிகளாகும் எட்டு விஷயங்கள் மனிதனின் புகழை அதிகாரிக்கும் எட்டு குணங்கள், ஒன்பது வாசலுடைய சரீர ஞானம், தர்மத்தின் தத்துவத்தை அறியாத பத்து வகையான மக்கள் பற்றியும் செல்வங்களைப் பெறுபவன், பகைவர்களை வெல்லுபவன், எப்போதும் சுகமாக இருப்பவன் எல்லா இடங்களிலும் புகழ் பெறுபவன். மிகச் சிறந்தவன், செல்வாக்கு மிக்கவன் வெற்றி பெறுபவன், துன்பங்களை விலக்கியவன் ஆகியவர்களின் இயல்புகளையும் விதூரர் திருதராஷ்டிரனிடத்தில் விரிவாகத் தெரிவிக்கிறார்,

விதூரரின் சொற்களைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரர், “விதூரா! நீ உன் அறிவால் யோசித்து எனக்குச் சரியான உபதேசத்தைக் கூறு. எந்த விஷயம் யுதிஷ்டிரருக்கு நன்மையானது, கௌரவர்களுக்கு மங்களமானது என்று கருதுகிறாயோ அவற்றைக் கூறு. என் மனதில் கவலை தொடர்ந்துள்ளது. கலங்கிய உள்ளத்தோடு நான் உன்னிடம் கேட்கிறேன். யுதிஷ்டிரர் என்ன விரும்புகிறார் எனச் சரியாகக் கூறு” என்று கேட்டார்.

4.6 விதூரர் திருதராஷ்டிரருக்கு விரோசனன், சுதன்வா விவாதம், தத்தாத்ரேயர் - சாத்ய தேவர்களின் உரையாடலைக் கூறி ஹிதோபதேசம் செய்தல்

விதுரர் பாண்டவர்களுக்கு ராஜ்யத்தைத் திருப்பி அளித்துத் தர்மத்தை நிலைநிறுத்திப் புகழைப் பெறுமாறு மீண்டும் மீண்டும் கூறினார். யுதிஷ்டிரர் இந்தப்புவிவியின் மன்னனாகும் தகுதி உடையவர். தர்ம அர்த்த தத்துவங்களை அறிந்தவர். தங்களுடைய புதல்வர்கள் அனைவரிலும் சிறந்தவர். உங்களிடம் உள்ள கௌரவ புத்தியின் காரணமாகக் கஷ்டத்தைச் சகித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற விதுரரிடம் திருதராஷ்டிரர் தர்மார்த்தம் பற்றி மேலும் கூறுமாறு கேட்டார். விதுரர் மன்னருக்குப் ப்ரஹ்லாதனின் புதல்வன் விரோசனன், அந்தணன் சுதன்வா இருவருக்கிடையே நடந்த விவாதத்தை எடுத்துரைத்தார். கேசினி என்னும் அழகிய பெண் சிறந்த கணவனை வரிக்க விரும்பிச் சுயம்வர சபைக்கு வந்தார். தைத்ய குமாரன் விரோசனன் அவளை விரும்பி அங்கு வந்தான். கேசினி தான் பிராமணனான சுதன்வாவை ஏன் திருமணம் செய்யக்கூடாது என்று விரோசனனிடம் கேட்டாள். மறுநாள் சுதன்வா வந்ததும் கேசினி எழுந்து நின்று அவனுக்கு ஆசனம், பாத்யம், அர்க்கியம் ஆகியவற்றை நிவேதித்தார். விரோசனன், சுதன்வா இருவரிடையே யார் சிறந்தவர் என்ற விவாதம் எழுந்தது. இருவரும் விரோசனன் தந்தையான பொய் கூறாதவரான ப்ரஹ்லாதனிடம் சென்றனர். யார் சிறந்தவர் என்று கேட்டனர். ப்ரஹ்லாதன் தன் மகனான விரோசனனுக்காகவும் பொய் கூறவில்லை; விரோசனனிடம் சுதன்வாவின் தந்தை அங்கிரா என்னை விடச் சிறந்தவர். சுதன்வாவின் தாய் உன் தாயை விடச் சிறந்தவள். சுதன்வா உன்னைவிடச் சிறந்தவன். நீ சுதன்வாவால் வெல்லப்பட்டாய் என்று சுயநலத்திற்காகப் பொய் கூறாமல் தர்மத்தையே ஏற்றுக் கொண்டார். எனவே ராஜேந்திரா! தாங்கள் பூமிக்காகப் பொய் சொல்லாதீர்கள். பாண்டவர்கள் எல்லா நல்ல குணங்களும் நிரம்பியவர்கள். தங்களைத் தந்தையாகக் கருதி நடந்து கொள்ளுகின்றனர். தாங்களும் அவர்களிடம் புதல்வனைப்போல் உசிதமாக நடந்து கொள்ளுங்கள் என்று கூறினார்.

மேலும் தத்தாத்ரேயரிடம் தர்ம விஷயங்களைக் கேட்ட சாத்ய தேவர்களுக்கு அவர் கூறிய விஷயங்களை விரிவாக எடுத்துரைத்தார். யார் உத்தம குலத்தவன், உத்தமகுலம் எப்போது அதர்மமாகிறது. நன்னடத்தை முயன்று காப்பாற்றப்பட வேண்டிய அவசியம், சோகத்தால் ஏற்படும் விளைவுகள், ஒற்றுமையின் பலம் என்பவற்றை விதுரர் கூறுகிறார். முன்பு திரௌபதி சூதில் வெல்லப்பட்டபோது தான் துரியோதனனைத் தடுக்கக் கூறியதையும், திருதராஷ்டிரர் அதனை ஏற்காததையும் நினைவுபடுத்தினார். பாண்டவர்களோடு சமாதானம் செய்து கொள்ளுமாறும் துரியோதனனைத் தடுத்து நிறுத்துமாறும் எடுத்துச் சொன்னார். யமனால் அபகரிக்கப்படும் 17 வகையான புருஷர்கள், ஆயுளைக் குறைக்கும் ஐந்து செயல்கள், பிரம்மஹத்தி செய்தவருக்குச் சமமானவர்கள். சொர்க்கத்திற்குச் செல்லும்

இயல்புடையவர்கள் பற்றிக் கூறினார். குலத்தைக் காக்க ஒரு மனிதனையும், கிராமத்தைக் காக்க ஒரு குலத்தையும், தேசத்தைக் காக்க கிராமத்தையும், ஆத்மாவின் நன்மைக்காக உலகனைத்தையும் தியாகம் செய்வது தர்மம் என்று உரைத்தார். சால மரத்திற்குச் சமமான பாண்டவர்களைக் சார்ந்தே கொடி போன்ற கௌரவர்கள் வாழ முடியும்; பாண்டவர்களை விட்டு ஐஸ்வர்யத்தின் பாரத்தை மூடான துரியோதனனிடம் அளித்துள்ளீர்கள், மகாபலியைப்போல் துரியோதனன் சாம்ராஜ்யத்திலிருந்து பிரஷ்டமாவாதைப் பார்க்கப் போகிறீர்கள் என்று விதுரர் கூறினார்.

4.7 திருதராஷ்டிரர் மறுத்தல்; விதுரர் மேலும் உரைத்தல்

விதுரர் கூறினார். மன்னா! துரியோதனன் பிறந்ததுமே தாங்கள் இந்த ஒரு புதல்வனைத் தியாகம் செய்து விடுங்கள் எனக் கூறினேன். இவனைத் துறந்தால் 100 புதல்வர்களுக்கு மேன்மையும், இல்லையென்றால் அவர்களுக்கு அழிவும் ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்தேன். தாங்கள் அதை ஏற்கவில்லை என்பதையும் நினைவுட்டினார். ஆனாலும் விதுரர் சொல் நன்மை பயப்பதாயினும் என் மகனைத் தியாகம் செய்ய மாட்டேன் என்று திருதராஷ்டிரர் உறுதியாகக் கூறிவிடுகிறார். விதுரர் மீண்டும் மீண்டும் பாண்டவரிடம் சமபாவத்துடன் நடந்து கொள்ளுமாறு வேண்டுகிறார். பாண்டவர்களுக்கு ஐந்து கிராமங்களையாவது அளிக்குமாறு சொல்லுகிறார். திருதராஷ்டிரர் விதுரரிடம், “ஒவ்வொரு நாளும் நீ செய்துவரும் உபதேசம் சரியானது. நீ கூறுவதே என்னுடைய கருத்தும் ஆகும். ஆனால் துரியோதனனைச் சந்தித்த பிறகு மறுபடி எனக்கு அறிவு மாறிவிடுகிறது. விதியை மீறும் சக்தி யாருக்கும் கிடையாது. நான் விதியையே உறுதியானதாகக் கருதுகிறேன்” என்று தெரிவித்துவிடுகிறார். விதுரரிடம் மேலும் கூற வேண்டியது எதுவும் இருந்தால் கூறு என்று திருதராஷ்டிரர் கேட்டார். விதுரர் பிரம்மாவின் புத்திரரான குமார சனத் சுஜாதர் என்ற புகழ் பெற்ற சனாதன ரிஷியே தங்களுடைய இதயத்தில் உள்ள வெளிப்படையான வெளிப்படாத வினாக்களுக்கு விடையளிப்பார் எனத் தெரிவித்தார்.

4.8 விதுரர் ஸ்மரணம் செய்தல்; சனத் சுஜாதர் தரிசனம் அளித்தல்; அவரிடம் திருதராஷ்டிரருக்கு உபதேசம் செய்ய விதுரர் வேண்டுகல்

திருதராஷ்டிரர் தம்முடைய ஐயங்களுக்கு விடையளிக்க விதுரரிடம் மேலும் கேட்டார். விதுரர் தான் பிராமணரல்லாத சூத்திரயோனியில் பிறந்தவர். ஆதலால் தனக்கு இதற்கு மேலும் கூறுவதற்கு உரிமை இல்லை எனத் தெரிவித்தார். சனத் சுஜாதரிஷியை மனத்தால் நினைத்து வணங்கி

ஸ்மரணம் செய்தார். ரிஷி விதூரரின் ஸ்மரணத்தை அறிந்து அவருக்குத் தரிசனம் அளித்தார். விதூரர் சாஸ்திரப்படி முறையாக பாத்யம் அர்க்யம் முதலியன அர்ப்பணித்துச் சுகமான ஆசனத்தில் இருக்கச் செய்தார். பின்னர் அவரிடம் “பகவன்! திருதராஷ்டிரரின் இதயத்தில் சிறிது ஐயம் உள்ளது. அதற்கு நான் சமாதானம் கூறுவது உசிதமல்ல; இந்த மன்னர் துயரனைத்திலும் இருந்து விடுபடக் கூடியவற்றை எடுத்துச் சொல்லுங்கள். லாபம், நஷ்டம், பிரியமானது, பிரியமில்லாதது, மூப்பு, மரணம், பயம், கோபம், பசி, தாகம், மதம், கவலை, ஐஸ்வர்யம், சோம்பேறித்தனம், காமக்ரோதம், வீழ்ச்சி, மேன்மை என்னும் கஷ்டங்கள் இவருக்கு உண்டாகாமல் இருக்கும் உபாயத்தைத் தெரிவியுங்கள்” என்றார். பின்னர் திருதராஷ்டிரர் விதூரர் கூறியவாறு ஏகாந்தத்தில் சிறந்த ஞானத்தைப் பெற விரும்பி சனத் சுஜாத ரிஷியிடம் வினாவிடுத்தார்.

4.9 சனத் சுஜாதரிஷி திருதராஷ்டிரரின் வினாக்களுக்கு விடையளித்தல்

திருதராஷ்டிரர் சனத் சுஜாதரிடம் வினவினார், “மகரிஷியே மரணமே கிடையாது என்பது தங்களுடைய கொள்கை என்றும், தேவாசுரர்கள் மரணத்திலிருந்து தப்புவதற்காகப் பிரம்மச்சரியத்தைப் பின்பற்றுகின்றனர் என்று கேள்விப்பட்டேன்; இவற்றில் எது உண்மையானது?” என்றார். மன்னரின் வினாவிற்கு சனத் சுஜாதர் பதிலளிக்கலானார். “மன்னா இவ்விஷயத்தில் இரண்டு விஷயங்கள் உள்ளன. மரணம் உள்ளது. அது கர்மத்தால் விலகுகிறது என்பது ஒன்று; மரணமே கிடையாது என்பது இரண்டாவது. மேற்கூறிய இரண்டுமே சத்தியம். சில அறிவுடையோர் மரணத்தின் இருப்பை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். ஆனால் தவறே மரணம்; தவறின்மையே அம்ருதம் (மரணமில்லாதது) என்பது என்னுடைய கூற்றாகும். தவறு காரணமாகவே அசுரர்கள் தோல்வியடைந்தனர். தவறின்மையாலேயே தேவர்கள் பிரம்மஸ்வரூபமானார்கள், மரணம் என்பது ரூபமில்லாதது. சிலர் யமராஜனை மரணம் என்று கூறுகிறார்கள். யமராஜன் பித்ருலோகத்தில் ஆட்சி செய்கிறார். அவர் புண்ணியாத்மாக்களுக்கு மங்களமானவர். பாவிக்கு அமங்களமானவர் யமனின் ஆணையாலேயே கோபம், தவறு, லோபம் என்னும் மரணம் மனிதனுடைய அழிவில் ஈடுபடுகிறது.

அகங்காரத்தின் வசப்பட்டு விபரீத வழியில் செல்லும் எந்த மனிதனும் பரமாத்மாவை அடைய முடியாதது. தேகத்தில் பற்றுக் கொண்ட ஜீவன் பரமாத்மாவின் உபகாரத்தை அறியாமல் சுகபோகத்தில் ஈடுபட்டு, அவற்றையே சிந்தித்து மனத்திற்குள் அவற்றை அனுபவிக்கிறான். முதலில் சுகபோக சிந்தனையே மக்களைக் கொன்றுவிடுகிறது. புலன்கள் பற்றிய

சிந்தனைகளே விவேகமற்ற மனிதர்களை மரணத்தில் சேர்க்கிறது. ஆனால் உறுதியான அறிவுடையவர்கள் தைரியத்தோடு மரணத்தைக் கடந்து விடுகிறார்கள். மரணத்தை வெல்ல விரும்புகிறவன் பரமாத்மாவைத் தியானம் செய்து விஷயங்களைத் துச்சமாகக் கருதி அவை (ஆசைகள்) தோன்றியதுமே அழித்துவிட வேண்டும். இவ்விதம் ஆசைகளைத் துறப்பவனை மரணத்தைப்போல மரணம் கொல்வதில்லை. (அவன் பிறப்பு இறப்புமின்றி முக்தி அடைகிறான்) உன்னுடைய சரீரத்திற்குள் உள்ள அந்தராத்மா மோகத்தின் வசப்பட்டு அதுவே கோபம், லோபம் மற்றும் மரண ரூபமாகிறது. மரணத்தின் அதிகாரத்திற்குள் வந்த மரண தர்மம் உடைய மனிதன் அழிவது போல ஞானியின் அருகில் வந்த மரணம் அழிந்து விடுகிறது.” என்று ரிஷி கூறினார். மன்னர் மேலும் கேட்டார்.

திருதராஷ்டிரர்:

த்விஜாதியினருக்கு யக்ஞத்தின் மூலம் கிடைக்கும் சனாதன உலகின் ப்ராப்தியே வேதத்தால் பரம புருஷார்த்தம் என்று கூறப்படுகிறது. இதை அறிந்த வித்வான் உத்தம கர்மங்களை ஏன் விரும்பக்கூடாது.

சனத் சுஜாதர்:

மன்னா! அஞ்ஞானி புருஷன் புருஷார்த்தத்தால் வெவ்வேறு உலகம் அடைகிறான். ஆனால் ஞானி எல்லா உலகையும் தடுத்துப் பரமாத்மா சொரூபமாகிப் பரமாத்மாவை அடைகிறான்.

திருதராஷ்டிரர்:

பகவான், அந்தப் பரமாத்மாவே வரிசையாக இந்த உலகம் முழுவதிலும் வெளிப்படுகிறார் என்றால் பிறப்பற்றவரும் புராதன புருஷருமான அவர் மீது அதிகாரம் செலுத்துவது யார்? அவர் உலகப் பொருட்களின் உருவில் வரவேண்டிய அவசியம் என்ன? அதனால் என்ன சுகம் கிடைக்கிறது என்பதைக் கூறுங்கள்.

சனத் சுஜாதர்:

ஜீவ-பிரம்மத்தின் சிறப்பு பேதம் உன் வினாவில் வெளிப்படுகிறது அதை ஏற்றுக் கொண்டால் வேதத்தை விரோதிக்கும் குற்றம் ஏற்படும். மாயையின் தொடர்பால் ஜீவன்களுக்குக் காம சுகம் முதலியவற்றோடு சம்பந்தம் ஏற்படுகிறது. ஆனால் மாயையின் தொடர்பால் ஜீவனின் பெருமை குறைவதில்லை. மாயையின் தொடர்பாலேயே சரீரம் முதலியவை மறுபடி தோன்றுகின்றன. நித்ய

சொருபமான பகவானே பரப்பிரம்மம். அவரே மாயையின் ஒத்துழைப்போடு இந்த விஸ்வமென்னும், பிரம்மாண்டத்தைச் சிருஷ்டிக்கிறார். மாயை என்பது பரப்பிரம்மத்தின் சக்தியாகும்.

திருதராஷ்டிரர்:

இவ்வுலகில் சிலர் தர்மப்படியும், சிலர் தர்மப்படியின்றியும் நடந்து கொள்ளுகின்றனர். தர்மம் பாவத்தால் நஷ்டமாகிறதா அல்லது தர்மமே பாவத்தை நஷ்டமாக்கி விடுகிறதா?

சனத் சுஜாதர்:

மன்னா! தர்மம், பாவம் இரண்டிற்கும் தனித்தனியாகப் பலன்கள் உள்ளன. அவ்விரண்டையுமே பயன்படுத்த நேரிடுகிறது. ஆனால் பரமாத்மாவிடம் நிலைத்த பிறகு வித்வான்கள் பரமார்த்த ஞானத்தின் மூலம் தான் முன்பு செய்த பாவம், புண்ணியம் இரண்டையும் அழித்து விடுகிறார்கள். அந்நிலையை அடையவில்லை என்றால், சரீரத்தில் பற்றுக் கொண்ட மனிதன் சில சமயம் புண்ணியத்தின் பலத்தையும் சில சமயம் வரிசையாக முன்பு சம்பாதித்த பாவத்தின் பலத்தையும் அடைகிறான். இவ்வாறு பாவ புண்ணியங்களுக்கேற்ற நிலையற்ற பலன்களை அனுபவித்து அதற்கேற்றவாறு கர்மங்களில் ஈடுபடுகிறான். ஆனால் கர்மங்களின் தத்துவத்தை அறிந்தவன் பற்றற்ற தர்மமான கர்மத்தின் மூலம் தன் முந்தைய பாவத்தை இங்கேயே அழித்து விடுகிறான். எனவே பற்றின்றித் தர்ம வழியில் நடப்பவர்கள் சமயத்திற்கேற்ப சித்தி பெறுகிறார்கள்.

திருதராஷ்டிரர்:

வித்வான்! புண்ணிய கர்மங்களைச் செய்யும் த்விஜாதியருக்கு அவரவர் தர்மத்தின் பலனாக எந்தெந்த சனாதன லோகங்கள் ப்ராப்தம் கூறப்பட்டுள்ளதோ அந்த வரிசையைக் கூறுங்கள். பல்வேறு லோகங்களையும் எடுத்துரையுங்கள். நான் பற்றுடன் கூடிய கர்மத்தைப் பற்றி அறிய விரும்பவில்லை.

சனத் சுஜாதர்:

பற்றற்ற பாவத்தோடு யம, நியம, பாலனத்தில் அதிக முயற்சி செய்யும் அந்த பிராமணன் இங்கேயே இறந்து பிரம்மலோகத்தை அடைகிறான். தர்ம

பாலனத்தின் போட்டியே ஞானத்தின் சாதனமாகிறது. அந்த பிராமணர்கள் மரணத்திற்குப் பிறகு இங்கிருந்து தேவர்கள் வாழும் சொர்க்கத்திற்குச் செல்லுகின்றனர். பிராமணன் தனக்குத் தகுதியான அன்னம் பானம் முதலியவை. அதிகம் கிடைக்கும் தேசத்தில் வாழ்ந்து அவன் வாழ்க்கையைக் கழிக்க வேண்டும். எவன் குடும்பத்து மக்களிடையே இருந்தும் தன் சாதனைகளை அவர்களிடமிருந்து எப்போதும் மறைத்து வைக்கிறானோ அந்த பிராமணனையே வித்வான்கள் பிராமணன் என ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றனர். இவ்விதம் பேதமற்ற, அடையாளமில்லாத, உறுதியான, தூய, எவ்வகை இருமையும் அற்ற ஆத்மாவின் சொருபத்தை அறிந்த பிரம்ம வேதா அதன் வீழ்ச்சியை விரும்பமாட்டான். மேலே கூறியபடி வாழ்க்கை நடத்தும் கூடித்திரியனும் பிரம்மத்தின் சொருபத்தை உணர்ந்து பிரம்மத்தை அடைகிறான்.

மேற்கூறியவாறு நிகழ்கால ஆத்மாவை உணருபவன், பாவம் செய்யாதவன், கடமையைச் செய்வதில் களைப்படையாதவன், தானம் பெறாதவன், நல்லவர்களால் மதிக்கப்படுபவன், உபத்திரவம் இல்லாதவன் ஆன இந்த பிராமணனே பிரம்ம வேதாவும் வித்வானுமாவான். லௌகீக செல்வப் பார்வையில் ஏழையாக இருந்தாலும், தெய்வீக சம்பத்திலும், யக்ஞம், உபாசனை முதலியவற்றை முழுமையாகச் செய்து, எந்த விஷயத்திலும் அசையாமல் உறுதியாக இருக்கிறானோ அவனை பிரம்மத்தின் சாக்ஷாத் உருவம் என அறிய வேண்டும். தான் விரும்பிய பலனின் சித்திக்காக முயற்சிப்பவன் பிரம்மவேதா ஆக மாட்டான். மற்றவர்களுடைய மதிப்பைப் பெற்றும் கர்வப்படாதவன், பிறன் மதிக்கப்படுவதைக் கண்டு எரிச்சலடையாதவன், வித்வான்களால் மதிக்கப்படுபவனே கௌரவிக்கப்பட்டவனாவான். ஆனால் இந்த உலகில் அதர்மத்தில் நிபுணனும், ஏமாற்றுதல், கபடத்தில் கெட்டிக்காரனும், மதிக்கத்தக்கவனை அவமதிப்பவனுமான முட்டாள் மனிதர்கள் மதிக்க வேண்டியவர்களை மதிப்பதில்லை. மானமும்

மௌனமும் எப்போதும் ஒன்றாக இருப்பதில்லை. மானத்தால் இவ்வுலகில் சுகம் கிடைக்கிறது. மௌனத்தால் பரலோகத்தில் சுகம் கிடைக்கிறது. இதை ஞானிகள் அறிகிறார்கள். மன்னா! உலகில் ஐஸ்வர்யம் என்னும் லக்ஷ்மி, சுகத்தின் இருப்பிடமாவாள். ஆனால் அவளும் கொள்ளையர்களைப் போல இடையூறு செய்பவளாவாள். பிரம்மா ஞானமயமான லக்ஷ்மி, அறிவற்றவர்களுக்கு முற்றிலும் கிடைத்தற்கரியவள். அவளை அடைய சந்த புருஷர்கள் சத்தியம், எளிமை, வெட்கம், தமம், சௌசம், வித்தை என்ற வழிகளைக் கூறுகிறார்கள்.

திருதராஷ்டிரர்:

மௌனம் என்பது யாருடைய பெயர். வாக்கை அடக்குதல், பரமாத்மாவின் சொரூபம் இவ்விரண்டில் எது மௌனம்? வித்வான்கள் மௌனத்தின் மூலம் மௌன ரூபமான பரமாத்மாவை அடைகிறார்களா? உலகில் மக்கள் எவ்வாறு மௌனத்தைக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள்?

சனத் சுஜாதர்:

மனத்தோடு வாக்கு என்ற பேதம் எங்கு செல்ல முடியாதோ அந்த பரமாத்மாவின் பெயரே மௌனமாகும். அவனே மௌன சொரூபமாகும். வைதீக லௌகீக சொற்கள் பரமேஸ்வரன் இடத்தில் இருந்தே தோன்றுகின்றன. அவரைத் தியானம் செய்வதால் காண முடியும்.

திருதராஷ்டிரர்:

வித்வான்! ரிக், யஜுர், சாம வேதங்களை அறிந்து, பாவமும் செய்பவன் அப்பாவத்தால் பற்றப்படுகிறானா? இல்லையா?

சனத் சுஜாதர்:

மன்னா! ரிக், யஜுர், சாம எந்த வேதமும் பாவம் செய்யும் அஞ்ஞானியை அப்பாவ கர்மத்திலிருந்து காப்பாற்றுவதில்லை. எவன் கபட தர்மத்தைப் பின்பற்றுகிறானோ அவனை இறுதிக் காலத்தில் வேதங்களும் துறந்து விடுகின்றன.

திருதராஷ்டிரர்:

தர்மம் இல்லாமல் வேதம் ரக்ஷிக்கும் திறனற்றது என்றால் வேதங்களால் பிராமணன் பிரம்ம லோகத்தில்

நிலைக்கிறான் என்று வேத வசனங்கள் ஏன் கூறுகின்றன?

சனத் சுஜாதர்:

மகாராஜா! பரப்பிரம்ம பரமாத்மாவின் நாமம் முதலியவை விசேஷ ரூபத்தில் இவ்வுலகில் காணப்படுகின்றன. இந்த விஷயத்தை வேதங்கள் நன்றாக அறுதியிட்டுக் கூறுகின்றன. பரமாத்மாவை அடைவதற்காகவே வேதத்தில் தவமும் ஞானமும் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன. இந்தத் தவங்களாலும், யாகங்களாலும் அந்த வேதமறிந்த வித்வானுக்குப் புண்ணியம் கிடைக்கிறது. பிறகு அந்தப் பற்றற்ற கர்மம் என்ற புண்ணியத்தால் பாவத்தை அழித்தபின் அவனுடைய உள்ளம் ஞானத்தால் பிரகாசிக்கிறது. அப்போது அந்த வித்வான் ஞானத்தால் பரமாத்மாவை அடைகிறான். இதற்கு எதிராகப் போகத்தை விரும்பி தர்ம அர்த்த காமத்தின் பலனை அடைபவன், இந்த உலக கர்மங்கள் அனைத்தையும் ஆத்மாவுடன் உடன் கொண்டு சென்று அதன் பலனைப் பரலோகத்தில் அனுபவித்து அவை முடிந்ததும் மீண்டும் பிறப்பு எடுக்கிறான். இவ்வாறு ஒரே தவம், செய்யப்படும் முறையினால் இருவகைப்படுகிறது.

திருதராஷ்டிரர்:

சனத் சுஜாத முனிவரே! தூய பாவனையுடைய தவம் மட்டும் எவ்வாறு மிக உயர்ந்ததாக ஆகிறது?

சனத் சுஜாதர்:

மன்னா! தவம் என்பது எல்லா வகையிலும் குற்றமற்றதாகும். போகவாசனை என்ற குற்றமின்மையால் இது தூயதாகிறது. தூயதான போகவாசனையற்ற தவம், விருப்பமுள்ள தவத்தைக் காட்டிலும் மிகவும் உயர்ந்த பலனைத் தருகிறது. இந்தத் தவமே உலகனைத்தின் வேராகும். வேத வேத்தா வித்வான்கள் இந்த நிஷ்காம தவத்தாலேயே மோட்சத்தை அடைகிறார்கள்.

திருதராஷ்டிரர்:

முனிவரே! குற்றமற்ற தவத்தின் பெருமையைக் கேட்டேன். இப்போது தவத்தின் குணங்களைக் கூறுங்கள். நான் சனாதனமான, ரகசியமான பிரம்ம தத்துவத்தை அறிய விரும்புகிறேன்.

சனத் சுஜாதா:

மன்னா! தவத்திற்கு கோபம் முதலிய 12 குற்றங்கள் உள்ளன. காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், சிக்சுஷ (தண்டனை), இரக்கமின்மை, அகூயை, கர்வம், சோகம், ஆர்வம், பொறாமை, நிந்தை இவை மனிதனால் எப்போதும் துறக்கப்பட வேண்டியவை. இவற்றில் ஒவ்வொரு குற்றமும் மனிதனிடம் சமயம் எதிர்பார்த்து அவனைத் தாக்குகின்றன.

தன்னைப் பெருமைப்படுத்திக் கொள்பவன், பேராசைக்காரன், சிறு அவமானத்தையும் சகிக்காதவன், நிரந்தர கோபமுடையவன், சஞ்சலமானவன், சார்ந்தவர்களைக் காப்பாற்றாதவன் என்னும் ஆறுவகை மனிதரும் பாவியாவான். காமத்தில் ஈடுபடுபவன், சமம் அற்ற தன்மையுடையவன், பெரியமானி, தானம் அளித்துப் பின் பச்சாதாபப்படுபவன், மிகுந்த கருமி, அர்த்தத்தையும் காமத்தையும் புகழ்பவன், பெண்களை வெறுப்பவன் என்ற ஏழுபேரும் மேற்கூறிய அறுவருமான 13 வகையான மனிதர்கள் குரூரமானவர்கள் ஆவர்.

தர்மம், சத்தியம், புலனடக்கம், தவம், அகூயையின்மை, வெட்கம், பொறுமை, துவேஷமின்மை, யாகம் செய்தல், தானமளித்தல், தைரியம், சாஸ்திரஞானம் என்பவை பிராமணர்களின் 12 விரதங்களாகும். இவற்றில் மூன்று, இரண்டு, ஒரு குணமே இருந்தாலும் அவன் செல்வமுடையவன் ஆவான். தமம், தியாகம், குற்றமின்மை என்னும் மூன்று குணங்கள் பகவானையே நோக்கியுள்ளன.

கடமை-கடமையின்மை என்னும் விஷயத்தில் விபரீதமான கொள்கை, பொய் பேசுதல், குணத்தில் குற்றம் பார்த்தல், பெண்ணாசை, எப்போதும் செல்வம் ஈட்டுதல், சிற்றின்ப விருப்பம், கோபம், சோகம், ஆசை, லோபம், புறங்கூறும் வழக்கம், பொறாமை, ஹிம்சை, தாபம் சாஸ்திரத்தை விரும்பாமை, கடமையை மறத்தல், அதிகம் உலருதல், தற்பெருமை இவை 18 குற்றங்கள் ஆகும்.

தியாகம் 6 வகையானது. லக்ஷ்மியைப் பெற்று மகிழ்ச்சியடையாமை; யக்கும், ஹோமம் முதலியவற்றிலும், கிணறு, குளம், தோட்டம் அமைப்பதில் செல்வம் செலவிடுதல்; காமத்தைத் துறப்பது, விரும்பத் தகாத சம்பவம் நடந்தாலும் கவலை அடையாமை; தான் விரும்பும் பொருள், மனைவி, மக்கள் ஆகியவற்றை யாசிக்காமல் இருத்தல், தகுதியுள்ள யாசகனுக்குத் தானம் அளிப்பது என்பவையே அவை.

இந்தத் தியாகங்களால் மனிதன் குற்றமற்றவனாகிறான். குற்றமற்ற தன்மைக்கு எட்டு குணங்கள் கூறப்படுகின்றன. சத்தியம், தியாகம், அத்யாத்மக விசாரம், சமாதானம், வைராக்கியம், திருடாமை, பிரம்மச்சர்யம், பொருள் சேர்க்காமை இந்த எட்டு குணங்கள் தியாகம் குற்றமின்மை இரண்டிற்கும் உரியன. மேலே மதத்திற்குச் சொல்லப்பட்ட 18 குற்றங்களையும் தவறு விஷயமான எட்டு தோஷங்களையும் விலக்க வேண்டும்.

பாரதா! ஐந்து புலன்கள், ஆறாவதான மனம் இவற்றிற்கான போக புத்தியே தவறுகள்; இவற்றுடன் இறந்த காலத்தைப் பற்றிய கவலை, எதிர் காலத்தின் நம்பிக்கை ஆகியன சேர்ந்து எட்டு குற்றங்கள், இவற்றில் இருந்து விடுபட்ட மனிதன் சுகமுடையவனாகிறான்.

ராஜேந்திரா! நீ சத்திய சொரூபனாகு. சத்தியத்திலேயே உலகம் முழுவதும் நிலைபெற்றுள்ளது. தியாகம், தமம், குற்றமின்மை ஆகிய குணங்களும் சத்திய சொரூபமான பரமாத்மாவை அடைவிப்பனவாகும். சத்தியமே சிறந்த மனிதனின் விரதமாகும். மனிதன் மேற்கூறிய குற்றங்கள் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். அவனுடைய தூய தவம் செழுமையடைகிறது.

திருதராஷ்டிரர்:

இதிகாச புராணங்களில் ஐந்தாகச் சொல்லப்படும் வேதங்கள் மூலம் மக்களின் சிறப்பான பெயர்கள் கூறப்படுகின்றன. பஞ்சவேதி சதுர்வேதி, த்ரிவேதி, த்விவேதி, ஏகவேதி இவர்களில் யார் பிராமணன் எனக் கருதப்படக் கூடியவர்?

சனத் சுஜாதா:

மன்னா! சிருஷ்டியின் தொடக்கத்தில் வேதங்கள் ஒன்றாகவே இருந்தன. ஆனால் அறிந்து கொள்ளாத காரணத்தால் பலவாகப் பகுக்கப்பட்டுவிட்டன. அதிகம் படிக்கும் பிராமணர்கள் அதிகம் அறிந்தவர்கள்; வெறும் பேச்சினால் யாரையும் பிராமணன் என்று கருதக்கூடாது. சத்திய சொரூபமான பரமாத்மாவிடமிருந்து யார் ஒருபோதும் தனித்திருப்பதில்லையோ அவனே பிராமணன் ஆவான். வேதங்கள் அனைத்தையும் படித்தாலும் அதன் மூலம் அறியத் தகுந்த பரமாத்மாவின் தத்துவத்தை அறியாதவர்கள் வேத வித்வான்கள் ஆகமாட்டார்கள். உண்மையில் வேதத்தின் தத்துவத்தை அறிந்தவன் யாரும் இல்லை. சத்தியத்தில் நிலைத்தவன் வேதத்தால் அறியப்பட வேண்டிய பரமாத்மாவை அடைகிறான். வேதத்தால் கூறப்படும் கர்மத்தை மட்டும் அறிபவன் அறிவினால் அறியும் பொருளை மட்டுமே அறிகிறான். வேதத்தின் ரகசியத்தை அறிபவனே பரமாத்மாவையும் அறிகிறான்.

பரமாத்மாவின் ஞானத்தைத் தெரிவிக்க வேதங்களே பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பரமாத்ம தத்துவத்தை அறிந்து, வேத வியாக்கியானம் செய்து, தன் சந்தேகங்கள் தீர்ந்து மற்றவர்களின் ஐயத்தையும் போக்கக் கூடியவனே பிராமணன். ஆத்மாவைத் தேடுவதற்கு திசைகளுக்குச் செல்ல வேண்டியதில்லை. சொல் முதலிய ஐம்புலன்களின் செயல்கள் அற்று பரமாத்மாவை உபசரிக்க வேண்டும். தன் ஆத்மாவின் சொரூபத்தை அறிபவனே முனிவனாவான். பொருட்கள் அனைத்தும் மூல பூதமான பிரம்மத்திலிருந்து வெளிப்படுகின்றன. எனவே பிரம்மம் முக்கிய வையாகரணமாகும். பொருளை வெளிப்படுத்தும் வித்வான்களும் வையா கரண்கள் ஆவார்கள். சத்திய சொரூபமான பிரம்மத்திடம் மட்டுமே உள்ள பிரம்மவேதா பிராமணன் எல்லாவற்றையும் அறிந்த பிராமணன் ஆகிறான்.

திருதராஷ்டிரர்:

முனிவரே! தாங்கள் காமுகர்களுக்குக் கிடைத்ததற்கரிய பிரம்ம சம்பந்தமான வித்தையை உபதேசிக்கிறீர்கள், நான் இதனை மறுபடி எடுத்துக் கூற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சனத் சுஜாதர்:

மன்னா! என்னிடம் வினா எழுப்பும்போது நீ சந்தோஷப்படுகிறாய் இவ்விதம் அவசரப்படுவதால் பிரம்மம் கிடைப்பதில்லை. அறிவில் மனம் லயித்தபின் எல்லாவற்றையும் அடக்கும் நிலையே பிரம்ம வித்தையாகும்.

திருதராஷ்டிரர்:

கர்மங்களால் தொடங்கத் தகுந்தது அல்லாத, காரியமாற்றும்போதும் ஆத்மாவில் இருக்கக்கூடிய அனந்த பிரம்மத்திடம் சம்பந்தம் வைக்கும் இந்த சனாதன வித்தையை பிரம்மச்சரியத்தாலேயே அடைய முடியும் என்று கூறுகிறீர்கள். என்னைப் போன்றவர்கள் எவ்வாறு பிரம்ம சம்பந்தமான அம்ருத தத்துவத்தை அடைய முடியும்?

சனத் சுஜாதர்:

இப்போது மறைந்துள்ள பிரம்ம சம்பந்தமான அந்தப் புராதன வித்தையை வர்ணிக்கிறேன். அது மனிதர்களுக்கு அறிவாலும் பிரம்மச்சரியத்தாலும் கிடைக்கிறது.

திருதராஷ்டிரர்:

பிரம்ம வித்தை பிரம்மச்சரியத்தாலேயே அடையப்படும் என்றால் பிரம்மச்சரியம் எவ்வாறு கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது என்று கூறுங்கள்.

சனத் சுஜாதர்:

ஆசாரியனின் ஆஸ்ரமத்தில் பிரவேசித்து (குருவை நாடி) தன் சேவையால் அந்தரங்க பக்தனாகி, பிரம்மச்சரியத்தைக் கடைப்பிடிப்பவர்கள் இங்கேயே பிரம்ம வித்தையை அறிந்து தேகத்தைத் துறந்த பின் பரமாத்மாவை அடைகிறார்கள். இவ்வுலகில் விருப்பங்கள் அனைத்தையும் வென்று, பிரம்ம நிலையை அடைவதற்காகவே பலவகை இருமைகளை (சுகம்-துக்கம்; விருப்பு-வெறுப்பு முதலியவை) சகித்துக் கொள்ளுகிறார்களோ அவர்கள் இவ்வுலகிலேயே சரீரத்தில் இருந்து ஆத்மாவைத் தனியாக்கி விடுகிறார்கள்.

பாரதா! தாய் தந்தையரே பிறப்பளிக்கிறார்கள். ஆனால் குரு உபதேசத்தால் பெரும் ஜன்மம் பவித்திரமானதும், மூப்பும், மரணமும் இல்லாததாகும். பரமாத்ம தத்துவ உபதேசம் அளித்துப் பிராமணன் முதலிய வர்ணத்தவரை ரக்ஷிக்கும் குருவை தாய்-தந்தையாகவே கருத வேண்டும். ஒருபோதும் குருத்துரோகம் செய்யக்கூடாது. சிஷ்யன் தினமும் குருவை வணங்க வேண்டும். உள்ளும் புறமும் புனிதமாக இருக்க வேண்டும். தவறை விலக்கி சுயமுயற்சியால் மனதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும்.

கர்வமும் கோபமும் கொள்ளக்கூடாது. இது பிரம்மச்சரியத்தின் முதல் பாதமாகும். தன்னுடைய உயிரையும் செல்வத்தையும் பயன்படுத்தி மனம், வாக்கு, கர்மத்தால் ஆசாரியன் விரும்புவதைச் செய்வது இரண்டாம் பாதம். இதே அக்கறையும், மதிப்பும் குருவின் பத்தினியிடமும், புதல்வனிடமும் இருக்க வேண்டும்.

குரு தனக்குச் செய்த உபகாரத்தை நினைவில் வைத்து, அதனால் சித்தி பெற்று பயனடைந்ததைக் கருதி, குருவிடம் இவர் எனக்கு உன்னத நிலை அளித்துள்ளார் எனக்கருதி நன்றி பாராட்டுவது பிரம்மச்சரியத்தின் மூன்றாம் பாதம் குருவிற்கு தக்ஷிணை அளித்து அவரது உபகாரத்திற்குப் பதில் நன்மை செய்யாமல் குருவை நீங்கக் கூடாது. நான் குருவிற்கு உபகாரம் செய்தேன் என்று மனதாலும் யோசிக்கக் கூடாது. இதுவே பிரம்மச்சரியத்தின் நான்காம் பாதம் ஆகும்.

சனாதன வித்தையின் சிறிய பகுதியையும், அதன் இரகசியத்தையும் மனிதன் காலத்தின் உதவியால் அடைகிறான். சிறிது அம்சத்தை குருவின் தொடர்பாலும், சிறிது அம்சத்தைத் தன் முயற்சியாலும், சிறிது அம்சத்தைப் பரஸ்பர சாஸ்திரத்தினாலும் பெறுகிறான் (சாஸ்திர அறிவு) முன்பு சொல்லப்பட்ட 12 குணங்கள் பிரம்மச்சரியத்தின் இயல்புகள்; அது தர்மத்தின் அங்கம் ஆகும். இந்த

பிரம்மச்சரியம் குருவின் தொடர்பால் பெறும் வேத அர்த்தத்தின் ஞானத்தால் வெற்றியடைகிறது. இவ்வாறு பிரம்மச்சரியத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் பிரம்மச்சாரி தான் பெறும் செல்வம், பிஷையே குருவுக்கு அர்ப்பணிக்க வேண்டும். இதனால் குருவின் அருள் பெறும் சிஷ்யன் எல்லா வகையிலும் உன்னத நிலையை அடைகிறான்.

இவ்வாறான பிரம்மசாரிக்கு மிகுந்த சுகம் எல்லாப்பக்கம் இருந்தும் கிடைக்கப் பெறும். அவனிடம் ஏராளமானோர் பிரம்மச்சரியத்தைத் தெரிந்து கொள்ள வசிக்கின்றனர். இந்தப் பிரம்மச்சரிய பரிபாலனத்தாலேயே தேவர்கள் தேவத்வத்தை (தேய்வத் தன்மை) அடைந்தனர். ரிஷிகள் பிரம்மலோகத்தை அடைந்தனர். இதன் பிரபாவத்தாலேயே கந்தர்வ அப்சரஸ்கள் திவ்யரூபம் பெற்றனர். பிரம்மச்சரியத்தின் பிரபாவத்தாலேயே சூரியதேவன் எல்லா உலகங்களிலும் பிரகாசிக்கிறார். பிரம்மச்சரியம் (12 வகை குணங்களுடன் கூடி குருவை நாடி வேத அறிவைப் பெற்று, சாஸ்திரத்தாலும், முயற்சியாலும் அதனைப் பெருக்கிக் கொள்வது) கடைப்பிடிக்கும் பிரம்மச்சாரி யமம், நியமம் முதலியவற்றால் தன் உடலையும் புனிதமாக்கிக் கொள்ளுகிறான். அவர்கள் விருப்பு, வெறுப்பு இல்லாதவர்களாகி இறுதியில் மரணத்தையும் வென்று விடுகிறார்கள். பற்றுக் கொண்ட மனிதன் தன் புண்ணிய கர்மங்களின் மூலம் அழியக் கூடிய உலகங்களையே அடைகிறான். மோகூத்திற்கு ஞானத்தைத் தவிர வேறு எந்த வழியும் கிடையாது.

திருதராஷ்டிரர்:

வித்வான்கள் காணும் சத்திய சொரூபமான பரமபதத்தின் சொரூபம் எத்தகையது? அது வெள்ளையா? சிவப்பா? மையைப்போல் கருப்பா? தங்கத்தைப் போல் மஞ்சள் வண்ணமுடையதா?

சனத் சுஜாதர்:

பிரம்மத்தின் ரூபம் ஒளி மிகுந்த பல வகைகளில் காணப்படுகிறது. பிரம்மத்தின் உண்மையான ரூபம் புவியிலும், ஆகாயத்திலும், கடல் நீரிலும் இல்லை.

பிரம்மத்தின் ரூபம் நகூத்திரங்களிலோ, மின்னல், மேகத்திலோ, காற்று, தேவகணங்கள் சந்திர, சூரியரிடமும் இல்லை. ரிக், யஜுர், அதர்வ வேத சூக்தங்கள். சாம வேதத்திலும் கூடக் காணப்படுவதில்லை. பிரம்மம் நித்யமானது. பிரம்மத்தின் சொரூபத்தை யாரும் கடக்க (அறிய) முடியாது. அஞ்ஞானமான இருளுக்கு அப்பாற்பட்டது. மகாப்பிரளயத்தில் எல்லோரையும் மூழ்கடிக்கும் காலமும் பிரம்மத்தில் லயித்து விடுகிறது. அது சூட்சுமத்திற்கு எல்லாம் சூட்சுமமானது; பெரியவற்றிற்கெல்லாம் பெரியது. அதுவே அனைத்திற்கும் ஆதாரமானது. அதுவே அம்ருதம்; அதுவே லோகம், அதுவே புகழ்; அதுவே பிரம்மம். பூதங்கள் அனைத்தும் அதிலிருந்தே தோன்றி அதிலேயே லயிக்கின்றன. பிரம்மம், ரோகம், சோகம், பாபம் போன்றவை இல்லாதது. அந்த பிரம்மத்தை அறிபவர்களே பிறப்பு, இறப்பிலிருந்து விடுபட்டு அமரராகிறார்கள்.

அத்துடன் மனிதனுடைய குற்றங்கள், 12, குணங்கள் 12 மதத்தில் உள்ள 18 தோஷங்கள் நட்புக்குரிய ஆறு குணங்கள் (நண்பனுக்கு பிடிக்குமானால் மகிழ்தல், பிடிக்காவிட்டால் கஷ்டப்படுதல், தன் சேமிப்பின் செல்வத்தை நண்பனுக்கு அளித்தல், நண்பனுக்காக கேட்காத பொருளையும் அளித்தல், தன் மகன், புகழ், மனைவியையும் நண்பனுக்காகத் துறந்து மறு உபகாரம் எதிர்பாராமை, தன் உழைப்பால் பெற்ற செல்வத்தைப் பயன்படுத்துவது, நண்பனின் நன்மைக்காக தன் நன்மையைப் பொருட்படுத்தாமை) என்ற முன்பே கூறியவற்றையும் மீண்டும் உரைத்தார்.

மன்னா! புண்ணிய கர்மங்களால் மட்டுமே பிரம்மத்தை அறிய முடியாது. எந்த வகை முயற்சியுமின்றி ஸ்துதியில் அன்பும் நிந்தையில் துவேஷமும் இன்றி தனிமையில் உபாசிக்க வேண்டும். மேற்கூறிய சாதனைகளால் மனிதன் இவ்வுலகிலேயே பிரம்மத்தை அறிந்து அதில் லயமடைகிறான். வேதங்களின் மூலம் நான் அறிந்ததையே நான் உனக்குத் தெரிவித்தேன்.

4.10 சனத் சுஜாதர் பரமாத்மாவின் சொரூபத்தை வர்ணித்தல்; யோகிகள் மூலம் அவரது இருப்பு எடுத்துக் கூறப்படுவது

மன்னா! சுத்த பிரம்மமானது பெரும் ஜோதி மயமானது. பிரகாசிக்கக் கூடியது; புகழ் ரூபமானது; தேவர்கள் அனைவரும் அதையே உபாசிக்கின்றனர். சூரியன், ஐந்து மஹா பூதங்கள், ஈஸ்வரன், ஜீவன், திசைகள், உலக சமுதாயம் அனைத்தையும் சுத்த பிரம்மமே தரிக்கிறது. நதிகளும், கடல்களும் அதிலிருந்தே தோன்றியுள்ளன.

அந்த பரமாத்மாவின் சொரூபம் வேறு எதனோடும் ஒப்பிட முடியாதது. அதை யாரும் ஊனக் கண்களால் காண முடியாது. பரமாத்மாவால் காப்பாற்றப்படும் சம்சார ரூபமான பயங்கர நதியின் விஷய ரூபமான இனிமையான நீரைப் பருகும் மக்கள் அதிலேயே மூழ்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர். இதிலிருந்து விடுவிக்கும் சனாதன பரமாத்மாவை யோகிகள் அறிகிறார்கள். சம்சாரம் என்னும் மரத்தின் மீது ஏறிச் சிறகற்ற ஜீவன் கர்மம் என்னும் சிறகைத் தரித்துத் தன்னுடைய வாசனைக்கேற்பப் பல்வேறு பிறவிகளுக்கு உட்படுகிறது. அந்த சனாதன பிரம்மத்தை யோகிகள் சாக்ஷாத்கரிக்கிறார்கள்.

ஹிருதய தேசத்தில் உள்ள கட்டை விரல் அளவேயுள்ள ஜீவாத்மா சரீர சம்பந்தத்தால் ஜன்மத்தையும் மரணத்தையும் அடைகிறது. துதிக்கத்தக்க, அனைத்தின் ஆதி காரணமும் ஆன பரமாத்மாவை ஜீவன் அறிவதில்லை. ஆனால் யோகிகள் அறிகிறார்கள். பிரம்மம் எல்லா மனிதர்களிடமும் சமமாகவே உள்ளது. பக்தனுக்கும் முக்தனுக்கும் சமமானது. ஆனால் முக்த புருஷர்களே பரமாத்மாவை அடைகிறார்கள். மன்னா! ஞானிகள் பிரம்ம வித்தையின் மூலம் இவ்வுலக, பரலோக தத்துவத்தை அறிந்து பிரம்ம பாவத்தை அடைகிறார்கள் இந்த பிரம்ம வித்தை உன்னிடம் சிறுமை வர விடாது. இதன்மூலம் உனக்குப் பிரம்ம ஞானம் கிட்டும். இந்தப் பரமாத்மாவின் சொரூபம் எல்லோருக்கும் பிரத்யக்ஷமாகாது. தூய இதயமுடையவர்களே அதைக் காண முடியும். எல்லோருக்கும் நன்மை அளிப்பவர்களும், மனத்தைக் கட்டுப்படுத்துபவர்களும் மனத்தில் துயரத்திற்கு இடமளிக்காதவர்களும், உலகத் தொடர்புகளைத் தியாகம் செய்பவர்களுமே முக்தர்களாகிறார்கள்.

மன்னா! நான் ஒருபோதும் யாருடைய அவமரியாதைக்கும் பாத்திரம் ஆவதில்லை. எனக்கு மரணமும் பிறப்பும் கிடையாது. சத்தியம் அசத்தியம் அனைத்தும் சனாதனான எனது சம பிரம்மத்தில் உள்ளது. நான் ஒருவனே சத்-அசத்தின் உற்பத்தி ஸ்தானமாவேன். பிரம்ம வேத்தாக்களான புருஷர்களுக்கு நிந்தைகள் துயரத்தை உண்டாக்குவதில்லை; நான் கல்வி

கற்கவில்லை அக்னிஹோத்ரம் செய்யவில்லை என்னும் பாவங்கள் அவர்கள் மனதில் பாவத்தை உண்டாக்குவதில்லை. பிரம்ம வித்தை விரைவிலேயே அவனுக்கு நிலையான அறிவை அளித்து விடுகிறது.

இவ்வாறு எல்லா பூதங்களிலும் பரமாத்மாவை எப்போதும் பார்ப்பவன் அத்தகைய பேறு கிடைத்ததும் சுகபோகங்களில் பற்றுக் கொள்ளும் மனிதனுக்காக ஏன் துயரப்பட வேண்டும்? ஆத்ம ஞானிகளுக்கு வேதங்கள் அந்தர்யாமியான பரமாத்மா எல்லோருடைய இதயத்திலும் இருக்கிறார். ஆனால் எல்லோருக்கும் தென்படுவதில்லை.

திருதராஷ்டிரா! நானே அனைவரின் தந்தையாகவும், தாயாகவும் கருதப்பட்டுள்ளேன். நானே புதல்வன்; எல்லோருடைய ஆத்மாவும் நானே ஆவேன். எது இருக்கிறதோ அதுவும் எது இல்லையே அதுவும் கூட நானே ஆவேன். பாரதா! நீங்கள் அனைவரும் என்னுடைய ஆத்மாவில் இருக்கிறீர்கள் என்றாலும் நீ என்னுடையவன் அல்ல; நானும் உன்னுடையவன்ல்ல, ஆத்மாவே என்னுடைய இடம். ஆத்மாவே என்னுடைய பிறப்பாகும். நான் எல்லோரிடமும் நிரம்பியுள்ளேன். என்னுடைய நிலையான மகிமையில் இருக்கிறேன். நான் பிறப்பற்றவன். சராசர சொருபமானவன். இரவும் பகலும் எச்சரிக்கையோடு இருக்கிறேன். என்னை அறிந்த ஞானி பரமானந்தமடைகிறான். பரமாத்மா சிறியவற்றிற்கெல்லாம் சிறியதாகவும், தூய மனமுடையவனும் ஆவான். அவனே எல்லாப் பூதங்களிலும் அந்தர்யாமியாகப் பிரகாசிக்கிறான். பிராணிகள் அனைத்தின் இதய கமலத்தில் உள்ள அந்தப் பரமபிதாவை ஞானிகளே அறிகிறார்கள்” என்று பரமாத்ம தத்துவத்தை சனத் சுஜாதர் திருதராஷ்டிரருக்கு எடுத்துரைத்தார்.

4.11 மறுநாள் கௌரவ சபை கூடுதல்

இவ்வாறு விதூரருடனும் ஜனத்சுஜாத ரிஷியுடனும் பேசிய திருதராஷ்டிரரின் இரவு முழுவதும் கழிந்துவிட்டது. மறுநாள் காலை பாண்டவர்களிடம் தூது சென்ற சஞ்சயனைக் காண்பதற்காக மன்னர்கள் அனைவரும் மகிழ்வுடன் அவைக்கு வந்தனர். அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்த சபையில் திருதராஷ்டிரருடன் பீஷ்மர், துரோணர், கிருபாசாரியார், சல்யன், க்ருதவர்மா, ஜயத்ருதன், அஸ்வத்தாமா, விகர்ணன், சோமதத்தன், வாஹ்லீகன், விதூரன், யுயுத்ச மற்றும் பலர் பிரவேசித்தனர். துரியோதனனுடன் துச்சாதனன், சித்திரசேனன், சகுனி, துர்முகன், துஸ்கன், கர்ணன், உலூகன், விவிம்சதி ஆகியோர் அரசவையில் பிரவேசித்தனர். மன்னர்கள் அனைவரும் தகுதியான ஆசனங்களில் அமர்ந்ததும், சஞ்ஜயன் வாயிற்காவலன் மூலம்

மன்னரின் அனுமதியைப் பெற்று அவைக்குள் நுழைந்தான்; பின் கூறலானான், “கௌவர்களே நான் பாண்டவர்களிடம் சென்று திரும்பியுள்ளேன். பாண்டவர்கள் வயதிற்கேற்பக் கௌரவர்கள் அனைவரையும் வணங்கினர்; பாராட்டினர், பெரியவர்களிடம் வணக்கத்தையும், சம வயதுடையவரிடம் அன்பினையும் தெரிவித்தனர். இங்கிருந்து பாண்டவர்களிடம் சென்றபோது திருதராஷ்டிர மன்னன் என்னிடம் கூறிய செய்தியை நான் பாண்டவர்களிடம் தெரிவித்துவிட்டேன். இப்போது பகவான் கிருஷ்ணனும் அர்ஜுனனும் அளித்துள்ள தர்மத்திற்கு அனுகூலமான விடையை அனைவரும் கவனத்துடன் கேளுங்கள் எனச் சொன்னான்.

திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் பல போர்களைச் செய்து துஷ்டர்களை அழித்த அர்ஜுனன் உரைத்த செய்தியைக் கூறுமாறு கேட்டார். சஞ்ஜயனும் கூறலானான்; “மன்னா! யுதிஷ்டிரருடைய ஆணையால் போருக்குத் தயாரான அர்ஜுனன் வரப்போகும் போருக்குத் தயாராகி ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் முன்னிலையில் என்னிடம் இவ்வாறு கூறினார். போருக்காக உற்சாகத்தோடு காணப்பட்ட அர்ஜுனன் ஒருவேளை துரியோதனன் யுதிஷ்டிரருடைய ராஜ்யத்தை விடாவிடில், நிச்சயம் அவர்கள் முற்பிறவியில் செய்த பாவத்தின் பலனை அனுபவிக்க நேரிடும். துரியோதனன் போரை விரும்பினால் போர் நடக்கட்டும்.

அதனால் பாண்டவர்களுடைய விருப்பம் அனைத்தும் வெற்றி பெறும். பாண்டவர்களின் நன்மைக்காக சமாதானம் செய்யவோ, பாதி ராஜ்யம் அளிக்கவோ முயற்சி செய்யாதே, நீ சரியென்று நினைத்தால் யுதிஷ்டிரர் காட்டில் வாசம் செய்து எத்தகைய துயரப் படுக்கையில் படுத்தாரோ, துரியோதனன் அதை விட அதிகத் துயர் தரும் மரணப் படுக்கையை ஏற்க வேண்டும் என்று கூறு. நற்குணங்களாலேயே பாண்டவர்கள் மனத்தை வெல்ல முடியும். அநியாயத்தால் முடியாது என்பவையே அர்ஜுனன் சொற்கள் எனச் சஞ்ஜயன் அவையில் உரைத்தான். மேலும் பீமசேனன், நகுலன், சகதேவன் ஆகியோரது வீரத்தையும், திரௌபதியின் புதல்வர்கள், அபிமன்யு, விராடர், த்ருஷ்டத்யும்னன், சாத்யகி ஆகியோர் பாண்டவர்களின் பலத்தை மேலும் பெருகச் செய்ததையும் சஞ்ஜயன் தெரிவித்தான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானது வெற்றிச் செயல்கள், அர்ஜுனனின் பெரும் வீரம், ஜோதிட விற்பன்னர்கள் பாண்டவர்களின் வெற்றியைக் கணித்திருப்பது என்ற விஷயங்களையும் கூறினான். அர்ஜுனனின் உறுதியான சொற்களை அவையில் சஞ்ஜயன் எடுத்துரைத்தான். சஞ்ஜயன் கூறிய சொற்களைக் கேட்ட பீஷ்மரும் நரநாராயணர்களே அர்ஜுனனாகவும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனாகவும் தோன்றியுள்ள செய்தியைத் தெரிவித்தார். துஷ்டர்களை அடக்கி சாதுக்களைக் காப்பதும் தர்ம சம்ரக்ஷணமுமே இவர்களது கடமை என்று

நாரதர் சொல்லியதை எடுத்துரைத்தார். கர்ணன், சகுனி, துச்சாதனன் துணையை நம்பித் துரியோதனன் செயல்படுவது அழிவிற்கே வழி வகுக்கும் என்று கூறினார். கர்ணன் குறுக்கிட்டபோதும் பீஷ்மர் கர்ணன் எப்போதும் பாண்டவர்களைப் போல வீரத்தைக் காட்டியதில்லை என்றார். விராடதேசப் போரில் அர்ஜுனனது வீரச்செயலையும், கோஷயாத்திரையின்போது கந்தருவர்களால் சிறைபிடிக்கப்பட்ட துரியோதனனை அர்ஜுனன், நகுல சகதேவரே மீட்டனர் என்பதையும் நினைவூட்டினார். துரோணாசாரியாரும் பீஷ்மருடைய கருத்தை ஆமோதித்துப் பாண்டவர்களுடன் சமாதானம் செய்து கொள்வதே சிறந்தது என்றார். ஆனால் திருதராஷ்டிரர் அவர்களிடம் பேசவில்லை.

4.12 திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் பாண்டவர்களின் சேனை பற்றிக் கேட்பது; சஞ்ஜயன் உணர்விழத்தல்; பின் பதிலுரைத்தல்

பீஷ்மரும் துரோணரும் கூறியதைச் செவிமடுக்காமல் அவர்களை அவமதித்த திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம், “பாண்டவர்கள், போருக்காக எத்தகைய ஏற்பாடுகளைச் செய்துள்ளனர். யுதிஷ்டிரரிடம் யார் யார் எந்தக் காரியத்தின் ஆணைக்காகக் காத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்? யுதிஷ்டிரர் தர்மத்தை அறிந்தவர்; தர்மத்தை மதிப்பவர்; தருமப்படி நடப்பவர். என்னுடைய புதல்வர்களின் கபடமான நடத்தையால் அவர் கோபம் கொண்டுள்ளார். பாண்டவர்களிடம் அமைதியுடன் இருக்கும்படி ஆலோசனை கூறி அவர்களைப் போரில் இருந்து தடுக்கக் கூடிய யார் யார் அங்கு உள்ளனர்?” என்று கேட்டார். சஞ்ஜயன், யுதிஷ்டிரர் அங்குள்ள அனைவருக்கும் பல்வேறு காரியங்களுக்காக ஆணையிடுகிறார். இடையர்கள் முதலில் பாஞ்சால, கேகய, மத்ஸ்யர்களின் ராஜவம்சம் வரை அவருடைய ஆணைக்காகக் காத்திருக்கின்றனர். பிராமண, கூத்திரிய, வைசிய கன்னிகைகளும் கூட யுதிஷ்டிரரைக் காண்பதற்காக அவரிடம் வந்து விடுகிறார்கள்” என்று தெரிவித்தான். திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம், “த்ருஷ்டத்யும்னன் சேனை, பல்வேறு சோமக வம்சத்தின் பெரும் சேனையையும் தவிர வேறு யார் யார் உதவியைப் பெற்றுள்ளனர்” என்று கேட்டார். இவ்வாறு திருதராஷ்டிரர் கேட்டதும் பெருமூச்சு விட்டுக் கவலையில் ஆழ்ந்த சஞ்ஜயன் மூர்ச்சையாகி விழுந்துவிட்டான். பாண்டவர்களைக் கண்டு கலங்கியே சஞ்ஜயன் உணர்விழந்ததாகத் திருதராஷ்டிரர் கூறினார். இச்சமயம் உணர்வு பெற்று மீண்டும் சகஜநிலைக்குத் திரும்பிய சஞ்ஜயன் பாண்டவர்களின் சேனை மற்றும் உதவியாளர்களின் விவரத்தை உரைக்கலானான்.

4.13 சஞ்ஜயன் மீண்டும் பாண்டவர்களின் சேனை பற்றி விவரித்தல்; பீமனை நினைத்துத் திருதராஷ்டிரர் பயமும் கவலையும் கொள்ளுதல்

திருதராஷ்டிரரின் சொற்களைக் கேட்டு சஞ்ஜயன் மீண்டும் கூறினான். “மன்னா அஞ்ஞாத வாசத்தால் பாண்டவர்கள் மிகவும் மெலிந்துள்ளனர். த்ருஷ்டத்யும்னன் உதவியோடு பாண்டவர்கள் போருக்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்துள்ளனர். அரக்கு மாளிகையில் இருந்தும், ஹிடம்பனிடம் இருந்தும் தன் சகோதரர்களைக் காப்பாற்றியவரும் கந்தமாதன மலை மீது குரோதவசர்கள் என்னும் அரக்கர்களைக் கொன்றவருமாகிய பீமனின் பலம் பாண்டவர்களின் பலம். காண்டவ வனத்தை எரித்த அர்ஜுனன், இந்திரனையும், மஹாதேவனையும், லோகபாலர்களையும் வென்று திவ்யாஸ்திரங்களைப் பெற்ற அர்ஜுனனின் பலமே பாண்டவர்களின் பலம். பீஷ்மரைக் கொல்லச் சபதம் ஏற்ற சிகண்டி, சாத்யகி, அபிமன்யு, சிகபாலனின் புதல்வன் திருஷ்டகேது, சேதிராஜனின் சகோதரர்கள் சரபன், கரகர்ஷன், ஜராசந்தனின் புதல்வன் சுகதேவன். ஜயத்சேனன், பெரும் வீரரான துருபத மன்னர், மத்ஸ்ய மன்னர் விராடர் மற்றும் கிழக்கு வடதிசை மன்னர்களும் பாண்டவர்களுக்காகப் போர் புரியத் தயாராக உள்ளனர்” எனத் தெரிவித்தான்.

இதனைக் கேட்டு திருதராஷ்டிரர் கூறலானார். “சஞ்ஜயா! இவர்கள் அனைவரையும் விடப் பலமுடையவன் பீமசேனன்; பீமன் யமராஜனைப்போல இவர்களை வதைப்பான். சிறு வயது முதலே விளையாட்டுச் சண்டையிலும் அவன் என்னுடைய புதல்வர்களை நசுக்கிவிடுவான். பீமசேனனே இந்தப் பகையின் வேர் ஆவான். அவன் குரூரமானவன், கோபமுடையவன், பணையைப் போல உயரமானவன். அவன் தெளிவாகப் பேசுவதில்லை. தேன் போன்ற வண்ணம் கொண்ட கண்களால் எப்போதும் கோணலாகப் பார்க்கிறான். வியாசரின் வாயால் பீமனது பராக்கிரமத்தை நான் கேட்டிருக்கிறேன். அவன் கதையைத் தொடவும் முடியாது. பெரும் பலசாலியான ஜராசந்தனைக் கொன்று வீழ்த்தினான். அவன் விஷமுள்ள பாம்பு போல தன் நீண்ட கால கோபத்தைப் போர்க்களத்தில் காட்டப் போகிறான். அந்த பீமன் கோபத்துடன் இங்கே ஓடி வந்து கொண்டிருக்கிறான். பீஷ்மர் முதலியோர் அவனோடு போர் செய்து உயிர்த்தியாகம் செய்யப் போகிறார்கள். எப்படி யோசித்தாலும் கௌரவர்களின் அழிவே தென்படுகிறது. ஆனால் இதிலிருந்து விலக என்னால் இயலவில்லை. சஞ்ஜயா! நான் என்ன, எப்படி செய்வேன்? என் 100 புதல்வர்கள் இறந்த பின் இவர்களுடைய மனைவியரின் அழுகையைக் கேட்கப் போகிறேன்” என்று பிரலாபித்தார்.

4.14 திருதராஷ்டிரர் அர்ஜுனனிடம் உள்ள பயத்தையும் வெளிப்படுத்துதல்

சஞ்ஜயா! என்று மீண்டும் திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனை அழைத்து அர்ஜுனனிடம் உள்ள பயத்தையும் கூறினார். “அர்ஜுனன் துணை இருக்கும்போது யுதிஷ்டிரர் மூவுலக ராஜ்யத்தையும் பெற முடியும். காண்டீவதாரியான அர்ஜுனனைத் துரோணாசாரியாரும் கர்ணனும் வெல்ல முடியாது. துரோணரும் கர்ணனும் வதம் செய்யப்பட்ட பின் கௌரவர்கள் அமைதியாகி விடுவார்கள். அல்லது அர்ஜுனன் கொல்லப்பட்டால் பாண்டவர்கள் அமைதியாகிவிடுவார்கள். ஆனால் அர்ஜுனனைக் கொல்லுபவன் யாரும் கிடையாது. காண்டவ தகனத்தின்போது அக்னி தேவனை திருப்தி செய்து 33 தேவர்களையும் வென்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும், அர்ஜுனனும், காண்டீபமும் ஒன்று சேர்ந்த பின் யார் வெல்ல முடியும். ஆனால் என் முட்டாள் புதல்வர்கள் இதை அறியவில்லை. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தேர் செலுத்தும் ஒலியைக் கேட்டு அர்ஜுனனின் பயத்தால் பீடிக்கப்பட்டுக் கௌரவ சேனைகள் பயத்துடன் சிதறப் போகிறது. காற்றுடன் கூடிய தீ காடு முழுவதையும் எரித்துச் சாம்பலாக்குவது போல் அர்ஜுனன் என் புதல்வர்களை எரிக்கப் போகிறார். அர்ஜுனன் போர்க்களத்தில் அம்புகளைப் பொழிந்து காலனைப்போல் சம்ஹாரம் செய்யும்போது நான் மானிகையில் இருந்து கௌரவர்களின் வதத்தைக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பேன். போர் முனையில் எல்லாத் திசைகளிலும் பரத வம்சத்தின் அழிவு வந்து சேர்ந்து விட்டது” என்று திருதராஷ்டிரர் பயத்துடன் பேசினார்.

4.15 திருதராஷ்டிரர் போரில் பயம் கொண்டு சபையில் அமைதியை விரும்பிக் கூறுதல்

பீமன், அர்ஜுனன் இவர்களின் வீரத்தை நினைத்துப் புலம்பிய திருதராஷ்டிரர் மேலும் கௌரவ சபையில் பேசலானார். “பாண்டவர்களைப் போலவே அவர்களுக்குத் துணையான மன்னர்களும் பெரும் வீரர்கள். பாண்டவர்களுக்குத் தம் உயிரையும் கொடுக்கத் தயாராக உள்ளனர். இவர்களைத் தவிர உலகின் சிருஷ்டிகர்த்தாபகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் பாண்டவர்களுக்கு வெற்றியைத் தேடித் தரத் தீர்மானித்துள்ளார். பாண்டவர்களும் மற்ற வீரர்களும் போர்க்களத்தில் விரிக்கப் போகும் அஸ்திரவலையில் கௌரவர்கள் சிக்கப் போகிறார்கள் சாஸ்திரங்கள் அறிந்த, புலனடக்கம் மிக்க, இரக்கம், உதாரகுணம், அனைத்து நற்குணங்களும் மிகுந்த யுதிஷ்டிரருக்கு முன்னால் போரிட எந்த முட்டாள் செல்ல முடியும்? கௌரவர்களே! நான் பாண்டவர்களோடு யுத்தம் ஏற்படாததையே நல்லதென்று கருதுகிறேன். போர் உண்டாகுமானால் குருகுலம் அனைத்திற்கும் அழிவு நிச்சயம் நடக்கும். நீங்களும் போரை விரும்பவில்லை என்றால் நாம் அமைதிக்காக முயற்சி செய்வோம். நாம் கவலைப்படுவதைக் கண்டால் யுதிஷ்டிரர் நம்மைக் கைவிடமாட்டார். இந்த

அதர்மச் செயலுக்கு நானே அனுமதி அளிப்பதாக யுதிஷ்டிரர் எண்ணுகிறார். நான் அமைதியை வேண்டி அவரிடம் பிரஸ்தாபித்தால் அவர் சம்மதிக்கக் கூடும் அல்லவா” என்று திருதராஷ்டிரர் தான் யுதிஷ்டிரரிடம் பேசிப் போரைத் தவிர்க்க விரும்புவதை அவையில் தெரிவித்தார். இச்சமயம் சஞ்ஜயன் குறுக்கிட்டுத் திருதராஷ்டிரர் கருத்துக்கு ஆதரவு தெரிவித்துத் தன் கருத்தினை மன்னரிடம் எடுத்துரைத்தார்.

4.16 சஞ்ஜயன் துரியோதனனை அடக்குமாறு மன்னருக்கு ஆலோசனை கூறுதல்

சஞ்ஜயன் கூறலானார்; “மகாராஜா! தாங்கள் கூறுவது சரியே. போரில் காண்டிபத்தால் கூடித்திரிய சமுதாயத்தின் பேரழிவே காணப்படுகிறது. இதனை நன்கு அறிந்தும் எதற்காக உங்கள் புதல்வர்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு இருக்கிறீர்கள்? சிறந்த அறிவுடையவரான தாங்கள் இவ்வாறு செய்வதற்கான காரணத்தை நான் அறிய முடியவில்லை. தாங்கள் முதலில் இருந்தே குந்தி மைந்தர்களிடம் கபடமாக நடந்துள்ளீர்கள். தந்தை ஸ்தானத்தில் இருப்பவன் புதல்வர்களின் நன்மைக்காகவே செயல்பட வேண்டும். மன்னா! குருஜாங்கால தேசம் மட்டுமே தங்கள் தந்தை வழி ராஜ்யம். மீதி பூமி வீரர்களான பாண்டவர்கள் வென்றவை. ஆனால் தாங்களே அதை வென்றதாகக் கருதுகிறீர்கள். பாண்டவர்கள் வஞ்சிக்கப்பட்டபோதெல்லாம் நீங்கள் மகிழ்ச்சியாகச் சிரித்துக் கொண்டு இருந்தீர்கள். அர்ஜுனன், காண்டிபம், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் உதவி, சுதர்சன சக்கரம், வானரக் கொடி ஆகிய மிகச் சிறந்தவற்றை தன்னிடம் வைத்துள்ளார். உங்களுடைய புதல்வர்களும், அவர்களுக்கு உதவும் மன்னர்களும் பீமசேனனையும் அர்ஜுனனையும் எதிர்த்து ஒருபோதும் வெல்ல முடியாது. மத்ஸ்ய, பாஞ்சால, சால்வ சூரசேன நாட்டு மன்னர்களும், ராஜகுமாரர்களும் தங்களை மதிப்பதில்லை. தர்மத்தில் ஈடுபட்ட, கஷ்டம் அடையக்கூடாத பாண்டவர்களிடம் வெறுப்புக் கொள்ளும் உங்கள் புதல்வன் துரியோதனனையும் அவன் நண்பர்களையும் எவ்வழியிலாவது உங்கள் கட்டுக்குள், ஆணைக்குள் அடக்கி வையுங்கள். சூதாட்ட நேரத்தில் நானும், அறிவாளியான விதூரரும் ஆலோசனை கூறினோம். அன்று அதனை ஏற்காமல் இன்று கோழையைப்போல அழுவது வீண்” என்று அறிவுரை கூறினார்.

4.17 துரியோதனன் திருதராஷ்டிரருக்குத் தன் மேன்மையைக் கூறித் தைரியம் அளித்தல்

இச்சமயம் துரியோதனன் பேசத் தொடங்கினான். தன்னுடைய வீரம், பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர் போன்றோரின் சிறந்த துணை, தன்னுடைய 11 அக்ஷௌஹிணி சேனை அனைத்தையும் திருதராஷ்டிரரிடம் எடுத்துக்

கூறினான். தனது கதாயுதப் போர்த்திறமை, பீஷ்மர் பெற்றுள்ள விரும்பியபோது மரணம் என்பது; கர்ணன் இந்திரனிடம் அமோக சக்தியைப் பெற்றுள்ளமை ஆகியவற்றை எடுத்துரைத்துத் தைரியம் அளித்தான். பின்னர் சஞ்ஜயன் பாண்டவர்கள் போருக்கு எவ்வாறு தயாராகியுள்ளார்கள் என்பதையும் தெரிவித்தான். திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் பாண்டவ வீரர்கள் யார் யார் எந்த எந்த கௌரவ வீரரோடு போர் செய்யப் போகிறார்கள் என்று கேட்டார். சஞ்ஜயனும் அதனைக் கூறலானான்.

“மன்னா! அங்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும், சாத்யகியும், சேகிதானும் வந்துள்ளனர். சாத்யகியும், சேகிதானும் தனித்தனியாக ஒவ்வொரு அக்ஷௌஹிணி சேனையுடன் வந்துள்ளனர். பாஞ்சால மன்னர் துருபதன் த்ருஷ்டத்யும்னன், சத்யஜித் முதலிய 10 புதல்வர்களுடனும் சிகண்டியுடனும் ஒரு அக்ஷௌஹிணி சேனையுடன் வந்துள்ளார். விராட மன்னர் தன் புதல்வர்கள் சங்கன், உத்தரனுடன் ஒரு அக்ஷௌஹிணி சேனையுடன் வந்துள்ளார். ஜராசந்தன் மகன் சகதேவன் ஒரு அக்ஷௌஹிணி, சேகிராஜன் திருஷ்டகேது ஒரு அக்ஷௌஹிணி சேனையுடன் வந்துள்ளனர். ஐந்து கேகய ராஜகுமாரர்கள் ஒரு அக்ஷௌஹிணி சேனையுடன் வந்துள்ளார். இவ்வாறு ஏழு அக்ஷௌஹிணி சேனைகள் உள்ளன.

த்ருஷ்டத்யும்னன் சேனையின் முன்னால் சேனாபதியாக இருந்து வியூகங்களை அமைக்க உள்ளார். பீஷ்மரை வதைப்பது சிகண்டியிடம் தரப்பட்டுள்ளது. யுதிஷ்டிரர் மத்ர ராஜனோடு போர் புரிவார். பீமசேனன் துரியோதனனையும், அவனது 100 சகோதரர்களையும் போர்க்களத்தில் சந்திப்பார். அர்ஜுனன் கர்ணன், அஸ்வத்தாமா, விகர்ணன், ஜயத்ருதன் இவர்களை எதிர்கொள்வார். கேகய வீரர்கள் ஐவரும் கௌரவ சேனையில் உள்ள கேகயர்களை எதிர்ப்பார். துரியோதனன், துச்சாதனன் புதல்வர்கள் அபிமன்யுவால் எதிர்க்கப்படுவார். த்ருஷ்டத்யும்னனும், திரௌபதியின் புதல்வர்களும் துரோணரோடு போர் புரிவர். சேகிதான் சோமதத்தனுடனும், சாத்யகி போஜவம்சத்துக் கிருதவர்மாவுடனும் சகதேவன் சகுனியுடனும், நகுலன் சகுனியின் புதல்வன் உலூகனுடனும் போர் புரியத் தீர்மானித்துள்ளனர். இத்தகைய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன என்று திருதராஷ்டிரரிடம் சஞ்ஜயன் தெரிவித்தான்.

4.18 சஞ்ஜயன் சொல் கேட்டுத் திருதராஷ்டிரர் கூறுதல்; துரியோதனன் பதில்

சஞ்ஜயன் கூறியதைக் கேட்டுத் திருதராஷ்டிரர் விரக்தியுடன் பேசலானார். “சஞ்ஜயா! பீமசேனன் போர் செய்ய விரும்பியுள்ள என்னுடைய முட்டாள புதல்வர்கள் இப்போது இல்லை என்பதற்குச் சமமாகிவிட்டார்கள்.

இம்மன்னர்கள் அனைவரும் விட்டில்பூச்சி தீயில் விழுவதுபோல் காண்டபத்தின் தீயில் கலந்து விடுவார்கள். பாண்டவர்கள் அனைவரும் அதிரதிகள்; வீரர்கள்; புகழ், பிரதாபம் உடையவர்கள். யுதிஷ்டிரர் தலைமையேற்க, ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் பாதுகாக்க பீமனும் அர்ஜுனனும் முக்கிய வீரர்களாயிருக்க பாஞ்சால, விராட, ராஜகுமாரர்களும், மன்னர்களும், மற்ற கூத்திரியர்களும் வெற்றி அடைவது நிச்சயம். இந்திரனாலும் வெல்ல முடியாத, தேவர்களை ஒத்த புகழ் மிக்க, நற்குணங்கள் அனைத்தும் பெற்ற பாண்டவர்களோடு என்னுடைய துஷ்ட புதல்வனான துரியோதனன் நான் கத்தி கூச்சலிட்டாலும் போர் புரிய விரும்புகிறேன்” என்று கூறினார்.

இதனைக்கேட்ட துரியோதனன், “தந்தையே! பாண்டவர்களும் கௌரவர்களும் ஒரே ஜாதியினர்; இருவரும் இந்த பூமியிலேயே இருக்கிறோம். பின் ஏன் பாண்டவர்கள் வெற்றியடைவார்கள் எனக் கூறுகிறீர்கள் தந்தையே! பீஷ்ம பிதாமகர், துரோணாசாரியார், கிருபாசாரியார், கர்ணன், ஜயத்ருதன், சோமதத்தன், அஸ்வத்தாமா என்ற அனைவரையும் இந்திரனும் தேவர்களும் சேர்ந்தாலும் வெல்ல முடியாது. நான் தனியாகவே பாண்டவர்களோடு போர் புரியும் ஆற்றல் மிக்கவன். இம்மன்னர்கள் பாண்டவர்களை வலையில் அகப்பட்ட மான் குட்டியைப் போலத் தடுத்துவிடுவார்கள். பாஞ்சாலர்களும், பாண்டவர்களும் பாணங்களால் அடிபட்டு ஓடப் போகிறார்கள்” என்றான். இதைக்கேட்ட திருதராஷ்டிரர், “சஞ்ஜயா! என் மகன் பித்தனைப்போல் புலம்புகிறான் புகழ், தர்மம் மிக்க பாண்டவர்களின் பலத்தைப் பீஷ்மர் நன்றாக அறிவார். அதனாலேயே அவர் போரை விரும்பவில்லை. தேஜஸ்விகளான பாண்டவர்களைப் போருக்குத் தூண்டுபவர் யார் எனக் கூறு.” என்றார்.

4.19 சஞ்ஜயன் த்ருஷ்டத்யும்னன் பாண்டவருக்கு ஊக்கமளிப்பதையும், அவனது செய்தியையும் திருதராஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தல்

திருதராஷ்டிரர் கேட்டவாறு சஞ்ஜயன் கூறத் தொடங்கினார்; “பாரதா! பாண்டவர்களைச் சிறிதும் பயப்படாமல் போர் செய்யுமாறு துருபதன் புதல்வன் த்ருஷ்டத்யும்னனே எப்போதும் தூண்டிக் கொண்டிருக்கிறார். துரியோதனன் படையின் மன்னர்கள் பெரும் ஆயுதங்களுடன் போர்க்களத்தில் என் முன் வருவார்கள். பீஷ்மர் முதலிய பெரும் வீரர்களும் போரிட வருவார்கள். அனைவரையும் கரை கடலைத் தடுப்பது போல் தடுத்து விடுவேன் என்று கூறி வருகிறார். யுதிஷ்டிரர், த்ருஷ்டத்யும்னனைத் தன் படையை முன்னின்று நடத்தும் சேனாதிபதியாக இரு என்றார். இவ்வாறு யுதிஷ்டிரர், கூறியபோது த்ருஷ்டத்யும்னன் இங்குள்ள துரியோதனன், கர்ணன், பீஷ்மர், அனைவரிடம் கூறுமாறு ஒரு செய்தியைத் தெரிவித்தார்.

அச்செய்தி “கௌரவர்களே, யுதிஷ்டிர மன்னரை நல்ல நடத்தையாலேயே வசப்படுத்த முடியும். தேவர்களால் காக்கப்படும் அர்ஜுனன் உங்களை வதம் செய்யும் சந்தர்ப்பத்தை வரவிடாதீர்கள். தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரருக்கு விரைவில் அவருடைய ராஜ்யத்தை ஒப்படையுங்கள். உலகப் பிரசித்தியான வீரர் அர்ஜுனனிடம் மன்னிப்பை யாசியுங்கள். சவ்யசாசியான அர்ஜுனன் தேவர்களால் காக்கப்படுகிறார். யாரும் அவரை வெல்ல முடியாது. எனவே போரை விரும்பாதீர்கள்” என்பதாகும். இவ்வாறு சஞ்ஜயன், த்ருஷ்டத்யுமனன் பாண்டவர்களுக்கு உற்சாகத்தை அளித்து வருவதை மன்னரிடம் தெரிவித்தான்.

4.20 திருதராஷ்டிரர் துரியோதனனைப் பாண்டவர்களோடு சமாதானம் செய்து கொள்ளக் கூறுதல்; துரியோதனன் மறுப்பு

சஞ்ஜயனின் சொற்களைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரர் துரியோதனனிடம் போரிலிருந்து விலகிச் சமாதானத்தை ஏற்குமாறு கூறினார்; “துரியோதனா! நீ போரிலிருந்து விலகு. உயர்ந்தவர்கள் எப்போதும் போரைப் புகழ்வதில்லை. நீ பாண்டவர்களுக்கு அவர்களுடைய ராஜ்யத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிடு. உன் நண்பர்களுடன் சுகமாக வாழ்க்கையைக் கழிப்பதற்குப் பாதி ராஜ்யம் போதுமானது. நம் சபையினர் நீ பாண்டவர்களோடு சமாதானமாக இருந்து அமைதியை விரும்புவதே தர்மம் எனக் கருதுகின்றனர். உன்னுடைய சேனையின் அழிவு காலம் தொடங்கியுள்ளது. ஆனால் நீ இதைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. நான் யுத்தத்தை விரும்பவில்லை. வாஹ்லீகனும் இதை விரும்பவில்லை. பீஷ்மர், துரோணர், அஸ்வத்தாமா, சஞ்ஜயன், கிருபர், சத்தியவிரதன், பூரிச்ரவா யாருமே போரை விரும்பவில்லை. துச்சாதனன், சகுனி, கர்ணன் மட்டுமே உன்னைப் போருக்குத் தூண்டுகின்றனர்.” என்றார். ஆனால் துரியோதனன் அதனை ஏற்கவில்லை. “தாங்கள் கூறிய வீரர்களை நம்பி நான் பாண்டவர்களைப் போருக்கு அழைக்கவில்லை. நானும் கர்ணனும் போர் என்னும் யாகத்தைச் சென்று அதில் யுதிஷ்டிரரைப் பலியாக ஆஹுதி அளிக்க யக்ரு தீகைஷ எடுத்துள்ளோம். இப்போரில் பகைவர்களைக் கொன்று விஜயலக்ஷ்மியோடு தலைநகர் திரும்பப் போகிறோம். ஒன்று நான் பாண்டவர்களைக் கொன்று இப்புவிையை ஆளுவேன்; அல்லது பாண்டவர்கள் என்னைக் கொன்று புவியை ஆளட்டும். நான் வாழ்க்கை, செல்வம், ராஜ்யம் அனைத்தையும் இழந்தாலும் பாண்டவர்களோடு சேர்ந்து ஒருபோதும் வசிக்க மாட்டேன். ஊசி முனையளவு பூமியைக் கூட பாண்டவர்களுக்கு அளிக்க முடியாது” என்று கூறிவிடுகிறான்.

4.21 திருதராஷ்டிரர் சபையினருக்குக் கூறுதல்

துரியோதனன் சொற்களைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரர் மிகுந்த வருத்தம்

கொள்கிறார். சபையில் இருந்த வீரர்களையும், மன்னர்களையும் நோக்கிக் கூறலானார். “கௌரவர்களே! துரியோதனனை நான் துறந்துவிட்டேன். யமலோகத்தை விரும்பும் அந்த முட்டாளின் பின் சென்றால் உங்களுக்காக நான் துயரம் கொள்ளுவேன். கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்ணைப்போல இந்த கௌரவ சேனை சாத்யகியினால் பரிதவிக்கப்போகிறது. போர்க்களத்தின் முன்னால் நிற்கும் பீமசேனன் மலை போன்ற யானைகளை அடித்து, தலையைப் பிளந்து, தந்தங்களை ஓடித்துத் தரையில் வீழ்த்தப் போகிறார். அப்போது நான் பயத்துடன் கூறிய சொற்கள் நினைவுக்கு வரும். உங்களுக்கு மிகப்பெரிய பயம் உண்டாகப்போகிறது. பாண்டவர்களோடு நீங்கள் போரிட வேண்டாம் என்பது என் விருப்பம் போரிட நேருமானால் பீமனுடைய கதையால் கொல்லப்பட்டு நிரந்தரமாக அமைதியாகிவிடுவீர்கள். கௌரவ சேனை பீமனால் அழிக்கப்படும்போது என் சொற்கள் நினைவுக்கு வரும்.” என்று திருதராஷ்டிரர் கௌரவ சபையில் இருந்த மன்னர்களிடம் எடுத்துரைத்தார். துரியோதனனைப் போரில் இருந்து தடுக்க முடியாத நிலையில், கௌரவ சேனையின் பெரும் வீரர்களாவது போரில் இருந்து விலகி அமைதிக்கு வழி ஏற்படுத்துவார்களா என்ற எதிர்பார்ப்புடன் திருதராஷ்டிரர் பேசினார்.

4.22 திருதராஷ்டிரர் மீண்டும் சஞ்ஜயனிடம் கிருஷ்ணாஜ்னர்களின் செய்தியைக் கூறும்படி கேட்டல்

திருதராஷ்டிரர் மீண்டும் சஞ்ஜயனிடம் கேட்டார். சஞ்ஜயா! ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும், அர்ஜுனனும் என்ன கூறினார்களோ அதை எனக்குக்கூறு என்றார். சஞ்ஜயன் உரைக்கலானார். “மன்னா! கேளுங்கள். நான் நரநாராயணர்களான அவர்களிடம் தங்கள் செய்தியைத் தெரிவிக்க அவர்களுடைய அந்தப்புரம் சென்றேன். மனத்தை முழுவதும் அடக்கி, கைகூப்பி, என் கால்களைப் பார்த்தபடி பணிவுடன் சென்றேன். அங்கே ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், அர்ஜுனன், திரௌபதி, சத்யபாமா ஆகியவர்கள் மட்டுமே இருந்தனர். நண்பர்கள் இருவரும் இனிய பானத்தைப் பருகி ஆனந்தத்துடன் இருந்தனர். சந்தனப் பூச்சுடன், அழகிய ஆடை, மலர் மாலை, திவ்ய ஆபரணங்களைப் பூண்டிருந்தனர். தங்கத்தால் ஆன, ரத்தினங்கள் பதிக்கப்பட்ட, வேலைப் பாடமைந்த ஆசனத்தில் அமர்ந்திருந்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் இரு திருவடிகளும் அர்ஜுனனுடைய மடியில் இருந்தன. அர்ஜுனனின் ஒரு கால் திரௌபதியின் மடியிலும், மற்றொருகால் சத்தியபாமாவின் மடியிலும் இருந்தது. பார்த்தன் நான் அமர தங்க பாத பீடத்தைக் குறிப்பாகக் காட்டினார். நான் கைகளால் அதைத் தொட்டு

வணங்கித் தரையில் அமர்ந்தேன். அர்ஜுனனின் அழகிய உள்ளங்கால்களில் மேல்நோக்கி எழும் ரேகைகள் காணப்பட்டன. சுப லக்ஷணங்கள் நிறைந்திருந்தன. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், அர்ஜுனன் இருவருமே வ்யாம வண்ணமும், நல்ல உயரமான உருவரும், வாலிபமும், வலிமையான தோள்களும் கொண்டு விளங்கினர்.

அவ்விருவரும் ஒரே ஆசனத்தில் அமர்ந்திருந்ததைக் கண்டு என் மனத்தில் பெரும் பயம் தோன்றியது. இந்திரனையும் விஷ்ணுவையும் போன்ற, சிந்திக்க முடியாத சக்தி உடைய இவ்விரு வீரர்களையும் மந்த புத்தியுடைய துரியோதனனை அறியவில்லை. பீஷ்மரை நம்பி, கர்ணனின் தற்பெருமையைக் கேட்டுப் போரில் மோகம் கொண்டுள்ளான். இவ்விரு மகாத்மாக்களும் யுதிஷ்டிரருடைய ஆணைய நிறைவேற்ற எப்போதும் தயாராக உள்ளனர். அந்த தர்மராஜர் மானசீகமாக வெற்றி பெற்றுவிட்டார் என்றே தீர்மானித்தேன். அன்னம், நீர் அளித்து உபசரிக்கப்பட்டேன். பின் தலைமேல் கைகூப்பி வணங்கி அவர்களிடம் தங்களுடைய செய்தியைக் கூறினேன். அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் திருவடிகளை மெல்லவருடி எனக்குப் பதிலளிக்கத் தூண்டினர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இந்திரக் கொடியைப் போல எழுந்து அமர்ந்தார். முதலில் மென்மையாகவும், இனிமையாகவும் பேசிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பிறகு கடுமையான குரலில் பேசலானார். வாசுதேவனுடைய சொற்களை உங்களுக்குத் தெரிவிக்கிறேன் “சஞ்ஜயா! பீஷ்மரும், துரோணரும் கேட்கும்படி திருதராஷ்டிரரிடம் நான் கூறுவதைச் சொல். எங்களை விட மூத்தவர்களை வணங்கி, இளையவர்களை நலம் கேட்டுப் பின் கருத்தைச் சொல்.

கௌரவர்களே! பல வகையான யக்ஞங்களைச் செய்து, பிராமணர்களுக்குத் தகூழினை அளியுங்கள். மனைவி, மக்களோடு ஆனந்தத்தை அனுபவியுங்கள். உங்களுக்கு விருப்பமானதையும், அன்புக்குரியவர்களின் பிரியமான செயல்களையும் செய்யுங்கள். ஏன் எனில் யுதிஷ்டிர மன்னர் உங்களை வெல்ல ஆவலுடன் இருக்கிறார். (போரில் தோற்றபின் ஆனந்தம் அடைய வழியில்லை) கௌரவ சபையில் திரௌபதியின் வஸ்திரம் இழுக்கப்பட்டபோது நான் அங்கில்லை. மிகத் தொலைவில் இருந்தேன். அப்போது துயரத்துடன் என்னைக் கோவிந்தா என்றழைத்தாள். எனக்கு அவளுடைய அந்த மிகப்பெரிய கடன் உள்ளது. அது வளர்ந்து கொண்டே செல்கிறது. நான் நண்பனும், உதவியாளனாகவும் இருக்கும் அர்ஜுனனோடு பகை வைத்துள்ளீர்கள். அர்ஜுனனைப் போரில் வெல்ல முடிந்தவன் தன் கைகளால் பூமியைத் தூக்க முடியும்; மக்கள் அனைவரையும் கோபத்தால் எரித்துவிட முடியும். தேவ, அசுர, மனித, யக்ஷ, நாகர்களிலும் அர்ஜுனனை எதிர்க்க முடிந்த வீரனை நான்

காணவில்லை. விராட நகரத்தில் அர்ஜுனனோடு நடந்த போரே என் சொற்களுக்குச் சாட்சியாகும். அது ஒன்றே அர்ஜுனனின் பலத்திற்குச் சான்றளிக்கும். விரைவு, சுறுசுறுப்பு, கவலையின்மை, தைரியம் ஆகிய குணங்கள் அனைத்தும் அர்ஜுனனைத் தவிர வேறு யாரிடமும் இல்லை” என்று கர்ஜனையுடன் மழை பொழிவது போல பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனின் வீரத்தை அர்ஜுனன் முன்னாலேயே எடுத்துரைத்தார். அர்ஜுனனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் சொற்களையே திரும்பிக் கூறினார்” என்று சஞ்ஜயன் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் செய்தியைத் திருதராஷ்டிரனிடத்தில் தெரிவித்தார்.

4.23 திருதராஷ்டிரர் கௌரவர்-பாண்டவர். சக்தியை ஒப்பிட்டுப் பேசுதல்

சஞ்ஜயன் சொற்களைக் கேட்டு அறிவுக்கண் மட்டுமே பெற்ற திருதராஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய சொற்கள் மிக உன்னதமானவை எனத் தீர்மானித்தார். கௌரவர்-பாண்டவர்களின் சக்தியை யோசித்தார். பாண்டவர்களிடம், தெய்வ சக்தி, மனித சக்தி, தேஜஸ் என்ற மேன்மை காணப்பட்டது. கௌரவர்களின் சக்தி அற்பமானதாகத் தென்பட்டது. எனவே மீண்டும் துரியோதனனிடம் பேசத் தலைப்பட்டார். “மகனே! துரியோதனா! உன்னுடைய பக்கம் பலவீனமானதாக இருப்பதால் நான் கவலையடைகிறேன். இதை அனுமானித்துக் கூறவில்லை. நன்கு உணர்ந்து சக்தியமாகக் கருதுகிறேன். இது உலகின் அழிவிற்கான செயல். நீ வீண்பிடிவாதம் செய்கிறாய். இது அதர்மத்தை விளைவிப்பது; இகழ்ச்சியையும் கொடுப்பதாகும். மிகவும் கொடுமையான செயல். பாண்டவர்களோடு போர் புரிவது எந்த வகையிலும் நல்லதாகத் தெரியவில்லை.

உலகின் பிராணிகள் அனைத்தும் தம் புதல்வர்களிடம் அதிகம் அன்பு செய்கின்றன. இயன்றவரை நன்மை செய்கின்றன. அதேபோல் நல்லவர்கள் உபகாரம் செய்தவர்களுக்குப் பிரதி உபகாரம் செய்ய விரும்புகிறார்கள். இந்தப் போரில் காண்டவ வனத்தில் அர்ஜுனன் செய்த உதவிக்காக அக்னி தேவன் அவருக்கு உதவி செய்வார். பாண்டவர்கள் தேவர்களின் புதல்வர்கள் ஆதலால் அவர்களுக்குத் தேவர்களின் உதவி கிடைக்கும். பீஷ்மர் முதலியோர் பெரும் வீரர்கள் ஆனாலும் தேவர்கள் அவர்கள் மீது கோபம் கொள்ளுவார்கள். பாண்டவர்கள் வீரர்கள் என்பதோடு தேவர்களின் துணையும் கிடைக்கப் பெற்றவர்கள். உத்தமமான காண்டவ வில், வருணன் அளித்த அக்ஷய தூணிரிகள், வானரக் கொடி, இணையற்ற தேர், அற்புதமான பராக்கிரமம், கண் இமைக்கும் நேரத்தில் 500 பாணங்களை விடும் ஆற்றல் இவற்றைக் கொண்ட கார்த்தவீர்யார்ஜுனனுக்குச் சமமான, இந்திரனையும், விஷ்ணுவையும் நிகர்த்த அர்ஜுனன் இப்பெரும்போரில் கௌரவ சேனையை

அழித்துக் கொண்டிருப்பதைக் காண்கிறேன். இரவும் பகலும் இதை நினைத்து உறக்கமின்றித் தவிக்கிறேன். என்னுடைய சுகம் அனைத்தும் பிடுங்கப்பட்டது. இக்கலகத்தை முடிப்பதற்குச் சமாதானத்தைத் தவிர வேறு வழியில்லை. பாண்டவர்கள் கௌரவர்களைக் காட்டிலும் அதிகச் சக்தியுடையவர்களாகவே நான் எண்ணுகிறேன்” என்று திருதராஷ்டிரர் மீண்டும் துரியோதனனிடம் கூறினார். தந்தையின் பேச்சைக்கேட்டு மனதில் பெரும் கோபம் கொண்டு துரியோதனன் மறுபடியும் பேசலானான். “பாரதா! தாங்கள் குந்தி புதல்வர்களை வெல்ல முடியாது என்கிறீர்கள். தேவர்கள் அவர்களுக்கு உதவுகிறார்கள் என்பது சரியல்ல. தேவர்கள் காமக்ரோதம் லோபம், துரோகம் என்னும் தோஷங்களையும், களங்க பாவத்தையும் விலக்கி தேவத்வத்தை அடைந்துள்ளனர் என்று வியாசர், நாரதர், பரசுராமர் ஆகியோர் எங்களிடம் கூறியுள்ளனர். நீங்கள் கூறியவாறு தேவர்கள் உதவியிருந்தால் பாண்டவர்கள் ஒருபோதும் துன்பப்பட்டிருக்க மாட்டார்கள். தேவர்கள் சமமாக இல்லாமல், காமக்ரோதத்துடன் இருந்தால் அவர்களது சக்தியினால் நமக்கு எந்தத் துன்பமும் ஏற்படாது. உவமையற்ற வீரம் உடையவன் தேவர்களின் அருள் பெற்றவன் என்றால் நானும் அத்தகையவனே. மந்திர பலங்களை அறிந்தவனே. நான் தெய்வ, அசுர சக்திகளை வெளிப்படுத்தும் திறமையுள்ளவன். என்னுடைய ராஜ்யத்தில் பாம்பு முதலிய பயங்கர ஜந்துக்கள் இல்லை.

மகாராஜா! என் ராஜ்யத்தில் மேகங்கள் நன்றாக மழை பொழிகின்றன. மழையின்மையோ, அதிக மழையோ கிடையாது. நான் துவேஷம் வைத்துள்ள பாண்டவர்களைப் பாதுகாக்கும் தைரியம் அஸ்வினி குமாரர்கள், வாயு, அக்னி, மருதகணங்கள், இந்திரன் மற்றும் தர்மராஜனுக்குக் கிடையாது. இவர்கள் பாண்டவர்களை ரக்ஷிக்கும் வல்லமையுடையவர் என்றால் பாண்டவர்கள் 12 ஆண்டுகள் துன்பம் அனுபவித்திருக்க மாட்டார்கள். மன்னா! நான் பகைவர், நண்பர் விஷயத்தில் சிந்திக்கும் சுப அசுபங்கள் பலனின்றிப் போனதில்லை. நான் ஒரு விஷயத்தை வாயால் கூறி அது பொய்யானது இல்லை. ஆதலால் மக்கள் என்னைச் சத்தியவாதி என்றே கருதுகின்றனர். மன்னா! நான் ஒருபோதும் தற்புகழ்ச்சி செய்தது இல்லை. நான் பாண்டவர்கள், அவர்கள் துணைவர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அனைவரையும் வென்றதைக் கேட்கப் போகிறீர்கள். என்னுடைய அறிவு உத்தமமானது; தேஜஸ் உன்னதமானது; பல பராக்கிரமம், வித்தை மிகப் பெரியது; முயற்சி எல்லாவற்றிலும் சிறந்தது. இவை அனைத்தும் பாண்டவர்களை விட என்னிடம் அதிகமாக உள்ளன;” என்று போரை விரும்பிக் கூறினான். திருதராஷ்டிரர் அர்ஜுனனைப் பற்றி அடிக்கடி சஞ்ஜயனிடம் கேட்பதைக் கண்டு கர்ணன் அவரைப் பொருட்படுத்தாமல் துரியோதனனிடம் கூறலானான். தன்னுடைய வீரத்தைப் புகழ்ந்து

பாண்டவர்கள் அனைவரையும் கொன்றுவிடுவேன் என்றான். கர்ணனின் பேச்சைக் கேட்ட பீஷ்மர் உன்னுடைய பாணம் அர்ஜுனனின் பாணத்தால் சிதைந்துவிடும் என்றார். அதனால் கோபம் கொண்ட கர்ணன் பிதாமகர் பீஷ்மர் இருக்கும் வரை நான் ஆயுதங்களைத் தரிக்கமாட்டேன்; போர்க்களத்தில் பிரவேசிக்கமாட்டேன் எனக் கூறிச் சபையை விட்டு வெளியேறிவிட்டான்.

4.24 துரியோதனன் பேச்சு; விதுரர் அடக்கத்தின் சிறப்பை உரைத்தல்

கர்ணன் வெளியேறியதும் துரியோதனன் பீஷ்மரிடம் கூறினான். பாண்டவர்களும், நாங்களும் கல்வி, குலப்பிறப்பு, வீரம், போர்த்திறமை அனைத்திலும் சமமானவர்களே. பின் எவ்வாறு போரில் பாண்டவர்களை வெல்ல முடியாது எனக் கூறுகிறீர்கள் எனக் கேட்டான். நான் தங்களை, துரோணரை மற்றவர்களை நம்பிப் போரைத் தீர்மானிக்கவில்லை. என்னையும், கர்ணன், துச்சாதனனையும் நம்பியே போரை விரும்பினேன் என்றான். இதைக்கேட்ட விதுரர், அடக்கத்துடன் இருப்பதே நன்மையளிப்பது என்பதை எடுத்துரைத்தார். குலத்திற்குள், குடும்பத்திற்குள் பகை நிலவினால் பகைவருக்கு அது நன்மை பெற்றுத் தரும் என்பதையும் உரைத்தார். மோகத்தால் நன்மையை மட்டுமே பார்ப்பதை விட்டு விட்டு ஆபத்தையும், அழிவையும் மறந்துவிடக்கூடாது என்பதை, மலைக்குகையில் உன்னதமான தேனை எடுக்க விரும்பிய மலை ஜாதியினர் தேனை மட்டுமே விரும்பி ஆபத்தை யோசிக்காமல் அழிந்த செய்தியை உதாரணமாகக் கூறினார். பாண்டவர்கள் தங்களுடைய அன்பிற்காகவும் கருணைக்காகவும் காத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அன்போடு ஆதரவளித்து நட்பு கொள்ளுங்கள். ஏன் எனில் போரில் யாருக்கு வெற்றி கிடைக்கும் எனக் கூற முடியாது என்று திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் மீண்டும் கூறினார்.

4.25 திருதராஷ்டிரர் துரியோதனனிடம் கூறுதல்

விதுரரின் அறிவுரையைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரர் தன் மகனுக்கு மீண்டும் கூறினார். மகனே! துரியோதனா! நான் கூறுவதைக் கவனமாகக் கேள். நீ இப்போது வழி தெரியாத வழிப்போக்கன் செல்வது போல் தீய வழியையே நல்லதென்று கருதுகிறாய். யுதிஷ்டிரர் உத்தம தர்மத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு வாழ்கிறார். நீ மரணமடையாமல் அவரை வெல்ல இயலாது. மரம் கடும் புயலைத் திட்டுவதுபோல யமனைப் போன்ற பீமனைத் திட்டுகிறாய். மலைகளில் சிறந்த மேருவைப்போல வில்லாளிகளில் அர்ஜுனன் சிறந்தவன். த்ருஷ்டத்யும்னனும், சாத்யகியும் பெரும் வீரர்கள். இப்போது பாண்டவர்கள் பக்கம் உள்ளனர். வீரனான அர்ஜுனன்

எங்கிருக்கிறாரோ அங்கேயே வாஸுதேவ கிருஷ்ணனும் இருக்கிறார். கிருஷ்ண பகவான் இருக்கும் சேனையின் பலம் உலகத்தார் அனைவராலும் எதிர்க்க முடியாதது. உன் நன்மையை விரும்புபவர்கள் கூறுவது போல நீ செய். வயது முதிர்ந்த பீஷ்மர் உன்னுடைய பிதாமகராவார். அவருடைய சொற்களை நீ சகித்துக் கொள். என்னுடைய பேச்சையும் கேள். துரோணர், கிருபர், விகர்ணன், வாஹ்லீகர் அனைவரும் உன்னுடைய நன்மையை விரும்புபவர்கள். எனவே அவர்களையும் மதிப்புடன் நடத்த வேண்டும். இவர்கள் அனைவரும் தர்மம் அறிந்தவர்கள். இரு பக்கத்தினரிடமும் சமமாக அன்பு கொண்டவர்கள். விராட நகரத்தில் பலரோடு போர் செய்த ஒருவனின் புகழ் அற்புதமாகப் பேசப்படுகிறது. அந்த ஒரு எடுத்துக்காட்டே போதுமானது. அர்ஜுனன் ஒருவன் தனியாக இதையே செய்தான் என்றால் அந்த சகோதரர்கள் அனைவரும் சேர்ந்து என்ன செய்ய முடியாது என்று யோசித்துப் பார். எனவே பாண்டவர்களை உன் சகோதரர்களாகக் கருதி அவர்களுடைய ராஜ்யத்தை அவர்களுக்கு அளித்துவிடு. அவர்களுடன் சகோதரனாக வாழ விருப்பம் கொள்” என்று கூறினார். பிறகு சஞ்ஜயனிடம் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்குப் பின் அர்ஜுனன் தெரிவித்த இறுதிச் செய்தியைக் கூறுமாறு திருதராஷ்டிரர் கேட்டார்.

4.26 திருதராஷ்டிரருக்குச் சஞ்ஜயன் அர்ஜுனனின் செய்தியைத் தெரிவித்தல்

திருதராஷ்டிரர் கேட்டவாறு சஞ்ஜயன் அர்ஜுனன் கூறியவாறே செய்தியைத் தெரிவித்தார். சஞ்ஜயன் கூறிய அர்ஜுனன் கூற்றாவது, “சஞ்ஜயா! நீ பீஷ்ம பிதாமகர். திருதராஷ்டிர மன்னர்; துரோணாசாரியார், கிருபாசாரியார் வாஹ்லீக மன்னர். அஸ்வத்தாமா, சோமதத்தன், ஜயத்ருதன், இன்னும் அங்குள்ள மன்னர் அனைவரையும் சந்தித்து வணங்கி மங்கள செய்தியைக் கேள். பிறகு அந்த மன்னர் சமுதாயத்தில் முக்கியமானவனும், தீய நடத்தை, பாவ அறிவு, பேராசை கொண்டவனுமான துரியோதனன் மற்றும் அவனது மந்திரிகளிடமும் நான் கூறும் விஷயங்களைக் கூறுங்கள். முதலில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் கூறியதை அப்படியே அவர்களிடம் தெரிவித்து விடு. பிறகு நான் சொல்வதைச் சொல். போர் என்னும் யாகத்தில் கௌரவ சைன்யத்தை நான் ஆஹுதியாக அளிக்காமல் இருக்க முயற்சி செய். கௌரவர்கள் பகைவரை அழிக்கும் யுதிஷ்டிரருக்கு அவர் விரும்பும் ராஜ்ய பாகத்தைத் திருப்பித் தராவிட்டால், நான் உங்களை என் கூர்மையான பாணங்களால் எல்லா வகைப் படைகளோடும் யமனின் திசைக்கு அனுப்பி விடுவேன் என்பதைச் சொல்! அர்ஜுனனின் இந்தக் கூற்றைச் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் அப்படியே தெரிவித்து விடுகிறார்.

**4.27 கௌரவ சபையிலிருந்து மன்னர்கள் வெளியேறுதல்;
சஞ்ஜயன் கூறியவாறு திருதராஷ்டிரர் வியாச பகவானையும்,
காந்தாரியையும் சபைக்கு வரவழைத்தல்**

சஞ்ஜயன் தெரிவித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனரின் சொற்களை துரியோதனன் சிறிதும் மதிக்கவில்லை. எனவே யாரும் எதுவும் பேசாமல் மௌனம் சாதித்தனர். பின்னர் அனைவரும் சபையிலிருந்து வெளியேறினர். திருதராஷ்டிரர் தனித்திருந்த நிலையில் சஞ்ஜயனிடம் கௌரவர், பாண்டவர்களின் பலம், பலவீனம், பாண்டவர்களின் குறைகள்; கௌரவர்களின் நிறைகள், மற்றும் போரில் யார் தோல்வியைச் சந்திப்பர் என்ற விவரங்களைத் தெரிவிக்க வேண்டினார். ஆனால் சஞ்ஜயன் மறுத்தார். தனியாக இருக்கும்போது கூறினால் குற்றம் காண்பீர்கள்; எனவே தர்மத்தையும், யோசிக்கும் திறனையும் பெற்றுள்ள வியாசர், மகாராணி, காந்தாரி இருவரையும் இங்கு அழையுங்கள் என்றார். அதன்பின் மன்னர் விதுரர் மூலம் அவர்களைச் சபைக்கு அழைத்து வரச் செய்தார்.

**4.28 திருதராஷ்டிரர், சஞ்ஜயன், துரியோதனன், காந்தாரி, வியாசர்
இவர்களது உரையாடல், சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரைத் தத்துவ
ஞானம் பெறுமாறு கூறுதல்**

பிறகு சிறந்த ஞானியான ஸ்ரீ கிருஷ்ண த்வைபாயனரான வியாசர் சஞ்ஜயன், திருதராஷ்டிரர் இருவரது கருத்தையும் அறிந்தார். பின் சஞ்ஜயனிடம் திருதராஷ்டிரர் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், அர்ஜுனன் பற்றிக் கேட்க விரும்பும் அனைத்தையும், நீ அறிந்ததையும் உள்ளவாறு கூறு என்றார். சஞ்ஜயனும் கூறத் தொடங்கினார். “மன்னா! அர்ஜுனன், பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இருவரும் பெரும் வில்லாளிகள். அவர்கள் உலக நன்மைக்காகத் தனித்தனியாகத் தோன்றியுள்ளனர். அனைத்தையும் செய்யும் வல்லமை உடையவர்கள். பகவான் வாசுதேவனிடம் சுதர்சனம் என்னும் சக்கரம் மாயையால் மறைந்து இருக்கிறது. அதனுடைய விட்டம் 3 1/2 அடியாகும். அது பகவானுடைய சங்கல்பத்திற்கு ஏற்பச் செயல்படுகிறது. பாண்டவர்களுக்கு அது பிரியமானது. அனைவரின் சராசர பலத்தை அறிய வல்லது. ஒளிக்குவியலோடு பிரகாசிப்பது.

பலமுடையவரான பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், நரகாசுரன், சம்பகாசுரன், கம்சன், சிசுபாலன் அனைவரையும் விளையாட்டாகவே கொன்றுவிட்டார். புருஷோத்தமன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மனிதன் சங்கல்பத்தாலேயே பூமி, வானம் மற்றும் சொர்க்கத்தையும் தன் கீழ் கட்டுப்படுத்தக் கூடியவர். தாங்கள் அடிக்கடி பாண்டவர்களின் பலத்தை என்னிடம் கேட்கிறீர்கள். ஒரு பக்கம்

உலகம் அனைத்தும் வைத்து மற்றொரு புறம் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மட்டுமே இருந்தால் பகவான் ஜனார்த்தனனே உலகனைத்தையும் விடச் சிறந்ததாக இருப்பார். எந்தப்பக்கம் தர்மம், எளிமை, சத்தியம் ஆகியவை உள்ளதோ அந்தப்பக்கம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இருக்கிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் எங்கிருக்கிறாரோ அங்கு வெற்றி உள்ளது. பிராணிகள் அனைத்தின் ஆத்மாவான பகவான் விளையாட்டாக பூமி, வானம், சொர்க்கத்தையும் இயக்குகிறார். அவர் இப்போது பாண்டவர்களைக் காரணமாக்கி அதர்மர்களான தங்களுடைய முட்டாள் புதல்வர்களைச் சாம்பலாக்க விரும்புகிறார். பகவான் கேசவனே தன் யோக சக்தியால் நிரந்தரமாகக் கால, சம்சார, யுக சக்கரத்தை சுழலச் செய்கிறார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஒருவரே காலன், மரணம், உலகின் சுவாமி, ஆள்பவர் என்ற உண்மையை நான் உங்களிடம் கூறுகிறேன். ஈஸ்வரனாக இருந்தும் பயிர் வளர்க்கும் உழவனைப்போல் எப்போதும் புதுப்புது கர்மங்களைத் தொடங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். பகவான் கேசவன் தன் மாயையின் பிரபாவத்தால் எல்லா உலகங்களையும் மோகத்தில் ஈடுபடுத்துகிறார். ஆனால் தன்னை மட்டும் சரணடைபவர்களை மாயையால் மோகிக்கச் செய்வதில்லை.” என்று சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரிடம் கூறினார்.

4.28 திருதராஷ்டிரர், சஞ்ஜயன், துரியோதனன், காந்தாரி, வியாசர் இவர்களது உரையாடல், சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரைத் தத்துவ ஞானம் பெறுமாறு கூறுதல்

திருதராஷ்டிரர், பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உலகின் ஈஸ்வரன் என்னும் விஷயத்தை நீ எவ்வாறு அறிவாய்? நான் இதனை ஏன் அறியவில்லை? என்று சஞ்ஜயனிடம் கேட்டார். சஞ்ஜயன், மன்னா! உங்களுக்குத் தத்துவ ஞானம் கிடைக்கவில்லை; தத்துவ ஞானம் இல்லாதவரால் பகவானின் உண்மையான சொருபத்தை அறிய முடியாது. நான் என்னுடைய ஞான திருஷ்டியாலேயே யுக வடிவினரான பகவானை அறிகிறேன் என்றார். சஞ்ஜயனிடம், பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் எவ்வாறு நித்திய பக்தி கொண்டுள்ளாய்? எவ்வாறு மதுசூதனின் தத்துவத்தை அறிகிறாய்? என்று மன்னர் கேட்டார். சஞ்ஜயன் தான் ஒருபோதும் மாயையை ஆஸ்ரயிப்பதில்லை; வீணான தர்மத்தை மேற்கொள்வதில்லை. தூய்மையான தர்ம நடத்தையாலும், உள்ளத் தூய்மையுடன் கூடிய பக்தியாலும் பகவானை உள்ளபடி அறிகிறேன் என்றார். திருதராஷ்டிரர், துரியோதனனிடம் சஞ்ஜயன் நம்முடைய நம்பிக்கைக்கு உரியவர். இவருடைய பேச்சில் நம்பிக்கை வைத்து பகவான் ஜனார்த்தனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைச் சரணடைந்து விடு. என்றார். துரியோதனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவா தான் விரும்பினால் உலகனைத்தையும் அழித்து விடுவார் என்பதை ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். ஆனாலும் அவர் தன்னை அர்ஜுனனுடைய

நண்பன் என்று கூறுவதால் அவரைச் சரணடைய மாட்டேன் என்று கூறுகிறான்.

உடனே திருதராஷ்டிரர் காந்தாரியை நோக்கி, உன்னுடைய தீய அறிவுடைய, பொறாமையும் கர்வமும், நிறைந்த தூராத்தமா ஆன புதல்வன் உயர்ந்தவர்களின் சொற்களை ஏற்காமல் நரகத்தையே விரும்புகிறான் என்றார். காந்தாரி, “துஷ்டனே! நீ ஐஸ்வர்யத்தை விரும்பி, பெரியவர்களின் ஆணையை மீறுகிறாய். முட்டாளே! இந்த ஐஸ்வர்யம் தந்தை, தாயையும், தியாகம் செய்யவல்லது. பகைவர்கள் மகிழும்படி, நான் சோகத்தில் மூழ்கும்படி நீ பீமசேனனால் கொல்லப்படும்போது தந்தையின் பேச்சுக்கள் நினைவுக்கு வரும்” என்று கூறினார். இச்சமயம் வியாசர் திருதராஷ்டிரரிடம் கூறினார்; “மன்னா! என் சொற்களைக் கேள். உண்மையில் நீ ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்குப் பிரியமானவன். அதனாலேயே உனக்கு சஞ்ஜயனைப் போன்ற தூதன் கிடைத்துள்ளான். உன்னுடைய நன்மைக்கான செயல்களில் இவன் ஈடுபடுவான். இவன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை அறிந்தவன். அவருடைய தத்துவம் உனக்குத் தெரியும். நீ மன ஒருமைப்பாட்டுடன் இவனுடைய பேச்சைக்கேட்டுப் பெரும் பயத்திலிருந்து விடுவிக்கப்படுவாய். தன் செல்வத்தால் திருப்தியடையாதவன், கோபத்திற்கும் மகிழ்ச்சிக்கும் வசப்பட்டுத் தன் கர்மங்களால் தூண்டப்பட்டு யமராஜனிடம் செல்கிறான், ஆனால் ஞானமார்க்கம் பரமாத்மா ஒன்றையே அடைவிக்கும். ஞானிகள் செல்லும் வழியை அறிந்து கொண்டால் மனிதன் பிறப்பு இறப்பு என்று சம்சாரத்தைக் கடந்து பற்றற்றவனாகி விடுகிறான்” என்றார்.

வியாசரின் அறிவுரையைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானை அடையும் வழியைக் கூறுமாறு கேட்டார். சஞ்ஜயன் கூறலானார். மகாராஜா! புலன்களை வசப்படுத்தாமல் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் பெற முடியாது. சுகபோகங்களை விரும்பும் புலன்களைக் கட்டுப்படுத்திப் போகங்களைத் தியாகம் செய்தல், குற்றத்திலிருந்து விலகியிருந்தால், எந்த உயிரையும் இம்சிக்காமல் இருத்தல் என்னும் மூன்றுமே தத்துவ ஞானத்தின் தோற்றத்திற்கு அடிப்படையானவை. மன்னா! தாங்கள் புலன்களை அடக்க முயற்சியுங்கள். அறிவைக் கட்டுப்படுத்துங்கள். புலன்களை உறுதியாக அடக்குவதையே ஞானம் என்று பிராமணர்கள் கூறுகிறார்கள். ஞானமே ஞானிகள் செல்லும் வழி. புலன்களை வெல்லாமல் பகவானை அடைய முடியாது. சாஸ்திர ஞானத்தாலும், யோகத்தின் பிரபாவத்தாலும் தன் மனதையும், புலன்களையும் வசப்படுத்துகிறவனே தத்துவ ஞானத்தைப் பெற முடியும் என்று சஞ்ஜயன் பகவானை அடையும் தத்துவ ஞானம் பெறும் வழியை மன்னரிடம் தெரிவித்தார். அனைத்தையும் கேட்ட திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய திருநாமங்களைக் கூறி வருணிக்குமாறு கேட்டார்.

4.29 சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரருக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் திருநாமங்களை விளக்குதல்; கௌரவர்களைச் சந்திப்பதற்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஹஸ்தினாபுரம் வரவுள்ளதைக் கூறுதல்

திருதராஷ்டிரர் கேட்டுக் கொண்டவாறு சஞ்ஜயன் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானின் பல்வேறு திருநாமங்களை விளக்கினார். எல்லாப் பூதங்களிலும் வசிப்பதாலும் தேவர்கள் அவர்களிடம் வாசம் புரிவதாலும் வாசுதேவன். எங்கும் வியாபித்திருப்பதால் விஷ்ணு. மௌனத்தாலும் யோகத்தாலும் அறிவு நிறைந்தவராதலால் மாதவன். மது என்னும் சப்தத்தால் கூறப்படும் எல்லாத் தத்துவங்களின் இருப்பிடம் எனவே மதுகூதனன். ‘க்ருஷ்’ என்னும் தாதுவுடன் ஆனந்த அர்த்தமுடைய ‘ண’ என்னும் சப்தம் சேர்ந்து யது குலத்தில் நித்திய ஆனந்த ஸ்வரூபனாக ‘க்ருஷ்ண’ என்று அழைக்கப்படுகிறார். அழியாத பகவத் தாமம் (இருப்பிடம்) புண்டரீகம்; இதில் அழியாத தன்மையுடன் இருப்பதால் புண்டரீகாஷன். (புண்டரீகம் போன்ற (தாமரை) கண்களை உடையவன் புண்டரீகாஷ என்பதுமாகும். தஸ்யூக்களுக்க ஆர்த்தன் (துன்பம் தருபவன்) ஆதலால் ஜனார்த்தனன், சத்தியத்திலிருந்து தவறாதவர் எனவே சாத்வதன். ஆர்ஷதர்கள் கூறும் வேதத்தில் பிரகாசிப்பதால் ஆர்ஷபன். வேதத்தின் கண்போன்றவன் என்பதால் வ்ருஷபேக்ஷணன் ஆவார். பிறப்பில்லாதவர் அஜன். சுயம்பிரகாசத்தாலும் (உதர்) தமம் என்னும் குணத்தாலும் தாமோதரன் ஆகிறார். மகிழ்ச்சியும் சுபமும் நிறைந்த ஹ்ருஷீகன், சுக, ஐஸ்வர்யம் சேர்ந்த ஈஷன் இவை இரண்டும் நிரம்பியவர் ஹ்ருஷீகேசன். தன் புஜங்களால் புவியையும் ஆகாயத்தையும் தாங்குவதால் மஹாபாஹு. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஒருபோதும் தன் நிலையில் இருந்து கீழே இறங்கி கூஷ்ணமாவதில்லை. எனவே அதோக்ஷஜன் என்றழைக்கப்படுகிறார். நரங்களின் அயனம் ஆதலால் நாராயணன் (ஜீவாத்மாக்களின் இருப்பிடம்) ஆனார். எங்கும் நிறைந்து அனைவரின் உறைவிடம் ஆதலால் புருஷர். புருஷர்களில் உத்தமரானதால் புருஷோத்தமர். எப்போதும் அனைத்தையும் அறிகிறார் எனவே ‘சர்வ’ எனப்படுகிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சத்தியத்திலும், சத்தியம் அவரிடத்திலும் நிலைபெற்றுள்ளதால் அவருடைய ஒரு பெயர் சத்தியம். வாமனாவதாரத்தில் மூவுலகிலும் வியாபித்ததால் விஷ்ணு. எல்லோரையும் வென்றதால் ஜிஷ்ணு. நித்தியமாக இருப்பதால் அனந்தன். புலன்களை அறிவதால் ‘கௌ’ பிரகாசிப்பதால் காம் விந்ததி என்ற பகுதி விசுதிக்கேற்ப கோவிந்தன் எனப்படுகிறார். பகவான் மதுகூதனின் ஸ்வரூபம் இத்தகையதாகும் என்று சஞ்ஜயன் பகவானின் ஸ்வரூபங்களைத் திருதராஷ்டிரர் மன்னருக்கு எடுத்துரைத்தார்.

மேலும் சஞ்ஜயன் கௌரவர்களுக்கு அருள் புரிவதற்காகப் பகவான்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஹஸ்தினாபுரம் வரப்போகிறார் என்ற செய்தியையும் தெரிவித்தார்.

4.30 திருதராஷ்டிரர் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை நினைத்து வணங்குதல்

சஞ்ஜயன் இவ்வாறு கூறியதும் திருதராஷ்டிரர் மகிழ்ச்சியடைந்தார். சஞ்ஜயனிடம் கூறினார். சஞ்ஜயா! ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை அருகிலிருந்து தரிசனம் செய்பவர்கள் கண் பெற்ற பயனை அடைந்தவர்கள். அந்த சௌபாக்கியத்தைப் பெற நானும் விரும்புகிறான். பகவானுடைய வாக்கு பரத வம்சத்தவர்களுக்கும் சிருஞ்ஜயர்களுக்கும் நன்மை அளிப்பதாக இருக்கும். உலகில் இணையற்ற வீரரும் சாத்வ குல சிரேஷ்டரும், யது வம்சத்தின் தலைவரும், பகைவர்களை அழிப்பவரும் ஆன பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இங்கு உதிக்கப் போகிறார். அவர் இங்கு வந்து அருள் நிறைந்த மென்மையான சொற்களைப் பேசுவார். கௌரவர் அனைவரும் அவரைப் பார்க்கப் போகிறார்கள். சனாதன ரிஷியும், ஞானியும் வாக்குக் கடலும், முயற்சியுடையவருக்குச் சுலபமானவரும், தடைகளை விலக்கும் திருவடிகளை உடையவரும், மக்களுடைய பாவத்தை அழிப்பவரும் உலகத்தின் இருப்பிடமானவரும், ஆயிரம் தலைகள் உள்ளவரும், புராண புருஷரும் முதல்-நடு-அந்தம் இல்லாதவரும், அழியாத கீர்த்தியால் சோபிப்பவரும், விதையையும் வீரியத்தையும் தரிப்பவரும், பிறப்பற்றவரும், நித்தியமானவரும், பரமேஸ்வரருமான பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை நான் சரணடைகின்றேன். மூவுலகங்களையும் நிர்மாணிப்பவரும், தேவ, அசுர, நாக, அரக்கர்களையும் பிறப்பித்தவரும் ஞானிகளில் சிறந்தவரும் இந்திரனின் தம்பியாகப் பிறப்பெடுத்து வாமன ஸ்வரூபமான பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை நான் சரணடைகின்றேன்,” என்று பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைத் துதித்து வணங்கினார்.

4.31 திருதராஷ்டிரர் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை வரவேற்க ஏற்பாடு செய்தல்

திருதராஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவர்களின் தூதராக வரும் செய்தியைத் தூதர்கள் மூலம் அறிந்தார். அவர் பீஷ்மர், துரோணர், சஞ்ஜயன், விதுரர் ஆகியோருடன் துரியோதனனையும் அழைத்து அவனிடம் கூறினார். “குருநந்தனா! ஒரு அற்புதமான விஷயம் எங்கும் பேசப்படுகிறது. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் ஆண், பெண், குழந்தைகள், முதியவர் அனைவரும் இதையே பேசுகின்றனர். நாற்சந்திகளிலும், அவைகளிலும் இவ்விஷயமே சர்ச்சைக்குரியதாக இருக்கிறது. பாண்டவர்கள் பக்கமிருந்து பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இங்கு வரப்போகிறார் என்பதே அந்த விஷயம். எல்லோராலும்

மதிக்கப்படுபவர், பூஜிக்கப்படுபவருமான அவர் உலகின் ஈஸ்வரனாவார். அவருக்கு இங்கு கௌரவம் அளிக்கப்பட வேண்டும். நன்கு மதிக்கப்பட்டால் சுகமளிப்பவராவார். மதிக்கப்படாவிடில் நம்முடைய துன்பத்திற்குக் காரணமாகிவிடுவார். பகைவரை அடக்கும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் நம்முடைய உபசரிப்பால் திருப்தியடைந்ததும் நாம் அவரிடமிருந்து நம் விருப்பங்கள் அனைத்தையும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நீ கிருஷ்ணனை வரவேற்று உபசரிப்பதற்கான அனைத்து ஏற்பாடுகளையும் செய். வழியில் பல ஓய்விடங்களை அமைத்து அங்கு பயனுள்ள, விரும்பக்கூடியவற்றை அர்ப்பணம் செய். உன்னிடம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு அன்பு தோன்றும்படியாக அனைத்தையும் செய்” என்று கூறினார். பீஷ்மர் முதலியோரும் இதனை ஏற்றுக் கொண்டனர்.

தூரியோதனனும் தந்தையின் கட்டளையை ஏற்று வழியில் ஆங்காங்கு அழகிய சபா மண்டபங்களையும் ஓய்விடங்களையும் அமைத்தான். விசித்திரமான ஆசனங்கள், நறுமணப் பொருட்கள், சிறந்த உணவு, மணமாலை இன்னும் பல மனம் விரும்பக் கூடியவற்றை ஏற்பாடு செய்தான். விருகஸ்தலம் என்னும் கிராமத்தில் மிகப்பெரிய, அழகிய, ரத்தினக் குவியல் நிறைந்த ஓய்விடத்தை அமைத்தான். மனிதர்களுக்கு அரிதான ஏற்பாடுகளைச் செய்த தூரியோதனன் அதனைத் தந்தையிடம் தெரிவித்தான். ஆனால் கேசவன் அந்த ஓய்விடங்களையும், ரத்தினக் குவியல்களையும் திரும்பிக் கூடப் பாரக்காமல் ஹஸ்தினாபுரம் நோக்கிச் செல்லலானார்.

4.32 திருதராஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை வரவேற்க விரும்பியவற்றைத் தெரிவித்தல்

திருதராஷ்டிரர் விதுரரிடம் கூறலானார். “விதுரா! ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் உபல்லவ்யத்தில் இருந்து புறப்பட்டுவிட்டார். இன்று வருகஸ்தலத்தில் தங்கியுள்ளார். நாளை காலை நம் நகரத்தை வந்தடைவார். அப்பகவான் மூவுலகிற்கும் பிதாமகராவார். விதுரா நான் எவ்வாறு கிருஷ்ணனை வரவேற்று மகிழ்ச் செய்வேன் என்பதைக் கேள். வாஹ்லீக தேசத்து உத்தம ஜாதிக் குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட 16 தேர்களை நான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்குப் பரிசளிப்பேன். இவற்றுடன் பகைவரை வெல்லக்கூடிய எட்டு எட்டு சேவகர்களையுடைய மதம் கொண்ட 8 யானைகளைப் பரிசளிப்பேன். நூறு அழகிய பணிப்பெண்களையும், நூறு பணியாட்களையும் அளிப்பேன். மலை வாழ் மக்கள் அளித்த ஆட்டுரோமத்தால் ஆன 18000 கம்பளங்களை நான் கிருஷ்ணனுக்குப் பரிசளிப்பேன். என்னிடமுள்ள சீன தேசத்து மான்தோல்களில் கிருஷ்ணர் விரும்பிய அளவு அளிப்பேன். என்னிடம் உள்ள குதிரைகள் பூட்டப்பட்டு ஒரு நாளைக்குள் 14 யோஜனை தூரம் செய்யும் தேரையும்

அவருக்கு அர்ப்பணிப்பேன். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை வரவேற்க ஆயிரக்கணக்கான அழகிய பணிப் பெண்களை அளிப்பேன். மக்கள் சூரியனைத் தரிசிப்பது போல் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைத் தரிசிக்கட்டும். நாற்புறமும் அழகிய பெரிய கொடிகள் பறக்கவிடப் பட்டும். கிருஷ்ணன் வரும் ராஜபாட்டையில் நீர் தெளிக்கப்பட்டுமண்புழுதி ஏற்படாதவாறு செய்யப்பட்டும். துச்சாதனனுடைய மாளிகை துரியோதனனின் அரண்மனையை விடச் சிறந்ததாகும். அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ள அம்மாளிகையிலேயே என்னுடைய செல்வமும், துரியோதனன் செல்வமும் ஆன ரத்தினக் குவியல்கள் உள்ளன. பகவான் கிருஷ்ணன் அவ்வரண்மனையில் தங்க வைக்கப்பட்டுத் தான் விரும்பிய செல்வங்கள் அனைத்தையும் பெறட்டும்” என்றார்.

4.33 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கௌரவ சபையில் திருதராஷ்டிரரிடம் உரைத்தல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் தான் வந்த வழியில் துரியோதனனால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட ஓய்விடங்களைத் திரும்பியும் பார்க்காமல் ஹஸ்தினாபுரம் வந்து அடைந்தார். முதலில் திருதராஷ்டிரர் சபைக்குச் சென்று அனைவருக்கும் அன்பையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்தார். பின் துரியோதனனின் விருந்திற்கான அழைப்பை மறுத்து விதுரர் இல்லத்தில் விருந்து உபசரிப்பை ஏற்றுக் கொண்டார். தன் அத்தை குந்தியைச் சந்தித்து ஆறுதல் கூறினார். விதுரர் துரியோதனன் முதலில் தீயவர்கள் நிரம்பிய திருதராஷ்டிர சபைக்குச் செல்ல வேண்டாம் என வேண்டினார். ஆனால் பகவான் தனக்கு யாராலும் எந்தத் தீங்கையும் விளைவிக்க முடியாது என்று எடுத்துரைத்தார். மறுநாள் காலை அனைத்துக் காலை நேரத்துக்குரிய சடங்குகள் வழிபாட்டினை முடித்தார். துரியோதனனும் சகுனியும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைத் திருதராஷ்டிர சபைக்கு அழைக்க வந்தனர். தன் நண்பர்கள், படை, பரிவாரங்கள் சூழ ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் திருதராஷ்டிர சபையை அடைந்தார். அனைவருக்கும் தரிசனம் அளித்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைத் தரிசிக்க ரிஷிகணங்களும் அங்கு வந்திருந்தனர். அனைவரும் ஆசனம் அளித்து உபசரிக்கப்பட்ட பின் பகவான் திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் பேசலானார். கௌரவ குலத்தின் மேன்மையை எடுத்துரைத்தார். பாண்டவர்கள் யாராலும் வெல்ல முடியாதவர்கள். அவர்களின் துணையைப் பெற்றால் நீங்கள் சுகமாக வாழ முடியும். பாண்டவர்களுக்கு ராஜ்யத்தைத் திருப்பியளியுங்கள். தங்கள் புதல்வர்களை அடக்கி வையுங்கள். பூமியின் அழிவிற்குக் காரணமாகி விடாதீர்கள். நான் உங்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் நன்மையேயே விரும்புகிறேன். உங்களுக்கு நன்மைக்கு ஏற்ற வழியைப் பின்பற்றுங்கள் என்று எடுத்துரைத்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பேச்சைக் கேட்டு சபையினர் மெய் சிலிர்த்தனர். அனைவரும் மௌனமாக இருந்தனர். இச்சமயம் ஜமதக்னியின் புதல்வரான பரகராமர் கூறலானார்.

4.34 பரசுராமர் திருதராஷ்டிரருக்கு தம்போத்பவன் வரலாறு மூலம் நர-நாராயண சொரூபமான அர்ஜுனன் - ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் மகத்துவத்தைத் தெரிவித்தல்

பரசுராமர் திருதராஷ்டிரரை நோக்கிக் கூறலானார். “மன்னா! மிகப் பழைய காலத்தில் தம்போத்பவன் என்ற சார்வ, பெளம சக்ரவர்த்தி இப்பூமி முழுவதையும் ஆண்டு வந்தார். அவர் தினந்தோறும் காலையில் பிராமணர்களிடம், இந்த உலகில் எனக்கு நிகரான சூத்ர, வைசிய, கூஷத்திரிய, பிராமணர் வீரர்கள் யாரேனும் இருக்க முடியுமா? என்று கேட்டு வந்தார். பெரும் கர்வத்துடன் உன்மத்தனாகி இவ்வாறு தொடர்ந்து கேட்டுக் கொண்டு வந்த மன்னரிடம் கோபம் கொண்ட பிராமணர்கள் அத்தகைய இரு புருஷ ரத்தினங்கள் உள்ளனர். நீ அவர்களுக்கு நிகராக முடியாது எனத் தெரிவித்தனர். நர-நாராயணர்கள் என்ற தவசிகள் கந்தமாதன மலை மீது கடுமையான தவம் மேற்கொண்டுள்ளனர் என்பதையும் அவர்கள் கூறினர். மன்னன் இதைக் கேட்டு சகிக்க முடியாமல் அவர்களைத் தேடி கந்த மாதன மலையினை அடைந்தான். நர-நாராயணர் இருவரும் கடுமையான தவத்தால் உடல் மெலிந்து நரம்புகள் தெரியும்படி பலஹீனமாக இருந்தனர். அவர்கள் மன்னனை வரவேற்று உபசரித்தனர். வந்த காரணத்தைக் கேட்டனர். தம்போத்பவன் தன்னுடைய வீரத்தால் உலகை வென்றதையும், நர நாராயணரோடு போர்புரியும் விருப்பத்துடன் வந்ததையும் தெரிவித்தான். நர நாராயணர்கள் இந்த ஆசிரமம் அமைதிக்கானது.

இங்கு போர் நிகழாது. நீ போரை விரும்பினால் வேறு யாரேனும் கூஷத்திரியர்களைத் தேடிச் செல் என்றனர். பலமுறை இவ்வாறு அவர்கள் கூறியபோதும் தம்போத்பவன் அதனைக் கேளாமல் நர-நாராயணர்களை வலியப் போருக்கு அழைத்துக் கொண்டிருந்தான். அப்போது தன் கையில் ஒருபிடி துரும்பை எடுத்துக் கொண்டார். தம்போத்பவனிடம் உன் சேனையைத் தயார் செய்து கவசங்களை அணிந்து அஸ்திர சஸ்திரங்களைத் தரித்துக் கொள் என்று கூறினார். நான் போர் விருப்பம் தெரிவித்ததும் தம்போத்பவன் போருக்கு ஆயத்தமானான். நரனைக் கொல்லுவதற்காகச் சேனையுடன் அவரைச் சூழ்ந்து பாணங்களைச் செலுத்தலானான். நான் தன் கையில் இருந்து துரும்புகளையே ஆயுதமாக்கித் தம்போத்பவனின் சேனையை அழித்தார். நான் செலுத்திய ஐஷிகாஸ்திரம் என்ற அச்சமளிக்கும் அஸ்திரத்தை மன்னனால் தடுக்க இயலவில்லை. இவ்வாறு துரும்புகளையே ஆயுதமாக்கி நான் தம்போத்பவனை வென்றார். மன்னன் அவரது வீரத்தைக் கண்டு திகைத்து அவரது திருவடிகளைச் சரணடைந்தான். நான் அம்மன்னனுக்குத் தர்மாத்மாவாக வாழும்படியும், கர்வத்தை விடுத்து யாரையும் துன்புறுத்தாமல், நற்குணங்களுடன் மக்களைக் காப்பாற்றும்படியும் அறிவுரை கூறினார்.

4.35 கண்வமகரிஷி, நாரதமகரிஷி ஆகியோர் அறிவுரை; திருதராஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை வேண்டதல்

அதன்பின் கண்வமகரிஷி ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானின் புகழை விரிவாக எடுத்துக் கூறினார். மாதலியின் (இந்திரனின் சாரதி) மகள் திருமணத்திற்குக் கருடன் உதவியதையும், கர்வம் கொண்டதையும், பகவான் விஷ்ணுவால் கர்வபங்கம் அடைந்ததையும் துரியோதனனுக்கு எடுத்துக் கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சாக்ஷாத் நாராயணனின் சொருபம்; அவரை அவமதிக்காதே என்று அறிவுறுத்தினார். பின்னர் நாரத மகரிஷியும் காலவ மகரிஷி பிடிவாதத்தால் துன்பம் அடைந்ததையும், யயாதி கர்வத்தால் சொர்க்கத்தில் இருந்து வீழ்ச்சியடைந்ததையும் துரியோதனனுக்கு விரிவாகக் கூறினார். எனவே பிடிவாதத்தையும், கர்வத்தையும் விட்டுவிட்டுப் பாண்டவர்களுடன் சமாதானம் செய்து கொள் என்று கூறினார்.

இவர்களின் சொற்களைக் கேட்ட திருதராஷ்டிர மன்னர் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் அன்புடன் வேண்டுகோள் விடுத்தார். “கேசவா! தாங்கள் என்னிடம் கூறியவை இக, பரம் இரண்டிற்கும் நன்மையளிக்கக் கூடியன; தர்ம, நியாயத்திற்கு ஏற்புடையன. ஆனால் என் துராத்மா புதல்வர்கள் என் பேச்சைக் கேட்பதில்லை. சாஸ்திரத்தை மீறும் என்னுடைய முட்டாள் புதல்வன் துரியோதனனுக்குத் தாங்களே எடுத்துக்கூறி வழிக்குக் கொண்டுவர முயற்சி செய்யுங்கள். காந்தாரி, விதுரர், பீஷ்மர் இவர்கள் கூறியும் இவன் கேட்கவில்லை. விவேகமற்ற, பாவமுடைய இவனுக்கு நீங்கள் எடுத்து விளக்கிச் சமாதானம் ஏற்கச் செய்துவிட்டால் நல்லவர்கள் நினைக்கும் இப்பெரிய காரியம் முடிந்துவிடும்” என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

4.36 திருதராஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் துரியோதனனுக்கு எடுத்துக் கூறும்படி வேண்டதல்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மீண்டும் அறிவுரை; திருதராஷ்டிரர் கூற்று

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சபையில் கூறியதைக் கேட்டு திருதராஷ்டிர மன்னர் மீண்டும் பகைவனிடம் துரியோதனனுக்கு நன்மையான விஷயத்தை எடுத்துக் கூறுங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், துரியோதனனுடைய நற்பண்புகள், பராக்கிரமம், நற்குலப் பிறப்பு இவற்றைச் சிறப்பித்து இதமாகப் பேசினார். இவ்வளவு நற்பண்புகள் கொண்ட நீ தீய நண்பர்களின் சொற்களால் பிடிவாத குணத்தை மேற்கொள்ளாதே. உன் தாய் தந்தையருக்கும் பீஷ்மர், துரோணர், விதுரர் முதலிய மூத்த அறிஞர்களுக்கும் விருப்பமானதையே செய்; உன் பிடிவாதத்தை விட்டு விடு. சமாதானத்தை ஏற்றுப் பாண்டவர்களுக்குப் பாதி ராஜ்யம் அளித்து

நீயும் மகிழ்ச்சியுடன் இரு என்று கூறினார். பின்னர், பீஷ்மர், துரோணர், விதுரர் ஆகியோரும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் கருத்தை வலியுறுத்திப் பேசினர். திருதராஷ்டிர மன்னர், “துரியோதனா! என் பேச்சைக் கேள்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறியதை ஏற்றுக் கொள். அவருடைய உதவியால் நாம் விரும்பியதை அடையலாம் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரோடு சேர்ந்து நீ யுதிஷ்டிரரிடம் செல். அவரை நடுவராக்கிப் பரத வம்சத்தில் அமைதியை நிலைநாட்டு. இதுவே இச்சமயத்திற்கு ஏற்ற செயலாகும். துரியோதனா! நீ என்னுடைய இந்தக் கட்டளையை மீறாதே. உன்னுடைய நன்மைக்காகவும், அமைதிக்காகவும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறும் சொற்களை அலட்சியம் செய்யாதே” என்று கூறினார்.

4.37 திருதராஷ்டிரர் காந்தாரியை அழைத்துத் துரியோதனனுக்கு அறிவுறுத்தக் கூறுதல்

திருதராஷ்டிரருடன், பீஷ்மர், துரோணர் அனைவரும் எடுத்துக் கூறியதும் துரியோதனன் சமாதானத்தை ஏற்கவில்லை. கிருஷ்ண பகவானிடம் தான் எந்தக் குற்றமும் செய்யவில்லை என்றும் வீண் துவேஷத்தால் தான் குற்றவாளியாக்கப்படுவதாகவும் கூறினான். பாண்டவர்கள் சூதாட்டத்தில் தோற்றது தன்னுடைய குற்றமல்ல என்றும் ஊசிமுனையளவு நிலமும் பாண்டவர்களுக்கு அளிக்கமாட்டேன் என்று உறுதியாகத் தெரிவித்து விடுகிறான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கோபத்துடன் அவனிடம் மீண்டும் அவன் செய்த குற்றங்களை எடுத்துரைத்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போதே துரியோதனன் துச்சாதனன் தூண்டுதலால் அவையை விட்டு வெளியேறிவிட்டான். இந்நிலையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் திருதராஷ்டிரரிடத்தில் ஒரு குலத்தின் நன்மைக்காக ஒருவனைத் தியாகம் செய்யலாம் என்றும் போஜ, அந்தக வம்சத்தின் மேன்மைக்காகத் தான் கம்சனைக் கொன்று உக்கிரசேனரை மீண்டும் மன்னராக்கியதையும் எடுத்துரைத்தார். துரியோதனனைக் கைது செய்து பாண்டவர்களிடம் ஒப்படைத்து கூடித்திரியர்களை அழிவிலிருந்து காப்பாற்றுமாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறினார். பகவானின் பேச்சைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரர் காந்தாரி மூலம் துரியோதனனுக்கு அறிவுறுத்த எண்ணி விதுரரிடம் காந்தாரியை அழைத்து வரச் செய்தார்.

4.38 காந்தாரியின் அறிவுரையைத் துரியோதனன் அவமதித்தல்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைக் கைது செய்யத் திட்டம்; மீண்டும்

விதுரர் பேச்சு; திருதராஷ்டிரர் துரியோதனனுக்கு அறிவுரை

விதுரர் காந்தாரியைச் சபைக்கு அழைத்து வரச் செய்தார். துரியோதனன் பெரியவர்களின் சொற்களை அவமதித்துச் சபையிலிருந்து வெளியேறியதைத் தெரிவித்தார். காந்தாரி மீண்டும் துரியோதனனை சபைக்கு அழைத்து வரக் கூறினார். திருதராஷ்டிர மன்னர் மூடனும், அஞ்ஞானியுமான தன் மகனிடத்தில் ராஜ்யத்தை ஒப்படைத்ததின் பலனை இன்று அனுபவிக்கிறார் என்று

உரைத்தாள்; பின் சபைக்குள் நுழைந்த துரியோதனனிடத்தில் தன் சொற்களைக் கேட்குமாறு கூறினாள். பல்வேறு விதமாக அவனுடைய மனத்தை மாற்ற முயற்சி செய்தாள். பிடிவாதத்தைக் கைவிட்டு சமாதானத்தை ஏற்க வேண்டினார். துரோணர், பீஷ்மர், கிருபர் முதலியோர் உண்ட சோற்றிற்காக உன் பக்கம் இருந்து போர் செய்வார்களேயன்றி யுதிஷ்டிரருக்குத் தீமையை நினைக்க மாட்டார்கள் என்றும் கூறினாள். ஆனால் துரியோதனன் காந்தாரியையும் அவமதித்து சபையிலிருந்து வெளியேறினான். இந்நிலையில் சாத்யகி துரியோதனன் தன் நண்பர்களுடன் ஆலோசனை செய்வதைக் கண்டு அவர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானைக் கைது செய்யத் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள் என்பதை யூகித்தார். அதனை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், விதுரர் மற்றும் திருதராஷ்டிரரிடமும் தெரிவித்தார். விதுரர் மிகுந்த கோபத்துடன் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பராக்கிரமங்களை எடுத்துரைத்து, ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் விரும்பினால் அனைவரும் இன்றே யமலோகம் அடைவார்கள் என்றார்.

அப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் திருதராஷ்டிரரிடம் கூறினார். “மன்னா! துஷ்டர்களான இந்த கௌரவர்கள் என்னைப் பிடிக்க விரும்பினால் இவர்களுக்கு ஆணையிடுங்கள். பிறகு பாருங்கள், இவர்கள் என்னைப் பிடிக்கிறார்களா? அல்லது நான் இவர்களைக் கைது செய்கிறேனா என்பதை. இந்த கௌரவர்கள் அனைவரையும் கட்டி விடும் சக்தி எனக்கு இருந்தாலும் நான் நிந்தைக்குரிய செயலைச் செய்ய முடியாது. இன்றே நான் இவர்களைக் கைது செய்து குந்தி புதல்வர்களிடம் ஒப்படைக்க முடியும். ஆனால் நான் நிந்தைக்குரிய கர்மத்தைச் செய்ய மாட்டேன். இவன் விரும்புவது போல என்னைக் கைது செய்யட்டும்” என்று கூறினார்.

திருதராஷ்டிர மன்னர் மீண்டும் விதுரர் மூலம் விருப்பமில்லாத துரியோதனனைச் சபைக்கு அழைத்து வரச் செய்தார். அப்போது கூறலானார், “மகாபாவியே! உன்னுடைய பாவிகளான உதவியாளர்களோடு பாவச் செயலைச் செய்ய விரும்புகிறாய். நீ இதைச் செய்ய முடியாது. அடக்க முடியாத, வெல்ல இயலாத ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைக் கைது செய்ய நீ விரும்புவதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். உன் முயற்சி சிறுவன் சந்திரனைப் பிடிக்க எண்ணுவதைப் போன்றது. தேவ, மனித, நாக கந்தர்வர்களாலும் சகிக்க முடியாத பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை நீ அறிய மாட்டாய். காற்றைக் கையால் பிடிப்பதும், சந்திரனைக் கையால் தொடுவதும், பூமியைத் தலை மீது தாங்குவதும் இயலாதது என்பதைப்போல, பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைப் பலவந்தமாகப் பிடிப்பதும் இயலாததாகும்” என்று துரியோதனனிடம் கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் சமாதான முயற்சி தோல்வியடைந்தது. போர் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

4.39 குருகூஷத்திரத்தில் படைகள் அணிவகுத்த பின் திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் கேட்டல்

குருகூஷத்திரத்தில் கௌரவ சேனைகளும், பாண்டவ சேனைகளும் அணிவகுத்து நின்றன. திருதராஷ்டிர மன்னர் சஞ்ஜயனிடம் அங்கு நடந்தவற்றைத் தனக்குத் தெரிவிக்குமாறு கேட்டார். “சஞ்ஜயா! தெய்வம் பலமானது; அதன்முன் புருஷார்த்தம் வீணாகும். போர் பயங்கர அழிவை ஏற்படுத்தி விடும், என்பதையும் நான் அறிவேன். என்றாலும் ஏமாற்றுவதிலும் கபடம் செய்வதிலும் வல்லவனுமான என் புதல்வனைத் தடுக்க முடியவில்லை. எனது நன்மைக்கான சாதனத்தையும் செய்து கொள்ள முடியவில்லை. எனது அறிவு மேற்கூறியவற்றை அடிக்கடி அறிகிறது என்றாலும் துரியோதனனைச் சந்தித்ததும் என் அறிவு மாறிவிடுகிறது, இத்தகைய நிலையில் இப்போது நடக்க வேண்டியது. நடந்தே தீரும். போரில் உடலைத் துறப்பது கூஷத்திரிய தர்மமாக எல்லோராலும் மதிக்கப்படுகிறது என்றார்.

சஞ்ஜயன் மன்னருக்குப் பதில் அளித்தார், “மன்னா! நீங்கள் கேட்டது சரியோ! தாங்கள் போரின் குற்றத்தைத் துரியோதனன் மீது சுமத்த வேண்டாம். தன் தீய நடத்தையால் அசுபமான பயனை அடைபவன் காலத்தின் மீதோ, தேவர்களின் மீதோ குற்றம் சுமத்தும் தகுதியற்றவனாவான். துரியோதனன் செய்த அவமானம், வஞ்சகம் ஆகியவற்றிற்குப் பாண்டவர்கள் பலியாடு ஆனார்கள். தங்கள் முகத்திற்காகவே அவர்கள் எல்லா அவமானத்தையும் சகித்துக் கொண்டனர். இந்தப்போரின் முழு விவரத்தையும் நான் தங்களுக்குத் தெரிவிக்கிறேன். உலகனைத்தையும் அழிக்கும் இந்தப்போரின் சம்பவங்களைக் கேட்டுத் தைரியமாக இருங்கள். மனிதன் புண்ணிய பாவங்களின் பலனை அனுபவிக்கும் செயல்களில் சுதந்திரமானவன் அல்ல. மனிதன் விதிக்கு அதீனமானவன். சிலர் இறைவனுடைய தூண்டுதலால் காரியம் செய்கின்றனர். சிலர் தற்செயலாகக் கர்மங்களில் ஈடுபடுகிறார்கள். பெரும்பாலோர் தனது பூர்வ கர்மங்களால் தூண்டப்பட்டுக் காரியம் செய்கின்றனர். இவ்விதம் காரியங்களின் மூன்று நிலைகள் பார்க்கப்படுகின்றன. ஆகவே தாங்கள் பெரும் சங்கடங்கள் இருந்தாலும் திடமான மனதோடு எல்லா விவரங்களையும் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்” என்று கூறினார்.

4.40 திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயன் சொற்களால் தெரிந்து கொள்ளும் செய்திகள்

பின்னர் துரியோதனன் உலூகனைத் தனது தூதனாகப் பாண்டவர்களிடம் அனுப்புதல்; துரியோதனன் கூறிய நிந்தனைச் சொற்கள், பாண்டவர்களின்

பதில்; பீமனின் சபதம்; பாண்டவர்கள் மற்றும் பிற மன்னர்களுடன் உலாகன் திருதராஷ்டிரரிடத்தில் திரும்பியது, துரியோதனன் போருக்கு ஆயத்தமாகி ஆணையிடக் கூறுவது, த்ருஷ்டத்யும்னன் பாண்டவ வீரர்கள் எந்த எந்த கௌரவரோடு போரிட வேண்டும் என நியமித்தது அனைத்தையும், சஞ்ஜய் திருதராஷ்டிரருக்கு எடுத்துரைத்தார்.

5. பீஷ்ம பருவம்

5.1 வேதவியாசர் வருகையும், திருதராஷ்டிரரிடத்தில் கூறியவையும்

குருக்ஷேத்திரத்தில் கௌரவ, பாண்டவ சேனை கிழக்கு மேற்கு திசைகளில் எதிரும் புதிருமாக நின்றன. நடைபெற உள்ள பயங்கரமான போரின் விளைவுகளைப் பிரத்யக்ஷமாக உணர்ந்த பரத வம்சத்தின் பிதாமகர் சத்தியவதியின் புதல்வர் வியாச பகவான் திருதராஷ்டிரரிடம் வந்தார். அவர் தம் வம்சத்தினரின் அநியாயத்தை யோசித்து சோகமும், துன்பமும் அடைந்து தனிமையில் திருதராஷ்டிரரிடம் கூறலானார். “மன்னா! உன்னுடைய புதல்வர்களுக்கும், மற்ற மன்னர்களுக்கும் மரண காலம் வந்துவிட்டது. அவர்கள் பரஸ்பரம் போரிட்டு இறக்கவும், கொல்லவும் தயாராக நிற்கிறார்கள். இது காலத்தின் சுழற்சியாகும். இதற்காக நீ துயரப்படாதே. போர்க்களத்தில் இவர்கள் அனைவரின் நிலைமையையும் நீ காண விரும்பினால் நான் உனக்கு திவ்ய திருஷ்டி அளிக்கிறேன். நீ இங்கிருந்தபடியே போர்க்களக் காட்சியனைத்தையும் நீ காண முடியும்” என்றார். திருதராஷ்டிரர், அவரிடம் “பிரம்ம ரிஷிகளில் சிறந்தவரே! என் குடும்பத்து மக்களின் வதத்தைக் காண்பது எனக்குச் சரியென்று தோன்றவில்லை. ஆனால் இந்தப் போரின் விவரம் அனைத்தையும் கேட்கும்படித் தாங்கள் அருள்புரிய வேண்டும்” எனத் தான் போரைக் காண விரும்பவில்லை என்பதையும், போர் நிகழ்வுகளைக் கேட்கவே விரும்புவதையும் தெரிவித்தார். வியாசர் அதனை அறிந்து கொண்டார்.

5.2 வியாசர் சஞ்ஜயனுக்கு ஞான திருஷ்டி பெற வரமளித்தல்

வியாசர் திருதராஷ்டிரரிடம் கூறினார். “மன்னா! சஞ்ஜயன் தங்களுக்குப் போர்ச் செய்திகளைக் கூறுவான். சஞ்ஜயனுக்கு நான் இந்த வரத்தை அளிக்கிறேன். திவ்ய திருஷ்டியைப் பெற்றுச் சஞ்ஜயன் எல்லாம் அறிந்தவனாகி விடுவான். உனக்குப் போர் விஷயங்களைக் கூறுவான். வெளிப்படாது, வெளிப்படையானது, இரவிலோ, பகலிலோ நடப்பது, மனதில் யோசிக்கப்படும் விஷயங்களைக் கூட சஞ்ஜயன் அறிந்து விடுவான். இவனை எந்த ஆயுதமும் கொல்ல முடியாது. களைப்போ, சிரமமோ இன்றி உனக்குப் போர்ச் செய்திகளைத் தெரிவிப்பான். கல்வகணனின் புதல்வனான இந்த சஞ்ஜயன் இப்போரில் உயிரோடு மீதமிருப்பான். பரதர்ஷபா நான் பாண்டவ-கௌரவர்களின் புகழை மூவுலகிலும் விஸ்தரிப்பேன். நீ துயரப்படாதே. இது தெய்வத்தின் சட்டமாகும். இதை யாராலும் மாற்ற முடியாது. ஆகவே இதற்காக நீ வருந்தக்கூடாது. தர்மத்தின் பக்கமே வெற்றி உண்டாகும்.” என்று பிதாமகர் வியாசர் திருதராஷ்டிரரிடம் கூறினார்.

மேலும், இப்போரில் பெரும் மனித அழிவு உண்டாகும். அதற்கான அபசகுனங்கள் தென்படுகின்றன என்று பறவைகளின் கூட்டம், நிலை, மேகங்களின் செயல், விலங்குகளின் கண்ணீர் ஆகியவற்றை வியாசர் திருதராஷ்டிரருக்குத் தெரிவித்தார்.

5.3 வியாசர் கிரக நிலைகளின் சாதகமற்ற நிலையைக் கூறிப்

போரைத் தடுக்க வழி செய்யுமாறு திருதராஷ்டிரரிடம் வேண்டதல்

மேலும் பல தீய அறிகுறிகளும், சகுனங்களும் தென்படுவதை வியாச பகவான் திருதராஷ்டிரரிடம் கூறினார். “நட்சத்திரங்களும், கிரகங்களும் கோரமான தீமையை அறிவிக்கக்கூடிய சேர்க்கையில் இருப்பதையும், பூமி மிகச் செழிப்பாகத் தானியங்களால் நிரம்பிக் காணப்படுவதையும், பசுக்கள் கன்றுகளுக்குப் பாலாட்டிய பின் மடியிலிருந்து ரத்தத்தைப் பெருக்குவதையும் கூறினார். ஒவ்வொரு மாதமும் தேய்ப்பிறையில் 15 நாட்கள் அல்லது 16 நாட்களில் அமாவாசை வருவதே இயல்பு. ஆனால் இப்பகூஷ்த்தில் 13 ஆம் நாளிலேயே அமாவாசை வந்துள்ளது. இந்த ஒரே மாதத்தில் 13 நாட்களுக்குள் சந்திர கிரகணம், சூரிய கிரகணம் இரண்டும் வந்துள்ளன. இது மக்கள் அழிவைக் குறிக்கக் கூடியதாகும். கைலாசம், மந்த்ராசலம், ஹிமாசலம் ஆகிய மலைகளின் சிகரங்கள் உடைந்து விடுகின்றன. பூகம்பம் உண்டானதால் தனித்தனியாக நான்கு கடல்களும் பெருகிப் பூமி கலக்கமடையும்படி தம்முடைய எல்லைகளை மீறிக் கொண்டிருக்கின்றன. பிராமணர்களின் யாக அக்னியில் அதன் ஜ்வாலை இடது பக்கமாகச் சுழல்கிறது. துர்க்கந்தம் தோன்றுகிறது. காக்கைகள் வலது பக்கமிருந்து சுற்றியலைகின்றன. வலிமையான யானைகளும், குதிரைகளும் கூட மிகவும் அஞ்சி நடுங்குகின்றன. இவையனைத்தும் உலகின் அழிவையே காட்டுகின்றன. பாரதா! நீ இந்த சந்தர்ப்பத்தில் உலகம் அழிவிலிருந்து தப்பிவிடக்கூடிய ஒரு உபாயத்தைச் செய்” என்று வியாச பகவான் திருதராஷ்டிரரிடம் கேட்டுக் கொண்டார்.

5.4 திருதராஷ்டிரர் பதில்; வியாசர் அறிவுரை

வேத வியாசரின் சொல்லைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரர் கூறினார். “பகவன்! நான் இதை முன்பே பகவான் நிச்சயித்த சட்டம் என்று கருதுகிறேன். எனவே இந்தப் பேரழிவு நடந்தே தீரும். மன்னர்கள் கூஷ்த்திரிய தர்மத்திற்கு ஏற்றவாறு போரில் கொல்லப்பட்டு இகலேகாத்தில் புகழையும், பரலோகத்தில் நீண்ட காலம் சுகத்தையும் அனுபவிப்பார்கள்” என்றார். தன் மகன் திருதராஷ்டிரரின் சொற்களைக் கேட்ட ஞானி வியாச முனிவர் சிறிது நேரம் யோசனை செய்தார். பின்னர் மீண்டும் திருதராஷ்டிரரிடம் பேசலானார். “ராஜேந்திரா! காலனே இவ்வுலகை அழிக்கிறான். அவனே மறுபடி

சிருஷ்டிக்கிறான் என்பதில் ஐயமில்லை. இங்கு எதுவும் நிரந்தரமானதல்ல. மன்னா! நீ உன் இன சகோதரர்களுக்கும். கௌரவர்களுக்கும் உற்றார் உறவினர்களுக்கும் தர்மத்திற்கேற்ற உபதேசம் செய்.

ஏன் எனில் நீ அனைவரையும் தடுக்கும் வல்லமை உடையவன். சொந்த ஜாதி வதம் மிகவும் நீசகர்மம் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. எனக்குச் சிறிதும் பிடிக்காத இந்த விருப்பமற்ற செயலை நீ செய்யாதே. மகாராஜா! காலன் உன் மகன் உருவில் தோன்றியுள்ளான் வேதங்களில் இம்சை புகழப்படவில்லை. இம்சையால் எந்த நன்மையும் உண்டாகாது. குலதர்மத்தை அழிப்பவன் தர்மத்தையே அழிப்பவனாவான். நீ காலனால் தூண்டப்பட்டே தர்மத்தை அவமதித்துத் தீய வழியில் சென்று கொண்டிருக்கிறாய். பெரும்பாலான மக்களைப்போல உனக்கு ஆபத்து நேராதவரை நீ எதையும் செய்வாய் போலும். உன் குலம் மற்றும் ஏராளமான மன்னர்கள் அழிவிற்கும் அனர்த்தம் உண்டாகியுள்ளது. உன்னுடைய தர்மம் மறைந்துவிட்டது. உன்னுடைய புதல்வர்களுக்குத் தர்ம வழியைக் காட்டு. நீ ராஜ்யத்தைப் பெற்று என்ன செய்யப் போகிறாய்? எதற்காகப் பாவத்தைச் சுமந்து கொண்டிருக்கிறாய்? பாண்டவர்களுக்கும் அவர்களுடைய ராஜ்யம் கிடைக்கட்டும். கௌரவ குலம் பரஸ்பர சமாதானத்தோடு அமைதியாகட்டும்” என்று கூறினார்.

5.5 திருதராஷ்டிரர் இடைமறித்துப் பேசுதல்; போரில் வெற்றிக்கான

சுப சகுனங்களைப் பற்றித் தெரிவிக்க வேண்டதல்; வியாசர்

சுப சகுனங்களைக் கூறுதல்

வியாசர் இவ்வாறு கூறிக் கொண்டிருக்கும்போதே, திருதராஷ்டிரர் அவரை இடைமறித்தார் “தாங்கள் கூறுவது போலவே நானும் இவற்றை அறிவேன். இவ்வுலகம் தன் சுயநலத்திற்காகவே மோகத்தில் சூழ்ந்துள்ளது. நான் மட்டும் உலகில் இருந்து தனித்தவனா? தாங்கள் எங்கள் வழிகாட்டியும், தீர்ப்புருஷருமாவீர்கள். நான் தங்கள் சொற்களின்படி நடக்கவே விரும்புகிறேன். என் அறிவும் அதர்மத்தைச் செய்ய விரும்பவில்லை. ஆனால் என் புதல்வர்கள் என் வசத்தில் இல்லையே என்ன செய்வது? பரத வம்சத்தவரின் தரும ப்ரவ்ருத்தி, புகழ் ஆகியவற்றிற்குத் தாங்களே காரணமாவீர். பாண்டவ-கௌரவர் இருவருக்கும் மதிப்பிற்குரிய பிதாமகர் ஆவீர்கள்” என்று கூறினார். அரசனது சொல்லைக் கேட்ட வியாசர் தன்னிடம் வேறு ஏதோ கேட்க திருதராஷ்டிரர் விரும்புதை அறிந்து கொண்டார். திருதராஷ்டிரரின் ஐயத்தை விலக்குவதாகக் கூறினார். திருதராஷ்டிரர் போரில் நிச்சயமாக வெற்றி பெறுவோரிடம் காணப்படும் சுபலக்ஷணங்களைத் தான் அறிய விரும்புவதைத் தெரிவித்தார். வியாச பகவானும் சுப சகுனங்கள், நிமித்தங்கள் இவற்றை எடுத்துரைக்கலானார்.

அக்னி புகையின்றி வலமாகச் சுழித்து எழுவது, நறுமணம் பரவுவது, சங்கு, மிருதங்க ஒலிகள் கம்பீரமாகக் கேட்பது, சூரிய சந்திர கிரகணங்கள் தூய்மையாகக் காணப்படுவது, காக்கைகள் பின்னாலிருந்து பேசுவது, சுபச் சொற்களைப் பேசும், கிளி, ராஜஹம்சம், க்ரௌஞ்சம், மயில் முதலிய பறவைகள் படைவீரர்களைப் பிரதட்சிணம் செய்வது, அலங்காரம், கொடிகவசம், சிம்மநாதம், குதிரைகளின் கனைப்பு ஆகியவை சோபையுடன் இருப்பது, வீரர்கள் மகிழ்ச்சியும், உற்சாகமும் கொண்டு இருப்பது, கழுத்தில் போட்ட மலர் மலைகள் வாடாமல் இருப்பது ஆகியவை சுப சகுனங்கள் என்று தெரிவித்தார். அத்துடன் போரில் பின்னிடாத வீரர்களைக் கொண்டு சேனையை நிலைக்கச் செய்வது வெற்றியைத் தரும். வெற்றி பெறத் தீர்மானம் உடைய ஐம்பது வீரர்கள். அல்லது பின்னிடாத ஐந்து, ஆறு, அல்லது ஏழு வீரர்கள் இருந்தாலும் வெற்றி நிச்சயம். அதிக சேனை வெற்றியைத் தருவதில்லை. போரில் வெற்றி நிச்சயமில்லாதது. தெய்வத்தின் உதவியே மிகப் பெரியதாகும். போரில் வெற்றி பெற்றவர்கள் காரியம் கைகூடப் பெற்றவர்கள்” என்று வியாச முனிவர் திருதராஷ்டிரரிடம் கூறினார். பின்னர் விடைபெற்றுச் சென்றார்.

5.6 திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் பூமியின் பெருமையைக் கூறுமாறு கேட்டல்

வியாச முனிவர் சென்ற பிறகு திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் பேசலானார். “சஞ்ஜயா! பூமியைக் காப்பாற்றும் மன்னர்கள் இந்த பூமிக்காகவே தங்கள் வாழ்க்கையைத் தியாகம் செய்து ஒருவர் மற்று ஒருவரைப் போரில் கொல்லுகிறார்கள். புவியின் ஐஸ்வர்யத்தைத் தான் விரும்பி மற்றவர்களைச் சகிப்பதில்லை. இந்த பூமி ஏராளமான குணங்களால் ஆனது என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன் நீ தேஜஸ்வியான வியாசருடைய பிரபாவத்தால் திவ்ய அறிவாகிய ஞான திருஷ்டியைப் பெற்றுள்ளாய். எனவே, சஞ்ஜயா! நீ பூமியின் குணங்களை வருணனை செய். குருகேஷத்திரத்தில் திரண்டுள்ள வீரர்களின் நகரங்களையும், தேசங்களையும் பற்றி உன்னிடமிருந்து அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன் என்று கேட்டார். சஞ்ஜயனும் திருதராஷ்டிரரிடம் பூமியின் குணங்களை வருணிக்கலானார்.

5.7 சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரிடம் வருணித்தவை

திருதராஷ்டிரர் கேட்டவாறு சஞ்ஜயன், பஞ்சமகா பூதங்கள், சுதர்சன தீவு, பூமியின் விரிவான வருணனை, பூமியின் மலைகள், நதிகள், நாடுகள் வசிக்கும் மக்கள், உத்தரகுரு, பத்ரஸ்வம், மால்யவான் மலைப் பகுதிகள் ரமணக, ஹிரண்யக, சிருங்கவான் மலைகள், ஐராவத வர்ஷத்தின் விரிவான வருணனை, பாரதவர்ஷம், பாரத வர்ஷத்தின் மலைகள், நதிகள், தேசங்கள்,

ஊர்கள், மனிதர்களின் யுகத்திற்கேற்ற ஆயுள், குணங்கள், நான்கு யுகங்கள், ஜம்புத் வீபத்தின் விஸ்தாரம், சாகத்தீவு அங்குள்ள மலைகள், தேசங்கள், ஊர்கள், குசம், க்ரௌஞ்சம், புஷ்கரம் ஆகிய தீவுகளில் உள்ள மலைகள், வர்ஷங்கள், நான்கு திக்கஜங்கள், ராகு, சந்திர, சூரியர்களின் விஸ்தாரம், சுற்றளவு, பருமன் ஆகியவற்றின் அளவுகள் இவற்றைச் சாஸ்திரங்களின் கூற்றுப்படி மன்னருக்கு விரிவாக எடுத்துரைத்தார். இவை சஞ்ஜயன் என்ற தலைப்பில் விரிவாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

5.8 சஞ்ஜயன் போரில் பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டதைத் தெரிவித்தல்; திருதராஷ்டிரர் அமுதபடி வினா விடுத்தல்

கௌரவ, பாண்டவ சேனைக்கு இடையே போர் தொடங்கிப் பத்து நாட்கள் கழிந்தன. பத்தாம் நாள் போரில் பரத வம்சத்தின் பிதாமகர் பீஷ்மர் சிகண்டியால் கொல்லப்பட்டு, உயிர் தரித்து அம்புப் படுக்கையில் சயனம் கொண்டிருப்பதைச் சஞ்ஜயன் துயரத்துடன் திருதராஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தார். இதனைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரர் அமுதவாறு பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டது எவ்வாறு நிகழ்ந்தது எனத் தெரிந்து கொள்ள விரும்பினார். பல்வேறு வினாக்களை சஞ்ஜயன் முன் வைத்தார். “சஞ்ஜயா! குருகுலத்தின் மிகச் சிறந்தவரும், என் தந்தை போன்றவரும் இந்திரனைப் போன்ற பராக்கிரமம் கொண்டவருமான பிதாமகர் பீஷ்மர் தேரில் இருந்து எவ்வாறு விழுந்தார்? பீஷ்மர் இன்றி இன்று நம் நம்முடைய படையின் நிலை எவ்வாறு உள்ளது? உன்னுடைய மனநிலை எவ்வாறு உள்ளது. போருக்கு அவர் புறப்பட்டபோது அவருக்கு முன்னும், பின்னும் சென்ற வீரர்கள் யார் யார் பீஷ்மரை எதிர்த்துத் தடுத்தது யார்? பத்து நாட்கள் பகைவரின் சேனையை அழித்த பீஷ்மர் என் தீய ஆலோசனை காரணமாக புயலில் விழுந்த மரம் போல பூமியில் கிடக்கிறார். அவர் இதற்கு ஒருபோதும் தகுந்தவரல்ல.

சஞ்ஜயா! துரோணாசாரியார் உயிருடன் இருக்கும்போது பீஷ்மர் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டார்? பரசுராமராலும் வெல்ல முடியாத மகாவீரர் பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டதைக் கேட்டு எனக்கு அமைதி கிடைக்கவில்லை. சிகண்டி முதலிய பாண்டவ வீரர்கள் தாக்கும்போது கௌரவர்கள் அனைவரும் பீஷ்மரை விட்டு விலகவில்லையே? சத்தியம், மேதா, நீதி என்ற அப்ரமேய சக்திகள் நிரம்பிய பீஷ்மர் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டார். கரை கடலைத் தடுப்பது போல எந்த வீரன் அவரைத் தடுத்தான். யார் யார் அவரது தேரின் வலது சக்கரத்தையும், இடது சக்கரத்தையும் காப்பாற்றினார்கள்? பீஷ்மர் பிரஜாபதியான பிரம்மாவைப் போல வெல்ல முடியாதவர் எனும்போது பாண்டவர்கள் எவ்வாறு அவரை அழித்தனர்?

யாருடைய பராக்கிரமத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு என்னுடைய புதல்வர்கள் பெரும் சேனையுடன் புறப்பட்டனரோ அவர் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டார்?

பீஷ்மர் பிறந்ததும் உலகப் புகழ் பெற்ற சாந்தனு மகாராஜா சோகத்தையும், அச்சத்தையும் துறந்தார். அறிவாளியும், அனைவருக்கும் நம்பிக்கை அளிப்பவரும் வேத வேதாந்தங்களின் தத்துவத்தை அறிந்தவருமான பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டதாக எவ்வாறு கூறுகிறாய்? அம்பாவின் காரணமாகப் போருக்கு வந்த பரசுராமர் பீஷ்மரால் தோற்கடிக்கப்பட்டார். அத்தகைய பெரும் வீரர் சிகண்டியால் கொல்லப்பட்டாரா? சிகண்டி பரசுராமரை விட அதிக தேஜஸும் பலபராக்கிரமம் கொண்டவன் போலும். என் புதல்வனின் சேனை விதவைப் பெண்ணைப் போல உதவியற்றதாகிவிட்டது. இடையன் இல்லாத பசுக்கூட்டம் போல என் சேனை இப்போது பிரமை அடைந்திருக்கும். பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டதால் என் புதல்வர்கள் துயரத்தால் மிகவும் கவலைப்படுவார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். என் இதயம் இரும்பினால் ஆனது. அதனால்தான் இச்செய்தியை கேட்டும் இன்னும் பிளக்காமல் இருக்கிறது. சஞ்ஜயா! காலனின் சக்தி பெரியது. உலகால் மீற முடியாதது. பீஷ்மரையே நான் நம்முடைய தரப்பு வெற்றிக்குப் பெரிதும் நம்பியிருந்தேன். இப்போது என் புத்திரர்களின் நிலைக்காக நான் பெரும் கவலையோடு துயருறுகிறேன். இன்று அதர்மம் தர்மத்தை விடப் பலமுடையதாகத் தெரிகிறது. ஏன் எனில் பாண்டவர்கள் தங்கள் குல முதியவரும் குருவுமானவரைக் கொன்று ராஜ்யத்தைப் பெற விரும்புகிறார்கள்.

சஞ்ஜயா! பீஷ்மர் வீழ்ந்த பின் துரியோதனன் என்ன யோசித்தான்? நம் தரப்பிலும், பகை தரப்பிலும் இந்தப் போரில் நீதி இருக்கும் என்று தோன்றவில்லை பாண்டவர்கள் பீஷ்மரைக் கொன்று ராஜ்யத்தைப் பெற விரும்புகிறார்கள். அல்லது நாமும் அந்த மகாராஜி பீஷ்மரைக் கொல்வித்து ராஜ்யத்தை அடைய விரும்புகிறோம். கூடித்திரிய தர்மத்தில் நிலைத்த என்னுடைய புதல்வர்கள் பாண்டவர்களுக்கு எந்தக் குற்றமும் செய்யவில்லை. பீஷ்மர் யாராலும் தோற்கடிக்க முடியாதவர். அவரைப் பாண்டவர்கள் எவ்வாறு தடுத்தனர்? அவர்கள் எவ்வாறு படைதிரட்டி எவ்வாறு போர் புரிந்தனர்? பீஷ்மர் வதம் செய்யப்பட்ட பின் துரியோதனன், கர்ணன், துச்சாதனன், சகுனி அனைவரும் என்னென்ன கூறினார்கள்? பீஷ்மரைத் தவிர இன்னும் யார் யார் கொன்று வீழ்த்தப்பட்டனர் என்பது அனைத்தையும் கூறு. பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டதால் என் புதல்வர்களுக்கு நிகழவுள்ள நஷ்டத்தினால் என் மனதில் பெரும் கவலை பீடித்துள்ளது. பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டபின் துரியோதனன் அடைந்த துயரத்தைக் கூறு. முட்டாள்

தூரியோதனனுடைய அறியாமை காரணமாக அந்தப் போரில் நியாய, அநியாய விஷயங்கள் சம்பவித்தன. அவை அனைத்தையும், பீஷ்மரின் போர் நிகழ்வையும் கௌரவ-பாண்டவர்களின் போரையும் வரிசையாகக் கூறு” என்று திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் கேட்டார்.

5.9 சஞ்ஜயன் போர் விவரங்களைத் தெரிவித்தல்

போரின் 18 நாள் நிகழ்ச்சிகளும் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரருக்கு வருணிப்பதாகவே சொல்லப்படுகிறது. தூரியோதனன் துச்சாதனனிடம் பீஷ்மரைக் காப்பாற்ற, பாதுகாக்கக் கூறுதல், பீஷ்மரைப் பாதுகாப்பதற்காகச் செய்யப்பட்ட ஏற்பாடுகள், கௌரவ மகாரதிகள் போருக்கு முன்னேறுதல், அவர்களுடைய வியூகம், வாகனம், கொடி முதலியவற்றின் வருணனை, பாண்டவர்களின் வஜ்ரம் என்ற வியூகம், அதற்குப் பீமசேனன் முன்னிலைப்படுத்தப்படுதல். இரு சேனைகளின் நிலை, கௌரவ சேனையின் புறப்பாடு, கௌரவ சேனையைக் கண்டு யுதிஷ்டிரர் கவலை கொள்ளுதல், அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அருளால் வெற்றி பெற முடியும் என ஆறுதல் அளித்தல் அனைத்தையும் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரிடம் விவரித்தார்.

அதன்பின் சஞ்ஜயன் பாண்டவர்களின் தரப்பு விவரங்களைத் தெரிவித்தார். யுதிஷ்டிரர் தனது சேனையின் வியூகம் அமைத்து, மகரிஷிகளின் ஆசிகளைப் பெற்றுப் பிராமணர்களுக்குத் தானம் வழங்கித் தேரில் ஏறியதைத் திருதராஷ்டிரருக்குக் கூறினார். பின்னர், அர்ஜுனன், பீமன் இவர்களுடைய புகழையும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ஆணைப்படி அர்ஜுனன் துர்க்காதேவியை வணங்கித் துதித்தது, துர்க்காதேவி பிரசன்னமாகி அர்ஜுனனுக்கு வரம் அளித்ததையும் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரருக்கு எடுத்துக் கூறினார். மேலும் சஞ்ஜயன் கூறினார், “மன்னா! உன்னுடைய தீய புதல்வர்கள் அனைவரும் இந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் அர்ஜுனனுமே நர-நாராயணர்கள் என்பதை அறியவில்லை. அவர்கள் கால பாசத்தால் கட்டுண்டு சமயத்திற்கேற்ற உபதேசங்களையும் கேட்பதில்லை. த்வைபாயனரான வியாசர், நாரதர், கண்வர், பரசுராமர் அனைவரும் உன்னுடைய புதல்வனைத் தடுத்தனர். ஆனால் அவன் அவர்களுடைய பேச்சைக் கேட்கவில்லை. எங்கு நியாயமான நடத்தையும், தேஜஸும், காந்தியும் உள்ளதோ, எங்கு ஹ்ரீ, ஸ்ரீ, புத்தி, தர்மம் ஆகியவை உள்ளனவோ, அங்கேயே ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இருக்கிறார். எங்கே ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இருக்கிறாரோ அங்கே வெற்றியும் உள்ளது” என்றும் கூறினார்.

5.10 சஞ்ஜயன் போர்க்களத்தை வருணிப்பது;

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பகவத் கீதையை அருளுதல்

திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் “எந்தத் தரப்பு வீரர்கள் முதலில் போரில் ஈடுபட்டனர்? யார் யார் தீனர்களாக ஆயினர்? யார் முதலில் போரிட்டவர்கள் என்னுடைய புதல்வர்களா? பாண்டவர்களா? எந்தத் தரப்பு வீரர்களின் குரல் உற்சாகத்துடன் இருந்தது” என்று கேட்டார். சஞ்ஜயன், “இருசேனைகளின் வீரர்களும் மகிழ்ச்சியோடு இருந்தனர். இருதரப்பு வீரர்களின் போர் தொடங்கியதுமே மிகப்பெரிய உயிரிழப்பு நிகழத் தொடங்கியது. போர்க்களத்தில் சங்கம், பேரி முதலிய வாத்தியங்களின் ஒலியும் படைவீரர்களின் உச்சக்குரலும் எங்கும் வியாபித்துக் கொண்டிருந்தது” எனத் தெரிவித்தார். அதன்பின் போர்க்களத்தில் அர்ஜுனுக்கு ஏற்பட்ட சோர்வு, பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனின் மதிமயக்கத்தையும், சோர்வையும் போக்கி ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதையை அருளிச் செய்தது ஆகியவற்றையும் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தார்.

5.11 முதல் நாள் போரில் ச்வேதன் பீஷ்மரால் கொல்லப்படுதல்; திருதராஷ்டிரர் வினா

முதல் நாள் போரில் விராடரின் புதல்வனான சுவேதன் பெரும் பராக்கிரமத்தோடு பீஷ்மரை எதிர்த்துக் கடும்போர் புரிந்த பின் பீஷ்மரின் கொடியை வெட்டி வீழ்த்தினான். கதையால் பீஷ்மருடைய தேர், குதிரை, சாரதியைப் பொடிப் பொடியாக்கினான். இறுதியில் பீஷ்மர் பெரும் பாணம் ஒன்றில் பிரம்மாஸ்திரத்தை மந்திரித்து சுவேதனைக் கொன்றார். இச்செய்தியைச் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரருக்கு வருணித்தார். இதனைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரர் ஆச்சரியமடைந்தார். தானும், பீஷ்மரும், துரோணரும் கிருபர், காந்தாரியும் யாருமே போரை விரும்பவில்லை என்றும், பாண்டவர்களும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் போரை விரும்பவில்லை என்றும், பரசுராமரும், வியாச மகரிஷியும் துரியோதனனுக்கு அறிவுரை கூறியும் அவன் ஏற்கவில்லை என்றும் சஞ்ஜயனிடம் கூறினார். பிறகு ச்வேதன் கொல்லப்பட்டதால் கோபம் கொண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணரோடு, அர்ஜுனன் அங்கு என்ன செய்தார் என்றும் சஞ்ஜயனிடம் கேட்டார். துரியோதனனால் பாண்டவர்களுக்கு மனதில் ஏற்பட்ட கோபத்தைக் கண்டு இரவிலும் பகலிலும் தனக்கு அமைதியில்லை என்றும் தெரிவித்தார். சஞ்ஜயன், மன்னா! இந்தப் போர் நடப்பதற்கு மிகப்பெரிய அநியாயம் உங்களுடையது; இதன் குற்றத்தை முழுவதையும் நீங்கள் துரியோதனனின் தலையில் சுமத்தக்கூடாது. உங்களுடைய அறிவு, வெள்ளம் பெருகியபின் அணைகட்ட முயல்வது போலவும், வீட்டில் தீப்பிடித்த பின் அதை அணைப்பதற்காகக் கிணறு தோண்ட முயற்சிப்பது போலவும் இருக்கிறது” என்று கூறினார்.

இந்நிலையில் மீண்டும் போர் தொடங்கப்பட்டதையும் பெரும்

வில்லாளியான சங்கன் பாண்டவர் பக்கம் இருந்து சல்யனைக் கொல்ல முயன்றதையும், அர்ஜுனன் சங்கனின் உதவிக்கு வந்ததையும் விவரித்தார். பீஷ்மர் பாஞ்சால ராஜன் துருபதனோடு போரிட்டதையும், பாண்டவசேனை பீஷ்மரால் துன்புறுத்தப்பட்டு, சிங்கத்தால் தாக்கப்பட்ட வெள்ளைப் பசுக்களைப்போல காணப்பட்டதையும் சஞ்ஜயன் வருணித்தார். முதல் நாள் போரில் விராடகுமாரர்கள் உத்தரனும், கவேதனும் கொல்லப்பட்டனர். கௌரவர் படை மேலோங்கியிருந்தது.

இரண்டாம் நாள் போரில் பாண்டவர்கள் க்ரௌஞ்சம் என்ற வியூகம் வகுத்தனர். கௌரவர்களும் அதனைத் தடுப்பதற்குரிய வியூகம் அமைத்தனர். பாண்டவ சேனையின் முன் அர்ஜுனன் நின்றார். த்ருஷ்டத்யும்னனுக்கும் துரோணருக்கும் பயங்கரமான போர் நடைபெற்றது. ஆயுதங்களை இழந்து கத்தி கேடயத்துடன் துரோணரைத் தாக்க முயன்ற த்ருஷ்டத்யும்னன் வெற்றி பெற முடியவில்லை. பீமசேனன் கலிங்கசேனையைக் கலக்கி சக்ரதேவன், பானுமான் ஆகியோரைக் கொன்றார். பீஷ்மர் பீமனைத் தாக்கத் தொடங்கினார். சாத்யகியால் பீஷ்மரின் சாரதி கொல்லப்பட்டான். பீஷ்மர் போர்க்களத்தில் இருந்து விலகினார். துரியோதன குமாரன் லக்ஷ்மணன் அபிமன்யுவுடன் கடும் போர் புரிந்தான். துரியோதனன் சேனை அபிமன்யுவைச் சூழ்ந்து கொண்டது. அபிமன்யுவைக் காப்பாற்ற வந்த அர்ஜுனனால் தாக்கப்பட்ட கௌரவ சேனை பேரழிவைச் சந்தித்தது. மாலை வந்தது. பீஷ்மர் படைகளை விலக்கிக் கொண்டார். இவையனைத்தையும் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரருக்கு எடுத்துரைத்தார்.

5.12 சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரருக்கு மூன்றாம் நாள் போரை விவரித்தல்

சஞ்ஜயன் மூன்றாம் நாள் போரைத் திருதராஷ்டிர மன்னருக்கு விவரிக்கலானார். மூன்றாம் நாள் கௌரவர் கருட வியூகம் அமைத்தனர். பாண்டவர் அர்த்த சந்திர வியூகம் அமைத்தனர். இருதரப்பு சேனைகளும் பயங்கரமாகப் போர் புரிந்தனர். பீமன் கடோத்கஜன் சேகிதான், சாத்யகி அனைவரும் கௌரவர்களை விரட்டினர். துரியோதனன் கடோத்கஜனை எதிர்க்க வந்தான். பீமனும் கடோத்கஜனும் துரியோதனனின் சேனையை எதிர்த்தனர். பீமனின் பாணத்தால் துளைக்கப்பட்ட துரியோதனன் மூர்ச்சையானான். சாரதி அவனைப் போர்க்களத்தில் இருந்து விலக்கினான். ஒருபுறம் த்ருஷ்டத்யும்னனும் யுதிஷ்டிரரும் கௌரவ சேனையைத் தாக்கினர். அபிமன்யுவும் சாத்யகியும் சகுனியின் சேனை முழுவதையும் அழிக்கலாயினர்.

இச்சமயம் மயக்கம் தெளிந்த துரியோதனன் தனது சேனை போர்க்களத்தில் இருந்து திரும்பிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டான். பிதாமகர் பீஷ்மரிடம் சென்றான். அவரைக் குறை கூறினான். பாண்டவர்களிடம் அன்பு கொண்டு அவர் தனக்காகப் போரிடவில்லை என்றும் குற்றம் சாட்டினான்.

போர் தொடங்கும் முன்பே இதைத் தெரிவித்திருந்தால் தான் கர்ணனுடன் வேறு முடிவை எடுத்திருப்பேன் என்றான். பீஷ்மர் கோபம் கொண்டார். பாண்டவர்கள் வெல்ல முடியாதவர்கள் எனத் துரியோதனனிடம் தான் முன்பே கூறியதை நினைவுட்டினார். இயன்ற வரை போர் புரிவதாக உறுதியளித்தார். மிகக் கடுமையாகப் போர் புரியலானார். எல்லாத் திசைகளிலும் அவரே காணப்பட்டார். பாண்டவ சேனையைச் சிதறடித்தார்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ஜானர்களையும் காயப்படுத்தினார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் மனம் கலங்கியது; அர்ஜுனன் பிதாமகரிடம் அன்பு கொண்டு மென்மையாகப் போரிடுவதைப் பார்த்தார். பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரின் சேனை அனைத்தையும் அழித்து விடுவார் என நினைத்தார். தன் உதவிக்கு வந்த சாத்யகியிடம் தானே போர் செய்து பீஷ்மரைக் கொல்லுவதற்காகக் கூறினார். சுதர்சன சக்கரத்தை ஏந்தினார். பீஷ்மரை நோக்கி ஓடினார். பீஷ்மர் ஆனந்தத்துடன் மாதவா! என்னைக் கொல்லுங்கள்; மூவுலகிலும் என் புகழை அதிகரியுங்கள் என்று அழைத்தார். அதற்குள் பகவானைத் தொடர்ந்து வந்த பார்த்தன் பகவானின் கைகளைப் பற்றினார்; திருவடிகளை வணங்கினார். தான் கௌரவர்களைக் கொல்லுவதாகத் தன் புதல்வர்கள், சகோதரர்கள் மீது சபதம் செய்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் திரும்பினார். அதன் பின் காண்டீவத்தை ஏந்தி அர்ஜுனன் செலுத்திய அம்புகள் திசையை மூடின; உயிர்களைக் கொன்று குவித்தன; ரத்த ஆறு பெருகியது; வைதரணி நதியைப்போல அது இருந்தது. மனிதமேதம் நுரையாகவும், யானை, குதிரையுடன் உடல்கள் அந்நதியின் கரையாகவும் தோன்றின. போரின் முடிவில் அர்ஜுனனால் ஆயிரக்கணக்கான கௌரவர் மாண்டனர். மாலை வந்தது. போர் நிறுத்தப்பட்டது. கௌரவ சேனையில் அர்ஜுனன் வீரமே பேச்சாக இருந்தது. இச்செய்திகள் அனைத்தையும் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரருக்குக் கூறினார்.

5.13 நான்காம் நாள் போர்; சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரிடம் கூறுபவை

நான்காம் நாளில் பீஷ்மர் பாம்பு போன்ற வியூகம் அமைத்ததைச் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரருக்குக் கூறினார். முதலில் அர்ஜுனனுக்கும், பீஷ்மருக்கும் போர் நடந்தது. அபிமன்யு போர்க்களத்தில் காட்டிய பராக்கிரமம், த்ருஷ்டத்யும்நன் வீரம்; அவர் சலனின் புதல்வனைக் கொன்றது. த்ருஷ்டத்யும்நனுடன் சல்யன் போர் செய்தது, சல்யன் தன் மருமகன்கள் நகுல-சக தேவருடன் போரிட்டது. பீமசேனனை துரியோதனன் சகோதரர்களுடன் எதிர்த்தது. துரியோதனன் மகதத்தின் பெரும் யானைப் படையை ஏவியது, பாண்டவர்களுடன் பீமசேனன் மகதத்தின் யானைப் படையை அழித்தது, அபிமன்யு மகத மன்னனைக் கொன்றது, திருதராஷ்டிரர் புதல்வர்கள் 14 பேர் பீமசேனனோடு போரிட்டது. அவர்களில் எட்டுப் பேரை பீமன் கொன்றது, பகதத்தன் பீமசேனனைத் தாக்கியது, கடோத்கஜன் களம்

புகுந்தது. கலோக்கஜனின் பேராற்றலையும், கௌரவசேனை காயம்பட்டுக் களைப்படைத்திருந்ததையும் உணர்ந்து பீஷ்மர் போரை விலக்கிக் கொண்டு படைத்தளம் திரும்பியது அனைத்தையும் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரருக்கு விவரித்தார்.

5.14 திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் வினா எழுப்பதல்; சஞ்ஜயன் பதில்

தன்னுடைய சேனையின் பின்னடைவைக் கேட்ட திருதராஷ்டிர மன்னர் கவலை கொண்டார். சஞ்ஜயனிடம் கூறலானார், “சஞ்ஜயா! விதுரர் கூறியவாறே அனைத்தும் நடக்கிறது. பாண்டவர்கள் வீரர்களில் சிறந்த பீஷ்மர் முதலிய மகாரதிகளோடு போர் புரிகிறார்கள்? எந்தக் காரணத்தால் அவர்களை வதைக்க முடியவில்லை. யார் அவர்களுக்கு வரமளித்தது? அவர்கள் என்னுடைய சேனையை அழிக்கும் விஷயத்தைக் கேட்டு என்னால் சகித்துக் கொள் முடியவில்லை. பாண்டவர்கள் ஏன் வதைக்க முடியாதவர்கள்? என்னுடைய புதல்வர்கள் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? போர்க்களத்தில் என் புதல்வர்களைக் காப்பாற்றும் எந்த வீரனையும் நான் காணவில்லை. என்னுடைய புதல்வர்களின் அழிவிற்கான சமயம் நிச்சயம் வந்துவிட்டது. என் வினாவிற்கு உண்மையான பதிலைக் கூறு? போர்க்களத்தில் இருந்து விலகிய துரியோதனனும், கௌரவ மகாரதிகளும் என்ன தீர்மானம் செய்தனர்” என்று கேட்டார்.

சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரருக்குப் பதில் உரைத்தார். “மகாராஜா! நான் கூறுவதைக் கேட்டு, பாண்டவர்களின் சக்திக்கும், கௌரவர்களின் தோல்விக்கும் காரணத்தைத் தீர்மானித்துக் கொள்ளுங்கள். பாண்டவர்களிடம் மந்திரம் ஏதும் இல்லை. அவர்கள் மாயையைச் செய்வதுமில்லை. அவர்கள் நியாயப்படி போர் செய்கிறார்கள். அவர்கள் தர்மப்படி வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள். தர்மபலத்தின் காரணமாகவே அவர்கள் பலமுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். தர்மம் உள்ள இடத்திலேயே வெற்றியும் இருக்கிறது. உங்களுடைய புதல்வர்களும் பாவச் சிந்தனையுடன் மறுக்கப்பட்ட கர்மங்களில் ஈடுபட்டுள்ளனர். அதனால்தான் போரில் நஷ்டம் அடைகிறார்கள். உங்களுடைய புதல்வர்கள் நீசர்களைப் போலப் பாண்டவர்களிடம் குரூரமாகவும் கபடமாகவும் நடந்து வந்துள்ளனர். ஆனால் உங்கள் புதல்வர்களின் குற்றங்கள் அனைத்தையும் பாண்டவர்கள் மறந்துள்ளனர்; மறைத்துள்ளனர். அப்படியும் பாண்டவர்களுக்கு உங்கள் புதல்வர்கள் மதிப்பளிக்கவில்லை. அவர்கள் செய்த பாவ கர்மங்களுக்கான பலன் இப்போது கிடைத்துள்ளது. தாங்களும் தங்கள் புதல்வர்களோடு அநீதியின் பலனை அனுபவியுங்கள். விதுரரும், பீஷ்மரும், துரோணரும், நானும் கூடப்

பலமுறை உங்களைத் தடுத்துள்ளோம். ஆனால் நீங்கள் ஒருபோதும் புரிந்து கொள்ளவில்லை. இவ்வாறு கூறிய சஞ்ஜயன் அன்று இரவு துரியோதனனுக்கும் பீஷ்ம பிதாமகருக்கும் இடையே நடந்த விஷயங்களைக் கூறினார்.

5.15 சஞ்ஜயன் பீஷ்ம-துரியோதன உரையாடலைத் திருதராஷ்டிரருக்குக் கூறியது

துரியோதனன் அன்று இரவு பீஷ்மரிடம் வந்தான். அவரிடம், “மகாரதிகளான உங்களால் பாண்டவர்கள் முன் நிற்க முடியாததற்கு என்ன காரணம்? யாருடைய ஆதரவுடன் பாண்டவர்கள் எங்களை வென்று விடுகிறார்கள்” என்று கேட்டான். பீஷ்மர் அவனுக்குப் பதிலுரைத்தார். தான் பலமுறை துரியோதனனைப் பாண்டவர்களோடு சமாதானம் செய்து கொள்ளுமாறு கூறியும் அவன் அதை ஏற்காததைச் சுட்டிக்காட்டினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பரமாத்மாவின் வடிவம். பிரம்மா பூமியில் அவதரித்து அரக்கர்களை அழிக்க வேண்டும் எனப் பகவான் நாராயணனை வேண்டியது; பகவான் அதனை ஏற்றுக் கொண்டு வாசுதேவ கிருஷ்ணனாக அவதரித்துள்ளது. பிரம்மாவின் ஸ்துதி, நர நாராயணர்களான ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களிடம் துரியோதனன் துவேஷம் கொள்வது; ஸ்ரீ ஹரியின் பெருமைகள்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் மகிமைகள், பிரம்ம ரிஷிகளும் தேவர்களும் உரைத்த பிரம்மபூத ஸ்தோத்திரம் என அனைத்தையும் பீஷ்மர் விரிவாகக் கூறியது, இறுதியாக நர நாராயணர்களே ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களாக அவதரித்ததை அறிந்து தான் துரியோதனனை எச்சரித்து, அவர்கள் போரில் வெல்ல முடியாதவர்கள் என்பதைத் தெரிவித்து, துரியோதனனைப் பாண்டவர்களுடன் சமாதானம் செய்து கொள்ளக் கூறியது, இல்லையெனில் நீ அழிந்து விடுவாய் என எச்சரித்தது எனப் பீஷ்மர் துரியோதனனுக்கு கூறிய அனைத்தையும் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரருக்குக் கூறினார்.

5.16 சஞ்ஜயன் ஐந்தாள் நாள் போரை விவரித்தல்

சஞ்ஜயன் ஐந்தாள் நாள் போரை விவரித்தார். பீஷ்மர் மகர வியூகம் வகுத்தது பாண்டவர் ராஜாளி வியூகம் வகுத்தது; துரோணர் சாத்யகி போர், பீஷ்மர் சிகண்டியை விலக்கியது; பீஷ்மர்-பீமசேனன் இடையே நடைபெற்ற கடும்போர்; காண்டீப வில்லுடன் அர்ஜுனன் செய்த பராக்கிரமம்; பீஷ்மர் அர்ஜுனன் இடையிலான போர் எந்தெந்தப் பாண்டவ வீரர் எந்தெந்த கௌரவ வீரருடன் போர் புரிந்தார் என்ற செய்தி, பீஷ்மர் கௌரவர் சேனையைத் தாக்கிய பீமனைத் தடுத்தது; சாத்யகியைத் தாக்கி சாரதியைக்

கொன்றது, விராடர்-பீஷ்மர் இடையிலான போர், அஸ்வத்தாமா அர்ஜுனுக்கு இடையேயான போர், துரியோதனன்-பீமன்; அபிமன்யு-லக்ஷ்மணன் ஆகியோர்களுக்கிடையே நடைபெற்ற த்வந்த யுத்தம்; சாத்யகி-பூரிச்ரவாவிற்கிடையே நடைபெற்ற பெரும் போர்; பூரிச்ரவா-சாத்யகியின் பத்து புதல்வர்களைக் கொன்றது; பீமசேனன் சாத்யகியைப் பாதுகாத்தது; அர்ஜுனன் துரியோதனனின் பெரும் சேனையை அழித்தது, மாலை வந்ததும் பீஷ்மர் தன் சேனையை விலக்கிக் கொண்டது அனைத்தையும் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரருக்கு தன் திவ்ய திருஷ்டியால் கண்டு விவரித்தார்.

5.17 ஆறாம் நாள் வியூக அமைப்பைச் சஞ்ஜயன் மன்னருக்குத் தெரிவித்தல்

ஆறாம் நாள் பாண்டவ சேனை ‘மகர’ வியூகத்தில் அமைக்கப்பட்டது. கௌரவ சேனையைப் பீஷ்மர் ‘க்ரௌஞ்ச’ வியூகத்தில் அமைத்தார். இவ்விரு சேனைகளிலும் முக்கிய வீரர்கள் அவரவர் வியூகத்தில் எந்த எந்த இடத்தில் நின்றனர் என்பதைச் சஞ்ஜயன் கூறினார். பிறகு துரோணாசாரியாருக்கும் பீமனுக்கும் இடையே நடைபெற்ற போரை விவரித்தார். துரோணர் பீமனைத் தாக்கியதையும், பாண்டவ சேனை துரோணர், பீஷ்மர் தாக்குதலை எதிர்கொள்ள முடியாமல் பின்னிட்டதையும் கூறினார். இச்சமயம் திருதராஷ்டிர மன்னன் கௌரவ சேனையைப் பற்றிச் சஞ்ஜயனிடம் கூறலானார்.

5.18 திருதராஷ்டிரர் கௌரவ சேனையின் சிறப்பைப் புகழ்ந்து கூறுதல்

இந்நிலையில் திருதராஷ்டிரர் சிறப்பாகத் திரட்டப்பட்ட தன் பெரும் சேனையைப் பற்றிச் சஞ்ஜயனிடம் புகழ்ந்து கூறலானார். “சஞ்ஜயா! நமது சேனை பலவகையிலும் குணமுடையது; பல அங்கங்களுடையது; பல வகையாகத் திரட்டப்பட்டது; சாஸ்திரப்படி வியூகம் அமைக்கப்பட்டது. அது, அமோகமானது. நம்முடைய சேனை எப்போதும் மகிழ்ச்சியுடன் இருக்கிறது. எந்தத் தீய பழக்கத்திலும் சிக்கவில்லை. நம்மிடம் பணிவாகவே இருந்து வருகிறது. இந்தச் சேனையின் வீரர்கள் யாரும் அதிக முதியவருமல்ல; மிகச் சிறுவனுமல்ல; மிக மெலிந்தவனுமல்ல; மிகப் பருமானானவனும் அல்ல. உயரமான விரைந்து செயல்படும் வீரர்களே உள்ளனர். இச்சேனையின் ஒவ்வொரு வீரனும் சக்தியும் சாரமும் உள்ளவன். பிணியற்றவன் அனைவரும் கவசமணிந்து அஸ்திர சாஸ்திரங்களைப் பெற்றவர்கள்.

ஒவ்வொரு வீரனும் கத்திச்சண்டையும், மல்யுத்தமும், கதாயுதப் பயிற்சியும் கொண்டவர்கள். போரில் தேர்ந்தவர்கள். பலவகை ஆயுதங்களைப்

பிரயோகிப்பதில் வல்லவர்கள். அதிகம் தேகப் பயிற்சி செய்தவர்கள். தனுர் வேதத்திலும் அஸ்திரப் பயிற்சியிலும் வல்லவர்கள். யானை, குதிரை முதலிய வாகனங்களில் ஏறவும், இறங்கவும், முன்னேறவும், பின்னால் செலுத்தவும், ஆயுதங்களால் அடிக்கவும் முற்றுகை இடவும் கெட்டிக்காரர்கள். யானை, குதிரை, தேர் முதலிய சவாரிகள் போர் யாத்திரை மூலம் நன்கு பரிசோதிக்கப்பட்டவை. ஒவ்வொரு வீரனுக்கும் தகுதிக்கேற்ப சம்பளம் அளிக்கப்படுகிறது. இவ்வீர்கள் யாரையும் சாதாரண உபகாரத்தால், உறவினர் என்னும் காரணத்தால், நட்பாலோ, வலியவோ சேனையில் சேர்த்துக் கொள்ளவில்லை. நல்ல குலத்தினர் அல்லாதவர்களும் இச்சேனையில் சேர்க்கப்படவில்லை. நமது சேனையில் உள்ள அனைவரும் செழுமையுடையவர்கள்; சிறந்தவர்கள். அனைவருக்கும் நம் பக்கமிருந்து சிறப்பாக உபகாரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவர்கள் அனைவரும் புகழ் உடையவர்கள்; தைரியமுடையவர்கள்.

லோகபாலர்களுக்கு ஈடான வீரர்களால் இந்த சேனை வளர்த்து போஷிக்கப்படுகிறது. தனது வீரத்திற்காகப் பிரசித்தியுடன் மதிக்கப்பட்டுள்ள வீரர்களே, அத்தகைய கூடித்திரியர்களே, தங்கள் விருப்பத்துடன் சேனையுடனும் சேவகருடனும் நம்மிடம் வந்துள்ளனர். அவர்கள் மூலமே இந்தச் சேனை பாதுகாக்கப்படுகிறது. நமது இந்த சேனை பெரும் கடலைப் போன்றது. கடலில் எல்லாப் பக்கங்களில் இருந்தும் நதிகள் வந்து சேருவதைப் போல, தேர்களும், யானைகளும் இதில் வந்து சேர்ந்துள்ளன. போர்வீர்கள் இச்சேனை எனும் கடலின் நீராவார். வாகனமே இக்கடலின் அலையாகும். அஸ்திர சஸ்திரங்களே நீர்வாழ் உயிர்கள். கடலை ஒத்த இச்சேனை பார்க்க எல்லையில்லாதது. எப்போதும் கர்ஜனை செய்து கொண்டிருக்கிறது.

5.19 திருதராஷ்டிரரின் கவலை

இவ்வாறு சேனையை வருணித்த திருதராஷ்டிரர் கவலையுடன் சஞ்ஜயனிடம் கூறலானார். “துரோணாசாரியார், பீஷ்மர், க்ருதவர்மா, கிருபாசாரியார், ஜயத்ருதன், பகதத்தன், விகர்ணன், சகுனி, அஸ்வத்தாமா முதலிய முக்கிய வீரர்களாலும் மற்ற சக்தி மிக்க மக்களாலும் எனது சேனை எப்போதும் பாதுகாப்போடு இருக்கிறது. அத்தகைய சேனை கூடப் போரில் கொல்லப்பட்டது என்றால் இதில் நமது பழைய விதியே காரணமாகும். சஞ்ஜயா! இந்தப் புவியில் இத்தனை பெரிய சேனையின் கூட்டத்தை மனிதர்கள் ஒருபோதும் பார்த்திருக்க மாட்டார்கள். பழைய கால பாக்கியவான்களான ரிஷிகளும் பார்த்திருக்க மாட்டார்கள். இத்தனை பெரிய சேனைக்கூட்டம் சஸ்திர செல்வத்தோடிருந்தும் போரில் அழிந்து

கொண்டிருக்கிறது இதில் பாக்கியக் குறைவே காரணமாக இருக்க முடியும்.

சஞ்ஜயா! எனக்கு அனைத்தும் விபரீதமாகத் தோன்றுகிறது. இத்தகைய பயங்கர சேனை கூடப் பாண்டவர்களை வெல்ல முடியவில்லை. நிச்சயம் பாண்டவர்களுக்காகத் தேவர்கள் வந்து எனது சேனையுடன் போரிடுகிறார்கள். அதனால்தான் ஒவ்வொரு நாளும் அது கொல்லப்படுகிறது. விதுரன் கூறிய நன்மைக்கான விஷயங்களை முட்டாளான என் மகன் துரியோதனன் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. மகாத்மா யுதிஷ்டிரர் அனைத்தும் அறிந்தவர் என்று நினைக்கிறேன். இப்போது நடப்பதனைத்தும் அவர் பார்வைக்கு முதலிலேயே தெரிந்திருக்கிறது. சஞ்ஜயா! இது எல்லா வகையிலும் இவ்வாறுதான் நடைபெற இருந்தது. படைப்பவன் அமைத்துள்ளதை யாரும் மாற்ற முடியாது” என்று கூறினார்.

5.20 திருதராஷ்டிரருக்குச் சஞ்ஜயன் பதிலுரைத்தல்

மன்னரின் சொற்களைக் கேட்ட சஞ்ஜயன் பதிலுரைத்தார், “மன்னா! தங்களுடைய குற்றத்தாலேயே இந்தச் சங்கடத்தை அடைந்துள்ளீர்கள். தர்ம அதர்மக் கலப்பினால் ஏற்படும் குற்றங்களைத் தாங்கள் உணர்ந்தீர்கள். ஆனால் துரியோதனன் உணரவில்லை. மன்னா! தங்கள் குற்றத்தாலேயே இன்று பாண்டவர்களோடு போர் தொடங்கியுள்ளது. தாங்கள் செய்த பாவத்தை இன்று அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இகலோகத்திலும் பரலோகத்திலும் தான் செய்த கர்மத்தின் பலனைத் தானே அனுபவிக்க நேருகிறது. ஆகவே தாங்கள் எதைச் செய்தீர்களோ அதன் பலன் கிடைத்துள்ளது. மன்னா! இந்தச் சங்கடத்துடன் போரின் உண்மை விவரத்தை நான் கூறுகிறேன்” என்று கூறிப் போர்க்கள நிகழ்வுகளை விவரிக்கலானார்.

ஆறாம் நாளன்று பீமன் துரியோதனனின் சகோதரர்களுடன் நிகழ்த்திய போர், த்ருஷ்டத்யும்னன் பீமசேனனின் உதவிக்கு விரைந்தது; பீமசேனைக் காப்பாற்றியது, த்ருஷ்டத்யும்னன் துரோணாசாரியாருடன் நிகழ்த்திய போர், பீமசேனனுக்கும் துரியோதனனுக்கும் இடையிலான போர், துரியோதனன் பீமசேனனிடம் தோல்வியடைந்தது; அபிமன்யுவும், திரௌபதியின் புதல்வர்களும் விகர்ணன், சித்ரசேனன், துரியோதனன் ஆகியோருடன் போர் செய்தது; துச்சாதனனுக்கும் கேகய ராஜகுமாரர்களுக்கும் நடைபெற்ற போர் அபிமன்யு விகர்ணனைக் காயப்படுத்தியது, திரௌபதியின் புதல்வர்கள் துர்முகன், ஐயத்சேனன், துஷ்கர்ணன் ஆகியோருடன் போர் செய்தது துர்முகன் முதலியோர் கேகய ராஜகுமாரர்களுடன் நடத்திய போர் அனைத்தையும் திருதராஷ்டிரருக்குச் சஞ்ஜயன் விவரித்தார். பீமசேனனும், த்ருஷ்டத்யும்னனும் கௌரவ சேனையை அன்று பெருமளவில் அழித்து விட்டதையும் கூறினார்.

5.21 ஏழாம் நாள் போரைச் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிர மன்னருக்கு விவரித்தல்

ஏழாம் நாள் போரைச் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரருக்கு விவரித்தார். பீஷ்மர் ஏழாம் நாள் 'மண்டலம்' என்னும் வியூகம் அமைத்தது; யுதிஷ்டிரர் தன்னுடைய சேனையை 'வஜ்ரம்' என்ற வியூகத்தில் நிறுத்தியது. அர்ஜுனன் திரிகர்த்த மன்னன் சுசர்மாவை வென்றது, அர்ஜுனன்-பீஷ்மர் இடையே நடைபெற்ற போர், துரோணர்-விராடர் போர். துரோணர் விராடரின் புதல்வன் சங்கனைக் கொன்றது, அஸ்வத்தாமா சிகண்டி இருவருக்குமான போர், சாத்யகி அரக்கன் அலம்புஷனோடு போர் செய்தது, அலம்புஷன் தோல்வி, த்ருஷ்டத்யும்னன் துரியோதனன் இருவரும் நிகழ்த்திய யுத்தம், பீமசேனன் க்ருதவர்மாவை வென்றது. இராவான்-விந்த அனுவிந்தர் போர்; விந்தர்களின் தோல்வி பகதத்தன் கடோத்கஜனைத் தோற்கச் செய்தது, நகுல-சகதேவர் தம் மாமன் சல்யனுடன் போர் செய்து சல்யனை வென்றது, யுதிஷ்டிரர் கலிங்க மன்னன் ச்ருதாயுவைப் போரில் வென்றது; சேகிதான்-கிருபாசாரியார் இருவரும் ஒருவரோடொருவர் தாக்கிப் போர் செய்தமை; இருவரும் மூர்ச்சையடைந்து விழுதல்; பூரிச்ரவா-த்ருஷ்டகேது இடையிலான போர்; த்ருஷ்ட கேதுவின் தோல்வி, அபிமன்யு கௌரவ சகோதரர்களுடன் போர் புரிந்தமை, அர்ஜுனன் த்ரிகர்த்தன் சுசர்மாவின் சகோதரர்களையும், பாதுகாவலர்களையும் கொன்றுவிடுதல் பாண்டவர் ஐவரும் பீஷ்மர் முதலிய மகாரதிகளுடன் போர் செய்தல், யுதிஷ்டிரர் கோபத்துடன் சிகண்டியை பீஷ்மரை அழிக்கத் தூண்டியது, சிகண்டி பீஷ்மரை வதம் செய்ய முயன்றது, பீமசேனன்-ஐயத்ருதன் போர், பீஷ்மர்-யுதிஷ்டிரர் போர்; த்ருஷ்டத்யும்னன், சாத்யகி இருவரும் விந்த-அனுவிந்தருடன் நிகழ்த்திய போர்; பின்னர் அன்றைய போர் முடிவுக்கு வந்தது ஆகிய அனைத்து விவரங்களையும் சஞ்ஜயன் விவரித்தார்; திருதராஷ்டிரர் தெரிந்து கொண்டார்.

5.22 திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயன் மூலம் எட்டாம் நாள் போர் பற்றித் தெரிந்து கொள்வது

மறுநாள் காலை இருதரப்பு சேனை வியூகத்தையும், போர்க்கள நிகழ்வுகளையும் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரருக்கு விவரித்தார். கௌரவ சேனையை பீஷ்மர் கடல் போன்ற கூர்மம் என்ற வியூகத்தில் அமைத்தார். பாண்டவசேனை த்ருஷ்டத்யும்னனால் 'ச்ருங்காடக்' என்ற நாற்சந்தி வடிவ வியூகத்தில் நிறுத்தப்பட்டது. பீஷ்மர்-பீமன் இடையிலான போர்; பீமன் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர் சுனாபன் முதலிய எட்டு பேரைக் கொன்றது. துரியோதனன் பீஷ்மரிடம் கவலையுடன் கூறியவை, பீஷ்மரின் பதிலுரை, பாண்டவ கௌரவ முக்கிய வீரர்களின் போர். இராவான் சகுனியின்

சகோதரர்களைக் கொல்லுதல், அலம்புஷன் இராவானைக் கொன்றுவிடுதல், இவற்றை கூறினார்; திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் கூறினார், “சஞ்ஜயா! பீமசேனனின் ஒரு நாள் போரிலேயே என்னுடைய புதல்வர்கள் பலர் கொல்லப்பட்டனர். பீஷ்மர், துரோணர், பகதத்தன், அஸ்வத்தாமா போன்ற பெரும் வீரர்கள் இருந்தும் என்னுடைய புதல்வர்கள் கொல்லப்படுகின்றனர். இதற்குத் துர்பாக்கியமே காரணம். முட்டாள் துரியோதனன் நானும், பீஷ்மரும், விதுரரும், காந்தாரியும் கூறிய நன்மைக்குரிய சொற்களைக் கேட்கவில்லை. அதற்கே இந்தப் பலன் கிடைத்துள்ளது” எனக் கவலையுடன் பேசினார். சஞ்ஜயன்,” விதுரர் சூதாடுவதில் இருந்து தங்கள் புதல்வர்களைத் தடுக்குமாறு கூறினார். விதுரர், பீஷ்மர், துரோணர் ஆகிய நன்மை விரும்பிகளின் சொற்களை ஏற்காததாலேயே இத்தகைய அழிவு நடைபெறுகிறது என்று பதிலிறுத்தார். மேலும் போர் நிகழ்ச்சிகளை விவரிக்கலானார்.

கடோத்கஜன்-துரியோதனன் இடையிலான போர், கடோத்கஜன் கௌரவ மகாரதிகளுடன் செய்த போர், துரியோதனன்-பீமசேனன் போர், நீலன்-அஸ்வத்தாமா இடையில் நடந்த போர்; கடோத்கஜன் அஸ்வத்தாமாவுடன் போர் செய்தது; துரியோதனன் பீஷ்மரிடம் கவலையுடன் கூறியவை, பீஷ்மரின் பதில் உரை, பகதத்தன்-பீமன்; கடோத்கஜன்-பகதத்தன் இடையிலான போர், இராவான் கொல்லப்பட்டதால் அர்ஜுனன் கோபம், துயரம் கொண்டு பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கூறுதல்; பீஷ்மர்-பாண்டவர்கள் போர்; பீமன் மீண்டும் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் ஒன்பது பேரைக் கொன்றுவிடுதல்; அபிமன்யு-அம்பஷ்டன் போர் இவற்றைச் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரருக்கு விவரித்தார். அன்றைய போர்க்களத்தின் கோரமான காட்சியை வருணித்தார். பின்னர் அன்றைய போர் முடிந்து அனைவரும் திரும்பியதையும் சஞ்ஜயன் கூறினார்.

எட்டாம்நாள் போர் முடிந்து இரவில் துரியோதனன் பீஷ்மரைச் சந்தித்ததையும், பாண்டவர்களிடம் இரக்கம் காட்டுவதனால் போரில் இருந்து விலகி விடுமாறு பீஷ்மரைக் கேட்டுக் கொண்டதையும் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரருக்குத் தெரிவித்தார். பீஷ்மர் சிகண்டியைத் தவிர மற்ற அனைவரையும் போர்க்களத்தில் கொன்றுவிடுவேன் அல்லது அவர்களால் கொல்லப்படுவேன் என்று துரியோதனனுக்கு உறுதியளித்ததையும் சஞ்ஜயன் எடுத்துரைத்தார்.

5.23 ஒன்பதாம் நாள் போரைச் சஞ்சயன் விவரித்தல்

சஞ்ஜயன் ஒன்பதாம் நாள் நடைபெற்ற போரைத் திருதராஷ்டிரருக்கு விவரித்தார். பீஷ்மர் கௌரவ சேனையை ‘சர்வோபத்ரம்’ என்ற வியூகத்தில்

அமைத்தது; அபிமன்யு வராகரூபம் தரித்த விஷ்ணு பகவான் கடலில் பிரவேசித்ததுபோலக் கௌரவ சேனையில் பிரவேசித்து இரண்டாவது அர்ஜுனன் போலப் பராக்கிரமம் காட்டியது, அலம்புஷன் அபிமன்யு இடையிலான போர்; அலம்புஷன் அபிமன்யுவிடம் தோற்று ஓடியது; அஸ்வத்தாமா-சாத்யகி இருவருக்கும் இடையில் நடைபெற்ற போர்; அர்ஜுனன்-துரோணருக்கு இடையில் நடைபெற்ற போர். அர்ஜுனன் சுசர்மாவை வென்றது, பீமசேனன் யானைப்படையை அழித்தது, பீஷ்மர் பாண்டவசேனையுடன் போர் செய்தது; போர்க்களத்தின் தோற்றம் அர்ஜுனன்-த்ரிகர்த்தன்; அபிமன்யு-சித்ரசேனன்; துரோணர்-துருபதன், சகுனி-யுதிஷ்டிரர் மற்றும் நகுல-சகதேவர் ஆகியோருக்கிடையில் நடைபெற்ற போர், சகுனியின் தோல்வி; பாண்டவர்கள் சல்யனுடன் செய்த போர்; பீஷ்மர் பாண்டவ சேனையைத் தோல்வியுறச் செய்தது; பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் அவர் செய்த சபதத்தை நினைவூட்டிப் பீஷ்மரைக் கொல்லச் சொல்வது; அர்ஜுனன் அரை மனதுடன் விருப்பமன்றிப் பீஷ்மரோடு போர் செய்தது; பகவான் வாசுதேவன் தானே பீஷ்மரைக் கொல்ல விரைந்தது; பீஷ்மர் வாசுதேவனால் கொல்லப்பட விரும்பியது; அர்ஜுனன் பகவானைத் தடுத்து நிறுத்தித் தானே பீஷ்மரைக் கொல்வேன் என்று உறுதியளித்தது. அதன்பின் நடந்த பெரும்போரில் பீஷ்மர் பாண்டவசேனையைப் பெரிதும் அழித்து எறும்புகளைப் போல மிதித்து நசுக்கிக் கொன்றது அனைத்தையும் மன்னருக்குத் தெரிவித்தார்.

போர் முடிந்த பிறகு பீஷ்மரைக் கண்டு கவலை கொண்ட யுதிஷ்டிரர், பீஷ்மரை எவ்வாறு கொல்லுவது என்று ஆலோசனை மேற்கொண்டார். பின் சகோதரர்களுடனும், வாசுதேவனுடனும் பீஷ்மரிடம் சென்றார். அவரைக் கொல்லுவதற்கான வழியைக் கேட்டார். பீஷ்மர் சிகண்டியை முன்னிறுத்திப் போர் புரியுமாறும் அச்சமயம் அர்ஜுனன் தன்னைப் பாணங்களால் வதைக்கலாம் என்றும் தான் கொல்லப்படுவதற்குரிய வழியினைப் பாண்டவர்களிடம் கூறினார். இந்நிகழ்ச்சியையும் பீஷ்மர் தன்னைக் கொல்லும் உபாயத்தைத் தானே பாண்டவர்களிடம் கூறியதையும் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரருக்குத் தெரிவித்தார்.

5.24 பத்தாம் நாள் போர்ச் செய்திகளைச் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரருக்குத் தெரிவித்தல்

பத்தாம் நாள் போரின் செய்திகளைச் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரருக்குச் சொல்லத் தொடங்கினார். பத்தாம் நாள் போர் தொடங்கியதுமே பாண்டவர்கள் சிகண்டியை முன்னிறுத்திப் பீஷ்மரை வீழ்த்த எண்ணினர் பீஷ்மர் தன் உயிரின் ஆசையைத் துறந்து பாண்டவர்களையும், பாஞ்சால,

சிருஞ்ஜயர்களையும் கடுமையாகத் தாக்கினார். காட்டுத் தீயைப் போலப் பாண்டவ சேனையைப் பொசுக்கலானார். சிகண்டி அவரை அடித்த போதும் பீஷ்மர் அவனைப் பொருட்படுத்தவில்லை. அர்ஜுனன் அடிக்கடி சிகண்டியிடம் பீஷ்மரைக் கொல்லுமாறு உற்சாக மூட்டிக் கொண்டிருந்தார். துரியோதனன் பீஷ்மரிடம் அவரைத் தங்களுக்கு ஆதாரமானவர் என்று கூறித் தங்கள் சேனையைப் பாண்டவர்களிடம் இருந்து காப்பாற்றி அடைக்கலம் அளியுங்கள் என்று வேண்டினான். பீஷ்மர் ஒன்று நான் பாண்டவர்களைக் கொன்று விடுவேன். அல்லது பாண்டவர்களால் கொல்லப்பட்டு உன்னுடைய உணவின் கடனில் இருந்து விடுபடுவேன் என்று கூறினார். திருதராஷ்டிரரின் புதல்வர்கள் பீஷ்மரை நாற்புறமும் சூழ்ந்து பாதுகாத்தனர்.

இருசேனைகளின் முக்கிய வீரர்களும் கடுமையாகத் தாக்கிக் கொண்டனர். அர்ஜுனனுக்கும் துச்சாதனுக்கும் கடுமையான போர் நடைபெற்றது. துச்சாதனன் போரில் பெரும் வீரத்தை வெளிப்படுத்தி வாசுதேவனையும், அர்ஜுனனையும் காயப்படுத்தினான். பாண்டவர்கள் அனைவரையும் தனியாகவே எதிர்த்தான். அர்ஜுனனிடமிருந்து பீஷ்மரைக் காப்பாற்றிக் கொண்டிருந்தான். அர்ஜுனனிடம் தோல்வியுற்றபோதும் போரில் இருந்து விலகாமல் தொடர்ந்து போரிட்டுக் கொண்டு இருந்தான். பாண்டவ-கௌரவ சேனையின் மகாரதிகளுக்கிடையே த்வந்த யுத்தம் நடைபெற்றது.

இச்சமயம் துரோணர் பாண்டவ சேனையைத் தாக்க முற்பட்டார். அவர் முன் பல தீய சகுனங்கள் தோன்றின. இந்தத் தீய அறிகுறிகளால் பீஷ்மருக்குத் துன்பம் விளையக்கூடும் என்று கருதிய துரோணாசாரியார் தன் மகன் அஸ்வத்தாமாவைப் பீஷ்மரைப் பாதுகாக்குமாறும், த்ருஷ்டத்யும்னனை எதிர்த்துப் போரிடுமாறும் கட்டளையிட்டார். பீமசேனன் கௌரவ பக்கத்து பத்து முக்கிய ரதிகளுடன் தனியாகவே போரிட்டார். பின்னர் பீமசேனனும் அர்ஜுனனும் கௌரவ சேனையுடன் பெரும்போர் புரிந்தனர். இச்சமயம் பத்து நாட்கள் தொடர்ந்து போரிட்டு பல்லாயிரக்கணக்கான நாம, கோத்திரம் அறியாத வீரர்களைக் கொன்று குவித்த பிதாமகர் பீஷ்மர் தன் வாழ்க்கையின் மீதே வெறுப்பும் எரிச்சலும் கொண்டார். போர்க்களத்தில் தான் விரைவில் கொல்லப்பட வேண்டும் என்று விரும்பினார். இனி போரில் சிறந்த வீரர்களைக் கொல்லக் கூடாது என்று எண்ணினார். யுதிஷ்டிரரிடம் அர்ஜுனனையும், பாஞ்சாலர்களையும், ச்ருஞ்ஜயர்களையும் முன்னிறுத்தித் தன்னைக் கொல்ல முயற்சி செய்யுமாறு கூறினார். யுதிஷ்டிரரும் தன் சேனையிடம் பீஷ்மரைக் கொல்லுமாறு ஆணையிட்டார்.

இதனைக் கண்ட துரியோதனன் தன் சேனையிடம் பீஷ்மரைக் காப்பாற்ற ஆணையிட்டான். அர்ஜுனன் சிகண்டியை முன்நிறுத்திப் பீஷ்மரோடு போர் புரிந்தார். துச்சாதனன் பீஷ்மரைப் பாதுகாத்தான். சாத்யகி-அஸ்வத்தாமா; த்ருஷ்டகேது-பௌரவன்; அபிமன்யு-துரியோதனன்; விராடர்-ஐயத்ருதன்; யுதிஷ்டிரர்-சல்யன் ஆகியோருக்கிடையே த்வந்த்யுத்தம் நடைபெற்றது. பீமசேனன் யானைப்படையை அழித்துக் கொண்டிருந்தார். சிகண்டி தொடர்ந்து பீஷ்மரைத் தாக்கிக் கொண்டிருந்தான். பீஷ்மர் அவனைப் பொருட்படுத்தவில்லை. துரியோதனன் தன் வீரர்களிடம் அர்ஜுனனை எதிர்த்துப் போர் புரிந்து கௌரவ சேனைக்கு ஆதாரமான பீஷ்மரைக் காப்பாற்றக் கட்டளையிட்டான். கௌரவசேனை அர்ஜுனன் மீது பாய்ந்தது. ஆயிரக்கணக்கான பாணங்களைச் சிருஷ்டி செய்த அர்ஜுனன் துச்சாதனனின் குதிரைகளையும் சாரதியையும் கொன்று அவனையும் காயப்படுத்தினார். கிருபாசாரியார், விவிம்சதி, விகர்ணன், சல்யன் அனைவரையும் தோற்றோடச் செய்தார்.

அர்ஜுனனின் மீது இச்சமயம் பீஷ்மர் திவ்யாஸ்திரத்தை ஏவ முற்பட்டார். சிகண்டி இடையில் வந்து பீஷ்மர் முன் நின்றான். பீஷ்மர் தன் அஸ்திரத்தைச் சுருக்கிக் கொண்டார். அர்ஜுனன் தன் பாணத்தால் பீஷ்மரை மூர்ச்சையடையச் செய்தார். மீண்டும் உணர்வு பெற்ற பீஷ்மரும், தனஞ்ஜயனும் தங்கள் பராக்கிரமத்தைக் காட்டிக் கொண்டிருந்தனர். இச்சமயம் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீஷ்மரைக் கொல்லுமாறு அர்ஜுனனுக்கு உற்சாகமூட்டினார். பீஷ்மர் மீண்டும் பாண்டவர்களைத் துயரக்கடலில் மூழ்கச் செய்தார். அர்ஜுனன் ஒருவரே அவர்களைக் காப்பாற்றினார். பாண்டவர்கள் பீஷ்மரையும் கௌரவர்கள் அர்ஜுனனையும் குறிக்கோளாக வைத்துப் போர் புரிந்தனர். பீஷ்மர் தன் பாணங்களால் சாத்யகி, பீமசேனன், விராடர், அர்ஜுனன், துருபதன், த்ருஷ்டத்யும்னன் ஆகிய ஆறு மகாரதிகளையும் மிகவும் காயப்படுத்தினார். அர்ஜுனன் கோபத்துடன் பீஷ்மரின் வில்லை வெட்டிவிட்டார்.

பீஷ்மர் மீண்டும் மீண்டும் வேறு வில்லை எடுத்துத் தாக்கத் தொடங்கினார். அவை அனைத்தையும் அர்ஜுனன் வெட்டிவிட்டார். பீஷ்மர் எடுத்த சக்தி ஆயுதத்தையும் அர்ஜுனன் அழித்துவிட்டார். இச்சமயம் பீஷ்மர் மனத்திற்குள் பாண்டவர்களைக் கொல்லக்கூடாது என்று தீர்மானித்தார். தான் மரணத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் நேரம் வந்துவிட்டது என்று எண்ணினார். வானத்தில் இருந்த ரிஷிகளும், வசுக்களும் அவரது தீர்மானப்படியே செய்யுமாறு அசரீரி வாக்கினால் தெரிவித்தனர். அவ்வாக்கினைப் பீஷ்மரும், வியாசரின் அருளால் சஞ்ஜயனும் மட்டுமே கேட்டனர். பீஷ்மர் தேரில் இருந்து விழ விரும்பினார். சிகண்டி அவரைப் பாணத்தால் அடித்தான்.

அப்போதும் பீஷ்மர் மலைபோல் அசையாமல் நின்றார். இதே நேரத்தில் அர்ஜுனன் நூற்றுக்கணக்கான பாணங்களால் பீஷ்மரைத் தாக்கினார். அப்பாணங்கள் அனைத்தும் அர்ஜுனனுடையவையே என்பதை அவற்றின் வேகத்தைக் கொண்டு பீஷ்மர் அறிந்து கொண்டார். சிகண்டியின் பாணங்களால் அவர் உயிரிழக்க விரும்பவில்லை. அர்ஜுனனாலேயே வீழ்த்தப்பட விரும்பினார். தொடர்ந்து பாணங்கள் பீஷ்மரைத் தாக்கின. பகல் பொழுது சிறிதே மீதம் இருந்தது. பீஷ்மர் கிழக்குத் திசையில் தலை இருக்குமாறு தேரில் இருந்து கீழே விழுந்தார்.

அதே நேரத்தில் ஆகாயத்தில் இருந்து தேவர்களும், புவியில் இருந்த மன்னர்களும் ஆகாஹாரம் செய்தனர். பீஷ்மர் தேரில் இருந்து விழுந்ததைக் கண்ட துரியோதனன் முதலிய கௌரவர்களின் இதயமும் கீழே விழுந்துவிட்டது. தேரில் இருந்து விழுந்த பீஷ்மரின் உடல் பூமியைத் தொடவில்லை. அர்ஜுனனின் பாணங்கள் அவரது சரீரம் பூமியை ஸ்பரிசிக்காதவாறு தாங்கிப்பிடித்துக் கொண்டிருந்தன. அச்சமயம் பீஷ்மர் எவ்வாறு துக்ஷிணாயனத்தில் மரணத்தை ஏற்றுக் கொண்டார் என்ற ஒலி வானில் கேட்டது. பீஷ்மர் நான் இன்னும் உயிரோடு தான் இருக்கிறேன் என்று கூறினார். தான் விரும்பிய நேரத்தில் மரணமடைய வரத்தினைத் தன் தந்தையிடம் பெற்ற கங்கை மைந்தன் உத்தராயண காலம் வரை உயிர் தரிக்க விரும்பினார். அப்போது பீஷ்மரின் தாய் கங்காதேவியால் மாணசரோவரிலிருந்து அன்னப் பறவைகள் ரூபத்தில் அனுப்பப்பட்ட மகரிஷிகள் அங்கு வந்தனர். அவர்களிடம் பீஷ்மர் உத்தராயணத்திலேயே தான் உயிர் துறப்பேன் எனத் தெரிவித்தார்.

துரியோதனன் துச்சாதனன் மூலம் துரோணருக்குச் செய்தியைத் தெரிவித்தான். துரோணர் மூர்ச்சையுற்றுப் பின் தெளிந்தார். இரு தரப்பிலும் போர் நிறுத்தப்பட்டது. அனைவரும் பீஷ்மரைத் தரிசிக்க அவரிடம் வந்தனர். துரியோதனன் மருத்துவர்களை அழைத்துப் பீஷ்மரின் உடலில் இருந்த அம்புகளை எடுத்து அவருக்கு ஆறுதலளிக்க முயற்சித்தான். பீஷ்மர் அதை மறுத்துவிட்டார். தான் உத்தராயணம் வரும் வரை அம்புப் படுக்கையிலேயே இருப்பேன் எனத் தெரிவித்தார். பின் தொங்கும் தன் தலைக்குத் தலையணை வேண்டினார். மன்னர்கள் அளித்த மெல்லிய துணிகளான தலையணையை மறுத்து விட்டார். அர்ஜுனனைத் தலையணை இணைக்க வேண்டினார். பார்த்தனும் காண்டீபத்தை ஏற்றிப் பாணங்களால் பீஷ்மருக்குத் தலையணை இணைத்தார். பின்னர் பீஷ்மர் வேண்டியவாறு அவரைச் சுற்றி அகழி அமைத்துப் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளைச் செய்து அனைவரும் கூடாரங்களுக்குத் திரும்பினர்.

மறுநாள் காலை அனைவரும் பீஷ்மரின் சேவைக்கு வந்தனர்.

வேதனையால் தளர்ந்திருந்த பீஷ்மர் தண்ணீர் என்றார். மன்னர்கள் உணவும், இனிய நீரும் அளித்தனர். பீஷ்மர் இனி இவ்வுலகத்தில் எந்த போகத்தையும் ஏற்கமாட்டேன். நான் பூமியில் இருந்து உயர எழும்பிவிட்டேன். உத்தராயணத்திற்காகக் காத்திருக்கிறேன் என்று அவற்றை மறுத்துவிட்டார். பின்னர் அர்ஜுனனை அழைத்துத் தாகம் தணிக்க வேண்டினார். அர்ஜுனனும் பீஷ்ம பிதாமகரை வணங்கித் தன் தேரில் ஏறி அவரை வலம் வந்து காண்டீபத்தை நான் ஏற்றிப் பாணத்தில் பர்ஜன்யாஸ்திரத்தை இணைத்துப் பீஷ்மரின் வலது பக்கம் அதனை எய்தார். அவ்வஸ்திரம் பூமியைத் துளைத்த அளவில் அமுதம் போன்ற, இனிய தூய, நறுமணமுள்ள நீர்த்தாரை மேல் எழுந்தது. அந்த தூய நீர்த்தாரை பீஷ்மரின் தாகத்தைத் தணித்து அவரைத் திருப்தியுறச் செய்தது.

பீஷ்மர் இச்சமயம் துரியோதனனிடம் அர்ஜுனனின் ஆற்றலைச் சுட்டிக்காட்டி அர்ஜுனனை வெல்ல இயலாது என்றார். பின்னர் போர் தன்னோடு முடியட்டும் என்றும் இறந்தவர்கள் போக எஞ்சியவர்கள் மகிழ்வுடன் வாழ வேண்டும் என்றும் துரியோதனனிடம் கூறினார். அத்துடன் பாண்டவருக்குப் பாதி ராஜ்யம் அளித்து விடுமாறும், யுதிஷ்டிரர் இந்திரப்பிரஸ்தம் செல்லட்டும் என்றும் சமாதானமே உனக்கு நன்மையையும் புகழையும் அளிக்கும் என்றும் சொன்னார். என் சொற்கள் உனக்கு விருப்பமளிக்கவில்லை என்றால் அதற்கு நீ பச்சாதாபப்பட வேண்டி வரும் என்றும் அனைவருடைய வாழ்வும் முடிவுக்கு வந்துவிடும் என்றும் கூறிச் சமாதானத்தை ஏற்று அன்புடனும், புகழுடனும் வாழ்வாய் எனக் கூறினார்.

ஆனால் பீஷ்மரின் சொற்கள் துரியோதனனுக்குப் பிடிக்கவில்லை. மேலே சொல்லப்பட்ட விவரங்கள் அனைத்தையும் திருதராஷ்டிரர் இடையிடையே வினா எழுப்பியதற்கேற்ப வியாசரின் அருளால் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரருக்கு விவரித்தார்.

6. துரோண பருவம்

தனது பெரிய தந்தை பீஷ்மர் வீரப் படுக்கையில் வீழ்ந்ததைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரர் பெரும் கவலையிலும் சோகத்திலும் ஆழ்ந்தார். அமைதி இழந்து தவித்தார். தனது புதல்வர்களின் வெற்றியை விரும்பித் துயரத்துடன் அழுது கொண்டிருந்தார். அப்போது திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம், பீஷ்மருக்குப் பிறகு எந்த வீரனைக் கௌரவர்கள் தங்கள் சேனாபதியாக்கிக் கொண்டனர்? அவர்கள் என்ன செய்தனர்? என்று கூறுமாறு கேட்டார். சஞ்ஜயனும் மன்னிடம் கூறத் தொடங்கினார். “மன்னா! பீஷ்மர் கொல்லப்பட்ட பின் உங்களுடைய புதல்வர்களும், பாண்டவர்களும் தனித்தனியாகக் கவலைப்பட்டனர். பீஷ்மர் இன்றிக் கௌரவசேனை நட்சத்திரங்கள் இல்லாத ஆகாயம் போலவும், காற்றில்லாத வானத்தைப் போலவும், பயிரற்ற பூமியைப் போலவும், ஆதரவற்ற விதவைப் பெண்ணைப் போலவும், வறண்டு விட்ட நதியைப் போலவும் ஆயிற்று. அவர்கள் தைரியம் இழந்தனர். அச்சமயம் கௌரவர்கள் கர்ணனைப் பற்றிச் சிந்திக்கலானார்கள். கர்ணனே பீஷ்மரைப்போல் பராக்கிரமம் உடையவன் என்பதால் அனைவரும் கர்ணா! கர்ணா! என்று அழைத்தனர். துரியோதனனிடம் தாமதம் செய்யாமல் கர்ணனை அழைக்குமாறு கூறினார்கள்” என்றார்.

சஞ்ஜயனின் சொற்களைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரர் கர்ணன் அங்கு வந்தானா? என்னுடைய புதல்வர்களின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றினானா? என்று வினவினார்? சஞ்ஜயன் மேலும் விவரங்களை மன்னருக்குத் தெரிவித்தார். “மன்னா! கௌரவர்களைக் காப்பதற்காகக் கர்ணன் துரியோதனனிடம் செல்ல விரும்பினான். பீஷ்மர் வீழ்ந்ததைக் கேட்டுக் கர்ணனும் துயரம் கொண்டான். பீஷ்மர் துரியோதனனுடைய சேனையைப் போர்க்களத்தில் காப்பாற்றியதைப் போலத் தானும் கௌரவ சேனையைக் காப்பாற்ற உறுதி பூண்டான். தன்னுடைய சாரதியிடம் தேரைச் சித்தப்படுத்த ஆணையிட்டான். யானைச் சங்கிலியுடன் தாமரை சேர்ந்த கொடியுடைய தன் தேரில் அளவற்ற ஆயுதங்களை நிரப்பச் சொன்னான். போருக்கு அவசியமான பொருட்களுடன் கண்ணாடி, தயிர் நிறைந்த தங்கப் பாத்திரம் ஆகிய சுப சின்னங்களையும், மாலைகளையும், மலர்களையும் கொண்டு வரச் சொன்னான். பிறகு போருக்குரிய அணிகலன்களையும், கவசங்களையும் அணிந்து வெற்றி யாத்திரைக்காகப் போர் முரசு கொட்டச் செய்து தேரில் ஏறினான்.

தன் தேரில் ஏறிய கர்ணன் பீஷ்மர் அம்புப் படுக்கையில் இருந்த மைதானத்திற்குச் சென்றான். அவரைக் கண்டு வணங்கினான். தான்

போருக்கு ஆயத்தமானதையும் அவருடைய அனுமதியையும் ஆசியையும் வேண்டி வந்துள்ளதையும் தெரிவித்தான். பீஷ்மரைப் புகழ்ந்து அவருடைய அனுமதி கிடைத்தால் தான் அர்ஜுனனைக் கொன்று விடுவேன் என்றான். அதிகம் பேசும் கர்ணனின் பேச்சைக் கேட்ட பீஷ்மர், இடத்திற்கும், காலத்திற்கும் ஏற்ற சொற்களைக் கர்ணனிடம் கூறினார். கர்ணனுடைய வெற்றியையும், வீரத்தையும் பாராட்டினார். துரியோதனனுக்கு ஆதாரமாகி அனைவரையும் காப்பாற்று. நான் உனது நன்மைக்காக உனக்கு ஆசி அளிக்கிறேன் என்று கூறிக் கர்ணனை வாழ்த்தினார். பின்னர் கர்ணன் விரைந்து துரியோதனனிடம் வந்து சேர்ந்தான்” எனக் கர்ணன் பீஷ்மரிடம் ஆசியும் அனுமதியும் பெற்றதைத் திருதராஷ்டிரருக்குச் சஞ்ஜயன் தெரிவித்தார்.

சஞ்ஜயன் அதன் பிறகு நிகழ்ந்தவற்றையும் திருதராஷ்டிரர் விவரிக்கலானார். “மன்னா! துரியோதனனைச் சேர்ந்த கர்ணனிடம் அவன் இப்போது நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் எனக் கேட்டான். கர்ணன் மன்னனான நீயே அதைக் கூற வேண்டும் என்றான். துரியோதனனும் விரைவில் கௌரவ சேனைக்குச் சேனாபதி நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் தகுதியானவரைக் கர்ணனே கூற வேண்டும் என்றும் கேட்டான். கர்ணனும் எல்லா நற்குணங்களும் நிரம்பிய ஆசாரியார் துரோணரே சேனாபதி பதவிக்குத் தகுதியானவர் எனத் தெரிவித்தான். கர்ணனின் சொற்படியே துரியோதனன் துரோணரை வணங்கி அவருடைய அனுமதியைப் பெற்று அவரைக் கௌரவ சேனையின் சேனாபதியாக அபிஷேகம் செய்வித்தான் என்று சஞ்ஜயன் சேனாபதி நியமனத்தைத் தெரிவித்தார். தொடர்ந்து அன்றைய போர்ச் செய்திகளையும் விவரிக்கலானார்.

6.1 துரோணர் வரமளிக்க விரும்புதலும்; துரியோதனன் கேட்ட வரமும்

அப்போது தான் சேனாபதியாக்கப்பட்டதால் மகிழ்ந்த துரோணாசாரியார் துரியோதனன் தான் விரும்பிய ஒன்றை வரமாகப் பெற்றுக் கொள்ளுமாறு கூறினார். துரியோதனன் உடனே கர்ணன், துச்சாதனனுடன் ஆலோசனை மேற்கொண்டான். பிறகு ஆசாரியாரிடம் கூறலானான். ஆசாரியாரே, தாங்கள் எனக்கு வரம் கொடுப்பதனால் யுதிஷ்டிரரை உயிரோடு பிடித்து என்னிடம் அளியுங்கள் என்றான். துரோணர் துரியோதனனிடம் யுதிஷ்டிரரைக் கொல்லுங்கள் என்று கூறாமல் உயிரோடு பிடித்து வரச் சொல்வது ஏன்? யுதிஷ்டிரர் உயிரோடு இருக்கவும், உன்னுடைய குலத்தைக் காத்துக் கொள்வதற்காகவா? அல்லது அவர்களுக்கு ராஜ்யத்தை திருப்பியளித்துச் சகோதர பாவத்தை நிலை நிறுத்துவதற்காகவா? என்று கேட்டார்.

6.2 துரியோதனனின் உள்ளக் கிடக்கை; துரோணரின் தந்திரம்

உடனே துரியோதனன் தன் உள்ளக் கிடக்கையை வெளிப்படுத்தி விட்டால் யுதிஷ்டிரர் போர்க்களத்தில் கொல்லப்படுவதால் எனக்கு வெற்றி கிடைக்காது. யுதிஷ்டிரர் கொல்லப்பட்டால் மற்ற பாண்டவர்கள் நம் அனைவரையும் 'வதம்' செய்து விடுவார்கள். பாண்டவர்கள் அனைவரும் கொல்லப்பட்டாலும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ராஜ்யத்தைப் பிடுங்கித் திரௌபதிக்கோ, குந்திக்கோ கொடுத்து விடுவார் யுதிஷ்டிரரை உயிருடன் பிடித்து வந்தால் அவரை மறுபடி சூதில் வென்று கானகம் அனுப்பி விடலாம். அவரது சகோதரர்களாகிய பாண்டவர்களும் காட்டிற்குச் சென்றுவிடுவர். என்னுடைய வெற்றி நீண்ட காலம் தொடரும் என்று கூறினான். துரியோதனனுடைய கபட எண்ணத்தைத் துரோணர் உணர்ந்து கொண்டார். தானும் தந்திரத்துடன் ஒரு நிபந்தனையைத் துரியோதனனுக்குத் தெரிவித்தார். அர்ஜுனன் போர்க்களத்தில் இருந்து விலக்கப்பட்டால் தான் யுதிஷ்டிரரைக் கைது செய்து விடுவேன் என்றார். ஏதாவது உபாயத்தின் மூலம் அர்ஜுனனைப் போர்க்களத்தில் இருந்து விலக்கிவிடு. இரு நாழிகைக்குள் யுதிஷ்டிரரைப் பிடித்து உன் முன் கொண்டு வருவேன் என்று துரோணர் துரியோதனனிடம் கூறினார். அர்ஜுனன் போரில் இருந்து விலகமாட்டார். எனவே தான் தன் சபதத்தை நிறைவேற்ற அவசியமில்லை எனத் தந்திரத்துடன் துரோணர் பேசினார்.

துரோணர், தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரைப் பிடித்து வருவதாகச் செய்த சபதத்தினைத் துரியோதனன் தன் படைவீரர் அனைவரும் அறியச் செய்தான். இதனை ஒற்றர்கள் வாயிலாக யுதிஷ்டிரர் தெரிந்து கொண்டார். அர்ஜுனனிடம் துரோணரின் எண்ணம் நிறைவேறாமல் செய்ய வேண்டும். என்னை விட்டு விலகாமல் இன்று போர் செய்ய வேண்டும் என்று கட்டளையிட்டார். அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் அளித்துப் பேசினார். எக்காரணத்தாலும் குருவான ஆசாரியாரை நான் கொல்லமாட்டேன். அதேபோலப் போர்க்களத்தில் தங்களை விட்டு விலகவும் மாட்டேன் என யுதிஷ்டிரருக்கு உறுதியளித்தார். தொடர்ந்து இருசேனையிலும் வியூகம் அமைக்கப் பட்டதையும், கௌரவ பாண்டவ சேனைகள் உற்சாகத்தோடு போருக்கு முன்னேறியதையும் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரருக்கு விவரிக்கலானார்.

6.3 போருக்கான வியூகம்

சேனாபதியாக நியமிக்கப்பட்ட பின் துரோணர் கௌரவ சேனையைச் சுகட வியூகத்தில் அமைத்தார். கர்ணன் சேனையின் முன் அதன் உற்சாகத்தை அதிகரித்தவாறு சென்றான். கர்ணனுக்குப் பின் துரியோதனனுடன், மத்ர, த்ரிகர்த்த, அம்பஷ்ட, ப்ரதீச்ய, உதீச்ய, மாளவ, சிபி தேச மன்னர்கள்

தங்கள் வீரர்களுடன் சென்றனர். துரோணாசாரியாரை கிருபர். க்ருதவர்மா, சித்ரசேனன், விவிம்சதி, துச்சாதனன் ஆகியோர் பாதுகாத்தனர். பாண்டவர் பக்கம் யுதிஷ்டிரர் தன் சேனையைக் 'க்ரௌஞ்ச' வியூகத்தில் அமைத்தார். வியூகத்தின் முன் பகுதியில் வானரக்கொடி பறந்த தேரில் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், அர்ஜுனனும் நின்றிருந்தனர். கௌரவ சேனையின் நின்ற கர்ணனும், பாண்டவ சேனையின் முன் நின்ற அர்ஜுனனும் ஒருவரை ஒருவர் வதம் புரிய விரும்பிப்பார்த்துக் கொண்டனர்.

6.4 முக்கிய வீரர்களின் போரைச் சஞ்ஜயன் வருணித்தல்

வியூக அமைப்பின் பின் போர் தொடங்கியதும் அன்றைய போரில் முக்கியமான வீரர்களின் போர் பற்றியும் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரருக்குக் கூறலானார். அன்று சகுனி சுகதேவனுடன் போரிட்டான். இருவரும் கதைகளை ஏந்தி மலைகளைப் போல மோதிக் கொண்டனர். துரோணர் துருபதனுடன் போரிட்டார். விவிம்சதிக்கும் பீமனுக்கும் இடையே பயங்கரப் போர் நிகழ்ந்தது. சல்யன் தன் மருமகன் நகுலனுடன் போர் புரிந்தார். நகுலன் சல்யனை வென்று விட்டார். ஒரு புறம் கிருபாசாரியாருக்கும் த்ருஷ்டகேதுவுக்கும் போர் நடந்தது. இன்னொரு புறம் த்ருஷ்டத்யும்னனும் சுசர்மாவும் போர் செய்தனர். கர்ணன்-விராடர் இடையிலும் துருபதன்-பகதத்தன் இடையிலும், பூரிச்ரவா-சிகண்டி இருவருக்கிடையிலும் போர் நடந்தது. சேகிதான் அனுவிந்தனோடும் லக்ஷ்மணன் கூத்தர தேவனோடும் பௌரவ மன்னன் அபிமன்யுவோடும் போர் புரிந்தனர். அபிமன்யு பௌரவனை தலைமுடியைப் பிடித்து இழுத்துச் சென்றான். அதனைப் பார்த்த ஜயத்ருதன் அபிமன்யுவுடன் போருக்கு வந்தான்.

இதே நேரம் சல்யன் அபிமன்யுவைத் தாக்கினான். சல்யன் செலுத்திய சக்தியைக் கைகளால் பிடித்து அதைக்கொண்டே அபிமன்யு சல்யன் மீது ஏவினான். பாண்டவர்கள் சிம்மநாதம் செய்தனர். உடனே கௌரவ சேனை அபிமன்யுவைத் தாக்கியது. இதனைக் கண்டு பீமசேனன் அபிமன்யுவைக் காப்பாற்ற வந்தார். பீமசேனனுக்கும் சல்யனுக்கும் இடையில் பயங்கர கதைப்போர் நடைபெற்றது. சல்யன் தோல்வியடைந்தார். கௌரவசேனை சிதறியது. இச்சமயம் கர்ணன் மகன் விருஷசேனன்-நகுலன் மகன் சதானீகனுக்கிடையில் போர் நடந்தது. திரௌபதியின் மற்றொரு புதல்வனும் விருஷசேனைத் தாக்கினான். அஸ்வத்தாமா முதலியோர் திரௌபதியின் புதல்வர்களைத் தாக்கினர். புதல்வர்களைக் காப்பாற்ற வந்த பாண்டவர்களுக்கும் கௌரவர்களுக்கும் இடையில் போர் வலுத்தது. யுதிஷ்டிரருடைய சேனையைக் கண்டு கௌரவசேனை பயந்து ஓடியது.

6.5 துரோணர் யுதிஷ்டிரரைப் பிடிக்க விரைதல்

அப்போது கோபம் கொண்ட துரோணாசாரியார் தன் தேரை யுதிஷ்டிரரிடம் செலுத்துமாறு சாரதிக்கு ஆணையிட்டார். சாரதி 'அஸ்வஹ்ருதயம்' என்ற மந்திரத்தைப் பிரயோகித்து குதிரைகளை விரைவாகச் செலுத்தினான். துரோணர் பாண்டவ சேனையில் நுழைத்து யுதிஷ்டிரரைத் தாக்கினார். அப்போது பாஞ்சால வீரன் குமாரன் யுதிஷ்டிரரைப் பாதுகாத்தான். துரோணர் தன் திவ்ய அஸ்திரங்களால் குமாரனைத் தோற்கடித்தார். சிகண்டி, உத்தமௌஜா, நகுல-சகதேவர், யுதிஷ்டிரர், சாத்யகி, விராடர் அனைவரையும் தன் அஸ்திரங்களால் காயப்படுத்தினார்; யுதிஷ்டிரர் அருகில் சென்ற துரோணர் அவரைத் தாக்கிப் பிடிக்க முயற்சித்தான். அப்போது யுகந்தர மன்னன் ஆசாரியாரைத் தடுத்துவிட்டான். உடனே விராடர், துருபதன், சிபி, சாத்யகி, பாஞ்சால நாட்டு வியாக்கரதத்தன், சிம்மசேனன் முதலியோர் துரோணர் வழியைத் தடுத்து விட்டனர். துரோணர் வியாக்கரதத்தன், சிம்மசேனன் ஆகியோர் தலைகளை வெட்டிவிட்டார்.

துரோணர் யுதிஷ்டிரருக்கு அருகில் வந்தார். இன்று துரியோதனின் எண்ணம் நிறைவேறும் என்றே அனைவரும் கூறினர். துரோணர் யுதிஷ்டிரரைச் சிறைப்பிடித்து விடுவார் என்றனர். ஆனால் போர்க்களத்தில் வீழ்ந்து கிடந்த உடல்களைச் சிதைத்தவாறு பேரொலியை எழுப்பிக் கொண்டு தன் தேரில் ஏறி அர்ஜுனன் அங்கு வந்தார். பெரும் அம்புக் கூட்டங்களைத் துரோணர் மீதும் கௌரவ சேனை மீதும் வர்ஷித்தார். அம்புகளால் இருளைப் பரப்பிவிட்டார். இதே இடத்தில் சூரியன் மறைத் தொடங்கியதால் துரோணரும் துரியோதனும் தம்படையைப் போரில் இருந்து விலக்கிக் கொண்டனர். இவ்வாறு பதினோராம் நாள் நடைபெற்ற நிகழ்வுகளையும், போர்க்களக் காட்சிகளையும் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரருக்கு வருணித்தார்.

6.6 பன்னிரண்டாம் நாள் போர் வருணனை

சஞ்ஜயன் பன்னிரண்டாம் நாள் போர் விவரங்களைத் திருதராஷ்டிர மன்னருக்கு விவரித்தார். துரோணர் துரியோதனனிடம் யாராவது ஒரு வீரன் அர்ஜுனனை வலியப் போருக்கு அழைத்துப் போர்க்களத்தில் தனிமைப்படுத்தி விட்டால் தான் யுதிஷ்டிரரைப் பிடிக்க முடியும் எனக் கூறினார். அதன்படி த்ரிகர்த்த மன்னர் சுசர்மா தான் அர்ஜுனனைப் போருக்குத் தனியே அழைத்து விலக்கி விடுவதாகக் கூறி அவ்வாறே செய்தான். பெரும்படையுடன் சுசர்மா அர்ஜுனனை வலிந்து போருக்கு அழைத்துப் போர்க்களத்தின் ஒரு புறத்தில் தனிமைப்படுத்தி விட்டான். சம்சப்தகம் என்ற விரதம் ஏற்றுச் சபதம் செய்த சுசர்மாவும் அவன் சேனையும் அர்ஜுனனிடம் போர் புரிந்தனர். யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனன் இன்றித் துரோணர் தன்னைச் சிறைப்பிடித்துச் சென்றுவிடுவார்

என்று அஞ்சினார். அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரிடம் பாஞ்சால வீரன் சத்யஜித் அவரைப் பாதுகாப்பார் என்று கூறிச் சம்சப்தகர்களுடன் போரிடலானார். இப்போரில் சம்சப்தகன் சுதன்வாவை அர்ஜுனன் வதைத்துவிட்டார்.

ஒருபுறம் அர்ஜுனன் சம்சப்தக வீரர்களைச் சம்ஹாரம் செய்து கொண்டிருந்தபோது, மற்றொருபுறம் துரோணர் யுதிஷ்டிரரைப் பிடிக்க வியூகம் அமைத்தார். துரோணாசாரியார் யுதிஷ்டிரரைப் பிடிக்க விரும்பிப் பெரும்போர் புரிந்தார். யுதிஷ்டிரரைப் பாதுகாத்த பாஞ்சால வீரன் சத்யஜித் துரோணரால் கொல்லப்பட்டான். மேலும் யுதிஷ்டிரரின் உதவிக்கு வந்த சாத்யகி, சேகிதான், த்ருஷ்டத்யும்னன், சிகண்டி, சேனாபிந்து, சுவர்சா அனைவரையும் துரோணர் வென்றுவிட்டார்.

இவ்வாறு சஞ்ஜயன் கூறி வந்தபோது, துரோணரை எதிர்ப்பதற்காக வேறு யாரேனும் பாண்டவ வீரர்கள் வந்தனரா என்று திருதராஷ்டிரர் கேட்டார். சஞ்ஜயன், மன்னரிடம் கூறலானார்; மன்னா! இச்சமயம் துரியோதனன் மகிழ்ச்சியுடன் கர்ணனிடம் துரோணரால் அடிக்கப்பட்ட பாண்டவர்கள் இனி மீண்டும் போருக்கு வரமாட்டார்கள் என நம்புவதாகக் கூறினான். கர்ணன் துரியோதனனிடம் பாண்டவர்களுக்கு நீ அளித்த விஷம், அக்னி தகனம், சூது போன்ற துயரங்களையும், வனவாசத்தையும் நினைவு கூர்ந்து பாண்டவர்கள் ஒருபோதும் போர்க்களத்தை விட மாட்டார்கள். பாண்டவர்களுக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உதவி செய்கிறார். துரோணரைத் தாக்க பீமசேனனுடன் சாத்யகியும் மற்ற மகாரதிகளும் வருவதைப்பார். நாம் இப்போது துரோணரைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று கூறியதைத் தெரிவித்தார்.

இச்சமயத்தில் திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடத்தில் பாண்டவ சேனையின் மகாரதிகளுடைய தேர்கள், குதிரைகள், வில் மற்றும் கொடிகளைப் பற்றித் தெரிவிக்குமாறு கேட்டார். சஞ்ஜயனும், பாண்டவர்கள், உபபாண்டவர்கள், விராடர், துருபதன், த்ருஷ்டத்யும்னன், கடோதகஜன், சிகண்டி மற்றும் பாண்டவர்களுக்கு உதவியாக வந்த மன்னர்களின் தேர்க்குதிரைகள், கொடிகள், அவர்களது தனிச்சிறப்பு கொண்ட விற்கள் அனைத்தையும் விவரித்தார்.

அதன்பிறகு சஞ்ஜயன் கௌரவ-பாண்டவ வீரர்களுக்கிடையே நடைபெற்ற த்வந்தயுத்தத்தை திருதராஷ்டிர மன்னருக்கு விவரித்தார். இதனைக் கேட்டபின் தன்னுடைய புதல்வர்களுக்கும், குந்தி புதல்வர்களுக்கும் இடையில் நடைபெற்ற போர், சம்சப்தக வீரர்களுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் இடையே நடைபெற்ற போரின் முடிவு இவற்றைத் தெரிந்து கொள்ளத் திருதராஷ்டிர மன்னர் விரும்பினார். சஞ்ஜயன் மேலும் விவரிக்கலானார்.

துரியோதனனுக்கும் பீமசேனனுக்கும் இடையில் நடைபெற்ற போர், பீமசேனன் மிலேச்ச இனத்து அங்கனைக் கொன்றது, பகதத்தன் யானை மீதேறிப் பீமசேனனுடன் போருக்கு வந்தது, பகதத்தனின் யானை சுப்ரதீகன் பீமசேனனின் தேரைக் குதிரைகளுடன் அழித்தது, பீமசேனன் அஞ்சலிகா வேதம் என்ற கலையின் மூலம் யானையைக் குழப்பமடையச் செய்தது, பகதத்தனுக்கும் சாத்யகிக்கும் நடைபெற்ற போர், பகதத்தன் ருசிபர்வாவைக் கொன்றது, பகதத்தன் தன் யானை மூலமே பாண்டவசேனையை விரட்டியது அனைத்தையும் சஞ்ஜயன் உரைத்தார்.

போர்க்களத்தின் இன்னொரு புறத்தில் அர்ஜுனன் சம்சப்தக வீரர்களில் பெரும்பாலானோரை பிரம்மாஸ்தித்தின் மூலம் அழித்துவிட்டார். ஆயிரக்கணக்கான சம்சப்தக மகாரதிகள் ஒன்றாக அழிக்கப்பட்டதைக் கண்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்தார். அர்ஜுனன் சுசர்மாவின் தம்பியைக் கொன்று, சுசர்மாவைப் போர்க்களத்தில் இருந்து விரட்டியது. பிறகு அர்ஜுனன் பகதத்தனிடம் போரிட வந்து சேர்ந்தது. பகதத்தன் அர்ஜுனன் மீது பிரயோகித்த வைஷ்ணவாஸ்திரத்தை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன் மார்பில் ஏற்றுக் கொண்டது. வைஷ்ணவாஸ்திரம் தன்னால் நரகாசுரனுக்கு அளிக்கப்பட்டுப் பிறகு அதனைப் பகதத்தன் அடைந்த செய்தியைப் பகவான் அர்ஜுனனுக்கு கூறியது. இறுதியாக அர்ஜுனன் பகதத்தன் யானையைச் சாய்த்துப் பின்னர் பகதத்தனையும் கொன்றது ஆகியவற்றையும் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரருக்கு எடுத்துரைத்தார்.

தொடர்ந்து நடந்த போரில் அர்ஜுனன் சகுனியின் சகோதரர்கள் வருஷகன், அசலன் இருவரையும் மாய்த்தது; சகுனி வெளிப்படுத்திய மாயைகளைத் தன் திவ்யாஸ்திரத்தால் அழித்து சகுனியைப் போர்க்களத்தில் இருந்து ஓடச் செய்ததையும் சஞ்ஜயன் மன்னருக்குக் கூறினார். அர்ஜுனனின் பாணங்களுக்கு முன் நிற்கமாட்டாமல் கௌரவ சேனை சிதறி ஓடியதைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரர் அதன்பிறகு சேனை எவ்வாறு ஒன்றாகத் திரட்டப்பட்டு போருக்கு வந்தது எனச் சஞ்ஜயனிடம் வினவினார். சஞ்ஜயன் துரியோதனன் பால் அன்பு கொண்ட மன்னர்கள் மீண்டும் போருக்குப் படையைத் திரட்டி வந்து துரோணருக்கு உதவியைத் தெரிவித்தார். துரோணாசாரியாரின் பெரும் வீரத்தால் பாண்டவசேனை கலக்கப்பட்டதையும், அஸ்வத்தாமா பாண்டவருக்கு ஆதரவான நீல மன்னனைக் கொன்றதையும் சஞ்ஜயன் கூறினார்.

அதன்பிறகு இரு தரப்பு சேனையின் பயங்கரப் போரையும், பீமன் துரோணரால் தாக்கப்பட்டுக் கிட்டத்தட்ட உயிரிழக்கும் நிலையை அடைந்ததையும், சாத்யகி, நகுல-சகதேவரால் பீமசேனன் காப்பாற்றப்

பட்டதையும் சஞ்ஜயன் விவரித்தார். இச்சமயம் அர்ஜுனன் துரோணாசாரியார் இருந்த இடத்திற்கு வந்ததையும் கௌரவ சேனையை எரிக்கத் தொடங்கியதையும் கூறினார். கௌரவ சேனையைக் காக்க விரும்பிய கர்ணன் அங்கு வந்து அர்ஜுனனோடு போரிட்டதையும், கர்ணன் ஒரே இடத்தில் சாத்யகி, பீமன், அர்ஜுனன் ஆகியோரோடு போர் செய்ததையும் சஞ்ஜயன் விவரித்தார். அப்போரில் கர்ணனின் ஒன்றுவிட்ட சகோதரர்களான சத்ருஞ்ஜயன், விபாடன் முதலிய மூவரையும் கொன்றதையும், த்ருஷ்டத்யும்னன், சந்திரவர்மா, நிஷாதராஜன், ப்ருகத் சத்ரன் இருவரையும் கொன்றதையும் சஞ்ஜயன் தெரிவித்தார். இரு தரப்பு சேனைகளிலும் ஏராளமானோர் கொல்லப்பட்டனர். சூரியன் மறையத் தொடங்கியது. போரும் நிறுத்தப்பட்டது.

6.7 பதின்மூன்றாம் நாள் போர்

சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிர மன்னருக்குப் பன்னிரண்டாம் நாள் போருக்குப் பின் நடந்தவற்றை விவரித்தார். கௌரவ சேனையில் அனைவரும் அர்ஜுனன் வீரத்தைப் புகழ்ந்தனர். மறுநாள் காலை துரியோதனன் துரோணரிடம் சென்று அவர் மீது குற்றம் சுமத்திப் பேசினான். துரோணர் பாண்டவர்களிடம் கொண்ட அன்பு காரணமாக யுதிஷ்டிரரைப் பிடிப்பதாக வாக்களித்தும் அதைச் செய்யவில்லை என்றான். துரோணர் அன்றைய போரில் தான் நிச்சயம் பாண்டவரில் ஒரு மகாரதியை அவசியம் கொன்றுவிடுவேன் என்று வாக்களித்தார். துரோணர் கேட்டுக் கொண்டவாறு சம்சப்தக வீரர்கள் அன்றும் அர்ஜுனனைத் தனிமைப்படுத்தி போர்க்களத்தின் வேறுபக்கம் அழைத்துச் சென்றனர்.

துரோணர் தனது சேனையைப் பிளக்க முடியாத சக்ர வியூகத்தில் அமைத்தார். யுதிஷ்டிரர் சக்ரவியூகத்தைப் பிளக்கும் பொறுப்பை அபிமன்யுவிடம் வைத்தார். அபிமன்யு, அர்ஜுனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், பிரத்யும்னன் என்ற நால்வர் மட்டுமே சக்ர வியூகத்தை உடைக்க அறிந்தவர்கள். அர்ஜுனனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் சம்சப்தகர்களுடன் போரிட்டுக் கொண்டிருந்ததால் யுதிஷ்டிரர் அபிமன்யுவிடம் சக்ர வியூகத்தை உடைக்க வேண்டினார். அபிமன்யு தான் வியூகத்தைப் பிளக்க மட்டுமே அறிந்துள்ளேன்; ஆபத்து நேர்ந்தால் வியூகத்தில் இருந்து வெளியேறும் முறையை அறியவில்லை என்றான். யுதிஷ்டிரர் அபிமன்யு வியூகத்தை உடைத்துச் சேனைக்குள் பிரவேசித்து விட்டால் தாங்கள் அனைவரும் அவனைப் பின்பற்றி வந்து அவனுக்குப் பாதுகாப்பளிப்பதாக உறுதியளித்தார். அதன் பிறகு அபிமன்யு உற்சாகத்தோடு துரோணரின் சேனையை நோக்கித் தேரைச் செலுத்தத் தன் சாரதிக்குக் கட்டளையிட்டான்.

6.8 அபிமன்யுவிடம் சாரதி கூறுதல்; அபிமன்யு வியூகத்தை உடைத்துப் பகைவரை வதைத்தல்

அபிமன்யுவின் சாரதி மித்ரன், அபிமன்யுவைச் சிந்தித்துத் தீர்மானிக்குமாறு அறிவுரை கூறினான். சுகமாக, அன்பிலும், அரவணைப்பிலும் வளர்ந்த அபிமன்யுவால் வித்தையில் சிறந்த, கடினமாக உழைத்து வில்லாற்றல் பெற்ற துரோணரிடம் மோத இயலாது எனக் கூறினான். ஆனால் அபிமன்யு தன் வீரத்தின் மீது நம்பிக்கை வைத்து தன்னால் தேவர்கள், இந்திரன், ருத்திரனோடும் போர் புரிய முடியும் எனப் பதிலளித்தான். தேர் துரோணரின் படையை நோக்கி முன்னேறியது. இரண்டு நாழிகை நேரம் போர் புரிந்தான் துரோணரின் சகர வியூகத்தை உடைத்து விட்டான்.

விரைவாகப் போரிடுவதில் வல்ல அபிமன்யு-கௌரவ சேனையைக் குவியல் குவியலாக அழித்தான். கௌரவ சேனை பயந்துவிட்டது. துரியோதனன், துரோணர், அஸ்வத்தாமா, கிருபர், கர்ணன், கிருதவர்தமா, சகுனி, ப்ருகத்பலன், சல்யன், பூரிச்ரவா அனைவரும் அபிமன்யுவுடன் போரிட்டனர்.

மீண்டும் மீண்டும் துரியோதனன் துரோணர், கர்ணன், அஸ்வத்தாமா, கிருபர் உள்ளிட்ட மகாரதிகள் அபிமன்யுவைத் தாக்கிக் கொண்டே இருந்தனர். மீண்டும் மீண்டும் அபிமன்யு அவர்களைத் தோல்வியுறச் செய்தான். அஷ்டமக மன்னனின் புதல்வனை அபிமன்யு கொன்றுவிட்டான். கர்ணனின் கவசத்தை வெட்டிச் சரீரத்தில் காயம் ஏற்படச் செய்தான். சல்யனைத் தன் பாணங்களால் தாக்கி உணர்விழக்கச் செய்தான். சல்யனின் சிறிய சகோதரன் இதைக் கண்டு, கோபம் கொண்டு அபிமன்யுவுடன் போரிட வந்தான். அர்ஜுன குமாரன் சல்யனின் சகோதரனை வில், குடை, கொடி, தேர், சாரதி, குதிரையோடு தலை, கழுத்து, கை, கால்களையும் அம்புகளால் வெட்டி வீழ்த்தி விட்டான்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடமிருந்தும், அர்ஜுனரிடமிருந்தும் பெற்ற அஸ்திரங்களை அவர்களைப் போலப் பயன்படுத்திப் போரிட்டான். துரோணர், அபிமன்யுவின் வீரத்தைக் கண்டு மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் கர்ணனிடம் புகழ்ந்து கூறினார். அதனால் கோபம் கொண்ட துரியோதனன், துரோணர் அர்ஜுனனுடைய புதல்வனைக் கொல்ல விரும்பவில்லை. இவர் அர்ஜுனன் பால் உள்ள அன்பினால் அபிமன்யுவைக் காப்பாற்றுகின்றார். நீங்கள் அனைவரும் சேர்ந்து அவனைக் கொன்று விடுங்கள் என்றான். துச்சாதனன் தான் இப்போதே அபிமன்யுவைக் கொன்று விடுவேன் என்று கூறி அபிமன்யுவிடம் போருக்குச் சென்றான்.

அபிமன்யு துச்சாதனனை எதிர் கொண்டான். அவன் தன் தந்தையர்க்கும், தாய் ஸ்ரீ கிருஷ்ணாவிற்கும் இழைத்த கொடுமைகளை எடுத்துச் சொல்லித் துச்சாதனனைத் தாக்கினான். மிகுந்த காயமடைந்த துச்சாதனன் வேதனையுடன் தேரின் இருக்கையில் அமர்ந்து கொண்டான். பிறகு கர்ணன் அபிமன்யுவுடன் போருக்கு வந்தான். கர்ணனின் தேர்க் கொடியையும் வில்லையும் அபிமன்யு வெட்டிவிட்டான். இதைக் கண்டு உதவிக்கு வந்த கர்ணனின் சகோதரனையும் ஒரே பாணத்தால் தலையை வெட்டி வீழ்த்திவிட்டான். அபிமன்யுவுடன் போரிட வந்த கௌரவ சேனையில் சிந்தூராஜன் ஐயத்ருதனைத் தவிர வேறு யாரும் அவன் முன் நிற்க இயலாமல் ஓடிவிட்டனர்.

அபிமன்யு சக்ர வியூகத்தை உடைத்து ஏற்படுத்திய வழியில் பாண்டவ வீரர்கள், யுதிஷ்டிரர், பீமசேனன், சிகண்டி, சாத்யகி, நகுல-சகதேவர், த்ருஷ்டத்யும்னன், விராடர், துருபதன், த்ருஷ்டகேது முதலிய அனைத்து மகாரதிகளும் கௌரவ சேனையில் பிரவேசிக்க முயன்றனர். அப்போது சிந்தூராஜன் ஐயத்ருதன் தான் முன்பு திரௌபதியை அபகரித்த சமயம் பீமசேனனால் தோற்கடிக்கப்பட்டுப் பின் சிவபெருமானை நோக்கிக் கடும் தவமிருந்து பெற்ற வரத்தின் மகிமையால் பாண்டவர்கள் நால்வரும் அவர்களது நண்பர்களும், சேனைகளும் துரோணரின் வியூகத்தினுள் நுழையாதவாறு தடுத்துவிட்டான்.

மேலும் சஞ்ஜயன் போர்க்கள நிகழ்வுகளைத் திருதராஷ்டிரருக்கு வருணித்தார். வ்ருஷசேனனுக்கும் அபிமன்யுவிற்கும் இடையில் கடுமையான போர் நடைபெற்றது. அபிமன்யுவைக் கொல்லுவதாகச் சபதம் பூண்ட வசாதியனை அபிமன்யு மார்பில் அடித்துக் கொன்றான். அதன்பிறகு சத்தியஸ்ரவா, சல்யனின் மகன் ருக்மரதன் இருவரையும் கொன்று வீழ்த்தினான். அர்ஜுனன் தவம் செய்து தும்புரு முதலிய கந்தர்வர்களிடமிருந்து பெற்ற அஸ்திரத்தால் அபிமன்யு தன் பகைவர்களை அழித்துவிட்டான். அபிமன்யு தன் சேனையின் வீரர்களை உயிர் இழக்கச் செய்வதைக் கண்ட துரியோதனன் தானே அபிமன்யுவுடன் போரிட வந்தான். இவ்வாறு சஞ்ஜயன் கூறியபோது மன்னர் திருதராஷ்டிரர் இடைமறித்துத் தன் புதல்வர்கள் அபிமன்யுவை எதிர்ப்பதற்கு என்ன செய்தனர் என்று ஆர்வத்துடன் கேட்டார். சஞ்ஜயன் மேலும் திருதராஷ்டிரரிடம் கூறலானார்.

அபிமன்யுவுடன் போருக்கு வந்த கௌரவ தரப்பு வீரர்கள் அச்சத்துடன் போரில் கொல்லப்பட்ட தங்கள் உறவினர்கள், தந்தை, மகன், சகோதரர் அனைவரையும் விட்டு விட்டுத் தத்தம் வாகனங்களைச் செலுத்தியவாறு ஓடிக் கொண்டிருந்தனர். இதனைக் கண்டு துரோணர், அஸ்வத்தாமா,

ப்ருகத்பலன், க்ருபர், துரியோதனன், கர்ணன், சகுனி அனைவரும் அபிமன்யுவை எதிர்க்க வந்தனர். அபிமன்யு லக்ஷ்மணனைக் கொன்று விட்டான். துரியோதனன் அபிமன்யுவைக் கொல்ல ஆணையிட்டான். அப்போது துரோணர், கிருபர், கர்ணன், அஸ்வத்தாமா, ப்ருகத்பலன், க்ருதவர்மா என்ற ஆறு மகாரதிகள் அபிமன்யுவைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். அவர்கள் அனைவரையும் விரட்டிய அபிமன்யு ஜயத்ருதனோடு போரிட்டான். கலிங்க நாட்டு வீரர்கள், நிஷாத கணங்கள், கிராத புத்திரன் முதலியோர் அபிமன்யுவை முன்னேறாமல் தடுத்தனர். இதற்குள் துரோணர் முதலிய அனைவரும் போருக்காகத் திரும்பினர். அவர்கள் அனைவரையும் விலக்கிய அபிமன்யு கிராத புத்திரனைக் கொன்றுவிட்டான்.

இவ்வாறு சஞ்ஜயன் கூறியபோது மீண்டும் திருதராஷ்டிரர் குறுக்கிட்டு யார் யார் இச்சமயம் அபிமன்யுவைத் தடுத்தார்கள் என்று கேட்டார். சஞ்ஜயன் கூறலானார். அஸ்வத்தாமா, துரோணர், கிருபர், கர்ணன், க்ருதவர்மா, ப்ருகத்பலன் ஆகிய அறுவரும் அபிமன்யுவைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். ஜயத்ருதன் தன்சேனையுடன் யுதிஷ்டிரரை வியூகத்தில் நுழையாதவாறு தடுத்து விட்டான். அபிமன்யு தன்னைச் சூழ்ந்து நின்ற மகாரதிகள் அனைவரையும் காயப்படுத்தி பிருந்தாரகன் என்ற குருகுல வீரனைக் கொன்றுவிட்டான். பின் மீண்டும் கௌரவ சேனையின் ஆறு மகாரதிகளும் அபிமன்யுவிற்கும் இடையில் போர் நடைபெற்றது. இப்போது அபிமன்யு கோசல மன்னன் ப்ருகத்பலனை மார்பில் அடித்துக் கொன்றதோடு பத்தாயிரம் வீரர்களையும் சம்ஹாரம் செய்து விட்டான். மீண்டும் அபிமன்யு கர்ணனைக் காயப்படுத்தினான். கர்ணனின் ஆறு மந்திரிகளையும் கொன்றுவிட்டான். மகத மன்னனின் மகன் அஸ்வகேதுவையும், மார்த்திகாவத மன்னன் போஜனையும் உயிரிழக்கச் செய்தான்.

துச்சாதனனின் மகன் அபிமன்யுவின் தேர்க் குதிரைகளையும், சாரதியையும் காயமுறச் செய்தான். அபிமன்யு அவனைக் கொன்று விடுவதாகக் கூறி ஒரு நாராசத்தால் அடித்தான். அந்நாராசத்தை அஸ்வத்தாமா தடுத்துவிட்டான். தன்னோடு போரிட வந்த சல்யனையும் அபிமன்யு விரட்டிவிட்டான். பிறகு சந்திரகேது, சத்ருஞ்ஜயன், மேகவேகம், சுவர்சா, சூரியபாஸ் என்ற ஐந்து வீரர்களையும் அபிமன்யு கொன்றுவிட்டான். இச்சமயம் சகுனியையும் காயப்படுத்திவிட்டான். சகுனி துரியோதனனிடம் இவன் நம்மைக் கொல்லுவதற்கு முன் நாம் ஒன்றாகச் சேர்ந்து இவனைக் கொன்றுவிட வேண்டும் என்றான். கர்ணன் இவனை எவ்வாறு கொல்வது என்று துரோணரிடம் ஆலோசனை கேட்டான்.

துரோணர் பிளக்க முடியாத கவசத்தை அணிந்துள்ள இவனை வெல்ல

வேண்டுமென்றால் இவனுடைய தேரையும் வில்லையும் அழித்து விடு என்று கர்ணனிடம் கூறினார். அவ்வாறே கர்ணன் அபிமன்யுவின் வில்லை வெட்டிவிட்டான். க்ருதவர்மா அபிமன்யுவின் குதிரைகளைக் கொன்றுவிட்டான். அபிமன்யு தேரை இழந்து கத்தியையும் கேடயத்தையும் கையில் ஏந்திப் போரிட்டான். துரோணர் அபிமன்யுவின் கத்தியையும், கர்ணன் கேடயத்தையும் வெட்டிவிட்டனர். அபிமன்யு சக்ரத்தை ஏந்தி ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் போல் பிரகாசித்தபடி போர்க்களத்தில் திகழ்ந்தான். கௌரவ மன்னர்கள் அனைவரும் சேர்ந்து அந்த சக்கரத்தைத் துண்டாடிவிட்டார்கள். அபிமன்யு ஒரு பெரிய கதையைக் கையில் ஏந்தி அஸ்வத்தாமாவைத் தாக்கினான். அஸ்வத்தாமா விலகிக் கொண்டதால் அக்கதை அவனுடைய குதிரைகளையும், பாதுகாவலர்களையும் கொன்றது.

உடல் முழுதும் தைத்திருந்த பாணங்களால் நிரம்பி முள்ளம்பன்றியைப் போல் காணப்பட்ட அபிமன்யு கதையினால் அடித்துச் சுபலபுத்திரன் காளிகேயனையும், 77 காந்தார வீரர்களையும் சம்ஹாரம் செய்தான். பின்னர் பத்து வசாதிய ரதிகளைக் கொன்றான். கேகயர்களின் 7 தேர்கள், குதிரைகள் துச்சாதன புதல்வனின் தேர், குதிரைகளையும் கதையால் அடித்துத் தூள் தூளாக்கிவிட்டான். இச்சமயம் துச்சாதனன் புதல்வன் ஒரு கதையுடன் அபிமன்யுவுடன் போர் புரிய வந்தான். இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் பலமாகத் தாக்கிக் கொண்டனர். இருவரும் ஒரே நேரத்தில் பூமியில் இந்திரக் கொடி போல வீழ்ந்து விட்டனர். துச்சாதன குமாரன் முதலில் எழுந்துவிட்டான். நாள் முழுதும் கடும்போர் புரிந்து பாணங்கள் தைத்திருந்த நிலையில் எழுந்திருக்கும் அபிமன்யுவின் தலைமீது கதையால் ஓங்கி அடித்துப் பூமியில் வீழ்த்திவிட்டான். இச்சமயம் வானத்தில் இருந்த தேவர்கள் முதலியோர் துரோணர் முதலிய மகாரதிகளை நிந்தித்தனர். துரோணர், கர்ணன், அஸ்வத்தாமா, கிருபர், கிருதவர்மா, துரியோதனன் முதலிய ஆறு மகாரதிகளால் பெரும் பராக்கிரமசாலியும் அழகும், இளமையும் நிரம்பிய வனுமான அபிமன்யு கொல்லப்பட்டதைச் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரருக்குத் தெரிவித்தார். அபிமன்யு கொல்லப்பட்ட பின் யுதிஷ்டிரர் துயரம் தாளாமல் அழுது புலம்பியதையும் சஞ்ஜயன் மன்னனுக்குக் கூறினார்.

6.9 வியாசர் யுதிஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் அளித்தது; 16 ராஜாஷிகளின் வரலாறு கூறுதல்

சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிர மன்னருக்கு மேலும் நடந்தவற்றை விவரித்தார். “மன்னா! இவ்வாறு புலம்பிய யுதிஷ்டிரரிடம் வியாச மகரிஷி தரிசனம் அளித்தார். யுதிஷ்டிரர் அவரிடம் அபிமன்யுவின் மரணம் பற்றிக் கூறி மரணம் என்றால் என்ன என்றும் அதன் தோற்றம் பற்றியும் கேட்டார். வியாசபகவான்,

யுதிஷ்டிரரிடம் ‘அகம்பனன் என்னும் மன்னன் தன் மகன் உயிரிழந்தபோது வருந்தியதையும், அம்மன்னனிடம் வந்த நாரதரிடம் அவர் மரணம் என்பது என்ன என்று கேட்டதையும், நாரதர் மரணம், பிரம்மாவினால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட வரலாற்றைக் கூறியதையும் விவரித்தார். அத்துடன் ச்ருஞ்ஜயன் என்னும் மன்னனின் மகன் ‘சொர்ணஷ்டிவி’ என்பவர் கொள்ளையர்களால் கொல்லப்பட்டபோது நாரத மகரிஷி ச்ருஞ்ஜய மன்னனுக்கு 16 புகழ்மிக்க ராஜரிஷிகளின் மரணம் பற்றி எடுத்துக் கூறி ஆறுதல் அளித்ததையும் வியாசர் யுதிஷ்டிரருக்கு விவரித்தார். அவ்வாறு, மருத்த மன்னன், சஹோத்ர மன்னன், ராஜா பௌரவன், சிபி, பகவான் ஸ்ரீ ராமன், பகீரதன், திலீபன், மாந்தாதா, யயாதி, அம்பரீஷன், ஸஸபிந்து, கயன், ரந்திதேவன், பரதன், ப்ருது சக்கரவர்த்தி, ப்ருகு குலத்தின் புகழைப் பெருக்கி 21 தலைமுறை கூடித்திரிய குலத்தை அழித்த பரசுராமர் ஆகிய 16 புண்ணியாத்மாக்களின் வரலாறும், அவர்கள் செய்த மிகப்பெரும் யாகங்களும், அளித்த தகூழிணைகளும், தானங்களும் நாரதர் கூறியதாக வியாசர் யுதிஷ்டிரரிடம் விவரித்தார். மரணம் என்பது கடவுளின் சட்டம், மரணமடைந்தவர் திரும்ப வரமாட்டார். இருப்பவர்களுக்காகத்தான் வருந்த வேண்டுமே தவிர, மரணமடைந்தவர்களுக்காக வருத்தமடையக்கூடாது என்று கூறிய வியாசர், அபிமன்யு தன் தந்தையாகிய சந்திரனின் உலகிற்குச் சென்றதையும் யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தார். பிறகு நீ போருக்குத் தயாராகு எனக் கூறி மறைந்துவிட்டார்” இச்செய்திகள் அனைத்தையும் திருதராஷ்டிர மன்னருக்குச் சஞ்ஜயன் தெரிவித்தார்.

6.10 அபிமன்யுவின் மரணத்திற்குப் பின் நடந்தவற்றைத்

திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் கேட்டு அறிந்து கொள்வது

அபிமன்யு கொல்லப்பட்ட பின் யுதிஷ்டிரருக்கு வியாசர் ஆறுதல் அளித்துச் சென்ற பின் பாண்டவர்கள் என்ன செய்தனர்? அர்ஜுனன் நிலை என்ன? என்று திருதராஷ்டிர மன்னர் சஞ்ஜயனிடம் கேட்டார். சஞ்ஜயன் கூறலானார், “அபிமன்யுவின் மரணத்தைக் கேட்ட அர்ஜுனன் மிகுந்த துயரமும், கோபமும் கொண்டார். பெரும் துயரத்துடன் கண்ணீர் பெருக்கினார். யுதிஷ்டிரரிடம் அபிமன்யு போரில் கொல்லப்பட்ட விதத்தைக் கூறுமாறு கேட்டார். அபிமன்யு துரோணரின் சகட வியூகத்தை உடைத்துக் கௌரவ சேனையில் பிரவேசித்ததையும், தாங்கள் அனைவரும் அபிமன்யுவைப் பின்பற்றி அவனைப் பாதுகாத்துச் செல்ல முயன்றோது, ஐயத்ருதனால் தடுக்கப்பட்டதையும், கௌரவ சேனையின் ஆறு மகாரதிகள் ஒன்றாக அபிமன்யுவைச் சூழ்ந்து தாக்கிக் கொன்றதையும், அதற்கு முன்னரே ப்ருகத்பலன் உள்ளிட்ட ஆயிரக்கணக்கான கௌரவ வீரர்களை அபிமன்யு தனியாகவே கொன்றதையும் யுதிஷ்டிரர் தனஞ்ஜயனுக்கு

தெரிவித்தார். அர்ஜுனன் மறுநாள் போரில் ஐயத்ருதனைக் கொண்டு விடுவதாகச் சபதம் செய்தார். இதற்கிடையில் பார்த்தன் உரைத்த சபதச் செய்தியைக் கேள்விப்பட்ட ஐயத்ருதன் போரில் இருந்து விலக நினைத்தான். துரியோதனனும், துரோணரும் ஐயத்ருதனைப் பாதுகாப்பதாக வாக்களித்தனர். ஐயத்ருதன் தன் எண்ணத்தைக் கைவிட்டான். அதன் பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சிவபிரானைப் பூஜிக்குமாறு அர்ஜுனனிடம் கூறினார். அர்ஜுனனும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடன் இணைந்து நள்ளிரவு சிவபூஜை செய்தார். அன்று அர்ஜுனன் கனவிலேயே சிவன் அவருக்கு பாசுபதாஸ்திரத்தை வரமளித்தார். பின் அர்ஜுனன் போருக்குத் தயாரானார்” என்று சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிர மன்னருக்குக் கூறினார்.

6.11 14 மற்றும் 15-ஆம் நாள் போர் நிகழ்வுகளைச் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிர மன்னருக்கு விவரித்தல்

தொடர்ந்து வந்த பதினான்காம் நாளன்று இரவிலும் போர் நடைபெறுகிறது. பதினைந்தாம் நாளன்று துரோணாசாரியார் த்ருஷ்டத்யும்னனால் வதம் செய்யப்பட்டார். சஞ்ஜயன் மன்னரிடம் கூறலானார். “மன்னா! போர்களத்தில் வீரரான துரோணாசாரியார் பெரும் கோபத்துடன் பாண்டவ சேனையை அழிக்கலானார். முதியவராக இருந்தபோதும் இளைஞனைப் போல சுறுசுறுப்பாக, உன் மத்தனைப் போல இங்குமங்கும் நாற்புறமும் சஞ்சரித்தார். தேர்கள், குதிரைகள், காலாட்கள், யானைப்படை அனைத்தின் மீதும் போர் தொடுத்தார். அவர் வீரர்களின் தலைகளையும், கைகளையும் வெட்டினார் துரோணாசாரியரின் வில்லின் வேகம் மிகவும் பயங்கரமானது. அவர் அஸ்திரங்களால் தீயையே வெளிப்படுத்தினார்.

மகாரதிகள் அனைவருடனும் போரிட்டார். கேகய ராஜ குமாரர்கள் பீமசேனன், அபிமன்யு, கடோதகஜன், யுதிஷ்டிரர், நகுல-சகதேவர், மத்ஸ்ய நாட்டு வீரர்கள், துருபதனின் புதல்வர்கள், திரௌபதியின் புதல்வர்கள் த்ருஷ்டகேது, சாத்யகி, சேகிதான், யுயுத்சு மற்றும் பாண்டவருக்குத் துணையாக வந்த பல மன்னர்களோடும் துரோணர் போரிட்டார். இவர்களின் பாணங்கள் துரோணாசாரியரின் அம்புகளால் சின்னாபின்னமாகிப் போர்க்களத்தில் புவியில் புரண்டன. பாண்டவசேனையையும், பல்வேறு உத்தமமான மன்னர்களையும் நசுக்கிய துரோணாசாரியார் பிரளய கால சூரியனைப்போல பாண்டவர் தரப்பின் லக்ஷக்கணக்கான வீரர்களைக் கொண்டு வீழ்த்தினார். இறுதியில் த்ருஷ்டத்யும்னன் மூலம் கொண்டு வீழ்த்தப்பட்டார். போரில் புறமுதுகிடாத வீரர்களின் ஒரு அக்ஷௌஹிணி சேனையைக் காட்டிலும் அதிக சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்து தானும்

பரமகதியை அடைந்துவிட்டார்,” என்று சஞ்ஜயன் கூறினார்.

6.12 திருதராஷ்டிரரின் துயரமும் அவர் துரோணரைப் புகழ்ந்துரைப்பதும்

துரோணாசாரியாரின் மரணச் செய்தியைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரர் சஞ்சயனிடம் பல்வேறு வினாக்களை விடுத்தார், “சஞ்ஜயா! போர்க்களத்தில் துரோணாசாரியார் பாண்டவ, ச்ருஞ்ஜய வீரர்கள் அவரைத் தாக்கியபோது என்ன செய்து கொண்டிருந்தார்? அவர் ஆயுதம் ஏந்தியவர்களில் சிறந்தவர். அஸ்திர வித்தையில் நிபுணர் அவருடைய தேர் உடைந்துவிட்டதா? அல்லது மரணம் ஏற்படுமளவிற்குக் கவனம் இன்றி இருந்தவரா? அவர் பகைவர்களால் வெல்ல முடியாதவர். புலனடக்கமுள்ள திவ்யாஸ்திரங்களைத் தறித்தவரும், தன் மரியாதையில் இருந்து ஒரு போதும் மீறாதவரும், பிராமணர்களில் சிறந்தவருமான துரோணாசாரியாரைப் பாஞ்சால ராஜகுமாரன் எவ்வாறு கொன்றான்?

அவர் போர்க்களத்தில் கொடுமையான தர்மத்தைச் செய்பவர், வெற்றிக்கு முயற்சி செய்யும் மகாராதி வீரர். நிச்சயம் வீரத்தைக் காட்டிலும் தெய்வமே பலம் மிக்கது. ஏன் எனில் துரோணாசாரியார், நிகரில்லாத சூர-வீரர், அவர் த்ருஷ்டத்யும்னனுடைய கையால் கொல்லப்பட்டுள்ளார். சஞ்ஜயா! நிச்சயம் மற்றவர் துயரத்தினால் யாரும் இறப்பதில்லை. அதனால்தான் மந்த புத்தியுடைய மனிதனான நான் துரோணாசாரியார் கொல்லப்பட்டதைக் கேட்டும் உயிரோடு இருக்கிறேன்.

பகைவரை தாப்பப்படுத்தும் துரோணாசாரியார் துஷ்டர்களைத் தண்டிப்பவர் தார்மீகர்களைக் காப்பவர். கருமியான எனக்காக அவர் உயிரையும் கொடுத்துவிட்டார். என்னுடைய முட்டாள் புதல்வர்கள் தங்கள் வெற்றிக்காக யாரை நம்பியிருந்தனரோ யார் அறிவில் பிருகஸ்பதிக்கும், சுக்ராசாரியாருக்கும் சமமானவரோ அந்த துரோணாசாரியார் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டார்? உலகின் எல்லா வில்லாளிகளும் யாருடைய வித்தையைப் பின்பற்றி வாழுகிறார்களோ, அந்த சத்திய பராக்கிரமியான துரோணர் போரில் என்ன செய்தார்? ஆறு அங்கங்களோடு ஐந்தாவது வேதமாகக் கருதப்படும் இதிகாச, புராணங்களையும் நான்கு வேதங்களையும் அத்யயனம் செய்து பிராமணர்களுக்கு அடைக்கலமாக இருந்தவரும், பிராமண, கூஷத்திரிய தர்மங்கள் இரண்டையும் கடைப்பிடிப்பவருமான துரோணாசாரியார் சஸ்திரங்கள் மூலம் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டார்?

நான் கோபம் கொண்டு எப்போதும் கஷ்டப்படக் கூடாதவர்களான குந்தி குமாரர்களுக்குக் கஷ்டம் அளித்தேன். என்னுடைய இந்த நடத்தையைத்

துரோணர் பேசாமல் சகித்துக் கொண்டார். அவருடைய அந்தக் கர்மத்திற்கு வதம் என்னும் இந்த பலன் கிடைத்துள்ளது. வேதம் பயில விரும்பும் மக்களின் முன் வேதத்வனியின் ஒலியையும், வில்லாளிகளின் இடையில் நாணின் டங்கார ஒலியையும் எழுப்பிய சிங்கத்தையும், யானையையும் போல வீரம் மிக்கவரும், வெட்கமுடையவரும் யாரிடமும் தோற்காதவருமான துரோணருடைய வதத்தை என்னால் சகித்துக் கொள்ள முடியவில்லை.

சஞ்ஜயா! மிகப்பெரிய சங்கடத்தில் ஆழ்ந்தபோது, சிறந்த மனிதர்கள் இயன்றவரை பராக்கிரமத்தைக் காட்ட வேண்டும், இந்த விஷயம் துரோணரிடம் முழுமையாக நிலைத்திருந்தது. இப்போது என் மனம் மயங்குகிறது. ஆதலால் சஞ்ஜயா! நீ இதனை நிறுத்து” என்று கூறிய திருதராஷ்டிரர் உணர்விழந்தார்.

6.13 திருதராஷ்டிரர் சோகத்தால் உணர்விழத்தல்; நினைவு திரும்பி மீண்டும் வினாவிடுத்தல்

சஞ்ஜயனிடம் இவ்வாறு வினா விடுத்த திருதராஷ்டிரர் இதயம் துயரத்தால் துவண்டு போனது. தன் புதல்வர்களின் வெற்றியில் நம்பிக்கை இழந்து விட்டதால் திருதராஷ்டிர மன்னர் உணர்விழந்து பூமியில் விழுந்து விட்டார். அவருடைய பணிப் பெண்கள் விசிறியால் விசிறி, நறுமணமான குளிர்த நீரைத் தெளித்தனர் மகராஜன் பூமியில் விழுந்ததைக் கண்ட பல மனைவியர் அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். அவரைக் கைகளால் வருடி, மெல்லப் பூமியில் இருந்து எழுப்பி அரியணை மீது அமர்த்தினார். அவருடைய கண்களில் கண்ணீர் பெருகியது. குரல் தழு தழுத்தது. சற்று நேரம் செயலற்று இருந்த அவர் நல்ல நினைவு பெற்றதும், நடுங்கியவாறு சஞ்ஜயனிடம் போர் பற்றிய செய்தியை மீண்டும் கேட்டார்.

சஞ்ஜயா! உதிக்கும் சூரியனைப் போல ஒளிமிக்க அஜாத சத்ருவான யுதிஷ்டிரர் துரோணருக்கு அருகில் வராமல் யார் தடுத்தனர்? தன் கோபப் பார்வையாலே பகைவர்களை அழிப்பவரும், தன் ஒழுக்கத்திலிருந்து பிறழாதவரும், புலனடக்கம் உடையவரும், உலகில் சிறந்த மதிப்பிற்குரியவருமான, மகிழ்ச்சியுடன் கூடிய முகத்தையுடைய யுதிஷ்டிரர் துரோணருக்கு முன் வருவதை யார் யார் தடுத்தனர்? தர்மத்தில் இருந்து விலகாத கௌந்தேயன் யுதிஷ்டிரனை என்னுடைய எந்தெந்த வீரர்கள் தாக்கினர்?

பெரும் பலமும், உடலும் கொண்ட, பெரும் உற்சாகம் உடைய, பத்தாயிரம் யானைகளுக்குச் சமமான பீமசேனனை யார் யார் எதிர்த்தார்கள்? சியாம வண்ணம் உடையவரும், பெரும் பராக்கிரமியும், மகாரதியும்,

மேகங்களைப் போல அஸ்திராஸ்திரங்களைப் பிரயோகிப்பவரும், தன் வில்லன் டங்காரத்தையும் தேர்ச் சக்கரத்தின் ஒலியாலும், பகைவரை நடுங்கச் செய்யும் அர்ஜுனனைக் கண்டு என் சேனையின் நிலை எவ்வாறு இருந்தது? அர்ஜுனனின் காண்டபத்தைக் கண்டு கௌரவ சேனை ஓடிவிடவில்லையே? காண்டவதாரியான அர்ஜுனனின் வேகத்தை எந்த வீரன் சகித்துக் கொண்டான்? மனிதருக்கு அப்பாற்பட்ட பிராணிகளைக் கூட வெல்லும் அர்ஜுனன் முன் போரிட்டு யார் யார் மரணத்தை ஏற்றுக் கொண்டனர். தன் சாரதியாக ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானைப் பெற்ற தனஞ்ஜயனை வெல்வது தேவாசுரர்களுக்கும் இயலாததென்று நான் கருதுகிறேன்.

சுகுமாரரும், வாலிபரும், மேதாவியும், போரில் தேர்ந்தவரும், அறிவுடையவரும், சத்யபராக்ரமியும், ஆன நகுலனை எந்தெந்த வீரர்கள் தடுத்தனர்? விஷம் உள்ள பாம்பைப் போலக் கோபம் கொண்டவரும், சிறந்த விரத தாரியும், அமோக பாணங்களை உடையவரும், வெட்கம் உடையவரும், வெல்ல முடியாதவருமான வீரன் சகதேவனை எந்தெந்த வீரர்கள் எதிர்த்தனர்?

பலம் மிகுந்தவரும், சத்திய பராக்கிரமியும், உதாரகுணமுடையவரும் வெல்ல முடியாதவரும், போரில் வாகதேவனுக்குச் சமமான சக்தி உடையவரும் அர்ஜுனனைக் குருவாகக் கொண்டு அஸ்திரவித்தை பயின்றவரும், பரசராமருக்கு ஈடானவரும், சத்தியம், தைரியம், அறிவு, மிக உத்தமமான பிரம்மாஸ்திரம் இவற்றைப் பெற்றவரும், சௌவீரராஜனின் பெரும் சேனையை வென்று அவரது அழகிய மகள் போஜாங்கியைத் தன் ராணியாகக் கொண்டவருமான சாத்தவத வம்சத்து சாத்தியகியை யார் யார் எதிர்த்தார்கள்?

பாஞ்சாலர்களில் சிறந்தவரும், சிறந்த குலத்தில் பிறந்தவரும், புகழை விரும்புவவரும், நற்காரியங்களையே செய்பவரும், அர்ஜுனனுடைய நன்மையை நாடுபவரும், எனக்கு விபரீதத்தை விளைக்க முயல்பவரும், யமன், குபேரன், சூரியன், இந்திரன், வருணன் ஆகியவரைப் போன்ற தேஜஸ்வியும் புகழ் பெற்ற மகாரதியும், தன் உயிரையும் பொருட்படுத்தாமல் துரோணரோடு போர் செய்யத் தயாராக இருந்தவருமான த்ருஷ்டத்யும்னனை எந்த வீரர்கள் தடுத்தனர்?

சேதி தேசத்தில் இருந்து வந்து பாண்டவர்களுக்குத் துணையாக இருக்கும் த்ருஷ்டகேது, அபராந்த மலைப்பகுதியின் தேசத்தில் உள்ள அரச குமாரனை வதம் செய்த கேதுமான், ஆண்-பெண் இரு சரீரங்களின் குண-அவகுணத்தினைத் தன் அனுபவத்தால் அறிந்த, பீஷ்மரின் மரணத்திற்குக் காரணமான சிகண்டி இவர்கள் துரோணரை நெருங்காமல் யார் தடுத்தது?

அர்ஜுனனை விட அதிக நற்குணங்கள் நிரம்பிய, வீரத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரையும், பலத்தில் தன் தந்தையையும், தேஜஸில் சூரியனையும், அறிவில் பிருகஸ்பதியையும் நிகர்த்த அபிமன்யு துரோணருக்கு முன் செல்லும்போது எந்த சூர வீரன் அவனைத் தடுத்தான்? பீஷ்மர் அருகில் வாசம் புரிந்து, 12 ஆண்டுகள் வரை விளையாட்டை விட்டு ஆயுதப் பயிற்சி பெற்ற திரௌபதியின் புதல்வர்கள் துரோணரைத் தாக்கியபோது யார் அவர்களைத் தடுத்தது?

த்ருஷ்டத்யும்னனின் புதல்வர்கள் கூத்ரஞ்ஜயன், கூத்ரதேவன், கூத்ரவர்தமா, வ்ருஷ்ணி வம்ச வில்லாளி சேகிதான். விருத்த கேஷமனின் புதல்வன் அனாதிருஷ்டி, பாண்டவர்களின் சிறிய தாயாரின் புதல்வர்களாகிய கேகய ராஜ குமாரர்கள் ஐவர், இவர்கள் துரோணர் அருகில் செல்லாமல் தடுத்தது யார்? சத்தியப் ப்ரதிக்குனும், பலமிகுந்தவனும், ஆண் சிங்கமுமான யுயுத்சு, கங்கையாற்றின் மணல் துகள்களைப் போல கணக்கிட முடியாத பசுக்களை யாகத்தில் பிராமணர்களுக்கு அளித்தவனும், இத்தகைய யாகம் இதுவரை யாராலும் செய்யப்பட்டதில்லை எனப் புகழப்பட்டவனும், உஷ்ணரின் பேரனுமான சைப்யன் இவர்கள் துரோணர் அருகில் சென்றபோது யாரால் தடுக்கப்பட்டார்கள்? மத்ஸ்ய ராஜன் விராடனின் தேர்ப்படையை எந்த வீரன் தடுத்தான்? என்னுடைய புதல்வர்களின் முள்ளாக அமைந்த பேருருவ கடோத்கஜன் யாரால் தடுக்கப்பட்டான்?

சஞ்ஜயா! இவர்களும் இன்னும் பல வீரர்களும் போரில் உயிர்த்தியாகம் செய்யத் தயாராக இருந்தனர். இவர்களுக்கு வெல்ல முடியாத எந்தப் பொருள் இருந்தது? சார்ங்கம் ஏந்திய ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் யாரை ஆதரித்து, யாருடைய நன்மையை விரும்புகிறாரோ அவர்களுக்கு, அந்தக் கௌந்தேயர்களுக்குத் தோல்வி எப்படி உண்டாகும்? பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உலகனைத்தின் பரமகுரு. உலகின் சனாதன ஸ்வாமி. போர்க்களத்தில் அனைவரையும் காக்கும் திவ்ய ஸ்வரூபம் உடையவர்; சாமாத்தியசாலி. திவ்யநாராயணன். அதே பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் லீலைகளை என் மன உறுதிக்காகப் பக்தியோடு உரைக்கிறேன். கேள்” என்று திருதராஷ்டிர மன்னர் சஞ்ஜயனிடம் கூறினார். தன்னுடைய சேனையின் எந்தெந்த வீரர்கள், எந்தெந்த பாண்டவ வீரர்களோடு போரிட்டனர் என்று வினாக்களை எழுப்பிய திருதராஷ்டிரர், சஞ்ஜயன் அவருடைய வினாக்களுக்கு விடையளிக்கும் முன்பே, பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் லீலைகளைச் சஞ்ஜயனுக்கு விவரிக்க முற்பட்டார்.

6.14 திருதராஷ்டிரர் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் லீலைகளைச் சுருக்கமாகக் கூறுதல்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் மகிமையை உரைத்தல்

“சஞ்ஜயா! வாசதேவனுடைய திவ்ய கர்மங்களை வர்ணிக்கிறேன். பகவான் கோவிந்தன் செய்த அற்புதங்களை வேறு எந்த மனிதனும் ஒருபோதும் செய்ய முடியாது. சிறு பருவத்தில் ஆயர்பாடியில் வளர்ந்து கொண்டிருந்தபோது தன் பல பராக்கிரமத்தால் அவர் மூவுலகிலும் பிரசித்தி பெற்று விட்டார். யமுனையின் கரையில் வந்த வத்ஸாசுரன் இருவரையும் சிறு பருவத்திலேயே தன் கைகளாலேயே கொன்று விட்டான். இவர்களுடன் பிரலம்பன், நரகாசுரன். ஜம்பாசுரன், கிரீடன் முரன் ஆகியோரை அழித்து விட்டார். ஜராசந்தனால் பாதுகாக்கப்பட்ட கம்சனை அவனுடைய கூட்டத்தோடு வீழ்த்தி விட்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பலராமரோடு சேர்ந்து போரில் வீரம் காட்டுபவனும், பலமிகுந்தவனுமான, போஜராஜன் கம்சனின் நடு சகோதரன், சூரசேன தேசத்து மன்னர் ‘சுனாமா’ வை அவனது அக்ஷௌஹிணி சேனையோடு பொசுக்கிவிட்டார்.

மனைவியோடு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பிரம்மரிஷி துர்வாசரை ஆரதித்து அவரிடம் பல வரங்களைப் பெற்றார். சுயம்வரத்தில் கந்தர்வராஜ குமாரியைப் பெற்று, மன்னர்களை வென்று அவர்களைக் குதிரைகளைப் போலத் தேரில் பூட்டினார். ஜனார்த்தனன், ஜராசந்தனை உபாயத்தால் பீமசேனன் மூலம் கொல்வித்தார். சேதிராஜன் சிசுபாலனை யுதிஷ்டிரரின் அசுவமேத யாக, அக்ர பூஜையின்போது, அவன் விவாதம் செய்ததால் அனைவர் முன்னே வதம் செய்தார். பிறகு மாதவன் வானத்தில் இருக்கும் சௌபம் என்னும் தைத்ய நகரைச் சால்வனால் பாதுகாக்கப்பட்டதைக் கடலின் நடுவில் அழித்து வீழ்த்தினார். அவர் போர்க்களத்தில் அங்க, வங்க, கலிங்க, மகத, காசி, கோசல, வத்ஸ, கர்க, கருக்ஷ, பௌண்ட்ர தேசங்களை வென்றார்.

இதேபோல தாமரைக் கண்ணன், அவந்தி தென்நாடு, மலைநாடு, தஷேரகம், காஷ்மீரம், ஓளரசிகம், பிசாசம், முத்தகலம், காம்போஜம், வாடதானம், சோழ, பாண்டிய, திரிகர்த்தம், மாளவம், தரதம் போன்ற வெல்ல முடியாத நாட்டு வீரர்களையும், பல்வேறு திசைகளில் இருந்து வந்த கசர்களையும் ஷகர்களையும், காலயவனனையும் கூட வென்று விட்டார். முன்பு ஜலஜந்துக்கள் நிரம்பிய கடலில் புகுந்து, நீருக்கும் வாசம் புரியும் வருணனையும் தோற்கடித்தார். அத்துடன், பாதாளத்தில் வசித்த பஞ்சனன் என்னும் அரக்கனைப் போரில் கொன்று திவ்யமான பாஞ்சஜன்யம் என்ற சங்கினையும் பெற்றார்.

காண்டவ வனத்தில் அர்ஜுனனோடு அக்னி தேவனைத் திருப்தி செய்து ஆக்னேயாஸ்திரமான சுதர்சன சக்கரத்தைப் பெற்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், கருடன் மீது அமர்ந்து இந்திரனின் அமராவதி நகர் சென்று அவரது மாளிகையில் இருந்த பாரிஜாத மரத்தை எடுத்து வந்தார். இந்திரன்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு அஞ்சி அவரை எதிர்க்கவில்லை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வெல்லாத எந்த மன்னனைப் பற்றியும் நான் கேள்விப்பட்டதில்லை. சஞ்ஜயா! அன்று என் சபையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வெளிப்படுத்திய அற்புதத்தை இவ்வுலகில் வேறு யாரால் செய்ய முடியும்?

அன்று நான் மகிழ்ச்சியுடன் அவருடைய அருளால் பக்தி பாவத்துடன் அந்த ஈஸ்வரிய சொருபத்தைத் தரிசித்துப் பிரத்யக்ஷமாக அவரை அறிந்து கொண்டு சஞ்ஜயா! அறிவும், வீரமும் மிக்க பகவான் ரிஷிகேசனின் கர்மங்களுக்கு முடிவை அறிய முடியாது. கதன், சாம்பன், பிரத்யுமன், விதூரதன், அகாவகன், அநிருத்தன், சாருதேஷ்ணன், சாரனன், உள்முகன், நிஷடன், ஜில்லி, பப்ரு, ப்ருது, விப்ருது, ஷமீகன், அரிமேஜயன் உள்ளிட்ட வருஷணி வம்சத்து வீரர்களும் போர்க்களத்திற்கு வந்திருந்தாலும் நம்முடைய முயற்சி வெற்றியடைவது ஐயமே என்று நான் நினைக்கிறேன்.

வனமாலையும், ஏரையும் தரிக்கும் பலராமன் பத்தாயிரம் யானைகளின் பலம் கொண்டவர், வெண்ணிறத்தவர், அவரும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இருக்கும் இடத்திலேயே இருப்பார். சஞ்ஜயா! பிராமணர்கள் எந்த பகவானை அனைவருக்கும் தந்தை என்று கூறுகிறார்களே, அவர் பாண்டவர்களுக்காகத் தானே போர் புரிவாரா? ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கவசம் தரித்துப் போருக்குத் தயாரானால் அங்கு எந்த வீரனும் அவரை எதிர்க்க மாட்டான். கௌரவர்கள் பாண்டவர்களை வென்று விட்டாலும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவர்களின் நன்மைக்காக ஆயுதம் ஏந்திக் கௌரவர்கள் அனைவரையும் கொன்று பூமி முழுவதையும் குந்திக்குக் கொடுத்துவிடுவார்.” என்ற திருதராஷ்டிரர் தொடர்ந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் மகிமையை உரைக்கலானார்.

சஞ்ஜயா! அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ஆத்மா. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கிரீடியான அர்ஜுனனின் ஆத்மா ஆவார். அர்ஜுனனிடம் வெற்றி நிலைத்துள்ளது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் கீர்த்தியின் சனாதனமான நிவாம்சம் உள்ளது. அர்ஜுனன் உலகெங்கிலும் ஒருபோதும் தோற்றதில்லை. ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் எண்ணற்ற நற்குணங்கள் உள்ளன. இந்த துரியோதனன் மோக வசப்பட்டு சச்சிதானந்த சொரூபரான கேசவனை அறியவில்லை. அவன் மரண வலையில் சிக்கியுள்ளான். தாஷார்குல பூஷணமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணரையும், பாண்டு குமாரனான அர்ஜுனனையும் அவன் அறியவில்லை. இவ்விருவரும் பழமையான தேவர்களை நர-நாராயணர் களாவார்கள். அவர்களின் ஆத்மா ஒன்றுதான். ஆனால் இப்புவிபில் மனிதர்களுக்குச் சரீரத்தால் அவர்கள் இரண்டாகக் காணப்படுகின்றனர். அவர்களை மனத்தால் கூடத் தோற்கடிக்க முடியாது.

புகழ்பெற்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், அர்ஜுனனும் விரும்பினால் என்

சேனையை அக்கணமே அழித்து விட முடியும். ஆனால் மனித பாவத்தை அனுசரிப்பதால் அவர்கள் அவ்வாறு செய்ய விரும்பவில்லை. பீஷ்ம, துரோணருடைய வதம் யுகத்தை மாற்றிவிடும் விஷயமாகும். உலகனைத்தையும் இந்த நிகழ்ச்சி மோகத்தில் ஆழ்த்துவதைப் போன்றது. இதனால் பிரம்மச்சரியத்தைக் கடைப்பிடிப்பதாலோ, வேதாத்யயனத்தினாலோ, கர்மானுஷ்டத்தாலோ, அஸ்திர பிரயயோகத்தாலோ யாரும் தன்னை மரணத்திலிருந்து காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியாது என்பது தெரிகிறது.

சஞ்ஜயா! உலகமே மதிக்கும், அஸ்திர வித்தையின் மிகச் சிறந்த வீரர்களான பீஷ்மரும், துரோணாசாரியாரும் கொல்லப்பட்டபின் நான் எதற்காக உயிரோடு இருக்க வேண்டும்? முன்பு யுதிஷ்டிரரிடம் பிரசித்தமான ராஜ்ய லக்ஷ்மியைக் கண்டு நாங்கள் அவரிடம் அசுரையை கொண்டிருந்தோம். இன்று பீஷ்மர் துரோணரின் வதத்தால் அதனுடைய கசப்பான பலனை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். சஞ்ஜயா! என் காரணத்தாலேயே கௌரவர்களின் அழிவு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. யுதிஷ்டிரர் இந்த உலகில் அளவற்ற ஐஸ்வர்யத்தின் பங்காளி ஆகியுள்ளார். அவருடைய கோபத்தால் மகாத்மாக்களான பீஷ்ம, துரோணர் கொன்று வீழ்த்தப்பட்டுள்ளனர்.

யுதிஷ்டிரருடைய தர்மத்திற்கு இயல்பான பலன் கிடைத்துள்ளது. ஆனால் என்னுடைய புதல்வர்களுக்கு அதன் பலன் கிடைக்கவில்லை. அனைவரையும் அழிப்பதற்காகக் கிடைத்த இந்த கொடுமையான காலம் அழியவில்லை. தைரியம் மிக்கவர்களால் வேறு வகையால் யோசிக்கப்பட்ட காரியங்கள் கூட, தெய்வாதீனமாக வேறு வகையாகிவிடுகின்றன என்பது என் அனுபவம். ஆதலால் நடந்தே தீருவதான, தீய சிந்தனையுடைய பெரும் சங்கடம் தரும் சம்பவங்கள் எவ்வாறு நிகழ்ந்ததோ அதை அவ்வாறே எனக்குக் கூறு” என்று திருதராஷ்டிர மன்னர் துரோணவதம் பற்றிய செய்திகளை நிகழ்த்த நிகழ்ந்தவாறே கூறுமாறு சஞ்ஜயனிடம் உரைத்தார்.

6.15 சஞ்ஜயன் மீண்டும் 14 மற்றும் 15-ஆம் நாள் போர் நிகழ்வுகளைக் கூறுதல்

மன்னா! அபிமன்யு கொல்லப்பட்ட அன்று இரவு கழிந்தது. துரோணர் 24 கோச நீளமும், 10 கோச அகலமும் கொண்ட ‘சக்ர கர்பசகடம்’ என்னும் வியூகத்தை நிர்மாணித்தார். பூரிச்ரவா, கர்ணன், அஸ்வத்தாமா, சல்யன், வ்ருஷசேனன் கிருபாசாரியர் மற்றும் பெரும் சேனைக்கு நடுவில் ஐயத்ருதனைப் பாதுகாப்பாக வைத்தார். யுதிஷ்டிரருக்குப் பாதுகாப்பாக சாத்யகியை இருக்கச் செய்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் போருக்குப் புறப்பட்டனர். முதலில் துர்மர்ஷனோடு போரிட்ட அர்ஜுனன் அவனைத் தோற்றோடச் செய்தார். தொடர்ந்து அர்ஜுனனோடு போரிட துச்சாதனன்

தன் சேனையுடன் வந்தான். கிரீடி அர்ஜுனன் அடித்த பாணங்களால் அடிக்கப்பட்ட அவன் பாதுகாப்பிற்காகத் துரோணரை நோக்கி ஓடிவிட்டான்.

தொடர்ந்து துரோணாசாரியாரிடம் வந்த அர்ஜுனன் துரோணரோடு போரிடாமல், அவரை வலம் வந்து வணங்கி ஜயத்ருதனை நோக்கி முன்னேறினார். துரோணரிடமிருந்து விலகி வியூகத்தில் முன்னேறிய அர்ஜுனன் சேனையில் முன்னேறினார். கௌரவ சேனை அர்ஜுனனை வியூகத்தில் நுழைய விடாமல் தடுத்தது. இச்சமயம் ஆசாரியாரும், க்ருதவர்மாவும் அர்ஜுனனுடன் போரிட்டனர். பார்த்தன் க்ருதவர்மாவிற்கும், காம்போஜ சுதக்ஷிணனுக்கும் இடையில் நுழைந்தார். க்ருதவர்மாவிடம் போருக்குத் தாமதம் செய்ய வேண்டாம் என்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ஆலோசனையால் அர்ஜுனன் அவரை விட்டு விலகினார். இச்சமயம் க்ருதவர்மா அர்ஜுனன் சக்கரக் காவலர்களான யுதாமன்யுவோடும், உத்தமௌஜாவோடும் போரிட்டார். இந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி அர்ஜுனன் கௌரவ சேனைக்குள் முன்னேறினார். அப்போது ச்ருதாய மன்னன் அர்ஜுனனோடு போரிட வந்து, போரிடாத ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மீது அடித்துத் திருப்பித் தாக்கப்பட்டான். தன் கதையால் அடிக்கப்பட்டுத்தானே மடிந்தான்.

ச்ருதாயுதன் வீழ்ந்த பின் காம்போஜ மன்னன் சுதக்ஷிணன், ச்ருதாயு, அச்யுதாயு, அவர்களின் புதல்வர்கள் நியுதாயு, தீர்க்காயு ஆகியோரையும் அர்ஜுனன் வதம் புரிந்தார். பின்னர் அர்ஜுனனைத் தடுத்த அம்பஷ்ட மன்னனும் கொல்லப்பட்டான்.

6.16 துரியோதனன் துரோணரைக் குறை கூறுதலும் துரோணரின் பதிலும்

சஞ்ஜயன் மேலும் திருதராஷ்டிரரிடம் போர்க்கள நிகழ்வுகளை விவரித்தார். அர்ஜுனன் கௌரவ சேனையில் பல முக்கிய வீரர்களைக் கொன்றதை கண்டு துரியோதனன் கோபத்துடன் துரோணரிடம் வந்தான். “பிரம்மன் இப்போது என் சேனைக்கு இருப்பே இருக்காது போல் உள்ளது. நான் இயன்ற வரை தங்களுடைய உத்தமமான வாழ்க்கைக்குரிய ஏற்பாட்டைச் செய்து உங்களை மகிழ்ச்சியாக வைக்க விரும்புகிறேன். ஆனால் தாங்கள் எங்களை விரும்பாமல், பாண்டவர்களுக்கே நன்மை செய்கிறீர்கள். தாங்கள் அர்ஜுனனைத் தடுப்பதாக வாக்களித்ததாலேயே ஜயத்ருதன் தன் நகர் திரும்பவிடாமல் நான் தடுத்து நிறுத்தியுள்ளேன். ஆனால் இப்போது நான் துயரத்தால் புலம்புகிறேன் தாங்கள் சினம் கொள்ளாமல் சிந்தராஜனைக் காப்பாற்றுங்கள்” என்றான்.

துரோணர் அவனுக்குப் பதிலளித்தார். “மன்னா! நீ கூறுவதை நான்

தவறாகக் கருதவில்லை. ஆனால் நீ உண்மையைத் தெரிந்து கொள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனின் சாரதி அவரது குதிரைகளும் வேகமுடையவை. நான் யுதிஷ்டிரரைக் கைது செய்யச் சபதமிட்டுள்ளேன். நான் கிழவனாகிவிட்டதால் விரைந்து செல்லும் தேரில் இருக்கும் திறனற்றவன். உதவியாளர்களுடன் இருக்கும் நீ தனியாக இருக்கும் அர்ஜுனனுடன் சென்று போர் செய்” என்று கூறினார்.

6.17 துரியோதனனின் பதிலும் துரோணர் அவனுக்குக் கவசமளித்தலும்

ஆசாரியரின் சொற்களைக் கேட்ட துரியோதனன், ஆயுதம் தரித்தவர்களில் சிறந்தவரான தங்களுையே தாண்டி அர்ஜுனன் முன்னே சென்றுவிட்டார். ச்ருதாயுதன், சுதகூடிணன், ச்ருதாயு, அச்யுதாயு இவர்களுடன் ஆயிரக்கணக்கான மிலேச்சர்களையும், அம்பஷ்ட மன்னனையும் கொன்ற அர்ஜுனனுடன் நான் எவ்வாறு போரிட முடியும்? என்று பயத்துடன் கூறினான். அவன் சொற்களை ஏற்றுக் கொண்ட ஆசாரியார், சிவபிரானால் அளிக்கப்பட்ட பிளக்க முடியாத திவ்யகவசம் தன்னிடம் வந்து சேர்ந்த வரலாற்றினைக் கூறி அதனைத் துரியோதனனுக்கு அணிவித்துப் போருக்குச் செல்லக் கூறினார். வெல்ல முடியாத கவசமணிந்த துரியோதனன் மகிழ்வுடன் அர்ஜுனனை எதிர்க்கச் சென்றான்.

6.18 துரோணர்-த்ருஷ்டத்யும்னன் இடையிலான போர்

துரியோதனன் அர்ஜுனனை நோக்கிச் சென்ற பின், துரோணருக்கும் சோமகர்களுக்கும் இடையே கடும் போர் நடைபெற்றது. த்ருஷ்டத்யும்னன் கௌரவ சேனையைக் கடுமையாகத் தாக்கினார். அதனால் சேனை மூன்றாகப் பிரிந்து ஜலசந்தனிடமும், க்ருதவர்மாவிடமும், துரோணரிடமும் தஞ்சமடைந்தது. துரோணர் பிரிந்த சேனையை ஒன்று திரட்டிப் போரிட்டார்.

பீமசேனனை, விவிம்சதி, சித்ரசேனன், விஹர்ணன் ஆகிய மூன்று சகோதரர்களும் தாக்கினர். வாஹ்லீகர்-திரௌபதியின் புதல்வர்கள்; சிபி மன்னன்-காசிராஜன், யுதிஷ்டிரர்-சல்யன், துச்சாதனன்-சாத்யகி, சஞ்ஜயன்-சேகித விராடர்-விந்த அனுவிந்தர், கடோதகஜன்-அலம்புஷன் ஆகியோரிடையே போர் நடைபெற்றது. பாண்டவ சேனை கௌரவ சேனையின் வியூகத்தைப் பிளக்க முயன்றது. துரோணர் வியூகத்தைப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருந்தார். துரோணருக்கும், த்ருஷ்டத்யும்னனுக்கும் நடைபெற்ற போரில் தோல்வியடைந்த பாஞ்சால ராஜகுமாரனைச் சிகண்டி தொலைவில் அழைத்துச் சென்றுவிட்டான்.

இச்சமயம் திருதராஷ்டிரர் குறுக்கிட்டுத் த்ருஷ்டத்யும்னனைக்

காப்பாற்றிய சாத்யகியுடன் துரோணர் எவ்வாறு போரிட்டார் எனக் கேட்டார். சஞ்ஜயன் சாத்யகி-துரோணர் இருவருக்கும் இடையில் நடைபெற்ற அற்புதமான போரை விவரித்தார். துரோணர் சாத்யகியின் வீரத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்து, மனத்திற்குள் புகழ்ந்தவாறே அவருடன் போரிட்டதையும், ஆசாரியார் ஆக்னேயாஸ்திரத்தையும், சாத்யகி வருணாஸ்திரத்தையும் வெளிப்படுத்தியதையும் விவரித்தார். இதேசமயம் அர்ஜுனன் கௌரவ சேனைக்குள் பிரவேசித்தார். அர்ஜுனன் தன்னை எதிர்த்த அவந்தி தேச விந்த-அனுவிந்தர்கள் இருவரையும் யமனுலகு சேர்த்தார். இவ்வாறு பல மகாரதிகளைக் கொன்றுவிட்ட அர்ஜுனனும் அவரது குதிரைகளும் களைத்துவிட்டன. காயம்பட்ட குதிரைகளின் உடலில் இருந்து பாணங்களை எடுத்து விடுமாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் அர்ஜுனன் கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் குதிரைகளுக்கான சிகிச்சையினை மேற்கொண்டார்.

சஞ்ஜயன் இவ்வாறு கூறியதும், அர்ஜுனன் தேரில் இருந்து இறங்கியபோது ஏன் அவரைக் கௌரவ வீரர்கள் கொல்லவில்லை எனத் திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் கேட்டார். சஞ்ஜயன் தொடர்ந்து கூறலானார்; “மன்னா! தரையில் நின்றிருந்தபோதும், தேரில் இருந்த மன்னர்கள் அனைவரையும் தடுத்துவிட்டார். அப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் குதிரைகள் குடிக்க நீரை விரும்புகின்றன. அவை பருகுவதற்கான நீர் இங்கில்லை என்று தெரிவித்தார். அர்ஜுனன் உடனே பூமியின் மீது அஸ்திரத்தை அடித்து குதிரைகள் குடிக்கத் தகுந்த நீர் நிறைகுளத்தைத் தோற்றுவித்தார். ஒரு அம்பு வீட்டையும் அமைத்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அந்த வீட்டில் பயமின்றி நின்று குதிரைகளை நீராட்டி உலவச் செய்து புல்லும், தானியமும் அளித்து நீர் பருகச் செய்து மீண்டும் தேரில் பூட்டினார். தரையில் நின்று போரிட்ட கௌந்தேயனை மஹாரதிகள் அனைவரும் சேர்ந்து தடுக்க முடியவில்லை.

மன்னா! தேர் பூட்டப்பட்டதும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் சேனையில் மீண்டும் முன்னேறினர். கௌரவ வீரர்கள் அவர்களைப் பின் தொடர்ந்து தடுக்க முயன்றும் அவர்களால் அது இயலவில்லை. இச்சமயம் பல மன்னர்களும் கூடித்திரியர்களும் திடீரென்று தனஞ்ஜயனை நாற்புறமும் சூழ்ந்து கொண்டு தாக்கினர். அர்ஜுனனின் வேகம் சிறிது குறைந்தது. அப்போது துரியோதனன் துரோணரால் கவசம் பூட்டப்பட்டதால் சிறிதும் பயமின்றி அர்ஜுனனோடு போரிட வந்தான். கௌரவ வீரர்கள் துரியோதனனைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைந்தனர்.

6.19 துரியோதனன் அர்ஜுனனிடம் தோல்வியடைதல்

துரியோதனன் அருகில் வருவதைக் கண்ட பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்

“இன்று இவனைக் கொன்றுவிடு. உங்களை ஏமாற்றி, திரௌபதியை அவமானம் செய்து வனவாசத்திற்கு உங்களைத் துரத்திய இவனைக் கொல்ல நல்ல சந்தர்ப்பம் கிடைத்துள்ளது” என்று அர்ஜுனனுக்கு உற்சாகமளித்தார். அர்ஜுனனும் இன்று நான் இவன் தலையை வெட்டிவிடுவேன் என்று கூறித் துரியோதனன் அருகில் சென்றார். ஆனால் துரியோதனன் சிறிதும் பயப்படவில்லை. சிரித்தவாறே பார்த்தனை வலுவில் போருக்கு அழைத்தான். அர்ஜுனன் சிறந்த பாணங்களைச் செலுத்தினார். ஆனால் அவை துரியோதனன் உடலில் காயம் செய்யவில்லை. மாறாக வழுக்கி விழுந்துவிட்டன. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம், துரியோதனனை ஏன் உன்னால் வதம் செய்ய இயலவில்லை என்று கேட்டார். பார்த்தன் துரியோதனன் பிளக்க முடியாத சிறந்த கவசத்தை அணிந்திருப்பதைத் தெரிவித்தார். கடுமையான கவசங்களைப் பிளக்க வல்ல மானவாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார். அந்த திவ்ய அஸ்திரத்தை அஸ்வத்தாமா தன்னுடைய சர்வ அஸ்திரத்தையும் பிளக்கவல்ல அஸ்திரத்தைச் செலுத்தி அழித்துவிட்டான். அவ்வஸ்திரத்தை அர்ஜுனன் இரண்டாவது முறை செலுத்த இயலாது.

பார்த்தன் நன்கு சிந்தித்து முதலில் துரியோதனனுடைய குதிரைகளையும் பாதுகாவலர்களையும் கொன்றார். பின்னர் விரைந்து அவனது கையுறைகளையும் வில்லையும் வெட்டிவிட்டார். துரியோதனனை வெல்லும் வழியைத் தெரிந்து கொண்டு, அவனுடைய உள்ளங்கைகளிலும், நகச்சதைகளிலும் அம்பினால் அடித்துக் காயப்படுத்தினார். நகக் கண்களில் காயம்பட்ட வேதனையுடன் துரியோதனன் போர்க்களத்தில் இருந்து ஓடிவிட்டான். தொடர்ந்து கௌரவ சேனை ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைத் தாக்கியது. ஜயத்ருதனைக் காப்பாற்ற விரும்பி ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்களைத் தாக்கிய அஸ்வத்தாமா இருவரையும் காயமுறச் செய்தான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் காயம்பட்டதால் கோபம் கொண்ட அர்ஜுனன் நூற்றுக் கணக்கான பாணங்களால் பகைவரைப் பின்னால் விலக்கினார்.

6.20 திருதராஷ்டிர மன்னர் மீண்டும் சஞ்ஜயனிடம் கேட்பதும் சஞ்ஜயன் கூறுவதும்

இச்சமயம் திருதராஷ்டிரர் தன்னுடைய மற்றும் பாண்டவ வீரர்களின் கொடியையும் சின்னத்தையும் தெரிவிக்குமாறு கேட்டார். சஞ்ஜயனும் பாண்டவ தரப்பிலும், கௌவர தரப்பிலும் இருந்த முக்கிய மகாரதிகளின் கொடிக் குதிரைகள் பற்றி விவரித்தார். திருதராஷ்டிரர் தொடர்ந்து துரோணரின் நிலை என்னவாயிற்று என்று கேட்டார். சஞ்ஜயன் தொடர்ந்து போர்க்கள நிகழ்வுகளை விவரிக்கலானார். “மன்னா! அர்ஜுனன்

சிந்துராஜனை நோக்கிச் சென்றுவிட்ட பின் துரோணரின் சேனைக்கும் இடையே மெய் சிலிர்க்க வைக்கும் த்வந்த யுத்தம் நடைபெற்றது. துரோணருக்கும், யுதிஷ்டிரருக்கும் இடையில் நடைபெற்ற போரில் துரோணர் தருமபுத்திரன் குதிரைகளைக் கொண்டு, வில்லையும் கொடியையும் வெட்டிவிட்டார். யுதிஷ்டிரர் தேரில் இருந்து குதித்துத் தன்னைக் கொல்லவந்த துரோணரிடம் இருந்து தப்பிச் சகதேவனின் தேரில் ஏறிக் கொண்டார்.

6.21 சஞ்ஜயன் கௌரவ சேனையில் உயிரிழந்த வீரர்களைப் பற்றிக் கூறுதல்

மன்னா! கேகய மன்னன் ப்ருகத்க்ஷத்ரன் கேஷமதூர்த்தியின் குதிரைகள் சாரதியைக் கொண்டு, அவனையும் வெட்டி வீழ்த்திவிட்டான். த்ரிகர்த்த நாட்டு மகாரதி வீரதன்வா திருஷ்டகேதுவால் கொல்லப்பட்டான் துர்முகன்-சகதேவன் இடையே நடைபெற்ற போரில் துர்முகன் தோற்றோடினான். அவனுடன் இருந்த த்ரிகர்த்த ராஜகுமாரன் நிறமித்ரன் சகதேவனால் கொல்லப்பட்டான். மகதமன்னன் புதல்வன் வியாக்ரதத்தன் சாத்யகியிடம் தோற்று உயிரிழந்தான். பீமசேனனுக்கும் அரக்கன் அலம்புஷனுக்கும் நடைபெற்ற போரில் அலம்புஷன் தோல்வியடைந்தான். மீண்டும் போரிட வந்த அலம்புஷன் கடோத்கஜனால் கொல்லப்பட்டான். துரோணருக்கும் சாத்யகிக்கும் கடும்போர் நடைபெற்றது. சாத்யகி த்ருஷ்டத்யும்னன், பீமசேனன் இவர்களால் துரோணரிடமிருந்து காப்பாற்றப்பட்டார்.

6.22 சஞ்ஜயன் யுதிஷ்டிரர் சாத்யகியை அர்ஜுனனிடம் அனுப்பியதைக் கூறுதல்; சாத்யகி கௌரவர்களுடன் போரிடுதல்

சஞ்ஜயன் மேலும் திருதராஷ்டிரரிடம் சொல்லலானார், “மன்னா இதே நேரத்தில் ஜயத்ருதனை நோக்கிச் சென்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் நிலை பற்றி யுதிஷ்டிரர் கவலை கொண்டார். பாஞ்சஜன்யத்தின் பேரொலி கேட்டது. அர்ஜுனனின் காண்டீவத்தின் டங்காரம் கேட்கவில்லை. தனஞ்ஜயனுக்கு ஏதேனும் தீங்கு நேர்ந்ததோ என அஞ்சிய யுதிஷ்டிரர் சாத்யகியை அர்ஜுனன் இருக்கும் இடம் சென்று அவருக்கு உதவுமாறு கூறினார். சாத்யகி யுதிஷ்டிரரைத் துரோணரிடமிருந்து காப்பாற்றும் பொறுப்பை அர்ஜுனன் தன்னிடம் ஒப்படைத்துச் சென்றதை நினைவூட்டித் தான் அப்பொறுப்பிலிருந்து விலக முடியாது எனப் பணிவுடன் தரும புத்திரரிடம் கூறினார். யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் வற்புறுத்தவே, சாத்யகி தன் தேரை ஆயத்தப்படுத்தி அர்ஜுனனை நோக்கிப் புறப்பட்டார். பீமசேனனும் சாத்யகியுடன் புறப்பட்டார். சாத்யகி அவரைத் தடுத்து யுதிஷ்டிரரைப் பாதுகாக்குமாறு கூறித் திருப்பி அனுப்பித் தான் மட்டும் தன் சேனையுடன் முன்னேறினார்.

அர்ஜுனனிடம் முன்னேறிய சாத்யகியைத் துரோணர் தடுத்தார். சாத்யகி அர்ஜுனனைப் போலவே, துரோணரை வலம் வந்து வணங்கிக் கௌரவ சேனையில் முன்னேறினார். சாத்யகி தன்னை எதிர்க்க வந்த கர்ணரின் சேனையைக் காயப்படுத்திக் க்ருதவர்மாவுடன் போர் புரிந்தார். க்ருதவர்மாவின் சாரதி சாத்யகியால் கொல்லப்பட்டுத் தேர் கட்டுப்பாட்டினை இழந்தது. இச்சமயத்தைப் பயன்படுத்தி சாத்யகி கௌரவ சேனையில் நுழைந்துவிட்டார். க்ருதவர்மா பாண்டவ மகா ரதிகளுடன் போர் புரிந்தார். க்ருதவர்மாவால் பாண்டவ சேனை அடித்து விரட்டப்பட்டது இதனைக் கண்ட சாத்யகி க்ருதவர்மாவை வென்றுவிட்டே அர்ஜுனனிடம் செல்ல விரும்பி மீண்டும் க்ருதவர்மாவுடன் போரிடத் திரும்பினார். க்ருதவர்மாவின் சேனையை அடித்து விரட்டி வென்றுவிட்டார். அத்துடன் திரிகர்த்த நாட்டு யானைப் படையிடம் சென்று அதனையும் அழித்து வெற்றி பெற்றார். அச்சமயம் மகத மன்னன் ஜலசந்தன் சாத்யகியுடன் போரிட வந்தான். ஜலசந்தனுடன் போரிட்ட சாத்யகி அவனுடைய புஜங்களையும், தலையையும் வெட்டி வீழ்த்தி விட்டார்.

சாத்யகி ஜலசந்தனைக் கொன்றதைக் கண்ட துரோணர், துரியோதனன், துர்மர்ஷன், துச்சகன், துச்சாதனன், விகர்ணன், விவிம்சதி, சித்ரசேனன் அனைவரும் சாத்யகியைச் சூழ்ந்து கொண்டு தாக்கினர். சாத்யகி துரியோதனனின் சாரதியைக் கொன்று, வில்லையும், கொடியையும் வெட்டித் தோற்றோடச் செய்தார். இதைக்கண்ட க்ருதவர்மா சாத்யகியுடன் போரிட வந்தார். சாத்யகி க்ருதவர்மாவின் குதிரைகளையும், சாரதியையும் காயப்படுத்தி, அவருடைய கவசத்தைப் பிளந்து தோல்வியுறச் செய்து அர்ஜுனனை நோக்கி முன்னேறினார்.

இச்சமயம் துரோணாசாரியார் தன் படைகளைத் திரட்டிக் கொண்டு மீண்டும் சாத்யகியுடன் போரிட வந்தார். இருவருக்கும் இடையில் கடும்போர் நடந்தது. சாத்யகி துரோணரின் சாரதியைக் கொன்றுவிடவே, தேரின் குதிரைகள் கட்டுப்பாட்டினை இழந்து, துரோணரை மீண்டும் வியூகத்தின் வாயிலுக்குக் கொண்டு வந்து சேர்த்து விட்டன. சாத்யகி அர்ஜுனனை நோக்கி முன்னேறினார். அப்போது அவரை எதிர்க்க வந்த சுதர்சனனின் தலையை வெட்டி சாத்யகி சுதர்சனனை யமனுலகு அனுப்பினார். தொடர்ந்து அந்தப் போர்க்களத்தில் வெல்ல முடியாத காம்போஜர்களையும், யவனர்களையும், சகர்களையும் சாத்யகி அடித்து விரட்டினார். இவ்வாறு பகைவர்களை வென்று இரண்டாவது அர்ஜுனனைப் போலத் தோற்றமளித்த சாத்யகியைச் சாரணர்களும், கந்தர்வர்களும் வெகுவாகப் புகழ்ந்தனர்.

யுயுதான் அர்ஜுனனை நோக்கி முன்னேறினார். தங்கத்தால் ஆன

தலைக்கவசம் அணிந்து மேருமலையின் சிகரத்தைப் போலப் பொலிவுடன் திகழ்ந்தார். துரோணர், க்ருதவர்மாவின் பெரும் சேனையைக் கடந்து, ஜலசந்தனையும், சுதர்சனனையும் வதம் செய்து, யவன, காம்போஜ சேனைகளைச் சம்ஹாரம் செய்து முன்னேறிய சாத்யகியை துரியோதனன், சகுனி மற்றும் துரியோதனனின் சகோதரர்களும் சூழ்ந்து கொண்டனர். சாத்யகி துரியோதனனின் சேனை என்னும் பெருங்கடலைத் தனியாகவே பயமின்றி அழித்துக் கொண்டே இருந்தார். துரியோதனன், தன் சகோதரர்களுடன் சேர்ந்து தாக்கியபோதும், சாத்யகி சளைக்கவில்லை. துரியோதனனுடன் போரிட்டு அவனுடைய சாரதியைக் கொன்றுவிட்டார். தேர் சாரதியில்லாததால் கட்டுப்பாடின்றி ஓடியது. துரியோதனன் வெகுதூரம் இழுத்துச் செல்லப்பட்டான். அவனுடைய சகோதரர்களும் அவனைக் காப்பாற்ற ஓடிவிட்டனர். இவ்வாறு சாத்யகியின் பராக்கிரமச் செயல்களைச் சஞ்ஜயன் விவரித்தார்.

6.23 திருதராஷ்டிர மன்னர் சஞ்ஜயனிடம் வினவியவை

சாத்யகியின் அர்ஜுனுக்கு ஈடான வீரச் செயல்களைச் சஞ்ஜயன் வருணித்ததைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரர் அவரிடம் கேட்கலானார். “சஞ்ஜயா! என் பெரும் சேனையை நசுக்கியவாறு சென்ற அர்ஜுனனையும், சாத்யகியையும் கண்டு வெட்கமற்ற என்னுடைய புதல்வர்கள் என்ன செய்தார்கள்? போர்க்களத்தில் சாத்யகி சேனை முழுவதையும் கடந்து எவ்வாறு முன்னே முடிந்தது? என்னுடைய புதல்வர்கள் உயிருடன் இருக்கும்போது சாத்யகிக்கு இது எவ்விதம் சாத்தியமாயிற்று சாத்யகி பகைவர்களின் எண்ணற்ற மகாரதிகளோடு செய்த இந்த கோரப்போர் என்னுடைய பாக்கியமில்லாத புதல்வர்களுக்கு எல்லாம் விபரீதமாக இருப்பதையே காட்டுகிறது.

சஞ்ஜயா! மற்ற பாண்டவர் அனைவரும் கிடக்கட்டும். ஆசாரியாரையும் போரில் தோற்கச் செய்து என் புதல்வர்களையும் சாத்யகி வதம் செய்து விடுவார். க்ருதவர்மா போன்ற பல வீரர்கள் இருந்தும் சாத்யகி கொல்லப்படவில்லை. அவரைப் போல அர்ஜுனனும் அங்கு போர் புரியவில்லை. இது எவ்வாறு நடந்தது. எனக்கு விரிவாகக் கூறு” என்று கேட்டார்.

6.24 திருதராஷ்டிரர் வினாவிற்குச் சஞ்ஜயன் கூறிய போரின் தொடர் நிகழ்வும்

சஞ்ஜயன் மன்னரிடம் கூற முற்பட்டார். “மன்னா! உங்களுடைய தீய

ஆலோசனையாலும், துரியோதனனின் தீய செயலாலும் இவை அனைத்தும் நடந்தன. பாரதா! நான் கூறுவதைக் கவனமாகக் கேளுங்கள். உங்கள் புதல்வனுடைய ஆணையால் தோற்ற வீரர்கள் அனைவரும் திரும்பி வந்தனர். அவர்களுடன் சக, காம்போஜ, யவன, புலிந்த, அம்பஷ்ட, பைசாச, பர்பர மற்றும் மலைநாட்டு வீரர்களும் இருந்தனர். அவர்கள் கைகளில் பெரும் பாறைகளோடு வந்தன. துச்சாதனன் பெரும் யானை, மற்றும் குதிரைப்படையுடன் வந்தான். துச்சாதனனின் படைகள் சாத்யகியின் பாணங்களால் அழிக்கப்பட்டன. துச்சாதனன் தன் கட்டளையால் பாறை வீரர்களைப் போரிடத் தூண்டினான். சாத்யகி பாறைப் போரை அறியாதவர். அவரைக் கொன்று விடுங்கள் என ஆணையிட்டான். பாறைகளையும், இரும்பு குண்டுகளையும், திரிகுலங்களையும் நாற்புறமும் அவர்கள் பொழிந்தனர். அவை தன்னிடம் வருவதற்கு முன்பே சாத்யகி அவற்றை அழித்து விட்டார். அவரிடம் தோற்றவர்கள் பயந்து துரோணரிடம் ஓடி விட்டனர்.

6.25 துரோணர் துச்சாதனனை ஏசுதல்

துச்சாதனன் தன் சேனையுடன் தன்னிடம் வந்து நிற்பதைக் கண்ட துரோணர் கோபத்துடன் அவரை ஏசினார். துச்சாதனா? ரதிகள் அனைவரும் இங்கு ஓடி வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். துரியோதனன் நலமாக இருக்கிறானா ஐயத்ருதன் உயிரோடு இருக்கிறானா? நீ மன்னனின் மகன்; மன்னனின் சகோதரன்; மகாரதி வீரன்; யுவராஜ பட்டம் பெற்றவன். எதற்காகப் போர்க்களத்தில் இருந்து திரும்பி ஓடுகிறாய்? நீ திரௌபதியைச் சூதில் வெல்லப்பட்ட தாசி என்று கூறினாய். துரியோதனனின் வஸ்திரங்களைச் சுமக்கச் செய்தாய். இப்போது போரில் ஏன் ஓடுகிறாய்? இப்போது சாத்யகியைச் தனியாக எதிர்க்க ஏன் பயப்படுகிறாய்? யுதிஷ்டிரரைக் கடுஞ்சொற்களால் வதைத்தாய். திரௌபதிக்கு அளிக்கப்பட்ட கஷ்டங்கள் அனைத்திற்கும் நீயே வேராக இருந்தாய். உன்னுடைய கர்வம் எங்கே சென்றது? எங்கே உன்னுடைய பராக்கிரமம்? எங்கு சென்றது உன்னுடைய கர்ஜனை? பீமசேனன் உன் உதிரத்தைக் குடிப்பதாக இட்ட சபதம் உண்மையாகப் போகிறது. இதே தேரோடு சென்று சாத்யகியுடன் போர் செய்” என்று ஏசிப் பேசினார். துச்சாதனன் பதிலேதும் பேசாமல் சாத்யகியிடத்தில் போரைத் தொடங்கச் சென்று விட்டான். சுஞ்ஜயன் மேலும் கூறலானார்.

6.26 துரோணர் பாஞ்சாலர்களுடன் போர் புரிதல்

தொடர்ந்து துரோணர் பாண்டவர்களுடனும், பாஞ்சாலர்களுடனும்

போரைத் தொடங்கினார். தன்னை எதிர்த்த பாஞ்சால ராஜகுமாரன் வீரகேதுவை யமனிடம் அனுப்பினார். துரோணர் வீரகேதுவைக் கொன்றதைக் கண்ட வீரகேதுவின் சகோதரர்கள் சித்ரகேது, சுதன்வா, சித்ரவர்மா, சித்ரரதன் என்ற நால்வரும் துரோணருடன் போரிட வந்தனர். துரோணர் அவர்களுடைய தேர், சாரதி, குதிரைகளைக் கொண்டு அவ்வரச குமாரர்களின் தலையைப் பூப்பறிப்பது போலக் கொன்றுவிட்டார். இதனால் கலங்கிய த்ருஷ்டத்யும்னன் கண்ணீரும், கோபமும் பெருகத் துரோணரைத் தாக்கினார். காயம்பட்ட துரோணர் மூர்ச்சையானார். த்ருஷ்டத்யும்னன் அவரைக் கத்தியால் கொல்ல விரும்பித் துரோணரின் தேர் மீது ஏறியபோது உணர்வு பெற்ற துரோணர் தன்னுடைய ‘வைதஸ்திக்’ என்னும் பாணத்தால் த்ருஷ்டத்யும்னனைக் காயம் செய்தார். இருவருக்கும் இடையில் அற்புதமான போர் நடந்தது. துரோணரின் த்ருஷ்டத்யும்னனின் சாரதியைக் கொண்டு விட்டதால் அவரது குதிரைகள் தொலைவில் தேரை இழுத்து சென்று விட்டன.

சஞ்ஜயன் மேலும் கூறலானார். “மன்னா! துரோணரால் சாடப்பட்ட துச்சாதனன் மீண்டும் சாத்யகியுடன் வந்து போரிட்டுத் தோல்வியடைந்தார். துரியோதனனால் ஏவப்பட்ட திரிகர்த்த வீரர்களையும் சாத்யகி அடித்து விரட்டி விட்டார். இச்சமயம் துச்சாதனன் மீண்டும் சாத்யகியுடன் போரிட்டான். சாத்யகிக்கு துச்சாதனனைக் கொல்லும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தும், பீமசேனனின் சபதத்தை எண்ணி அவனை உயிருடன் விட்டு விட்டார்.

6.27 திருதராஷ்டிரர் மீண்டும் சஞ்ஜயனிடம் வினவுதல்; சஞ்சயன் பதில்

சஞ்சயனின் சொற்களைக் கேட்டுத் திருதராஷ்டிரர் மீண்டும் வினவினார். “சஞ்ஜயா! என்னுடைய சேனையின் ஒரு மகாரதி கூட அங்கு சாத்யகியைக் கொல்லவுமில்லை; தடுக்கவுமில்லை. சாத்யகி சென்ற வழியில் வீரர்களே இல்லையா அல்லது கொல்லப்பட்டு விட்டனரா? சாத்யகியின் இந்தக் கர்மம் சிந்தனைக்கப்பாற்பட்டது. என்னால் அதை நம்ப முடியவில்லை. என் மனம் கவலையடைகிறது. ஏராளமான வீரர்கள் போரிட்டபோது சாத்யகி எவ்வாறு அவர்களைத் தோற்கச் செய்து முன்னேறினார் எனக் கூறு” என்று கேட்டார்.

மன்னரின் வினாவிற்குச் சஞ்ஜயன் பதிலளித்தார். “மன்னா! உங்கள் புதல்வன் துரியோதனன் பாண்டவசேனையைக் கலக்கினான் துரியோதனன், பீமசேனன், நகுல-சகதேவன், யுதிஷ்டிரர் இவர்களோடு தனியாகவே போரிட்டு நூற்றுக்கணக்கான யானைகளையும், குதிரைகளையும், தேர்களையும் அழித்து விட்டான். பாஞ்சால வீரர்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து துரியோதனனை எதிர்த்தபோது, துரோணாசாரியார் அவர்களைத் தடுத்துவிட்டார்.

6.28 துரோணர் பாஞ்சாலர்களின் போர்; துரோணர் பலரை வதம் செய்தல்;

தொடர்ந்து சஞ்ஜயன் கூறலானார்; சோமகர்களோடு, துரோணரின் பெரும்போர் தொடங்கியது. கேகய மகாரதி ப்ருகத்க்ஷத்ரனைத் துரோணர் யமனுலகு அனுப்பினார். அதனைக் கண்ட சிசுபாலனின் மகன் த்ருஷ்டகேது துரோணருடன் போரிட வந்தான். அவனையும் துரோணர் வதம் செய்துவிட்டார். தந்தை கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு துரோணரோடு போரிட வந்த த்ருஷ்டகேதுவின் மகனும் துரோணரால் கொல்லப்பட்டான். இதன் பிறகு போரிட வந்த ஜராசந்தனின் புதல்வன் வீர சகதேவனையும் துரோணர் காலனிடம் அனுப்பிவிட்டார். தன்னுடன் போரிட வந்த சேதி, ச்ருஞ்ஜய, காசி மற்றும் கோசல நாட்டு முக்கிய வீரர்களையும் கொன்றுவிட்டார். துரோணரை எதிர்க்க வந்த த்ருஷ்டத்யும்னனின் புதல்வன் க்ஷத்ர தர்மாவையும் ஆசாரியார் உயிரிழக்கச் செய்தார். பலருடைய உயிர்களைப் பறித்த துரோணர் பாண்டவ சேனையை நாற்புறமும் விரட்டிக் கொண்டிருந்தார்.

6.29 யுதிஷ்டிரர் கவலை; அர்ஜுனனையும், சாத்யகியையும் தேடப் பீமசேனனை அனுப்புதல்

இச்சமயம் சஞ்ஜயன் பாண்டவசேனையில் யுதிஷ்டிரரின் நிலையைப் பற்றித் திருதராஷ்டிரருக்குத் தெரிவித்தார்; “மன்னா! ஜயத்ருதனைத் தேடிச் சென்ற அர்ஜுனனும், அர்ஜுனனைத் தொடர்ந்து சென்ற சாத்யகியும் என்னவானார்கள் என்று யுதிஷ்டிரர் கவலைப்பட்டார். ஒரு வேளை போரில் சாத்யகி கொல்லப்பட்டிருந்தாலோ, நான் அர்ஜுனனைப் பற்றி மட்டும் கவலை கொண்டு சாத்யகியைத் தேடாமல் விட்டு விட்டாலோ உலகம் என்னை நிந்திக்கும் என்று சிந்தித்த யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனன், சாத்யகி இருவரைப் பற்றியும் அறியப் பீமசேனனை அனுப்பத் தீர்மானித்தார். பீமசேனனிடம் அர்ஜுனனைப் பற்றியும் சாத்யகியைப் பற்றியும் தான் கவலை கொண்டிருப்பதைத் தெரிவித்தார். அவர்களைத் தேடிச்சென்று அவர்களை நலமுடன் பார்த்ததும் உச்ச குரலில் சிம்மநாதம் செய்து எனக்கு அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார். பீமசேனனும் யுதிஷ்டிரரைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பைத் த்ருஷ்டத்யும்னனிடம் ஒப்படைத்து, அர்ஜுனனையும், சாத்யகியையும் பின் தொடர்ந்து கௌரவ சேனைக்குள் பிரவேசித்தார்.

6.30 பீமன் கௌரவ சேனையில் பிரவேசித்ததைச் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரிடம் கூறுதல்

சஞ்ஜயன் தொடர்ந்து கூறினார்; “மன்னா! கௌரவ சேனைக்குள் நுழைய முயன்ற பீமசேனைத் தங்களுடைய பல புதல்வர்கள் தடுத்தனர். ஆனால் அவர்களைத் தாண்டிப் பீமன் துரோணரிடம் சென்றுவிட்டார். ஆசாரியார் அர்ஜுனைப் போலவே பீமனும் தன்னை வணங்கிப் போக வேண்டும் என விரும்பி அதனைப் பீமனிடம் கூறினார். ஆனால் பீமன் துரோணர் பாண்டவர்களைப் பகைவராகக் கருதுவதால் தானும் அவரைப் பகைவன் என்றே கருதுவதாகக் கூறித் தன் கதையால் துரோணரின் தேரில் அடித்து அதனைப் பொடிப் பொடியாக்கினார். துரோணர் தேரிழந்து விட்டார். பீமசேனன் தன்னுடன் போரிட வந்த தங்கள் புதல்வர்கள் குண்டபேதி, சுசேஷணன், தீர்க்கலோசன், பிருந்தாரகன், அபயன், ரௌத்ரகர்மா, துர்விமோசன், விந்த-அனுவிந்தர், சுவர்மா இவர்களைக் கொன்றார். சுதர்சனனைக் காயப்படுத்தினார்.

இதற்குள் துரோணர் வேறு தேர் ஏறிப் போருக்கு வந்தார். இருவருக்கும் இடையே தேவாசுரப் போரைப் போலப் போர் நடைபெற்றது. துரோணரைத் தேருடன் தூக்கிப் பீமன் வீசியபோதும், துரோணர் வேறு தேர் ஏறிப் போரிட வந்தார். பீமன் மீண்டும் துரோணரின் தேரின் அச்சைப் பற்றித் தூக்கித் துரோணருடன் வீசி எறிந்தார். துரோணர் இமைப்பொழுதில் தேரில் இருந்து குதித்து விட்டார். பின்னர் பீமன் க்ருதவர்மாவின் சேனையையும், தரதர்களின் சேனையையும் வென்று, மிலேச்சர்களைத் தோற்கடித்தார். அப்போது பகைவர்களுடன் போரிட்டுக் கொண்டிருந்த சாத்யகியைக் கண்டார். அர்ஜுனைக் காண விரும்பி மேலும் கௌரவ சேனைக்குள் முன்னேறினார். பராக்கிரமத்துடன் போரில் ஈடுபட்டிருந்த அர்ஜுனையும் கண்டார். யுதிஷ்டிரர் கூறியது போலப் பெரும் கர்ஜனை ஒலியை எழுப்பினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனர்களும் கர்ஜனை புரிந்தனர். பீமன் மற்றும் அர்ஜுனனின் கர்ஜனையைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் கவலை நீங்கப் பெற்றார். யுதிஷ்டிரர் இன்று அர்ஜுனன் ஐயத்ருதனை வதம் செய்து விடுவானா? துரியோதனன் இதனைக் கண்டாவது சமாதானத்தை விரும்புவானா? பீஷ்மரின் மரணத்தோடு இந்தப் பகை முடியுமா? மிகுதியுள்ள வீரர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காவது துரியோதனன் சமாதானத்தை விரும்புவானா எனப் பலவிதமாக யோசித்தார்.” இவ்வாறு யுதிஷ்டிரர் சமாதானத்தைப் பற்றிச் சிந்தித்ததைச் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரருக்குத் தெரிவித்தான்.

6.31 திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் பீமசேனை எதிர்த்தவர் பற்றிக் கேட்டல்

ஐயத்ருதனை வதம் செய்ய விரும்பிச் சென்ற அர்ஜுனனையும், அர்ஜுனைப் பற்றி அறியச் சென்ற சாத்யகியைப் பற்றியும் கவலை

கொண்ட யுதிஷ்டிரர் அவர்களைப் பின் தொடர்ந்து செல்ல பீமசேனனை அனுப்பினார். இச்செய்தியைச் சஞ்ஜயன் கூறியதும், திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் கேட்டார். “சஞ்ஜயா! இடியைப் போலக் கர்ஜிக்கும் பீமசேனனை யார் எதிர்த்தார்கள் காட்டுத் தீயைப் போன்ற பீமனுக்கு முன் என் புதல்வர்கள் துரும்பைப் போன்றவர்கள். பீமன் என் புதல்வர்களைக் காலனிடம் அனுப்புவதை எந்தெந்த வீரர்கள் தடுத்தார்கள்? நான் பீமனிடம் பயப்படுவது போல் அர்ஜுனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், சாத்யகி மற்றும் த்ருஷ்டத்யும்னனிடம் கூட பயப்படுவது இல்லை. பீமன் என்னும் அக்னியை எந்தெந்த சூர வீரர்கள் துணிவுடன் எதிர்த்தார்கள் என்று கூறு” என்று கேட்டார்.

6.32 சஞ்ஜயன், பீமனுடன் கர்ணன் போரிட்டதையும், துரியோதனன் துரோணரைக் குறை கூறியதையும், துரோணரின் ஆணையையும் தெரிவித்தல்

சஞ்ஜயன் கூறலானார், “மன்னா! கௌரவ சேனைக்குள் நுழைந்த பீமசேனனைக் கர்ணன் எதிரே வந்து தடுத்து விட்டான். இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் தாக்கிக் காயம் செய்தனர். பீமன் கர்ணனின் வில் நாணை அறுத்துத், தேரின் குதிரைகளையும் கொன்று அவனைத் தோற்கச் செய்தார். இச்சமயம் கர்ணனின் உதவிக்கு வந்த துச்சலனின் தேரில் அவன் ஏறிக் கொண்டான். ஜயத்ருதனை நோக்கிச் சென்ற அர்ஜுனனிடம், சாத்யகியும், பீமசேனனும் வந்து சேர்ந்து விட்டனர். தன் சேனை பலம் மிக்க இந்த மூன்று வீரர்களால் பிளக்கப்பட்டதைக் கண்ட துரியோதனன் தேரில் ஏறித் துரோணரிடம் வந்தான். துரோணர் அர்ஜுனனைச் சேனையில் பிரவேசிக்க ஆசாரியார் அனுமதித்ததைத் தான் ஏற்றுக் கொள்வதாகவும் ஆனால் பீமனும், சாத்யகியும் எவ்வாறு உங்களைத் தாண்டி முன்னேறினர் என்றும் கேட்டான். போரில் தன்னுடைய அழிவு தடுக்க முடியாததாகிவிட்டான் என்றும் இப்போது ஜயத்ருதனைக் காப்பாற்றுங்கள் என்றும் கோபத்துடன் கூறினான்.

துரோணர் அவனிடம், “சகுனி பகடைகளைக் கையில் எடுத்து ஆடினான். ஆனால் அவை வெல்ல முடியாத பாணங்களாகும். இந்தச் சேனையைச் சூதாடியாகவும், பாணங்களைப் பகடைக்காய்களாகவும், ஜயத்ருதனைப் பந்தயப் பொருளாகவும் கருது. சிந்தூராஜனின் உயிர் பந்தயமாக வைக்கப்பட்ட பகைவரோடு நம்முடைய பெரும் சூதாட்டம் நடைபெறுகிறது. மன்னா! நீ உன் மகாரதிகள் ஜயத்ருதனைக் காப்பாற்றும் இடத்திற்குச் சென்று போரிடு. நான் இங்கேயே இருந்து வியூகத்தைப் பாதுகாப்பேன்” என்று கட்டளையிட்டார். மன்னா! ஆசாரியாரின் கட்டளையையேற்றுத் துரியோதனன் விரைந்தான். தன் எதிரில் வந்த

அர்ஜுனனின் சக்கரக் காவலர்களான யுதாமன்யு, உத்தமௌஜா இருவருடனும் போரிட்டு அவர்களைத் தேரிழக்கச் செய்தான். தேரிழந்த அவர்கள் வேறு தேர்களில் அமர்ந்து தனஞ்ஜயனிடம் சென்றுவிட்டனர். பீமனுக்கும், கர்ணனுக்கும் இடையில் மீண்டும் போர் தொடங்கியது என்று சஞ்ஜயன் கூறினார்.

6.33 திருதராஷ்டிரர் மீண்டும் கர்ணன் பீமசேனன் போர் பற்றி வினவதல்

திருதராஷ்டிரர் மீண்டும் சஞ்ஜயனிடம் வினா விடுத்தார். “அர்ஜுனனை நோக்கிச் சென்ற பீமனுக்கும் கர்ணனுக்கும் எவ்வாறு யுத்தம் நடைபெற்றது? முதலிலேயே பீமனிடம் தோற்ற கர்ணன் மீண்டும் எப்படிப் போரிட வந்தான்? கர்ணன் முன்பு அர்ஜுனனைத் தவிர மற்ற பாண்டவர்களிடம் சகோதர பாவத்தையே காட்டினான். துரியோதனன் கர்ணன் போரில் பாண்டவர்கள் அனைவரையும் வென்று விடுவான் என்றே நம்பி வந்தான். பிறவியிலேயே கவச குண்டலங்களோடு தோன்றிய கர்ணன் எவ்வாறு போரிட்டான் எனக் கூறு. நீ இதில் தேர்ந்தவன் அல்லவா” என்று கூறினார்.

6.34 பீமசேனன் கர்ணன் போரைச் சஞ்ஜயன் விவரித்தல்

சஞ்ஜயன் மன்னரிடம் விவரிக்கலானார், “மன்னா! பீமன் கர்ணனை விட்டு விட்டு அர்ஜுனன் இருக்கும் இடம் செல்ல விரும்பியபோது, கர்ணன் மீண்டும் பீமனோடு போரிட வந்தான். வலியப் பீமனைப் போருக்கு அழைத்தார். இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் கொல்ல விரும்பிப் போர் புரிந்தனர். ஆசாரியாரைப் போலப் போர்க்களத்தில் சஞ்சரித்த கர்ணன் பீமசேனனைக் கேலி செய்தவர். பீமனின் குதிரைகளைத் துளைத்து, தேர், கொடி, சாரதியையும் அம்புகளால் மறைத்து விட்டான். கர்ணன் மென்மையாகவே பீமனோடு போரிட்டான். கர்ணனின் இந்த மென்மையான போக்கைப் பீமன் அவமானமாகக் கருதினார். கர்ணனைக் கடுமையாகத் தாக்கினார். கர்ணனின் வில்லை வெட்டிக் குதிரைகளையும் சாரதியையும், கொன்றுவிட்டார். தன் வீரத்தில் கர்வம் கொண்டிருந்த கர்ணன் அங்கிருந்து ஓடிவிட்டான்.

பீமனிடம் தேரிழந்த கர்ணன் வேறு தேரேறி மீண்டும் போருக்கு வந்தார். அப்போது கர்ணன் பீமனைக் கொன்று விடுவான் என்றே அனைவரும் கருதினர். பீமசேனன், கௌரவர்கள் தங்கள் ராஜ்யத்தை அபகரித்து, அரக்கு மாளிகையில் எரிக்க விரும்பியது, திரௌபதிக்குச் சபையில் துன்பம் அளித்தது, துச்சாதனன் பாஞ்சாலியின் கேசத்தைப் பற்றியது, என எல்லாத் துயரங்களையும் நினைத்து மிகவும்

விரக்தியடைந்திருந்தார். எனவே அந்தச் சிங்கம் வேகமாகக் கர்ணனைத் தாக்கியது. இருவரும் தத்தம் தேர்களை அருகருகே நிறுத்திப் போரிட்டனர். மாமிசத்திற்காகப் போட்டியிடும் இரு சிங்கங்களைப் போல அவர்கள் போரிட்டனர். பீமசேனன் மீண்டும் கர்ணனின் வில்லை வெட்டிக் குதிரைகளையும், சாரதியையும் கொன்று விட்டார். கர்ணன் சங்கடத்தில் ஆழ்ந்தான்.

கர்ணனின் சங்கடத்தைக் கண்ட துரியோதனன் தன் சகோதரன் துர்ஜயனை கர்ணனின் உதவிக்கு அனுப்பினான். ஆனால் பீமன் துர்ஜயனைக் கொன்றுவிட்டார். துர்ஜயனின் வதத்தால் துயருற்று அழுத கர்ணன் போரில் இருந்து விலகாமல் வேறு தேரில் ஏறிப் போருக்கு வந்தான். மீண்டும் கர்ணனுக்கும் பீமனுக்கும் போர் நடந்தது. பீமன் தன் கதையால் அடித்துக் குதிரைகளைக் கொன்று கத்தியால் சாரதியைச் சாய்த்துவிட்டார். சாரதி இறந்தும் கர்ணன் தேரில் இருந்து இறங்கவில்லை. இச்சமயம் துரியோதனன் துர்முகனைக் கர்ணனின் உதவிக்கு அனுப்பினான். துர்முகனையும் பீமன் யமனுலகு அனுப்பிவிட்டார். கண்களில் கண்ணீருடன் துர்முகனின் உடலை வலம் வந்த கர்ணன் மீண்டும் பீமனோடு போரிட்டுக் காயமடைந்து, கலக்கமடைந்து போர்க்களத்தில் இருந்து ஓடிவிட்டான். பீமன் போர்க்களத்திலேயே நின்று கொண்டிருந்தார்.

6.35 திருதராஷ்டிரர் கவலை; தன் புதல்வர்களை நிந்தித்தல்

கர்ணன் மீண்டும் மீண்டும் பீமனிடம் தோல்வியுற்றதைக் கேட்ட திருதராஷ்டிர மன்னர் சஞ்ஜயனிடம் கூறலானார், “சஞ்ஜயா! தெய்வமே பெரிது. புருஷார்த்தம் வீணானது; நிந்திக்கத்தக்கது. ஏன் எனில் எவ்வளவு முயன்றும் கர்ணனால் போரில் பீமனை வெல்ல முடியவில்லை. மூர்க்கனான துரியோதனன் கர்ணன் பலவான்; குரவீரன்; கர்ணன் இருந்தால் என்னைப் போர்க்களத்தில் தேவர்களும் வெல்ல முடியாது என்று கூறி வந்தான். இன்று கர்ணன் போரில் இருந்து ஓடுவதைக் கண்டு துரியோதனன் என்ன கூறினான்? யுத்தக் கலை அறியாத தன் சகோதரர்களைப் பலி கொடுத்து விட்டான். பீமன் முன்பு சபையில் கௌரவர்கள் முன் என் புதல்வர்களை வதம் செய்வதாக செய்த சபதத்தை எண்ணியும், கர்ணன் தோல்வியைப் பார்த்தும் துரியோதனனும், துச்சாதனனும் நிச்சயம் பீமனிடமிருந்து விலகியிருப்பர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொல்லை ஏற்காத என் புதல்வன் நிச்சயம் பச்சாதாபம் அடைவான். தன் குற்றங்களுக்காகக் கழிவிரக்கம் கொல்வான். என் புதல்வர்களின் வாழ்க்கை பெரும் விபத்தில் ஆழ்ந்துள்ளது” என்று உரைத்தார்.

6.36 சஞ்ஜயன் மன்னரிடம் குற்றம் காணுதல்

சஞ்ஜயன் மன்னரிடம் பேசலானார், “குரு நந்தனா! இப்போது பெரும் பயம் தலைமீது வந்ததும் தாங்கள் துயரப்படத் தொடங்கியது சரியல்ல. இந்த அழிவிற்கு மூல காரணம் தாங்களே என்பதில் எந்த ஐயமும் இல்லை. புதல்வர்களின் செயல்களுக்கு உடன்பட்டுத் தாங்களே இந்த அழிவிற்கு அஸ்திவாரம் அமைத்தீர்கள். இதை அழிக்குமாறு யாரும் தங்களிடம் கூறவில்லை. நீங்கள் யாருடைய சொல்லையும் ஏற்கவுமில்லை. காலகூட விஷத்தைக் குடித்து, அதன் பலனைத் தாங்களே அனுபவியுங்கள். போரில் ஈடுபட்ட வீரர்களைத் திட்டுவது வீணானதாகும். அங்கு நடந்த போரை நான் விவரிக்கிறேன், கேளுங்கள்” என்று சஞ்ஜயன் தொடர்ந்து கூறலானார்.

6.37 பீமன் தொடர்ந்து திருதராஷ்டிரர் புதல்வர்களை வதம் செய்ததைச் சஞ்ஜயன் கூறுதல்

மன்னா! கர்ணன் பீமனிடம் தோற்று ஓடியதைக் கண்ட உங்களுடைய புதல்வர்கள், துர்மர்ஷன், துச்சகன், துர்மகன், துர்தரன், ஐயன் என்ற ஐந்து சகோதரர்கள் பீமனோடு போரிட வந்தனர். அவர்கள் தன் உதவிக்கு வந்ததால் கர்ணனும் மீண்டும் போருக்கு வந்தான். கௌரவ சகோதரர்கள் கர்ணனைப் பாதுகாத்துப் பீமனோடு போரிடலாயினர். பீமன் 25 அம்புகளை அடித்து அவர்கள் ஐவரையும், தேரின் சாரதியுடனும் குதிரைகளுடனும் உயிரிழக்கச் செய்தார். ஐந்து சகோதரர்கள் கொல்லப்பட்டதால் விரக்தி அடைந்த கர்ணன் மீண்டும் போரைத் தொடங்கினான். மீண்டும் பீமன் அவன் வில்லை வெட்டிச் சாரதியையும் குதிரைகளையும் கொன்றார். தொடந்த போரில் பீமனால் கர்ணனின் கவசம் பிளக்கப்பட்டது. மீண்டும் கர்ணன் ரணபூமியிலிருந்து ஓடிவிட்டான்.

இதைக் கண்ட துரியோதனன் தன் சகோதரர்களிடம் கர்ணனைக் காப்பாற்றக் கட்டளையிட்டான். அதன்படி சித்ரன், உபசித்ரன், சித்ராசூன், சாது சித்ரன், சராசன், சித்ராயுதன், சித்ரவர்தமா என்ற துரியோதனனின் ஏழு சகோதரர்கள் பீமனுடன் போரிட வந்து உயிரை இழந்தனர். கண்ணீர் பெருக்கிய கர்ணன் விதுரரின் சொற்களை நினைத்துப் பார்த்தான். விரைவாக வேறு ஒரு தேரில் ஏறிப் பீமனோடு போரிட்டான். இரண்டு புலிகளைப் போலவும், இரண்டு காளைகளைப் போலவும், இருவரும் ரதப்போரில் ஈடுபட்டனர். அர்ஜுனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், சாத்யகி, யுதாமன்யு, உத்தமௌஜா அனைவரும் ஆனந்திக்குமாறு பீமன் கர்ணனோடு போரிட்டார். கர்ணன் சிறிது நேரம் பீமனிடம் இருந்து விலகிச் சென்று மீண்டும் யமராஜனைப் போல் போருக்கு வந்தான். இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் பாணங்களால் மூடிவிட்டனர்.

இச்சமயம் துரியோதனன் தன் சகோதரர்கள் ஏழுபேரை மீண்டும் கர்ணனைப் பீமனிடமிருந்து காப்பாற்றுமாறு கூறி அனுப்பினான். சத்ருஞ்ஜயன், சத்ருசகன், சித்ரன், சித்ராயுதன், சித்ரசேனன், த்ருடன், விகர்ணன் என்ற அந்த ஏழு சகோதரர்களும் பீமனின் ஏழே பாணங்களால் கொல்லப்பட்டனர். பாண்டவர்களிடம் அன்பு கொண்ட விகர்ணனையும் கூடித்திரிய தர்மத்தைக் கருதிக் கொல்ல நேரிட்டதே எனப் பீமன் விகர்ணனுக்காகத் துயருடன் அரற்றினார். இவ்வாறு உங்கள் புதல்வர்களைக் கொன்று பீமன் சிம்மநாதம் செய்தார். பீமனின் வெற்றியை அறிந்த தருமராஜரும் மகிழ்ச்சியடைந்தார். தன் சகோதரர்கள் 31 பேர் உயிரிழந்து விட்டதால் துரியோதனனும், விதுரரின் சொற்களை நினைத்துப் பார்த்தான். அவர் கூறியது போலவே இந்தத் துன்பம் நேர்ந்தது என யோசித்தான்; ஏதும் பேசவில்லை.

6.38 திருதராஷ்டிரரின் சொற்கள்; சஞ்ஜயன் தொடர்ந்து விவரித்தல்

தன்னுடைய புதல்வர்களின் வதம் பற்றிக் கேட்ட திருதராஷ்டிரர், சஞ்ஜயனிடம் கூறினார்; “சஞ்ஜயா! இதில் என்னுடைய அநியாயமே உள்ளது என்பதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். எனக்கு என் அநியாயத்திற்கான பலன் கிடைத்துள்ளது. இப்போது இங்கு என்னுடைய கடமை என்ன என்று கூறு. என் வீரர்களின் அழிவு நிகழ்ந்ததைக் கண்ட நீ அதைத் தெரிவி. நான் தைரியத்தோடு கேட்பேன்” என்றார். சஞ்ஜயனும் தொடர்ந்து கூறலானார்.

மன்னா! பீமசேனனுக்கும் கர்ணனுக்கும் இடையில் தொடர்ந்து போர் நடைபெற்றது. அவர்களது பாணங்கள் இருவர் உடல்களிலும் தைத்துவிட்டன. போர்க்களம் வாகனங்களின் உடல்களாலும், வீரர்களின் உடல்களாலும் நிறைந்து கிடந்தன. இருவரது சேனையிலும் பெரும்பாலோர் கொல்லப்பட்டனர். பீமனின் பாணங்கள் கர்ணனின் நெற்றியைத் துளைத்தன. கர்ணனின் பாணங்கள் பீமனின் உடலில் தைத்தன. பரஸ்பரம் அம்பு மழை பொழிந்தது. துன்புறுத்திக் கொண்ட அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் பழி வாங்க விரும்பினர். கர்ணனின் விற்களைத் தொடர்ந்து பீமசேனன் வெட்டி வீழ்த்தினார். இவ்வாறு 18 விற்கள் வெட்டப்பட்டன. கர்ணனும் சளைக்காமல் அம்பு மழை பொழிந்தான். இவ்விருவரின் போரைக் கண்ட மற்ற வீரர்கள் போரை நிறுத்திவிட்டனர். தேவ, ரிஷி, கந்தர்வ கணங்கள் இவர்களைப் புகழ்ந்தனர்.

கர்ணன் பீமசேனனின் தூணீர்களையும், வில்லின் நாணையும், குதிரைகளின் லகானையும் வெட்டிவிட்டான். குதிரைகளைக் கொன்று சாரதியைக் காயப்படுத்தினான். பீமன் சக்தி ஆயுதத்தைக் கர்ணனின்

தேர்மீது அடித்தார் அதனைக் கர்ணன் வெட்டிவிட்டான். பீமன் எறிந்த கத்தியையும் வெட்டிவிட்டான். பீமன் ஆகாயத்தில் எழும்பிக் கர்ணனைப் பிடிக்க முயற்சித்தார். கர்ணன் தன் உடலைச் சுருக்கிக் கொண்டு பீமனின் பிடியில் இருந்து நழுவி விட்டான். வில்லின்றித், தேரின்றி, அஸ்திர சஸ்திரங்களின்றித் தரை மீது நின்ற பீமன் அர்ஜுனன் கொன்று குவித்த யானைகளின் மறைவில் நின்று கொண்டார். ஒரு இறந்த யானையைத் தூக்கினார். கர்ணன் அதைத் துண்டாக்கினான். கையில் கிடைத்த சக்கரங்கள் குதிரைகள், யானைகளின் அங்கங்கள் அனைத்தையும் எடுத்த பீமன் அவற்றைக் கர்ணன் மீது அடித்தார். தன் முஷ்டியால் கர்ணனைக் கொல்ல விரும்பிய பீமன் அர்ஜுனனின் சபதத்தை எண்ணி அதைச் செய்யவில்லை. கர்ணனும் பீமனைக் கொல்ல வாய்ப்புக் கிட்டியும், குந்திக்கு அளித்த வாக்குறுதியை எண்ணி அதைச் செய்யவில்லை.

பின்னர் கர்ணன் பீமனின் அருகில் சென்று தன் வில்லின் முனையால் பீமனைத் தீண்டினான். பீமன் கோபத்துடன் அந்த வில்லைப் பிடுங்கி அவன் தலை மீதே அடித்தான். பின் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் கடுமையான சொற்களால் நிந்தித்துக் கொண்டனர். மறைத்திருந்த பீமனைக் கர்ணன் மீண்டும் வில்லால் தீண்டிப் பரிகாசம் செய்தான். பீமன் கர்ணனைத் தன்னுடன் மல்யுத்தம் செய்ய அழைத்தார். பீமனின் எண்ணத்தை அறிந்த புத்திசாலியான கர்ணன் பீமனை வென்ற மகிழ்ச்சியுடன் போரில் இருந்து விலகிவிட்டான்.” இவ்வாறு பலமுறை பீமனிடம் தோற்ற கர்ணன் பீமனை வென்றதைச் சஞ்ஜயன் கூறினார்.

6.39 அர்ஜுனன் கர்ணனையும், அஸ்வத்தாமாவையும் விரட்டுதல்; சாத்யகியால் அலம்புஷ மன்னன் மரணம்

சஞ்ஜயன் தொடர்ந்து கூறலானார். “மன்னா! கர்ணன் பீமனை ரதம் இழக்கச் செய்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் முன்பே தன்னைத் தானே வெகுவாகப் புகழ்ந்து கொண்டதைக் கண்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனைப் போருக்காகத் தூண்டினார். அர்ஜுனன் கர்ணனிடம் போரிட வந்ததைக் கண்ட அஸ்வத்தாமா ராதேயன் உதவிக்கு வந்தான். அஸ்வத்தாமாவைப் பார்த்தன் தோற்றோடச் செய்தார். இதேசமயம் சாத்யகியும் பீமனின் உதவிக்கு வந்தார். அலம்புஷ மன்னன் சாத்யகியைத் தடுத்தான். சாத்யகி அலம்புஷ மன்னனின் தலையை வெட்டி வீழ்த்தினார். சாத்யகியைத் துரியோதனனும் அவனது சகோதரர்களும் நாற்புறமும் சூழ்ந்து கொண்டு தாக்கத் தொடங்கினர். சாத்யகி அவர்கள் அனைவரையும் தடுத்து முன்னேறாமல் செய்துவிட்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சாத்வத வம்சத்துச் சாத்யகியின் பராக்கிரமத்தை அர்ஜுனனிடம் பலவாறாகப் புகழ்ந்து உரைத்தார். சாத்யகி

அருகில் வந்ததால் அவ்விருவரும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர்.

6.40 அர்ஜுனன் கவலை; பூரிச்ரவா-சாத்யகி உரையாடல்; பூரிச்ரவாவின் கைகள் வெட்டப்படுதல்

யுதிஷ்டிரரிடம் சாத்யகியை அர்ஜுனன் விட்டு வந்தார். தர்மபுத்திரரை பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பு சாத்யகியிடம் அர்ஜுனனால் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இதே சமயம் சாத்யகியை எதிர்க்க பூரிச்ரவா வேகமாக முன்னேறினார். சாத்யகி தன்னிடம் வந்துவிட்டதால் யுதிஷ்டிரரை யார் பாதுகாப்பார் என்றும், போரில் களைத்துள்ள சாத்யகியைக் களைப்பின்றி இருக்கும் பூரிச்ரவா எதிர்க்கச் சென்றதாலும் அர்ஜுனன் மிகவும் கவலை கொண்டார். துரோணர் யுதிஷ்டிரரை கைது செய்யாமல் இருக்க வேண்டும்; இங்கு சாத்யகியும் பூரிச்ரவாவிடம் இருந்து காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என அர்ஜுனன் நினைத்தார்.

பூரிச்ரவா சாத்யகியைத் திடீரென்று தாக்கினார். இன்று உன்னைக் கொன்று துரியோதனனை மகிழ்விப்பேன். நீ கொல்லப்பட்டதும் பாண்டவர்கள் போரை நிறுத்தப் போகிறார்கள். நீ என் முன் வந்து உயிரோடு தப்ப முடியாது” என்று பூரிச்ரவா சாத்யகியிடம் கூறினார். சாத்யகியும் “வெறும் பேச்சினால் பயன் இல்லை. நீ கூறியதைச் செய்து காட்டு” எனக் கூறினார். பூரிச்ரவாவிற்கும் சாத்யகிக்கும் கடும்போர் நிகழ்ந்தது. குரு, சாத்வத வம்சத்து முக்கிய வீரர்களான அவ்விருவரும் புஜங்களால் கட்டியும், தலைகளை மோதியும், கால்களால் இழுத்தும், பின்னியும், எதிரியை நோக்கி முன்னேறியும், பின்னால் திரும்பியும், பூமியில் அறைந்தும், அடித்தும், எழும்பி நின்றும், முதுகைக் காட்டியும் மல்யுத்தம் புரிந்தனர்.

சாத்யகி யுத்தத்தில் தளர்ச்சியடைவதைக் கண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் களைத்துப் போயுள்ள சாத்யகியைக் காப்பாற்று எனக் கூறினார். இதற்குள் பூரிச்ரவா சாத்யகியைப் பிடித்துத் தரையில் அடித்தார். சாத்யகியின் குடுமியைப் பற்றிக் கத்தியால் அவரது தலையை வெட்ட முயன்றார். உண்மையில் அர்ஜுனன் தன் வம்சத்தைச் சார்ந்த பூரிச்ரவாவின் வீரத்தை மனத்தினுள் புகழ்ந்து கொண்டிருந்தார். மீண்டும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் தன் குலத்துச் சாத்யகியைக் காப்பாற்றச் சொன்னார். இச்சமயம் அர்ஜுனன் தன் காண்டீபத்தில் ஒரு ஷூரப்ரத்தை வைத்து விடுத்து கத்தியைப் பிடித்திருந்த பூரிச்ரவாவின் கையை வெட்டி வீழ்த்தினார்.

பூரிச்ரவா அர்ஜுனன் காரியத்திற்காக அவரை நிந்தித்தார். நீ தர்மபுத்திரரிடம் என்ன சொல்வாய்? அஸ்திர தர்மத்தை நன்கறிந்த நீ உன்னோடு போர் செய்யாத என்னை எவ்வாறு அடித்தாய்? நீ சாத்யகியைக் காப்பாற்றுவதற்காகச் செய்த மிக நீசகாரியம் நிச்சயம் வாசுதேவனின்

ஆலோசனையாகவே இருக்கும். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் வருஷணி, அந்தக் குலத்தினர் தர்மத்தில் பிறழ்ந்து ஹிம்சையைப் பிரதானமாக வைத்துக் காரியங்கள் செய்பவர்கள். நீ எப்படி அவர்களை எடுத்துக் காட்டாக ஏற்றுக் கொண்டாய் எனப் பூரிச்ரவா அர்ஜுனனைக் குற்றம் சாட்டிப் பேசினார்.

அர்ஜுனன் பதிலளித்தார், “நான் எந்த வகையிலும் அதர்மம் செய்யேன். சாத்யகி என் சீடன்; என் சம்பந்தி; எனக்காகப் போரிடும் அவனை நான் எவ்வாறு காப்பாற்றாமலிருக்க முடியும்? சாத்யகி போர்க்களத்தில் இறந்துவிட்டால் எனக்குப் பாவம் ஏற்படும். போரில் மிகவும் களைத்துப் போயிருந்த சாத்யகியின் தலையைக் கத்தியால் வெட்ட முயன்றாய்; சாத்யகியை அந்த நிலையில் கண்டு யாரால் சகிக்க முடியும்? எனப் பார்த்தன் பதிலிறுத்தார்.

6.41 பூரிச்ரவாவின் உண்ணாவிரதமும், சாத்யகியால் வதம் செய்யப்படுதலும்

அர்ஜுனன் இவ்வாறு கூறியதும் பூரிச்ரவா சாத்யகியை விட்டு விட்டு போர்க்களத்திலேயே சாகும் வரை உண்ணாவிரதம் ஏற்று அமர்ந்துவிட்டார். இச்சமயம் கௌரவ சேனை அர்ஜுனனை நிந்தித்துப் பேசியது. ஆனால் அர்ஜுனன் கோபம் கொள்ளவில்லை. சிறுவன் அபிமன்யுவின் வதம் எந்த தருமத்தின் அடிப்படையில் நடந்தது? என் நண்பர்களைக் காக்க வேண்டும் என்ற என் விரதத்தின்படி நான் சாத்யகியைக் காப்பாற்ற இவ்வாறு செய்தேன், என்று பதிலிறுத்தார். பிறகு, ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் பூரிச்ரவாவிற்குத் தேவருலகம் செல்ல வரமளித்தனர். இச்சமயம் பூரிச்ரவாவின் கை வெட்டப்பட்டதால் அவரிடமிருந்து விடுபட்ட சாத்யகி அனைவரும் தடுத்தபோதும் பூரிச்ரவாவின் தலையை வெட்டி வதம் செய்து விட்டார். சாத்யகி தன்னை நிந்தித்த அனைவரிடமும், போர்க்களத்தில் என்னைத் தள்ளி எட்டி உதைப்பவனை வதம் செய்வதாக நான் உறுதி எடுத்துள்ளேன். அதன்படியே செய்தேன்” என்றார்.

6.42 அர்ஜுனன் ஐயத்ருதனை வதைக்க விரும்புதல் கர்ணன்-துரியோதனன் உரையாடல்

சஞ்ஜயன் மேலும் போர்க்கள நிகழ்வுகளைத் திருதராஷ்டிரரிடம் விவரிக்கலானார். “மன்னா! பூரிச்ரவா கொல்லப்பட்டபின் மீண்டும் போர் தொடங்கியது. சூரியன் மறைவதற்குள் ஐயத்ருதனைக் கொல்ல விரும்பிய அர்ஜுனன் ஐயத்ருதனை நோக்கி விரைந்தார். இச்சமயம் துரியோதனன் கர்ணனிடம் அர்ஜுனனை எதிர்த்துப் போரிட்டு ஐயத்ருதனைக் காப்பாற்று.

அர்ஜுனனைக் கொன்றுவிட்டால் அவருடைய சகோதரர்கள் உயிருடன் இருக்க மாட்டார்கள். பாண்டவர்கள் அழிந்தால் இந்த ராஜ்யத்தை நாம் தடையின்றி அனுபவிப்போம். சூரியன் மறைந்து கொண்டிருக்கிறான். உன்னைப் போன்ற வீரன் இருக்கும்போது அர்ஜுனன் ஜயத்ருதனை எவ்வாறு நெருங்க முடியும் என்று கூறினான். பீமசேனனால் படுகாயப்படுத்தப்பட்ட நிலையிலும் தான் இயன்ற வரை அர்ஜுனனோடு போர் செய்வேன் எனக் கர்ணனும் துரியோதனனுக்கு உறுதியளித்தான்.

6.43 அர்ஜுனனின் அற்புத பராக்கிரமம்;

அர்ஜுனன்-கர்ணன் போர்

சஞ்ஜயன் தொடர்ந்து அர்ஜுனனின் அற்புதமான பராக்கிரமத்தைத் திருதராஷ்டிர மன்னருக்கு விவரித்தார். கௌரவ மகாரதிகள் அனைவரும் அர்ஜுனனை நாற்புறமும் சூழ்ந்து கொண்டனர். ஜயத்ருதனைப் பாதுகாப்பாகத் தங்களுக்கு இடையில் நிறுத்திக் கௌரவ மகாரதிகள் சூரியன் மறைவதை எதிர்பார்த்தனர். அர்ஜுனன் மீது கௌரவ மகாரதிகள் திவ்யாஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்த போதும் அர்ஜுனன் பெரும்பாலான கௌரவ வீரர்களைச் சம்ஹாரம் செய்து சிந்து ராஜனை தாக்கினார். கர்ணன் அர்ஜுனன் மீது பாணங்களைத் தொடுத்தான். அர்ஜுனன் கௌரவ மகாரதிகள் மீது வாருணாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார். எல்லா வகை அஸ்திரங்களையும் போரில் பிரயோகித்தார். போர்க்களம் அர்ஜுனன் விளையாட்டுக் களமாகியது. கௌரவ மகாரதிகளால் சூழப்பட்ட ஜயத்ருதனும் அர்ஜுனனையும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரையும் நாராசங்களால் தாக்கிக் காயப்படுத்தினான்.

6.44 ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் உபாயம்; ஜயத்ருதன் அர்ஜுனனால் வதம்

செய்யப்படுதல்

சஞ்ஜயன் மேலும் விவரிக்கலானார்; “மன்னா! இச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம், ஜயத்ருதனின் வதத்திற்கான உபாயத்தைத் தெரிவித்தார். அர்ஜுனன் நான் சூரியனை மறைப்பதற்கு ஏதேனும் உபாயம் செய்கிறேன். அதனால் சிந்துராஜன் மட்டுமே சூரியன் தெளிவாக மறைந்து விட்டதைக் காண்பான். அதனால் சூரியன் அஸ்தமனமாகிவிட்டதாக எண்ணி உன்னைத் தாக்க வருவான். அச்சமயம் நீ சூரியன் மறைந்து விட்டதாக எண்ணாமல் ஜயத்ருதனை வதைத்து விடு என்றார். தொடர்ந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இருளைச் சிருஷ்டித்தார். ஜயத்ருதன் சூரியன் மறைந்து விட்டதாக எண்ணிப் பயமின்றி வானத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறியவாறே ஜயத்ருதனின் தலையைத் துண்டித்து அத்தலையை

அம்புகளாலேயே பூமியில் விழாமல் தாங்கிப் பிடித்து சமந்த பஞ்சகக்ஷேத்திரத்தில் தவம் செய்து கொண்டிருந்த ஜயத்ருதனின் தந்தை வருத்தக்ஷத்திரனின் மடியில் அர்ஜுனன் விழச் செய்தார். வருத்தக்ஷத்திரன் முன்பே சபதம் இட்டபடி ஜயத்ருதனின் தலை அவர் மடியில் இருந்து பூமியில் விழுந்ததும், வருத்தக்ஷத்திரனின் தலையும் நூறு துண்டுகளாயின. தந்தையும் மகனும் ஒரே சமயம் உயிரிழந்தனர். கௌரவ சேனை கண்ணீர் பெருக்கியது. இச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ஜுனர்களும், பீமசேனன், யுதாமன்யு, உத்தமௌஜா அனைவரும் பலமாகச் சங்க நாதம் செய்தனர். துரோணர் முன் இருந்த யுதிஷ்டிரரும் ஜயத்ருதவதம் நிகழ்ந்ததை அறிந்து மகிழ்ந்தார்.

6.45 சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரிடம் கிருபர்-அர்ஜுனன்; கர்ணன்-சாத்யகி போரை விவரித்தல்

சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரிடம் மேலும் கூறலானார்; “மன்னா! ஜயத்ருதன் கொல்லப்பட்டதால் கோபம் கொண்ட கிருபாசாரியாரும், ஆசாரியரின் புதல்வன் அஸ்வத்தாமாவும் அர்ஜுனனுடன் போரிட்டனர். அவர்களை வதம் செய்ய விரும்பாத அர்ஜுனன் அவர்களுடன் மெதுவாகவே போரிட்டார். ஆனாலும் பாணங்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருந்ததால் கிருபர் மூர்ச்சையடைந்து தேரின் பின் பகுதியில் அமர்ந்துவிட்டார். தன் குருவான கிருபாசாரியாரைப் பாணங்களால் காயப்படுத்தியதற்காக மிகவும் வருந்திய அர்ஜுனன் தன்னைத் தானே நிந்தித்துக் கொண்டார். இச்சமயம் கர்ணன் அர்ஜுனனை நோக்கி வந்தான். சாத்யகி கர்ணனைத் தடுக்க ஓடினார். அர்ஜுனன் கர்ணனிடம் போரிட விரும்பியபோது, ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இப்போது கர்ணனுடன் நீ போர் செய்வது சரியல்ல; கர்ணனிடம் இந்திரனின் அமோக சக்தி ஆயுதம் உள்ளது. உன்னை அழிப்பதற்காகவே கர்ணன் அதைப் பாதுகாப்பாக வைத்துள்ளான். இப்போது அவன் சாத்யகியுடன் போரிட்டும் என்று கூறித் தனஞ்ஜயனைத் தடுத்து விட்டார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சாத்யகி-பூரிச்ரவா இடையிலான போரில் சாத்யகி தோற்றுத் தேரிழந்து விடுவார் என்பதை அறிந்திருந்தார். எனவே தன்னுடைய தேரைத் தனது சாரதி தாருகனிடம் ஆயத்தமாக வைத்திருக்குமாறு முதல் நாளே கூறியிருந்தார். தேரின்றி இருந்த சாத்யகிக்குக் கிருஷ்ணபகவானால் தேரளிக்கப்பட்டது. அத்தேரில் ஏறிச் சாத்யகி கர்ணனுடன் போரிடலானார். இருவருக்கும் இடையில் நடைபெற்ற போரில் கர்ணன் தேரிழந்து துரியோதனன் தேரில் சென்று அமர்ந்து விட்டான். வருஷசேனன், அஸ்வத்தாமா, சல்யன் அனைவராலும் சாத்யகியை வெல்ல முடியவில்லை. அர்ஜுனனின் சபதத்தை நினைத்தே சாத்யகி கர்ணனைக் கொல்லவில்லை.

6.46 திருதராஷ்டிரர் வினா; சஞ்ஜயன் தொடர்ந்து கூறுதல் அர்ஜுனன் சபதம்

இச்சமயம் திருதராஷ்டிர மன்னர் இடையில் குறுக்கிட்டுச் சஞ்ஜயனிடம் கேட்டார். “சஞ்ஜயா, ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடைய தேரில், தாருகனைச் சாரதியாகக் கொண்டு சாத்யகி கர்ணனைத் தேரிழக்கச் செய்தார். அவர் வேறு எந்தத் தேரிலும் ஏறிப் போரிட்டாரா? என்று வினவினார். சஞ்ஜயன் தொடர்ந்து விவரிக்கத் தொடங்கினார். “மன்னா! ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் தேரில் ஏறிக் கர்ணனை வென்ற சாத்யகி அதன்பின் தாருகனுடைய தம்பி கொண்டு வந்த, முறைப்படி அலங்கரிக்கப்பட்ட ஆயுதங்கள் நிரப்பப்பட்ட தேரில் ஏறிப்போர் புரிந்தார். மகாராஜா! மேலும் கேளுங்கள்.

கர்ணனால் தேர் இழந்த பீமசேனன் கர்ணனின் சொற்களால் தாக்கப்பட்டுக் கோபம் கொண்டு அர்ஜுனனிடம் கூறினார். தனஞ்ஜயா! உன் எதிரிலேயே கர்ணன் என்னை முட்டான், கோழை, பெருவயிறன், அஸ்திர வித்தை அறியாதவன். ஆகவே போரிடாதே என்று அடிக்கடி கூறினான். அவன் என்னால் மட்டுமல்ல; உன்னாலும் வதம் செய்யப்பட வேண்டியவன் என்றார். பீமனின் சொற்களால் கோபம் கொண்ட அர்ஜுனன் போர்க்களத்தில் கர்ணனுக்கு அருகில் சென்றார். கர்ணனை இகழ்ந்தார். தேரோட்டி மகனே என அழைத்தார். பீமனை இகழ்ந்ததற்காகக் கடுமையாகச் சாடினர்.

பீமசேனனிடம் சொல்லிய சொற்கள் சரியல்ல: நீ பலமுறை பீமனிடம் தோற்றபோது பீமன் உன்னிடம் கடுமையான சொற்களைக் கூறவில்லை. நான் இல்லாத வேளையில் என் புதல்வன் அபிமன்யுவை அநியாயமாகக் கொன்று விட்டீர்கள். நான் உன் கண்முன்பே உன் மகன் வருஷசேனைனைப் போர்க்களத்தில் கொல்லப் போகிறேன் என்று தன் வில்லின் மீது சபதம் ஏற்றார். இச்சமயம் சூரியபகவான் மேற்குத் திசையில் மறையத் தொடங்கினார். ஜயத்ருதனைக் கொல்லும் தன் சபதத்தை நிறைவேற்றிய அர்ஜுனனை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இதயத்தோடு அணைத்துக் கொண்டு வாழ்த்தினார். அர்ஜுனன் அவரிடம் “உங்கள் அருளாலேயே இந்த வெற்றி கிட்டியது. இது உங்களுடைய வெற்றியே” என்று பணிவுடன் பதிலளித்தார். ஜயத்ருதனைக் கொன்ற மகிழ்ச்சியுடன் அர்ஜுனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், பீமசேனன், சாத்யகி அனைவரும் யுதிஷ்டிரரிடம் சென்றனர். வெற்றிச் செய்தியைப் பெற்ற யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானைப் பலவாறாகத் துதித்துப் போற்றி வணங்கினார்.

6.47 துரியோதனன் துயரத்துடன் துரோணரைக் குறை கூறுதல்; துரோணரின் பதில்

இச்சமயம் துரியோதனனின் நிலையைச் சஞ்ஜயன் கூறலானார்; “மன்னா! சிந்துராஜன் ஐயத்ருதன் கொல்லப்பட்டு அர்ஜுனன் சபதம் நிறைவேறியது. உங்கள் புதல்வன் துரியோதனன் மிகவும் துக்கப்பட்டான். கண்ணீரைப் பொழிந்தான். உற்சாகம் இழந்தான். கர்ணனும் அர்ஜுனனிடம் தோற்றதை யோசித்தான். துரோணரிடம் சென்றான்; அவரிடம் கூறினான், ஆசாரியாரே! மன்னர்களின் இந்த அழிவைப் பாருங்கள். அர்ஜுனன் என் 7 அக்ஷௌஹிணி சேனையை அழித்து ஐயத்ருதனையும் கொன்றுவிட்டார். இந்த பூமி நண்பர்களுக்குத் துரோகம் செய்த என்னை ஏன் வெடித்து ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை? போரில் பீஷ்மர் தானே தன் மரணத்தை விரும்பி ஏற்றுக் கொண்டார். அர்ஜுனன் தங்களுடைய சீடன் என்பதால் தாங்களும் எங்களைக் காப்பாற்றவில்லை. உண்மையில் என்னுடைய வெற்றியை விரும்புகிறவன் கர்ணன் ஒருவனேயாவான். ஐயத்ருதனும், பூரிச்ரவாவும் போரில் அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டு அடைந்த உலகையே நானும் அடைவேன். இன்று பாண்டவர்களையும், பாஞ்சாலர்களையும் கொல்லுவேன். ஆதலால் எனக்கு அனுமதியளியுங்கள் என்றான்.

துரோணர் துயரத்துடன் கூறினார். “துரியோதனா! நீ உன் சொல்லம்புகளால் என்னை ஏன் துன்புறுத்துகிறாய். விதுரர் சூது விளையாட்டின்போது உன்னிடம் சகுனி வீசுபவை பகடைக்காய்களல்ல, கூரிய அம்புகள் என்றார். நீ திரௌபதியைச் சபையில் நிறுத்தி அவமானப்படுத்தினாய். நாணயமற்ற முறையில் பாண்டவர்களைச் சூதில் வென்று காட்டிற்கு அனுப்பினாய். எப்போதும் தர்மப்படி நடக்கும், என் புதல்வர்களைப் போன்ற அவர்களுக்கு எந்த பிராமணனும் என்னைப் போல் துரோகம் செய்ய முடியாது. நீங்கள் அனைவரும் சூழ்ந்திருந்தபோது சிந்துராஜன் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டான்? என்னைக் கொல்ல வந்து கொண்டிருக்கும் பாண்டவ, ச்ருஞ்ஜய சேனையைக் கொல்லாமல் கவசத்தைக் கழற்ற மாட்டேன். மன்னா! உன் சொல்லம்புகளால் தாக்கப்பட்டுப் பகைவரின் சேனையில் பிரவேசிக்கிறேன். துரியோதனா! உனக்குச் சக்தி இருக்குமானால் சேனையைக் காப்பாற்று” என்று கூறிப் போருக்குச் சென்றுவிட்டார்.

6.48 துரியோதனன்-கர்ணன் உரையாடல், துரியோதனன்-யுதிஷ்டிரர் போர் பற்றிச் சஞ்ஜயன் கூறுதல்

சஞ்ஜயன் மேலும் கூறலானார்; “மன்னா! இதன் பின் துரியோதனன் கர்ணனிடம் சென்றான். துரோணரைக் குறை கூறிப் பேசினான். துரோணர், சிந்துராஜனைக் காப்பாற்றுவதாகக் கூறியும், அர்ஜுனனைச் சேனையில்

நுழைய விட்டுவிட்டார். ஐயத்ருதனைத் திரும்பிச் செல்ல அனுமதியளிக்காமல் நானே அவன் மரணத்திற்குக் காரணமாகிவிட்டேன். அர்ஜுனன் ஐயத்ருதனை வெல்ல முடியாது என்று கூறிய பிராமணன் என் சேனையை அழிக்க விரும்பி அவரைத் தடுத்துவிட்டார். ஐயத்ருதனும் கொல்லப்பட்டார்; என் சேனையும் அழிந்துவிட்டது. அத்துடன் இன்று பீமசேனன் என் கண் முன்பே என் சகோதரர்களைக் கொன்றுவிட்டார். இவையனைத்தும் ஆசாரியார் அர்ஜுனனை அனுமதித்தாலேயே நடந்தது என்று துரோணரை நிந்தித்துப் பேசினான்.

கர்ணன், துரியோதனனிடம், “நீ ஆசாரியாரை நிந்திக்காதே, அவர் தன் சக்தி, பலத்திற்கேற்றவாறு போரிடுகிறார். அர்ஜுனன் வியூகத்தைக் கடந்ததில் ஆசாரியாரின் குற்றம் ஏதுமில்லை. துரோணர் இப்போது முதியவராகிவிட்டார். அவர் விரைந்து செல்வதில்லை. அதனாலேயே அர்ஜுனன் ஆசாரியாரைக் கடந்துவிட்டார். பாரதா! நாம் கபடம் செய்து பாண்டவர்களை வஞ்சித்தோம். விஷம் அளித்தோம். சூதில் தோற்கச் செய்தோம். காட்டிற்கு அனுப்பினோம். அனைத்தையும் தெய்வம் வீணாக்கிவிட்டது. இருந்தாலும் நீ தெய்வத்தை வீண் என்று கருதிப் போரிடு. நாம் முன்பு செய்த கர்மமே தெய்வமாகும். எல்லாவற்றிலும் தெய்வத்தின் அதிகாரம் உள்ளது” என்று பதிலளித்தான்.

மீண்டும் போர் தொடங்கியது. யுதிஷ்டிரருக்கும் துரியோதனனுக்கும் இடையில் போர் நடைபெற்றது. துரியோதனன் யுதிஷ்டிரரின் சாரதியையும், குதிரைகளையும் துளைத்து வில்லையும் வெட்டிவிட்டான். வேறு வில்லை எடுத்த தருமபுத்திரர் துரியோதனன் வில்லை உடைத்து அவனைப் பாணங்களால் காயப்படுத்தினார். துரியோதனன் தேரின் பின் பகுதியில் அமர்ந்து விட்டான். இச்சமயம் துரோணர் அங்கு வந்ததால் மீண்டும் துரியோதனன் போருக்குத் திரும்பினான்.

6.49 திருதராஷ்டிரரின் கேள்வி; சஞ்ஜயனின் பதில்

இச்சமயம் திருதராஷ்டிரர் குறுக்கிட்டுச் சஞ்ஜயனிடம் கேட்டார். சஞ்ஜயா! துரோணர், கர்ணன், கிருபர், க்ருதவர்மா முதலியோர் அரசனை விரும்பியவர்கள். இவர்கள் மன்னனை ஏன் தடுக்கவில்லை? போரில் மன்னனைக் காப்பதே தர்மம் என்று மகரிஷிகள் கூறியுள்ளனர். என் புதல்வன் பகைவரின் சேனையில் நுழைந்தபோது, என் தரப்பு ரதிகள் என்ன செய்தனர்? என்று கேட்டார்.

சஞ்ஜயன் கூறினார். “மன்னா! துரோணர், கர்ணன், கிருபர் அனைவரும் தடுத்தும் துரியோதனன் பாண்டவ சேனையில் புகுந்தான். ஒரு வீரன்

பலரோடு போரிட்ட அற்புதமான போராக அது இருந்தது. உங்கள் புதல்வனைப் போலப் பராக்கிரமத்தை உங்கள் ரதிகள் காட்டவில்லை. துரியோதனன் பாண்டவ சேனையைத் தடுத்ததால் அந்தச் சேனை ஹீனமாயிற்று” என்று துரியோதனன் பல பராக்கிரமத்தைச் சஞ்ஜயன் மன்னனிடம் விவரித்தார். திருதராஷ்டிர மன்னரின் கேள்விக்குப் பதிலளித்த சஞ்ஜயன் மீண்டும் போர்க்கள நிகழ்வுகளை விவரிக்கலானார்.

6.50 இரவு நேரப்போர்; பாண்டவசேனை-துரோணர் போர் சிபி மன்னன் வதம்

சஞ்ஜயன் கூறலானார்; “ஐயத்ருத வதத்திற்குப் பின் தருமராஜரைச் சந்தித்த சாத்யகியும், அர்ஜுனனும், த்ருஷ்டத்யும்னன் உள்ளிட்ட அனைத்து மகாரதிகளும் துரோணரிடம் வந்து போரைத் தொடங்கினர். இவர்கள் அனைவரையும் தனியாகவே எதிர்கொண்ட ஆசாரியார் அந்தப் பிரதோஷ நேரத்தில், தான் ஒருவன் தனியாகவே தன் நாராசங்களால் ஆயிரக்கணக்கான யானைகளையும், தேர்களையும், காலாட்படையினரையும், குதிரை வீரர்களையும் அழித்து விட்டார். இச்சமயம் துரோணரை எதிர்ப்பதற்காக வந்த சிபி மன்னர் ஆசாரியாரின் சாரதியைக் கொன்றார். ஆசாரியார் உடனே சிபியின் சாரதியையும், குதிரைகளையும் கொன்று சிபி மன்னனின் தலையைக் கவசத்துடன் வெட்டி வீழ்த்தி விட்டார்.

6.51 பீமசேனனின் வீரம்; சோமதத்தன்-சாத்யகி போர்

மன்னா! இதேசமயம் கலிங்கராஜகுமாரன் தன் படையுடன் பீமசேனனைத் தாக்கினான். பீமன் அவன் தந்தையையும், அவனையும் கொன்று வீழ்த்தினார். அவனுடைய சகோதரன் துருவன் பீமனோடு போரிட வந்தான். துருவனையும் அடித்து வதம் செய்தார். பிறகு ஐயராஜன் தேர்மீது ஏறி இடது கையால் அவனையும் பிடித்து உதறி அடித்து வதைத்தார். பின்னர் கர்ணனை எதிர்க்கச் சென்றார். தன்னோடு போரிட வந்த துர்மதனையும், துஷ்கர்ணனையும் கொன்று வீழ்த்தினார்.

இதற்குள் போர்க்களத்தில் இறக்கும் வரை உபவாசம் ஏற்று அமர்ந்த பூரிச்ரவா சாத்யகியால் கொல்லப்பட்டதால் பூரிச்ரவாவின் தந்தை சோமதத்தன் மிகுந்த கோபத்துடன் சாத்யகியைச் சாடினார். சாத்யகியை அன்றே புதல்வர்களுடன் கொன்று விடுவதாகச் சபதம் உரைத்தார். சாத்யகியும் சோமதத்தனைக் கொல்வதாகச் சபதமிட்டார். இருவருக்கும் நடந்த கடும்போரில் சோமதத்தன் காயம்பட்டு மூர்ச்சையடைந்து சாரதியால் போர்க்களத்தில் இருந்து விலக்கி அழைத்துச் செல்லப்பட்டார்.

இதனைக் கண்ட துரோணர் சாத்யகியை வதைக்க விரும்பி விரைந்து

வந்தார். யுதிஷ்டிரர் முதலியோர் சாத்யகியைக் காப்பாற்ற அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். துரோணர், யுதிஷ்டிரர், சாத்யகி, த்ருஷ்டத்யும்னன், விராடர், நகுல-சகதேவர் அனைவரையும் தாக்கிக் காயப்படுத்தினார். பாண்டவசேனை ஓடத் தொடங்கியது. இதனைப் பார்த்த அர்ஜுனன் துரோணரை எதிர்க்க வந்ததும் பாண்டவசேனை மீண்டும் போருக்குத் திரும்பியது.

6.52 சஞ்ஜயன் அஸ்வத்தாமா-கடோத்கஜன் போரையும் அஞ்சன பர்வா வதத்தையும் கூறுதல்

சஞ்ஜயன் மேலும் கூறலானார், “மன்னா! பூரிச்ரவாவைச் சாத்யகி கொன்றதால், கோபம் கொண்ட அஸ்வத்தாமா சாத்யகியுடன் போரிட வந்து கடோத்கஜனால் தாக்கப்பட்டான். பெரிய இரும்புத் தேரில் ஏறி ஒரு அக்ஷௌஹிணி அரக்கர்களுடன் கடோத்கஜன் போரிட வந்தான். மாலை நேரத்தில் அதிகப்பலம் பெறும் ராக்ஷஸர்கள், இரும்பு சக்கரங்கள், பூஷண்டி, ப்ராசம், சூலம், பட்டிசம், சதக்னி முதலிய ஆயுதங்களைச் சொரிந்தனர். அஸ்வத்தாமா கடோத்கஜனின் மாயைகளை அழித்து விட்டான். அதனால் கோபம் கொண்ட கடோத்கஜன் செலுத்திய ஆயுதங்களை அஸ்வத்தாமா அழித்து விட்டான். இச்சமயம் கடோத்கஜனின் புதல்வன் அஞ்சனபர்வா அஸ்வத்தாமாவுடன் போரிட வந்தான். அஸ்வத்தாமா கருப்பு மலையைப் போலத் தன் முன் வந்த அஞ்சன பர்வாவைக் கண்டு சிறிதும் அஞ்சாமல் தன் பாணங்களால் அவனைத் தாக்கிக் கொன்று விட்டான்.

தன் புதல்வன் அஸ்வத்தாமாவால் கொல்லப்பட்டதால் கடோத்கஜன் அஸ்வத்தாமாவிடம் தான் அவனைக் கொன்று விடப் போவதாகக் கூறிப் போருக்கு வந்தான். அஸ்வத்தாமா கடோத்கஜனிடம், “நீ போ; உன்னிடம் எனக்குக் கோபம் இல்லை. தந்தையே புதல்வனோடு போரிடுவது சரியல்ல” என்று கூறியும் கடோத்கஜன் விலகவில்லை. பெரிய, தேரின் அச்சப் போன்ற பாணங்களை அஸ்வத்தாமாவின் மீது பொழிந்தான். மாயைகள் பலவற்றை உருவாக்கினான். அவை அனைத்தையும் அஸ்வத்தாமா அழித்துவிட்டான். கடோத்கஜன் மீண்டும் பலவகை ஆயுதங்களுடன் பல்வேறு தோற்றம் கொண்ட பயங்கர அரக்கர்களைத் தோற்றுவித்தான். அஸ்வத்தாமா அவர்களைக் கண்டு கவலை கொண்ட துரியோதனனிடம் அவ்வரக்கர்களை அழித்து விடுவதாக உறுதியளித்தான். இச்சமயம் துரியோதனன், சகுனியிடம் பெரும் சேனையுடன் சென்று அஸ்வத்தாமாவால் காயப்பட்ட அர்ஜுனன் மற்றும் ஏனைய பாண்டவர்களையும் தாக்கிக் கொன்று விடு என்று கட்டளையிட்டான். சகுனியும் பெரும் சேனையுடன் புறப்பட்டான்.

சஞ்ஜயன் மேலும் மன்னரிடம் விவரிக்கலானார்; “மன்னா!

அஸ்வத்தாமாவிற்கும் கடோத்கஜனுக்கும் மீண்டும் பயங்கரப் போர் நடைபெற்றது. கடோத்கஜனின் அரக்க சேனையை அஸ்வத்தாமா தான் தன் திவ்யாஸ்திரங்களால் தனியாகவே அழித்து விட்டான். இருவருக்கும் த்வைரதப்போர் நடைபெற்றது. அஸ்வத்தாமா கடோத்கஜன் அடித்த வஜ்ரத்தைப் பிடித்துத் திருப்பி அடித்து அவ்வரக்கனின் தேரை எரித்துச் சாம்பலாக்கிவிட்டான். அச்சமயம் அங்கு உதவிக்கு சேனையுடன் பீமன் த்ருஷ்டத்யும்னனுடன் வந்தார். அஸ்வத்தாமா அவர்களுடன் தனியாகவே போர் புரிந்தான். போர்க்களத்தில் குருதிப் புனலைப் பெருகச் செய்து கடோத்கஜனை மிகவும் துன்புறுத்தினான்.

கடும்போர் செய்த அஸ்வத்தாமா பீமசேனன், த்ருஷ்டத்யும்னன் முதலிய அனைவரையும் காயமடையச் செய்தான். துருபதனின் மகன் சுரதன், சத்ருஜ்யன், பலாநீகன், ஐயாநீகன், ஐயாஸ்வன் ஆகியோரைக் கொன்று வீழ்த்தினான். ச்ருதாஹ்வ மன்னன், ஹேமமாலி, ப்ருஷத்ரன், சந்திரசேனன் இவர்களுடன் குந்தி போஜனின் பத்துப் புதல்வர்களையும் யமனுலகு அனுப்பினான். பிறகு ஒரு அச்சமூட்டும் பாணத்தைச் செலுத்திக் கடோத்கஜனின் மார்பைப் பிளந்து, கர்ஜித்தான். யுதிஷ்டிரரின் சேனை முழுதும் போரிலிருந்து ஓடிவிட்டது.

இச்சமயம் சோமதத்தன் மீண்டும் சாத்யகியுடன் போர் புரிந்தார். பீமன் சாத்யகியின் உதவிக்கு வந்தார். பீமனுக்கும் சோமதத்தனுக்கும் நடந்த போரில் பீமன், பரிகத்தால் சோமதத்தன் தலைமீது அடித்து உணர்விழக்கச் செய்தார். தன் புதல்வன் நினைவிழந்ததால் சோமதத்தனின் தந்தை வாஹ்லீகன் சாத்யகியின் மீது அம்பு மழை பொழிந்தார். சாத்யகிக்கு உதவி அவரைக் காப்பாற்ற விரும்பிய பீமன் வாஹ்லீகன் தலையில் அடித்து அவர் உயிரைப் பறித்தார். இதனைக் கண்ட தங்களுடைய புதல்வர்கள் பத்துப்பேர் பீமனைத் தாக்கலாயினர். நாகதத்தன், த்ருடரதன், மகாபாஹு, சுயோபுஜன் த்ருடன், சுஹஸ்தன், வ்ரஜா, ப்ரமாதி, உக்ர, அனுயாயி என்ற அவர்கள் அனைவரும் பீமனால் கொல்லப்பட்டனர். அவர்களுடன் சகுனியின் ஏழு ரதிகளையும் சகோதரர்கள் ஐந்து பேரையும் பீமன் கொன்று விட்டார். கௌரவ சேனை தைரியமிழந்தது.

6.53 யுதிஷ்டிரர்-துரோணர் போர்; யுதிஷ்டிரர் வெற்றி

இச்சமயம் யுதிஷ்டிரர் - துரோணரிடையே போர் தொடங்கியது. யுதிஷ்டிரர் அம்பஷ்டர், மாளவர், த்ரிகர்த்தர், அபிசாக, சூரசேன, வாஹ்லீக, வசாதி தேச வீரர்களை அழித்தார். துரோணர் இதனைக் கண்டு யுதிஷ்டிரர் மீது வாயவ்யாஸ்திரத்தை விடுத்தார். மேலும் வாருண, யாம்ய, த்வாஷ்டர், சாவித்ர என்ற திவ்யாஸ்திரங்களையும் ஏவினார். யுதிஷ்டிரர்

மகேந்திராஸ்திரத்தின் மூலம் துரோணர் செலுத்திய ஐந்தர், ப்ரஜாபத்ய, அஸ்திரங்களையும் விலக்கிவிட்டார். துரோணர் செலுத்திய ப்ரம்மாஸ்திரத்தை யுதிஷ்டிரர் பிரம்மாஸ்திரத்தாலேயே விலக்கி விட்டார். பிறகு துருபதனின் சேனை மீது வாய்வாயாஸ்திரத்தைத் துரோணர் பிரயோகித்து அதனை அழிக்கலானார்.

6.54 துரியோதனன்-கர்ணன் உரையாடல், கிருபர் கர்ணனைக் கேலி செய்தல்

துரோணரின் முன் நிற்க மாட்டாமல் ஓடிய பாஞ்சால சேனையைப் பீமனும், அர்ஜுனனும் தடுத்து நிறுத்தினர். அர்ஜுனனிடம் அடிபட்ட கௌரவ சேனை சிதறத் தொடங்கியது. அச்சமயம் துரியோதனன் கர்ணனிடம் தன் சேனை வீரர்களைக் காப்பாற்றக் கூறினான். கர்ணன் துரியோதனனிடம், இந்திரனே உதவிக்கு வந்தாலும் இன்று அர்ஜுனனை நிச்சயம் கொன்று விடுவேன் எனத் துரியோதனனுக்கு உறுதியளித்தான்.

கர்ணன் துரியோதனனிடம் கூறிய சொற்களைக் கேட்ட கிருபாசாரியார் கர்ணனைக் கேலி செய்து பேசலானார். “கர்ணா! பேசுவதால் காரியம் வெற்றியடையாது. நீ பெரிதாகப் பேசுகிறாய். ராதேயா! பலமுறை பாண்டவர்களிடம் நீ தோல்வியடைந்துள்ளாய். விராட நகரிலும், துரியோதனன் கந்தர்வர்களால் சிறைப்பிடிக்கப்பட்ட போதும் நீ என்ன செய்தாய்? அர்ஜுனன் வில் வித்தையில் சூரன்; நீ மனக்கோட்டை கட்டுவதில் சூரன் என்று பேசினார். கர்ணன் அவரிடத்தில் வீரர்கள் எப்போதும் கர்ஜனை செய்வதில் தவறேதுமில்லை. நான் பாண்டவர்களைக் கொல்ல எண்ணிக் கர்ஜித்துக் கொண்டிருந்தால் அதில் உங்களுக்கு என்ன நஷ்டம் வந்தது? என்றான். கிருபர், நற்குணங்கள் பொருந்திய, ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் உதவியைப் பெற்ற பாண்டவர்களை வெல்ல நீ எவ்வாறு துணிந்தாய்? என்றார். கர்ணன் அவரிடம் நான் இந்திரன் அளித்த அமோக சக்தியால் அர்ஜுனனைக் கொன்று விடுவேன். பின் பாண்டவர்கள் ராஜ்யத்தை விரும்ப மாட்டார்கள். அது துரியோதனன் வசமாகிவிடும். இந்த விஷயத்தை அறிந்தே நான் கர்ஜிக்கிறேன். தீய அறிவுடைய பிராமணா! இங்கு எனக்குப் பிடிக்காத விஷயத்தை நீ பேசினால் என் கத்தியால் உன் நாக்கை வெட்டி விடுவேன்” என்றான். போரில் வெற்றி தோல்வி என்பது தெய்வச் செயலாகும். நீ பலசாலியாகக் கருதுபவர்களுடன் நான் துரியோதனனுக்காகப் போரிடுவேன் என உரைத்தான்.

இச்சமயம் தன் மாமனாகிய கிருபாசாரியாரைக் கர்ணன் கடும்

சொற்களால் சாடுவதைக் கண்ட அஸ்வத்தாமா கர்ணனைக் கொல்லக் கத்தியுடன் பாய்ந்தான். அஸ்வத்தாமாவைக் கிருபாசாரியரும், துரியோதனனும் தடுத்துவிட்டனர். தொடர்ந்து பாண்டவர்களுக்கும் கௌரவர்களுக்கும் போர் நிகழ்ந்தது. கர்ணன் தன் அற்புதமான பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்திப் பாண்டவசேனையை விரட்டலானான். அர்ஜுனன் கர்ணனை நோக்கி வந்தார். இருவருக்கும் இடையில் நடைபெற்ற போரில் அர்ஜுனன் கர்ணனின் வில்லை வெட்டிச் சாரதியையும், குதிரைகளையும் கொன்றுவிட்டார். அர்ஜுனனின் பாணங்கள் தைத்து முள்ளம்பன்றியைப் போலக் காணப்பட்ட கர்ணன் கிருபாசாரியாரின் தேரில் ஏறித் தப்பினான்.

கர்ணன் தோல்வியடைந்ததால் துரியோதனன் தானே போரிட முன் வந்து ஓடிக் கொண்டிருந்த தன் சேனையைத் தடுத்தான். தன் சேனையைத் திருப்பி அர்ஜுனனோடு போரிட விரைந்தான். இதனைக் கண்ட கிருபாசாரியார் அஸ்வத்தாமாவிடம் நாம் இருக்கும்போது மன்னனாகிய துரியோதனன் போரில் ஈடுபடுவது சரியாகாது, என்றார். அஸ்வத்தாமாவும், துரியோதனனைத் தடுத்துத் தானே அர்ஜுனனுடன் போரிடுவதாகக் கூறினார். துரியோதனன் அஸ்வத்தாமாவிடம், தேவ, தானவர்களையும் அழிக்கக்கூடிய உன் அஸ்திரங்களால் சோமகர்களையும், பாஞ்சாலர்களையும் அழித்துவிடு என்று கூறினான். நம் ஆசாரியார் தம் புதல்வர்களைப் போலவே பாண்டவர்களைக் காப்பாற்றுகிறார். இப்போது நீயும் அதையே செய்கிறாய் இப்போது நீ பாஞ்சாலர்களையும், சோமகர்களையும் அழித்து விடு, என்றான்.

துரியோதனன், தானும் தன் தந்தையும் பாண்டவர்களிடம் அன்பு கொண்டிருப்பதாகக் கூறியதும், அஸ்வத்தாமா அதை ஏற்றுக் கொண்டார். நாங்கள் எங்கள் உயிரைப் பொருட்படுத்தாது பாண்டவர்களோடு போரிட்டும் நீ எங்கள் மீது சந்தேகம் கொள்ளுகிறாய் கௌரவா! நீ கபடமுடையவன், லோபி, கர்வி. எல்லோரையும் சந்தேகப்படுபவன். எங்களையும் சந்தேகப்படுகிறாய். இன்று என்னுடன் போரிட்டுப் பாஞ்சாலர்களும், சோமகர்களும் உயிருடன் திரும்ப முடியாது என்று கூறிப் பகைவர் முன் துணிந்து நின்றான்.

அஸ்வத்தாமா, பாஞ்சால, சோமக வீரர்களைக் கொன்று வீழ்த்தியதைக் கண்ட த்ருஷ்டத்யும்னன் அஸ்வத்தாமாவின் எதிரில் வந்தான். இன்று இரவுக்குள் உன்னையும் உன் தந்தையையும் வதம் செய்து விடுவேன் என்று சபதம் உரைத்தான். அஸ்வத்தாமா த்ருஷ்டத்யும்னனின் கொடி, வில், குடை, காவலர், சாரதி, குதிரைகள் அனைத்தையும் அழித்துப் பாஞ்சால

சேனையை ஓடச் செய்து, கௌரவர்களால் புகழ்ந்து, பூஜிக்கப்பட்டான். சஞ்ஜயன் மேலும் போர்க்கள நிகழ்வுகளைத் திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் விவரிக்கலானார். பீமசேனனும், யுதிஷ்டிரரும் அஸ்வத்தாமாவுடன் போர் செய்தனர். பீமசேனனும், அர்ஜுனனும் பல தேசத்தைச் சேர்ந்த வீரர்களை யமனுலகு அனுப்பினர். பின் அர்ஜுனனும், பீமனும் பெரும் சேனையுடன் துரோணரிடம் சென்று பீமன் இடது பக்கமும், அர்ஜுனன் வலது பக்கமும் நின்று அம்புமழை பொழிந்தனர். கௌரவ சேனையின் மகாரதிகள் துரோணரைப் பாதுகாக்க விரைந்தனர்.

பூரிச்ரவா கொல்லப்பட்டதால் சோமதத்தன் சாத்யகியை வதைக்க விரும்பி அவருடன் கடும்போர் புரிந்தார். ஆனால் சோமதத்தனும் சாத்யகியால் உயிரிழந்தார். கௌரவ சேனையைத் தாக்கிக் கொண்டிருந்த யுதிஷ்டிரரிடம் துரோணர் விரைந்தார். யுதிஷ்டிரரின் கொடியையும் வில்லையும் துரோணர் வெட்டிவிட்டார் பாண்டு குமாரன் துரோணரை அம்புகளால் காயப்படுத்திச் சோர்வடையச் செய்தார். துரோணர் வாயவ்யாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார். யுதிஷ்டிரர் அதன் பலத்தைக் குறைத்துத் துரோணரின் வில்லை வெட்டினார். இச்சமயம் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் துரோணரை விட்டுவிட்டு மன்னனாகிய துரியோதனனுடன் சென்று போரிட அறிவுறுத்தினார்.

6.55 இரவு நேரப் போர் தொடங்குதல்

சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரிடத்தில் இரவு நேரத்திலும் தொடர்ந்து நடைபெற்ற போர் பற்றி விவரிக்கலானார்; “மன்னா! இருள் சூழ்ந்துவிட்டதால் துரியோதனன் கட்டளையின்பேரில் காலாட்படை வீரர்கள் கைகளில் தீவட்டி ஏந்திப் போர்க்களத்தில் ஒளியூட்டினார். தீவட்டிகளோடு தேர்களில் விளக்குகளும் ஏற்றப்பட்டன. கௌரவ சேனையில் தீவட்டிகளும் தீபங்களும் ஒளிர்ந்ததைக் கண்டு பாண்டவர்களும் தங்கள் சேனையில் தீவட்டிகளும் தீபங்களும் ஏற்றினர்.

பிரகாசமான ஒளி பரவிய அந்தப் போர்க்களத்தில் வீரர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் போர் புரியலாயினர். துரியோதனன் தன் மகாரதிகளிடம் துரோணரைப் பாதுகாக்கக் கட்டளையிட்டான். யுதிஷ்டிரர் தன் சேனையிடம் துரோணரைத் தாக்கிக் கொன்றுவிடத் தூண்டினார். இச்சமயம் யுதிஷ்டிரருக்கும் க்ருதவரமாவிற்கும் நடைபெற்ற போரில் யுதிஷ்டிரர் தன் தேரையிழந்து, கவசம் பிளக்கப்பட்டுப் போர்க்களத்தில் இருந்து விலகிவிட்டார்.

ஒருபுறம் சாத்யகிக்கும் குருவம்ச வீரன் பூரிக்கும் நடைபெற்ற போரில்

பூரி சாத்யகியால் கொல்லப்பட்டான். இதைக்கண்ட அஸ்வத்தாமா சாத்யகியை நோக்கி விரைந்தபோது கடோத்கஜனால் தடுக்கப்பட்டான். இருவரும் கோரமான அஸ்திர-சஸ்திரங்களைப் பரஸ்பரம் பிரயோகித்து ஒருவரை ஒருவர் தாக்கிக் கொண்டனர். அஸ்வத்தாமா விடுத்த யமதண்டம் போன்ற பாணத்தால் கடோத்கஜன் காயமடைந்து தேரிலமர்ந்து விட்டான். அவனுடைய சாரதி அவனைப் போர்க்களத்தில் இருந்து விலக்கி அழைத்துச் சென்றான்.

துரோணரைத் தாக்க வந்த பீமசேனைத் துரியோதனன் தடுத்தான். பீமசேனன் துரியோதனனின் வில்லை வெட்டிவிட்டார். துரியோதனன் பீமனின் 5 விற்களை வெட்டிவிட்டான். பீமன் தன்னுடைய கதையால் துரியோதனனின் தேர், சாரதி, குதிரைகளை அழித்துவிட்டார். துரியோதனன் தேர் உடைவதற்கு முன்பே இறங்கி ஓடி வேறு தேரில் ஏறிக் கொண்டான்.

துரோணரை எதிர்த்துப் போர் புரிய வந்த சகதேவனைக் கர்ணன் எதிர்த்துப் போரிட்டுத் தேரின் சாரதியையும், குதிரைகளையும் கொன்று, சகதேவன் போர்க்களத்தில் இருந்து ஓடுமாறு செய்துவிட்டான். சகதேவனைக் கொல்லும் வாய்ப்புக் கிடைத்தும் குந்திக்கு அளித்த வாக்கை எண்ணி, கர்ணன் அவரைக் கொல்லவில்லை. இதேசமயம் விராடருக்கும் சல்யனுக்கும் இடையில் நடந்த போரில் விராடர் படுகாயப்படுத்தப்பட்டார். விராடர் தோல்வியடைந்ததைக் கண்ட தனஞ்ஜயன் சல்யனை நோக்கி விரைந்தார். அப்போது ஜடாகரனின் மகனான அலம்புஷன் அர்ஜுனை எதிர்க்க வந்தான். அவன் தொடுத்த ஆயுதங்கள் அனைத்தையும் அழித்த அர்ஜுனன் அலம்புஷன் போர்க்களத்தில் இருந்து பயந்து ஓடுமாறு செய்தார்.

போர்க்களத்தின் ஒருபுறம் நகுல குமாரன் சதாநீகன், உங்கள் புதல்வன் சித்திரசேனனிடையே போர் நடைபெற்றது. சதாநீகன் சித்திரசேனைத் தேரிழக்கச் செய்தான். உங்கள் புதல்வன் கிருதவர்மாவின் தேரில் ஏறிக் கொண்டான். இன்னொருபுறம் துருபத மன்னனுக்கும் கர்ணனின் புதல்வன் வ்ருஷசேனனுக்கும் இடையில் நடந்த போரில் துருபத மன்னர் உணர்விழந்தார். அவரது சாரதி அவரைப் போர்க்களத்தில் இருந்து அழைத்துச் சென்றுவிட்டான். மற்றொரு புறம் யுதிஷ்டிரரின் புதல்வன் ப்ரதிவிந்த்யனுக்கும் துச்சாதனனுக்கும் இடையில் நடந்த போரில் ப்ரதிவிந்த்யன் தோல்வியுற்றான். இதேபோல நகுலனுக்கும் சகுனிக்கும் இடையிலான போரில் சகுனி தோல்வியடைந்தான். கிருபாசாரியாருக்கும், சிகண்டிக்கும் நடைபெற்ற போரில் சிகண்டி தோல்வியைச் சந்தித்தான்.

த்ருஷ்டத்யும்னனுக்கும் துரோணருக்கும் போர் நடைபெற்றது. கௌரவ மகாரதிகள் துரோணரைப் பாதுகாத்தனர். கர்ணன், அஸ்வத்தாமா, துரோணர்,

சால்வன், துச்சாதனன், துரியோதனன், சகுனி ஆகிய ஏழு பேர் த்ருஷ்டத்யும்னனோடு போரிட்டனர். தான் ஒருவனாகவே ஏழு மகாரதிகளுடன் பயமின்றிப் போரிட்ட த்ருஷ்டத்யும்னன் தன்னை எதிர்த்த த்ரும சேனை வதம் செய்துவிட்டான். அப்போது சாத்யகி பாஞ்சால ராஜகுமாரனின் உதவிக்கு வந்தார். இதனைக் கண்ட கர்ணன் சாத்யகியை எதிர்க்க வந்தான். சாத்யகியும், கர்ணனும் ஒருவருக்கொருவர் சளைக்காமல் போரிட்டனர். சாத்யகி தன்னைத் தாக்க வந்த மகாரதிகளைத் தடுத்து, வருஷசேனைக் காயப்படுத்தினார். இதனால் கர்ணன் சாத்யகியை வேகமாகத் தாக்கினான். அப்போது காண்டீவ வில்லின் டங்காரமும், அர்ஜுனனின் தேரில் கம்பீர ஒலியும் கேட்டது.

இதனைக் கேட்ட கர்ணன் துரியோதனனிடம் அர்ஜுனன் இங்கு வருவதற்குள் நம்முடைய மகாரதிகளால் சூழப்பட்டிருக்கும் சாத்யகியையும், த்ருஷ்டத்யும்னனையும் அபிமன்யுவைக் கொன்றது போல் கொன்று விட வேண்டும். இதனை அர்ஜுனன் அறிவதற்குள் சாத்யகியை எவ்வாறாவது மரண லோகத்திற்கு அனுப்பி விட வேண்டும் என்றான். இதனைக் கேட்ட துரியோதனன் சகுனியிடம் பெரும் சேனையோடும், உங்கள் புதல்வர்களுடனும் சென்று யுதிஷ்டிரர், பீமன், அர்ஜுனன், நகுல-சகதேவர் அனைவரையும் அழித்து விடுமாறு கட்டளையிட்டான். சகுனியும் அவ்வாறே பெரும் படையுடன் அந்த பாண்டவ சகோதரர்களை எதிர்க்கச் சென்றான்.

கர்ணனின் ஆலோசனைப்படி கௌரவ சேனை சாத்யகியைச் சூழ்ந்து கொண்டது. கொட்டிலுக்குள் அடைக்கப்பட்டது போல கௌரவ சேனைக்கிடையில் சிக்கிய சாத்யகியை அனைவரும் தாக்கலாயினர். ஆனால் சாத்யகியின் பராக்கிரமத்தினால் பயந்தும், கொல்லப்பட்டும், காயமடைந்தும் பூமியில் சடலங்கள் நிறைந்தும் பூமி கோரமாகக் காட்சியளித்தது. கௌரவ சேனை ஓடியது. இதனைக் கண்ட துரியோதனன் தானே சாத்யகியுடன் போரிட வந்தான். அப்போரில் வில்லும் தேரும் இழந்து சாத்யகியிடம் துரியோதனன் தோல்வியடைந்தான்.

இதேசமயம் துரியோதனன் கட்டளைப்படி அர்ஜுனனுடன் போரிடப் பெரும்சேனையுடன் சென்ற சகுனி அர்ஜுனனை நாற்புறமும் சூழ்ந்து கொண்டான். அர்ஜுனன் இந்திரன் அசுரர்களை அழித்தது போல் சகுனியின் படைகளை அழித்தார். சகுனியின் வில்லை வெட்டித் தேரின் குதிரைகளைக் கொன்று விட்டார். சகுனி உலூகனின் வில்லை வெட்டித் தேரின் குதிரைகளைக் கொன்று விட்டார். சகுனி உலூகனின் தேரில் ஏறிக் கொண்டான். தந்தையும் மகனும் மழை பொழிவது போல் அர்ஜுனன் மீது பாணங்களைப் பொழிந்தனர். அவர்களுடைய பாணங்களால் காயமுற்ற

அர்ஜுனன் தன் பாணங்களால் கௌரவ சேனையைச் சின்னாபின்னமாக்கி ஓடச் செய்தார். சகுனியை வென்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் சங்கநாதம் புரிந்தனர்.

இதேபோல துரோணருக்கும், த்ருஷ்டத்யும்னனுக்கும் நடந்த கோரமான யுத்தத்தில் பாஞ்சால ராஜகுமாரன் தன் பாணங்களால் ஆசாரியாரைத் தாக்கித் தடுத்துக் கௌரவ சேனையை அழிக்கலானார். அப்பயங்கரப் போரில் பெருகிய உதிர நதி வாகனங்களின் உடல்களையும், வீரர்களின் சடலங்களையும் இழுத்துச் சென்றது. பிறகு துருபத குமாரன், சாத்யகி, பீமன், நகுல-சகதேவர் அனைவரும் வெற்றிக்களிப்பில் தத்தம் சங்குகளை ஒலித்தனர். ஒருபுறம் அர்ஜுனன், துரியோதனன், கர்ணன், துரோணர் கண் முன்பே ஆயிரக் கணக்கான ரதிகளைத் தோற்கச் செய்து சிம்மநாதம் புரிந்தார்.

6.56 துரியோதனன் துரோணரிடம் கோபத்துடன் கூறியதைச் சஞ்ஜயன் தெரிவித்தல்

சஞ்ஜயன் இச்சமயம் துரியோதனன் கோபத்துடன் கூறியதை மன்னரிடம் விவரித்தார். “மன்னா! உங்கள் மகன் துரியோதனனும், கர்ணனும் விரும்பியவாறு பாண்டவர்களை அவர்களால் வெற்றி கொள்ள முடியவில்லை. தன் சேனை ஒருவதைக் கண்டு சினம் கொண்ட துரியோதனன் கர்ணனிடமும், துரோணரிடமும் கோபத்துடன் பேசத் தொடங்கினான், “அர்ஜுனன் ஐயத்ருதனைக் கொன்றதால் நீங்கள் இருவரும் இரவிலும் இந்தப் போரைத் தொடரச் செய்துள்ளீர்கள். ஆனால் இப்போது என் சேனை அழிந்து கொண்டிருக்கிறது. பாண்டவ சேனையை வெல்லும் வல்லமை இருந்தும் பேசாமல் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அப்போதே நீங்கள் பாண்டவர்களைப் போரில் வெல்வோம் என்று கூறியிருக்கக் கூடாது. நான் பாண்டவர்களோடு பகையைச் செய்திருக்க மாட்டேன். நீங்கள் என்னைத் துறக்க விரும்பவில்லையென்றால் உங்களுடைய பராக்கிரமத்தை வெளியிட்டுப் போர் புரியுங்கள்” என்றான். துரியோதனனின் சொற்களாகிய சாட்டையால் அடிபட்ட அவ்விருவரும் மிதிபட்ட பாம்பைப் போலக் கோபம் கொண்டு மறுபடியும் போரைத் தொடங்கினர்.

துரோணரும், கர்ணனும் சேர்ந்து கடும் தாக்குதல் நிகழ்த்தியதால் பாண்டவசேனை, ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர், பீமசேனன், யுதிஷ்டிரர் இவர்களின் கண்முன்பே போர்க்களத்தில் இருந்து ஓடிக் கொண்டிருந்தது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் “துரோணரும் கர்ணனும் சேர்ந்து த்ருஷ்டத்யும்னன், சாத்யகி முதலியோரைப் படுகாயப்படுத்திவிட்டனர். தடுத்தாலும் நிற்காமல் நம் சேனை ஓடிக்

கொண்டிருக்கிறது. நம் மகாரதிகள் தோற்று விட்டனர்” என மனம் கசிந்து உரைத்தார். இச்சமயம் த்ருஷ்டத்யும்னனுக்கும் கர்ணனுக்கும் நடைபெற்ற போரில் இருவரும் பரஸ்பரம் காயமுற்றனர். கர்ணன் த்ருஷ்டத்யும்னனைத் தேரிழக்கச் செய்தான். சகதேவன் தேரில் ஏறிய த்ருஷ்டத்யும்னன் மீண்டும் போரிட முயன்றபோது யுதிஷ்டிரர் அவரைத் தடுத்துவிட்டார். கர்ணனும் ஆசாரியாரும் சேர்ந்து செலுத்திய பாணங்களால் காயமுற்ற பாஞ்சால வீரர்கள் எல்லாத் திசைகளிலும் ஓடினர்.

சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரிடம் தொடர்ந்து கூறலானார். “மன்னா! தன் சேனை போர்க்களத்தில் இருந்து ஓடுவதைக் கண்ட யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனிடம் “இன்று ராதேயன் நம் சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்து விடுவான் போலத் தோன்றுகிறது. இங்கு கர்ணனின் வதம் தொடர்பாக உன் கடமையைச் செய்” என்று கூறினார். அர்ஜுனன் இதைக் கேட்டு கர்ணனைக் கண்டு யுதிஷ்டிரர் பயந்துவிட்டார். நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் எனத் தீர்மானியுங்கள். தேரைக் கர்ணனிடம் செலுத்துங்கள். இன்று நான் அவனைக் கொன்று விடுவேன் அன்றி அவன் என்னைக் கொல்லட்டும்” என்று பகவானிடம் கூறினார். இதனைக் கேட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இன்று கர்ணன் போர்க்களத்தில் இந்திரனைப் போன்ற அமானுஷ்ய பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறான் போர்க்களத்தில் உன்னையும், கடோதகஜனையும் தவிர வேறு யாரும் இவனை எதிர்ப்பதற்கு இல்லை. ஆனால் இப்போது நீ கர்ணனுடன் போர் புரிவது உசிதமல்ல. உன்னைக் கொல்லுவதற்காக இந்திரன் அளித்த அமோக சக்தியை அவன் பாதுகாத்து வைத்துள்ளான். இப்போது உங்கள் நலம் விரும்பியும், பல அஸ்திர சஸ்திரங்களை வைத்துள்ளவனுமான பீமனின் புதல்வன் கடோதகஜன் கர்ணனோடு போர் புரியட்டும் என்று ஆலோசனை கூறினார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொற்களை ஏற்றுக் கொண்ட அர்ஜுனன் கடோதகஜனை அழைத்தார். உடனே அங்கு தோன்றிய கடோதகஜன் தனக்கு என்ன ஆணையிடப்படுகிறது என்று கேட்டான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவனிடம் “கர்ணன் பாண்டவ சேனையைப் போர்க்களத்தில் அடித்து விரட்டுகிறான். நீ உன் பலத்தால் உன் உறவினர்களைக் காப்பாற்று. உன்னைத் தவிர வேறு யாரும் கர்ணனை எதிர்க்க முடியாது. இரவு நேரத்தில் அரக்கர்களின் பலம் அதிகரிக்கிறது என்பதால் நள்ளிரவில் நீ உன் மாயை மூலம் கர்ணனைக் கொன்று விடு என்று கட்டளையிட்டார். அர்ஜுனனும், “பாண்டவசேனையில் நீ, பீமசேனன், சாத்யகி மூன்றே பேர் சிறந்த வீரர்கள். இன்ற இரவுப் பொழுதில் கர்ணனோடு த்வைரதப் போர் செய்து கர்ணனைக் கொன்று விடு. சாத்யகி உனக்குத் துணையாக இருப்பார்” என்று கடோதகஜனிடம் கூறினார். அவர்களுடைய சொற்களை

ஏற்றுக் கொண்ட கடோக்கஜன், “இன்று இரவு நான் கர்ணனோடு செய்யும் போர் உலகுள்ள வரை மக்களால் பேசப்படும்” என்று கூறிக் கர்ணனை எதிர்க்கச் சென்றான்.

6.57 கடோக்கஜன் அலம்புஷ அரக்கனை வதைத்தல்

இவ்வாறு கடோக்கஜன் போருக்குப் புறப்பட்டதைக் கண்ட துரியோதனன் துச்சாதனனிடத்தில் கடோக்கஜனைத் தடுத்து நிறுத்திக் கர்ணனைக் காப்பாற்றக் கூறினான். இச்சமயம் ஜடாகரன் என்ற அரக்கனின் புதல்வனான அலம்புஷன் என்ற அரக்கன் துரியோதனனிடம் வந்தான். பீமனிடம் கொண்ட முன் பகை காரணமாகப் பீமனைக் கொல்ல விரும்புவதாக அவன் துரியோதனனிடம் தெரிவித்தான். துரியோதனன் மகிழ்வுடன் அலம்புஷனுக்கு அனுமதியளித்தான். அலம்புஷன் பீமனின் மகன் கடோக்கஜன் மீது பல அஸ்திர சஸ்திரங்களைப் பொழிந்து போரிட்டான். இரு அரக்கர்களும் பல மாயைகளைப் பின்பற்றிப் போரிட்டனர். அலம்புஷனால் பாண்டவ சேனையும் கௌரவ சேனை கடோக்கஜனாலும் கலங்கின. இருவரும் பேருருக் கொண்டு போர் புரிந்தனர். இறுதியாகக் கடோக்கஜன் பூமியில் இருந்து உயிரே எழும்பி அலம்புஷனை இரு கைகளிலும் பற்றிப் பூமியில் அறைந்து கொன்றான். பின் கத்தியால் அலம்புஷனின் தலையைத் துணிந்து இதோ இருக்கிறான் உன் உதவியாளன் என்று கூறித் துரியோதனன் முன் வீசி எறிந்தான். அரசனை வெறும் கையால் சந்திக்கக் கூடாது என்பதற்காகவே இதைக் கொண்டு வந்தேன் என்றான். நான் கர்ணனைக் கொல்லும் வரை இங்கு மகிழ்ச்சியோடு நில் என்று கூறிக் கர்ணனோடு போரிடச் சென்றான்.

கர்ணனுக்கும் கடோக்கஜனுக்கும் இடையில் நடைபெற்ற போரைப் பற்றிச் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரருக்கு விவரிக்கலானார். கடோக்கஜனின் 400 அடி நீளமான 100 குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட ஆயுதங்கள் நிரம்பிய தேரை வருணித்தார். யமராஜனைப் போலக் கடோக்கஜன் போருக்கு வந்தான். கர்ணன் கடோக்கஜன் இருவரும் அம்புகளால் ஒருவரை ஒருவர் துளைத்துக் கொண்டு ரத்தத்தால் நனைந்து விட்டனர். கர்ணன் கடோக்கஜனை வெல்ல முடியாமல் திவ்யாஸ்திரங்களைப் பிரயோகிக்கலானான். கடோக்கஜன் அரக்க மாயையின் மூலம் பெரும் கோர ரூபமுடைய அரக்க சேனையைத் தோற்றுவித்தான். பயங்கரமான ஆயுதங்கள் அவ்வரக்கர்களால் இடைவிடாமல் பொழியப்பட்டன. கர்ணன் பாணங்களைப் பொழிந்து கடோக்கஜனை முள்ளம் பன்றியைப் போலாக்கிவிட்டான்.

கடோக்கஜன் கர்ணன் மீது மாயாமயப் போர் புரிந்தான். கர்ணன்

விடுத்த திவ்யாஸ்திரங்களைத் தன் கவளமாக்கிக் கொண்ட கடோத்கஜன், ஆகாயத்தில் இருந்து வெட்டப்பட்டு நூற்றுக் கணக்கான துண்டுகளானதைப் போலத் தோற்றமளித்தான். இறந்துவிட்டது போல தோற்றமளித்துப் பின் புதுப்புது சரீரங்களைத் தரித்துக் கொண்டான். தொடர்ந்து 100 தலைகளும், 100 வயிறுகளும் கொண்ட மிகப் பேருருவைக் எடுத்தான். இமைப்பொழுதில் கட்டை விரல் அளவுள்ள மிகச் சிறிய உருவை எடுத்து மேலும், கீழும் சஞ்சரித்தான். பூமியைப் பிளந்து நீரில் மூழ்கினான். வேறு இடத்தில் இருந்து வெளிப்பட்டான். பின்னர் ஆகாயத்தில் இருந்து இறங்கிக் கர்ணனின் தேரருகில் வந்து “தேரோட்டி மகனே! நில் என்று அழைத்தான். மீண்டும் தன் தேரில் ஏறித் தேரின் அச்சப் போன்ற அம்புகளைப் பொழிந்தான். கர்ணன் அவற்றை வெட்டி வீழ்த்தினான்.

கடோத்கஜன் வேறு மாயையால் மரங்கள் நிரம்பிய மலையாக மாறினான். அதில் இருந்து அஸ்திரங்கள் அருவி போலப் பெருகின. கர்ணன் தன் திவ்யாஸ்திரத்தால் அதே மாய மலையைத் தூக்கி வெகு தூரம் வீசிவிட்டான். கடோத்கஜன் கரிய மேகமாகிப் பாறை மழையைப் பொழிந்தான். கர்ணன் வாய்வ்யாஸ்திரத்தால் அம்மேகத்தை மறைத்து விட்டான். தன் மாயையை வெளிப்படுத்திப் பல்வேறு விலங்குகளின் வடிவெடுத்த அரக்கர்கள் சூழக் கடோத்கஜன் போரிட்டான். கர்ணன் தன் அம்புகளால் அந்த பயங்கர அரக்கர் சமூகத்தை அழித்துவிட்டான். கடோத்கஜன் ருத்ரன் அமைத்த எட்டுச் சக்கரங்கள் கொண்ட அசனியைக் கர்ணன் மீது செலுத்தினான். உயர எழும்பி அதனைத் தன் கையால் பிடித்த கர்ணன் அதனை மீண்டும் கடோத்கஜனின் தேர் மீதே செலுத்தினான். கடோத்கஜன் விரைந்து தேரிலிருந்து குதித்து விட்டான். அவனுடைய தேர், குதிரைகள் சாரதியோடு அந்த அசனியால் எரிக்கப்பட்டு அழிந்தது.

மீண்டும் மாயையால் மறைந்த கடோத்கஜன், தன் அஸ்திரப் பலத்தால் கர்ணனின் திவ்யாஸ்திரங்களை அழித்து விட்டான். தன் மாயையால் பல திசைகளில் இருந்தும், பிசாசுகள், அரக்கர்கள், ஓநாய்கள், நாய்கள் போன்றவை தோன்றிக் கர்ணனைக் கடிக்கச் செய்தான். அவை அனைத்தையும் கர்ணன் தன் அஸ்திரங்களால் அழித்து விட்டான். கடோத்கஜன் கர்ணனிடம் இப்போதே உன் மரணத்திற்கு ஏற்பாடு செய்கிறேன் என்று கூறி மறைந்து விட்டான்.

6.58 அலாயுதன் துரியோதனனிடம் வருதல்

இதே சமயம் பீமசேனனால் கொல்லப்பட்ட பகாசுரன், கிர்மீர்,

ஹிடம்பன் ஆகியோரின் நண்பனும், உறவினனுமான அலாயுதன் என்னும் அரக்கன் துரியோதனனிடம் வந்தான். தன்னுடைய சகாக்களைக் கொன்ற பீமனையும் அவன் மகனையும் கொன்று பாண்டவர்களை அழிக்கத் துரியோதனனிடம் விருப்பம் தெரிவித்தான். துரியோதனனும் அனுமதியளிக்கவே அலாயுதனை முன்னால் வைத்துக் கௌரவ சேனை போருக்கு அணி வகுத்தது. துரியோதனன் கடோத்கஜனைக் கொன்று விடுமாறு அலாயுதனிடம் கூறினான். அதன்படி அலாயுதன் கடோத்கஜனுடன் போரிட்டு அவனைத் துன்புறுத்தலானான். கடோத்கஜன் அலாயுதனிடம் சிக்கித் துன்புறுவதைக் கண்டு பீமன் அலாயுதனோடு போரிடலானார். அலாயுதனுடைய அரக்க சேனை பீமனைக் கடுமையாகத் தாக்கியது. பீமன் அலாயுதனின் பிடியில் இருப்பதைக் கண்ட பகவான் வாசுதேவன் அர்ஜுனனிடம் பீமனின் உதவிக்குச் செல்லக் கூறினார். அலாயுதன் பீமனைத் தேரிழக்கச் செய்தான். பீமசேனன் தரையில் நின்று அந்த அரக்கனுடன் போர் புரிந்தார். கதைப் போர் செய்த அவ்விருவரும் கதைப் போரை விடுத்துக் கை முஷ்டியால் அடித்துக் கொண்டனர். பின் கையில் கிடைத்தவற்றையெல்லாம் எடுத்து அடித்துக் கொண்டனர்.

இச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கடோத்கஜனிடம் முதலில் அலாயுதனைக் கொன்றுவிடக் கட்டளையிட்டார். மீண்டும் கடோத்கஜன் அலாயுதன் இடையே கடும்போர் நடைபெற்றது. இரு சேனையின் முக்கிய வீரர்களுக்கிடையே போர் தொடர்ந்தது. கடோத்கஜனும், அலாயுதனும் மாயையை மேற்கொண்டு ஒருவரை ஒருவர் அடித்துக் கொண்டனர். வாலி - சுக்கிரீவனுக்கிடையில் நடைபெற்றதைப் போல அவர்களுக்கிடையில் போர் நடைபெற்றது. இருவரும் இருவரின் கேசத்தையும் பற்றிப் போரிட்டனர். கடோத்கஜன் வேகமாகப் பாய்ந்து அலாயுதனைக் கைகளால் பிடித்துச் சுழற்றி அவனைத் தரையில் அடித்துக் கொன்றுவிட்டான். அவனுடைய தலையைத் துணித்துத் துரியோதனனின் முன் வீசினான்.

அலாயுதனை வதம் செய்த கடோத்கஜன் கௌரவ சேனைக்கு எதிரில் நின்று சிம்ம நாதம் செய்தான். இச்சமயம் கர்ணன் பாஞ்சால சேனையில் பெரும் அழிவை ஏற்படுத்தியிருந்ததைக் கண்டு, கடோத்கஜனுக்குப் பெரும் கோபம் ஏற்பட்டது. மீண்டும் கர்ணனுடன் போரிட்டான். இருவரும் சமமாகவே போரிட்டனர். கர்ணன் அதிக வீரத்தைக் காட்ட விரும்பிக் கடோத்கஜனின் தேர்க்குதிரைகளையும், சாரதியையும் அழித்து விட்டான். உடனே கடோத்கஜன் கண்ணுக்குப் புலப்படாமல் மறைந்துவிட்டான். அவன் தன் மாயையால், வானில் சிவந்த மேகங்களையும், மின்னல்களையும், உருவாக்கி எரிநட்சத்திரங்கள் விழுமாறு செய்தான். பிறகு வானில் இருந்து நாற்புறமும் பலவகை ஆயுதங்களும், பாறைகளும் கணக்கின்றி விழுந்தன.

இவற்றைக் கர்ணனால் அழிக்க முடியவில்லை. கடோத்கஜன் பொழிந்த ஆயுதங்களால் கௌரவ சேனையின் மகாரதிகளும் தாக்கப்பட்டனர். பெரும் உயிர்ச் சேதம் நிகழ்ந்தது. தர்மத்திற்குட்பட்டவர்களைத் தவிர பிற சேனை வீரர்கள் நாற்புறமும் ஓடி ஒளிய முற்பட்டனர். கௌரவ சேனை வீரர்கள் கடோத்கஜனின் அரக்க சேனையால் கொன்று குவிக்கப்பட்டனர். உயிர்ப்பிச்சை கேட்டவர்களும் தப்பவில்லை. கர்ணன் மட்டும் கடோத்கஜனின் மாயையோடு போரிட்டுக் கொண்டிருந்தான். இச்சமயம் கடோத்கஜன் கர்ணனின் தேர்க் குதிரைகளையும் கொன்று விட்டான். கர்ணன் தரையில் நின்று போரிட்டான். அவனுடைய திவ்யாஸ்திரங்கள் அழிந்து கொண்டிருந்தன. கௌரவ மகாரதிகள் கர்ணனிடம், இந்திரன் அளித்த சக்தி ஆயுதத்தால் இந்த அரக்கனைக் கொன்று விடு. வீரம் மிக்க கௌரவர் அனைவரும் இவனால் இப்போரில் அழிந்து விடக்கூடாது என்றனர்.

கௌரவர்களின் பெரும் துயரச் சொற்களைக் கேட்ட கர்ணன் கடோத்கஜன் மீது இந்திரன் தனக்களித்த சக்தியை ஏவத் தீர்மானித்தான். அர்ஜுனனைக் கொல்லுவதற்காகப் பூஜித்துப் பாதுகாப்புடன் வைத்திருந்த, தன் கவச குண்டலங்களுக்குப் பதிலாக இந்திரனிடம் இருந்து பெற்ற அந்த மகா சக்தி ஆயுதத்தைக் கர்ணன் கையில் ஏந்தினான். அதனைக் கண்ட கடோத்கஜன் தன் சரீரத்தை விந்திய மலை போலப் பெரிதாக்கிக் கொண்டான். கர்ணன் அமோக சக்தியைக் கடோத்கஜன் மீது செலுத்தினான். அப்போது புயல் வீசியது. இடி இடித்தது. அந்த அமோக சக்தி கடோத்கஜனின் மாயைகளை அழித்து அவனது மார்பை ஆழமாகப் பிளந்து இரவில் ஒளி வீசியபடி வானில் சென்று மறைந்தது.

சக்தி ஆயுதத்தால் அடிக்கப்பட்டுப் பெரும் காயமடைந்த அந்த நேரத்திலும் கடோத்கஜன் தன் உடலை மலையையும் மேகத்தையும் போல நீள, அகலமாக்கிக் கொண்டான். பேருருவோடு உயிரிழந்து விழுந்த போதிலும் கௌரவர்களின் சேனையின் பெரும் பகுதியை நசுக்கியவாறே பூமியில் வீழ்ந்தான். அரக்கனை அழித்த கர்ணனைக் கௌரவர்கள் கொண்டாடினர்.

6.59 சஞ்ஜயன் பாண்டவர்களின் சோகத்தையும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் மகிழ்ச்சியையும் விவரித்தல்

இச்சமயம் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரிடம் கூறலானார், “மன்னா பீமனின் புதல்வன் கடோத்கஜன் கொல்லப்பட்டதால் பாண்டவர்கள் கண்களில் கண்ணீர் பெருகியது. அவர்கள் சோகத்தில் ஆழ்ந்தனர். ஆனால் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மகிழ்ச்சியுடன் சிம்மநாதம் செய்தார். அதைக் கண்ட அர்ஜுனன்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் இந்த அசந்தர்ப்பமான நேரத்தில் தங்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள மகிழ்ச்சிக்கான காரணத்தைக் கூறுங்கள் எனக் கேட்டார்.

பகவான் வாசுதேவன் பார்த்தனுக்குப் பதிலளித்தார்; “தனஞ்ஜயா! கடோத்கஜனின் வதத்தின் மூலம் கர்ணனின் கைகளில் இருந்து இந்திரனின் அமோக சக்தி ஆயுதம் விலக்கப்பட்டுவிட்டது. அவனது திவ்யமான கவச குண்டலங்களும் பிடுங்கப்பட்டுவிட்டன. அவன் கவச குண்டலங்களோடு இருந்திருந்தால் அவனைப் போர்க்களத்தில் இந்திரன், குபேரன், வருணன். யமராஜனாலும் வெல்ல முடியாது. நீ காண்டீபத்தை ஏந்தினாலும், நான் சுதர்சனத்தை விடுத்தாலும் அவனை எதிர்த்து வெல்ல முடியாது. உன் நன்மைக்காகவே, இந்திரன் கர்ணனின் கவச குண்டலங்களை வஞ்சித்தார். இப்போது இந்திரன் கவச குண்டலங்களுக்குப் பதிலாக அளித்த அமோக சக்தியும் பயன்படுத்தப்பட்டுவிட்டது. இப்போது அவன் சாதாரண மனிதனைப் போலாகிவிட்டான். இந்த நிலையிலும், உன்னால் அன்றி கர்ணன் வேறு யாராலும் கொல்லப்பட முடியாதவனேயாவான்.

பாண்டவா! இத்தனைக்குப் பிறகும் கர்ணனைக் கொல்லுவதற்கு ஒரே ஒரு உபாயமே உள்ளது. வாய்ப்பக் கிடைக்கும்போது, கர்ணனின் தேர்ச் சக்கரம் பூமியில் புதைந்துவிடும். அவன் சங்கடத்தில் ஆழ்வான். அச்சமயம் நீ என்னுடைய சங்கேதத்தைத் தெரிந்து கொண்டு எச்சரிக்கையோடு அவனை முதலிலேயே கொன்று விடு. இல்லையெனில் அஸ்திரம் ஏந்திய அவனை யாராலும் வெல்ல முடியாது. அர்ஜுனா! மகத ராஜன் ஜராசந்தன், சேத்ரிராஜன் சிசுபாலன், நிஷாதன் ஏகலைவன் அனைவரையும் உன் நன்மைக்காகவே வெவ்வேறு உபாயங்களால் நான் கொல்வித்தேன். இவர்களுடன் ஹிடம்பன், கிரீமீரன், பகன் முதலிய அரக்கர்களும், அலாயுதனும், கடோத்கஜனும் கூட உன் நன்மைக்காகவே கொல்லப்பட்டனர்; கொல்விக்கப்பட்டனர்” என்று கூறினார்.

வாசுதேவனின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன் எந்தெந்த உபாயங்களால் ஜராசந்தன் முதலியோரை வதம் செய்வித்தீர்கள் என்று கேட்டார். பகவான் அர்ஜுனனிடம் இவர்கள் அனைவரும் முன்பே கொல்லப்படாவிட்டால் இப்போது துரியோதனனுடன் சேர்ந்து நம்மை எதிர்த்திருப்பார். கர்ணன், ஜராசந்தன், சிசுபாலன், ஏகலைவன் நால்வரும் துரியோதனன் உடன் இருந்திருந்தால் புவி அனைத்தையும் வென்றிருப்பார். அதனாலேயே அவர்கள் முன்பே கொல்லப்பட்டு விட்டனர் என்றார். தொடர்ந்து பீமசேனனால், ஜராசந்தன் கொல்லப்பட்டதையும், ஏகலைவனின் கட்டை விரல் வெட்டப்பட்டதையும், ராஜகூய யாகத்தின்போது சிசுபாலன் கொல்லப்பட்டதையும் விவரித்தார். பகன், ஹிடம்பன், கிரீமீரன், ஆகியோர்

பீமனால் கொல்லப்பட்டதையும் அலாயுதன் கடோத்கஜனால் கொல்லப்பட்டதையும் தெரிவித்தார். மேலும் என்றாவது ஒருநாள் தன்னால் கொல்லப்பட வேண்டிய கடோத்கஜனை யுக்தியினால் கர்ணனைக் கொண்டு கொல்லச் செய்ததையும் அதே சமயத்தில் சக்தி ஆயுதத்தைக் கர்ணனின் கையில் இருந்து விலக்கியதையும் தெரிவித்தார்.

மேலும் பகவான் வாசுதேவன் கூறினார்; “பாண்டு குமாரா! தர்மத்தை அழிப்பவர்கள் என்னால் வதைக்கப்பட வேண்டியவர்கள். தர்மத்தை ஸ்தாபனம் செய்வதற்காகவே நான் உறுதியாகச் சபதம் செய்துள்ளேன். எங்கு வேதம், சத்தியம், தமம், சௌசம், தர்மம், வெட்கம், ஸ்ரீ, த்ருதி, அன்பு, தைரியம், பொறுமை ஆகியவை இருக்கின்றனவோ, அங்கேயே நான் சுகமாக வாழ்கிறேன். வைகர்த்தனை வதம் செய்வது பற்றி நீ கவலை கொள்ள வேண்டியதில்லை. அதற்கான வழியை நான் கூறுகிறேன். போரில் பீமன் துரியோதனனை வதம் செய்வார்” என்று தெரிவித்தார்.

6.60 திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் வினவுதல்; சஞ்ஜயன் பதில்

இவ்வாறு கடோத்கஜன் வதம் பற்றிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் தீர்மானத்தைச் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தார். அப்போது திருதராஷ்டிரர் குறுக்கிட்டுச் சஞ்ஜயனிடம் கேட்டார்; “சஞ்ஜயா! கர்ணன் தன்னிடம் இருந்த சக்தி ஆயுதத்தை ஒரே ஒரு முறைதான் பிரயோகிக்க முடியும் என்றால் அவன் அதனை அர்ஜுனன் மீது ஏன் பிரயோகிக்கவில்லை? அர்ஜுனன் தன்னை யாராவது போருக்கு அழைத்தால் பின் வாங்க மாட்டார் என்பது அவருடைய விரதம். அத்தகைய நிலையில் கர்ணன் அர்ஜுனனை அல்லவா போருக்கு அழைக்க வேண்டும்? ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இப்போது அந்த அமோக சக்தியைக் கடோத்கஜன் மீது செலுத்தச் செய்து வீணாக்கிவிட்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன் அறிவால் யோசித்துப் போரில் கர்ணன் மூலம் கடோத்கஜனைக் கொல்லச் செய்துவிட்டார்” என்றார். சஞ்ஜயன் மன்னருக்குப் பதிலளித்தார். “மன்னா! கர்ணன் தன் சக்தி ஆயுதத்தால் அர்ஜுனனை வதைக்கவே விரும்பினான். ஆனால் கர்ணனுடைய கருத்தை அறிந்த மிக புத்திசாலியான மதுகுதனன் அந்த அமோக சக்தியை அழிப்பதற்காகவே கர்ணனோடு, கடோத்கஜனைத் த்வைரதப் போரில் ஈடுபடுத்தினார். இவையனைத்தும் உங்களுடைய தீய ஆலோசனையின் பலனாகும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கர்ணனிடமிருந்து பார்த்தனைக் காப்பாற்றியிருக்காவிட்டால், நம் காரியம் நிறைவேறியிருக்கும். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனைக் காப்பாற்றாவிட்டால் அந்த சக்தி தனஞ்ஜயனை விரைவில் அழித்திருக்கும்.” என்று சஞ்ஜயன் பதிலளித்தார்.

திருதராஷ்டிரர் மீண்டும் சஞ்ஜயனிடம் கேட்டார். “மனிதர்களில் சிறந்த

கர்ணன் மிகப்பெரிய அறிவாளி. அவன் தானே அந்த அமோக சக்தியை அர்ஜுனன் மீது ஏன் விடவில்லை. இதற்கான காரணம் என்ன என்பதைக் கூறு” என்று கேட்டார். சஞ்ஜயன் பதிலளிக்கலானார். “மன்னா! ஒவ்வொரு நாளும் இரவு துரியோதனன் கர்ணனிடம், கர்ணா! நாளைக் காலை எல்லாச் சேனையையும் விட்டு விட்டு அர்ஜுனனைக் கொன்றுவிடு. பிறகு பாண்டவர்களையும், பாஞ்சாலர்களையும் நாங்கள் வேலைக்காரர்களாகப் பயன்படுத்திக் கொள்வோம். அர்ஜுனன் கொல்லப்பட்டதும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வேறு எந்தப் பாண்டவனையாவது போருக்கு நிற்க வைத்தால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரையே கொன்று விடு. ஸ்ரீ கிருஷ்ணரே பாண்டவர்களின் வேர் ஆவார். அர்ஜுனன் தண்டு. மற்ற பாண்டவர்கள் கிளைகள், பாஞ்சாலர்கள் இலைகள், பாண்டவர்களின் மிகப்பெரிய ஆதாரம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரேயாவார். ஆதலால் கர்ணா! நீ இலைகளையும், கிளைகளையும் தண்டையும் விட்டு விட்டு வேரையே அழித்து விடு என்று கூறி வந்தான்.

மன்னா! கர்ணன் யது வம்ச ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைக் கொன்றிருந்தால் இந்தப் புவி அனைத்தும் அவன் வசமாகியிருக்கும். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அந்த சக்தியால் கொல்லப்பட்டிருந்தால் இந்தப் புவியனைத்தும் உங்களிடம் வந்திருக்கும். இவ்வாறு தீர்மானித்த பின்பும் கர்ணன் போரில் எப்போதும் கவனமாக இருக்கும் அப்ரமேய சொருபரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அருகில் சென்றால் அவன் மோகமடைந்து விட்டான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் போர்க்களத்தில் அர்ஜுனனைக் கர்ணன் எதிரில் நிற்க வைக்காமல் காப்பாற்றி வந்தார். அர்ஜுனனை இவ்வாறு காப்பாற்றியவர் தன்னை எவ்வாறு காப்பாற்றியிருப்பார்?” என்று சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரருக்குப் பதிலளித்தான். மேலும் போர்க்கள நிகழ்வுகளைத் தொடர்ந்து விவரித்தார்.

மன்னா! தங்களுக்கு ஏற்பட்ட இதே ஐயம் சாத்யகிக்கும் ஏற்பட்டது. கடோத்கஜன் கொல்லப்பட்ட பின் சாத்யகி ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் அளவற்ற பராக்கிரமமுடைய திவ்யசக்தி கர்ணனிடம் இருந்தும் அதனை அவன் ஏன் அர்ஜுனன் மீது பிரயோகிக்கவில்லை? என்று கேட்டார். வாசுதேவன் சாத்யகிக்குப் பதிலளித்தார், “சாத்யகி! துரியோதனன் தலைமையில் துச்சாதனன், சகுனி, கர்ணன், ஐயத்ருதன் முதலியோர் எப்போதும் போரில் வெற்றி பெறுவது குறித்து ஆலோசித்து வந்தனர். அவர்கள் கர்ணனிடம், “இந்திரனுக்குச் சமமான அர்ஜுனனைத் தவிர வேறு யார் மீதும் சக்தி ஆயுதத்தைச் செலுத்தாதே. அர்ஜுனன் கொல்லப்பட்டால் பாண்டவர்கள் அக்னி இல்லாத தேவர்களைப் போல இறந்தவர்களுக்குச் சமமாகி விடுவார்கள்” என்று கூறி வந்தனர். கர்ணனும் எப்போதும் அர்ஜுனனை வதைப்பது பற்றியே எண்ணி வந்தான். சாத்யகி! நான் கர்ணனை

மோகமடையச் செய்து வந்தேன். அதனாலேயே சந்தர்ப்பம் கிட்டியபோதும் கர்ணன் அந்த அமோக சக்தியை அர்ஜுனன் மீது செலுத்தவில்லை” என்று கூறினார்.

தொடர்ந்து சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரர் இடத்தில் பேசலானார், “மன்னா! கடோதகஜன் கொல்லப்பட்டதால் யுதிஷ்டிரர் மிகவும் துக்கமடைந்தார். போரை விட்டு விட்டு அமுதவாறு தன் தேரில் சென்று அமர்ந்து கொண்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், யுதிஷ்டிரரிடம், குந்தி மைந்தா! தாங்கள் முட்டாள்களைப் போல் அழுவது தங்களுக்கு அழகல்ல; போர் புரியுங்கள். இந்தப் பெரும் போரின் பொறுப்பு உங்கள் மேலுள்ளது” என்றார். யுதிஷ்டிரர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கடோதகஜன் காம்யக வனத்தில் தங்களுடனேயே இருந்ததையும், கந்தமாதன மலையின் மீது பெரும் சங்கடங்களில் இருந்து தங்களைக் காப்பாற்றியதையும் எடுத்துச் சொன்னார். எனக்கு அவன் விருப்பமானவன். நான் அவனுக்கு விருப்பமானவன். அதனாலேயே அவன் மரணம் எனக்குப் பெரும் துயரத்தை அளித்து விட்டது என்றார். தொடர்ந்து தானே கர்ணனுடன் போர் செய்வேன் என்று கூறிச் சென்றார்.

கர்ணனோடு தானே போர் புரிய விரும்பிச் சென்ற யுதிஷ்டிரரின் எதிரில் வந்த வியாச மகரிஷி யுதிஷ்டிரரிடத்தில், “நடந்தவை அனைத்தும் நன்மைக்கேயாகும். ஒரு வேளை கர்ணன் அமோக சக்தியை அர்ஜுனன் மீது விடுத்திருந்தால் நீ இன்னும் பயங்கரமான விபத்தை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்திருக்கும். போரில் கர்ணன் கடோதகஜனைக் கொன்றது மிகவும் மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயமாகும். உன் நன்மைக்காகவே அந்த அரக்கன் கொல்லப்பட்டான். நீ யார் மீதும் கோபம் கொள்ளாதே. சோகம் அடையாதே. இன்றைக்கு ஐந்தாம் நாள் இந்தப் புவியனைத்தும் உன்னுடையதாகிவிடும். தர்மம் இருக்கும் இடத்தில் வெற்றி உண்டாகும்” எனக்கூறி மறைந்துவிட்டார். யுதிஷ்டிரரும் கர்ணனுடன் போரிடும் எண்ணத்தைக் கைவிட்டார்.

சஞ்ஜயன் மேலும் கூறலானார். “மன்னா! பகல் இரவு முழுவதும் போரிட்டதால் இரவின் அந்த மூன்றாம் ஜாம நேரத்தில் வீரர்கள் அனைவரும் உறக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டனர். சுய நினைவற்றவர்கள் போலாயினர். அவர்களால் போர் புரிய இயலவில்லை. இருதரப்பு சேனையின் நிலையைக் கண்ட அர்ஜுனன் இருநாழிகை நேரம் போரை நிறுத்தி விட்டுப் போர்க்களத்திலேயே தூங்கி விடுங்கள். சந்திரன் உதயமானபின் போரைத் தொடங்குங்கள் என்று கூறினார். அர்ஜுனனின் சொல் சரியாகப்பட்டதால் அனைவரும் தேரின் இருக்கையிலும், யானை மீதும், பலர் பூமியின் மீதும்

ஆயுதங்களுடனும், கவசங்களுடனும் உறங்கலாயினர். ஒரு முகூர்த்த நேரத்தில் சந்திரன் கிழக்குத் திசையில் மேல் எழுந்ததும், சந்திர கிரணங்களின் ஸ்பரிசம்பட்டு கண் விழித்தனர். மறுபடியும் போரைத் தொடங்கினர்.

மன்னா இச்சமயம் துரியோதனன் ஆசாரியாரிடம் சென்று பேசத் தொடங்கினான். ஆசாரியாரே! போரில் களைத்திருந்த பாண்டவர்கள் இப்போது ஓய்வெடுத்துப் பலமடைந்து விட்டனர். நாம் வீரத்திலும் பலத்திலும் குறைந்து விட்டோம். பாண்டவர்கள் உங்களால் பாதுகாக்கப்பட்டு வளர்ந்து கொண்டே செல்லுகின்றனர். பிரம்மாஸ்திரம் உள்ளிட்ட பல திவ்ய அஸ்திரங்களைப் பெற்ற நீங்கள் விரும்பினால் இவ்வுலகத்தையும் அழிக்க முடியும். ஆனாலும் நீங்கள் பாண்டவர்களை மன்னித்து விடுகிறீர்கள். அவர்கள் உங்களிடம் பயந்திருந்த போதும், அவர்கள் உங்கள் சிஷ்யர்கள் என்பதாலோ, அல்லது என் துர்பாக்கியத்தாலோ தாங்கள் அவர்களைப் பாதுகாக்கிறீர்கள் என்று குற்றம் சாட்டினான்.

இவ்வாறு துரியோதனன் பேசியதும் துரோணர் கோபமடைந்தார். “துரியோதனா! வயது முதிர்ந்தபோதும் உன்னுடைய வெற்றிக்காக நான் முழுச் சக்தியுடன் போரிட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். உன் வெற்றிக்காக நான் நீசத்தனமான காரியங்களையும் செய்ய நேரப் போகிறது. நான் என் வில்லின் மீது ஆணையிட்டுக் கூறுகிறேன். போரில் பாஞ்சாலர்கள் அனைவரையும் வதம் செய்யாமல் கவசத்தை நான் கழற்ற மாட்டேன். ஆனால் போரில் பார்த்தனைக் களைத்தவனாகக் கருதாதே. காண்டவ வனம் எரிக்கப்பட்டதையும், உன்னுடைய கோஷ யாத்திரையையும் நினைத்துப் பார். உன்னுடைய சேனையை அர்ஜுனன் சம்ஹாரம் செய்ததையும் நீ பார்த்தாய் அல்லவா?” என்றார்.

துரோணரின் சொற்கள் அர்ஜுனனின் வீரத்தைப் புகழ்ந்து கூறியவையாக இருந்ததைத் துரியோதனனால் சகிக்க முடியவில்லை. இன்று நாங்கள் கௌரவ சேனையை இருபகுதிகளாகப் பிரித்து அர்ஜுனனைக் கொன்று விடுவோம். தாங்கள் பேசாமல் நில்லுங்கள்” என்றான். துரோணர் மீண்டும் துரியோதனனிடம் கூறலானார். “மன்னா! தன் தேஜஸால் கொழுந்து விட்டெரியும் கூத்திரிய சிகாமணி அர்ஜுனனை, காண்டவதாரி அவிநாசியைப் போரில் யாரால் கொல்ல முடியும். நீ கூறும் சொற்களை முட்டாள்களே கூறுவார்கள். நீ நிஷ்டூரன், பாவ எண்ணங்கள் காண்டவன். அதனால் எல்லோரையும் சந்தேகப்படுகிறாய். நீயே செல். அர்ஜுனனைக் கொன்று விடு. நீயே இந்தப் பகைக்கு வேராவாய். நீயே சென்று போரிடு. பகடை உருட்டுவதில் சிறந்த உன் மாமா சகுனி போரில் பாண்டவர்களை நிச்சயம் கொன்று விடுவான். துரியோதனா! நீ நிறைந்த சபையில் நான் கர்ணன்,

துச்சாதனன் மூவரும் இணைந்து பாண்டவர்களை வதம் செய்து விடுவோம் என்று கூறினாயே; அதனை நிறைவேற்று. அர்ஜுனன் உன் முன் பயமின்றி எதிரே நிற்கிறார். ஒரு வேளை கூடித்திரிய தர்மத்தைப் பின்பற்றிப் போர் புரிந்து மரணமடைந்தாலும் அதுவும் உன் புகழுக்குரியதாகும். நீ மனம் விரும்பும் போகங்களை அனுபவித்து விட்டாய். மிகுந்த தானம் செய்து விட்டாய். வேண்டிய அளவு செல்வத்தையும் பெற்று விட்டாய். தேவ, பித்ரு, ரிஷிகளின் கடனில் இருந்து விடுதலை பெற்று விட்டாய். ஆகவே பயமின்றி அர்ஜுனனோடு போரிடு என்று துரோணர் கூறினார்.

6.61 சஞ்ஜயன் மீண்டும் போர் தொடங்கியதை விவரித்தல்

துரோணர் துரியோதனன் இடையே நடந்த விஷயங்களைத் தெரிவித்து சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரிடம் மேலும் கூறலானார். “மன்னா! இரவின் மூன்று முகூர்த்த நேரம் மீதியிருந்த வேளையில் மீண்டும் போர் தொடங்கியது. துரியோதனனின் சேனை இரு பிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்டது. துரோணர் பாஞ்சால சோமகர்களுடன் போரிடலானார். இதனைக் கண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் துரோணரைத் தாண்டிச் சென்று கௌரவர்களுடன் போரிடுமாறு கூறினார். அர்ஜுனனும் அவ்வாறே கர்ணன், துரோணர் இருவரையும் தாண்டிச் சென்று தாக்கலானார். துரியோதனனும், சகுனியும், அர்ஜுனனால் தாண்டி வரப்பட்ட கர்ணனும் ஒன்று சேர்ந்து அர்ஜுனன் மீது அம்பு மழை பொழிந்தனர். போர்க்களத்தில் பெரும் குழப்பம் ஏற்பட்டது. துரோணர் புகையற்ற தீயைப் போலப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தார். அவரை யாரும் எதிர்க்கத் துணியவில்லை.

6.62 துரோணர் துருபதன், விராடர் முதலியோரை வதம் செய்தல்

விராடரும், துருபதனும் தத்தம் சேனையுடன் துரோணரை எதிர்த்துப் போரிட முனைந்தனர். துரோணரை விராடரின் மகாரதிகளும், துருபதனின் பேரன்களும், சேசி நாட்டு வில்லாளிகளும் எதிர்த்தனர். துருபதரின் மூன்று பேரன்களின் உயிரைத் துரோணர் பறித்து விட்டார். துருபதனும், விராடரும் கோபத்துடன் ஆசாரியார் மீது அம்பு மழை பொழிந்தனர். ஆசாரியார் இரு பல்லங்களால் அவர்களுடைய வில்லை வெட்டி விட்டார். அவ்விருவரும் துரோணரை வதைக்க விரும்பினர். அம்மன்னர்கள் செலுத்திய ஆயுதங்கள் அனைத்தையும் அழித்த ஆசாரியார் அவர்கள் இருவரையும் தம்முடைய அம்புகளால் கொன்று வீழ்த்திவிட்டார். தன் தந்தை கொல்லப்பட்டதால் கோபம் கொண்ட த்ருஷ்டத்யும்னன் “இன்று நான் துரோணரைக் கொல்லாவிட்டால் என்னுடைய புண்ணியங்களை இழந்து விடுவேன். என்னுடைய பிராமணத் தன்மையில் இருந்தும், கூடித்திரியத் தன்மையில்

இருந்தும் நீங்குவேன்” என்று சபதம் உரைத்தார்.

இச்சமயம் பீமசேனன் த்ருஷ்டத்யும்னனிடம், “பகைவனால் தந்தையும், மகனும் கொல்லப்பட்ட நிலையில் எந்த கூடித்திரியன் இதனைப் பார்த்துக் கொண்டு இருப்பான்? இவர் பாண்டவ சேனையை அழிப்பதற்கு முன் நான் அவருடன் போர் செய்கிறேன். நீ இன்று பார்” என்று கூறித் துரோணரிடம் சேனையில் புகுந்தார்.

6.63 15-ஆம் நாள் போர்

இச்சமயம் காலைப் பொழுது புலர்ந்தது. சூரியனின் ஒளி பரவியது. இரு தரப்புப் படையினரும் சந்தியாவந்தனம் செய்து சூரியனுக்கு எதிரில் வேத மந்திர ஜபம் செய்து கைகுவித்து வணங்கினர். சூரியோதயத்திற்கு முன்பு த்வந்த யுத்தம் செய்தவர்களே மீண்டும் மோதிக் கொண்டனர். அப்போர்க்களத்தின் காட்சி மிகக் கோரமாகத் தோற்றமளித்தது. இரவுப் போரில் மயக்கமுற்ற, களைத்துப் போன, வாகனங்கள் சோர்வுடன் நின்றிருந்தன. குற்றுயிரும், குலையுயருமாய்க் கிடந்த ஜீவன்கள் நிறைந்திருந்ததால் தேர் செல்ல வழியின்றி இருந்தது. அந்தப் போர்க்களம் யமராஜனின் விளையாட்டுக் களமாக இருந்தது. துரியோதனனும், துச்சாதனனும் நகுல-சுகதேவரை எதிர்த்தனர். கர்ணனோடு பீமனும், துரோணரோடு அர்ஜுனனும் போரிட்டனர். துரியோதனனால் அடைந்த துயரங்களை நினைத்த நகுலன் போரில் இருந்து விலக முயன்ற துரியோதனனை அறைகூவிப் போருக்கு அழைத்தார்.

துச்சாதனனுக்கும் சுகதேவனுக்கும் இடையில் நடைபெற்ற போரில் துச்சாதனன் சாரதி கொல்லப்பட்டான். துச்சாதனன் தேர்க்குதிரைகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமல், போரில் பின் வாங்கினான். இச்சமயம் கர்ணன் துச்சாதனனைக் காப்பாற்ற இடையில் புகுந்தான். இதனைக் கண்ட பீமன் அவனை எதிர்த்தார். இருவரும் கதைகளைக் கையில் ஏந்திப் போர் புரிந்தனர். கர்ணனின் தேர்க் கூபுரத்தைப் பீமன் தன் கதையால் உடைத்து விட்டார். கொடி, வில், தூணீர், அனைத்தையும் வெட்டி விட்டார். கர்ணன் பீமசேனனின் குதிரைகளையும், காவலர்களையும் கொன்று விட்டார். தேர் இழந்த பீமன் நகுலனின் தேர் மீது ஏறிக் கொண்டார்.

அப்போர் முனையில் ஆசாரியாருக்கும், சீடருக்கும் இடையில் விசித்திரமான போர் நடைபெற்றது. அஸ்திரங்களை நன்கறிந்த குருதேவரின் ஐந்திர, பாசுபத, வாயவ்ய, த்வாஷ்ட்ர, வாருண மென்னும் அஸ்திரங்களை அவை பிரயோகிக்கப்பட்ட அக்கணத்திலேயே அர்ஜுனன் சாந்தப்படுத்தி

விட்டார். இவ்விருவரின் போரைக் காண தேவர், கந்தர்வர், முனிவர், சித்தர், அப்சர, யக்ஷர் கூட்டம் வானில் கூடியது. துரோணர் பிரம்மாஸ்திரத்தை வெளியிட்டார். அர்ஜுனன் தானும் பிரம்மாஸ்திரத்தை வெளிப்படுத்தி அதனை அமைதி பெறச் செய்து விட்டார். ஆசாரியார் பாஞ்சாலர்களோடு போரிட முனைந்ததும் அர்ஜுனன் அவரை விட்டு விலகினார்.

இதற்கிடையில் த்ருஷ்டத்யும்னனுடன், துச்சாதனன் போரிட்டுத் தோல்வியுற்றான். த்ருஷ்டத்யும்னன் துரோணருடன் போரிட்டார். க்ருதவர்மாவும், துச்சாதனனின் மூன்று சகோதரர்களும் த்ருஷ்டத்யும்னனைத் தடுத்துவிட்டனர். நகுல-சகதேவர்கள் பாஞ்சால ராஜகுமாரரின் உதவிக்கு வந்தனர். அங்கு இவர்களுக்கு இடையில் நடைபெற்ற போர் குற்றமற்றதாக, எளிய ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தியே நடைபெற்றது.

இச்சமயம் த்ருஷ்டத்யும்னன் துரோணரை நோக்கிச் செல்வதைக் கண்டு துரியோதனன் அங்கு வந்தான். இதனைப் பார்த்த சாத்யகி துரியோதனன் எதிரில் சென்றார். இளம் வயது நண்பர்களான இருவரும் சிறு பருவ விஷயங்களை நினைவு கூர்ந்து கொண்டனர். ஆனாலும் இருவரிடையேயும் கடும் போர் நடைபெற்றது. இப்போரில் சாத்யகி மேலோங்குவதைக் கண்ட கர்ணன் விரைந்து துரியோதனனைக் காப்பாற்றச் சென்றான். பீமன் அவனைத் தடுத்தார். கர்ணனுக்கும் பீமனுக்கும் இடையில் போர் நடைபெற்றது. கர்ணன் பீமனது அம்பையும், வில்லையும் உடைத்துச் சாரதியையும் கொன்றுவிட்டான். சினம் கொண்ட பீமன், கதையைக் கையில் எடுத்து கர்ணனின் கொடி, வில்லுடன், சாரதியையும் நசுக்கித் தேரின் ஒரு சக்கரத்தையும் உடைத்துவிட்டார். யுதிஷ்டிரர் பாஞ்சால, மத்ஸ்ய தேசத்து வீரர்களை உற்சாகப்படுத்தினர். அவர்கள் அனைவரும் ஆசாரியாரைத் தாக்கலானார்கள். ஒருபுறம் பீமனும், நகுல-சகதேவரும் துரோணரின் பாதுகாவலர்கள் கொல்லப்பட்டால்தான் பாஞ்சாலர்களால் துரோணரைக் கொல்ல முடியும் என்று அர்ஜுனனைத் தூண்டிவிட்டனர்.

சஞ்ஜயன் மேலும் விவரிக்கலானார், “மன்னா! துரோணர் மிகுந்த சினத்துடன் பாண்டவ சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்யலானார். பாஞ்சால, ச்ருஞ்ஜய மகாரதிகள் சிறிதும் பயமின்றி அவரைத் தாக்கலாயினர். ரணபூமியில், குதிரைகள் மற்றும் மனிதர்களின் பெரும் அழிவைக் கண்டு பாண்டவர்களின் மனத்தில் மிகவும் பயம் தோன்றிவிட்டது. அவர்கள் தம் வெற்றியில் நம்பிக்கை இழந்துவிட்டனர். உத்தமமான அஸ்திரங்களை அறிந்த ஆசாரியார் நம் அனைவரையும் நாசமாக்கிவிடுவார் என்று யோசித்தனர். அர்ஜுனனைத் தவிர வேறு யாரும் அவருடன் போரிடும் திறமையற்றவராயிருந்தனர். ஆனால் தர்மத்தை அறிந்த அர்ஜுனன்

ஒருபோதும் குருவோடு போரிட மாட்டார் என்பதை நினைத்துப் பயந்தனர்.

6.64 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவர்களிடம் துரோணரை வெல்லும் வழியைக் கூறுதலும், துரோணாசாரியார் கொல்லப்படுதலும்

சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் துரோணரின் வதத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் என்ன உபாயத்தைக் கூறினார் என்பதைத் தெரிவித்தார்; “மன்னா! இச்சமயம் பாண்டவர்களின் நன்மையை விரும்பிய பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், “துரோணர் ஆயுதத்தைப் பூமியில் போட்டாலன்றி இவரை யாரும் வெல்ல முடியாது. ஆகவே, பாண்டவர்களே! போரில் குருவை கொல்லக்கூடாது என்ற தர்ம பாவனையை விட்டு விட்டு அவரை வெல்ல முயற்சி செய்யுங்கள். அதன் மூலம் ஆசாரியார் உங்களை வதம் செய்து விடாமல் இருக்கட்டும். அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டால் இவர் போர் புரிய மாட்டார், ஆயுதங்களைத் துறந்து விடுவார் என்பது என் நம்பிக்கை. எனவே யாராவது ஒருவர் ஆசாரியாரிடம் சென்று அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டு விட்டதாகக் கூற வேண்டும்” என்றார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் இந்த ஆலோசனையை அர்ஜுனன் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. மற்றவர்கள் விரும்பினார்கள். யுதிஷ்டிரர் மிகவும் கஷ்டத்துடன் இதனை ஒப்புக் கொண்டார். அப்போது பீமசேனன் மாளவ மன்னன் இந்திரவர்மாவின் “அஸ்வத்தாமன்” என்ற பெயர் கொண்ட யானையைக் கொன்றுவிட்டார். துரோணரின் அருகில் சென்று அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டதாகக் கூறினார். துரோணர் பீமன் கூறியதைக் கேட்டு உடல் தளர்ந்து திகைத்து நின்றார்.

உடனே சமாளித்துக் கொண்ட துரோணர் பீமன் கூறுவது பொய்யாக இருக்கலாம் என ஐயப்பட்டார். ஏன் எனில் தன் புதல்வனின் பல பராக்கிரமத்தை அவர் நன்கறிந்திருந்தார். பீமன் கூறியதைப் பொருட்படுத்தாமல் த்ருஷ்டத்யும்னனைக் கொன்று விட விரும்பிப் பிரம்மாஸ்திரத்தை வெளிப்படுத்தினார். பாஞ்சால வீரர்கள் 20000 பேர் அவரால் கொல்லப்பட்டனர். வசுதானின் தலையைத் துணித்தார். ஆயிரக்கணக்கான யானைகளையும், குதிரை வீரர்களையும் கொன்று குவித்தார். கூடித்திரியர்களை அடியோடு அழிக்கத் தயாரானார்.

இச்சமயம் அக்னிதேவனை முன்வைத்து, விசுவாமித்திரர், ஜமதக்னி, பரத்வாஜர், வசிஷ்டர், கஸ்யபர், கௌதமர், அத்ரி ஆகிய ரிஷிகள் அவரைப் பிரம்மலோகம் அழைத்துச் செல்ல வந்தனர். அவர்களுடன், கர்கர், பாலகில்யர், ப்ருகு, அங்கிரா உள்ளிட்ட மகரிஷிகளும் அங்கு வந்தனர். துரோணரிடம், “நீ ஆயுதத்தைக் கீழே வைத்து எங்கள் பக்கம் பார். உன்

மரணத்திற்கான நேரம் வந்துவிட்டது. நீ வேத-வேதாங்க வித்வான், சிறப்பான சத்தியத்திலும், தர்மத்திலும் இருக்கும் பிராமணன். அஸ்திர-சஸ்திரங்களைத் துறந்து சனாதன மார்க்கத்தில் நில். இனி பிரம்மாஸ்திரத்தை அறியாதவர்களையும் அதனால் கொல்லும் அதமமான காரியத்தைச் செய்யாதே. போர்க்களத்தில் தாமதம் செய்யாமல் ஆயுதத்தைத் துறந்து விடு” என்று கூறினர்.

துரோணர் ரிஷிகளின் சொற்களைக் கேட்டார். பீமன் கூறிய செய்தியால் கவலை கொண்டார். த்ருஷ்டத்யும்னன் தன்னைக் கொல்ல முயன்றதையும் நினைத்தார். தன் புதல்வன் பற்றிய உண்மையை அறிய விரும்பினார். யுதிஷ்டிரர் எதற்காகவும் பொய்யுரைக்க மாட்டார் என்பதால் அவரிடமே அஸ்வத்தாமாவைப் பற்றி உண்மையைக் கூறுமாறு கேட்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துரோணரின் கருத்தை அறிந்து கொண்டார். யுதிஷ்டிரரிடம், “துரோணர் இன்னும் அரை நாள் போர் செய்தாலும் உன் சேனை அழிந்துவிடும். இப்போது, துரோணரிடமிருந்து அனைவரையும் காப்பாற்று. இச்சமயத்தில் பொய்யுரைப்பது சத்தியத்தை விடச் சிறந்தது” என்று கூறினார். இதே நேரம் பீமன்தான் அஸ்வத்தாமா என்ற யானையைக் கொண்டு பின் அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டான் என்று துரோணரிடம் கூறியதையும் அதனை அவர் நம்பாததையும் தெரிவித்தார். மூவுலகிலும் சத்தியவாதி என்று புகழ் பெற்ற தாங்கள் கூறினால் அதனை அவர் நம்புவார் என்றும் பீமன் கூறினார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், பீமசேனன் இவர்களின் சொற்கள், எதிர்கால நிகழ்வு இவற்றைக் கருத்தில் கொண்ட தருமராஜர் துரோணரிடம், “அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டான்” என்ற உரத்த குரலிலும், ‘யானை வதம் செய்யப்பட்டது’ என்பதை மெதுவான குரலிலும் கூறினார். இதுவரை பூமியின் மேல் நான்கு அங்குல உயரத்தில் இருந்த அவருடைய தேர் யுதிஷ்டிரர் பொய்யுரைத்ததும் தரையைத் தொட்டுவிட்டது.

தொடர்ந்து த்ருஷ்டத்யும்னன் துரோணரோடு போரிடலானார். இப்போது புத்திர சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டதாலும் திவ்யாஸ்திரங்கள் தோன்றாததாலும் துரோணரால் முன்பு போல் போரிட இயலவில்லை. ஆனாலும் ‘ஆங்கிரஸ்’ என்னும் திவ்ய வில்லைக் கையில் எடுத்து அம்பு மழை பொழிந்தார். பாஞ்சால ராஜகுமாரனின் தேரை அழித்துவிட்டார். கதையையும் துண்டாக்கிவிட்டார். இறுதியாகத் த்ருஷ்டத்யும்னன் கையில் கத்தியுடன் துரோணர் மீது பாய்ந்தார். துரோணர் துருபத குமாரனின் கத்தியையும் கேடயத்தையும் வெட்டிவிட்டார். துரோணர் த்ருஷ்டத்யும்னனைக் கொன்றுவிட விரும்பியபோது சாத்யகி தன் பாணங்களால் துரோணர் மீது அடித்துத் த்ருஷ்டத்யும்னனைக் காப்பாற்றி விட்டார்.

கௌரவ மகாரதிகள் சாத்யகியைச் சூழ்ந்து கொண்டு தாக்கலாயினர். மன்னர்களின் இந்தப் போரில் ரணபூமியில் கொடுமை தலைவிரித்தாடியது. யுதிஷ்டிரரின் ஆணைப்படி, ச்ருஞ்ஜய மகா வீரர்கள் துரோணரைக் கொல்ல விரும்பிப் போரிட்டனர். துரோணர் மரணத்தை விரும்பி அவர்களோடு போரிட்டார். த்ருஷ்டத்யும்னன் ஆசாரியாரின் அஸ்திரங்கள் அனைத்தையும் அழித்து விட்டார். துரோணர் த்ருஷ்டத்யும்னனை எதிரில் கண்டு துயரம் கொண்டார். மகரிஷிகளின் சொற்களையும் நினைத்தார். தன் உயிரைத் தியாகம் செய்யக் கருதினார். போரில் மரணமடைய விரும்பினார். இச்சமயம் பீமசேனன் துரோணரின் தேரருகில் சென்று பேசலானார்; “பிரம்மன்! பிரம்ம வேத்தாவாக இருந்தும், தாங்கள் மனைவி, செல்வம், மற்றும் புதல்வரின் ஆசையால் முட்டாளான சண்டாளர்களைப் போல் எத்தனையோ மிலேச்சர்களையும், பலவகையான கூடித்திரிய சமுதாயத்தையும் சம்ஹாரம் செய்து விட்டீர்கள். உங்கள் ஒரு புதல்வனின் வாழ்க்கைக்காக ஏராளமான கூடித்திரியர்களை வதம் செய்து எவ்வாறு வெட்கப்படாதிருக்கிறீர்கள்? யாருக்காக ஆயுதம் ஏந்தினீர்களோ, யாருடைய உயிரை விரும்பி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறீர்களோ, அவன் ரணபூமியில் நிலையான உறக்கத்தில் ஆழ்ந்துவிட்டான். தங்களுக்கு இது அறிவிக்கப்படவில்லை. தர்மராஜரின் கூற்றில் நீங்கள் ஐயம் கொள்ள வேண்டாம் என்று கூறினார்.

பீமசேனனின் சொற்களைக் கேட்ட துரோணர் “துரியோதனா! நான் அஸ்திர-சஸ்திரங்களைத் துறக்கிறேன். இனிப் போரில் வெற்றி பெற நீங்களே முயற்சி செய்யுங்கள்” என்று கூறினார். பின் அஸ்வத்தாமாவின் பெயரைக் கூறி அழைத்தார். தேரின் பின் பகுதியில் சென்று அமர்ந்தார். சமாதி நிலையில் ஆழ்ந்தார். இதனை நல்வாய்ப்பாகக் கருதிய த்ருஷ்டத்யும்னன் கத்தியுடன் துரோணர் அருகே சென்றார். தூய சத்துவத்தில் நிலைத்துப் பிரணவ மந்திரத்தைச் சிந்தித்து, மிகச் சிறந்த சந்த்களுக்கும் கிடைத்தற்கரிய பிரம்மலோகத்தைப் பரமபதத்தை அடைந்துவிட்டார். வானத்தில் ஒளி நிறைந்து தோன்றியது. கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில் மேலே சென்று மறைந்தது. மன்னா! துரோணர் பிரம்மலோகம் சென்றதை, ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், அர்ஜுனன், யுதிஷ்டிரர், கிருபர், நான் ஆகிய ஐவர் மட்டுமே பார்த்தோம். வேறு யாரும் பார்க்க முடியவில்லை.

இச்சமயம் உயிர் பிரிந்ததால் அசைவின்றி இருந்த துரோணரின் உடலைத் த்ருஷ்டத்யும்னன் ஸ்பரிசித்தார். இடது கையால் அவரது தலைமுடியைப் பற்றி வலது கையால் வாளைக் கொண்டு துரோணரின் தலையைத் துணித்து வீசிவிட்டார் அர்ஜுனன் ஓடிச் சென்று தடுப்பதற்குள், மற்ற வீரர்கள் கொல்லாதே, கொல்லாதே, உயிரோடு கொண்டு வா என்று கூறிக் கொண்டிருக்கும்போதே பாஞ்சால ராஜகுமாரன் இந்த அதர்மச்

செயலைச் செய்துவிட்டார். பீமன் த்ருஷ்டத்யும்னனை மார்போடு அணைத்துக் கொண்டு பாராட்டினார்.

துரோணரும் பல முக்கிய வீரர்களும் கொல்லப்பட்டதால் பயந்து நடுங்கிக் கண்ணீர் பெருக்கிய கௌரவர்கள் துரியோதனனைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். துரோணர் கொல்லப்பட்ட நிகழ் முடியாத செயல் நிகழ்ந்துவிட்டது. துரியோதனன், கர்ணன், சகுனி, சல்யன் அனைவரும் போர்க்களத்திலிருந்து தத்தம் சேனையுடன் ஓடலாயினர்.

6.65 அஸ்வத்தாமா வருகை; தந்தையின் மரணச் செய்தியை அறிதல்

இச்சமயம் சிகண்டியுடன் போரிட்டுக் கொண்டிருந்த அஸ்வத்தாமா துரியோதனனிடம் வந்தான். சேனை ஓடிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டான். காரணத்தைக் கேட்டான். துரியோதனன் ஆணைப்படி கிருபாசாரியார் நடந்த நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தையும் அஸ்வத்தாமாவிற்குத் தெரிவித்தார். தன் தந்தை கபடமாகக் கொல்லப்பட்டார் என்பதைக் கேட்டு அஸ்வத்தாமா கண்ணீர் பெருக்கினான். கோபத்தினால் உடல் தகித்தான். அவர் வீரமரணம் அடைந்தார் என்பதற்காக அவன் வருந்தவில்லை. ஆனால் வீரர்கள் கண் முன்பே அவர் கேசம் பற்றப்பட்டுத் தலை துணிக்கப்பட்டு அவமானப்படுத்தப்பட்டதை அவன் இதயம் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அவன் துரியோதனனிடம் “பாஞ்சாலர்கள் அனைவரையும் வதம் செய்யாமல் உயிரோடு இருக்க மாட்டேன். இன்று பிரளய காலத்தின் காட்சியை நான் முன்னிறுத்தப் போகிறேன். இன்று என் பராக்கிரமத்தை ஸ்ரீ கிருஷ்ணரோடு பாண்டவர்கள் அனைவரும் பார்க்கட்டும். இன்று நான் பிரயோகிக்கும் அஸ்திரத்தை ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் அறிய மாட்டார். அர்ஜுனனும் அறிய மாட்டார். வேறு யாரும் அதனை அறியார். என் தந்தை நாராயணனை வணங்கி, வேத சொருப காணிக்கையை விதிப்படி சமர்ப்பித்து பகவானிடமிருந்து வரமாகப் பெற்ற நாராயணாஸ்திரத்தை எனக்கு உபதேசித்துள்ளார். இந்த அஸ்திரம் பகைவரை வதைக்காமல் திரும்பாது. தேரை விட்டுக் கீழ் இறங்குபவர், ஆயுதத்தைத் துறந்தவர். உயிர்ப்பிச்சை கேட்பவர், சரணடைபவர் மட்டுமே இதனிடம் இருந்து தப்பிப் பிழைக்க முடியும். நான் நாராயணாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்து அனைவரையும் அழித்து விடுவேன்” என்று உறுதியளித்தான். அஸ்வத்தாமாவின் சொற்களைக் கேட்டு, ஓடிக் கொண்டிருந்த கௌரவ சேனை திரும்பி வந்தது.

6.66 யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனால் நிந்திக்கப்படுதல்;

பீமசேனன் அர்ஜுனனை நிந்தித்தல்

கௌரவ வீரர்கள் ரணபேரிகைகளை முழக்கி முரசுகளைக் கொட்டினர். அப்பேரொலி ஆகாயத்தையும், பூமியையும் நிரப்பியது. அதனைக் கேட்ட பாண்டவ மகாரதிகள் தங்களுக்குள் அதற்கான காரணத்தை ஆலோசனை செய்தனர். இச்சமயம் அஸ்வத்தாமா நீரால் ஆசமனம் செய்து நாராயணாஸ்திரத்தை வெளிப்படுத்தினான். அதன் விளைவாக நீர்த்துளிகளோடு கூடிய காற்று வீசியது. மேகங்கள் இன்றியே இடிமுழக்கம் கேட்டது, பூமி நடுங்கியது. கடலில் பெரும் அலைகள் எழுந்தன. நதிகள் தம் பிரவாகத்திற்கு எதிராக ஓடலாயின. தேவ, தானவர்கள், கந்தர்வர்களும் துன்புற்றனர்.

இந்த பயங்கர விளைவுகளைக் கண்டு பாண்டவ சேனை பயந்து ஓடத் தொடங்கியது. யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனிடம், பயந்து ஓடிக் கொண்டிருந்த கௌரவ சேனையை யார் திருப்பினார்கள்? கௌரவர்களின் உதவிக்காக இந்திரனே வந்து கொண்டிருக்கிறார் போலும், எந்த மகாரதி ஓடிய கௌரவர்களைத் தடுத்து மறுபடியும் ரணபூமிக்குத் திருப்பிக் கொண்டிருக்கிறான் என்றும் வினவினார். அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரருக்குப் பதிலுரைக்கலானார்; “மன்னா! யாருடைய விஷயமாக உங்களுக்கு இந்தச் சந்தேகம் உண்டாகிறது? மதங் கொண்ட யானையைப் போன்றவனும், இந்திரனுக்கும் விஷ்ணுவிற்கும் சமமானவனும் கோபத்தில் யமராஜனைப் போன்றவனும், புத்தியில் பிருகஸ்பதிக்கு நிகரானவனும், நீதி அறிந்தவனும், மகாரதியும், கௌரவர்களுக்கு அபயம் அளிப்பவனுமான அவனைப் பற்றிக் கூறுகிறேன். கேளுங்கள் மன்னா! பிறந்ததும் ‘உச்சைஸ்ரவா’ என்ற குதிரையைப் போல் கனைத்து, மூவுலகையும் நடுங்கச் செய்து, ‘அஸ்வத்தாமா’ என்ற பெயர் பெற்ற வீரனே சிம்மநாதம் புரிகிறான்.

பாஞ்சால ராஜகுமாரன் யாரைத் தாக்கி அனாதையைப் போல் கொன்றானோ அவருடைய ரக்ஷகன் இதோ எழுந்து நிற்கிறான். பாஞ்சால யுவராஜன் என் குருநாதரின் கேசத்தைப் பற்றி இழுத்ததை அஸ்வத்தாமா ஒருபோதும் வெறுக்க மாட்டான். ராஜ்யத்தின் மேல் இருந்த ஆசையால் பொய் சொல்லிக் குருவை ஏமாற்றினீர்கள். தாங்கள் ஒருபோதும் பொய் சொல்ல மாட்டீர்கள் என்று நம்பிய குருவை ஏமாற்றிக் கொல்ல வைத்தீர்கள். குருதேவர் போரில் இருந்து விலகிய நிலையில், மகனின் சோகத்தில் முழ்கி வியாகூலமடைந்திருந்தபோது, சனாதன தர்மத்தை அவமதித்து அவரை ஆயுதத்தால் கொல்லச் செய்தீர்கள்.

அஸ்திரங்களைத் துறந்து உதவியற்றவராக இருந்த தாங்கள் இப்போது

அஸ்வத்தாமாவின் முன் செல்லுங்கள். முடிந்தால் த்ருஷ்டத்யும்னனைக் காப்பாற்றுங்கள். எப்போதும் தந்தையைப் போல நம்மீது அன்பு கொண்டிருந்த குருவை நாம் கொன்றுவிட்டோம். அவர் தங்களையும் என்னையும் நம்பிப் போர்க்களத்தில் ஆயுதத்தைத் துறந்தார். கொல்லப்பட்டு விட்டார். போர் புரிந்திருந்தால் இந்திரனும் அவரை வெல்ல முடியாது, அவர் பிராமணன்; வயதானவர்; நம்முடைய ஆசாரியார், அத்துடன் ஆயுதத்தைத் துறந்தவர். இந்நிலையில் ராஜ்யத்திற்காக அவரைக் கொல்வித்து உயிரோடு இருப்பதை விட இறந்து விடுவதே மேல்” என்று கூறி நிந்தனை செய்தார்.

அர்ஜுனனின் சொற்களைக் கேட்டு யாரும் பேசவில்லை. பீமசேனன் மட்டும் கோபம் கொண்டு பேசலானார். “பார்த்தா! பிராமணனைப் போல நீயும் தர்மத்திற்கு ஏற்ற சொற்களைக் கூறுகிறாய். 13 ஆண்டுகளாகச் சேர்த்து வைத்த கோபத்தை மறந்து தர்மத்தையே விரும்புகிறாய். இதற்காக யாரும் உன்னைப் பூஜிக்க மாட்டார்கள். நாம் தர்மத்தில் ஈடுபட்டும், எந்தப் பகைவர்கள் அதர்மத்துடன் நம் ராஜ்யத்தைப் பிடுங்கிக் கொண்டார்களோ, 13 ஆண்டுகள் நம்மைக் காட்டில் வாழச் செய்தார்களோ, இவையனைத்தும் சினத்திற்கு இடமானவை. சகிக்க முடியாதவை. ஆனால் கூடித்திரிய தர்மத்தைப் பின்பற்றி இவையனைத்தையும் நான் சகித்துக் கொண்டேன். நீயும் போருக்காக முதலில் கூறினாய். அதன்படியே நாம் இங்கு வந்து முடிந்த வரை முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் இன்று நீயே நம்மை நிந்திக்கிறாய். நீ உன்னுடைய கூடித்திரிய தர்மத்தைப் பின்பற்ற விரும்பவில்லை. காயம்பட்டவனின் காயத்தில் உப்பைத் தூவுவது போல் நீ உன் சொல்லம்புகளால் என் இதயத்தைப் பிளக்கச் செய்கிறாய். இது மிகப் பெரிய அதர்மம். நீ ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் முன்பே அஸ்வத்தாமாவைப் புகழ்கிறாய். அர்ஜுனா! நீ உன் மற்ற சகோதரர்களுடன் இங்கேயே நில், நான் தனியாகவே அஸ்வத்தாமாவை வென்று விடுகிறேன்” என்று கூறினார்.

6.67 த்ருஷ்டத்யும்னன் தன் செயலை நியாயப்படுத்துதல்; சாத்யகி அவரைச் சாடி உரைத்தல்

அப்போது த்ருஷ்டத்யும்னனும் அர்ஜுனனிடம் தன் செயலை நியாயப்படுத்திப் பேசினார். துரோணர் பிரம்மாஸ்திரத்தை அறியாதவர்களையும், பிரம்மாஸ்திரத்தால் வதம் செய்தார். அவரைக் கொல்வது எவ்வாறு உசிதமற்றதாகும்? துரோணர் தன் தர்மத்தை விட்டுப் பரதர்மத்தை ஏற்றுக் கொண்ட விதர்மியாவார். துரோணர் கொடுமையானவர்; கொலை செய்பவர்; அதனால் அவரைத் தேரின் மீதே தாக்கி வீழ்த்தினேன்.

ஆகவே நான் நிந்தைக்குரியவனல்ல. நான் துரோணரின் வதத்திற்காகவே அக்னி குண்டத்தில் இருந்து பாஞ்சால ராஜகுமாரனாகத் தோன்றியுள்ளேன். துரோணரின் தலை பிரளயகால அக்னி, சூரியன் மற்றும் விஷத்திற்கு ஈடாக எரிக்கக் கூடியது. அதனால் நான் அதனை வெட்டி விட்டேன். நீ ஐயத்ருதனுடைய தலையைத் தொலைவில் வீசி எறிந்ததைப் போல நானும் துரோணரின் தலையை நிஷாதர்கள் இடத்தில் வீசி எறியாததற்காக வருந்திக் கொண்டிருக்கிறேன். அர்ஜுனா! பகைவரை வதம் செய்யாமல் இருப்பது கூட அதர்மமாகும் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்” என்று உரைத்தார். அத்துடன், துரோணாசாரியாருடன் என்னுடைய வம்ச பரம்பரையான பகை தொடர்ந்து வருவதை உலகம் அறியும். உன் சகோதரர் யுதிஷ்டிரர் பொய்யுரைப்பவர் அல்ல; நானும் அதர்மம் செய்பவனல்ல; துரோணாசாரியார், பாவி, சிஷ்யத் துரோகி அதனால் கொல்லப்பட்டார் என்றார்.

அர்ஜுனன் ஓரப் பார்வையால் த்ருஷ்டத்யும்னனைப் பார்த்துக் கண்ணீர் பெருக்கிப் பெருமூச்சுவிட்டார். மற்ற பாண்டவர்களும் மதுசூதனனும் ஏதும் பேசவில்லை சாத்யகி துருபத குமாரனை நிந்தனை செய்து பேசலானார். இங்கு இவ்வாறு பேசும் இந்த நராதமனைக் கொல்லக் கூடியவர் இங்கு யாரும் இல்லையா? உன் நாக்கு என் துண்டாகவில்லை? உன் தலை ஏன் வெடிக்கவில்லை? உன்னைத் தவிர வேறு யார் குருவின் கேசத்தைப் பற்றி வதம் செய்யும் யோசனையை மனத்தில் நினைப்பான்? குலத்திற்கு தீயைப் போன்ற உன்னைப் பெற்று உன்னுடைய முன் ஏழு பரம்பரையும், இனி வரும் ஏழு பரம்பரையினரும் நரகத்தில் ஆழ்ந்துவிட்டனர். உன் சகோதரன் சிகண்டியும் பீஷ்மரை வதம் செய்யப் பிறந்தவன். நீ மறுபடி இவ்வாறு பேசுவாயாகில் என் கதையால் உன் தலையை நசுக்கிவிடுவேன். நீ என் கண்முன் என்னுடைய குருவையும், என் குருவின் குருவையும் தொடர்ந்து அவமதித்துக் கொண்டிருக்கிறாய். நில் என் கதையின் அடியைச் சகித்துக் கொள்” என்று சாத்யகி த்ருஷ்டத்யும்னனைக் கடுமையாகச் சாடினார்.

த்ருஷ்டத்யும்னனும் சாத்யகியைப் பலவாறாக ஏசலானார். “முதலிலேயே போரில் நான் திவ்யாஸ்திரப் பிரயோகத்தால் துரோணாசாரியாரைக் கலக்கியிருந்தேன். பிறகு அவர் ஆயுதத்தைப் போட்டுவிட்டுக் கொல்லப்பட்டு விட்டால் அதில் நான் என்ன பாவம் செய்தேன்? ரணபூமியில் கை வெட்டப்பட்டு உபவாசம் மேற்கொண்ட பூரிச்ரவாவின் தலையை வெட்டிய நீ மற்றவரை எவ்வாறு நிந்திக்க முடியும்? பூரிச்ரவா உன்னைக் காலால் உதைத்தபோது நீ ஏன் அவரைக் கொல்லவில்லை? வருஷணி குலத்தின் களங்கமானவனே! நீ பாவம் செய்தவன். பாவ கர்மங்களின் பொக்கிஷம். நானல்ல; ஆதலால் இனி இத்தகைய சொற்களைக் கூறாதே. பேசாமல் இரு. அடே! முட்டாளே!

தர்மத்தால் மட்டுமே போர் வெல்லப்படுவது இல்லை. கௌரவர்கள் யுதிஷ்டிரரை அதர்மமாக ஏமாற்றி ராஜ்யத்தை அபகரித்தனர். திரௌபதியை அவமதித்தனர். சல்யனை ஏமாற்றி அதர்மமாகத் தங்கள் பக்கம் இழுத்துக் கொண்டனர். அபிமன்யுவையும் அதர்மமாகவே கொன்றுவிட்டனர். வீர சூர பாண்டவர்களும் போர்க்களத்தில் அவ்வப்போது அதர்மமாக நடந்து கொண்டுள்ளனர். உத்தம தர்மத்தையும், அதர்மத்தையும் உள்ளபடி அறிவது எளிதல்ல. என்னோடு விவாதம் செய்து பித்ரு லோகம் செல்லத் தயாராகாதே.” என்றார். இதைக் கேட்ட சாத்யகி கதையுடன் த்ருஷ்டத்யும்னனை நோக்கி விரைந்தார். இச்சமயம் பீமன் அவரைத் தடுத்துவிட்டார். பிறகு சகதேவனும், சாத்யகியிடம் இனிய சூரலில் பேசி அமைதிப்படுத்தலானார். ஆனால் த்ருஷ்டத்யும்னன், நீ இவனை விட்டுவிடு. ஒன்று இவன் என்னைக் கொல்லட்டும். அல்லது நான் இவனைக் கொல்வேன் என்று சாத்யகியுடன் போரை விரும்பினார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், யுதிஷ்டிரரும் விரைந்து பெரு முயற்சியுடன் அவர்களைத் தடுத்து விட்டனர்.

6.68 மீண்டும் பாண்டவர் கௌரவர் போர் தொடங்குதல்; அஸ்வத்தாமா நாராயணாஸ்திரத்தினைப் பிரயோகம் செய்தல்

பாண்டவர்கள் மீண்டும் போருக்குத் திரும்பினர். அஸ்வத்தாமா துரியோதனனிடம், யுதிஷ்டிரன் ஆசாரியாரை சஸ்திரத்தைத் துறக்கச் செய்தான். இதனால் அவன் கண் முன்பே அவன் சேனையை அடித்து விரட்டப் போகிறேன் என்று கூறினான். திரும்பிய கௌரவ சேனையும், பாண்டவசேனையும் இரு கடல்கள் மோதுவதைப் போல மோதிக் கொண்டன. இச்சமயம் அஸ்வத்தாமா தான் வெளிப்படுத்திய நாராயணாஸ்திரத்தைப் பாண்டவ சேனையைக் குறிவைத்துப் பிரயோகித்தான். சூரியனுடைய கிரணங்கள் இருநாழிகைப்போதில் உல்கம் முழுவதும் பரவுவது போல் அவ்வஸ்திரத்தில் இருந்து பெருகிய பாணங்கள் எல்லாத் திசைகளிலும் பரவிவிட்டன. கருப்பு இரும்பாலான குண்டுகளும், இரண்டு, நான்கு சக்கரங்கள் கொண்ட பீரங்கிகளும், கதைகளும், சக்ராயுதங்களும் தோன்றி விழலாயின. வானம் பல்வேறு சஸ்திரங்களால் வியாபிக்கப்பட்டதைக் கண்டு பாண்டவ, பாஞ்சால, ச்ருஞ்ஜய வீரர்கள் மனம் கலங்கினர். பாண்டவ மகாரதிகள் போர் செய்யச் செய்ய அவ்வஸ்திரங்களின் வேகமும் அதிகமாயிற்று. அந்த அஸ்திரம் வீரர்களைத் தகித்தது. பாண்டவ சேனையைப் பொசுக்கியது.

6.69 யுதிஷ்டிரர் கூற்று; ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் நாராயணாஸ்திரத்திடமிருந்து சேனையைக் காப்பாற்றுதல்

நாராயணாஸ்திரத்தால் தன் சேனை கூடினமடையத் தொடங்கியதும் தருமபுத்திரர் மிகுந்த பயம் கொண்டார். அர்ஜுனன் பற்றற்ற நிலையில் நிற்பதையும் கண்டு கூறலானார். “த்ருஷ்டத்யும்னா! நீ பாஞ்சால சேனையோடு ஓடிவிடு. சாத்யகி! நீ வ்ருஷ்ணி குல வீரர்களுடன் ஓடிவிடு. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தனக்கு உசிதமென்று தோன்றுவதைச் செய்யட்டும். யாரும் போர் புரிய வேண்டாம். இப்போது நான் சகோதரர்களுடன் அக்னிப்பிரவேசம் செய்யப் போகிறேன். பீஷ்ம, துரோணர் என்னும் பெரும் கடலைக் கடந்து அஸ்வத்தாமா என்னும் பசுவின் குளம்பு நீரில் நான் உற்றார் உறவினரோடு மூழ்கி விடப் போகிறேன்.

அர்ஜுனன் என்னைப் பற்றிக் கொண்டுள்ள விருப்பம் நிறைவேறட்டும். எப்போதும் தன் நன்மையையே நினைத்து வந்த ஆசாரியரை நான் போரில் கொல்லச் செய்தேன். அபிமன்யுவை எண்ணற்ற மகாரதிகள் மூலம் கொல்விக்கச் செய்தவனை, சபைக்கு இழுத்து வரப்பட்ட திரௌபதியின் வினாவிற்கு விடையளிக்காமல் வெறுப்பைக் காட்டியவனை, அர்ஜுனனை அழிக்க விரும்பிய சிந்துராஜன் ஐயத்ருதனைக் காப்பாற்றியவனை, வியூகத்தில் பிரவேசிக்காமல் எங்களைத் தடுத்தவனை, துரியோதனனுக்குப் பிளக்க முடியாத திவ்ய கவசத்தை அணிவித்தவனை, சத்யஜித் முதலிய பாஞ்சாலர்களை தேவரோடு அழித்தவனை, அந்த ஆசாரியனிடம் அன்பு கொண்டிருந்த நாம் அவருடன் ஒத்துழைக்கவில்லை. அந்த துரோணாசாரியார் கொல்லப்பட்டுவிட்டார். ஆதலால் அவருக்காக என் சகோதரர்களோடு நானும் இறந்துவிடுவேன்” என்று யுதிஷ்டிரர் கூறிக் கொண்டிருந்தபோது, ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன் கைகளால் சைகை செய்து சேனை முழுவதையும் போரிட வேண்டாம் எனத் தடுத்து நிறுத்தினார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சேனையிடம் கூறலானார்; “வீரர்களே! நீங்கள் அனைவரும் உங்கள் அஸ்திர-சஸ்திரங்களை விரைவில் கீழே வைத்துவிடுங்கள். யானை, குதிரை மற்றும் தேர்களில் இருந்து இறங்கித் தரையில் நின்று விடுங்கள். பூமி மீது ஆயுதமின்றி இருக்கும் உங்களை அந்த அஸ்திரம் தாக்காது. இந்த அஸ்திரத்திற்கு எதிராகப் போர் புரிந்தால் கௌரவர்கள் அதிகப் பலம் பெற்று விடுவார்கள். வாகனமின்றி, கைகுவித்து, நமஸ்கரிப்பவனை இந்த அஸ்திரம் ஏதும் செய்யாது. மனத்தால் இந்த அஸ்திரத்தை எதிர்த்தாலும், அவர்கள் ரஸாதலம் சென்றுவிட்டாலும் இந்த அஸ்திரம் அங்கும் சென்று அவர்கள் அனைவரையும் கொன்றுவிடும்” என்றார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானின் சொற்களைக் கேட்ட வீரர்கள் அனைவரும்

மனத்தாலும், உடலாலும் அஸ்திரங்களைத் துறந்தனர். பீமன் மட்டும் வீரர்களை ஆயுதங்களைத் துறக்கக்கூடாது என்று கூறித் தடுத்தார். தான் தன் புஜபலத்தால் நாராயணாஸ்திரத்தை எதிர்ப்பேன் என்றார். அத்துடன் அர்ஜுனனிடம் காண்டீவ வில்லை நீ கீழே வைக்காதே என்றார். ஆனால் அர்ஜுனன் அதனை ஏற்கவில்லை. நாராயணாஸ்திரம், பசு. பிராமணன் இவர்களுக்கெதிரில் காண்டீவத்தை எடுக்க மாட்டேன் என்னுடைய விரதம் என்று பதிலளித்துப் பேசாமல் நின்றுவிட்டார்.

பீமசேனன் மட்டும் நாராயணாஸ்திரத்திற்கு எதிராகப் போரிடலானார். அவ்வஸ்திரத்தின் அம்புகள் கொழுந்துவிட்டு எரியும் தீயைப் போல பீமனைத் தரிக்கலாயின. மற்ற சேனை முழுவதும் எதிர்க்காததால் அந்த திவ்யமான நாராயணாஸ்திரம் அவர்களை ஏதும் செய்யவில்லை. பீமசேனனுடைய தேர், குதிரைகள், சாரதி அனைவரும் நீ நாக்குகளால் சூழப்பட்டுவிட்டனர். பீமசேனன் மீதும் தீ பரவலாயிற்று. இச்சமயம் அர்ஜுனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இருவரும் தேரில் இருந்து மிக விரைவாகக் குதித்துப் பீமனை நோக்கி ஓடினர். அந்தத் தீயினுள் மாயை மூலம் பிரவேசித்தனர். இருவரில் சக்திசாலியான பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை நாராயணாஸ்திரம் எரிக்கவில்லை. நர நாராயணர்களான அர்ஜுனனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் பீமசேனனையும் அவருடைய அஸ்திர சஸ்திரங்களையும் பலவந்தமாகத் தேரில் இருந்து கீழே இழுத்தனர். அப்போது பீமன் மேலும் பலமாகக் கர்ஜித்தார். அஸ்திரத்தின் வேகம் அதிகரித்தது. அப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் “பாண்டு புதல்வா! தடுத்தாலும் போரில் இருந்து நீ விலகாமல் இருப்பது எதனால்? கௌரவர்களைப் போரால் வெல்ல முடியும் என்றால் நாங்கள் அனைவரும் போர்தான் செய்திருப்போம். தேரில் இருந்து இறங்கிப் போரில் இருந்து விலகு” என்று கூறிப் பாம்பைப் போல் கோபத்துடன் சீறிக் கொண்டிருந்த பீமனைத் தேரில் இருந்து பூமியின் மீது இறக்கினார். அஸ்திர சஸ்திரங்களையும் பூமியில் வைக்கச் செய்தார். எதிர்ப்பார் ஒருவரும் இல்லாமையால் நாராயணாஸ்திரம் தானாகவே அமைதியடைந்துவிட்டது.

6.70 துரியோதனன் மீண்டும் நாராயணாஸ்திரத்தைப் பிரயோகிக்கக் கூறுதல்; அஸ்வத்தாமாவின் இயலாமை

நாராயணாஸ்திரம் அமைதியடைந்ததும் பாண்டவசேனை கௌரவர்களை அழிப்பதற்காக மகிழ்ச்சியோடு மலர்ந்தது. துரியோதனன் அஸ்வத்தாமாவிடம், “நீ மறுபடி இந்த அஸ்திரத்தை விரைந்து பிரயோகம் செய். ஏன் எனில் பாஞ்சாலர்கள் மீண்டும் போருக்குத் துணிந்து வந்துள்ளனர்” என்று கூறினான். அஸ்வத்தாமா துரியோதனனிடம், “மன்னா! இந்த

அஸ்திரம் மறுபடியும் பிரயோகிக்க இயலாது. மீண்டும் பிரயோகித்தால் ஏவுபவனையே அழித்து விடும். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இந்த அஸ்திரத்தை அமைதிப்படுத்தும் உபாயத்தைக் கூறி அதைப் பிரயோகித்து விட்டார். இல்லையெனில் இன்று போரில் அனைவரது வதமும் நிகழ்ந்திருக்கும் என்றான்.

துரியோதனனின் சொற்களைக் கேட்ட அஸ்வத்தாமா தந்தை கொல்லப்பட்டதை நினைத்துக் கோபத்துடன் த்ருஷ்டத்யும்னனைத் தாக்கினான். இருவரும் பரஸ்பரம் கடுமையாகத் தாக்கிக் கொண்டனர். அஸ்வத்தாமா த்ருஷ்டத்யும்னனின் குதிரைகள், சாரதி, தேர் அனைத்தையும் அழித்துவிட்டான். சாத்யகி அஸ்வத்தாமாவிடம் விரைந்தார். அஸ்வத்தாமாவின் சாரதியைக் காயப்படுத்திக் குதிரைகளோடு தேரையும் சின்னாபின்னமாக்கினார். சாத்யகி தன்னுடன் போருக்கு வந்த வ்ருஷசேனனையும், கிருபாசாரியாரையும், சகுனியையும் சேனையுடன் தோல்வியுறச் செய்தார். அஸ்வத்தாமா தன்னிடமிருந்து சாத்யகியும், த்ருஷ்டத்யும்னனும் தப்ப முடியாது என்று கூறிக் கடுமையான பாணங்களைச் சாத்யகியின் மீது செலுத்தினான். அஸ்வத்தாமாவின் பாணம் சாத்யகியின் உடலைக் கவசத்துடன் பிளந்ததால் வேதனையடைந்து, சாரதியால் போர்க்களத்தில் இருந்து விலக்கி அழைத்துச் செல்லப்பட்டார்.

அஸ்வத்தாமா த்ருஷ்டத்யும்னனின் நெற்றியில் காயப்படுத்தினான். ஏற்கனவே மிகுந்த காயமடைந்திருந்த பாஞ்சால ராஜகுமாரன் வேதனையுடன் தேரின் இருக்கையின் மீது அமர்ந்துவிட்டார். த்ருஷ்டத்யும்னன் துன்புறுவதைக் கண்ட அர்ஜுனன், பீமசேனன், பௌரவ மன்னன் வருத்த கூஷத்ரன், சேதிநாட்டு யுவுராஜன். மாளவ மன்னன் சுதர்சனன் ஆகிய ஐவரும் குருபுதல்வனைச் சூழ்ந்து கொண்டு காயப்படுத்தினர். அஸ்வத்தாமா, பௌரவன், சேதி தேச யுவுராஜன், மாளவ சுதர்சனன் மூவரையும் யமனுலகு அனுப்பிவிட்டான்.

இம்மூவரும் தன் கண் முன்னே கொல்லப்பட்டதைக் கண்ட பீமசேனன் மிகுந்த கோபத்துடன் அஸ்வத்தாமாவின் மீது நூற்றுக் கணக்கான பாணங்களைச் செலுத்தினார். அஸ்வத்தாமா கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில் கணிக்க முடியாமல் அம்பை எடுப்பதும் தொடுப்பதும், விடுப்பதுமாக இருந்தான். பீமசேனனும் தன்னுடைய அற்புதமான பல பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்தினார். இறுதியாகப் பீமனின் சாரதியை அஸ்வத்தாமா நெற்றியில் அடித்தும் காயப்படுத்தி மயக்கமுறச் செய்து விட்டான். குதிரைகள் கட்டுப்பாடின்றித் தறிகெட்டு ஓடிப் பீமசேனை வெகுதூரம் இழுத்துச் சென்றுவிட்டன.

6.71 அர்ஜுனன்-அஸ்வத்தாமா போர்; அஸ்வத்தாமா ஆக்னேயாஸ்திரம் பிரயோகித்தல்

த்ருஷ்டத்யும்னன், சாத்யகி மற்றும் பீமன் தோல்வியுற்றதும், மூவர் கொல்லப்பட்டதும் அர்ஜுனனுக்கு மிகுந்த வேதனையை அளித்தன. அதனால் அவர் அஸ்வத்தாமாவிடம் சென்று உன்னுடைய பலபராக்கிரமம், கௌரவர்களிடம் உள்ள அன்பு, எங்களிடம் உள்ள துவேஷம் அனைத்தையும் என்னிடம் காட்டு' என்றார். இன்று போரில் உன்னுடைய கர்வம் அனைத்தையும் விலக்கிவிடப் போகிறேன் என்று கடுமையாகக் கூறினார். அர்ஜுனனின் சொற்களால் கடும்கோபம் கொண்ட அஸ்வத்தாமா எச்சரிக்கையோடு தேரின் மீது அமர்ந்து ஆசமனம் செய்து தேவர்களும் வெல்ல முடியாத ஆக்னேயாஸ்திரத்தை மந்திரித்துப் பகைவர் மீது பிரயோகித்தான். அவ்வஸ்திரத்தின் தீ நாக்குகள் அர்ஜுனன் மீதே பாய்ந்தன. பூமியில் கடும் விளைவுகள் ஏற்பட்டன. எல்லாத் திசைகளிலும் சிறிய, பெரிய அம்புகளின் மழை பொழிந்தது.

ஆக்னேயாஸ்திரத்தால் தாக்கப்பட்ட வீரர்கள் தீயால் எரிக்கப்பட்ட மரங்களைப் போலாயினர். குதிரைகளும் யானைகளும் அவலக் குரல் எழுப்பியவாறு தரையில் விழுந்தன. ஆக்னேயாஸ்திரம் பிரளய காலத்துச் சம்வர்த்தக அக்னியைப் போலப் பாண்டவர்களின் சேனையை எரிக்கத் தொடங்கியது. பாண்டவசேனை முழுவதும் அர்ஜுனன் உட்பட, இருளால் மூடப்பட்டுக் கண்ணுக்குத் தென்படவில்லை. அப்போது அர்ஜுனன் பிரம்மாஸ்திரத்தைத் தோற்றுவித்தார். அதனால் இரண்டே நாழிகையில் இருள் விலகியது. குளிர்ந்த காற்று வீசியது. திசைகள் தூய்மையடைந்தன. அந்த அஸ்திரத்தால் சிறிதும் பாதிக்கப்படாத ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் வானத்தில் சூரியனும் சந்திரனும் ஒன்றாகத் தோன்றியது போல் காட்சியளித்தனர். சேனை முழுவதும் அவ்விருவரும் கொல்லப்பட்டதாகவே கருதியது. இந்நிலையில் அவர்கள் இருவரும் சிறிதும் தகிக்கப்படாமல் தம் தேர், கொடி, குதிரை, சிறந்த ஆயுதங்கள் அனைத்துடனும் சிறிதும் காயமின்றி வந்தனர். பாண்டவர்கள் மகிழ்ந்தனர். கௌரவர்கள் கவலையடைந்தனர்.

6.72 அஸ்வத்தாமாவின் துயரம்; வியாசர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் மகிமையைக் கூறுதல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் ஆக்னேயாஸ்திரத்தில் இருந்து விடுபட்டதைக் கண்டு, அஸ்வத்தாமா மிகுந்த துயரம் கொண்டான். இது எவ்வாறு இப்படி நடந்தது என்று கவலைப்பட்டான். பின்னர் பெரும் விரக்தி அடைந்து

வில்லைத் துறந்து, தேரில் இருந்து இறங்கி, இவையனைத்தும் பொய் என்று கூறியவாறு ரணபூமியில் இருந்து ஓடிய அவன் தன் எதிரில் மகரிஷி வியாசரைக் கண்டான். அவரை வணங்கிக் கண்ணீர் பெருகக் கேட்டான். மகரிஷியே! இது மாயையா? அல்லது தெய்வத்தின் விருப்பமா? அந்த அஸ்திரம் எவ்வாறு பொய்யானது? அந்த இரண்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்களும் எவ்வாறு உயிரோடு தப்பினர்? நான் பிரயோகித்த அந்த அஸ்திரம் அகர, கந்தர்வ, பிசாசு, சர்ப்ப, யக்ஷ, மனிதர் யாராலும் வீணாக்க முடியாதது. ஒரு அக்ஷௌஹிணி சேனையை அழித்து விட்டு அமைதியடைந்து விட்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை ஏன் வதம் செய்யவில்லை? எனக்குத் தாங்கள் உண்மையான பதில் அளியுங்கள்.

வியாச பகவான், அஸ்வத்தாமாவிற்குப் பதிலளிக்கலானார்; சிவகிருஷ்ண மகிமையைக் கூறினார். பகவான் நாராயணன் ருத்ரனை ஆராதித்து கிடைத்தற்கரிய வரத்தைப் பெற்றதை விவரித்தார். “நாராயண ரிஷிக்கு ருத்ரன் யாராலும் வெல்ல முடியாத வரத்தையளித்தார். போர்க்களத்தில் சஸ்திரம், வஜ்ரம், அக்னி, வாயு, உலர்ந்தது, ஈரமான பொருட்கள், ஸ்தாவர, ஐங்கம பிராணிகளால் உனக்குக் காயம் ஏற்படாது” என்று வரம் கொடுத்தார். அஸ்வத்தாமா! இவ்வாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் முன்பே சிவனிடமிருந்து பல வரங்களைப் பெற்று விட்டார். பகவான் நாராயணனே ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உருவில் இவ்வுலகில் தோன்றியுள்ளார். நாராயணனின் தவத்தில் இருந்து தோன்றிய நரனின் அவதாரமே அர்ஜுனன் இவ்விரு ரிஷிகளும் விஷ்ணு சொரூபமானவர்கள். தவத்தில் சிறந்தவர்கள். மக்கள் தம் தர்ம மரியாதையில் இருந்து மீறாமல் அவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக ஒவ்வொரு யுகத்திலும் அவதரிக்கிறார்கள். நீயும் பகவான் நாராயணனைப் போல மிகப்பெரும் தவம் செய்து ருத்ரரின் பக்தனாகியுள்ளாய். உன்னுடைய தவத்தால் மகிழ்ந்து சிவபிரான் உனக்கும் மனம் விரும்பும் வரங்களை அழித்துள்ளார். இவ்விதம் உன்னுடையதும், நர-நாராயணர்களுடையதுமான பிறப்பு, செயல், தவம் அனைத்தும் ஒன்றானவை. ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் சங்கரனின் பக்தர்; அவரிடமிருந்து தோன்றியவர். ஆதலால் யக்ஞங்களால் சனாதன புருஷனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை ஆராதிக்க வேண்டும்” என்று வியாசர் கூறினார்.

வியாசரின் சொற்களைக் கேட்ட அஸ்வத்தாமா, ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் மகிமையை ஏற்றுக் கொண்டான். மெய் சிலிர்த்தான். வியாச மகரிஷியை வணங்கினான். தன் சேனையிடம் கூடாரம் திரும்பக் கட்டளையிட்டான்.

6.73 அர்ஜுனன்-வியாசர் உரையாடல்

தற்செயலாக அங்கு வந்த வியாச மகரிஷியிடம் அர்ஜுனனும் ஒரு ஆச்சரியமான நிகழ்வைப் பற்றிக் கேட்டார். “மகரிஷியே நான் போர்க்களத்தில் பகைவரின் சேனையை அழித்துக் கொண்டிருந்தபோது, தேஜஸ்வியான ஒரு புருஷன் ஒரு குலத்தைக் கையில் ஏந்திப் பகைவர்களை அடித்து விரட்டினார். பகைவரின் சேனை அவராலேயே அழிக்கப்பட்டது. நான் அவர் பின்னால் மட்டுமே சென்றேன். ஆனால் மக்கள் நானே பகைவர்களை அழித்ததாகக் கூறுகிறார்கள். அவர் கால்கள் பூமியை ஸ்பரிசிக்கவில்லை. பகவன்! அந்த மகாபுருஷன் யார் என்று கூறுங்கள் எனக் கேட்டார். வியாசர், ‘அர்ஜுனா! பிரஜாபதிகளில் முதன்மையானவரும், வரமளிக்கும் சுவாமியும், ஈஸ்வரனுமான அந்த சங்கரனையே நீ தரிசனம் செய்தாய். அந்த தேவனையே நீ சரணடை’ என்று கூறிய வியாச பகவான், சிவபெருமானின் மகிமைகளை மிக விரிவாக அர்ஜுனனுக்கு எடுத்துரைத்தார். மேலும் போரில் உனக்குத் தோல்வி ஏற்படாது, ஏன் எனில் உனக்கு பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துணை உள்ளது” என்று மறைந்துவிட்டார்.

இவ்வாறு சஞ்ஜயன் துரோணரின் வதம் பற்றிய செய்திகளையும், தொடர்ந்து நடந்த நிகழ்ச்சிகளையும் திருதராஷ்டிர மன்னருக்கு விவரித்தார்.

7. கர்ண பருவம்

7.1 சஞ்ஜயன் அஸ்தினாபுரம் விரைதல்; திருதராஷ்டிரரைச் சந்தித்தல்

17ஆம் நாள் போரின் பிற்பகலில் கர்ணன் அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டான். கர்ணன் கொல்லப்பட்டதும், கவல்கணன் புதல்வன் சஞ்ஜயன் மிகவும் துயருற்று காற்றைப் போன்ற வேகமான குதிரைகள் மூலம் அன்றிரவே அஸ்தினாபுரம் போய்ச் சேர்ந்தார். விரக்தியுடன் இருந்த சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிர மன்னரைத் தரிசித்து, அவர் பாதங்களைப் பணிந்து வணங்குகின்றார். பின்னர் “மிகவும் கஷ்டமான விஷயம்” என்று கூறிப் பேச்சைத் தொடங்கினார். “மன்னா! நான் சஞ்ஜயன். தாங்கள் சுகமாக இருக்கிறீர்கள் அல்லவா? தங்களுடைய குற்றங்களால் விபத்தில் ஆழ்ந்த தாங்கள் இன்று மோகித்து விட்டீர்களா? விதுரர், துரோணர், பீஷ்மர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இவர்கள் கூறிய நன்மை தரும் சொற்களைத் தாங்கள் கேட்கவில்லை. சபையில் பரசுராமர், நாரதர், கண்வமகரிஷி முதலிய ஞானிகள் கூறியவற்றை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. பீஷ்மர், துரோணர் ஆகியோர் கொல்லப்பட்டதால் தாங்கள் கவலை கொள்ள வில்லையா?” என்று கேட்டார்.

திருதராஷ்டிர மன்னர் சஞ்ஜயனிடம் கூறலானார். “சஞ்ஜயா! வசுவின் அவதாரமான பீஷ்மர், அர்ஜுனனால் காக்கப்பட்ட சிகண்டி மூலம் கொல்லப்பட்டதைக் கேட்டு என் மனம் மிகவும் கவலை கொண்டது. பின்னர் மூவுலகிலும் தனக்கு இணையான அஸ்திரவேதா இல்லாத துரோணரும் த்ருஷ்டத்யும்னன் மூலம் கொல்லப்பட்டதையும், அஸ்வத்தாமாவின் நாராயணாஸ்திரம் சாந்தப்படுத்தப்பட்டதையும் கேட்டு என் மனத்தில் பெரும் வேதனை உண்டாகிறது. சஞ்ஜயா! அதன்பின் என் புதல்வர்கள் என்ன செய்தார்கள்? அனைத்தையும் உள்ளவாறு கூறு” என்று கேட்டார். மன்னர் கேட்டவாறு சஞ்ஜயன் நடந்தவற்றை விவரிக்கலானார். “மன்னா! சேனை படை வீடு திரும்பியதும் கௌரவர்கள் இனி செய்ய வேண்டியது என்ன என்பது பற்றி ஆலோசனை மேற்கொண்டனர். அஸ்வத்தாமாவின் ஆலோசனைப்படி கர்ணன் சேனாதிபதியாக்கப்பட்டான்” என்று கூறினார்.

7.2 திருதராஷ்டிரர் வினா; சஞ்ஜயன் விவரித்தல்

திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் “சேனாதிபதியாக அபிஷேகம் செய்யப்பட்டுப் போருக்குத் தயாரான கர்ணன் என்ன செய்தான் என்பதைக் கூறு” எனக் கேட்டார். சஞ்ஜயன் மன்னரிடம் விவரிக்கலானார்.

மன்னா! கர்ணன் தன் சேனையை மகர வியூகத்தில் அமைத்தான். அதனைக் கண்ட யுதிஷ்டிரர் கூறியவாறு அர்ஜுனனும் தன் சேனையைச் சிறந்த வியூகத்தில் அமைத்தார். இருசேனைகளுக்கும் இடையில் கோரமான யுத்தம் நடைபெற்றது. பீமன் குலாக தேச மன்னன் க்ஷேமதூர்த்தியை வதம் செய்துவிட்டார். கர்ணன் பாண்டவ சேனையை அழிக்க ஆரம்பித்தான். இச்சமயம் சாத்யகி கேகய ராஜகுமாரர்கள் விந்த-அனுவிந்தரோடு போரிட்டு அவர்களைக் கொன்றுவிட்டார்.

திரௌபதியின் புதல்வர்கள், பிரதிவிந்த்யன், ச்ருதகர்மா இருவரும் அபிசார மன்னன் சித்ரசேனன், சித்ரன் இருவரோடும் போரிட்டனர். ச்ருதகர்மா சித்ரசேனனையும், பிரதிவிந்த்யன் சித்ரனையும் வதம் புரிந்து விட்டனர். அஸ்வத்தாமாவும், பீமசேனனும் ஒருவரோடு ஒருவர் போரிட்டு இருவருமே நினைவிழந்து விழுந்தனர்.

இச்சமயம் அர்ஜுனன் கடல் போன்ற சம்ஷப்தகர்களின் சேனையில் புகுந்து, அவர்களின் சதுரங்கிணி சேனையையும் யமலோகம் அனுப்பினார். அஸ்வத்தாமா அர்ஜுனனை வலுவில் போருக்கு அழைத்தான். அர்ஜுனன் உடனான போரில் அஸ்வத்தாமா தோல்வியடைந்தான். பின்னர் அர்ஜுனன் கிரிவ்ரஜத்தின் தலைவனான தண்டதாரனையும் அவனது சகோதரன் தண்டனையும் போரில் கொன்றார். அர்ஜுனன் மீண்டும் சம்ஷப்தகர்களுடன் போரிட்டு உக்ராயுதனுடைய புதல்வனை வதைத்துவிட்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனின் பராக்கிரமத்தைப் பாராட்டிப் புகழ்ந்தார். இச்சமயம் பாண்டிய மன்னன் தன் சேனையுடன் உங்களுடைய சேனையை மிகவும் துன்புறுத்தினார்.

7.3 திருதராஷ்டிரர் பாண்டியன் பற்றிக் கேட்பதும் சஞ்ஜயன் தொடர்ந்து உரைப்பதும்

சஞ்ஜயன் பாண்டிய மன்னனைப் பற்றிக் கூறும்போது மீண்டும் திருதராஷ்டிரர் குறுக்கிட்டார். பாண்டியன் சிறந்த வீரன் என்பதால் அவனைப் பற்றிக் கூறுமாறு கேட்டார். சஞ்ஜயன் தொடர்ந்தார். மன்னா! பாண்டிய மன்னன் தங்களால் தனூர் வேதத்தில் சிறந்தவர்களாகக் கருதப்பட்ட பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர், அஸ்வத்தாமா, கர்ணன், அர்ஜுனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அனைவரையும் துச்சமாகக் கருதியவன். அவன் யமனைப் போலக் கர்ணனின் சேனையை வதைக்கத் தொடங்கினான். அஸ்வத்தாமா பாண்டியனின் தலையைத் துண்டித்து விட்டான் என்றார். அப்போது திருதராஷ்டிரர் அர்ஜுனன் அச்சமயம் என்ன செய்தார் என வினவினார். சஞ்ஜயன் தொடர்ந்து விவரிக்கலானார்.

மன்னா! கௌரவ, பாண்டவர்களுக்கிடையில் பெரும்போர் தொடர்ந்தது. பாண்டவர்களின் சேனை மீது துரியோதனனின் யானைப்படை தாக்கியது. சாத்யகி வங்க மன்னனையும், சகதேவன் புண்ட்ர மன்னனையும், நகுலன் அங்கராஜனையும் கொன்று வீழ்த்தினர். சகதேவனோடு போரிட்ட துச்சாதனன் உணர்விழந்து சாரதியால் ரணபூமியில் இருந்து விலக்கி அழைத்துச் செல்லப்பட்டான். கர்ணனுக்கும் நகுலனுக்கும் நடைபெற்றப் போரில் நகுலன் தோற்றுவிட்டான். கர்ணன் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தபோதும், குந்திக்கு அளித்த வாக்கினை நினைவில் கொண்டு, நகுலனைக் கொல்லவில்லை. நகுலன் புதல்வன் சதாநீகனும், தங்கள் புதல்வன் ச்ருதகர்மாவும் போரிட்டு இருவரும் தேரிழந்தனர். பீமனின் புதல்வன் சுத சோமனுக்கும் சகுனிக்கும் நடைபெற்ற போரில் சுதசோமன் தோல்வியடைந்தான். சகுனி ஏராளமான பாண்டவ வீரர்களை விரட்டிவிட்டான். த்ருஷ்டத்யும்னனுக்கும் கிருபருக்கும் நடைபெற்ற போரில் த்ருஷ்டத்யும்னன் தோல்வியடைந்து விலகினார்.

துருபதனின் மற்றொரு புதல்வன் சிகண்டி க்ருதவர்மாவிடம் தோற்றான். அர்ஜுனன் கௌரவ சேனையைச் சின்னாபின்னம் செய்து கொண்டிருந்தபோது த்ரிகர்த்தர்கள், சிபி, கௌரவ, சால்வ தேச வீரர்களும், சம்ஷப்தக கணங்களும் நாராயணி சேனையும் ஒன்றாக வந்தனர். த்ரிகர்த்தன் சுசர்மாதன் 7 புதல்வர்களுடன் அர்ஜுனன் மீது அம்பு மழை பொழிந்தான். அர்ஜுனன் அவர்களில் ச்ருதஞ்ஜயன், செளஸ்ருதி, சந்திரதேவன், சத்தியசேனன், மித்ரவர்மா ஆகியவர்களையும், ஆயிரக்கணக்கான சம்சப்தக வீரர்களையும், வதைத்து விட்டார். இதேசமயம் யுதிஷ்டிரருக்கும் துரியோதனனுக்கும் போர் நடைபெற்றது என்று சஞ்ஜயன் கூறினார். திருதராஷ்டிரர் அதனை விரிவாகக் கூற வேண்டினார்.

7.4 திருதராஷ்டிரர் துரியோதனன் தோல்வி பற்றிக் கூற வேண்டதல்

“மன்னா! யுதிஷ்டிரருக்கும், துரியோதனனுக்கும் நடைபெற்ற போரில் துரியோதனன் தேரிழந்துவிட்டான். வேறு தேரில் அமர்ந்த துரியோதனன் போரை விரும்பி மீண்டும் யுதிஷ்டிரரிடம் வந்தான். இருவரும் இரு சிங்கங்களைப் போலக் கர்ஜித்து, இரு யானைகளைப் போல மோதிக் கொண்டனர். இருவரும் பரஸ்பரம் கடுமையாகத் தாக்கிக் கொண்டனர். யுதிஷ்டிரரால் காயப்பட்ட துரியோதனன் உணர்விழந்தான். பீமசேனன் யுதிஷ்டிரரிடம் துரியோதனன் உங்களால் வதம் செய்யத் தகுந்தவனல்ல என்று கூறியதால் அவர் அவனைக் கொல்லவில்லை. க்ருதவர்மா உங்கள்

புதல்வனைக் காப்பாற்றி அழைத்துச் சென்றான்” என்ற சஞ்ஜயனின் சொற்களைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரர் “இனி குருவம்சத்தினர் உயிரோடு இருக்க மாட்டார்கள் என்று தோன்றுகிறது” என துக்கத்துடன் கூறினார்.

சஞ்ஜயன் தொடர்ந்து கூறினார்; சாத்யகிக்கும், கர்ணனுக்கும் நடைபெற்ற போரைப் பற்றியும், அர்ஜுனன் கௌரவ சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்தது பற்றியும் விவரித்தார், கர்ணன் சாத்யகியை விட்டு விட்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களோடு போரிட்டதையும், இருள் சூழ்ந்ததால் அன்றைய போர் முடிவு பெற்று வீரர்கள் கூடாரம் திரும்பியதையும் எடுத்துரைத்தார்.

7.5 திருதராஷ்டிரர் அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்து துரியோதனனைப் பற்றி வினவுதல்

சஞ்ஜயன் அர்ஜுனனுடைய பராக்கிரமத்தை விவரித்ததைக் கேட்ட திருதராஷ்டிர மன்னர் அர்ஜுனனைப் பாராட்டினார்; “சஞ்ஜயா! போர்க்களத்தில் அர்ஜுனன் ஆயுதம் எடுத்தால் யமராஜனும் உயிரோடு விடுபட முடியாது. அர்ஜுனன் தனியாகவே சுபத்ராவை அபகரித்தார். தனியாகவே காண்டவ வனத்தை எரித்தார். தனியாகவே இந்தப் புவியை வென்று மன்னர்களை வரி அளிக்கச் செய்தார். கிராத வடிவில் வந்த மகாதேவனோடு தனியாகவே போரிட்டார். கோஷ யாத்திரையின்போது, தனியாகவே துரியோதனனைக் கந்தர்வர்களிடமிருந்து காப்பாற்றினார். விராட தேசத்தில் நம் மகாரதிகள் அனைவரையும் தனியாகவே தோற்கச் செய்தார். ஆதலால் அவர் நம் தரப்பு வீரர்களால் நிந்திக்கத் தகுந்தவரல்ல. புகழ்ச்சிக்குரியவரேயாவார். சூதா! சேனை கூடாரம் திரும்பியதும் துரியோதனன் என்ன செய்தான் என்பதைக் கூறு” என்று திருதராஷ்டிர சஞ்ஜயனிடம் கேட்டார்.

7.6 சஞ்ஜயன் நிகழ்ந்தவற்றைத் தெரிவித்தல்

“மன்னா! கௌரவ வீரர்கள், காயம்பட்டு, வாகனங்களையும் இழந்து விட்டனர். அவர்கள் மனத்திற்குள் பெரும் துயரம் அடைந்தனர். மறுபடியும் அவர்கள் இரகசிய ஆலோசனையில் ஈடுபட்டனர். கர்ணன் சினம் கொண்டு சீறும் பாம்பைப் போல, “அர்ஜுனன் எச்சரிக்கையும், உறுதியும் கொண்டவர். அத்துடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் அவருக்கு ஆலோசனை கூறுவதாலேயே அவர் இன்று வெற்றி பெற்று விட்டார். நான் நாளை அவருடைய மனக் கோட்டையைக் கலைத்து விடுவேன்” என்று கூறினான். துரியோதனன் “அவ்வாறே ஆகட்டும்” என்று கூறி அனைவரையும் ஓய்வெடுக்க அனுப்பினான். இரவு முழுவதும் ஓய்வெடுத்த கௌரவ சேனை பொழுது புலர்ந்ததும் போருக்கு ஆயத்தமானது.

7.7 கர்ணன்-துரியோதனன் உரையாடல்

அந்தக்காலை போதில் கர்ணன் துரியோதனனிடம் கூறலானான். “மன்னா! இன்று நான் அர்ஜுனனோடு போர்புரிந்து அவனைக் கொன்றுவிடுவேன். அல்லது அவன் என்னைக் கொன்றுவிடுவான். இன்று நான் போர்க்களத்தில் அர்ஜுனனை வதம் செய்யாமல் திரும்பமாட்டேன். இந்திரன் அளித்த சக்தி ஆயுதத்தை நான் வஞ்சகத்தால் இழந்துவிட்டேன். எங்கள் இருவரிடமும் திவ்யாஸ்திரப் பலம் சமமாக உள்ளது. ஆனால் யானை முதலியவற்றைப் பிளப்பதிலும், அஸ்திரங்களை விரைந்து செலுத்துவதிலும் தொலைவில் உள்ள லட்சியத்தை அழிப்பதிலும், அழகான முறையில் போர் புரிவதிலும், திவ்யாஸ்திரப் பிரயோகத்திலும் அர்ஜுனன் எனக்குச் சமமானவர் அல்ல.

பாரதா! சரீரபலம், அஸ்திரஞானம், பராக்கிரமம், செளர்யம், மற்றும் பகைவரை வெல்லும் வழியைத் தேடுவதிலும் அர்ஜுனன் எனக்குச் சமமானவர் அல்ல. என்னுடைய ‘விஜயம்’ என்ற வில் விஸ்வகர்மாவால் இந்திரனுக்காக அமைக்கப்பட்டது. இதனை இந்திரனிடமிருந்து பரசுராமர் பெற்றார். பூமியில் 21 தலைமுறை கூடித்திரியர்களைப் பரசுராமர் அழித்ததற்குப் பயன்பட்ட அதே வில் இது. இது பரசுராமரால் எனக்களிக்கப்பட்டது. அர்ஜுனனை விட நான் சிறந்தவன் என்றாலும், எந்த விஷயத்தில் நான் அவரை விடக் குறைந்தவன் என்பதையும் கூற வேண்டும். அர்ஜுனனிடம் இரண்டு அகூடிய துணீர்கள் உள்ளன. அவருடைய சாரதி ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஆவார். உலகின் கிருஷ்டிகர்த்தாவான ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனின் சாரதியாகி அவருடைய தேரைக் காப்பாற்றுகிறார்.

ராஜேந்திரா! மத்ரராஜன் சல்ய மன்னர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்குச் சமமானவர். அவர் என்னுடைய சாரதியானால் உன்னுடைய வெற்றி நிச்சயமாகும். அஸ்வ விஞ்ஞானத்தில் சிறந்த சல்யன் என் சாரதியானால் இந்தத் தேர் அர்ஜுனனின் தேரை விடச் சிறந்ததாகிவிடும். இந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டால் நான் அர்ஜுனனை விட உயர்ந்தவனாவேன். பிறகு நான் போரில் வென்றுவிடுவேன்” என்று கர்ணன் துரியோதனனிடம் கூறினான். துரியோதனன் கர்ணன் கூறியவாறு சல்யமன்னரைச் சாரதியாக்கவும், ஆயுதங்களோடு கூடிய வண்டிகளையும், தேர்களையும் ஏற்பாடு செய்வதாகவும் உறுதியளித்தான்.

7.8 துரியோதனன் சல்ய மன்னரிடம் கர்ணனின் சாரதியாகுமாறு வேண்டுகூல்

துரியோதனன் சல்ய மன்னனிடம் சென்று வினயத்தோடும், அன்போடும் கர்ணனின் சாரதியாகுமாறு வேண்டினான். துரோணர், பீஷ்மர் இருவரும் நஷ்டமடைந்த பின் நம்முடைய சேனையில் கர்ணன் ஒருவனே நமக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பவனாக இருக்கிறான். இன்று கர்ணன் அர்ஜுனனோடு போரிட விரும்புகிறான். அர்ஜுனனுடைய சிறந்த சாரதி ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் போல நீங்களும் கர்ணனின் சாரதியாக வேண்டும்.” கர்ணன் ரதிகளில் சிறந்தவன். தாங்கள் சாரதிகளின் சிரோமணியாவீர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனைக் காப்பாற்றுவது போல நீங்கள் போர்க்களத்தில் கர்ணனைக் காப்பாற்றுவீர்கள். போரில் கர்ணனின் சாரதியாகக் காரியமாற்றுவீர்கள்” என்று துரியோதனன் மத்ர ராஜனிடம் வேண்டினான்.

7.9 சல்யனின் கோபம்; துரியோதனனின் சமாதானம்

துரியோதனன் தன்னைக் கர்ணனின் சாரதியாக வேண்டியதால் சல்யன் மிகவும் கோபம் கொண்டார். “காந்தாரி மைந்தா! நீ என்னை அவமானம் செய்து கொண்டிருக்கிறாய். நீ என்னிடம் சந்தேகம் கொண்டு, சாரதியாகக் காரியமாற்றக் கூறுகிறாய். நீ கர்ணனை என்னைவிடச் சிறந்தவனாகக் கருதிப் புகழ்ந்தாலும் நான் அவனை எனக்குச் சமமாக நினைப்பதில்லை. பகைவர்களை அடக்குவதில் பெரும் திறமை கொண்ட என்னை, நீ எவ்வாறு இந்த நீசனான சூத புத்திரனுக்குச் சாரதியாக நியமிக்க நினைக்கிறாய்? நீ என்னை நீச காரியத்தில் ஈடுபடுத்தக் கூடாது. நான் சிறந்தவன். நீசனும், பாவியுமானவனுக்குப் பணி செய்ய இயலாது. சூத ஜாதி மக்கள் பிராமண, கூடித்திரியர்களின் பணியாட்களாக நியமிக்கப்பட்டவர்கள். கூடித்திரியன் சூத்திரனுக்குச் சேவகனாவதை யாரும், எங்கும் கேட்டிருக்க முடியாது. நான் ராஜரிஷி குலத்தில் தோன்றிப் பட்டாபிஷேகம் செய்து வைக்கப்பட்ட மன்னன். உலகப் புகழ் பெற்ற மகாரதி. சூத்திரர்களால் வணங்கப்பட வேண்டியவன். இத்தகைய மதிப்பு மிகுந்த நான் ஒரு தேரோட்டி மகனின் சாரத்யத்தை ஒருபோதும் செய்ய இயலாது. இன்று இங்கு இத்தகைய அவமானத்தைப் பெற்று இனிப் போரிடமாட்டேன். நான் என்னுடைய வீட்டிற்குச் செல்ல இன்றே அனுமதி கோருகிறேன்” என்று சினத்துடன் கூறிய சல்யன் உடனே எழுந்து செல்ல முற்பட்டார்.

துரியோதனன் அவரைத் தடுத்துச் சமாதானம் செய்ய முற்பட்டான். “மகாராஜா! சல்யரே! தாங்கள் கூறுவதில் எந்த ஐயமுமில்லை. என்னுடைய அபிப்பிராயம் வேறு. கர்ணன் உங்களை விடச் சிறந்தவனும் இல்லை. நான் உங்களைச் சந்தேகிக்கவும் இல்லை. உங்களுடைய முன்னோர்கள் சிறந்தவர்கள். சத்தியமே பேசி வந்தவர்கள். தாங்கள் போர்க்களத்தில்

பகைவருக்கு முன் போன்றவர் என்பதாலேயே சல்யன் என்று அழைக்கப்படுகிறீர்கள். உங்களை விட ராதேயன் பலமுடையவன் அல்ல. நான் தங்களைக் கர்ணனைக் காட்டிலும் குணவானாகக் கருதுகிறேன். இந்த உலகம் முழுவதும் தங்களை வாசுதேவனைக் காட்டிலும் சிறந்தவனாகக் கருதுகிறது. கர்ணன் அஸ்திர வித்தையில் அர்ஜுனனை விட உயர்ந்தவன். ஆனால் தாங்கள் பலம் அஸ்வ வித்தை இரண்டிலும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை விட உயர்ந்தவர்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைக் காட்டிலும் இரு மடங்கு அஸ்வ வித்தையை அறிந்தவர், என்று புகழ்ந்தான்.

7.10 சல்யன் நிபந்தனையுடன் கர்ணனின் சாரதியாக உடன்படுதல்

துரியோதனன் தன்னை ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை விடச் சிறந்தவனாகக் கூறிப் புகழ்ந்ததைக் கேட்ட சல்ய மன்னன் தான் கர்ணனின் தேரோட்டியாக இருப்பதற்கு உடன்பட்டார். அத்துடன் கர்ணனிடத்தில் தான் விரும்பியவாறு பேச முடிய வேண்டும் என்ற நிபந்தனையையும் கூறினார். துரியோதனன் அவரது நிபந்தனையை ஏற்றுக் கொண்டான். பின்னர் மகாதேவன் திரிபுரம் எரித்த வரலாற்றையும், பரசுராமர் கர்ணனுக்கு வில் அளித்த வரலாற்றையும் துரியோதனன் சல்யனுக்கு விவரித்தான். “பரசுராமரின் சிஷ்யனான கர்ணன் தோஷமுடையவனாக இருந்திருந்தால் பரசுராமர் அவனுக்கு திவ்யாஸ்திரங்களை அளித்திருக்க மாட்டார். நான் கர்ணனை கூடித்திரியப் பெண்ணுக்குப் பிறந்த தேவ புருஷனாகவே நினைக்கிறேன். ஒரு சூத ஜாதிப் பெண் சூரியனைப் போன்ற தேஜஸையும், குண்டல கவசங்களையும் அணிந்த ஒரு புதல்வனை எவ்வாறு பிறப்பிக்க முடியும்? கர்ணன் ஒரு பாமர புருஷன் அல்ல என்பதை அவனுடைய உயர்ந்த தோற்றமும் பலமான புஜங்களுமே தெரிவிக்கின்றன” என்றான். சல்யனும் சமாதானமடைந்து கர்ணனின் சாரதியாக உடன்பட்டார்.

7.11 கர்ணன் போருக்குப் புறப்படுதல்; கர்ணன்-சல்யன் உரையாடல்

சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரருக்குத் தொடர்ந்து விவரிக்கலானார். “மன்னா! கர்ணனும், சல்யனும் அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்ட தேரில் ஏறிச் சூரியனும், அக்னியும் ஒன்றாக ஒளி வீசுவதைப்போலப் பிரகாசத்துடன் புறப்பட்டனர். கர்ணன் சல்யனிடம் தேரை விரைந்து செலுத்துங்கள். இன்று நான் அர்ஜுனன், பீமன், யுதிஷ்டிரர், நகுல-சகதேவர் அனைவரையும் வதம் செய்துவிடுவேன்” என்றான். சல்யன் கர்ணனிடம் நீ எவ்வாறு பாண்டவர்களை அவமதிக்கிறாய். அவர்கள் வெல்ல முடியாதவர்கள் என்று உரைத்தான். கர்ணன் சல்யனின் சொற்களை அலட்சியம் செய்துவிட்டான். கர்ணன்

போருக்குப் புறப்பட்டதும் அவன் முன்னே பல அபசகுனங்கள் தோன்றலாயின.

இச்சமயம் கர்ணன் சல்ய மன்னரிடம் தற்புகழ்ச்சியுடன் பேசலானான். இந்திரனே வந்தாலும் தன்னை வெல்ல முடியாது என்றும், பீஷ்மரும், துரோணரும் கூட கொல்லப்பட்டு விட்டனர். பரசுராமரால் எனக்கு அளிக்கப்பட்ட இந்தத் தேரிலமர்ந்து நான் அர்ஜுனனைக் கொன்று விடுவேன். யமன், வருணன், குபேரன், இந்திரன் அனைவரும் தம் கணங்களோடு ஒன்றாக அர்ஜுனுக்கு உதவி செய்ய வந்தாலும் நான் அவர்கள் அனைவருடனும், அர்ஜுனனை அவசியம் கொன்று விடுவேன் என்றான்.

கர்ணனின் சொற்களைக் கேட்டுச் சல்யன் அவனை அவமதித்துக் கேலி செய்து பேசலானார். “கர்ணா! போதும் நிறுத்து. நீ அதிக ஆவேசத்துடன் உன்னுடைய சக்தியை விட அதிகமான விஷயங்களைக் கூறிவிட்டாய். அர்ஜுனனின் செயல்களுக்கு இணையான செயல்களை எந்த வீரனாலும் செய்ய முடியாது. கர்ணா! கந்தருவர்கள் துரியோதனனைச் சிறைபிடித்தபோது அர்ஜுனனே அவனைக் காப்பாற்றினார். விராட நகரத்தில் உங்கள் அனைவரையும் தோற்கச் செய்தார். அப்போது நீ ஏன் அவரை வெல்லவில்லை கர்ணா! இன்று உன்னுடைய வதத்திற்கான நேரம் வந்துள்ளது. நீ ஓடாவிட்டால் அவசியம் கொல்லப்பட்டு விடுவாய் என்றார்.

7.12 கர்ணன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைக் காட்டுபவர்களுக்கும் பரிசு அறிவித்தல்

கர்ணனின் தேர் பாண்டவ சேனையை நோக்கி முன்னேறியது. இச்சமயம், கர்ணன் பாண்டவப் படைவீரர்கள் ஒவ்வொருவரிடமும் இன்று அர்ஜுனனைத் தனக்குக் காட்டுபவருக்கு அவர் விரும்பும் செல்வத்தை அளிப்பேன். பால் தரும் பசுக்களை அளிப்பேன். மேலும் 100 கிராமங்களையும் அளிப்பேன். போதவில்லை என்றால் தங்கத்தாலான தேரைப் பரிசளிப்பேன். போதாதென்றால் 100 யானைகளையும், 100 கிராமங்களையும், 100 தங்கத் தேர்களையும் பத்தாயிரம் குதிரைகளையும் பரிசளிப்பேன். எனக்கு அர்ஜுனனைக் காட்டும் வீரனுக்கு அவன் வேண்டுவனவற்றையெல்லாம் அளிப்பேன். ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைக் காட்டுபவர்களுக்கு அவ்விருவரையும் கொன்று அவர்களுடைய செல்வ வைபவம் அனைத்தையும் அளிப்பேன்” என்று அறிவித்தான்.

7.13 சல்ய மன்னர் கர்ணனை ஆட்சேபித்துக் கூறுதல்

சல்ய மன்னர் கர்ணனிடம், “கர்ணா! நீ அவசியம் இன்று அர்ஜுனனைப் பார்க்கப் போகிறாய். முட்டாள்தனமாக யாருக்கும் தங்கத் தேரை அளித்து விடாதே. ஸ்ரீ கிருஷ்ணரையும், அர்ஜுனனையும் கொல்ல விரும்பும் உன் மனக்கோட்டை வீணானது. ஒரு நரி இரு சிங்கங்களைக் கொன்று வீழ்த்தியதாக நாங்கள் எப்போதும் கேள்விப்பட்டதில்லை. இதுவரை யாரும் விரும்பாத பொருளை நீ விரும்புகிறாய். எரியும் தீயில் வீழுவதில் இருந்து உன்னைத் தடுக்கும் நண்பர்கள் யாரும் இல்லை எனத் தெரிகிறது. ஒருவன் கழுத்தில் பாறையைக் கட்டிக் கொண்டு இரு கைகளால் கடலைக் கடக்க விரும்புவதுபோல் உன்னுடைய செயலும் ஆசையும் உள்ளது. நீ நன்மையைப் பெற விரும்பினால் வியூகம் அமைத்து நிற்கும் வீரர்களோடு பாதுகாப்பாகப் போரிடு என்றார். கர்ணன் சல்யனிடம் தன்னைத் தன்னுடைய தீர்மானத்திலிருந்து யாரும் மாற்ற முடியாது எனக் கோபத்துடன் கூறினான்.

சல்யன் கர்ணனிடம் அவன் மேலும் சினம் கொள்ளக்கூடிய சொற்களைத் தொடர்ந்து கூறலானார். “கர்ணா! அர்ஜுனனுடைய அம்புகள் உன் உடலில் தைக்கும்போது அர்ஜுனனைக் கேட்டுத் திரிந்ததற்காக நீ பரிதாபப்படப் போகிறாய் தேரோட்டி மகனே! மான் சிங்கத்தை அழைப்பது போல நீ அர்ஜுனனைப் போருக்கு அழைக்காதே. முயல் ஒரு பெரிய மதயானையைப் போருக்கு அழைப்பதைப் போலவும், புற்றில் இருக்கும் கருநாகத்தைத் தடியால் தூண்டுவது போலவும் நீ அர்ஜுனனைப் போருக்கு அழைக்கிறாய். பாம்பு தன் அழிவிற்காகக் கருடனை அழைப்பது போல் அர்ஜுனனை அழைக்கிறாய். மகனே, கர்ணா! பார்த்தன் தனஞ்ஜயனை நீ வலுவில் போருக்கு அழைப்பது சிங்கத்தைப் பார்க்காத நரி தன்னையே சிங்கம் என்று கருதுவதைப் போல உள்ளது. போர்க்களத்தில் காண்டீவத்தின் டங்காரம் கேட்காதவரைதான் நீ விரும்பியவாறு கர்ஜிக்க முடியும். ஓ மூடா! நீ எப்போதும் நரிதான். அர்ஜுனன் எப்போதும் சிங்கம்தான். அர்ஜுனன் பலமுடையவர்; நீ பலமற்றவன். பொய்யும்-உண்மையும், விஷமும்-அமுதமும் தம்முடைய தனித்தனி ஆளுமையைக் கொண்டவை என்பதைப் போல நீயும் அர்ஜுனனும் தத்தம் கர்மங்களுக்காக எல்லா இடங்களிலும் பிரசித்தமானவர்கள்” என்று சல்ய மன்னர் கர்ணனைக் கடுமையான சொற்களால் அவமதித்தார்.

7.14 கர்ணன் சல்யரை ஏசி, மத்ர தேசத்தை நிந்தித்தல்; சல்யனைக் கொன்றுவிடப் பயமுறுத்துதல்

கர்ணன் மிகுந்த சினம் கொண்டான். சல்யரிடம் பேசலானான். சல்யா! குணமுடைய மனிதர்களின் குணங்களைக் குணமில்லாதவன் அறியமாட்டான்.

நீ நற்குணங்கள் இல்லாதவன். பிறகு நல்ல குணங்களையும் தீய குணங்களையும் எவ்வாறு அறிவாய்? நான் மகாத்மாவான அர்ஜுனனின் பராக்கிரமத்தையும், அஸ்திரங்களையும் நன்கறிவேன். அதேபோல மன்னர்களில் சிறந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் மகாத்மியத்தை நான் அறிவது போல கூட நீ அறியமாட்டாய். நான் என்னுடைய மற்றும் அர்ஜுனனுடைய பராக்கிரமத்தை நன்கறிந்தே அர்ஜுனனைப் போருக்கு அழைக்கிறேன். நான் என்னுடைய சர்ப்பமுக பாணத்தை அர்ஜுன வதத்திற்காகவே பல்லாண்டுகளாகப் பாதுகாத்து வைத்துள்ளேன்.

துஷ்ட தேசத்தில் தோன்றிய நீசனான, கூடித்திரிய குலத்தின் தீயைப் போன்ற துர்ப்புத்தி சல்யா! நீ உன் சுயநலத்திற்காகவே அவர்களைத் துகிக்கிறாய். இன்று போரில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைக் கொன்று விடுவேன். அல்லது அவர்களால் கொல்லப்படுவேன். அவர்களைக் கொன்று பின்னர் உற்றார் உறவினரோடு உன்னையும் வதம் செய்யப்போகிறேன்” என்று கூறிய கர்ணன் சல்யனின் மத்ர தேசத்து மக்கள் மற்றும் பெண்களையும் மிகவும் இழிவாகப் பேசினான். அதர்மமான மத்ரதேசம் மக்களால் விரும்பப்படாதது என்றான்.

7.15 சல்யனின் பதிலுரை; திருதராஷ்டிரர் வினா

கர்ணனின் மிகக் கடுமையான நிந்தையைக் கேட்ட சல்யன் அவனிடம் ஒரு காக்கை மற்றும் அன்னத்தின் கதையை விவரித்தார். “எச்சில் சோறு உண்டு வளர்ந்த காக்கையைப் போல, திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களின் எச்சில் சோற்றை உண்டு வளர்ந்ததினாலேயே, உனக்குச் சமமானவர்களையும், உன்னை விடச் சிறந்தவர்களையும் நிந்திக்கிறாய். விராட நகரத்தில் உன் சகோதரன் அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டபோது நீ ஏன் அவரை வதம் செய்யவில்லை? அன்று ரணபூமியில் எல்லோருக்கும் முன்னால் நீயே ஓடினாய். நீ ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களிடம் சரணடைந்துவிடு. அவர்களை அவமதிக்காதே. அவ்விருவரின் தேஜஸுக்கு முன் நீ மின்மினப் பூச்சியைப் போன்றவன். பெரிதாகப் பேசாமல், பேசாமல் உட்கார்ந்து கொண்டிரு” என்று சல்யன் கூறினார்.

மத்ரராஜனின் சொற்களைக் கேட்ட கர்ணன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் பிரபாவத்தை ஏற்றுக் கொண்டான். அவ்விருவரும் மிகச் சிறந்தவர்கள் என்றாலும் நான் அவர்களுடன் பயமின்றிப் போரிடுவேன் என்றான். அத்துடன் பரசுராமர் தன்னுடைய மரண காலத்தில் பார்கவாஸ்திரம் நினைவுக்கு வராமல் போய்விடும் என்று சாபமளித்ததையும் சங்கடமான சமயத்தில் என்னுடைய தேர்ச் சக்கரம் பூமியில் புதைந்துவிடும் என்று பிராமணன் சாபமளித்ததையும் நினைத்தே தான் கவலை கொள்வதாகவும் சல்யனிடம்

கூறினான். மேலும், “சல்யா! நீ உன்னுடைய சொற்கால் என்னைப் பயமுறுத்த முடியாது. கர்ணன் இவ்வுலகில் பயப்படப் பிறந்தவனல்ல; வீரத்தை வெளிக்காட்டவும், தன் புகழைப் பரப்பவுமே தோன்றியவன். சல்யா! முதலாவது நீ என்னுடைய சாரதியாகியுள்ளாய். இரண்டாவது நட்பு காரணமாக நான் உன்னை மன்னித்துவிட்டேன். மூன்றாவது என் நண்பன் துரியோதனனின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றும் விருப்பம். இந்த மூன்று காரணங்களாலேயே உயிரோடு இருக்கிறாய். அத்துடன் நான் முதலிலேயே உன்னுடைய விரும்பத்தகாத சொற்களை மன்னித்து விடுவேன் என்ற நிபந்தனையை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளேன். மித்ர துரோகம் பெரும் பாவம் என்பதாலேயே நீ இன்னும் உயிரோடு இருக்கிறாய்” என்றான். மீண்டும் மித்ர பாஹீக தேச வாசிகளைக் கடுமையாக நிந்தனை செய்தான்.

துரியோதனன் இச்சமயம் குறுக்கிட்டுக் கர்ணனையும், சல்யனையும் அவர்களுடைய சொற் போரிலிருந்து தடுத்தான். கர்ணனை நட்பு பாவத்தாலும் சல்யனைப் பணிவுடன் கைகுவித்தும் வேண்டினான். கர்ணனைக் கண்ட கௌரவ சேனை மகிழ்ச்சியடைந்தது. நிச்சயம் ராதேயன் மூலம் அர்ஜுனவதம் நிகழ்ந்துவிடும் என வீரர்கள் பேசிக் கொண்டனர். இரு தரப்பு சேனைகளுக்கிடையிலும் போர் தொடங்கியது. அர்ஜுனன் சம்ஷப்தகர்களை அழிக்கலானார். கர்ணன் ஆயிரக்கணக்கான பகைவர்களை அஸ்திர சஸ்திரங்களுடன் அழித்து, யுதிஷ்டிரரைத் துன்புறுத்தினான் என சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் கூறினான்.

இச்சமயம் திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் கர்ணன் எவ்வெவ்வாறெல்லம் யுதிஷ்டிரரைத் துன்புறுத்தினான். யார் யார் கர்ணனைத் தடுத்தனர் என்று மிகுந்த ஆர்வத்துடன் கேட்டார். சஞ்ஜயன் கௌரவ, பாண்டவ சேனைக்கிடையில் நடைபெற்ற பயங்கரப் போரை விவரித்தார். கர்ணன் பாணுதேவன், சித்ரசேனன் முதலிய ஐந்து பாஞ்சால வீரர்களைக் கொன்றதோடு தன்னைச் சூழ்ந்து கொண்ட பத்து மகாரதிகளையும் யமலோகம் அனுப்பினான். கர்ணனை அவன் மூத்த புதல்வன் வருஷசேனன் பின்னால் நின்று பாதுகாத்தான். பீமன் தன்னுடன் போரிட்ட கர்ணனின் புதல்வன் பாணு சேனைகளைக் கொன்றுவிட்டார். வருஷசேனன் சாத்யகி, பீமன், நகுல-சகதேவர், சதாநீகன், சிகண்டி அனைவரையும் காயப்படுத்தினான். சாத்யகி துச்சாதனனைத் தோல்வியுறச் செய்தார். கர்ணன் பாண்டவ மகாரதிகள் அனைவரையும் காயப்படுத்தி, சேதி நாட்டு வீரர்களைக் கொன்று யுதிஷ்டிரரைக் காப்பாற்றினார். ஆனால் கர்ணன் பாண்டவ வீரர்களைத் தடுத்து மீண்டும் யுதிஷ்டிரரைத் தாக்கினான்.

இச்சமயம் யுதிஷ்டிரர் கர்ணனைப் போருக்கு அழைத்துக் கர்ணனைக்

காயப்படுத்தினார். கர்ணன் யுதிஷ்டிரரின் அம்பால் விலாவில் அடிபட்டு, வில்லை விட்டு விட்டு நினைவிழந்தான். யுதிஷ்டிரர் கர்ணன் அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட வேண்டியவன் என்பதால் அவனைக் கொல்லாமல் விட்டுவிட்டார். சிறிது நேரத்தில் உணர்வு பெற்ற கர்ணன் யுதிஷ்டிரரின் சக்கரக் காவலர்களான சந்திர தேவனையும், தண்டதாரனையும் கொன்றுவிட்டான். தொடர்ந்து கர்ணனுக்கும் யுதிஷ்டிரருக்கும் நடைபெற்ற போரில் படுகாயமடைந்த, யுதிஷ்டிரர் போரில் இருந்து விலகித் தன் தேரின் மூலம் கூடாரம் திரும்ப முற்பட்டார். அவர் போர்க்களத்தில் இருந்து விலகியபோது கர்ணன் அவர் தோளைத் தொட்டுப் பிடிக்க விரும்பினான். ஆனால் குந்தி தேவிக்கு அளித்த வாக்கினைக் கருதி அவ்வாறு செய்யவில்லை.

கர்ணன் யுதிஷ்டிரரை நிந்தித்துச் சிரித்தபடி பேசினான். “குந்தி மைந்தா நீ கூடித்திரிய தர்மத்தை விட்டுப் போரை விட்டு ஓடுகிறாய். நீ பிராமணனுக்குரிய யக்ஞ கர்மத்திலேயே தேர்ச்சியுடைவன். நீ வீரர்களுக்கு எதிரில் செல்லாதே. என்போன்ற வீரனோடு பேசாதே. குந்தி மைந்தா! நீ உன் வீட்டிற்குச் சென்றுவிடு. அல்லது ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், அர்ஜுனனும் இருக்குமிடம் செல். கர்ணன் உன்னைப் போரில் வதம் செய்ய மாட்டான்” என்று கூறினான். யுதிஷ்டிரர் வெட்கத்துடன் ரணபூமியில் இருந்து ஓடிவிட்டார்.

7.16 கர்ணன்-பீமசேனன் போர்; கர்ணன் தோல்வி

சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் தொடர்ந்து போர்ச் செய்திகளை விவரித்தார். “மன்னா! பின்னர் பீமசேனனுக்கும் கர்ணனுக்கும் கடும்போர் நடைபெற்றது. அப்போரில் கோரமான கொலைக்களம் உண்டாயிற்று. இருவரும் பரஸ்பரம் அம்பு மழையைப் பொழிந்தனர். பீமன், ராதேயனை வதம் செய்யும் எண்ணத்துடன் விடுத்த அம்பு கர்ணனைக் கிழித்து நினைவிழக்கச் செய்தது, பீமசேனன் கர்ணனின் நாக்கைத் துண்டிக்க வந்தார். அச்சமயம் சல்யன் பீமனிடம் அர்ஜுனனின் சபதத்தை நினைவூட்டினார். சல்யனின் அறிவுடைய சொற்களை ஏற்றுக் கொண்ட பீமன் கர்ணனை விட்டு விட்டார். சல்யன் கர்ணனைப் போர்க்களத்திலிருந்து விலக்கி அழைத்துச் சென்றார்.

7.17 திருதராஷ்டிரர் வினா; சஞ்ஜயன் மேலும் கூறுதல்

இச்சமயம் திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம், “துரியோதனன் போர்க்களத்தில் கர்ணன் தனியாகவே பாண்டவர்களை வென்றுவிடுவான் என்று என்னிடம் அடிக்கடி கூறி வந்தான். ஆனால் பீமன் போர்க்களத்தில் ராதேயனைத் தோல்வியுறச் செய்ததைக் கண்டு துரியோதனன் என்ன செய்தான்” என்று கேட்டார். சஞ்ஜயன் கூறலானார், “மகாராஜா! கர்ணன்

போரிலிருந்து விலகியதும், உங்கள் மகன் துரியோதனன் தன் சகோதரர்களிடம் விரைந்து சென்று கர்ணனைக் காப்பாற்றுமாறு கூறினான். ஸ்ருதர்வா, துர்தரன், க்ராதன், விவித்சு, விகடன், சமன், நிஷங்கி, கவசி, பாசி, நந்தன், உபநந்தன், துர்ப்ரதர்ஷ, சுபாஹு, வாதவேகன், சுவர்சா, தனுக்ராஹ, ஜலசந்த, உல, சஹ என்னும் உங்களுடைய பல. பராக்கிரமம் மிக்க புதல்வர்கள் பல தேர்கள் சூழ பீமனுக்கு அருகில் சென்று நாற்புறமும் சூழ்ந்து பாணமழை பொழிந்தனர். பீமன் அவர்களில் விவித்சு, விகடன், சமன், க்ராதன், நந்த, உபநந்தன் என்ற ஆறுபேரைக் கொன்றுவிட்டார். எஞ்சியவர்கள் பயந்து ஓடிவிட்டனர்.

அப்போது நினைவு திரும்பிய கர்ணன் மீண்டும் பீமனுடன் போரிட வந்தான். சிறிது நேரத்தில் பீமனைக் காயப்படுத்தி, அவரது சாரதியைக் கொன்று, வில்லை வெட்டித் தேரிழக்கச் செய்தான். தேரில்லாத பீமசேனன் கையில் கதையை ஏந்திப் பூமியில் நின்றே 700 யானைகளையும், 500 தேர்களையும், 3000 குதிரைகளையும் அவற்றின் வீரர்களுடன் கொன்று குவித்தார். மீண்டும் பீமன் கர்ணனுடன் போரிடச் சென்றார். இருதரப்பு சேனைகளுக்கும் இடையில் நடைபெற்ற போரில் கௌரவ சேனை சின்னாபின்னமாகியது.

மன்னா! போர்க்களத்தின் ஒருபுறம் அர்ஜுனன் சம்ஷப்தகர்களின் சேனையோடு போரிட்டு ஆயிரக்கணக்கான வீரர்களைக் கொன்றார். சம்ஷப்தகர்களின் பாணத்தால் துயருற்ற அர்ஜுனன் தேரின் பின் பகுதியில் அமர்ந்துவிட்டார். அனைவரும் அர்ஜுனன் கொல்லப்பட்டதாகவே கருதி சிம்மநாதம் புரிந்தனர் பேரிகைகளை முழக்கினர். விரைவில் நினைவு வரப்பெற்ற அர்ஜுனன் ஜந்திராஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்து ஆயிரக்கணக்கான குதிரைகளையும், தேர்களையும் அழித்தார். சம்ஷப்தகர்களின் 14000 காலாட்படையினரும், 10000 தேர்களும், 3000 யானைகளும் இறப்போம். அல்லது வெற்றி பெறுவோம். புறமுதுகிடமாட்டோம் என்ற தீர்மானத்துடன் அர்ஜுனனுடன் போர் புரிந்தனர்.

இச்சமயம் கிருபாசாரியாருக்கும் சிகண்டிக்கும் போர் நடைபெற்றது. க்ருதவர்மா த்ருஷ்டத்யும்னனைத் தடுத்தான். சித்ரகேதுவின் புதல்வன் சுகேது கிருபாசாரியாரால் கொல்லப்பட்டான். துருபத குமாரனிடம் க்ருதவர்மா தோல்வியுற்றார். அஸ்வத்தாமா சாத்யகியாலும், திரௌபதியின் புதல்வர்களாலும் காப்பாற்றப்பட்ட யுதிஷ்டிரிடம் போரிட்டான். சாத்யகியின் சாரதியைக் கொன்றுவிட்டான். அஸ்வத்தாமா பாண்டவ சேனையைக் கலக்கினான். யுதிஷ்டிரர் அஸ்வத்தாமாவை நீ ஒரு சுயதர்மத்திலிருந்து பிறழ்ந்த பிராமணன் என்று நிந்தித்தார். அஸ்வத்தாமா பதிலளிக்கவில்லை.

அவனை எதிர்கொள்ள முடியாத யுதிஷ்டிரர் போரிலிருந்து விலகிவிட்டார்.

அர்ஜுனன் சம்ஷப்தகர்களுடனும் பீமன் கௌரவ சேனையுடனும், கர்ணன் பாஞ்சாலர்களுடனும் போரிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். இம்மூன்று வீரர்கள் மூலம் கூடித்திரியர்கள் போரில் அழிந்து கொண்டிருந்தனர். நகுல-சகதேவருடன் போரிட்ட துரியோதனனைத் த்ருஷ்டத்யும்னன் தடுத்துவிட்டார். துரியோதனனின் சாரதியையும், குதிரைகளையும் கொன்று, தேர், குடை, சக்தி, கதை, கொடி மற்றும் எல்லாப் போர்ப் பொருட்களையும் அழித்துவிட்டார். அனைத்தையும் இழந்த துரியோதனனைத் தண்டதாரி தன் தேரில் ஏற்றி அழைத்துச் சென்றான். கர்ணன் சாத்யகியைத் தோற்கச் செய்து பாஞ்சாலர்களுடன் போரிட்டான். வ்யாக்ர கேது, சுசர்மா, சித்ரன், உக்ரகர்மா முதலியோரோடு போரிட்டான். ஜிஷ்ணு, ஜிஷ்ணுகர்மா, தேவாபி, பத்ரன், தண்டன், சித்ரன், சித்ராயுதன், ஹரி, சிம்மகேது, ரோசமானன், சலபன் ஆகிய சேதி தேசத்து மகாரதிகளைக் கொன்றுவிட்டான்.

கர்ணன் பாஞ்சாலர்களைச் சம்ஹாரம் செய்வதைக் கண்ட தர்மராஜர் திரௌபதி புதல்வர்கள், த்ருஷ்டத்யும்னன், சிகண்டி, நகுல-சகதேவர், ஜனமேஜயன், சாத்யகி ஆகியோருடன் கர்ணனைத் தாக்கினார். ஒரே சூரியன் இருளை அழிப்பது போலக் கர்ணன் அனைவரையும் தோல்வியுறச் செய்தான். இதேசமயம் பீமசேனன் கேகய, மத்ஸ்ய, வசாதீய, மத்ர, இந்து தேச வீரர்களைச் சம்ஹாரம் செய்தார். கர்ணன் பாண்டவ சேனையையும், பீமசேனன் கௌரவ சேனையையும். அர்ஜுனன் சம்ஷப்தக சேனையையும் வதம் புரிந்தனர். இச்சமயம் கர்ணனின் கொடியைக் கண்ட அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கர்ணனிடம் தேரைச் செலுத்தக் கூறினார். கௌரவ சேனைக்குள் தேர் நுழைந்தபோது துரியோதனனால் தூண்டப்பட்ட சம்ஷப்தக சேனை அர்ஜுனனைத் தடுத்தது. ஆனால் சம்ஷப்தகர்களை வதம் செய்த அர்ஜுனன் பின்னர் காம்போஜ சேனையை அழித்தார். காம்போஜ மன்னன் சுதகூழினனின் தம்பியைக் கொன்றார்.

இச்சமயம் அஸ்வத்தாமா அர்ஜுனன் அருகில் வந்து போரைத் தொடங்கினான். அஸ்வத்தாமா ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைப் பாணத்தால் மூடிவிட்டான். அர்ஜுனன் சற்றே மந்தமாக இருப்பதைக் கண்ட வாசுதேவன், அஸ்வத்தாமாவிடம் குருவின் புதல்வன் என இரக்கம் காட்டாதே என்று அர்ஜுனனிடம் கூறினார். பகவானின் சொற்களால் தூண்டப்பட்ட அர்ஜுனன் அஸ்வத்தாமாவைப் பலமாக அடித்துப் படுகாயப்படுத்தினார். நினைவிழந்த அஸ்வத்தாமா, சாரதியால் போர்க்களத்திலிருந்து விலகச் செய்யப்பட்டான். அர்ஜுனன் தொடர்ந்து ஆயிரக்கணக்கான வீரர்களை யமலோகம் அனுப்பினார்.

7.18 துரியோதனன் வீரர்களுக்கு உற்சாகமளித்தல்; அஸ்வத்தாமாவின் சபதம்

சஞ்ஜயன் தொடர்ந்து திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் கூறலானார். “மன்னா! இச்சமயம் துரியோதனன் தன் வீரர்களிடம், நீங்கள் அனைவரும் வெற்றி பெற்று ராஜ்யத்தை அடைவீர்கள். அல்லது போரில் கொல்லப்பட்டு, கூடித்திரியர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய உத்தம கதியை அடைவீர்கள்” என்று உற்சாகப்படுத்தினான். அஸ்வத்தாமா, “ஆயுதம் துறந்த என் தந்தை த்ருஷ்டத்யும்னனால் அனைவரும் பார்க்கும்போதே கொல்லப்பட்டார். நான் அதனால் உண்டான கோபத்தாலும் துரியோதனனின் வெற்றிக்காகவும் த்ருஷ்டத்யும்னனைக் கொல்லாமல் என் கவசத்தைக் கழற்ற மாட்டேன். பாண்டவர்கள் போர்க்களத்தில் துருபதகுமாரனைக் காப்பாற்றினாலும் நான் நிச்சயம் அவனைக் கொன்று விடுவேன்” என்று சபதமிட்டான். கௌரவ சேனை மகிழ்ச்சியுடன் போரைத் தொடங்கியது அப்போரைக் காணத் தேவர்களும், அப்சரஸ்களும் வானில் திரண்டனர்.

அஸ்வத்தாமாவை வென்ற அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் யுதிஷ்டிரரிடம் செல்லுமாறு கூறினார். யுதிஷ்டிரரும், சகோதரர்களும் நலமுடன் இருப்பதைக் கண்ட பிறகே மீண்டும் நான் பகைவர்களுடன் போரிடுவேன் என்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் போர்க்களக் காட்சியைக் காட்டியவாறே தர்மராஜர் இருந்த இடத்திற்குத் தேரைச் செலுத்தினார். இச்சமயம் கர்ணனுக்கும் த்ருஷ்டத்யும்னனுக்கும் இடையில் போர் நடைபெற்றது. இடையில் சாத்யகி கர்ணனின் வில்லை வெட்டிவிட, சாத்யகிக்கும் கர்ணனுக்கும் போர் நடைபெற்றது. அப்போது தன்னிடம் போரிட வந்த அஸ்வத்தாமாவுடன் த்ருஷ்டத்யும்னன் போரிட்டார். அஸ்வத்தாமா துருபத குமாரனின் வில், சக்தி, கதை, கொடி, குதிரை, சாரதி அனைத்தையும் அழித்துவிட்டான். அஸ்வத்தாமா த்ருஷ்டத்யும்னனை இழுத்துச் செல்வதைப் பார்த்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் த்ருஷ்டத்யும்னனைக் காப்பாற்றுமாறு அர்ஜுனனிடம் கூறினார். அர்ஜுனன் அஸ்வத்தாமாவின் மீது பாணங்களைத் தொடுத்தார். அஸ்வத்தாமா த்ருஷ்டத்யும்னனை விட்டு விட்டு அர்ஜுனனை எதிர்த்தான். அர்ஜுனன் விடுத்த நாராசம் அஸ்வத்தாமாவைக் காயப்படுத்தி அவனை நினைவிழக்கச் செய்தது.

7.19 அர்ஜுனனிடம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் துரியோதனன் மற்றும் கர்ணனின் பராக்கிரமத்தை விவரித்துக் கூறுதல்; பீமசேனன் கௌரவ சேனையை விரட்டுதல்

அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் சம்ஷப்தகர்களை அழிப்பதே தன் முக்கிய காரியம் என்றும், தன்னை சம்ஷப்தகர்களிடம் அழைத்துச் செல்லுமாறும் கூறினார். இச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனுக்கு யுதிஷ்டிரர் தரிசனத்தைச் செய்வித்தார். “உன்னுடைய சகோதரர் குந்தி குமாரன் யுதிஷ்டிரர் பாஞ்சாலர்களால் பாதுகாக்கப்படுகிறார். துரியோதனனும் அவனது சகோதரர்களும் யுதிஷ்டிரரைக் கொல்ல விரும்பி அவர் பின் செல்கின்றனர். அவர்களைப் பீமனும், சாத்யகியும் தடுத்துவிட்டனர். இப்போது யுதிஷ்டிரர் எண்ணிக்கையில் அதிகமான கௌரவர்களால் சூழப்பட்டு மரண ஆபத்தில் இருக்கிறார். பார்த்தா! துரியோதனன் பலம் மிகுந்தவன். துரியோதனன் இப்போது யுதிஷ்டிரரின் கவசத்தை அழித்துவிட்டான். உபவாசம் இருந்து பலஹீனமான யுதிஷ்டிரர் கர்ணனுடன் போரிட்டு ஆபத்தான நிலையில் இருக்கிறார். கர்ணன் யுதிஷ்டிரரைக் கொன்றுவிடுமாறு திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களைத் தூண்டிக் கொண்டிருக்கிறான். பாதாளத்தில் மூழ்கிக் கொண்டிருக்கும் யுதிஷ்டிரரைப் பலசாலியான பாண்டவ மகாரதிகள் காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

கர்ணன் யுதிஷ்டிரரின் கொடியை வெட்டிவிட்டான். கர்ணனால் அடிக்கப்பட்ட யானைகளும், ரதிகளும் எல்லாப்பக்கமும் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றனர். கர்ணன் பாஞ்சாலர்களையும், ச்ருஞ்ஜயர்களையும் அழித்துப் போர்க்களத்தில் உன்னைத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறான். கர்ணன் போரை விரும்பி உன் முன் வரப் போகிறான் கர்ணன் தன்னுடைய வதத்திற்காகவே உன்னிடம் வந்து கொண்டிருக்கிறான். தனஞ்ஜயா! அஸ்வத்தாமாவை முன்னால் வைத்து, யானை, குதிரை, தேர் காலாட்படைகள் கொண்ட பெரும் சேனை உன்னைத் தாக்க வருகிறது. பரந்தபா! யுதிஷ்டிரர் நலமாக இருக்கிறார் என்றே கருதுகிறேன். ஏன் எனில் பீமசேனன் கௌரவ சேனையை விரட்டிக் கொண்டிருப்பதைக் காண முடிகிறது. பீமசேனனின் துணையுடன், த்ருஷ்டத்யும்னனும், பாஞ்சால வீரர்களும் கௌரவ வீரர்களைக் கொன்று குவித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

பீமசேனன் யானைப் படையை அழித்துக் கொண்டிருக்கிறார். கௌரவ சேனை துயரக் குரல் எழுப்பியவாறு ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. பீமசேனன் நிஷாதபுத்திரனைக் கொன்று விட்டதைப் பார். பீமசேனன் துரியோதனனின் 3 அக்ஷௌஹிணி சேனையையும் தடுத்துவிட்டார். பாண்டவ வீரர்களால் துன்புறுத்தப்பட்ட துரியோதனனைக் காப்பாற்ற கர்ணன் சென்று கொண்டிருக்கிறான்;” இவ்வாறு பகவான் வாசுதேவன் அர்ஜுனனிடம் கூறினார். பீமனின் பராக்கிரமத்தைத் தன் கண்களால் பார்த்த அர்ஜுனன் தன் பாணங்களால் கௌரவர்களின் எஞ்சியிருந்த சேனையை அடித்து விரட்டினார்” இவ்வாறு சஞ்ஜயன் உரைத்தார். அப்போது திருதராஷ்டிர

மன்னர் பீமனும், யுதிஷ்டிரரும் மீண்டும் போர்க்களத்திற்கு வந்து என் சேனையை வதைத்தபோது, கௌரவர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்று கூறு எனக் கேட்டார்.

மன்னரின் கேள்விக்கு சஞ்ஜயன் பதிலுரைக்கலானார். “மன்னா! உங்களுடைய தீய ஆலோசனையின் பலனாகக் கௌரவர்களின் பேரழிவு ஏற்பட்டது. கர்ணன் பெரும் முயற்சியுடன் ஓடிய கௌரவ சேனையை நிலைக்கச் செய்தான். சிகண்டி கர்ணனுடனும், த்ருஷ்டத்யும்னன் துச்சாதனனுடனும், யுதிஷ்டிரர் சித்ரசேனனுடனும் போரிட்டனர். சகதேவன் உலாகனையும், சாத்யகி சகுனியையும், திரௌபதியின் புதல்வர்கள் மற்ற கௌரவர்களையும் எதிர்த்தனர். அஸ்வத்தாமா அர்ஜுனுடனும், கிருபாசாரியார் யுதாமன்யுவுடனும் போரிட்டனர். பீமசேனன் தங்கள் புதல்வர்களைத் தனியாகவே எதிர்த்தார். சிகண்டி கர்ணனால் தோல்வியடைந்தான். துருபத குமாரனிடம் துச்சாதனன் தோற்றான். உலாகனும் சகதேவனிடம் தோற்றான். சாத்யகி சகுனியைத் தேரிழக்கச் செய்தார். பீமனிடம் போரிட்ட துரியோதனன் குதிரை, தேர், சாரதி, கொடி அனைத்தையும் இழந்து போரில் இருந்து விலகிவிட்டான். யுதாமன்யு கிருபராலும், உத்தமௌஜா க்ருதவர்மாவாலும் தோற்கடிக்கப்பட்டனர். இச்சமயம் கௌரவ சேனை முழுவதும் பீமனைச் சூழ்ந்து தாக்கியது. பீமசேனன் தனியாகவே தங்கள் சேனையை வதைத்துக் கொண்டிருந்தார்.

7.20 யுதிஷ்டிரர் கர்ணனிடம் தோல்வியுற்றுத் தன் கூடாரம் திரும்புதல்

இச்சமயம் அர்ஜுனன் அங்கு வந்து சேர்ந்தார். அவர் கவனக் குறைவாக இருந்தபோது துரியோதனன் பாதி சேனையுடன் வந்து யுதிஷ்டிரரைக் காயப்படுத்தினான். பாண்டவ மகாரதிகள் யுதிஷ்டிரரைக் காப்பாற்ற வந்து கர்ணனால் தடுக்கப்பட்டனர். கர்ணன் தன் பாணங்களால் தர்மராஜரை மிகவும் துன்புறுத்தினான். யுதிஷ்டிரரையும், நகுலனையும் தேரிழக்கச் செய்தான். அவ்விருவரும் சகதேவனின் தேரில் சென்றமர்ந்தனர். அவ்விருவரும் தேரிழந்து, காயம்பட்டுத் தளர்ந்திருந்ததைக் கண்ட சல்ய மன்னர், கருணை கொண்டார். அவர் கர்ணனிடம் தேரிழந்து களைத்துள்ள யுதிஷ்டிரரிடம் போர் செய்தால் நீ பரிகாசத்திற்கு ஆளாவாய் என்று கூறியும் கர்ணன் கேட்கவில்லை. மீண்டும் யுதிஷ்டிரரைப் பாணங்களால் அடித்தான்.

அப்போது, சல்யன், கர்ணர் யுதிஷ்டிரரைக் கொன்றுவிடுவான் என்று தீர்மானித்து மீண்டும் அவனிடம் கோபத்துடன் கூறினார். “ராதேயா! அர்ஜுனனைக் கொல்லுவதற்காகவே துரியோதனன் உனக்கு மரியாதை அளித்து வருகிறான். தர்மராஜரைக் கொன்றால் அர்ஜுனன் நம்முடைய

மகாரதிகள் அனைவரையும் கொன்றுவிடுவார். ஆனால் அர்ஜுனன் கொல்லப்பட்டால் துரியோதனனின் வெற்றி உறுதியாகிவிடும். கர்ணா! அர்ஜுனனின் சங்கொலி கேட்கிறது. கர்ணா! அர்ஜுனன் இங்கு வந்து கொண்டிருக்கிறார். பீமசேனன் துரியோதனனைப் பிடித்துவிட்டார். நீ விரைவாக துரியோதனனைக் காப்பாற்று” என்றார். துரியோதனனிடம் அன்பு கொண்ட ராதேயன் அவனைக் காப்பாற்ற விரைந்தான். கர்ணன் விலகியதும் யுதிஷ்டிரர் நகுல-சகதேவர்களுடன் கூடாரம் திரும்பி விட்டார். தன் படுக்கையில் படுத்துக் கொண்டார். அவர் சரீரத்தில் இருந்த அம்புகள் எடுக்கப்பட்டன. ஆனாலும் அவமானம் என்னும் முள்ளால் அவர் மிகவும் வருத்தம் கொண்டார். நகுல-சகதேவரிடம் பீமனின் உதவிக்குச் செல்லக் கட்டளையிட்டார்.

சஞ்ஜயன் தொடர்ந்து விவரிக்கலானார், “மகாராஜா! அப்போது அர்ஜுனனுக்கும் அஸ்வத்தாமாவிற்கும் போர் நடைபெற்றது. அஸ்வத்தாமாவின் வில் வெட்டப்பட்டது. அவன் தன் பாணங்களால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைக் காயப்படுத்தினான். அர்ஜுனன் குருபுத்திரனின் சாரதியைக் கொன்றுவிட்டார். அஸ்வத்தாமா குதிரைகளின் கடிவாளத்தைச் சமாளித்தவாறே போர் செய்தான். அர்ஜுனன் குதிரைகளின் கடிவாளத்தை வெட்டிவிட்டே. அவை அஸ்வத்தாமாவைத் தேருடன் இழுத்துச் சென்றுவிட்டன. ஒருபுறம் கர்ணன் பாஞ்சாலர்களை வதம் செய்யலானான்.

7.21 ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் யுதிஷ்டிரரிடம் செல்லுதல்; அங்கு நடந்த நிகழ்ச்சிகள்

யுதிஷ்டிரர் படுகாயமடைந்து போர்க்களத்திலிருந்து விலகி விட்டதால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ஆலோசனையை ஏற்ற அர்ஜுனன் போர்க்களப் பொறுப்பைப் பீமசேனனிடம் ஒப்படைத்து, வாசுதேவனுடன் யுதிஷ்டிரரிடம் சென்றார். யுதிஷ்டிரரின் கூடாரத்தை அடைந்த அவ்விருவரும் அவரது திருவடிகளைப் பணிந்தனர். அவ்விருவரின் உடலிலும் பாணங்கள் தைத்திருந்ததையும், அவர்கள் ரத்தத்தால் நனைந்திருந்ததையும் யுதிஷ்டிரர் பார்த்தார். அர்ஜுனன் கர்ணனை வதம் செய்து அந்த நற்செய்தியைத் தெரிவிப்பதற்காகவே தன்னிடம் வந்துள்ளார் என்று யுதிஷ்டிர மன்னர் தானாகவே தீர்மானித்துக் கொண்டார். அவர் அர்ஜுனனைப் பாராட்டிக் கர்ண வதம் எவ்வாறு நிகழ்ந்தது என விவரிக்க வேண்டினார்.

அப்போது அர்ஜுனன் கர்ணனைக் கொல்ல இயலாமையை எடுத்துரைத்து நிச்சயம் இன்று கர்ணனைக் கொன்றுவிடுவேன் எனச் சபதம் உரைத்தார். கர்ணன் இன்னும் கொல்லப்படவில்லை என்று அறிந்து கொண்ட

யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனை மிகக் கடுமையான சொற்களால் நிந்தனை செய்தார். அர்ஜுனன் பிறந்தபோது அசுரீரி கூறியதை நினைவு கூர்ந்தார். அர்ஜுனன் தாயின் கர்ப்பத்திலேயே அழிந்து போயிருக்கலாம் என்றார். இன்று உன்னுடைய காண்டபத்தை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அல்லது வேறு ஒரு வீரனிடம் கொடுத்துவிடு என்றார். தன் வில்லை யார் ஒருவன் பிறருக்குக் கொடுத்துவிடு என்று கூறினாலும் அவனைக் கொன்றுவிடுவேன் எனச் சபதம் செய்திருந்த அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரைக் கொல்ல வாளை உருவியபோது, பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனால் தடுக்கப்பட்டார்.

யுதிஷ்டிரர் சொல் கேட்டு அர்ஜுனன் வாளை உருவியதும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பார்த்தனிடம், “என்ன இது? யாருடனும் இங்கு நீ போரிட வரவில்லை. யுதிஷ்டிரரைத் தரிசனம் செய்யவே போரிலிருந்து விலகி வந்துள்ளாய். நலமாக உள்ள மன்னரைத் தரிசித்து மகிழ வேண்டிய நேரத்தில் எதற்காகச் சினம் கொண்டு கத்தியை உருவினாய்” எனக் கேட்டார். பார்த்தன் தன் காண்டபத்தைப் பிறருக்குக் கொடுத்துவிடு என்று யார் கூறினாலும் அவரைக் கொல்வதாகத் தான் செய்திருந்த சபதத்தைக் கூறி, தான் தன் சபதமாகிய தர்மத்திலிருந்து விலகாமல் இருப்பதற்கான வழியைக் கூறுமாறு பகவானிடம் கேட்டார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் தர்மத்தின் உண்மை சொருபத்தை அர்ஜுனனுக்கு விளக்கினார். சத்தியத்தை மீறிப் பொய் பேசக்கூடிய ஐந்து சந்தர்ப்பங்களையும் விவரித்தார். பின்னர் வதம் செய்வதற்கு ஈடானது நிந்திப்பது எனக்கூற அர்ஜுனனும் தர்மராஜரைக் கடும் சொற்களால் நிந்தனை செய்தார். தன் தமையனான யுதிஷ்டிரரை நிந்தித்த பாவத்திற்காக அர்ஜுனன் மீண்டும் வாளை உருவித் தன்னைத் தானே வதைத்துக் கொள்ள விரும்பினார். மீண்டும் பகவான் வாசுதேவன் தற்புகழ்ச்சி செய்து கொள்வது தன்னைத்தானே வதம் செய்வதற்குச் சமமானது என்று கூற, அர்ஜுனனும் தன்னைத்தானே தற்புகழ்ச்சி செய்து கொண்டார்.

இச்சமயம் யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனின் சொற்களால் காயம்பட்டுக் கானகம் செல்ல விரும்புவதாகவும், பீமசேனை மன்னனாக்கிக் கொள்ளுமாறும், இவ்வளவு அவமானம் அடைந்தபின் உயிர் வாழ வேண்டிய அவசியமில்லை என்றும் கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரின் பாதங்களைப் பணிந்து அர்ஜுனன் அவரை நிந்தனை செய்ததற்கும், தற்புகழ்ச்சி செய்து கொண்டதற்கும் தன் சபதத்தில் இருந்து மீறக் கூடாது என்பதே காரணம் என விளக்கினார். அத்துடன் சத்தியத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காகச் செய்யப்பட்ட எங்களுடை குற்றங்களை நீங்கள் மன்னித்து விடுங்கள் என்று கூறி, ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், அர்ஜுனனும் யுதிஷ்டிரரின் பாதங்களைப் பணிந்தனர்.

உண்மையறிந்த யுதிஷ்டிரர் தன் கால்களைப் பணிந்த ரிஷிகேசனை தன் கைகளால் வேகமாக எடுத்தார். பின் அவரிடம் “அச்சுதா! தங்கள் மூலம் நாங்கள் கோர விபத்திலிருந்து தப்பினோம். அஞ்ஞானத்தால் மோகிக்கப்பட்டிருந்த நாங்கள் தங்கள் அறிவென்னும் படகின் உதவியால் துயரக் கடலில் இருந்து தப்பிவிட்டோம். அச்சுதா! நாங்கள் உங்களாலேயே சனாதனர்களானோம் என்று மகிழ்ந்துரைத்தார். பின்னர் அனைவரும் மகிழ்ச்சி கொண்டனர். அர்ஜுனனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் காயம்பட்ட யுதிஷ்டிரரைச் சந்திப்பதற்காகவே அங்கு வந்ததாகத் தெரிவித்தனர். பின் தர்மராஜரிடம் வெற்றிக்கான ஆசியைப் பெற்ற அர்ஜுனனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் காண வதத்திற்கான அனுமதியை, யுதிஷ்டிரரிடம் பெற்று, உற்சாகத்துடன் போர்க்களம் புறப்பட்டனர். அச்சமயம் சுப சகுனங்கள் தோன்றின. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனுக்கு உற்சாகமளித்தவாறே தேரைச் செலுத்தினார். அர்ஜுனனைத் தவிர வேறு ஒருவராலும் கர்ணனை வதம் செய்ய இயலாது என்பதையும் சுட்டிக் காட்டினார்.

7.22 ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்து, கர்ண வதத்திற்கான உற்சாகத்தை ஏற்படுத்துதல்

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் பீஷ்மர், துரோணர் இவர்களது பராக்கிரமத்தை வருணித்தார். அர்ஜுனன் போரில் திருதராஷ்டிர சேனையை அழிப்பதில் காட்டிய பல பராக்கிரமத்தைப் புகழ்ந்தார். அத்துடன் கர்ணனும் துரியோதனனும் பாண்டவர்களுக்கு இழைத்த கொடுமைகளையும், துன்பங்களையும் நினைவூட்டினார். துரியோதனன் செய்த தீய செயல்கள் அனைத்திற்கும் கர்ணனே மூல காரணம் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டினார். கர்ணன், திரௌபதியை நிறைந்த சபையில் அவமதித்ததையும் எடுத்துரைத்தார். “பாஞ்சால வீரர்கள், த்ருஷ்டத்யும்னன், அவனுடைய புதல்வர்கள், சிகண்டி, நகுல-சகதேவர் அனைவரும் கர்ணன் வசப்பட்டுள்ளனர்; அவர்கள் அனைவரையும் கர்ணன் துன்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறான். பீமசேனன் ச்ருஞ்ஜயர்களுடன் கர்ணனை எதிர்த்துப் போரிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். கர்ணன் கொல்லப்படாவிட்டால் பாண்டவர்களையும், ச்ருஞ்ஜயர்களையும், பாஞ்சாலர்களையும் அழித்து விடுவான். இன்று உன் சபதத்திற்கேற்பக் கர்ணனை வதம் செய்து பெரும் புகழை அடைவாயாக. இன்று நீ மகாரதி கர்ணனைக் கொன்று இப்பெரும் காரியத்தை நடத்தி முடித்து, காரியம் கை கூடப்பெற்று, உன் விருப்பம் நிறைவேறிச் சுகமுடையவனாய் ஆவாயாக” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனைக் கர்ண வதத்திற்காக உற்சாகமூட்டிப் பேசினார்.

7.23 அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சொற்களால் உற்சாகமடைதல்

சஞ்ஜயன் தொடர்ந்து திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் விவரிக்கலானார். “மன்னா! பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன் ஒரே கணத்தில் சோகம் நீங்கி மகிழ்ச்சியும் உற்சாகமும் கொண்டார். காண்டபுத்தின் நாணைத் துடைத்து டங்காரம் செய்தார். வாசுதேவனிடம் கூறமுற்பட்டார். “ஜனார்த்தனா! தாங்கள் என்னுடைய சுவாமி, பாதுகாவலர் என்னும்போது போரில் என்னுடைய வெற்றி நிச்சயமானதே. இன்று கர்ணன் இந்தப்போரில் கொல்லப்படுவான். துரியோதனன் சமாதானத்தை விரும்பிய தங்கள் சொற்களை நினைக்கப் போகிறான். யுதிஷ்டிரர் ராஜ்யத்தைப் பெற்றுச் சந்தோஷமும், மகிழ்ச்சியும் அடைவார். திரௌபதியை நிந்தித்துப் பேசியதற்காகக் கர்ணன் மிகவும் பச்சாதாபப்படப் போகிறான். அவன் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களிடம், பாண்டவர்களிடமிருந்து உங்களைக் காப்பேன் என்று கூறிய சொல் பொய்யாகிப்போகும்; இன்று இந்தப் பூமியைத் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் இன்றி என் சகோதரனுக்கு உரிமையாக்குவேன். கர்ணனைக் கொன்று 13 வருடங்களாகச் சேர்த்து வைத்திருந்த துக்கத்தைத் துறப்பேன். என்னுடைய ஒரு கையில் அம்பின் சின்னமும், இன்னொரு கையில் வில்லின் ரேகையும் உள்ளன. என்னுடைய கால்களிலும் தேர் மற்றும் கொடிச் சின்னங்கள் உள்ளன. என் போன்ற லக்ஷணம் உடைய வீரன் போருக்கு வரும்போது அவனைப் பகைவர் வெல்ல முடியாது.” என்று சொல்லிய அர்ஜுனன் பீமசேனனுக்கு உதவவும், கர்ணனை வதைக்கவும் போர்க்களம் விரைந்தார்,

7.24 சஞ்ஜயன் போர்க்கள நிகழ்வுகளைத் தொடர்ந்து கூறுதல்

இச்சமயம் திருதராஷ்டிர மன்னர் சஞ்ஜயனிடம், “தனஞ்ஜயன் அங்கு கர்ணனோடு போருக்கு வந்து சேர்ந்ததும் போர் எப்படி நடைபெற்றது” எனக் கேட்டார். சஞ்ஜயன் தொடர்ந்து விவரித்தார். “மன்னா! அந்தக் கொடுமையான போர் காலமற்ற பருவத்தில் தீமை செய்யும் மழையைப் போல மக்களை அழிக்கலாயிற்று. கிருபர் சிகண்டியுடனும், சாத்யகி துரியோதனனுடனும், க்ருதவர்மாவிற்கும் அஸ்வத்தாமாவிற்கும் போர் நடைபெற்றது. துச்சாதனன் பீமனோடு போரிட்டான். சுகதேவனுக்கும் சகுனிக்கும், சதாநீகனுக்கும் வருஷசேனனுக்கும் போர் நிகழ்ந்தது. உத்தமௌஜா கர்ணனின் புதல்வன் சுஷேணனைக் கொன்று வீழ்த்தினான். கர்ணன் உத்தமௌஜாவைத் தேரிழக்கச் செய்தான். இச்சமயம் பீமசேனன் தன் சாரதி விசோகனிடம்” ஏராளமான தேர்களும் கொடிகளும் முன்னேறி வருவதைக் கண்டு இவை நம்முடைய சேனையா என்று பார்.

போரின் வேகத்தில் நான் நம்முடைய சேனையையே அழித்துவிடக்கூடாது அர்ஜுனன் இன்னும் யுதிஷ்டிரரிடமிருந்து ரணபூமி திரும்பவில்லை. யுதிஷ்டிரர் உயிருடன் இருக்கிறாரா இல்லையா என்று தெரியவில்லை. இன்று எனக்கு மிகவும் துயரமாக இருக்கிறது. என்னிடம் இன்னும் எவ்வளவு அஸ்திர-சஸ்திரங்கள் இருக்கின்றன என்பதைக் கணக்கிட்டுக் கூறு” என்று கேட்டார். விசோகன் பீமனிடம் போதுமான ஆயுதங்கள் இருப்பதைத் தெரிவித்தான். அத்துடன் அர்ஜுனன் தன் வில்லின் நாணை டங்காரம் செய்து, கௌரவ சேனையில் பிரவேசித்துக் கொண்டிருப்பதையும் பீமனுக்குக் காட்டினார். அர்ஜுனன் வந்து கொண்டிருக்கும் இனிய செய்தியைத் தனக்குத் தெரிவித்த விசோகனுக்குப் பீமன் பெரும் வெகுமதியை அறிவித்தார்.

கௌரவ சேனைக்குள் நுழைந்த அர்ஜுனன் பகை வீரர்களை அழித்தவாறே பீமனை நோக்கி வந்தார். பார்த்தனைக் கண்டு மகிழ்ந்த பீமசேனன் பிரளய கால காலனைப் போல கௌரவ சேனையைக் கொன்று குவித்தார். இச்சமயம் துரியோதனன் கட்டளையால் சகுனி பீமனுடன் போரிட வந்தான். பீமன் சகுனியின் சாரதியையும், குதிரைகளையும் கொன்றுவிட்டார். பூமியில் நின்ற சகுனி பீமனோடு வேகமாகப் போரிட்டபோதும், வில் வெட்டப்பட்டுத் தோல்வியடைந்தான். துரியோதனன் தன் தேரில் அவனைக் காப்பாற்றி அழைத்துச் சென்றான்.

இவ்வாறு சஞ்ஜயன் கூறியபோது மீண்டும் திருதராஷ்டிரர் இடைமறித்தார். பீமன் தன் சேனையை விரட்டியதைக் கண்ட கர்ணன் என்ன செய்தான் என்று கேட்டார். சஞ்ஜயன் மேலும் கூறலானார், “மகாராஜா! அன்றைய பிற்பகல் நேரத்தில் பீமன் கௌரவ சேனையை விரட்டியபோது கர்ணன் பாஞ்சால, பாண்டவ சேனையின் ஆயிரக்கணக்கான வீரர்களைச் சம்ஹாரம் செய்துவிட்டான். சாத்யகி, சிகண்டி, த்ருஷ்டத்யும்னன், திரௌபதி புதல்வர்கள், நகுல-சகதேவர் அனைவரும் ஒன்றாகத் தாக்கியபோதும் கர்ணன் சிரித்தவாறே அவர்கள் அனைவரையும் தன் பாணங்களினால் காயப்படுத்தினான். சிலரின் சாரதியையும் குதிரைகளையும் வென்றான். சிலரின் வில்லையும் கொடியையும் வெட்டி, அனைவரையும் வெற்றி கொண்டான். கர்ணனால் அடிக்கப்பட்ட பாஞ்சாலர்களின் அவலக்குரல் ரணபூமியில் எதிரொலித்தது. பூமி வாகனங்கள், மற்றும் வீரர்களின் சடலங்களால் நிரம்பியது. கர்ணன் பாஞ்சால, சேதி வீரர்களைக் கொன்று வீழ்த்தினான். பீமன் கௌரவ சேனையைச் சின்னாபின்னம் செய்தார். ஒருபுறம் அர்ஜுனனும் கௌவர்களின் சதுரங்கிணி சேனையை அழித்தார்.

இச்சமயம் சல்ய மன்னர் கர்ணனிடம், “கர்ணா! நீ யாரைப் பற்றிக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தாயோ, அதே அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைச் சாரதியாகக் கொண்டு இங்கு வந்து கொண்டிருக்கிறார். அவருடைய கொடி பிரகாசிக்கிறது. அதில் உள்ள வானரம் கௌரவர்களின் பயத்தை அதிகரிக்கிறது. காண்டீவத்தின் டங்கார ஒலி கேட்கிறது. உன்னுடன் போர் புரிய அர்ஜுனன் வந்து கொண்டிருக்கிறார். நீயும் அவரை நோக்கி முன்னேறு, அர்ஜுனனை வதம் செய்து விடு. கௌரவர்கள் அனைவரும் உன்னையே சரணடைந்திருக்கின்றனர். நீ முன்பு வெல்ல முடியாத, அம்பஷ்ட விதேக, காம்போஜ, நக்னஜித் ஆகியோரைத் தோல்வியுறச் செய்ததுபோல் இப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை எதிர்த்து நில்.

தனியாக இருந்தாலே வெல்ல முடியாதவராக அனைவராலும் கூறப்படும் அர்ஜுனன் இப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடன் இருக்கும்போது யார் அவரை வெல்ல முடியும்? இந்திரன் அளித்த சக்தியால் கடோத்கஜனை அழித்ததுபோல் இன்று அர்ஜுனனைக் கொன்று விடு” என்று கூறினார். கர்ணனும் சல்யனின் சொற்களை ஏற்றுக் கொண்டான். அர்ஜுனன் காண்டவ வனத்தைக் தகனம் செய்ததையும், காண்டீவ வில்லையும், உத்தமமான தேரையும், அக்ஷய தூணீர்களையும், அற்புதமான அஸ்திர சஸ்திரங்களையும் பெற்றதையும் கர்ணன் விவரித்தான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை ஒரே தேரில் பார்ப்பது தனக்குப் பயம் அளிக்கிறது என்றும், ஒன்று நான் போரில் அவர்களைக் கொல்லுவேன், அல்லது அவர்களால் கொல்லப்படுவேன் என்றும் கர்ணன் சல்யனிடம் கூறினான். இச்சமயம் துரியோதனன் அருகில் வந்து கர்ணனைப் பாராட்டினான். அப்போது கர்ணன் அஸ்வத்தாமா, சகுனி, க்ருதவர்மா, தன்தம்பி சித்ரசேனன் அனைவரிடமும் “ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைத் தடுத்து நிறுத்தி, அவர்களுடன் போரிட்டு அவ்விவருவரையும் களைப்படையச் செய்யுங்கள். அப்போதுதான் அவர்களை நான் எளிதாகக் கொல்ல முடியும் என்று கூறினான்.

கர்ணன் கூறியவாறே கௌரவ மகாரதிகள் அனைவரும் அர்ஜுனனை ஒன்றாகச் சேர்ந்து எதிர்த்தனர். கிருபாசாரியார், க்ருதவர்மா, துரியோதனன், அஸ்வத்தாமா அனைவரும் அர்ஜுனன் மீது அம்பு மழை பொழிந்து காயப்படுத்தினர். அர்ஜுனன் ஆயிரம் கைகளைக் கொண்ட கார்த்தவீர்யாஜுனனைப் போலக் கிருபாசாரியர், மற்றும் க்ருதவர்மாவையும், தேர், கொடி, வில், சாரதி, குதிரைகள் அனைத்துடன் அடித்துத் துன்புறுத்தினார். துரியோதனனின் கொடியையும் வில்லையும் வெட்டிய அர்ஜுனன் மேலும் கௌரவ சேனையில் முன்னேறினார். தனஞ்ஜயன் கௌரவ வீரர்களின் காலன் ஆனார். கௌரவ வீரர்கள் ஓடிவிட்டதும்,

பீமனிடம் சென்ற அர்ஜுனன் அவரிடம், யுதிஷ்டிரரின் உடலில் இருந்து பாணங்கள் எடுக்கப்பட்டதையும் அவர் நலமுடன் இருப்பதையும் தெரிவித்தார். பின்னர் தன்னை எதிர்க்க வந்த உங்களுடைய புதல்வர்களை பகவான் வாசுதேவன் சொற்படி எதிர்க்காமல் வேறு பக்கம் சென்றுவிட்டார்.

தொடர்ந்து அர்ஜுனனும், பீமனும் கௌரவ சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்தனர். அங்கு நடைபெற்ற பெரும்போரில் பீமசேனன் காலராத்திரியைப் போன்ற பயங்கரமான தன் கதையால் வீரர்களின் தலையை உடைத்தார். சிலரின் எலும்புகளைப் பொடிப்பொடியாக்கினார். வீரர்களின் கால்களைப் பெயர்த்தார். பகைவரின் யானைப்படையையும், பத்தாயிரம் குதிரைகளையும், ஏராளமான காலாட்படையையும் சம்ஹாரம் செய்தார். அர்ஜுனனால் அடிக்கப்பட்ட கௌரவ வீரர்கள் கர்ணனை விட்டுவிட்டு எல்லாத் திசையிலும் ஓடினர். ஆனால் தங்களைக் காப்பாற்றுமாறு கர்ணனையே அழைத்தனர். அர்ஜுனனால் தாக்கப்பட்ட கௌரவ வீரர்கள் ஓடத் தொடங்கினர். அதேபோல் கர்ணனும் தன் பாணங்களால் பாஞ்சால வீரர்களை வதம் செய்யத் தொடங்கினான். கர்ணன் ஜனமேஜயனின் குதிரைகளைக் கொன்றான். சுதசோமன், சதாநீகன் இருவரின் வில்லையும் வெட்டினான். த்ருஷ்டத்யும்னனின் குதிரைகளை வெட்டினான். சாத்யகியின் குதிரைகளையும் அழித்தான். கேகய ராஜகுமாரன், விசோகனை வதம் செய்துவிட்டான். விசோகனுடைய சேனாதிபதி உக்ரகர்மா கர்ணனுடன் போரிட்டு உயிரிழந்தான். குதிரைகள் இல்லாத சாத்யகியைத் தாக்கிய கர்ணனின் புதல்வன் பிரசேனன் சாத்யகியால் கொல்லப்பட்டான். கோபம் கொண்ட கர்ணன் சாத்யகியைக் கொல்ல ஏவிய பாணத்தைச் சிகண்டி வெட்டிவிட்டான். சிகண்டியின் கொடியையும், வில்லையும் வெட்டியதுடன் த்ருஷ்டத்யும்னனின் புதல்வன் தலையைத் துணித்துவிட்டான்.

இச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பார்த்தனிடம், “பாஞ்சாலர்களைச் சம்ஹாரம் செய்து கொண்டிருக்கும் கர்ணனைக் கொன்று விடு” என்று கூறினார். இதற்கிடையில் ராதேயன் ஏராளமான சோமகர்களை அழித்துவிட்டான். த்ருஷ்டத்யும்னன், உத்தமௌஜா, யுதாமன்யு, ஜனமேஜயன், சிகண்டி ஆகிய ஐந்து பாஞ்சால மகாரதிகள் ஒன்றாகக் கர்ணனைத் தாக்கினர். கர்ணன் அவர்களுடைய வில், கொடி, குதிரைகள், சாரதி அனைத்தையும் வெட்டியதுடன் அந்த ஐந்து மகாரதிகளையும் செயலற்றுப் போகுமாறு செய்தான். அவர்கள் ஐவரையும் திரௌபதியின் புதல்வர்கள் காப்பாற்றினர். சாத்யகி தன் பாணங்களால் கர்ணனையும், துரியோதனனையும் காயப்படுத்தினார். கிருபர், கிருதவரமா, துரியோதனன், கர்ணன் ஆகிய நால்வராலும் துன்புறுத்தப்பட்ட சாத்யகியைப் பாஞ்சால மகாரதிகள் காப்பாற்றினர்.

7.25 பீமன்-துச்சாதனன் உரையாடல்; துச்சாதனன் வதம்; பீமன் அவன் உதிரம் பருகுதல்

சஞ்ஜயன் பீமனின் பராக்கிரமத்தைத் தொடர்ந்து விவரித்தார். பீமன் மூலம் துச்சாதன வதம் நிகழ்ந்ததைத் தெரிவித்தார்; “மன்னா! இச்சமயம் பீமன் துச்சாதனனிடம், திரௌபதியைக் கௌரவ சபையில் தீண்டியதற்கான உன் கடனை இன்று வட்டியோடும் அசலோடும் பெற்றுக் கொள்” என்றார். துச்சாதனன் பீமனிடம், நான் எதையும் மறப்பதில்லை. முதலில் நீங்கள் அரக்கு மாளிகையில் பயத்துடன் வசித்ததையும், பிறகு காட்டில் வேட்டையாடி மலைக் குகைகளில் வசித்ததையும், உங்கள் உருவத்தை மறைத்துக் கொண்ட நீங்கள் அர்ஜுனனை வரித்த திரௌபதியை, உங்கள் தாயைப் போலவே ஐந்து பேரும் மனைவியாக்கிக் கொண்டீர்கள். உங்களில் ஒருவனைத்தான் திரௌபதி வரித்தாள். வெட்கமின்றி அனைவரும் அவளை மனைவியாக்கிக் கொண்டீர்கள். கௌரவ சபையில் சகுனி, திரௌபதியுடன் உங்கள் அனைவரையும் அடிமையாக்கியதும் நினைவுக்கு வருகிறது என்றான்.

இவ்வாறு துச்சாதனன் கூறியதும் கோப வசப்பட்ட பீமன் துச்சாதனனின் சாரதியைக் கொன்று, அவனுடைய கொடியையும் வில்லையும் வெட்டிவிட்டார். துச்சாதனன் பயங்கரமான பாணங்களால் பீமனைப் பிளந்து தளர்ச்சியடையச் செய்தான். சற்று நேரத்தில் சக்தி பெற்ற பீமனுக்கும், துச்சாதனனுக்கும் இடையில் கொடுமையான போர் நடைபெற்றது. முடிவில் பீமன் தன்னுடைய கதையால் அவனை அடித்து வீழ்த்தினார். துச்சாதனன் பூமியில் வீழ்ந்து துடிதுடித்தான். துச்சாதனன் தங்களை அவமானப்படுத்தியதை எல்லாம் பீமன் நினைவு கூர்ந்தார். கர்ணன், துரியோதனன் முதலிய கௌரவ மகாரதிகள் அனைவரிடமும் இன்று நான் பாவி துச்சாதனனைக் கொல்லப் போகிறேன். முடிந்தால் அனைவரும் சேர்ந்து அவனைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுங்கள் என்றார்.

பின்னர் தன் வாளை உருவினார்; துச்சாதனனைக் காலால் எட்டி உதைத்தார். “தீயவனே! நீ மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் என்னை மாடு, மாடு என்று கூறிய நாள் நினைவுக்கு வருகிறதா? திரௌபதியின் கேசத்தை எந்தக் கையால் பிடித்தாய் சொல்” என்றார். தரையில் வீழ்ந்து கிடந்த துச்சாதனன், சிரித்தவாறு “இதோ உள்ளது யானையின் துதிக்கை போன்ற என் கை. இது ஆயிரக்கணக்கான பசுக்களைத் தானமளித்தது. கூடித்திரியர்களை அழிக்க வல்லது. இந்தக் கையாலேயே நான் அனைவரும் பார்க்கும்போது திரௌபதியின் கேசத்தைப் பற்றி இழுத்தேன்” என்றான்.

இச்சமயம் துச்சாதனனின் மார்பின் மீது ஏறிய பீமசேனன் அவனை இரு கைகளாலும் பலமாகப் பற்றினார். ஒரே கையால் துச்சாதனனின் கையை வேகமாகப் பெயர்த்து அவனுடைய கையைக் கொண்டே அனைவர் நடுவிலும் அவனை அடித்தார். பின் அவன் மாற்பைப் பிளந்து குருதியைக் குடிக்கலானார். பின்னர் தான் பருகிய தாயின் பால், மது, நெய், தேன் போன்ற அனைத்து இனிய பருகத்தக்க ரசங்கள் அனைத்தையும் விட இந்தப் பகைவனின் ரத்தம் ருசியாக உள்ளது என்றார். பூமியில் எழும்பிக் குதித்தார். அச்சமயம் பீமனைப் பார்த்தவர்கள் உணர்விழந்து பூமியில் விழுந்துவிட்டனர்.

கௌரவ சேனை கர்ணனின் தம்பி சித்ரசேனனோடு ஓடியது. சித்ரசேனைனைப் பின் தொடர்ந்த யுதாமன்யு சித்ரசேனைனைக் கொன்றுவிட்டான். இச்சமயம் பீமன் துச்சாதனனின் ரத்தத்தைக் கைகளில் நிரம்பியவாறு, ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களிடம் கூறினார்; “வீரர்களே! துச்சாதனன் விஷயத்தில் நான் செய்த சபதத்தை நிறைவேற்றியது போலவே துரியோதனனை வெட்டிப் பலி கொடுப்பேன். அவனுடைய தலையைக் காலால் மிதித்து அமைதியடைவேன்” என்று கூறினார். துச்சாதனனைக் கொன்ற பீமனை எதிர்க்க உங்களுடைய புதல்வர்கள் பத்துப்போர் கோபத்துடன் வந்தனர். நிஷங்கி, கவசி, பாசி, சலன், சந்தன் முதலிய அவர்கள் பத்துப் பேரையும் பீமன் வதம் செய்துவிட்டார். துச்சாதனனுடன் அவனுடைய சகோதரர்கள் பத்துப் பேரும் கொல்லப்பட்டதால் கௌரவ சேனை முழுவதும் ஓடிவிட்டது. கர்ணன் மனத்தில் பெரும் பயம் உறைந்தது.

கர்ணனின் பயத்தை அறிந்து கொண்ட சல்யன் அவனுக்கு ஆறுதல் கூறினார். “உனக்கு இது அழகல்ல; உன் வீரத்தைப் புருஷார்த்தத்தை நம்பி உன் முன் வந்திருக்கும் அர்ஜுனனுடன் போரிடு” என்றார். கர்ணனின் மகன் வருஷசேனன் பீமசேனனுடன் போரிட முன் வந்தான். அவனைத் தடுத்த நகுலன் வருஷசேனனால் குதிரைகள் வெட்டப்பட்டுப் பீமனின் தேரில் ஏறிக் கொண்டார். பீமன் அர்ஜுனனிடம் வருஷசேனைனைக் கொன்றுவிடுமாறு கூறினார். இதே நேரத்தில் யானை மீது அமர்ந்திருந்த குலிந்த தேச சகோதரர்களைச் சகுனி கொன்றுவிட்டான். நகுலனின் சேனை வருஷசேனனால் கொல்லப்பட்டதையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் காயமடைந்ததையும் கண்ட அர்ஜுனன் கோபம் கொண்டார்.

அவர் கர்ணனிடம், “தனியாக இருந்த என் மகன் அபிமன்யுவை அனைவரும் சேர்ந்து வதம் செய்தீர்கள். இன்று உங்கள் முன் வருஷசேனைனை வதம் செய்வேன். முடிந்தால் காப்பாற்றிக் கொள்ளுங்கள்” என்று கூறினார். பிறகு தன் அம்புகளைக் குறிவைத்து அவனுடைய வில்லையும்,

புஜங்களையும், தலையையும் வெட்டி வீழ்த்திவிட்டார். தன் மகன் கொல்லப்பட்டதைக் கண்ட கர்ணன் பெரும் சினத்துடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைத் தாக்க வந்தான்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், கர்ணன் போருக்கு வருவதை அர்ஜுனனிடம் காட்டிக் கூறினார். “தனஞ்ஜயா! நீ யாரோடு போரிட வேண்டுமோ, அந்தக் கர்ணன் இங்கு வந்துவிட்டான். உன்னைத் தவிர வேறு யாராலும் சூத புத்திரனை வெல்ல முடியாது. தேவ, அசுர, கந்தர்வர்களுடன் முவுலகத்தையும் நீ வெல்ல முடியும். சாக்ஷாத் மகாதேவனையே நீ போரின் மூலம் ஆராதித்துள்ளாய். பார்த்தா! தேவாதி தேவன் திரிகுலதாரி சங்கரனின் அருளால் கர்ணனை வதம் செய்துவிடு. நீ போரில் வெற்றியடைவாய்” என்றார். அர்ஜுனனும் “கோவிந்தா! தாங்கள் இன்று கர்ணன் என்னால் வதம் செய்யப்படுவதையோ, அல்லது கர்ணனால் நான் வதைக்கப்படுவதையோ காண்பீர்கள். புவி இருக்கும் வரை உலக மக்கள் இந்தப் போரைப் பற்றிப் பேசுவார்கள்” என்றார்.

7.26 போரில் இருவரின் சமத்தன்மை; அனைவரின் ஐயம்

வ்ருஷசேனன் கொல்லப்பட்டதால் கண்ணீர் பெருக்கிய கர்ணன் அர்ஜுனனை வலுவில் போருக்கழைத்து எதிரில் வந்தான். பலம், பராக்கிரமம், தேர், குதிரைகள், சாரதி, அஸ்திரவித்தை, அஸ்திர சஸ்திரங்கள் அனைத்திலும் இருவரும் சமத்தன்மை கொண்டவர்கள். திவ்யாஸ்திரங்களை அறிந்தவர்கள். இருவரும் தேவ பாலகர்கள், இருவரும் போர்க்கலையைக் கற்றுக் கொள்ள உழைத்திருந்தனர். இருவரும் கர்விகள். தம் செயலுக்காகப் பிரசித்தமானவர்கள். இருவரின் போரைக் காண தேவ, தானவ, கந்தர்வ, பிசாச, நாக, ராக்ஷஸ்ர் அனைவரும் வானில் திரண்டனர். ராஜரிஷிகளும், மகரிஷிகளும், பிரம்மரிஷிகளுடன், பிரஜாபதிகளும், பிரம்மாவும், மகாதேவனும் கூடத் தத்தம் திவ்ய விமானங்களில் ஏறி அப்போரைக் காண வந்தனர்.

அவர்கள் இரு பிரிவாகப் பிரிந்து கர்ணனே வெற்றியடைவான் என்றும், அர்ஜுனன் வெற்றி பெறுவார் என்றும் விவாதிக்கலாயினர். இந்திரன் அர்ஜுனனே வெற்றியடைவார் என்றும், சூரியன் தன் புதல்வன் கர்ணனே வெற்றி பெறுவான் என்றும் கூறினர். தேவர்கள் யார் வெற்றி பெறுவார் எனப் பிரஜாபதி பிரம்மாவிடம் கேட்டனர். பிரம்மாவும், மகாதேவனும் நர, நாராயணர்களான, ரிஷி சிரேஷ்டர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் மீது யாருடைய ஆளுமையும் செல்லாது. தேவ மனிதர் உலகில் இவர்களுக்கு நிகரானவர் இல்லை. சூர வீரனான வைகர்த்தன் சிறந்த உலகத்தை

அடையட்டும். ஆனால் வெற்றி ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களுடையதேயாகும்” எனக் கூறினார். தேவர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைப் புகழ்ந்து நறுமண மலர் மாரி பொழிந்தனர். போரைக் காணும் விருப்பத்துடன் வானிலேயே நின்று கொண்டனர்.

7.27 இரு வீரர்களுக்கும் இடையில் போர் தொடங்குதல் அஸ்வத்தாமாவின் ஆலோனை

இருவர்களின் தேர்களும் அருகருகே நின்றன. இருவரின் குதிரைகளும் ஒன்றை ஒன்று அதட்டின. இருவரின் சாரதிகளும் ஒருவரை ஒருவர் துளைப்பது போல் பார்த்தனர். அர்ஜுனன் தான் நிச்சயம் கர்ணனை வென்று விடுவேன் என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் கூறினார். இருவருக்கும் இடையில் போர் தொடங்கியது. இருவரும் தங்கள் பாணங்களால் திசைகளையும், சேனைகளையும் மறைத்துவிட்டனர். இருவரும் தம் அஸ்திரப் பிரயோகத்தால் எண்ணற்ற வீரர்களையும், யானை, குதிரைகளையும் சம்ஹாரம் செய்தனர். தங்களுக்குள்ளும் காயப்படுத்திக் கொண்டனர். துரியோதனன், க்ருதவர்மா, கிருபாசாரியார், சகுனி, கர்ணன் ஆகிய ஐந்து மகாரதிகளும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைக் காயப்படுத்தினர். ஆனால் அர்ஜுனன் அவர்கள் அனைவரையும் தன் அஸ்திரங்களால் எதிர் கொண்டார். அவர்களுடைய சேனையை அழிக்கத் தொடங்கினார். ஆனால் அதனைக் கண்டு, ஒரு தீர்மானத்திற்கு வந்துவிட்ட கர்ணனும், துரியோதனனும் வியப்படையவுமில்லை; கவலை கொள்ளவும் இல்லை.

இச்சமயம் துரோண குமாரன் அஸ்வத்தாமா துரியோதனனுடைய கைகளைத் தன் கைகளால் அழுத்தி ஆறுதல் கூறியவாறு பேசலானான். “துரியோதனா! சந்தோஷப்படு; பாண்டவர்களுடன் சமாதானம் செய்து கொள். பகையால் எந்தப் பயனுமில்லை. உன்னுடைய குருதேவரும், பீஷ்மரும் கொல்லப்பட்டனர். நானும் என் மாமா கிருபாசாரியாரும் வதைக்கப்பட முடியாதவர்கள். நான் தடுத்தால் அர்ஜுனன் அமைதியாகிவிடுவார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் உங்களுக்குள் பகையை விரும்பவில்லை. யுதிஷ்டிரர் எல்லோருடைய நன்மையையும் விரும்புபவர். மற்ற பாண்டவர்கள் அவருடைய சொல்லிற்குக் கட்டுப்படுவார்கள். பாண்டவர்களோடு சமாதானம் செய்து கொண்டு, உன்னுடைய மீதமுள்ள சகோதரர்களோடும், உறவினரோடும் நகரத்திற்குத் திரும்பலாம்.

யுதிஷ்டிரர் முதியவர்களான திருதராஷ்டிரரையும், காந்தாரி தேவியையும் பார்த்து இரக்கம் கொண்டு என்னுடைய வேண்டுகோளை ஏற்றுச் சமாதானம் செய்து கொள்வார். யுதிஷ்டிரர் உனக்கு ராஜ்யத்தின்

உசிதமான பங்கை நீ ஆளுவதற்காக அளிப்பார். நீ அர்ஜுனனின் பராக்கிரமச் செயல்களைப் பிரத்தியக்ஷமாகப் பார்த்திருக்கிறாய். மிகச் சிறந்த குணங்களை உடைய அவர் நான் கூறுவதை ஒருபோதும் மறுக்க மாட்டார். உன்னிடமுள்ள நட்பு காரணமாகவே நான் இதை கூறுகிறேன். நீ சம்மதித்தால் நான் கர்ணனையும் போரிலிருந்து விலக்கிவிடுவேன்” என்று சமாதானம் செய்து கொள்ளுமாறு துரியோதனனுக்கு அறிவுரை கூறினார்.

துரியோதனன், அஸ்வத்தாமாவிடம், “நண்பனே! நீ விரும்புவது முற்றிலும் சரியானதே யாகும். ஆனால் பீமசேனன் துச்சாதனனை வதம் செய்தபோது கூறியது உனக்குத் தெரியாததல்ல. பீமனுடைய சொற்கள் எனக்கு வேதனையை அளித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அத்துடன் ரணபூமியில் அர்ஜுனனால் கர்ணனுடைய வேகத்தைச் சகித்துக் கொள்ள முடியாது. இப்போது மிகவும் களைத்துள்ள அர்ஜுனனை ராதேயன் எளிதில் கொன்றுவிடுவான்” என்று துரியோதனன் அஸ்வத்தாமாவிடம் பணிவுடன் கூறி மகிழ்வித்தான்.

7.28 அர்ஜுனன்-கர்ணன் பயங்கரப் போர்

சஞ்ஜயன் அச்சமயம் கர்ணனுக்கும், அர்ஜுனனுக்கும் நடந்த பயங்கரமான போரை விவரிக்கலானார்; “மன்னா! புகழ் மிக்க அவ்விரு வீரர்களும் இரு விஷப் பாம்புகளைப் போலப் பெருமூச்சு விட்டபடி பகையை வெளிப்படுத்தினர். இரண்டு மலைகள் மோதிக் கொள்வதைப் போல அவர்கள் மோதிக் கொண்டனர். இந்திரனுக்கும், பலிக்கும் முன்பு போர் நடைபெற்றதைப்போல அவ்விருவருக்கும் இடையில் போர் நடைபெற்றது. சோமகர்கள் அர்ஜுனனிடம் “கர்ணனுடைய தலையை வெட்டி, துரியோதனனுடைய நம்பிக்கையையும் அழித்து விடு என்றார். கௌரவர்கள் கர்ணனிடம், “அர்ஜுனனைக் கொன்று குந்தி புதல்வர்களைக் காட்டிற்று அனுப்பி விடு” என்றனர்.

கர்ணனே முதலில் போரைத் தொடங்கினான். அர்ஜுனன் செலுத்திய பாணங்கள் அனைத்தையும் சூதபுத்திரன் அழித்துவிட்டான். அர்ஜுனன் செலுத்திய ஆக்னேயாஸ்திரத்தைக் கர்ணன் வாருணாஸ்திரப் பிரயோகத்தால் அமைதிப்படுத்தி விட்டான். அர்ஜுனன் வாயவ்யாஸ்திரப் பிரயோகம் செய்து, வாருணாஸ்திரத்தைக் கலைத்துவிட்டார். பின்னர் தேவராஜனுக்குப் பிரியமான வஜ்ராஸ்திரப் பிரயோகம் செய்தார். அதிலிருந்து தோன்றி ஆயிரக்கணக்கான கூர்மையான பலவகை பாணங்கள் கர்ணனுடைய உடல், குதிரைகள், வில், தேர், நுகத்தடி, சக்கரம், கொடி அனைத்தையும் துளைத்து அவற்றில் புதைத்துவிட்டான். அங்கங்களில் பாணம் தைத்திருக்க, சரீரம்

ரத்தத்தில் குளித்தபோதும் தைரியம் மிக்க கர்ணன் கலங்கவில்லை. தன் வில்லை வளைத்து பார்க்கவாஸ்திரத்தை வெளியிட்டான். அது அர்ஜுனன் வெளியிட்ட பாணங்களையும் நால்வகைச் சேனையையும் அழித்துவிட்டது.

7.29 பீமனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் அர்ஜுனுக்கு உற்சாகமளித்தல்

கர்ணன் அர்ஜுனன் வெளியிட்ட பாணங்கள் அனைத்தையும் அழித்ததைக் கண்ட பீமசேனன் கோபம் கொண்டார். அவர் அர்ஜுனனிடம் “உன் கண் முன்பே இந்தச் சூத புத்திரன் எவ்வாறு பாஞ்சால வீரர்களை வதம் செய்தான்? முன்பு உன்னைத் தேவர்களும், காலகேய தானவர்களும் வெல்ல முடியவில்லை. நீ சாக்ஷாத் சங்கரனோடு மோதியவன். இந்த சூதபுத்திரன் முதலில் பத்து பாணங்களால் உன்னை எவ்வாறு துளைத்தான்? சவ்யசாசி அர்ஜுனா! கௌரவ சபையில் திரௌபதி துன்புற்றதையும், இந்தத் தீயவன் நம்மைப் பதர் எள் போன்ற அலிகள் என்று கூறியதையும் நினைவுபடுத்திக் கொள். இவனைக் கொன்றுவிடு. பிறகு நானும் என் கதையால் இவனை நசுக்கிவிடுகிறேன்” என்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், அர்ஜுனனிடம், “கிரீடி அர்ஜுனா! உன் பாணங்கள் அனைத்தையும் கர்ணன் தன் அஸ்திரங்களால் அழித்துவிட்டான். இன்று உன் மீது என்ன மோகம் பரவியுள்ளது? நீ ஏன் கவனமாக இல்லை? ஒவ்வொரு யுகத்திலும் நீ எந்த தைரியத்தோடு கோரமான அரக்கர்களையும், அவர்களுடைய மாய அஸ்திரங்களையும், தம்போத் பவர் என்னும் அசுரர்களையும் போரில் அழித்தாயோ, அதை தைரியத்தோடு இன்று கர்ணனைக் கொன்றுவிடு” என்றார்.

7.30 அர்ஜுனன்-கர்ணன் இடையே தொடர்ந்த போர்

பீமசேனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இருவராலும் தூண்டப்பட்ட அர்ஜுனன் கர்ணனை வதம் செய்யத் தீர்மானித்து உற்சாகத்துடன் போரிடத் தொடங்கினார். பிரம்மாஸ்திரப் பிரயோகம் செய்தார். அதனைக் கர்ணன் அழித்துவிட்டான். அதைக் கண்ட பீமசேனன் அர்ஜுனனிடம் வேறு அஸ்திரத்தைப் பிரயோகிக்கக் கூறினார். அதன்படி வேறு ஒரு திவ்யாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்த அர்ஜுனன் கர்ணனின் தேரை மறைத்துவிட்டார். அவ்வஸ்திரத்தில் இருந்து வெளிப்பட்ட கோரமான அஸ்திர-சஸ்திரங்கள் பகைவர்களின் தலைகளை வெட்டி வீழ்த்தின. கர்ணன் தன் பாணங்களால் பீமசேனன், அர்ஜுனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மூவரையும் காயப்படுத்தினான். இச்சமயம் மருந்துகளாலும், சிகிச்சையினாலும் குணமடைந்த யுதிஷ்டிரர் கர்ணன் அர்ஜுனன் இடையே நடைபெற்ற போரைக் காண வந்தார்.

கர்ணன் தன் பாணங்களால் கௌந்தேயனைப் படுகாயப்படுத்தினான். அர்ஜுனனும் வேகமாக பாணங்களால் கர்ணனின் சரீரத்தைப் பிளந்துவிட்டார். உதிரத்தில் நனைந்த கர்ணன் மயானத்தில் விளையாடும் ருத்ர மூர்த்தியைப் போலக் காணப்பட்டான். அதிரத புத்ரன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைக் கொல்லும் விருப்பத்துடன், பயங்கர பாம்பு போன்ற ஐந்து பாணங்களை விடுத்தான். அவை பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் கவசத்தைப் பிளந்து, பூமிக்குள் புகுந்து, பாதாள கங்கையில் குளித்து மீண்டும் கர்ணனை நோக்கி வந்தன. அவை பாணங்கள் அல்ல; தகூக புத்திரன் அஸ்வ சேனைச சேர்ந்த ஐந்து பெரிய சர்ப்பங்களாகும். அர்ஜுனன் பத்து பல்லங்களைச் செலுத்தி அவை ஒவ்வொன்றையும் மூன்று மூன்று துண்டுகளாக்கிவிட்டார். கர்ணனின் மர்மஸ்தானங்களைக் காயப்படுத்தினார். கர்ணன் துக்கத்தால் சஞ்சலமடைந்தபோதும், தைரியத்துடன் போரில் துணிந்து நின்றான்.

கர்ணனைக் கொல்ல விரும்பி அர்ஜுனன் விடுத்த அஸ்திரங்கள் அனைத்தையும், ராதேயன் வானத்திலேயே வெட்டிவிட்டான். பரசுராமரிடமிருந்து, தான் பெற்ற 'அதர்வண' அஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்துக் கர்ணன் அர்ஜுனனின் அஸ்திரங்களை அழித்துவிட்டான். போரில் சிலசமயம் கர்ணனும், சிலசமயம் கர்ணனும் உயர்ந்து காணப்பட்டனர். இச்சமயம் அர்ஜுனன் காண்டவதகனம் செய்தபோது உயிரோடு தப்பிய அஸ்வசேனன் என்ற நாகம், தன் தாயைக் கொன்ற அர்ஜுனனைப் பழி தீர்க்க விரும்பியது. இப்போரே சரியான சந்தர்ப்பம் என்று கருதிக் கர்ணனின் தூணீரில் சந்தனப் பொடிகளுக்கிடையில் பாதுகாத்து, பூஜித்து வைத்திருந்த சர்ப்பமுக பாணத்தில் அஸ்வசேனன் பிரவேசித்தது.

7.31 நாகாஸ்திரப் பிரயோகமும், அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனால் காப்பாற்றப்படுதலும்

கர்ணன் அஸ்வசேனன் பிரவேசித்திருந்த அந்த சர்ப்பமுக பாணத்தை அர்ஜுனனின் கழுத்திற்குக் குறிவைத்தான். அதனைக் கண்ட சல்ய மன்னன் யோசித்துக் குறிவைக்குமாறு அறிவுறுத்தினார். ஆனால் கர்ணன் தான் ஒருபோதும் அம்பை இருமுறை குறி வைப்பதில்லை என்று கூறி அர்ஜுனன் மீது அப்பாணத்தை ஏவினான். அக்னியைப் போன்ற அந்த பாணம் விரைந்து வருவதை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கண்டார். உடனே தன் சிறந்த தேரைக் காலால் அழுத்தித் தேர்ச்சக்கரத்தின் சிறிது பாகம் பூமியில் புதையுமாறு செய்தார். அவருடைய குதிரைகளும் பூமியில் முட்டி போட்டு நின்று கொண்டன. மதுகுதனின் முயற்சியால் தேர் பூமியில் புதைந்துவிட்டது. கர்ணன் விடுத்த சர்ப்பமுக பாணம் தேர் பூமியில் புதைந்து விட்டதால் அர்ஜுனனின் ஒப்பற்ற கிரீடத்தையே கவர்ந்து சென்றது.

அர்ஜுனனோடு பகை கொண்டிருந்த அந்த பெரிய நாகமான பாணம் அவருடைய கிரீடத்தை வீழ்த்தி மீண்டும் கர்ணனிடம் திரும்பியது. மீண்டும் சரியாகக் குறிவைத்து என்னைச் செலுத்து என்று கூறியது. தான் கர்ணனுக்கும், தனக்கும் பகைவனான அர்ஜுனனை வதம் செய்து விடுவதாகக் கூறியது. அப்போது நாகத்திடம் கர்ணன் அது யார் என்பதைக் கேட்டறிந்து கொண்டான். பின்னர் கர்ணன். நாகத்திடம் தான் ரணபூமியில் மற்றவரின் பலத்தை உதவியாகப் பெற்று வெற்றி பெற விரும்பவில்லை என்றும் 100 அர்ஜுனர்களைக் கொல்ல முடிந்தாலும் ஒருபாணத்தை இருமுறை குறி வைக்க மாட்டேன் என்றும் கூறி அதன் உதவியை மறுத்துவிட்டான். அஸ்வசேனன் என்ற அந்த நாகம் தானே அர்ஜுனனைக் கொல்ல விரும்பித் தாக்கியது ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சொற்படி அர்ஜுனன் வானத்தில் வளைந்து பறந்து தன்னை நோக்கி வந்த அந்த நாகத்தைக் கொன்று விட்டார்.

7.32 கர்ணனின் தேர்ச் சக்கரம் பூமியில் புதைதல்

பின்னர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன்னுடைய தேரின் சக்கரத்தைக் கைகளால் தூக்கி உயர்த்திவிட்டார். தொடர்ந்து அர்ஜுனனுக்கும், கர்ணனுக்கும் பயங்கரப் போர் தொடங்கியது. அர்ஜுனனுடைய பாணங்களால் கர்ணன் மிகுந்த துன்பமடைந்தான். அவன் உடலில் இருந்து ரத்ததாரை பெருகியது. கர்ணன் தன்னுடைய வில்லை விட்டுவிட்டுத் தேரில் தடுமாறியபடி மூர்ச்சித்தான். அவனுடைய முஷ்டி தளர்ந்துவிட்டது. கர்ணன் சங்கடத்தில் இருந்த அந்த நேரத்தில் அர்ஜுனன் அவனைக் கொல்ல விரும்பவில்லை. இச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் வித்வான்கள் பகைவனை அழிப்பதற்கு எந்த சந்தர்ப்பத்தையும் எதிர்பார்ப்பதில்லை. கர்ணன் சக்திசாலியாகி தாக்குவதற்குள் அவனை அழித்து விடு” என்றார். அர்ஜுனனும் கர்ணனின் உடலை வத்ஸதந்தம் என்ற பாணங்களால் நிரப்பினார். கர்ணனும் தன் பாணங்களால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரையும், அர்ஜுனனையும் காயப்படுத்தினார்.

அப்போது கர்ணனுக்கு பிராமணன் அழித்த சாபம் பலனளிக்கும் நேரம் நெருங்கியது. காலன் மறைந்திருந்து “இப்போது பூமி உன்னுடைய சக்கரத்தை விழுங்க விரும்புகிறது” என்று கூறியது. பரசுராமர் கர்ணனுக்கு அளித்திருந்த பார்க்கவாஸ்திரமும் அவன் நினைவிலிருந்து மறைந்துவிட்டது. பூமி கர்ணனுடைய தேரின் இடது சக்கரத்தை விழுங்கத் தொடங்கியது. தேர்ச்சக்கரம் புதைந்துவிட்டது; பார்க்கவாஸ்திரம் மறந்துவிட்டது; சர்ப்பமுக பாணம் அர்ஜுனனால் வெட்டப்பட்டது. இவற்றை எல்லாம் சகிக்க முடியாத கர்ணன் தர்மத்தை நிந்திக்கலானான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கர்ண வதத்திற்காக அர்ஜுனனை உற்சாகப்படுத்தினார்.

7.33 கர்ணன் அர்ஜுனனிடம் கூறுதல்;

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கர்ணனிடம் உரைப்பவை

இச்சமயம் கர்ணன் அர்ஜுனனிடம், “பார்த்தா! சிறிது நேரம் காத்திரு. என் தேரின் சக்கரம் தெய்வாதீனமாகப் பூமியில் சிக்கியதைக் கண்டு நீ கோழையைப் போல நடந்து கொள்ளாதே, போரிலிருந்து விலகியவன், சரணடைந்தவன், உயிர்ப்பிச்சை கேட்பவன், ஆயுதங்களை இழந்தவன் இவர்கள் மீது உத்தம தர்மங்களைக் கடைப்பிடிக்கும் சூரவீரன் ஆயுதங்களை அடிப்பதில்லை. பார்த்தா! நீ உலகில் பெரும் வீரனாகவும், நன்னடத்தை உடையவனாகவும் கருதப்படுகிறாய். போர் தர்மத்தை அறிவாய். மகாபாஹு! நான் சக்கரத்தை வெளியில் எடுக்கும் வரை தேரில் நிற்கும் நீ பூமியில் நிற்கும் என்னைப் பாணங்களால் துன்புறுத்தாதே. நான் உன்னிடமோ, ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடமோ சிறிதும் பயப்படவில்லை. நீ கூடித்திரிய குலத்தின் கௌரவத்தை அதிகரிப்பவன். அதனாலேயே உன்னிடம் கூறுகிறேன். இரு நாழிகை நேரம் என்னை நீ மன்னித்து விடு. பொறுத்திரு” என்றான்.

கர்ணன் கூறிய சொற்களைக் கேட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவனிடம் கடந்த கால நிகழ்வுகளை நினைவூட்டிக் கூறலானார்; “ராதேயா! இப்போது உனக்கு இங்கு தர்மத்தின் நினைவு வருவது சௌபாக்கியத்திற்குரிய விஷயமாகும். பொதுவாக நீசமனிதர்கள் துன்பத்தில் ஆழ்ந்தால் தெய்வத்தையே நிந்திக்கிறார்கள். தாங்கள் செய்த தீய செயல்களை நினைப்பதில்லை. நீயும், துரியோதனன் முதலியோரும் திரௌபதியைச் சபைக்கு அழைத்தபோதும், யுதிஷ்டிரரைக் கபடமாகச் சகுனி சூதில் தோல்வியுறச் செய்தபோதும், 13 ஆண்டுகள் வனவாசம் கழிந்தும் பாண்டவர்களுக்கு ராஜ்யத்தைத் திருப்பியளிக்காதபோதும் உன்னுடைய தர்மம் எங்கே போனது?

பீமனுக்கு விஷம் கலந்த அன்னத்தைச் சாப்பிடக் கொடுத்தபோதும், அவரைச் சர்ப்பங்களால் தீண்டச் செய்தபோதும், அரக்கு மாளிகையில் பாண்டவர்களை எரிக்க முயன்றபோதும் உன்னுடைய தர்மம் எங்கு சென்றிருந்தது? நிறைந்த சபையில் துச்சாதனனால் இழுத்து வரப்பட்ட திரௌபதியைப் பார்த்துப் பரிகாசம் செய்தபோது உன்னுடைய தர்மம் எங்கு போனது? திரௌபதியிடம் வேறு கணவனை வரித்துக் கொள் என்றபோது உன் தர்மம் எங்கிருந்தது? பாண்டவர்களை இரண்டாவது முறை சூதிற்கழைத்தபோதும், அபிமன்யுவை ஏராளமான மகாரதிகளுடன் சூழ்ந்து கொன்றபோதும் உன்னுடைய தர்மம் எங்கு போயிருந்தது? அந்த சந்தர்ப்பங்களில் தர்மம் இல்லை என்றால் இப்போது இங்கு தர்மத்தைப்

பற்றிப் பேசி என்ன பயன். நளமன்னன் தன்னைச் சூதில் வென்ற புஷ்கரனைத்தன் பராக்கிரமத்தால் வென்று மறுபடி ராஜ்யத்தைப் பெற்றதுபோல் பாண்டவர்களும் பகைவர்களைச் சம்ஹாரம் செய்து மீண்டும் தங்களுடைய ராஜ்யத்தைப் பெறப் போகிறார்கள். பாண்டவர்கள் எப்போதும் தங்கள் தர்மத்தால் காக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே இவர்களின் மூலம் அவசியம் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களின் அழிவு உண்டாகிவிடும்” என்று பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கர்ணனிடம் அவனுடைய குற்றங்களை நினைவுட்டினார்.

7.34 அர்ஜுனனால் கர்ணவதம் நிகழ்தல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொற்களைக் கேட்ட கர்ணன் வெட்கத்துடன் தலைகுனிந்து கொண்டான். அவனால் பதிலளிக்க முடியவில்லை. அவன் கோபத்துடன் உதடு துடிக்க வில்லை எடுத்துப் போரிடலானான். வாசுதேவன் பார்த்தனிடம் திவ்யாஸ்திரத்தால் கர்ணனைக் கொன்று விடக் கூறினார். இச்சமயம் கர்ணன் செலுத்திய பிரம்மாஸ்திரத்தை அர்ஜுனன் பிரம்மாஸ்திரத்தாலேயே செயலிழக்கச் செய்தார். கர்ணன் தேரைத் தூக்கவும் தொடர்ந்து முயற்சித்தான். அர்ஜுனன் செலுத்திய ஆக்னேயாஸ்திரத்தைக் கர்ணன் வருணாஸ்திரத்தால் சாந்தப்படுத்திவிட்டான். வாயவ்யாஸ்திரத்தால் அர்ஜுனன் வாருணாஸ்திரத்தை மறைத்துவிட்டார். கர்ணன் இச்சமயம் ஒரு பயங்கரமான பாணத்தை விடுத்து அர்ஜுனன் மார்பில் அடித்தான். பாம்பு புற்றில் நுழைவது போல் பார்த்தனின் மார்பில் புதைந்த அப்பாணத்தால் பெரும் காயமடைந்த அர்ஜுனன் தலை சுற்றி, நடுங்கலானார். காண்டீபம் பிடித்த அவருடைய கை தளர்ந்தது. கர்ணன் இந்த நேரத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள நினைத்தான்.

இச்சமயம் தேரில் இருந்து கீழே குதித்து, தேர்ச்சக்கரத்தை மேலே தூக்க முயன்றான். மிகுந்த பலசாலியான போதும் அவன் தன் முயற்சியால் வெற்றி பெற முடியவில்லை. இதே நேரத்தில் அர்ஜுனன் நினைவு வரப்பெற்றார். யமதண்டத்தைப் போன்ற ஆஞ்சலீகம் என்னும் பாணத்தை எடுத்தார். அப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், “பார்த்தா! கர்ணன் தேரில் ஏறுவதற்கு முன்பே உன்னுடைய பாணங்களால் இவன் தலையை வெட்டிவிடு” என்றார். அர்ஜுனன் பகவானின் ஆணையை ஏற்றுக் கொண்டார்.

அர்ஜுனன் பிரகாசிக்கும் ஆஞ்சலீகத்தால் யானைச் சங்கிலிச் சின்னம் பொறிக்கப்பட்ட கர்ணனின் கொடியை வெட்டினார். வீழ்ந்த கொடியுடனேயே கௌரவர்களின் யக்ஞம், கர்வம், காரியங்கள் மற்றும் இதயமும் சேர்ந்து வீழ்ந்தன. கௌரவர்கள் கர்ணன் வெற்றி பெறுவான் என்ற நம்பிக்கையையும்

இழந்தனர். அர்ஜுனன் இந்திரனின் வஜ்ரம் போன்ற மற்றுமொரு ஆஞ்சலீகத்தை எடுத்தார். அதனை வில்லின் மீது வைத்து திவ்யாஸ்திரத்தால் மந்திரித்தார். பெரும் திவ்யாஸ்திரத்தால் தூண்டப்பட்ட என்னுடைய இந்தப் பாணம். சக்தி மிகுந்த பகைவனான கர்ணனை அழிக்கட்டும்” என்று கூறிச் செலுத்தினார். ஒளிமிக்க அந்தப்பாணம் கர்ணனின் தலையை வெட்டியது. அந்த உத்தம பாணத்தின் மூலம் இந்திர குமாரன் அர்ஜுனன் பிற்பகல் நேரத்தில், வைகர்த்தனின் தலையை வெட்டிவிட்டார். கர்ணனுடைய வெட்டுண்ட தலையும், அதனைத் தொடர்ந்து அவனது உடலும் பூமியில் வீழ்ந்தன.

கர்ணன் வீழ்ந்ததும் பாண்டவர்கள் உச்சஸ்வரத்தில் சங்கநாதம் செய்தனர். பாண்டவ வீரர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் அர்ஜுனனிடம் வந்து அவரை வாழ்த்தினர். அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் அணைத்துக் கொண்டு நடனமாடினர். கர்ஜித்தனர். மத்ரராஜன் சல்யன் கொடி வெட்டப்பட்ட தேருடனேயே அங்கிருந்து ஓடிவிட்டார். தரையில் வீழ்ந்து கிடந்த தன்னுடைய புதல்வனைப் பார்த்தவாறு சூரிய தேவனும் மெல்ல மெல்ல மறையத் தொடங்கினார். துரியோதனனிடம் சென்ற சல்யமன்னர் அவனுக்கு ஆறுதல் கூறினார். சல்யனின் சொற்களைக் கேட்டும், தன்னுடைய அநியாயங்களை நினைத்தும் துரியோதனன் மிகவும் துயரத்துடன் விரக்தி கொண்டான். என்று கர்ணவதம் நிகழ்ந்தவாற்றைச் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரருக்குத் தெரிவித்தான்.

7.35 மன்னரின் வினா; சஞ்ஜயன் பதில்

இச்சமயம் திருதராஷ்டிரர் மீண்டும் கேட்டார், “கர்ண - அர்ஜுனப் போரில் எல்லோருக்கும் பயங்கர நாள் வந்தபோது, துயரம் கொண்டு ஓடிய கௌரவ சேனை, மற்றும் ச்ருஞ்ஜய சேனையின் நிலை என்னவாயிற்று? என்றார். சஞ்ஜயன் மன்னரின் கேள்விக்குப் பதிலளிக்கத் தொடங்கினார். கர்ணன் கொல்லப்பட்டதும் உங்கள் புதல்வர்கள் பெரும் பயம் கொண்டனர். கௌரவர்கள் நிலை தடுமாறினர். கௌரவ வீரர்கள் பீமசேனைக் கண்டு பயந்து ஓடினர். துரியோதனன் தானே ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களுடனும், பீமனுடனும் போரிட விரும்பினான். அப்போது போரிடத் துணிந்து வந்த 25000 காலாட்படையினரைப் பீமனும் த்ருஷ்டத்யும்னனும் எதிர்த்துப் போரிட்டு அனைவரையும் அழித்து விட்டனர். அர்ஜுனன் எஞ்சியிருந்த தேர்ப்படையைத் தாக்கினார். மாத்திரி புதல்வர்கள் சகுனியோடு போரிட்டனர். பாண்டவர்கள் ஒன்றாகத் துரியோதனனைத் தாக்கினர். அவன் சிறிதும் பயமின்றி அவர்கள் அனைவருடனும் போரிட்டுத் தன் புருஷார்த்தத்தை வெளிப்படுத்தினான்.

7.36 துரியோதனன் போரிட விரும்புதல்; சல்ய மன்னரின் அறிவுரை

அப்போது துரியோதனன் தன் சேனையின் துயரத்தைக் களைந்து அவர்களுடைய மகிழ்ச்சியை அதிகரிக்கும்படி உற்சாக மூட்டிப் பேசினான். கூடித்திரிய தர்மப்படி போரிட்டுச் சுகமான மரணம் பெற்று அழிவில்லாத உத்தம உலகத்தைப் பெறுவதே சிறந்தது என்று கூறினான். துரியோதனன் தன் சேனையைத் திருப்ப நினைப்பதைக் கண்ட சல்யன் போர்க்களக் காட்சியை அவனுக்குக் காட்டினார். மனித மற்றும் பிராணிகளின் பெரும் உயிர்ப்பலியால் மிகக் கோரமாகக் காட்சியளித்த போர்க்களத்தையும், சிதறிக் கிடந்த அணிகலன்கள், ஆடைகள், கொடிகள், உடைந்து கிடந்த தேர்கள், போர்க்கருவிகள், ஆயுதங்கள், சிதைந்து கிடந்த அங்கங்கள் அனைத்தையும் காட்டினார். “இப்போது திரும்பி வீரர்களைச் செல்லவிடு. கூடாரத்திற்குச் செல்; சூரியனும் மறைந்து கொண்டிருக்கிறார். இந்த மனித அழிவிற்கு நீயே முக்கிய காரணமாவாய்” என்றார். பின் மௌனமானார்.

சல்யனின் சொற்களைக் கேட்ட துரியோதனன் துயர் கொண்டான். ஆகர்ணா! ஆ கர்ணா! என்று அரற்றினான். கௌரவர்கள் அனைவரும் கர்ணவதத்தால் மிகவும் துயருற்றனர். கர்ணா! கர்ணா! எனக் கூறினர். பின்னர் தத்தம் கூடாரம் திரும்பினர். போரைக் காண வந்த தேவ-ரிஷி சமுதாயமும் தத்தம் இடம் திரும்பினர்.

7.37 ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் மகிழ்ச்சி; யுதிஷ்டிரரைக் காணுதல்

பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் தேரில் ஏறி ஒரே வாகனத்தில் அமர்ந்த விஷ்ணு பகவானையும், இந்திரனையும் போலப் பொலிவுற்றனர். தத்தம் சங்கங்களை முழங்கினர். தங்கள் உடல்களில் தைத்திருந்த பாணங்களை எடுத்து விட்டு நண்பர்கள் சூழக் கூடாரம் வந்தனர். அனைவராலும் பூஜிக்கப்பட்டுப் பெரும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனை இதயத்தோடு அணைத்துக் கொண்டு பாராட்டினார். பின் யுதிஷ்டிரரிடம் இச்செய்தியைக் கூறலாம் என்றார். போர் நடைபெற்றபோது யுதிஷ்டிரர் போரைக் காண வந்ததையும், வெகுநேரம் நிற்க முடியாமல் கூடாரம் திரும்பியதையும் தெரிவித்தார்.

இரு கிருஷ்ணர்களும் யுதிஷ்டிரரிடம் சென்றனர். யுதிஷ்டிரரின் பாதங்களை வணங்கினர். கர்ணன் வதம் செய்யப்பட்டதை அறிந்த யுதிஷ்டிரர் ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக்கினார். இருவரையும் அன்புடன் ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், “பாண்டவர்கள் அனைவரும் நலமாக இருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம். தாங்கள் வெற்றியடைந்து விட்டீர்கள். உங்களுக்கு வளர்ச்சி உண்டாகிறது. திரௌபதியைக் கேலி செய்து

நராதமனுடைய ரத்தத்தை இன்று பூமி குடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. பாணங்களால் படுகாயமுற்றுக் கிடக்கும் கர்ணனைத் தாங்கள் பாருங்கள்” என்றார்.

7.38 அனைவரும் கர்ணனின் உடலைக் காணுதல்; யுதிஷ்டிரர் வாசுதேவனைப் புகழ்தல்

தர்மபுத்திரர், “தேவகி நந்தனா! உங்களாலேயே இந்தப் பெரிய காரியம் நடந்தேறியுள்ளது. தங்கள் அறிவாலும் பிரசாதத்தாலும் இவ்வாறு நடப்பது ஆச்சரியமல்ல; என்றார். பிறகு பகவானின் கைகளைப் பற்றியவாறு நீங்கள் இருவரும், மகாத்மா, தர்மாத்மா, சாக்ஷாத் நர-நாராயணர்கள் என்பதை நாரத மகரிஷியும், ஸ்ரீ கிருஷ்ண த்வைபாயனரும் என்னிடம் அடிக்கடி கூறியுள்ளனர். தாங்கள் அர்ஜுனனுக்குச் சாரதியானபோதே எங்கள் வெற்றி தீர்மானிக்கப்பட்டுவிட்டது” என்றார்.

பின்னர் அனைவரும் ஒரே தேரில் ஏறிப் போர்க்களம் சென்று நறுமண விளக்குகளின் ஒளியில் கர்ணனின் உடலைக் கண்டனர். அச்சமயம் யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரையும், அர்ஜுனனையும் மிகவும் புகழ்ந்தார். “கோவிந்தா! வித்வானும், வீர சுவாமியுமான தங்களால் பாதுகாக்கப்பட்டுச் சகோதரர்களுடன் இன்று நான் புவியின் மன்னனாகிவிட்டேன். புருஷோத்தமா! தங்களுடைய அருளாலேயே கர்ணன் இன்று கொல்லப்பட்டான். 13 ஆண்டுகள் மிகவும் துயரத்துடன் விழித்திருந்த நாங்கள் இன்று இரவில் உங்களுடைய அருளால் சுகமாகத் தூங்குவோம் என்றார். தங்கள் லட்சியம் வெற்றி பெற்றதால் உல்லாசம் அடைந்த மகாரதிகள் அனைவரும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைப் புகழ்ந்தபடி கூடாரம் திரும்பினர்.

7.39 சஞ்ஜயன் மேலும் திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் கூறுதல்

கர்ணன் கொல்லப்பட்ட சம்பவத்தைத் திருதராஷ்டிரருக்கு விவரித்த சஞ்ஜயன் “மன்னா! உங்களுடைய தீய ஆலோசனையின் பலனாகவே மெய் சிலிரக்க வைக்கும் இந்த மக்களின் அழிவு உண்டாயிற்று. இப்போது நீங்கள் எதற்காகத் துயரப்படுகிறீர்கள்? என்றார். பிரியமற்ற இந்த சொல்லைக் கேட்டுத் திருதராஷ்டிர மன்னர் செயலற்று வேரோடு வெட்டிய மரத்தைப் போலப் பூமியில் விழுந்துவிட்டார். இதேபோல தூரதர்சியான காந்தாரி தேவியும் மூர்ச்சித்து விழுந்தார். அப்போது விதுரர் காந்தாரிக்கும், சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிர மன்னருக்கும் ஆறுதல் கூறினர். மறுநாள் பதினெட்டாம் நாள். போர் தொடர்ந்தது, பாண்டவர் வெற்றி பெற்றனர். கௌரவர்கள் அனைவரும் மாண்டனர்.

8. சல்ய பருவம்

8.1 18-ஆம் நாள் போர் முடிந்து சஞ்ஜயன் மன்னனிடம் கூறுபவை

பதினெட்டாம் நாள் சல்யமன்னரைச் சேனாதிபதியாக்கித் துரியோதனன் போரை எதிர்கொண்டான். கௌரவ-பாண்டவர்களிடையே தேவாசுரப் போரைப் போன்ற கோரமான போர் நடைபெற்றது. சல்யன் போரில் பெரும் சம்ஹாரம் செய்து நடுப்பகலில் தர்மராஜர் கையால் கொல்லப்பட்டான். பகைவரிடம் பயந்து குளத்தில் நுழைந்த துரியோதனனைப் பிற்பகலில் பாண்டவர்கள் போருக்கு அழைத்தனர். பீமசேனன் கதாயுத்தத்தில் அவனைக் கொன்று வீழ்த்தினார். துரியோதனன் கொல்லப்பட்டதும், அஸ்வத்தாமா, கிருபாசாரியார், க்ருதவர்மா மூன்று ரதிகளும் இரவு நேரத்தில் தூங்கிக் கொண்டிருந்த பாஞ்சாலர்களையும் சோமகர்களையும் கொன்று விட்டனர்.

காலையில் துக்கத்திலும் சோகத்திலும் மூழ்கிய சஞ்ஜயன் அஸ்தினாபுரம் வந்து அரண்மனைக்குள் சென்றார். துயரத்தில் மூழ்கி நடுங்கிய சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிர மன்னரிடம், “ஆண் சிங்கமே! மன்னா! மிகவும் துயரத்திற்குரிய விஷயம். தைரியம் மிகுந்த குருராஜனின் முடிவால் நாங்கள் முற்றிலும் அழிந்துவிட்டோம். இவ்வுலகில் பாக்கியமே பலவானாகும். புருஷார்த்தம் பலனற்றது. ஏன் எனில் உங்களுடைய புதல்வர்கள் அனைவரும் இந்திரனுக்கு நிகரான பலசாலியாக இருந்தும் பாண்டவர்கள் கையால் கொல்லப்பட்டனர்” என்று போரின் முடிவைத் தெரிவித்தார்.

பிரபு! பாண்டவ-கௌரவர்களில் பரஸ்பரம் விரோதம் உண்டாகி உங்கள் புதல்வர்களும் பாண்டவர்களும் சிறிதளவே மீதமுள்ளனர். காலத்தால் மோகித்த உலகில் பெண்கள்தான் மீதமுள்ளனர். பாண்டவர் தரப்பில் பாண்டவ சகோதரர்கள் ஐவரும், வாசுதேவ ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், சாத்யகியும் மீதமுள்ளனர். இங்கு கிருபாசாரியார், க்ருதவர்மா, வெற்றி வீரர்களில் சிறந்த அஸ்வத்தாமா மூவரும் உயிரோடு இருக்கிறார்கள். இருதரப்பிலும் திரண்ட 18 அக்ஷௌஹிணி சேனைகள் முழுவதிலும் இவர்கள் மட்டுமே மீதமுள்ளனர். மற்ற அனைவரும் காலனின் வாய்க்குள் சென்றுவிட்டனர். பாரதா! காலன் துரியோதனனையும் அவனுடைய பகையையும் முன்னால் வைத்து உலகம் முழுவதையும் அழித்துவிட்டான் எனச் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் கூறினார்.

8.2 சஞ்ஜயன் சொற்களைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரர் மற்றும் காந்தாரி தேவியின் நிலை

சஞ்ஜயன் கூறிய இந்தக் கொடிய சொற்களைக் கேட்டு ராஜாதிராஜனான திருதராஷ்டிரன் உயிரிழந்தது போலாகிப் பூமியில் விழுந்துவிட்டார். அவர் விழுந்ததும் புகழ்மிக்க விதூரரும் சோகத்தால் பலமிழந்து தடாலென்று விழுந்துவிட்டார். குருகுலத்துப் பெண்கள் அனைவரும், காந்தாரி தேவியும் பூமியில் விழுந்துவிட்டனர். அரச குடும்பத்தினர் அவைவரும் தங்கள் நினைவை இழந்து பூமியில் விழுந்து அழலாயினர். அவர்கள் பெரிய சித்திரத்தில் எழுதிய சித்திரங்களைப் போலக் காணப்பட்டனர்.

புத்திர சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்ட திருதராஷ்டிர மன்னர் மெல்ல நினைவு திரும்பப் பெற்றார். உணர்வு பெற்ற அவர் துயரத்தால் நடுங்கினார். விதூரிடம், “வித்வானே! ஞானியே! விதூரா! பரதபூஷணா! இப்போது புதல்வனை இழந்தவனும் அனாதையுமான எனக்கு நீதான் முற்றிலும் ஆதரவாவாய் என்று கூறி மீண்டும் நினைவிழந்து விழுந்தார். அவர் விழுந்ததைக் கண்ட அவருடைய உற்றார் உறவினர் அனைவரும் குளிர்ந்த நீரைத் தெளித்து விசிறினார்கள். வெகு நேரத்திற்குப் பின் நினைவு வரப் பெற்றார். பெரும் கவலையில் ஆழ்ந்தார். மன்னனின் துயரத்தைக் கண்ட சஞ்ஜயனும் அழலானார்.

பெண்களுடன், காந்தாரி தேவியும் விம்மி விம்மி அழுதார். திருதராஷ்டிரர் விதூரிடம் பெண்கள் அனைவரும், காந்தாரி தேவியும், நண்பர்கள் அனைவரும் இங்கிருந்து செல்லட்டும். என்னுடைய உள்ளம் மிகவும் கலக்கம் அடைந்துள்ளது என்றார். அவர் சொற்களைக் கேட்ட விதூரர் அனைவரையும் மெல்ல செல்லவிட்டார். பின்னர் அடிக்கடி பெருமூச்சு விட்டுக் கண்ணீர் பெருக்கிய திருதராஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் அளித்தார். வெகுநேரம் கவலையில் மூழ்கியிருந்த திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் போரின் விவரத்தைக் கூறுமாறு கேட்டார்.

8.3 சஞ்ஜயனிடம் திருதராஷ்டிரர் கூறுதல்

தேரோட்டியே! நான் உன் வாயால் பாண்டவர்களின் நலத்தையும், என் புத்திரர்களின் அழிவையும் கேட்பது துயரமான விஷயமாகும். என் இதயம் வஜ்ரத்தால் ஆனது போலும். ஏன் எனில் என் புதல்வர்கள் கொல்லப்பட்டதைக் கேட்ட பின்னும் இது ஆயிரம் துண்டுகளாகவில்லை. சஞ்ஜயா! நான் அவர்களுடைய வயதையும், குழந்தை விளையாட்டையும் நினைத்து, அவர்கள் அனைவரும் கொல்லப்பட்ட விஷயத்தை யோசிக்கும்போது என் இதயம் பிளக்கிறது. கண் பார்வையற்றவன் ஆதலால் அவர்கள் ரூபத்தை நான் பார்த்ததில்லை. ஆனால் அனைவரிடமும் புத்திரர்களுக்குரிய அன்பை எப்போதும் வைத்திருந்தேன். சஞ்ஜயா! என்

குழந்தைகள் சிறுவயதைத் தாண்டி, வாலிப வயதையடைந்து, பின் மெல்ல மெல்ல நடுத்தர வயதை அடைந்ததைக் கேட்டபோது மகிழ்ச்சியால் மலர்ந்தேன். இன்று அவர்கள் ஐஸ்வர்யத்தையும், பலத்தையும் இழந்து கொல்லப்பட்டதைக் கேட்கும்போது என்னால் அமைதியைப் பெற முடியவில்லை” என்றார்.

8.4 திருதராஷ்டிரர் துரியோதனனை நினைத்து அழுதல்

பின்னர் துரியோதனனை நினைத்துப் புலம்பலானார்; “மகனே! ராஜாதி ராஜா! இப்போது அனாதையான என்னிடம் வா வா! நீ இல்லாமல் நான் எந்த நிலையை அடைந்திருக்கிறேன் என்று தெரியாது. நீ இங்கு வந்த மன்னர்கள் அனைவரையும் விட்டு ஒரு நீச மன்னனைப் போல் கொல்லப்பட்டுப் பூமியில் எவ்வாறு தூங்குகிறாய்? மகாராஜா! நீ சகோதரர்களோடும் நண்பர்களோடும் கிழவனான, குருடனான என்னை விட்டு எங்கு சென்றுவிட்டாய்? உன்னுடைய அந்த க்ருபை, அன்பு, மற்றவர்களுக்கு மதிப்பளிக்கும் குணம் எங்கு சென்று விட்டது? நீ யாரிடமும் தோற்காதவன். பிறகு கௌந்தேயர்கள் மூலம் போரில் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டாய்? வீரனே! இப்போது நான் எழுந்ததும் என்னை எப்போதும் தந்தையே! மகாராஜா! லோகநாதா என்று அடிக்கடி கூறி யார் அழைப்பார்கள்?

குரு நந்தனா! நீ முன்பு அன்போடு கண்களில் கண்ணீர் ததும்ப என் கழுத்தோடு அணைத்துக் கொள்வாய். தந்தையே! எனக்குக் கடமையை உபதேசியுங்கள் என்று கேட்பாய். அந்த அழகிய சொற்களை மறுபடியும் பேசு. மகனே! என் அதிகாரத்தில் மிகப்பெரிய பூமி உள்ளது. இவ்வளவு பெரிய ராஜ்யம் யுதிஷ்டிரருடைய அதிகாரத்தில் ஒருபோதும் இருந்ததில்லை என்று கூறி வந்தாய். மன்னர்களில் சிறந்தவனே! ஏராளமான மன்னர்கள் உனக்காக உயிரையும், செல்வத்தையும் பொருட்படுத்தாமல் போருக்குத் தயாராக இருந்தனர். இவர்கள் அனைவருடனும் சேர்ந்து போரிட்டுப் பாண்டவர்களைக் கொன்று வீழ்த்துவேன்; கர்ணன் ஒருவனே என்னோடு இருந்து பாண்டவர்கள் அனைவரையும் கொன்று விடுவேன். பலமிகுந்த வாகதேவன் போர் புரியமாட்டார் என்றெல்லாம் கூறினாயே; அதனால் பாண்டவர்கள் அனைவரும் போர்க்களத்தில் மடிந்து விடுவார்கள் என்றல்லவா நான் கருதினேன்.”

8.5 திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் மேலும் கூறுதல்

இவ்வாறு புலம்பிய திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம் கூறத் தொடங்கினார்; “சஞ்ஜயா! எனக்கு வனவாசத்தைத் தவிர வேறு எதுவும் சிறந்ததாகத்

தோன்றவில்லை. குடும்பத்து மக்களின் அழிவு ஏற்பட்டதும் உற்றார் உறவினர் அற்ற நான் காட்டிற்கே சென்றுவிடுவேன். சிறகு வெட்டப்பட்ட பறவையைப் போன்ற எனக்கு வனவாசத்தை ஏற்றுக் கொள்வதைத் தவிர புகழுக்குரிய ஒன்றையும் காணவில்லை.

துரியோதனன் கொல்லப்பட்டான். சல்யன் சம்ஹரிக்கப்பட்டான் துச்சாதனன், விவிம்சதி, விகர்ணன் ஆகியோரும் கொல்லப்பட்டனர் என்னும்போது நான் பீமசேனன் உச்சஸ்வரத்தில் கூறிய சொற்களை எவ்வாறு கேட்பேன்? அவன் தனியாகவே போர்க்களத்தில் என் நூறு புத்திரர்களை வதம் செய்துவிட்டான். துரியோதன வதத்தால், துக்கமும், சோகமும் கொண்ட நான் பீமனின் கடுமையான சொற்களைக் கேட்க முடியாது” இவ்வாறு புதல்வர்களுக்காகக் கவலைப்பட்டு அடிக்கடி அழுது துன்பமுற்ற, திருதராஷ்டிர மன்னர் தன் தோல்வியை யோசித்தவாறு சஞ்ஜயனிடம் மறுபடியும் போர் பற்றிய விரிவான செய்திகளைக் கூறுமாறு கேட்டார்.

8.6 சஞ்ஜயன் காணவதம் நிகழ்ந்த பின் நடந்தவற்றைக் கூறுதல்

சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரிடம் கூறத் தொடங்கினார். “மன்னா! கர்ணர் அர்ஜுனன் மூலம் கொல்லப்பட்டதும் உங்கள் சேனைகள் அடிக்கடி ஓடித் திரும்பி வரத் தொடங்கின. உங்கள் புதல்வர்கள் அனைவரும் அங்கிருந்து ஓடத் தொடங்கினர். துரியோதனன் தன் சாரதியிடம், “நான் சேனையின் பின்பகுதியில் நின்று போரிடும்போது குந்தி மைந்தன் என்னைத் தாண்டிச் செல்ல முடியாது. எனவே தேரைச் சேனையின் இறுதிப்பகுதிக்குச் செலுத்து” என்றான். சாரதியும் துரியோதனன் கூறியவாறே தேரைச் செலுத்தினான். மன்னா! அப்போது 25000 காலாட்டபடை வீரர்கள் பாண்டவர்களுடன் போருக்கு வந்தனர். பீமனும் த்ருஷ்டத்யும்னனும் தங்கள் சதுரங்கிணி சேனையோடு அவர்களுடன் போரிட்டனர். பீமசேனன் தேரிலிருந்து இறங்கித் தன் கதை மூலமே அவர்களைச் சம்ஹாரம் செய்யலானார். ஒருபுறம் அர்ஜுனன் தேர்ப்படையைத் தாக்கினார்.

மாத்ரியின் புதல்வர்களும், சாத்யகியும், சகுனியின் சேனையை எதிர்த்தனர். சேகிதான், சிகண்டி, திரௌபதியின் புதல்வர்கள் ஆகியோரும் உங்கள் பெரும் சேனையை சம்ஹாரம் செய்து சங்கநாதம் புரிந்தனர். உங்கள் வீரர்கள் போரிலிருந்து விலகி ஓடுவதைக் கண்டு அவர்களைப் பாணங்களால் அடித்தவாறு பாண்டவ வீரர்கள் பின் தொடர்ந்தனர். இச்சமயம் துரியோதனன் முன்பு பலி தேவர்களை வலுவில் போருக்கு அழைத்ததுபோல் பாண்டவர்கள் அனைவரையும் போருக்கு அழைத்தான்.

பாண்டவர்களுக்கும் உங்கள் புதல்வனுக்கும் இடையில் நடைபெற்ற போரில் துரியோதனனின் அற்புத பராக்கிரமம் வெளிப்பட்டது.

தன்னுடைய வீரர்களைத் தடுத்து, அழைத்து, உற்சாகமுட்டி மீண்டும் சேனையைத் திரட்டித் துரியோதனன் போரிட்டான். மறுபடியும் இரு தரப்பினருக்கும் இடையே மிகப் பயங்கரமான போர் நடைபெற்றது. யானைகளும், தேர்ப்படையினரும் காலாட்படையினரும் கொல்லப்பட்டனர். அந்த ரணபூமி ருத்ரதேவனின் விளையாட்டு பூமியான மயானம் போலக் காணப்பட்டது. அங்கு தன் தரப்பு வீரர்களின் பெரும் அழிவைக் கண்டு சோகத்தில் மூழ்கிய துரியோதனன் போரிலிருந்து விலகிவிட்டான். சேனை முழுவதும் துயரத்தால் பீடிக்கப்பட்டு தீனக் குரல் எழுப்பியதைக் கண்ட கிருபாசாரியார் மனத்தில் மிகுந்த இரக்கம் உண்டாயிற்று.

8.7 கிருபாசாரியார் துரியோதனனிடம் சமாதானம்

செய்து கொள்ளக் கூறுதல்

மகாராஜா! கிருபாசாரியார் துரியோதனனிடம் சமாதானம் செய்து கொள்ளுமாறு இனிய குரலில் எடுத்துரைத்தார். அவர் துரியோதனனிடம், “பாரதா! இன்று உன் நன்மைக்கான விஷயத்தைக் கூறுகிறேன்; பீஷ்ம பிதாமகர், துரோணாசாரியார், மகாரதி கர்ணன், ஐயத்ருதன், உன் சகோதரர்கள் அனைவரும் கொல்லப்பட்டு விட்டனர். உன் புதல்வன் லக்ஷ்மணனும் உயிருடன் இல்லை. ஏராளமான மன்னர்களைக் கொல்வித்து வருந்தத்தக்க நிலைக்கு வந்துவிட்டோம். அனைவரும் உயிருடன் இருந்தபோதே அர்ஜுனன் யாரிடமும் தோற்கவில்லை. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துணையும், அனுமக்கொடியும், காண்டீவத்தின் பங்காரமும் இருக்கும்போது அவரை யாரும் வெல்ல முடியாது. மதயானை குளத்தில் இறங்கி அதைக் கலக்குவதுபோல் அர்ஜுனன் உன் சேனையைக் கலக்குகிறார்.

குருராஜா! பரஸ்பரம் கொலைக்களத்தை உண்டாக்கி இருபக்கத்து வீரர்களும் போரைத் தொடங்கி இன்றுடன் 17 நாட்கள் ஆகிவிட்டன. அர்ஜுனனுடைய அடியால் உன் சேனை எல்லாப்பக்கமும் சிதறிவிட்டது. நாம் அனைவரும் பார்க்கும்போதே, நம் அனைவரின் தலையிலும் காலை வைத்து அர்ஜுனன் ஐயத்ருதனைக் கொன்றுவிட்டார். அவரிடத்தில் பலவகை திவ்யாஸ்திரங்கள் உள்ளன. அர்ஜுனனுடன், சாத்யகி, பீமசேனன் இவர்கள் மலையையும் பிளக்க வல்லவர்கள். சூதாட்ட சபையில் தான் செய்த சபதத்தைப் பீமசேனன் நிறைவேற்றிக் காட்டியுள்ளார். மீதமுள்ளதையும் அவர் செய்து முடிப்பார்.

துரியோதனா! பாண்டவர்கள் சாதுக்கள் என்றாலும் காரணமின்றியே

நீங்கள் அவர்களோடு பல உசிதமற்ற நடத்தைகளைச் செய்தீர்கள். அவற்றிற்கே இந்தப் பலன் கிடைத்துள்ளது. உன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக முயற்சி செய்து உலக மன்னர்கள் அனைவரையும் ஒன்று திரட்டினாய். ஆனால் உன்னுடைய வாழ்க்கைதான் ஐயத்தில் சிக்கியுள்ளது. துரியோதனா! நீ உன் சரீரத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள். ஏன் எனில் உடலே எல்லாச் சகங்களுக்கும் காரணமாகும். தம்முடைய பலம் குறைவாகவோ அல்லது சமமாகவோ தோன்றினால் பகைவனோடு சமாதானம் செய்து கொள்ள வேண்டும். நாம் பலத்திலும், சக்தியிலும் பாண்டவர்களைவிடக் குறைந்துவிட்டோம். மன்னா! யுதிஷ்டிர மன்னருக்கு முன்னால் தலைவணங்கி நாம் நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பெறுவதே புகழுக்குரியதாகும். யுதிஷ்டிரர் இரக்கமுடையவர். திருதராஷ்டிரரும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் கூறினால் அவர் உன்னை ராஜ்யத்தில் நிலைபெறச் செய்வார். நான் சமாதானத்தையே உன்னுடைய நன்மைக்கானதாகக் கருதுகிறேன். போரையல்ல.” என்று முதியவரான கிருபாசாரியார் உங்கள் மகனிடம் சமாதானத்தை வலியுறுத்தினார்.

8.8 துரியோதனன் கிருபாசாரியாரிடம் போரையே தீர்மானித்துக் கூறுதல்

கிருபாசாரியாரின் அறிவுரைகளுக்குத் துரியோதனன் அளித்த பதிலைச் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரிடம் கூறலானார், “மன்னா! கிருபரின் சொற்களுக்குத் துரியோதனன் இவ்வாறு பதிலளித்தான். “பிராமணரில் சிறந்தவரே! நன்மையை விரும்பும் ஒரு நண்பன் கூற வேண்டியதைத் தாங்கள் கூறிவிட்டீர்கள். ஆனாலும் நான் அதை விரும்பவில்லை. நாங்கள் யுதிஷ்டிரரிடம் கபடம் செய்துள்ளோம். சூதில் அவரைத் தோற்கடித்து அவர் செல்வத்தை அபகரித்துவிட்டோம். அப்படி இருக்கும்போது அவர் எப்படி எங்களை நம்புவார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தூதுவனாக வந்தபோது நான் அவரை ஏமாற்றிவிட்டேன். அத்துடன் திரௌபதி அவமானப்படுத்தப்பட்டதையும், பாண்டவர்களுடைய ராஜ்யம் பிடுங்கப்பட்டதையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஒருபோதும் சகித்துக் கொள்ளமாட்டார். அபிமன்யு கொல்லப்பட்டதால் அர்ஜுனனுக்கு அமைதி கிடையாது.

மிகக் கடுமையான இயல்புடைய பீமன் பயங்கர சபதம் செய்துள்ளார். காய்ந்த விறகைப்போல உடைவாரே தவிர வளைய மாட்டார். மாத்திரி புதல்வர்கள் இருவரும் என்னுடன் பெரும் பகை கொண்டுள்ளனர். த்ருஷ்டத்யும்னன், சிகண்டி இருவரும் அத்தகைய பகைமை கொண்டவர்களே ஆவர். திரௌபதிக்கு இழைக்கப்பட்ட அவமானத்தை, துன்பத்தைப்

பாண்டவர்கள் மறக்கவில்லை. துயரமடைந்துள்ள திரௌபதி என் அழிவைச் சங்கல்பித்து ஒவ்வொரு நாளும் மண் வேதியில் தூங்குகிறாள். பகைமைக்குப் பழிவாங்கவே அந்த விரதத்தை எடுத்துள்ளாள். நான் ஆழிக்கும் உலகனைத்தையும் ஒரு குடையின் கீழ் ஆளும் அரசனாக இருந்து, இன்று பாண்டவர்களின் கிருபைக்குப் பாத்திரமாகி எவ்வாறு ராஜ்யத்தை அனுபவிக்க முடியும்? சூரியனைப்போல் பிரகாசித்துவிட்டு இப்போது தாசனைப் போல யுதிஷ்டிரருக்குப் பின்னால் எப்படிச் செல்ல முடியும்?

தாங்கள் என்னிடம் கொண்ட அன்பு காரணமாக நன்மையைக் கூறினீர்கள். நான் உங்களைக் குற்றம் சொல்லவுமில்லை; நிந்திக்கவும் இல்லை. எந்த வகையிலும் சமாதானத்திற்குச் சந்தர்ப்பம் இல்லை என்பதே என் கூற்று. வீரரே! நான் நன்கு போரிடுவதையே விரும்புகிறேன். நான் ஏராளமான யக்ஞங்களை அனுஷ்டித்துவிட்டேன். பிராமணர்களுக்கு ஏராளமான தகூழினை கொடுத்துவிட்டேன். அனைத்து விருப்பங்களையும் நிறைவேற்றிக் கொண்டேன். வேதங்கள் அனைத்தையும் கற்றுக் கொண்டேன். பகைவர்களின் தலைமீது கால் வைத்தேன். காப்பாற்றத் தகுந்தவர்களைக் காப்பாற்றினேன். தீனர்களுக்கு ஆதரவளித்தேன். ஆகவே நான் பாண்டவர்களோடு சமாதானம் செய்து கொள்ள முடியாது.

பலவீர மன்னர்கள் எனக்காகப் போரிட்டுக் கொல்லப்பட்டனர். அவர்கள் உபகாரத்தை மறந்து, அந்தக்கடனை விட்டு, நான் ராஜ்யத்தில் மனத்தை ஈடுபடுத்த முடியாது. உறவினர்களும், நண்பர்களும் இவ்விதம் யுதிஷ்டிரரின் கால்களில் கிடப்பதால் எனக்குக் கிடைக்கும் ராஜ்யம் எவ்வாறு இருக்கும்? ஆகவே நான் உத்தமப் போரின் மூலமே சொர்க்கத்தை அடைவேன்” என்று கூறினான். துரியோதனனின் சொற்களைக் கேட்டு கூடித்திரியர்கள் அனைவரும் மிகவும் நன்று எனக் கூறிப் பாராட்டினர். பின்னர் அனைவரும் சரஸ்வதி நதிக்கரைக்குச் சென்று ஓய்வெடுத்தனர்.

8.9 சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரிடத்தில் சல்யமன்னர்

சேனாபதியாக்கப் பட்டதைக் கூறுதல்

தொடர்ந்து துரியோதனன் தன் நண்பர்களுடன் ஆலோசனை மேற்கொண்டதையும், பின்னர் நிகழ்ந்தவற்றையும், சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிர மன்னருக்கு விவரிக்கலானார்; “மகாராஜா! சரஸ்வதி நதிக்கரையில், இமயத்தின் மேலிருந்த சதுர பூமியில் கூடாரம் அமைத்துப் போரை விரும்பிய உங்கள் தரப்பு மன்னர்கள் அனைவரும் ஒன்று கூடினர். அவர்கள் துரியோதனனிடம் நீ யாரையாவது சேனாதிபதியாக்கு. நாங்கள் அவரால் காக்கப்பட்டுப் பகைவரை வெல்வோம்” என்றனர். அப்போது உங்கள் புதல்வன் அஸ்வத்தாமாவிடம் சென்றான். இப்போது நான் யாரைச்

சேனாதிபதியாக்குவது என்று எனக்குக் கூறு என்று கேட்டான். அஸ்வத்தாமா உத்தம குலமும், அழகிய உருவமும், தேஜஸ். புகழ், ஸ்ரீ போன்ற எல்லா நற்குணங்களும் நிரம்பிய சல்ய மன்னரைச் சேனாதிபதியாக்கலாம் என்று துரியோதனனுக்கு ஆலோசனை கூறினான்.

துரியோதனன் அஸ்வத்தாமாவின் ஆலோசனைப்படி சல்ய மன்னரைத் தன் சேனாதிபதியாகுமாறு கேட்டுக் கொண்டான். சல்ய மன்னரும் மகிழ்ச்சியுடன் துரியோதனனின் வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொண்டார். அவருக்குச் சேனாதிபதி அபிஷேகம் செய்யப்பட்டது. கௌரவ சேனையின் வீரர்கள் கர்ணன் கொல்லப்பட்ட துயரத்தையும் மறந்து மகிழ்ச்சி கொண்டனர்.

மன்னா! உங்கள் சேனையின் மகிழ்ச்சியான குரலைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் சல்யன் சேனாதிபதியாக்கப்பட்டதை அறிந்தார். அதனை ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் தெரிவித்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் மகாராஜா! இந்திரன் நமுசியைக் கொன்றதுபோல் நீங்களும் சல்யனைக் கொன்று விடுங்கள் என்று சல்யன் யுதிஷ்டிரரால் கொல்லப்பட வேண்டியவர் என்பதை உணர்த்தினார். இருதரப்பு சேனைகளும் இரவு கழிந்ததும் போர்க்களத்திற்கு வந்தனர். உங்கள் புதல்வன் துரியோதனனோடு, கிருபாசாரியார், க்ருதவர்மா, அஸ்வத்தாமா, சல்யன், சகுனி, மீதமிருந்த மன்னர்கள் அனைவரும் ஒன்றாக இருந்து ஒருவரை ஒருவர் காப்பாற்றியவாறு போரிட வேண்டும் என்ற நியமத்தை வகுத்துக் கொண்டனர். பாண்டவர்களும் தங்கள் சேனையின் வியூகத்தை அமைத்துக் கௌரவர்களோடு பொருதினர்.

இவ்வாறு சஞ்ஜயன் கூறிக் கொண்டிருந்தபோது, திருதராஷ்டிர மன்னர் குறுக்கிட்டார். சஞ்ஜயா! ரணபூமியில் சல்யன் யுதிஷ்டிரரால் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டார்? என் புதல்வன் துரியோதனனைப் பீமசேனன் எவ்வாறு வதம் செய்தார்? எனக் கேட்டார். சஞ்ஜயன் தொடர்ந்து கூறலானார்.

8.10 சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் தொடர்ந்து

போர்ச் செய்திகளைக் கூறுதல்

மன்னா! உங்கள் சேனை சர்வோபத்ரம் என்னும் வியூகத்தில் நிறுத்தப்பட்டது. சல்யமன்னன் வியூகத்தின் முன் பகுதியில் நின்றார். பாண்டவர்கள் சேனை த்ருஷ்டத்யும்னன், சாத்யகி, சிகண்டி ஆகிய மூவரின் தலைமையில் மூன்று குழுவாகப் பிரிக்கப்பட்டது. பீமனும், சோமகர்களும் கிருபாசாரியாரை எதிர்த்தனர். மாத்ரி புதல்வர்கள் சகுனியையும், உலாகனையும் எதிர்ப்பதற்கு நின்றனர், என்றார். திருதராஷ்டிர மன்னர் மீண்டும் இடைமறித்து இருதரப்பு சேனைகளிலும் எவ்வளவு வீரர்கள் மீதமிருந்தனர் எனக் கேட்டார். சஞ்ஜயன் பதிலிறுத்தார்.

பாரதா! உங்கள் தரப்பில் 11 ஆயிரம் தேர்களும், 10700 யானைகளும், 2 லக்ஷம் குதிரைகளும், 3 கோடி காலாட்படையினரும் மீதமிருந்தனர். பாண்டவர்களிடம் 6 ஆயிரம் தேர்களும், 6 ஆயிரம் யானைகளும், 10 ஆயிரம் குதிரைகளும், 2 கோடி காலாட்படையினரும் மீதமிருந்தனர். இவர்கள் அனைவரும் தேவாசுரர்களைப் போலப் பயங்கரமாக ஒருவரோடு ஒருவர் போரிட்டனர். போரில் மனிதர்களும், வாகனங்களும் வெட்டப்பட்டுப் பூமி நிரப்பப்பட்டது. ரணபூமியில் ரத்த நதி பெருகியது. ஒழுங்கு முறையற்ற கோரப்போர் நடைபெற்றது. பாண்டவர்களிடம் தோற்ற உங்கள் வீரர்கள் ஓடத் தலைப்பட்டனர்.

போரில் நகுலன் கர்ணனின் புதல்வர்கள் சித்ரசேனன், சத்தியசேனன், சுசேஷனன் ஆகிய மூவரையும் கொன்று வீழ்த்திவிட்டார். பலமிருந்த சல்ய மன்னர், பீமசேனன், சாத்யகி, த்ருஷ்டத்யும்னன், சிகண்டி அனைவர் மீதும் அம்பு மழை பொழிந்தார். யுதிஷ்டிரரைக் காயப்படுத்தினார். பாண்டவர்களால் தாக்கப்பட்ட சல்யனை உங்கள் மகாரதிகள் காப்பாற்றினார்கள். துரியோதனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களுடன் போரிட்டு ஆழமாகக் காயப்படுத்தினான். சல்யனின் புதல்வனைச் சுகதேவன் கத்தியால் வெட்டி வீழ்த்தினார். யுதிஷ்டிரரைத் துன்புறுத்திய சல்யனைப் பீமன் கதையின் மூலம் தாக்கினார். சல்யனின் சாரதியைப் பீமன் கொன்றுவிட்டார். பீமசேனனுக்கும் சல்ய மன்னனுக்கும் இடையில் பெரும் கதைப் போர் நடைபெற்றது. இருவரும் காயம் அடைந்தனர். சல்ய மன்னனைக் கிருபர் யுத்த பூமியிலிருந்து விலக்கி அழைத்துச் சென்றார். உங்கள் புதல்வன் ஒரு பிராசத்தினால் சேகிதானைத் தாக்கிக் கொன்றுவிட்டார்.

மன்னா! கிருபாசாரியார், க்ருதவர்மா, சகுனி ஆகியோர் மத்ரராஜன் சல்யனை முன்வைத்து யுதிஷ்டிரரோடு போரிட்டனர். அஸ்வத்தாமா சேனையுடன், அர்ஜுனனோடு போரிட்டான். சல்ய மன்னர் தர்மபுத்திரரைக் கொல்ல விரும்பிக் கூரிய பாணங்களைச் செலுத்தினார். யுதிஷ்டிரர் சல்யனின் சக்கரக் காவலர்களான சந்திரசேனனையும், தருமசேனனையும் அத்துடன் அவரது சாரதியையும் கொன்றுவிட்டார். சல்ய மன்னர் கோபம் கொண்டு 25 சேதி வீரர்களைக் கொன்றார். சாத்யகியையும், மாத்ரி புதல்வர்களையும் பாணங்களால் காயப்படுத்தினார். இச்சமயம் யுதிஷ்டிரர் சல்யனின் கொடியை வெட்டி வீழ்த்தினார் ஆத்மபலம் மிக்க சல்யன் சாத்யகி, பீமசேனன், தன் சகோதரியின் புதல்வர்கள் அனைவரையும் காயப்படுத்தி யுதிஷ்டிரரைத் துன்புறுத்தினார்.

பாரதா! போரில் சல்ய மன்னர் அற்புத பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்தினார். பீமசேனன், தர்மராஜர், சாத்யகி, நகுலன், சுகதேவன் ஆகிய ஐந்து மகாரதிகள் விடுத்த எல்லா அஸ்திரங்களையும் சல்யன்

வெட்டிவிட்டார். பாண்டவ மகாரதிகளால் சல்யன் முன்னால் நிற்க முடியவில்லை. மீண்டும் சாத்யகி, பீமன், நகுல சகதேவர்களைச் சல்யன் தன் பாணங்களால் காயப்படுத்திவிட்டார். அதனைக் கண்ட யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் சல்யனின் சக்கரக் காவலர்களைக் கொன்றுவிட்டார். யுதிஷ்டிரர் சல்யனின் பராக்கிரமத்தைக் கண்டு கவலைப்பட்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறியவாறு தான் எவ்வாறு சல்யனைக் கொல்ல முடியும் என்று எண்ணினார். பாண்டவர்கள் சல்யனால் காயமடைந்தபோதும் சல்யரை விட்டு விலக முடியவில்லை.

மகாராஜா! போர்க்களத்தின் மற்றொரு புறம் அஸ்வத்தாமா, திரிகர்த்தாருடன் அர்ஜுனனை எதிர்த்தான். அஸ்வத்தாமாவின் பாணங்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ஜுனர்களின் உடல் முழுவதும் தைத்தன. அர்ஜுனன் கௌரவ சேனை என்னும் விறகைச் சினமென்னும் தீயால் எரிக்கத் தொடங்கினார். 2000 ரதங்களை அழித்துவிட்டார். பின்னர் அஸ்வத்தாமாவிற்கும் அர்ஜுனுக்கும் கோரமான போர் நடைபெற்றது. அஸ்வத்தாமா பாஞ்சால மகாரதி சுரதனைக் கொன்றுவிட்டான்.

ஒருபுறம் துரியோதனனுக்கும் த்ருஷ்டத்யும்னனுக்கும் இடையில் போர் நடைபெற்றது. சல்யன் சாத்யகியோடும், பீமசேனனோடும் போரிட்டார். யுதிஷ்டிரர் பீமன், சாத்யகி, சகதேவன், நகுலன் அனைவரும் ஒன்றாகச் சல்யனைத் தாக்கினர். சல்யன் சாத்யகியை ரதமிழக்கச் செய்தார். சாத்யகி வேறு தேரில் ஏறி மீண்டும் சல்யனுடன் போரிட்டார். இந்திரன் அசுரர்களை அழித்தபோது அவரது தேர் சஞ்சரித்ததைப் போல சல்யனின் தேர் ரணபூமியில் சஞ்சரித்தது. எண்ணிக்கையில் அதிகமாக இருந்த உங்கள் வீரர்கள் பாண்டவர்களைக் கலக்கினார்கள். சல்யன் யுதிஷ்டிரருக்கு அருகிலேயே இருந்து அவரைத் துன்புறுத்தினார். சந்திரனுக்கு அருகில் சனைஸ்வரன் இருந்ததைப் போல அவர் காணப்பட்டார். சல்யனால் தாக்கப்பட்ட பாண்டவ வீரர்கள் யுதிஷ்டிரர் அழைத்தும் நிகற்காமல் ஓடினர்.

யுதிஷ்டிரர் தன் சகோதரர்கள், மற்றும் நண்பர்களிடம், இப்போது மீதமுள்ள மகாரதி சல்யரை நான் வெல்ல விரும்புகிறேன். எனக்காக நகுல-சக தேவர்களும் தங்கள் மாமாவுடன் நன்கு போரிட்டும். சாத்யகி என் தேரின் வலது சக்கரத்தையும், த்ருஷ்டத்யும்னன் இடது சக்கரத்தையும் காக்கட்டும். அர்ஜுனன் எனக்குப் பின்னாலும், பீமன் எனக்கு முன்னாலும் செல்லட்டும். இந்த ஏற்பாடுகளால் நான் சல்யனைவிட அதிக சக்திசாலியாவேன் என்றார்.

8.11 யுதிஷ்டிரர் மூலம் சல்ய வதம்

இந்த ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டதும் யுதிஷ்டிரர் தன் நண்பர்களுடன்

இணைந்து சல்யனுடன் போரிட்டார். அப்போது உங்கள் புதல்வன் துரியோதனனும் இணைந்து சல்யனுடன் போரிட்டார். அப்போது உங்கள் புதல்வன் துரியோதனனும், சல்யரும் சேர்ந்து பாண்டவர்களைத் தடுத்தனர். உங்கள் தீய ஆலோசனையின் விளைவாக இரு தரப்பினருக்கும் இடையே பயங்கரப் போர் தொடங்கியது. பீமசேனனுக்கும் துரியோதனனுக்கும் இடையே நடந்த போரில் துரியோதனன் மூர்ச்சையடைந்து அமர்ந்துவிட்டான். அவனுடைய சாரதி கொல்லப்பட்டார். கிருபரும், கிருதவர்மாவும் உங்கள் புதல்வனைக் காப்பாற்றி அழைத்துச் சென்றனர்.

அப்போது மென்மையான இயல்புடைய யுதிஷ்டிரர் கடுமையாகிவிட்டார். தன் பாணங்களால் மத்ரராஜனை மறைத்துச் “சல்யா நில்” என்று அழைத்தார். போரிடும்போது அனைத்தும் யுதிஷ்டிரருக்கு அனுகூலமாக இருந்தது. யுதிஷ்டிரர் சல்யனின் குதிரைகளையும், பக்கத்துக் காவலர்களையும் கொன்றுவிட்டார். சல்யன் வேறு தேரில் அமர்ந்து யானைகளையும், குதிரைகளையும், தேர்களையும் ஒன்றாக அழித்தார். பீமசேனன், சாத்யகி, மாத்ரி புதல்வர்கள் அனைவரும் சல்யனை வலுவில் போருக்கு அழைத்தனர். மத்ரராஜன், யுதிஷ்டிரர் இடையில் நடைபெற்ற போரில் சல்யன் யுதிஷ்டிரரின் குதிரைகளைச் சம்ஹாரம் செய்துவிட்டார். யுதிஷ்டிரர் கவலை கொண்டார். இன்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொல் பொய்த்துவிடுமோ என எண்ணினார்.

யுதிஷ்டிரரைத் துன்பத்திற்காளாக்கிய சல்யன் பீமசேனனையும் தாக்கி அவரது வில்லை வெட்டிவிட்டார். பீமன் சல்யனின் சாரதியின் தலையை வெட்டிக் குதிரைகளையும் விரைந்து வெட்டி விட்டார். சல்யனின் கவசத்தையும் வெட்டி விட்டார்.

பின்னர் பீமசேனனும், சகதேவனும் சல்யன் மீது நூற்றுக் கணக்கான பாணங்களை விடுத்தனர். சல்யனைப் பாண்டவ மகாரதிகள் அனைவரும் சூழ்ந்து கொண்டனர். இச்சமயம் சல்யன் யுதிஷ்டிரரை நோக்கி மதம் கொண்ட யானையைப் போல ஓடினார். யுதிஷ்டிரர் குதிரைகளும், சாரதியும் இல்லாத சல்யனைக் கொன்று விடத் தீர்மானித்தார். காலராத்திரியைப் போன்ற ஒரு சக்தியை சல்யன் மீது வீசினார். எப்போதும் பாண்டவர்களால் பக்தியுடன் பூஜிக்கப்பட்ட அந்த சக்தி சல்யனின் மர்மஸ்தானங்களைப் பிளந்து, மார்பைக் கிழித்துப் பூமியில் உறைந்தது. பேருருவம் கொண்ட சல்ய மன்னர் வஜ்ரத்தால் அடிபட்ட மலைச்சிகரம் போல் உயிரிழந்து பூமியில் வீழ்ந்தார். சல்யனின் தம்பி இதனைக் கண்டு யுதிஷ்டிரரோடு போரிட்டான். அவனும் யுதிஷ்டிரரால் தலை துண்டிக்கப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டான். இவ்வாறு யுதிஷ்டிரர் மூலம் மத்ரராஜன் கொல்லப்பட்டார்.

மத்ரராஜன் கொல்லப்பட்டதும், அவரது 700 ரதிகள் பாண்டவரோடு போரிட வந்தனர். பாண்டவ மகாரதிகள் யுதிஷ்டிரரைச் சூழ்ந்து அவரைக் காப்பாற்றினர். சகுனியும், துரியோதனனும் மத்ரதேசத்துப் படைகளுடன் இணைந்து பாண்டவர்களுடன் போரிட்டனர். பாண்டவர்களால் மத்ர தேசத்துச் சேனை முழுவதும் அழிக்கப்பட்டது. சல்யன் கொல்லப்பட்டதும் உங்கள் படைவீரர்களும், புதல்வர்களும் போரிலிருந்து விலகிவிட்டனர். மன்னா! இச்சமயம் துரியோதனன் தன் படைவீரர்களுக்கு ஊக்கமளித்து, ஒன்று திரட்டி மீண்டும் போருக்கு வந்தான். உங்கள் தரப்பில் மிலேச்ச மன்னனான சால்வன் பெரும் கோபத்துடன் ஐராவதம் போன்ற தன் மிகப்பெரிய யானை மீது ஏறிப் போரிட வந்தான். சால்வனின் யானை த்ருஷ்டத்யும்னனாலும், சால்வ மன்னன் சாத்யகியாலும் கொல்லப்பட்டனர்.

மன்னா! மகாரதி க்ருதவர்மா பகைவரின் சேனையைத் தடுத்தான். கௌரவ வீரர்கள் க்ருதவர்மாவின் பராக்கிரமத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்தனர். அப்போது பகைவர்களை எதிர்க்க வந்தக் கூடிமதூர்த்தி மன்னனைச் சாத்யகியமலோகம் சேர்த்துவிட்டார் க்ருதவர்மாவுக்கும், சாத்யகிக்கும் இடையில் போர் நடைபெற்றது. க்ருதவர்மா தேரிழந்து ஓடிவிட்டார். துரியோதனன் மட்டுமே பாண்டவ சேனையுடன் போரிட்டுக் கொண்டிருந்தான். பாண்டவர்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்தும் அவனை எதிர்க்க முடியவில்லை. ஒருபுறம் சகுனிக்கும் யுதிஷ்டிரருக்கும் இடையில் போர் நடைபெற்றது. தொடர்ந்து நடைபெற்ற போரில் சகுனியும் போரிலிருந்து விலகினான். பாண்டவ சேனையும் களைப்புடன் போரிலிருந்து விலகிவிட்டது. சகுனி மீண்டும் போருக்கு வரமாட்டான் என்று பாண்டவர்கள் கருதியபோது சகுனி மீண்டும் திரும்பி வந்தான். இரு தரப்பிற்கும் ஒழுங்கற்ற போர் நடைபெற்றது.

மன்னா! இச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் அர்ஜுனன் துரியோதனனின்பிடிவாதத்தை நிந்தித்துப் பேசினார். அர்ஜுனனும், பீமனும் உங்கள் தேர்ப்படையையும், யானைப் படையையும் அழித்து விட்டனர். த்ருஷ்டத்யும்னனுக்கும் துரியோதனனுக்கும் நடைபெற்ற போரில் தேரிழந்த துரியோதனன் சகுனியிடம் சென்றுவிட்டான். தேர்ப்படையில் துரியோதனனைக் காணாமல் அஸ்வத்தாமா, கிருபர், க்ருதவர்மா மூவரும் அவனைத் தேடினர். துரியோதனனைக் காணாமல் கலக்கமடைந்தனர்.

மன்னா! தொடர்ந்து நடந்த போரில் பீமசேனன் மூலம் உங்கள் 11 புதல்வர்களும், சதுரங்கினி சேனையின் பெரும் பகுதியும் அழிக்கப்பட்டன. அர்ஜுனன் சுசர்மாவை அவனது 47 புதல்வர்களுடனும், சேனையுடனும் வதைத்து சம்ஷ்ப்தக சேனையை முற்றிலும் அழித்துவிட்டார். உங்கள் புதல்வர்களில் சுதர்சனனும், துரியோதனனும் மட்டுமே உயிரோடிருந்தனர்.

இச்சமயம் பீமசேனை எதிர்க்க வந்த சுதர்சனனும் கொல்லப்பட்டான். தொடர்ந்து நடந்த போரில் சகதேவன் சகுனியையும், அவன் மகன் உலாகனையும் கொன்று வீழ்த்தினார். உங்கள் வீரர்கள் பயத்துடன் நான்கு திசைகளிலும் ஓடிவிட்டனர். உங்கள் புதல்வன் துரியோதனனும் கால்நடையாகவே அவர்களுடன் ஓடிவிட்டான். பிறகு துரியோதனன் மீதமிருந்த ரதிகளையும், குதிரை, யானை வீரர்களையும், ஒன்றாகத் திரட்டிப் பாண்டவர்களையும், பாஞ்சாலர்களையும் அழித்துவிட்டுத் திரும்புங்கள் எனக் கட்டளையிட்டான். அச்சேனை போருக்குச் சென்ற இரு நாழிகைப் பொழுதிலேயே முற்றிலுமாகக் கொல்லப்பட்டுவிட்டது. தனியாக இருந்த துரியோதனன் அங்கிருந்து ஓடிவிடத் தீர்மானித்தான்” என்று சஞ்ஜயன் கூறினார்.

8.12 திருதராஷ்டிரரின் கேள்வியும், சஞ்ஜயனின் பதிலும்

திருதராஷ்டிர மன்னர் சஞ்ஜயன் கூறிய அனைத்தையும் கேட்டார். பின்னர், “சஞ்ஜயா! என் சேனை முழுவதும் கொல்லப்பட்ட நிலையில் பாண்டவர்களுடைய சேனையில் எவ்வளவு வீரர்கள் மீதமிருந்தனர்? தன் சேனை அழிந்ததைக் கண்ட என்னுடைய முட்டாள் புதல்வன் துரியோதனன் என்ன செய்தான்? என்று கேட்டார்.

சஞ்ஜயன் தொடர்ந்து விவரிக்கலானார்; “மன்னா! பாண்டவர்களின் சேனையில் 2000 தேர்களும், 700 யானைகளும், 5000 குதிரைகளும், 10 ஆயிரம் காலாட்படையினரும் மீதமிருந்தனர். இவர்களுடன் த்ருஷ்டத்யும்னன் போர் முனையில் நின்றார். தன் உதவியாளர் யாரும் போர்க்களத்தில் இல்லாமல், குதிரையும் இறந்துவிட்டதால் துரியோதனன் கால்நடையாகவே கிழக்கு திசை நோக்கி ஓடிக் கொண்டிருந்தான். விதுரர் கூறிய விஷயத்தைச் சிந்தித்தான். உங்கள் சேனையில் அஸ்வத்தாமா கிருபாசாரியார், க்ருதவர்மா ஆகியோரைத் தவிர வேறு எந்த மகாரதியும் உயிருடன் இல்லை. நானும் பாண்டவர்களால் கைது செய்யப்பட்டேன். சாத்யகி என்னைக் கொன்றுவிடத் தீர்மானித்தார். அப்போது திடீரென்று அங்கு தோன்றிய வியாசபகவான் நான் கொல்லப்படத் தகுந்தவனல்ல என்று கூறியதால் சாத்யகி என்னை விடுவித்துவிட்டார். அவர் அனுமதி அளித்ததும் நான் கவசத்தைக் களைந்து, அஸ்திர சஸ்திரங்கள் இன்றி நகரத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டேன்.

8.13 சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரிடம் துரியோதனன் பற்றிய செய்தியைத் தெரிவித்தல்

மன்னா! ஒரு கோச தூரம் வந்ததும் உடலில் காயங்களோடு தனியாக

நின்றிருந்த துரியோதனனைக் கண்டேன்.வெறும் காலோடு பிரதாபியான உலகனைத்தின் சுவாமியான மன்னன் துரியோதனன் நிற்பதைக் கண்டு பெரும் துயருற்றேன் நான் கைது செய்யப்பட்டு விடுவிக்கப்பட்டதையும், கௌரவ சேனையில் அஸ்வத்தாமா, கிருபர், க்ருதவர்மா ஆகிய மூவர் மட்டுமே எஞ்சியிருப்பதாக வியாசர் கூறியதையும் துரியோதனனிடத்தில் தெரிவித்தேன். துரியோதனன் என்னிடம், “திருதராஷ்டிர மகாராஜாவிடம் சென்று, உங்களுடைய புதல்வன் நண்பர்களையும், சகோதரர்களையும் இழந்து குளத்தில் பிரவேசித்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்று கூறு” என்றான்.

மகாராஜா! இவ்வாறு கூறிய பின் துரியோதனன் த்வைபாயன் என்ற அந்தப் பெரும் குளத்தில் பிரவேசித்து மாயையால் அதன் நீரைக் கட்டி அதனுள் உறைந்தான். அச்சமயம் பாண்டவர்களால் படுகாயமுற்ற கிருபாசாரியார், அஸ்வத்தாமா, கிருதவர்மா மூவரும் அங்கு வந்தனர். என்னிடம் துரியோதனனைப் பற்றிக் கேட்டனர். நான் துரியோதனன் கூறிய செய்தியையும், அவன் குளத்தில் பிரவேசித்ததையும் தெரிவித்தேன். அம்மகாரதிகள் மூவரும் இதனைக் கேட்டு வெகுநேரம் அழுதனர். இச்சமயம் பாண்டவர்களின் சேனை ஒலியைக் கேட்ட நாங்கள் அனைவரும் கூடாரங்களுக்குச் சென்றோம்.

அங்கு பெண்களைக் காக்க நியமிக்கப்பட்ட முதியவர்கள் ராஜகுலப் பெண்களை அழைத்துக் கொண்டு நகரத்தை நோக்கிப் புறப்படத் தயாரானார்கள். இச்சமயம் உங்கள் புதல்வன் யுயுத்ச யுதிஷ்டிரரிடமும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடமும் அனுமதி பெற்று ராஜகுலப் பெண்களை அரண்மனையில் கொண்டு சேர்த்தான். வழியில் விதுரரைக் கண்டு அவரிடம் விவரங்களைத் தெரிவித்தான்.

8.14 திருதராஷ்டிரர் அஸ்வத்தாமா முதலியோரும், துரியோதனனும் செய்தவற்றை வினவுதல்

திருதராஷ்டிர மன்னர் மீண்டும் சஞ்ஜயனிடம் துரியோதனனும், எஞ்சியிருந்த அஸ்வத்தாமா ஆகிய மூன்று மகாரதிகளும் என்ன செய்தனர் எனக் கேட்டார். சஞ்ஜயனும் தொடர்ந்து விவரித்தார். “மன்னா! பாண்டவர்கள் போர்க்களத்தில் துரியோதனனைத் தேடினர். அஸ்வத்தாமா முதலியோர் சூனியமான கூடாரங்களில் தங்க விரும்பாமல் துரியோதனன் மறைந்திருந்த குளக்கரைக்கு வந்தனர். அவர்கள் துரியோதனனைப் போரிடுவதற்காக அழைத்தனர். துரியோதனன் இன்று ஓய்வெடுத்து மறுநாள் போரிடலாம் என்றான்.

அவர்கள் உரையாடிக் கொண்டிருக்கும்போது பீமசேனனுக்காக மாமிசம் கொண்டு சென்ற வேடர்கள் நீர் பருக அங்கு வந்தனர். துரியோதனன் குளத்தினுள் மறைந்திருந்ததை அறிந்தனர். இச்செய்தியைப் பீமசேனனிடம் தெரிவித்து விட்டனர். துரியோதனனின் மறைவிடத்தை அறிந்த பாண்டவர்கள் த்வைபாயன் குளக்கரைக்கு வந்தனர். யுதிஷ்டிரரின் சேனை வரும் ஒலியைக் கேட்ட அஸ்வத்தாமா முதலிய மூன்று மகாரதிகளும் அவனிடம் அனுமதி பெற்று அங்கிருந்து விலகிச் சென்றுவிட்டனர். பாண்டவர்கள் குளக்கரைக்கு வந்து சேர்ந்தனர். துரியோதனன் நீரில் இருப்பதைக் கண்டனர்.

8.15 யுதிஷ்டிரர் துரியோதனனைப் போருக்கழைத்தல்; போர் தீர்மானிக்கப்படுதல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ஆலோசனைப்படி யுதிஷ்டிரர் துரியோதனனைப் போருக்கு அழைத்தார். கூடித்திரிய தர்மப்படி போரிடுமாறு கூறினார். துரியோதனன் விதவைப் பெண் போன்ற ஸ்ரீ ஹீனமான, சூனியமான பூமியைத் தான் விரும்பவில்லை என்றான். பூமி யுதிஷ்டிரருடையதாகவே இருக்கட்டும் என்றான். ஆனால் யுதிஷ்டிரர் பூமியைத் தானமாகப் பெற மறுத்தார். துரியோதனன் தங்களுக்கு இழைத்த துன்பங்களை நினைவு படுத்தினார். அவனைப் பலவிதமாகப் பேசலானார்.

இவ்வாறு சஞ்ஜயன் கூறியபோது, எந்த கடுமையான சொற்களையும் கேட்டறியாத துரியோதனன், யுதிஷ்டிரரிடம் என்ன சொன்னான் எனத் திருதராஷ்டிரர் கேட்டார். சஞ்ஜயன் தொடர்ந்து பேச முற்பட்டார். “ராஜாதி ராஜா! யுதிஷ்டிரரின் கடுமையான சொற்களைக் கேட்ட துரியோதனன் நான் பாண்டவர்கள் அனைவருடனும் போரிடுவேன் என்றான். யுதிஷ்டிரர் கதை மூலம் ஏதேனும் ஒரு வீரனோடு போரிட்டு உன் ஆண்மையை வெளிப்படுத்து என்றார். யுதிஷ்டிரரின் இந்தச் சொற்களைக் கேட்டுச் சகிக்க முடியாத துரியோதனன் கதையுடன் நீரிலிருந்து வெளியே வந்தான். பீமசேனன் துரியோதனனோடு போரிடுவது என முடிவாயிற்று.

8.16 சமந்த பஞ்சக கேஷத்திரத்தில் கதாயுத்தம் நடைபெறுதல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இதனைக் கேட்டுக் கவலை கொண்டார். 13 ஆண்டுகள் பீமனைப் போன்ற பதுமையுடன் போரிட்டுப் பயிற்சி பெற்ற துரியோதனனைப் பீமன் வெல்லுவது கடினம் என எண்ணினார். இச்சமயம் பாரதப்போர் தொடங்கும் முன்பே தீர்த்தயாத்திரைக்காகச் சென்ற பலராமர் தன் இரு சிஷ்யர்களுக்கிடையில் கதைப்போர் நடைபெற இருப்பதை நாரத மகரிஷி மூலம் அறிந்து அங்கு வந்து சேர்ந்தார். அவர் சமந்த பஞ்சக கேஷத்திரம்

புண்ணிய பூமி; அங்கு கதாயுத்தம் நடப்பது சிறப்பானது என்று கூறினார். அனைவரும் அங்கு சென்றனர். பீமசேனனுக்கும், துரியோதனனுக்கும் இடையில் கதாயுத்தம் தொடங்கியது.

8.17 பீமசேனன் கதைப்போரில் துரியோதனனை வீழ்த்துதல்

துரியோதனன் பீமசேனனைப் போருக்கு அழைத்தபோது பலவகை அபசகுனங்கள் தோன்றின. சமமான பலம் கொண்ட அவ்விருவரும் கதாயுத்தத்தில் ஈடுபட்டனர். கடுமையான பயிற்சியினை மேற்கொண்டிருந்ததால் துரியோதனன் கை ஓங்கியிருந்தது. இதனைக் கண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தர்மப்படி போரிட்டு, பீமசேனன் துரியோதனனை வெல்ல முடியாது என அர்ஜுனனிடம் கூறினார். அர்ஜுனனும் பீமன் பார்க்கும் சமயம் தன் தொடைகளைத் தட்டிச் சங்கேதம் செய்தார். துரியோதனன் தன்னைத் தாக்க முற்பட்ட பீமசேனனிடமிருந்து தப்புவதற்காக உயர எழும்பியபோது பீமசேனன் தன் கதையினால் துரியோதனன் தொடைகளில் அடித்து அவனைப் பூமியில் வீழ்த்திவிட்டார். தனது பிரியமான சிஷ்யன் அதர்மமாகக் கொல்லப்பட்டதைக் கண்ட பலராமர் கோபம் கொண்டு துவாரகை நோக்கிச் சென்றுவிட்டார். தொடர்ந்து பீமசேனன் தன் காலால் துரியோதனனின் தலையில் உதைத்து அவனை அவமதித்தார். யுதிஷ்டிரர் பீமனைத் தடுத்தது, துரியோதனனுக்காகக் கண்ணீர் சிந்தினார்.

சஞ்ஜயன் துரியோதனன் பீமனால் வீழ்த்தப்பட்டதைக் கூறியதும், திருதராஷ்டிர மன்னர், துரியோதனன் கொல்லப்பட்டபின் பாண்டர்களும், ச்ருஞ்ஜயர்களும் என்ன கூறினார்கள் எனக் கேட்டார். சஞ்ஜயன் பதிலுரைக்கலானார். “மகாராஜா! துரியோதனன் பீமனால் வீழ்த்தப்பட்டதும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், பாண்டவர்களும் மனத்திற்குள் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். பாஞ்சால, பாண்டவ வீரர்கள் பெருமகிழ்ச்சியுடன் சிம்மநாதம் புரிந்தனர். வில்லை டங்காரம் செய்தனர். சங்குகளையும், முரசுகளையும் ஒலித்தனர். பீமனைப் பலவாறாகப் பாராட்டிப் புகழ்ந்தனர். இச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவர்களிடம் “இறந்த பகைவனை மறுபடி கொல்வது உசிதமல்ல. மனிதர்களில் கீழ்த்தரமான இவன் இப்போது எதற்கும் தகுதியுடையவனல்ல. இவனைக் கடுமையான சொற்களால் பேசுவதால் என்ன பயன்? நீங்கள் கூடாரங்களுக்குத் திரும்புங்கள். சௌபாக்கிய வசத்தால் இவன் உற்றார் உறவினரோடு கொல்லப்பட்டு விட்டான்” என்றார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ஆட்சேபணைக்குரிய சொற்களைக் கேட்ட துரியோதனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை, “கம்சனின் பணியாளனின் மகனே!” என அழைத்துப் பலவாறாக நிந்தித்தான். தான் அதர்மமாகக் கொல்லப்பட்டதைக்

கூறினான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பல கோணல் உபாயங்களால் தன் தரப்பு மன்னர்களைக் கொல்ல வைத்ததைச் சுட்டிக் காட்டினான். உனக்கு வெட்கம் வரவில்லையா? எனக் கேட்டான். பீஷ்மர், துரோணர், கர்ணன், கடோதகஜன், பூரிச்ரவா அனைவரும் அதர்மமாகவே கொல்லப்பட்டனர் என்றான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவனிடத்தில் அவன் பாண்டவர்களுக்கு இழைத்த கொடுமைகளையும் திரௌபதிக்கு உண்டாக்கிய அவமானத்தையும் சுட்டிக் காட்டினார்.

மன்னா! துரியோதனன் அவர்களிடம், “நான் முறைப்படி வேத அப்யயனம் செய்து, தானமளித்துள்ளேன். பெரும் புவியை அரசாண்டுள்ளேன். இறுதியில் கூஷத்திரியர்களுக்குரிய உத்தமமான முடிவைப் பெற்றுள்ளேன். தேவர்களுக்கும் கிடைத்தற்கரிய ஐஸ்வர்யத்தைப் பெற்றுச் சொர்க்கம் செல்லப் போகிறேன். அச்சதா! நீங்கள் வருந்தத்தக்க வாழ்க்கையைக் கழிக்கப் போகிறீர்கள்” என்று கூறினான். அவன் பேசி முடித்ததும் அவன் மீது மணம் மிக்க மலர் மாரி பொழிந்தது. கந்தர்வர்கள் கானம் இசைத்தனர். அப்சரஸ்கள் துரியோதனன் புகழ் பாடினர். இந்த அற்புதமான பூஜையைக் கண்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், பாண்டவர்களும் மிகவும் வெட்கம் கொண்டனர். பாண்டவர்கள் அனைவரும் சோகத்தால் வருந்தினர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவர்களுக்கு ஆறுதல் அளித்தார்.

மகாராஜா! பின்னர் பாண்டவர்கள் அனைவரும் கௌரவர்களின் கூடாரத்திற்குச் சென்றனர். தங்கள் தேர்களில் இருந்து இறங்கினர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனை அவரது வில்லுடனும் அசுர தூண்களுடனும் தேரில் இருந்து இறங்கக் கூறினார். பின்னர் அவரும் இறங்கினார். கேசவன் தேரிலிருந்து இறங்கியதும், அர்ஜுனனின் வானரக் கொடி மறைந்தது. அவரது அற்புதமான அந்தத் தேர் முற்றிலும் எரிந்து சாம்பலானது.” இவ்வாறு சஞ்ஜயன் கூறி முடித்தார்.

8.18 ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அஸ்தினாபுரம் வருதல்

இச்சமயம் யுதிஷ்டிரர் தங்கள் அனைவரையும் அர்ஜுனனையும் பாதுகாத்து வெற்றியைத் தேடித் தந்ததற்காகப் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் புகழ்ந்து வணங்கினார். பாண்டவர்கள் அனைவரும் கௌரவர் கூடாரங்களில் ஓய்வெடுக்கலானார்கள். அப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் “இன்று இரவு நம்முடைய நன்மைக்காக நாம் கூடாரத்திற்கு வெளியே இருக்க வேண்டும்” என்று யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார். அதன்படி பாண்டவர்கள் அனைவரும், சாத்யகி மற்றும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடன் அன்றிரவு ஓகவதி நதிக்கரையில் தங்கினர். யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம், புதல்வர்களை இழந்த காந்தாரி தேவியை அஸ்தினாபுரம் சென்று அமைதிப்படுத்துங்கள் என்று வேண்டினார். ஸ்ரீ

கிருஷ்ணரும் சாரதி தாருகன் தேரைச் செலுத்த விரைந்து அஸ்தினாபுரம் வந்து சேர்ந்தார்.

8.19 ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் திருதராஷ்டிரருக்கும் காந்தாரி தேவிக்கும் ஆறுதல் அளித்தல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் திருதராஷ்டிரரின் அரண்மனைக்குச் சென்றார். அங்கு வியாசர் முன்பே வந்திருப்பதைக் கண்டார். திருதராஷ்டிரர், காந்தாரிதேவி இருவரின் பாதங்களையும் பணிந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் திருதராஷ்டிரரின் கைகளைத் தன் கரங்களில் எடுத்துக் கொண்டு விம்மி விம்மி அழுதார். பிறகு திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் கூறலானார்; “பாரதா! தாங்கள் முதியவர். ஆகவே காலத்தின் மூலம் நடைபெற்றதையும், நடந்து கொண்டிருப்பதையும் நன்றாக அறிவீர்கள். பாண்டவர்கள் உங்கள் விருப்பப்படி நடப்பவர்கள். நம்முடைய குலமும், சமூகமும் அழியக்கூடாது எனப் பெரு முயற்சி செய்தார்கள். யுதிஷ்டிரர், தன் சகோதரர்களுடன் காலத்தை எதிர்பார்த்துத் தன் கஷ்டங்கள் அனைத்தையும் சகித்துக் கொண்டார். அவர்கள் பல துயரங்களைச் சந்தித்தார்கள். அமைதியை நிலைநாட்டுவதற்காக நானே உங்களிடம் வந்து ஐந்து கிராமங்களை மட்டும் தருமாறு கேட்டேன். ஆனால் பேராசை காரணமாக நீங்கள் அவற்றைக் கூடத் தரவில்லை.

பரந்தபா! தர்ம, நியாய, ஸ்நேகத்தின் பார்வையால் பாண்டவர்களிடம் சிறிதளவு குற்றமும் கிடையாது. இவை அனைத்தும் தன்னுடைய குற்றத்தின் பலன் என்று அறிந்து நீங்கள் பாண்டவர்களிடம் தவறான பார்வை கொள்ளக்கூடாது. உங்களுக்கும் காந்தாரி தேவிக்கும் பிண்டமும், நீரும் புதல்வனால் கிடைக்கும் அனைத்தும் இனி பாண்டவர்களாலேயே கிடைக்கப் போகிறது. புகழ் மிக்கவரே! தாங்களும் புகழ் மிக்க காந்தாரி தேவியும் ஒருபோதும் பாண்டவர்களுக்குத் தீமை செய்யும் விஷயத்தை யோசிக்க வேண்டாம். தாங்கள் அனைத்து விஷயங்களையும், தங்கள் குற்றங்களையும் சிந்தித்து, பாண்டவர்களைக் காப்பாற்றுங்கள். உங்களுக்கு நமஸ்காரம்” என்றார்.

மேலும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறலானார், “பரத வம்சத்துச் சிங்கமே! தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரருடைய மனத்தில் உங்களிடம் எவ்வளவு பக்தியும் இயல்பான பிரேமையும் உள்ளது என்பதைத் தாங்கள் அறிவீர்கள். தன் குற்றமுள்ள பகைவரைக் கொல்லச் செய்து பாண்டவர்கள் இரவும் பகலும் துயரத் தீயில் எரிகிறார்கள். அமைதியின்றித் தவிக்கிறார்கள். உங்களுக்காகவும், காந்தாரி தேவிக்காகவும் துயரப்பட்டு யுதிஷ்டிரர் அமைதியின்றி இருக்கிறார். புத்திர சோகத்தால் வேதனைப்படும் தங்கள் முன்வர வெட்கம் கொண்டு அவர்கள் இங்கு வரவில்லை” என்றார். பிறகு

காந்தாரி தேவியிடமும் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் சமயோசிதமான சொற்களைக் கூறி அவரைச் சாந்தப்படுத்தினார். இச்சமயம் அஸ்வத்தாமா உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் பாஞ்சாலர்களைக் கொல்லச் சங்கல்பம் செய்ததை உணர்ந்து கொண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அதனைத் திருதராஷ்டிர மன்னரிடமும் காந்தாரியிடமும் தெரிவித்தார். அவ்விருவரும் அவரிடம் விரைந்து சென்று பாண்டவர்களைக் காப்பாற்றுங்கள். நாம் விரைவில் மறுபடி சந்திப்போம் எனக்கூறி விடையளித்தனர். கேசவனும் அவர்களை வணங்கி விடைபெற்றார்.

8.20 திருதராஷ்டிரர் மீண்டும் சஞ்ஜயனிடம் கேட்டல்

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் விடைபெற்றதும், திருதராஷ்டிரர் மீண்டும் சஞ்ஜயனிடம் கேட்டார்; “சஞ்ஜயா! தன் பலத்தில் மிகுந்த கர்வமும், பாண்டவர்களிடம் பகையும் கொண்ட துரியோதனன் பீமன் அவன் தலைமீது கால் வைத்தபோது என்ன செய்தான் எனக்கூறு” என்றார். “துரியோதனன் தான் மன்னனாக இருந்தபோது நற்செயல்கள் செய்ததையும், கிடைத்தற்கரிய கௌரவத்தைப் பெற்றதையும், வேதங்களைப் பயின்றதையும், தானங்களைச் செய்ததையும், பகைவனிடம் எப்போதும் சரணடையாததையும் பெருமையுடன் என்னிடம் விவரித்தான். தன் நண்பர்களான அஸ்வத்தாமா, கிருபாசாரியார், கிருதவர்மா ஆகியோரிடம் என்னைப் பற்றிக் கூறு என்றான். தன் சகோதரிக்காகவும், மனைவிக்காகவும், உங்களுக்காகவும் கவலைப்பட்டுக் கண்ணீர் வீட்டான்” என துரியோதனன் கூறியவற்றைச் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் தெரிவித்தான்.

8.21 அஸ்வத்தாமா சேனாபதி அபிஷேகம் செய்யப்பட்டதைச்

சஞ்ஜயன் தெரிவித்தல்

மேலும் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரிடம் விவரிக்கலானார்; “மகாராஜா! துரியோதனனின் செய்தியாளர்கள் அஸ்வத்தாமாவைத் தேடி வந்து துரியோதனன் பீமசேனனால் அதர்மமாக வீழ்த்தப்பட்ட செய்தியைத் தெரிவித்தனர். அச்செய்தி கேட்டுத் துயரம் கொண்ட அஸ்வத்தாமா, கிருபாசாரியார், க்ருதவர்மா மூவரும் விரைந்து தேரிலேறி துரியோதனனிடம் வந்தனர். மன்னன் தரையில் கிடப்பதைக் கண்டு கண்ணீர் பெருக்கினர். அஸ்வத்தாமா துரியோதனன் வதம் செய்யப்பட்டதால் கோபத்தால் கண்ணு பாஞ்சாலர்கள் அனைவரையும் யமனுலகு அனுப்புவேன் எனச் சபதம் செய்தான். துரியோதனன் கிருபாசாரியாரிடம் நீர் கொண்டு வந்து அஸ்வத்தாமாவைச் சேனாதிபதியாக அபிஷேகம் செய்யுமாறு கூறினான். அவ்வாறே அஸ்வத்தாமாவும் சேனாதிபதி பதவியில் அபிஷேகம் செய்து வைக்கப்பட்டான். பின்னர் துரியோதனனிடம் விடைபெற்ற அம்மூவரும் அங்கிருந்து விலகிவிட்டனர்.

9. ஸௌப்திக பருவம்

9.1 அஸ்வத்தாமாவின் தீர்மானம்

தூரியோதனனிடத்தில் இருந்து புறப்பட்ட மகாரதிகள் மூவரும் சூரியன் அஸ்தமிக்கும் வேளையில் காட்டின் அடர்ந்த பகுதிக்குச் சென்றனர். மறைவான ஒரு இடத்தில் சென்று அமர்ந்தனர். சற்று நேரம் ஓய்வெடுத்தனர். அச்சமயம் பாண்டவ சேனையின் கர்ஜனையைக் கேட்டு, அவர்கள் தங்களைப் பின் தொடர்கிறார்களோ என்று அஞ்சித் தென்திசை நோக்கிச் சென்று ஒரு அடர்ந்த காட்டை அடைந்தனர் என்று சஞ்ஜயன் கூறினார். இச்சமயம் திருதராஷ்டிரர் மீண்டும் தன் நிலைக்காக மிகுந்த துயரம் கொண்டார். புதல்வர்களை இழந்த கிழவர்களாகிய நாங்கள் எவ்வாறு உயிர் வாழ்வோம் எனப் புலம்பினார். என் புதல்வர்கள் மகாத்மா விதுரரின் சொற்களைச் சத்தியமாக்கிக் காட்டிவிட்டனர். அஸ்வத்தாமா, கிருபர், க்ருதவர்மா என்ன செய்தனர் எனச் சஞ்ஜயனிடம் கேட்டார்.

9.2 அஸ்வத்தாமாவின் தீர்மானமும், கிருபாசாரியாரின் அறிவுரையும்

சஞ்ஜயன் மன்னரிடம் தொடர்ந்து கூறலானார்; “மன்னா! அடர்ந்த காட்டை அடைந்த உங்கள் மகாரதிகள் மூவரும் குதிரைகளின் தாகத்தைத் தணித்தனர். பின்னர் ஒரு பெரிய ஆலமரத்தின் அடியில் ஓய்வெடுத்தனர். மிகவும் காயம்பட்டும், களைத்தும் இருந்த கிருபாசாரியாரும், க்ருதவர்மாவும் ஆழ்ந்து உறங்கினர். அஸ்வத்தாமா தூரியோதனனின் நிலையை எண்ணிச் சினத்துடன் உறக்கமின்றித் தவித்தான். அப்போது அம்மரத்தின் கிளைகளில் உறங்கிக் கொண்டிருந்த காகங்களை ஆந்தை ஒன்று கொன்று குவித்ததைப் பார்த்தான். தானும் உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் பாஞ்சாலர்களை அவர்கள் உறங்கும்போதே கொன்றுவிடத் தீர்மானித்தான். தன் மாமனையும் க்ருதவர்மாவையும் உறக்கத்திலிருந்து எழுப்பினான். தன் தீர்மானத்தை அவர்களிடம் தெரிவித்தான். கிருபாசாரியாரிடம் ஆலோசனை வேண்டினான்.

கிருபாசாரியார் அஸ்வத்தாமாவிடம், திருதராஷ்டிரர், காந்தாரி தேவியின் ஆலோசனைப்படி காரியம் ஆற்றலாம் எனத் தெரிவித்தார். தர்ம-அர்த்தமுடைய, நன்மை தரும் கிருபாசாரியாரின் சொற்களை அஸ்வத்தாமா ஏற்கவில்லை. ஒன்றாகத் தூங்கும் த்ருஷ்டத்யும்னன் முதலிய பாஞ்சாலர் அனைவரையும் தாக்கிக் கொன்றுவிடப் போகிறேன் எனப் பிடிவாதமாகக் கூறினான்; கிருபாசாரியார் அஸ்வத்தாமாவிடம், இன்று இரவு உறங்கி ஓய்வெடுத்து மறுநாள் காலை போரிடலாம் எனக் கூறினார். ஆனால்

அஸ்வத்தாமா தன் முடிவை மாற்றிக் கொள்ளவில்லை. இன்று இரவு உறங்கும்போது பகைவர்களைச் சம்ஹாரம் செய்து கவலையற்று உறக்கம் கொள்வேன் என உறுதியாகக் கூறினார்.

கிருபர் உலகிலுள்ள அஸ்திரவேதாக்களில் சிறந்தவனான உன் புகழ் கறைபட்டு விடக்கூடாது என்று அஸ்வத்தாமாவிடம் உரைத்தார். ஆனால் ஒழுங்கு முறையை மீறியே பாண்டவர்கள் கௌரவ மகாரதிகளை அதர்மமாகக் கொன்றுள்ளனர். நீங்கள் ஏன் அவர்களை நிந்திக்கவில்லை? என்று கூறிய அஸ்வத்தாமா தான் தன் தேரைப் பூட்டிப் புறப்பட்டான். அவனைத் தடுக்க இயலாத கிருபாசாரியாரும் க்ருதவர்மாவும் அவனுடன் சென்றனர். அனைவரும் பாஞ்சாலர்கள் உறங்கிக் கொண்டிருந்த கூடாரங்களை அடைந்தனர்.

9.3 மகாரதிகள் மூவரும் த்ருஷ்டத்யும்னன் உள்ளிட்ட அனைவரையும் சம்ஹாரம் செய்தல்

சிவபிரானைத் துதி செய்து அவரது அருளைப் பெற்ற அஸ்வத்தாமா, கிருபரையும், க்ருதவர்மாவையும் கூடாரங்களின் வெளியே தப்பி வருபவரைக் கொல்லக் கூறித் தான் உள்ளே நுழைந்தான். உறங்கிக் கொண்டிருந்த த்ருஷ்டத்யும்னனை எழுப்பிக் காலால் மிதித்துக் கொல்ல முயன்றான். த்ருஷ்டத்யும்னன் தன்னை ஆயுதத்தால் கொன்று புண்ணிய லோகம் சேர்க்குமாறு வேண்டியும் அஸ்வத்தாமா செவி சாய்க்கவில்லை. த்ருஷ்டத்யும்னனின் மார்பிலும், கழுத்திலும் மிதித்து விலங்கைப்போல் கொன்றான். இதேபோல் சிகண்டி, யுதாமன்யு, உத்தமௌஜா ஆகிய பாஞ்சால ராஜகுமாரர்களையும் காலால் மிதித்துக் கொன்றான்.

இதற்குள் அவலக்குரல் கேட்டு விழித்து எழுந்து ஆயுதங்களுடன் போரிட வந்த திரௌபதியின் புதல்வர்கள் அனைவரையும் கத்தியால் வெட்டிக் கொன்றான். கூடாரங்களில் இருந்து தப்பி வெளியே ஓடிய வீரர்களைக் கிருபாசாரியாரும் க்ருதவர்மாவும் வெட்டிச் சாய்த்தனர். கூடாரங்களுக்கு அவர் தீ மூட்டிவிட்டதால் யாரும் வெளியேற முடியவில்லை. பாஞ்சாலர்களில் ஒரு வீரன் கூட உயிர் தப்பவில்லை.

இச்சமயம் திருதராஷ்டிர மன்னர் இடையிட்டு சஞ்ஜயனிடம் கேட்டார், “சஞ்ஜயா! அஸ்வத்தாமா என் புதல்வன் வெற்றி பெற உறுதியாகத் தீர்மானித்திருந்த போதும், துரியோதனன் கொல்லப்பட்ட பின் ஏன்

இத்தகைய நீசத்தனமான காரியத்தைச் செய்தான்” எனக் கேட்டார், “குரு நந்தனா! அஸ்வத்தாமா எப்போதும் பாண்டவர்கள், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், சாத்தியகியிடமும் பயம் கொண்டிருந்தான். அந்த இரவில் பாண்டவர்களுடன், சாத்தியகியும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் தொலைவில் சென்றுவிட்டதால் அச்சமின்றித் தன்னுடைய காரியத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டான்” எனச் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிர மன்னருக்குப் பதிலளித்தார்.

9.4 அஸ்வத்தாமா முதலிய மூவரும் துரியோதனனிடம் வருதல்

தொடர்ந்து சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் விவரித்தார்; “மன்னா! அந்த மகாரதிகள் மூவரும் பாஞ்சாலர்களையும், திரௌபதியின் புதல்வர்களையும் வதம் செய்தபின், துரியோதனன் உயிருடன் இருந்தால் அவனிடம் இந்தச் செய்தியைத் தெரிவிக்க விரும்பி, துரியோதனன் வீழ்ந்து கிடந்த இடத்திற்கு வந்தனர். அங்கு துரியோதனன் சிறிதே மூச்சு விட்டுக் கொண்டிருந்தான். அவனைச் சுற்றி கொடிய விலங்குகளும், நாய்களும் நின்று கொண்டிருந்தன. அவர்கள் மூவரும் துரியோதனனைச் சுற்றி அமர்ந்து கொண்டனர். மன்னன் தகுதியற்ற நிலையில் கிடப்பதைக் கண்ட அம்மூவரும் சகிக்க முடியாமல் அழலாயினர். கிருபாசாரியார் துரியோதனன் நிலை கண்டு தீனக் குரலில் புலம்பினார்.

9.5 துரியோதனன் மகிழ்ச்சியுடன் உயிர் துறத்தல்

பாரதா! துரியோதனன் ரணப்படுக்கையில் கிடப்பதைக் கண்டு அஸ்வத்தாமா அவனிடம் இவ்வாறு கூறினான். “அரச சிங்கமே! உங்களை அந்த முட்டாள் பீமசேனன் எவ்வாறு ஏமாற்றிக் கொன்றான்? பாண்டவர்களால் வெட்கமின்றி மக்கள் முன்னால் துரியோதனனை எவ்வாறு கொன்றோம் எனக் கூற முடியுமா? காந்தாரி மைந்தா! உங்கள் அருளாலேயே எங்களுக்கு நாங்கள் விரும்பிய அனைத்தும் கிடைத்தன. மன்னா! தாங்கள் உயிரோடிருந்தால் நான் கூறும் சுகமளிக்கும் இந்தச் செய்தியைக் கேளுங்கள். பாரதா! திரௌபதியின் புதல்வர்களும், த்ருஷ்டத்யுமனன் உள்ளிட்ட பாஞ்சாலர் அனைவரும் கொல்லப்பட்டனர். பாண்டவர் தரப்பில் பாண்டவர்கள், சாத்தியகி, ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஆகிய ஏழு பேரும் நம் பக்கத்தில் நானும், கிருதவர்மா, க்ருபரும் மட்டுமே மீதியுள்ளோம். பகைவரின் செய்கைக்குப் பழி தீர்க்கப்பட்டுவிட்டது. பாண்டவர்களின் புதல்வர்கள் அனைவரும் கொல்லப்பட்டுவிட்டனர். கூடாரங்கள், வாகனங்கள் அனைத்தும் அழிக்கப்பட்டுவிட்டன” என்றான்.

அஸ்வத்தாமாவின் சொற்களைக் கேட்ட துரியோதனன் மீண்டும்

நினைவு வரப் பெற்றான். அஸ்வத்தாமாவிடம், “நண்பரில் சிறந்தவனே! இன்று நீ செய்ததைப் பீஷ்மரும், கர்ணனும் செய்யவில்லை. உன் தந்தையாலும் செய்ய முடியவில்லை. த்ருஷ்டத்யும்னன் உள்ளிட்ட அனைவரும் கொல்லப்பட்டதால் இன்று நான் என்னை இந்திரனுக்குச் சமமாகக் கருதுகிறேன். உங்கள் அனைவருக்கும் நன்மை உண்டாகட்டும். உனக்குச் சுகம் கிடைக்கட்டும். மறுபடி நாம் சுவர்க்கத்தில் சந்திக்கலாம்” என்று கூறினான். தன் நண்பர்களை அணைத்துக் கொண்டான். அவர்களும் அவனை அணைத்துக் கொண்டு விடையளித்தனர். அவன் உயிர் பிரிந்தது” என்று துரியோதனனின் மரணம் எவ்வாறு நிகழ்ந்தது என்பதைச் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிர மன்னருக்கு விவரித்து முடித்தார். அத்துடன் வியாசர் சஞ்ஜயனுக்கு அளித்திருந்த ஞான திருஷ்டியும் மறைந்துவிட்டது.

10. ஸ்த்ரீ பருவம்

10.1 திருதராஷ்டிர மன்னரின் துயரம்; சஞ்ஜயன் ஆறுதல் அளித்தல்

தனது நூறு புதல்வர்களும் கொல்லப்பட்டதால் திருதராஷ்டிரர் கிளைகள் அனைத்தும் வெட்டப்பட்ட மரத்தைப் போலாகி, சோகத்தால் தவித்தார். தன் புதல்வர்களை எண்ணி எண்ணிக் கவலைப்பட்டார். சஞ்ஜயன் அவரிடம், “மன்னா! உங்களுடைய இந்தத் துயரத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ளக் கூடியவர் யாரும் இப்போது உயிருடன் இல்லை, அனைவரும் காலனின் வாய்க்குள் சென்றுவிட்டனர். நீங்கள் உங்கள் பெரிய, சிறிய தந்தை, புத்திரர், பேரர், உற்றார், உறவினர். நண்பர் குருஜனங்கள் அனைவருக்கும் இறுதிச் சடங்கினைச் செய்வியுங்கள்” என்றார்.

திருதராஷ்டிரர் அவரிடம், “சஞ்ஜயா! நான் இனிப் புவியில் அலைந்து திரிந்து துயரத்தை மட்டுமே அனுபவிக்கப் போகிறேன். சிறகொடிந்த பறவையைப் போன்று உறவினர் அற்ற முதியவனான நான் வாழ்வதால் என்ன பயன்? நான் நண்பர்களின் சொல்லை ஏற்கவில்லை. பரசுராமரும், தேவரிஷி நாரதரும், வியாச மகரிஷியும் கூறிய நன்மை தரும் பேச்சைக் கேட்கவில்லை. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சபை நடுவே, என் நன்மையைக் கருதி, உங்கள் புதல்வர்களைத் தடுத்துவிடுங்கள் என்று கூறினார். அவர் சொல்லைக் கேட்காமல் இன்று நான் மிகவும் வேதனைப்படுகிறேன். என் அறிவு கெட்டுவிட்டது, இனிப் பீஷ்மரின் தர்மம் உள்ள பேச்சைக் கேட்க முடியாது. துரியோதனனின் வீரம் மிகுந்த கர்ஜனையையும் நான் கேட்க முடியாது. துச்சாதனன் கொல்லப்பட்டான். கர்ணன் அழிந்துவிட்டான். துரோணர் என்னும் சூரியனையும் கிரஹணம் பீடித்துவிட்டது. இவற்றைக் கேட்டு என் இதயம் பிளக்கப்பட்டுவிட்டது. மூடனான நான் இவ்வளவு துன்பமும் அனுபவிக்கும்படி, இப்பிறவியில் நான் செய்த பாவம் எதுவும் என் நினைவுக்கு வரவில்லை. நிச்சயம் நான் முற்பிறவிகளில் பெரும் பாவம் செய்திருக்க வேண்டும். இப்புவியில் என்னை விட அதிக துக்கமுடையவன் வேறு யார் இருப்பார்? என்று கூறிப் புலம்பி அழலானார்.

அப்போது சஞ்ஜயன் அவரிடம் கூறலானார், “மன்னா! தாங்கள் பெரியவர்களிடம் வேதங்களையும், ஆகமங்களையும், பலவகை சாஸ்திரங்களையும் கேட்டிருக்கிறீர்கள். ச்ருஞ்ஜய மன்னன் புத்திர சோகத்தால் வருந்தியபோது முனிவர்கள் அவற்றைக் கூறியுள்ளனர். ஆகவே துயரத்தை விலக்குங்கள். துரியோதனன் இளமையின் கர்வத்தினால் மனம் போனபடி நடந்து வந்தான். அவன் மனத்தில் பேராசை இருந்தது, ராஜ்யம் முழுவதையும் தானே அனுபவிக்க விரும்பினான். தீயவர்களைத் தனக்குத்

துணையாக்கிக் கொண்டான். தீயவனான கர்ணன் துஷ்டன் சகுனி, துர்புத்தி கொண்ட சித்திரசேனன் போன்ற உலகிற்கு முள்ளாக இருந்தவர்களே துரியோதனனின் மந்திரிகளாய் இருந்தனர்.

மாமன்னா! குருகுலத்தின் முதிய ஞானி பீஷ்ம பிதாமகர், காந்தாரி, விதுரர், துரோணர், சரத்வானின் புதல்வர் கிருபர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், தேவரிஷி நாரதர், வேதவியாச மகரிஷி, மற்றும் பல ரிஷிகளின் சொற்களை உங்கள் புதல்வன் கேட்கவில்லை. எப்போதும் சினத்துடன், கொடுமை நிரம்பிய உள்ளத்துடன் அவன் திருப்தியின்றி இருந்து வந்தான். நீங்கள் சாஸ்திர வித்வான். சத்தியவாதி. உங்களைப் போன்றவர் மோக வசப்படுவதில்லை. உங்கள் மகன் எந்த தர்மத்திற்கும் மதிப்பளிக்கவில்லை. மனிதன் முதலில் இருந்தே தகுதியுள்ள காரியங்களையே செய்ய வேண்டும். நீங்கள் அவனிடம் கொண்ட பாசத்தின் காரணமாக அவன் விரும்பியதையே செய்து வந்தீர்கள். ஆகவே நீங்கள் பச்சாதாப்பும்படியான சமயம் வந்துள்ளது. இதற்காக இப்போது சோகம் கொள்ளாதீர்கள். உயரத்திலுள்ள தேனை மட்டுமே பார்த்து, கீழே விழுந்துவிடுவோம் என்பதை மறந்துவிடுபவன், தேனின் ஆசையால் கீழே விழுந்து துன்பப்படுகிறான். துயரப்படுபவன் செல்வத்தையும் அடைவதில்லை; இறைவனையும் அடைவதில்லை.

புத்திரனோடு நீங்கள்தான் பேராசை என்னும் நெய்யை ஊற்றி சொல்லால் தூண்டிப் பார்த்தன் என்னும் தீயைக் கொழுந்துவிட்டு எரியச் செய்தீர்கள். கொழுந்து விட்டெரியும் அதே தீயில் உங்கள் புதல்வர்களும் விட்டில் பூச்சியைப்போல் விழுந்து துயருற்றனர். அந்த புதல்வர்களுக்காக நீங்கள் சோகம் கொள்ளக்கூடாது. கண்ணீர் தாரை பெருகும் முகத்தோடு திரிவது சாஸ்திரத்திற்கு உசிதமானதல்ல. அறிவாளிகள் இதைப் புகழ மாட்டார்கள். எனவே துயரத்தை விட்டு அறிவால் மனத்தை நிலைப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்” என்று சஞ்ஜயன் அவருக்கு ஆறுதல் கூறினார்.

10.2 விதுரர் திருதராஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் அளித்தல்

பிறகு விதுரர் அமுதம் போன்ற இனிய சொற்களால் திருதராஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் கூறினார். “மன்னா! தாங்கள் பூமியில் ஏன் கிடக்கிறீர்கள். எழுந்து அமருங்கள். எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் இறுதி நிலை இதுதான். பௌதிக முன்னேற்றங்களின் முடிவு வீழ்ச்சியிலேயே உள்ளது. எல்லாச் சேர்க்கையின் முடிவும் பிரிவில்தான் உள்ளது. இதேபோல வாழ்வு முழுவதின் முடிவும் மரணத்தில் உண்டாகிறது. பாரதா! சூர வீரன், கோழை இருவரையுமே யமராஜன் அழைத்துச் செல்கிறான். துயரப்படும் மனிதன் இறந்தவனோடு செல்லவும் முடியாது. இறக்கவும் முடியாது. காலனுக்குப் பிரியமானவனும்

இல்லை. அவன் வெறுப்பிற்குரியவனும் இல்லை. சம்சார யாத்திரைக்கு ஒன்றாக வந்தவர்கள் ஒருநாள் பரலோகம் செல்லத்தான் வேண்டும். யாருடைய காலம் முதலில் வருகிறதோ அவன் முன்னால் செல்கிறான், அவ்வாறு இருக்கும்போது யாருக்காகத் துயரப்பட வேண்டும்?

போரில் கொல்லப்பட்ட வீரர்கள் சாஸ்திரப் பிரமாணத்தின்படி பரமகதியை அடைந்துவிட்டார்கள் என்பதை நினைபுங்கள். ஆகவே அவர்களுக்காகச் சோகப்படுவதற்கு என்ன இருக்கிறது? போரில் கொல்லப்படுபவன் சொர்க்கத்தை அடைகிறான். கொல்பவன் புகழ் பெறுகிறான். போரில் பயனின்மை என்பதே கிடையாது. போரில் கொல்லப்படும் வீரர்கள் அனைவருமே இந்திரனின் விருந்தினராவர். மனிதன் ஏராளமான தகஷிணையுடன் யாகம், தவம் செய்தாலும் இந்திர உலகம் செல்ல முடியாது.

சிறந்தவரே! தாங்கள் உங்கள் மனத்தைத் தேற்றிக் கொண்டு துயரத்தை விடுங்கள். துயரத்தால் கவலைப்பட்டு உடலைத் தியாகம் செய்யக்கூடாது. நாம் அனைவரும் அடிக்கடி உடலில் பிறந்து ஆயிரக்கணக்கான தாய்-தந்தை மற்றும் நூற்றுக் கணக்கான மனைவி மக்களின் சுகத்தை அனுபவித்துள்ளோம். ஆனால் இன்று அவர்கள் யாருடையவர்கள்? அல்லது நாம் அவர்களில் யாருடையவர்கள்? துயரப்படுவதற்கு ஆயிரக்கணக்கான இடங்கள் உள்ளன. பயத்திற்கும் நூற்றுக்கணக்கான இடங்கள் உள்ளன. அவை ஒவ்வொரு நாளும் மூட மனிதர் மீது தன் ஆளுமையைச் செலுத்துகின்றன. காலத்திற்கு யாரிடமும் பிரேமையும் கிடையாது; துவேஷமும் கிடையாது. உதாசீன பாவம் இன்றிக் காலம் அனைவரையும் தன்னிடம் இழுத்துக் கொள்ளுகிறது.

காலமே பிராணிகளைப் பக்குவப்படுத்துகிறது. அதுவே மக்களைச் சம்ஹாரம் செய்கிறது. காலம் அனைவரும் உறங்கிவிட்டபோதும் விழித்துக் கொண்டிருக்கிறது. காலத்தை மீறுவது கடினம். அழகிய உருவம், இளமை, உயிர், பொருள் சேர்த்தல், ஆரோக்கியம், பிரியமானவர்களுடன் வசித்தல் அனைத்தும் நிலையற்றவை. ஆகவே அறிஞர்கள் பற்றுக் கொள்வதில்லை. தேசம் முழுமைக்கும் வந்துள்ள சோகத்திற்காக நீங்கள் தனியாக துயரப்படுவது சரியல்ல. துயரப்பட்டு ஒருவன் இறந்துவிட்டாலும் அவனுடைய துயரம் விலகுவதில்லை. நீங்கள் உங்களிடம் வீரம் இருப்பதாகக் கருதினால், துயரத்தின் காரணத்தை நிவாரணம் செய்ய முயற்சியுங்கள். துக்கத்தை விலக்குவதற்கான மருந்து அதனை நினைக்காமல் இருப்பதுதான்.

மனிதன் தன் மானசீக துக்கத்தை அறிவாலும், சரீர கஷ்டத்தை மருந்தாலும் விலக்கிக் கொள்ள வேண்டும். சிறுவனைப் போல விவேகமற்று நடந்து கொள்ளக்கூடாது. மனிதன் எந்தெந்த நிலையில் எந்தெந்த சுப-அசுப கர்மங்களைச் செய்கிறானோ, அதே நிலையில் அதன் பலனை அடைகிறான். எந்தெந்த உடலால் என்னென்ன கர்மங்களைச் செய்கிறானோ, மறு பிறவியில் அவன் அந்தந்த உடலால் அதன் பலனை அடைகிறான். மனிதன் தானே தனக்குப் பந்து, தானே தனக்குப் பகைவன். தானே தன் சுப-அசுப கர்மங்களுக்கு சாட்சியாகிறான். சுபகர்மத்தால் சுபமும், பாவ கர்மத்தால் துக்கமும் பலனாகக் கிடைக்கிறது. உங்களைப் போன்ற அறிவாளி அறிவுக் கெதிரான கர்மங்களில் ஒருபோதும் பற்றுக் கொள்வதில்லை” என்றார்.

10.3 திருதராஷ்டிரர் விதுரரிடம் மேலும் கேட்க விரும்புதல் விதுரர் உடலின் நிலையாமையைக் கூறுதல்

திருதராஷ்டிரர், விதுரரிடம், “விதுரா! உனது உத்தமமான பேச்சைக் கேட்டு எனது துயரம் விலகிவிட்டது. உன்னுடைய தத்துவம் நிறைந்த சொற்களை நான் மேலும் கேட்க விரும்புகிறேன். வித்வான்கள் விருப்பமில்லாது சேரும்போதும், பிரியமானது பிரியும்போதும் ஏற்படும் மானசிகத் துயரத்திலிருந்து எவ்வாறு விடுதலை அடைகிறார்கள்? என்று கேட்டார்.

விதுரர் மன்னரிடம் கூறலானார்; “மன்னா! எந்தெந்த சாதனைகளில் ஈடுபடுவதால் மனம் சுகத்திலிருந்தோ, துக்கத்தில் இருந்தோ விடுதலை அடைகிறதோ அவற்றிலேயே மனத்தை நியமத்துடன் ஈடுபடுத்தி அமைதியடைய வேண்டும். யோசித்துப் பார்த்தால் இந்த உலகம் முழுவதும் நிலையற்றதென்பது தோன்றுகிறது. உலகம் சாரமற்றது. முட்டாள், அறிஞன், செல்வந்தன், ஏழை அனைவரும் மயான பூமிக்குச் சென்று கவலையற்றவராகின்றனர். உடல் முழுவதும் அழிந்து விடுகிறது. ஆனால் அதற்குள் இருக்கும் ஆத்மா ஒன்றே நித்யமானது. மனிதன், புதிய, பழைய ஆடையைக் கழற்றி வேறு ஆடை அணிவதுபோல் உடல்கள் அவர்கள் மூலம் அந்தந்த சமயம் துறக்கவும் ஏற்கவும் படுகின்றன.

பாரதா! கர்மத்திற்கேற்றபடியே பரலோகத்தில் சுவர்க்கம் அல்லது நரகம், இகலோகத்தில் சுகம் அல்லது துக்கம் கிடைக்கின்றன. சிலர் கர்ப்பத்தில் இருக்கும்போதும், சிலர் பிறந்ததும், சிலர் பல நாட்களுக்குப் பிறகும், சிலர் சில மாதத்திலும், சிலர் ஓரிரண்டு ஆண்டுகளிலும், சிலர் இளமைப் பருவத்திலும், சிலர் நடுத்தரப் பருவத்திலும், சிலர் முதுமையடைந்த பின்னும் மரணத்தை அடைகிறார்கள். பிராணிகளின் முற்பிறவியின்

கர்மத்திற்கேற்பவே இவ்வுலகில் இருப்பதும், இல்லாததும் உள்ளது. உலகத்தின் இயல்பான நிலை இது என்னும்போது நீங்கள் எதற்காகத் துயரப்படுகிறீர்கள்? ஆழமான சம்சாரக் கடலில் மனிதர்களின் பிறப்பும் இறப்பும் தொடர்கிறது. அறிவற்றவரே கர்ம போகத்தில் கட்டுண்டு துன்பப்படுகிறார்கள். அறிவுடையவர் சத்வ குணத்துடன் அனைவரின் நன்மையையும் விரும்பி, கர்மத்திற்கேற்றவாறு அனைத்தும் நடைபெறுகிறது என்பதை உணர்ந்து சிறந்த கதியை அடைகிறார்கள்” என்று உரைத்தார்.

10.4 துன்பம் நிறைந்த சம்சாரத்தின் வருணனையும் அதிலிருந்து விடுபடும் உபாயமும்

திருதராஷ்டிர மன்னர் மேலும் விதுரரிடம் சம்சாரத்தின் ஸ்வரூப ஞானத்தை கேட்டறிய விரும்பினார். விதுரரும் அவருக்கு விவரிக்கலானார்.

“மாமன்னா! கர்ப்பாசயத்தில் வீரியமும், ரஜமும் ஆரம்பத்தில் ஒன்று சேர்ந்து ஐந்து இரவுகளில் நீர்க்குமிழி போலாகிறது. ஐந்து மாதம் கழிந்ததும் அது சைதன்ய ரூபத்தில் வெளிப்பட்டுப் பிண்டத்தில் வாசம் புரிகிறது. எல்லா அங்கமும் முழுமையடைய மாமிசத்தாலும் ரத்தத்தாலும் பூசப்பட்ட புனிதமற்ற கர்ப்பாசயத்தில் அது இருக்க நேரிடுகிறது. வாயுவின் வேகத்தால் அதன் கால்கள் மேற்புறம் திரும்பித் தலைகீழே வருகிறது. இந்நிலையில் பிறப்புறுப்பு அருகே வந்து அது பெரும் துயரத்தைச் சகிக்கிறது.

பிறகு பூர்வ கர்மத்துடன் சேர்ந்த அந்த ஜீவன் யோனி மார்க்கத்தால் வேதனையுற்று, அதிலிருந்து விடுபட்டு வெளியே வந்து உலகத்தில் பல்வேறு வகையான தொல்லைகளை எதிர்க்கிறது. நாட்கள் கழியக் கழிய, தன் கர்மங்களால் கட்டுண்ட அந்த ஜீவனுக்கு உயிருடன் இருக்கும்போதே புதுப்பது வியாதிகள் உண்டாகின்றன. பிறகு பற்றின் காரணமாக, புலன்களால் கட்டுண்ட அந்த சம்சார ஜீவனைப் பலவகைச் சங்கடங்கள் சூழ்கின்றன. அப்போது நல்ல, தீய செயல்களைச் செய்தும் அது அவற்றைப் பற்றி ஏதும் அறிவதில்லை.

பகவானுடைய தியானத்தில் ஈடுபடும் மக்கள்தான் சாஸ்திரத்திற்கேற்ப நடந்து தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முடிகிறது. சாதாரண ஜீவன் எதிரில் வரும் யமலோகத்தைக் கூட அறிவதில்லை. காலனால் தூண்டப்பட்டு யமதூதர்கள் அதனை உடலில் இருந்து இழுத்துக் கொள்ளும்போது மரணமடைகிறது. பேராசை வசப்பட்டு, கோபம் பயம் ஆகியவற்றால் ஜீவன் தன்னைத் தானே அறியாத அளவு பைத்தியமாகிறது.

ஈன குலத்தில் பிறந்தவர்களை உயர் குல மனிதன் நிந்தித்துக் குலப் பெருமையிலேயே சந்தோஷமடைகிறான். செல்வந்தன் செல்வத்தில் போதை

கொண்டு ஏழையிடம் தன் வெறுப்பைக் காட்டுகிறான். ஞானி-முடன்; பணக்காரன்-ஏழை உயர் குலத்தவன்-நீசகுலத்தவன், மானி-மானமில்லாதவன் அனைவரும் மரணத்தில் ஒன்றாகிவிடுகிறார்கள். இறந்து மயானத்தில் போடப்பட்டதும் அனைவரும் சமமான பூமியின் மடியில் தூங்கும்போது, அந்த முட்டாள் மனிதர்கள் இவ்வுலகில் ஒருவர் மற்றவரை ஏமாற்ற ஏன் விரும்புகிறார்கள்? நொடியில் அழியும் இவ்வுலகில் வேதம் கூறும் உபதேசத்தின்படி, எப்போதும் தர்மத்தைக் கடைப்பிடிப்பவர்கள் சிறந்த கதியான மோகூத்தை அடைந்து விடுகிறார்கள், “என்று ஜீவன் பிறந்து பின் மரணமடைவதைக் கூறி ஜீவன் மோட்சமடையும் வழியைத் தெரிவித்தார்.

10.5 விதுரர் அடர்ந்த காட்டினை உலகத்தின் பயங்கர ஸ்வரூபத்திற்கு உவமையாக்கிக் கூறுதல்

திருதராஷ்டிர மன்னர் அறிவு மார்க்கம் முழுவதையும் கூறுமாறு கேட்டார். விதுரர் கூறினார், “மன்னா! நான் ஸ்வயம்பூ பகவானை வணங்கி மிகப் பெரிய ரிஷிகள் கூறியவாறு சம்சாரம் என்னும் கடக்க முடியாத காட்டை வருணிக்கிறேன். ஒரு பெரிய அடர்ந்த காட்டில் பிராமணன் ஒருவன் யாத்திரை செய்தான். சிங்கம், புலி, யானை போன்ற விலங்குகள் அந்தக் காட்டைச் சூழ்ந்திருந்தன. அவன் பயத்துடன் இங்குமங்கும் ஓடி வெளியேற முயன்றான். அந்தக் காடு நாற்புறமும் வலையால் சூழப்பட்டிருந்தது. ஒரு பயங்கரமான பெண் தன் கைகளால் அவனை முன்றோமல் தடுத்தாள்.

அந்தக் காட்டில் ஐந்து தலை நாகங்களும், பெரிய மரங்களும் நிறைந்திருந்தன. அந்தக் காட்டில் புற்களால் மறைக்கப்பட்டு, ஒரு புறம் கொடிகள் தொங்கிக் கொண்டிருந்த கிணறு ஒன்று இருந்தது. மறைந்திருந்த அந்தக் கிணற்றினுள் விழுந்த பிராமணன் அங்கிருந்த கொடிகளில் சிக்கித் தொங்கலானான். கால் மேலேயும் தலை கீழாகவும் தொங்கிக் கொண்டிருந்த அவன் கிணற்றினுள் ஒரு நாகம் இருப்பதைக் கண்டான். கிணற்றின் மேல், கரை மீது ஆறு முகங்களும், வெள்ளையும் கருப்புமான வண்ணமுடைய, பன்னிரண்டு கால்களைக் கொண்ட யானை நின்றிருந்தது. பிராமணன் சிக்கிக் கொண்டிருந்த கொடிகள் படர்ந்திருந்த மரக்கிளைகளில் இருந்த தேன் கூட்டிலிருந்து தேன் தாரை விழுந்து கொண்டிருந்தது. ஆபத்தில் இருந்தபோதும் அம்மனிதன் தேனைப் பருகிப் பருகி ஆசை தணியாமல் தொடர்ந்து அதனைப் பருக விரும்பினான். அவனுக்கு அந்த ஆபத்தான வாழ்க்கையில் வெறுப்பு உண்டாகவில்லை. அங்கேயே அந்த நிலையிலேயே உயிர் வாழ்ந்து தேனைப் பருகும் நம்பிக்கை ஏற்பட்டது.

முதலாவதாக அவன் தொங்கிக் கொண்டிருந்த கொடிகளைக் கருப்பு,

வெள்ளை நிற எலிகள் அறுத்துக் கொண்டிருந்தன. இரண்டாவதாகக் காட்டின் எல்லையில் நின்ற பெண்ணிடம் பயம், மூன்றாவதாகக் கிணற்றுள் இருந்த நாகத்திடம், நான்காவதாகக் கிணற்றின் கரையில் இருந்த யானையிடம், ஐந்தாவதாக எலிகள் வெட்டிவிட்டால் கொடிகள் அறுந்து விடும். ஆறாவதாக தேனின் ஆசையால் தேனீக்களிடமிருந்து கிடைக்கப் போகும் துன்பம். இத்தனை பயங்களால் சூழப்பட்டும் அவன் வாழ்க்கையில் ஆசையும் நம்பிக்கையும் கொண்டான்” இவ்வாறு விதூரர் கூறி முடித்தார்.

விதூரரின் பேச்சைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரர் அவரிடம், “விதூர! அந்த பிராமணனுக்குப் பெரும் துயரம் ஏற்பட்டிருந்தது. அவன் எவ்வாறு அதிலிருந்து விடுதலை பெறுவான்? அந்தத் தேசம் எங்கிருக்கிறது? நாம் அனைவரும் அவனை வெளியேற்ற முயற்சி செய்வோம்” என்றார்.

விதூரர் அவரிடம், “மன்னா! இது தத்துவ ஞானிகளால் கூறப்பட்ட ஒரு எடுத்துக் காட்டாகும். கடக்க முடியாத காடு என்பது சம்சாரத்தின் ஸ்வரூபம். பாம்பு என்றது பலவகை வியாதிகள். காட்டின் எல்லையில் நின்ற பெண் முதுமையாகும். கிணறு என்பது சரீரம். அதனுள் இருந்த பாம்பு பிராணிகள் அனைத்தையும் முடித்துவிடும் காலமாகும். மனிதன் தொங்கிக் கொண்டிருந்த கொடி வாழும் நம்பிக்கை. மரத்தினருகில் இருந்த யானை ஆண்டு. அதன் ஆறுமுகங்கள் ஆறு பருவங்கள். பன்னிரண்டு மாதங்களே பன்னிரண்டு கால்களாகும். தேனீக்கள் என்று கூறப்பட்டவை ஆசைகளாகும். மரத்தின் கொடியை அறுத்துக் கொண்டிருந்த எலிகள் இரவும் பகலும். தேன் தாரை காமரசம். அதில் மனிதர்கள் அனைவரும் மூழ்கி விடுகிறார்கள். அறிஞர்கள் இவ்வாறு சம்சார சக்கரத்தின் கதியை அறிந்து வைராக்கியம் என்னும் ஆயுதத்தால் அதன் பந்தனங்கள் அனைத்தையும் வெட்டி விடுகிறார்கள்” என்றார்.

10.6 விதூரர் சம்சார சக்கரத்தை வருணிப்பது; தேரின் உருவகம்; முக்திக்கான உபாயம்

விதூரரின் அற்புதமான விளக்கத்தைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரர் மேலும் விதூரரின் அமுத மயமான வாக்கைக் கேட்டு மகிழ் விரும்பினார். விதூரர் தொடர்ந்து கூறலானார். “மன்னா! நீண்ட பாதையில் செல்லும் மனிதன் சிரமத்தால் களைப்படைந்து ஆங்காங்கு தங்கி ஓய்வெடுப்பது போல், சம்சார யாத்திரை செய்யும் அஞ்ஞானி ஓய்விற்காகக் கர்ப்பவாசம் செய்கிறான்.

அடர்ந்த காடாகக் கூறப்படும் சம்சாரம் மனிதர் மற்றும் ஸ்தாவர

ஐங்கமங்களின் சம்சார சக்கரமாகும். விவேகமுடையவன் இதில் பற்று வைக்கக்கூடாது. தன்னுடய கர்மமாகிய கொடிய விலங்குகளால் துன்புறுத்தப்பட்டும் மந்த புத்தியினர் உலக வாழ்க்கையில் விரக்தி அடைவதில்லை. ஆண்டு, மாதம், பசுஷம், இரவு-பகல், சந்திகள் போன்றவை இவனுடைய உருவத்தையும் ஆயுளையும் உலர்த்திக் கொண்டே இருப்பதை மூட மனிதன் அறிவதில்லை. இறைவன் எல்லா பூதங்களின் நெற்றியிலும் கர்மத்திற்கேற்ப ரேகைகளை இழுத்துள்ளார்.

பிராணிகளின் சரீரம் தேரைப் போன்றது என்று அறிஞர்கள் கூறுகிறார்கள். சத்வமே சாரதி; புலன்கள் குதிரைகள், மனம் கடிவாளம், தன்னிச்சையாக ஓடும் குதிரைகளின் வேகத்தைப் பின்பற்றுகிறவன் சம்சார சக்கரத்தில் சக்கரத்தைப் போல் சுற்றிக் கொண்டே இருக்கிறான். ஆனால் அறிவின் மூலம் புலன்களாகிய குதிரைகளைக் கட்டுப்படுத்துபவன் மறுபடி இந்த சம்சாரத்திற்குத் திரும்புவதில்லை. மன்னா! சம்சாரத்தில் அலைபவர்களுக்கு இந்தத் துக்கம் கிடைக்கத்தான் செய்கிறது. ஆகவே அறிவுடையோர் இந்த சம்சார பந்தத்தைத் துறக்க முயற்சிக்க வேண்டும். இல்லாவிடில் இந்த சம்சாரம் நூற்றுக்கணக்கான கிளைகளுடன் மிகப்பெரியதாகி விடுகிறது.

மன்னா! முட்டாள்கள் விரும்பும் இந்த சம்சாரத்தை யமலோகம் அடைவிக்கும் தேர் என்று கூறுகிறார்கள். உங்களுக்கு ஏற்பட்ட துக்கம் ஒவ்வொரு அஞ்ஞானி மனிதனுக்கும் கிடைக்கிறது. யாருடைய ஆசை அதிகரிக்கிறதோ அவனுக்கே ராஜ்யம், நண்பர்கள் மற்றும் புதல்வர்களின் அழிவு என்னும் இந்தப் பெரும் துன்பம் கிடைக்கிறது. தமம், தியாகம், பொறுமை என்னும் மூன்றும் பரமாத்மாவின் தாமத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும் குதிரைகளாகும். யார் சீலமென்னும் கடிவாளத்தைப் பிடித்து, இம்மூன்று குதிரைகள் பூட்டிய மனம் என்னும் தேரில் ஏறிச் செல்கிறானோ, அவன் மரண பயத்தை விட்டுப் பிரம்ம லோகத்திற்குச் சென்று விடுகிறான்.

பிராணிகளுக்குத் தம் ஆத்மாவை விட அதிகப் பிரியமான எந்தப் பொருளும் கிடையாது என்பது நிச்சயம். அதனாலேயே மரணம் எந்தப் பிராணிகளுக்கும் பிடிப்பதில்லை. ஆகவே அறிவுடையவர் எல்லாப் பிராணிகளிடமும் இரக்கம் காட்ட வேண்டும். மன்னா! சூட்சுமதர்சியான ஞானிகள் சனாதன பிரம்மத்தை அடைகிறார்கள். இதனை அறிந்து நீங்கள் உங்கள் உற்றார் உறவினர்கள். இறந்தவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய கர்மங்களைச் சடங்குகளைச் செய்யுங்கள். இதனால்தான் உங்களுக்கு உத்தம பலன் கிடைக்கும்.” என்று விதுரர் கூறினார். இதனைக் கேட்டு மீண்டும் திருதராஷ்டிரர் புத்திர சோக தாபத்தால் மூர்ச்சையுற்றுக் கீழே

விழுந்தார். அதனைக் கண்ட வியாசர், சஞ்ஜயன், விதுரர், நண்பர்கள், காவலர்கள் அனைவரும் குளிர்ந்த நீர் தெளித்து விசிறியால் விசிறி உபசாரம் செய்தனர். சிறிது நேரம் சென்றபின் திருதராஷ்டிரர் உணர்வு வரப் பெற்றார்.

10.7 திருதராஷ்டிரரின் துயரம்

அவர், “இவ்வளவு துன்பங்கள் நிறைந்த மனிதப் பிறவிக்குத் திக்காரம். இதிலும் திருமணம் செய்து கொண்டு குடும்பத்தைப் பெருக்குவது மேலும் தீயதாகும். அதனாலேயே அடிக்கடி துன்பங்கள் நேருகின்றன. புதல்வர், செல்வம் மற்றும் சம்பந்திகள் அழிந்து விட்டதால் விஷம் அருந்தியதைப் போலவும், தீயில் எரிவது போலவும் மிகுந்த துக்கம் அனுபவிக்க நேருகிறது. சகிக்க முடியாத இந்தத் துன்பத்தால் பீடிக்கப்பட்டவன் உயிர் வாழ்வதை விட இறப்பதையே மிகவும் நல்லதென்று கருதுகிறான். இன்று சொந்த மனிதர்களின் அழிவாகிய பெரும் துயரம் எனக்குக் கிடைத்துள்ளது. இப்போது உயிர் விடுவதைத் தவிர வேறு எந்த வழியிலும், இந்த துக்கத்தைக் கடக்க முடியாது. பிராமணரே! இன்றே நான் என் உயிரைத் தியாகம் செய்து விடுவேன்” என்று வியாசரிடம் கூறினார். பெரும் சோகத்தில் ஆழ்ந்து மௌனமானார்.

10.8 வேத வியாசர் இந்த அழிவு தவிர்க்க முடியாதது என மன்னரிடம் விளக்குதல்

திருதராஷ்டிரரின் சொற்களைக் கேட்ட அவரது பிதாமகர் வியாச மகரிஷி அவரிடம் உண்மையை உரைத்தார். “திருதராஷ்டிரா! நான் உன்னிடம் கூறுவதைக் கவனமாகக் கேள். நீ வேத சாஸ்திர ஞானமுடையவன், மேதாவி, தர்ம, அர்த்த சாஸ்திரங்களில் தேர்ந்தவன். அறிய வேண்டிய தத்துவம் எதுவும் உனக்குத் தெரியாததல்ல. பாரதா! ஜீவ உலகம் நிலையற்றது. சனாதன பரமபதம் நிலையானது. இந்த வாழ்க்கையின் முடிவு மரணத்தில்தான் இருக்கிறது என்னும்போது இதற்காக ஏன் துயரப்படுகிறாய்? உன் புதல்வர்களை நிமித்தமாக்கிக் காலனின் தூண்டுதலால் இந்தப் பகை உன் எதிரில்தான் தோன்றியது. கௌரவர்களின் அழிவு நிகழ்ந்தே தீர வேண்டியது, தவிர்க்க முடியாதது என்னும்போது பரமகதியடைந்த சூர வீரர்களுக்காக நீ ஏன் துயரப்படுகிறாய்?

மகாபாஹு! மகாத்மாவான விதுரர் இந்த எதிர்கால விளைவை அறிந்து சமாதானத்திற்காக முழு சக்தியுடன் முயன்றார். வெகு காலம் முயற்சி செய்தாலும் யாரும் தெய்வத்தின் சட்ட அமைப்பைத் தடுக்க முடியாது என்று நான் நம்புகிறேன். உன் மனம் சமாதானமடைவதற்கு நான்

தேவர்களிடம் பிரத்யக்ஷமாகக் கேட்டதை உனக்குக் கூறுகிறேன். முன்பு நடந்த விஷயம்.

நான் முன்பு ஒருமுறை தடையின்றி இந்திர சபைக்குச் சென்றேன். அங்கு தேவரனைவரும் கூடியிருந்தனர். நாரதர் போன்ற தேவரிஷிகளும் அங்கிருந்தனர். அங்கு பூமி தேவியும் வந்திருந்தாள். பூமி தேவி தேவர்களிடம், “தேவர்களே! நீங்கள் முன்பு பிரம்ம சபையில் வெற்றி பெறச் சபதம் செய்த என்னுடைய காரியத்தை விரைவில் முடித்து விடுங்கள்” என்றாள். அதைக் கேட்ட விஷ்ணு பகவான் தேவ சபையில் பூமி தேவியிடம், “சபமானவளே! திருநாஷ்டிரரின் 100 புதல்வர்களில் மூத்தவனும், துரியோதனன் என்னும் பெயரில் பிரசித்தமாயுள்ளவனும் உன் காரியத்தை வெற்றி பெறச் செய்வான். அவனுக்காக மன்னர்கள் அனைவரும் குருக்ஷேத்திரத்தில் ஒன்று கூடி, ஆயுதங்களால் அடித்துக் கொண்டு ஒருவர் மற்றவரை வதம் செய்துவிடுவார்கள். அப்போரில் உன் பாரம் அழிந்துவிடும். நீ விரைந்து உன் இடத்திற்குச் செல். லோகத்தைப் பழையபடி தரித்துக் கொள்” என்றார்.

மன்னா! துரியோதனன் என்னும் உன் புதல்வன் உலக அழிவிற்காகக் கலியின் உருவாய் காந்தாரியிடம் பிறந்தான். அவன் கோபம் உடையவன். சஞ்சலமானவன். தீய நீதியால் காரியமாற்றுவவன். தெய்வாதீனமாக அவன் சகோதரர்களும், மாமா சகுனியும், நண்பன் கர்ணனும் அவ்வாறே இருந்தனர். இவர்கள் அனைவரும் பகைவர்களை அழிப்பதற்காகவே புவியில் ஒன்றாகத் தோன்றினார்கள். மன்னர்களுடைய குணங்களுடனேயே ஜனங்களும், சேவகர்களும் இருக்கின்றனர் என்பதில் ஐயமில்லை. மன்னா! உன்னுடைய புதல்வர்கள் தன்னுடைய குற்றத்தினாலேயே அழிந்துவிட்டனர். அவர்களுக்காக வருந்தாதே. பாரதா! பாண்டவர்கள் உனக்குச் சிறிதும் குற்றம் செய்யவில்லை. துஷ்டர்களான உன் புதல்வர்கள். புவி மண்டலத்தை அழித்துவிட்டனர்.

மன்னா! ராஜகூய யாக சமயத்தில் தேவரிஷி நாரதரும் யுதிஷ்டிரரின் சபையில் கௌரவ பாண்டவர் அனைவரும் தங்களுக்குள் போரிட்டு அழிந்து விடுவார்கள், எனக் கூறியிருந்தார். நாரதரின் சொற்களைக் கேட்ட பாண்டவர்கள் மிகுந்த கவலையடைந்தனர். உன் சோகம் விலகுவதற்காக நான் தேவ ரகசியத்தை உன்னிடம் கூறிவிட்டேன். இவையனைத்தும் தேவர்களின் சட்டம் என்பதையறிந்து பாண்டவர்களிடம் தொடர்ந்து அன்பு காட்டு. மன்னா! இந்த விஷயத்தை ராஜகூய யாகத்தின்போது தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறியிருந்தேன். அவர் இந்த ரகசியத்தைக் கேட்டுக் கௌரவர்களுக்குள் பரஸ்பரம் கலகம் உண்டாகக் கூடாது எனப் பெரிதும் முயன்றார். ஆனால் தெய்வத்தின் சட்டம் பலமுடையது.

பாரதா! நீ தர்மபராயணன், சிறந்த அறிவுடையவன். உனக்கு உயிர்களின் பிறப்பு இறப்பு ரகசியம் தெரியும். ஆனாலும் ஏன் மோக வசப்படுகிறாய்? நீ அடிக்கடி சோகத்தால் பீடிக்கப்படுவதை அறிந்தால் யுதிஷ்டிர மன்னர் தன் உயிரையும் தியாகம் செய்து விடுவார். பசு, பறவை போன்றவற்றிடமும் இரக்கம் காட்டும் யுதிஷ்டிரர் உன்னிடம் எவ்வாறு இரக்கமின்றி இருப்பார்? ஆகவே, நீ என் ஆணையை ஏற்று, இறைவனின் சட்டத்தை மீற முடியாது என்பதை அறிந்து கொள். பாண்டவர்களிடமும் கருணை காட்டு. உன் உயிரைத் தரித்துக் கொள். உலகில் உன் புகழ் பெருகும். புத்திரசோகம் என்னும் தீயை ஆலோசனை என்னும் நீரால் நிரந்தரமாக அணைத்து விடு” என்று வியாச மகரிஷி திருதராஷ்டிரருக்குப் பலவாறாக அறிவுரை கூறினார்.

10.9 திருதராஷ்டிரர் வியாசருக்கு அளித்த பதில்

பிதாமகர் வியாசரின் சொற்களைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரர் சிறிது நேரம் சிந்தனையில் ஆழ்ந்தார். பிறகு வியாசரிடம், “சிறந்தவரே! என்னைப் பெரும் சோக வலைகள் எல்லாப் பக்கமும் இறுக்கி வைத்துள்ளன. நான் என்னையே புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. தொடர்ந்து மூர்ச்சை உண்டாகிறது. எல்லாமே தேவர்களின் தூண்டுதலால் நடந்தது என்பதைக் கேட்டு நான் உயிர் தரிக்கிறேன். துயரம் கொள்ளாமல் இருக்கவும் முயற்சி செய்வேன்” என்றார். அவரது சொற்களைக் கேட்ட வியாசர் அங்கிருந்து மறைந்துவிட்டார்.

10.10 பெண்களோடும், மக்களோடும் திருதராஷ்டிர மன்னர்

ரணபூமிக்குப் புறப்படுதல்

பின்னர் திருதராஷ்டிர மன்னர் காந்தாரியுடன் மற்ற பரத வம்சப் பெண்களையும், குந்தியையும் அழைத்து வரக் கூறினார். மன்னரின் ஆணைப்படி அங்கு வந்த பெண்கள் அனைவரும் ஒருவரை ஒருவர் அணைத்துக் கொண்டு பெருங்குரல் எடுத்து அழலாயினர். விதுரர் அவர்கள் அனைவருக்கும் ஆறுதல் கூறினார். பின்னர் அவர்கள் அனைவரும் தேரில் ஏறி நகரத்திற்கு வெளியே வந்தனர். தேவர்கள் கூட காணாத அரச குலப் பெண்களை, அணிகலன்கள் இன்றி, ஒற்றை வஸ்திரத்துடன், சாதாரண மக்களும் பார்த்தனர்.

அழுது கொண்டிருந்த ஆயிரக்கணக்கான பெண்கள் சூழ, துக்கமுடைய திருதராஷ்டிர மன்னர் ரணபூமியை நோக்கிப் புறப்பட்டார். நுண் கலைஞர்கள், வியாபாரி, வைசியர், பலவகைத் தொழில் செய்பவர் அனைவரும் மன்னரைத் தொடர்ந்து பின் சென்றனர். பெண்கள் பெரும் குரலுடன் அழுது கொண்டிருந்ததைக் கண்டு, ராஜவம்சத்திடம் அன்பு கொண்ட நகர வாசிகளும் அழலானார்கள்.

10.11 திருதராஷ்டிர மன்னரை அஸ்வத்தாமா, கிருபர், க்ருதவர்மா மூவரும் சந்தித்தல்

அவர்கள் அனைவரும் ஹஸ்தினாபுரத்திலிருந்து இரண்டு மைல் தூரம் சென்றபோது, அஸ்வத்தாமா, கிருபர், க்ருதவர்மா மூவரும் எதிரில் வரக்கண்டனர். மன்னரைக் கண்டதும் கண்ணீர் பெருக, “மஹிபதே! உங்கள் புதல்வன் மிகவும் கடினமான செயலைச் செய்து தன் சேவகர்களுடன் இந்திர லோகத்தை அடைந்து விட்டான். துரியோதனன் சேனையில் நாங்கள் மூவர் மட்டுமே உயிரோடு தப்பினோம். மற்ற சேனைகள் முழுதும் பாண்டவர்கள் உறங்கும்போது, த்ருஷ்டத்யும்னனை முதலிய பாஞ்சாலர்களையும், திரௌபதியின் புதல்வர்களையும் கொன்று பழி தீர்த்ததைக் கூறினர். பின்னர் திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் தைரியத்துடன் இருக்குமாறு கூறி அங்கிருந்து சென்று விட்டனர்.

அங்கிருந்து புறப்பட்ட அம்மூவரும் வெவ்வேறு திசைகளில் சென்றனர். கிருபாசாரியார் அஸ்தினாபுரம் சென்றுவிட்டார். அஸ்வத்தாமா கங்கைக்கரையில் இருந்த வியாசரின் ஆசிரமத்தை நோக்கி விரைந்தான். க்ருதவர்மா தன் தேசத்திற்குச் சென்றுவிட்டார்.

10.12 யுதிஷ்டிரர் சகோதரர்களுடனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடம் திருதராஷ்டிரரைச் சந்தித்தல்

திருதராஷ்டிர மன்னர் போரில் இறந்த வீரர்களின் இறுதிச் சடங்குகளைச் செய்விப்பதற்காக ஹஸ்தினாபுரத்திலிருந்து ரணபூமியை நோக்கிச் சென்றதை யுதிஷ்டிரர் கேள்விப்பட்டார். அவர் திருதராஷ்டிரரைச் சந்திக்க விரும்பித் தன் சகோதரர்களுடன் மன்னரிடம் வந்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானும், சாத்யகியும், யுயுத்சுவம் கூட அவருடன் வந்தனர். மிகுந்த சோகத்துடன் உடல் மெலிந்த திரௌபதியும், பாஞ்சாலப் பெண்களுடன் அவர்களோடு சென்றாள்.

யுதிஷ்டிரர் திருதராஷ்டிர மன்னரும் ராஜகுலப் பெண்களும் இருக்கும் இடம் வந்ததும் ஆயிரக்கணக்கான பெண்கள் அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டு அழுதனர். அவர்களைக் கடந்து யுதிஷ்டிரர் தன் பெரிய தந்தை திருதராஷ்டிரரை வணங்கினர். பாண்டவர் அனைவரும் தர்மப்படி தம் பெரிய தந்தையை வணங்கித் தத்தம் பெயரைக் கூறினர். புதல்வர்களின் வதத்தால் வேதனை கொண்டிருந்த திருதராஷ்டிரர் பாண்டு புதல்வர் யுதிஷ்டிரரை அணைத்துக் கொண்டார். ஆனால் அவர் மனம் மகிழ்வுடனில்லை.

10.13 திருதராஷ்டிரர் பீமனின் பதுமையைத் தழுவி அதனை உடைத்து விடுதல்

பின்னர் திருதராஷ்டிரர் பீமனைத் தேடலானார். அவர் மனத்தில் பீமனிடம் தீய பாவனை தோன்றியது. அவரது கோபத் தீ பீமசேனன் என்னும் காட்டை எரித்துச் சாம்பலாக்க விரும்பியது. பீமனிடம் அவரது தீய எண்ணத்தை அறிந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீமசேனை விலக்கி இரு கைகளாலும் இரும்பாலான பீமனது பதுமையைத் திருதராஷ்டிரர் முன் நிறுத்தினார். திருதராஷ்டிரர் அபிப்ராயத்தை முன்பே அறிந்திருந்த மகா ஞானியும், அறிவாளியுமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அங்கு இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்திருந்தார். மிகுந்த பலசாலியான திருதராஷ்டிர மன்னர் அந்தப் பதுமையைப் பீமசேனன் என்று கருதி, அதைத் தன் கைகளாலும் இறுக்கி அழுத்தி உடைத்துவிட்டார். 10000 யானையின் பலம் கொண்டிருந்த திருதராஷ்டிரர் பீமனின் இரும்புப் பதுமையை உடைத்ததும் அவர் மார்பு வலித்தது. அவர் வாயிலிருந்து ரத்தம் வந்தது. அவர் கீழே விழுந்துவிட்டார். சஞ்ஜயன் அவரைப் பிடித்துத் தூக்கினார். தாங்கள் இவ்வாறு செய்யக்கூடாது என்று கூறினார்.

10.14 ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் திருதராஷ்டிரருக்கு எடுத்துரைத்தல்

தனது கோபமும் ஆவேசமும் விலகிய பின் திருதராஷ்டிரர் தான் பீமனைக் கொன்று விட்டதாகக் கருதித் துயரத்தில் மூழ்கி, ஹா பீமா! என்று கூறி அழலானார். அவர் இவ்வாறு வருந்துவதைக் கண்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவரிடம், “திருதராஷ்டிர மன்னரே! நீங்கள் துயரப்பட வேண்டாம். பீமன் உங்கள் கையால் கொல்லப்படவில்லை. நீங்கள் பொடிப் பொடியாக்கியது இரும்பாலான ஒரு பதுமையாகும். மன்னா! நீங்கள் கோபத்தோடு இருப்பதை அறிந்த நான் உங்கள் கைகளில் இருந்து பீமனைப் பின்னால் இழுத்துக் கொண்டேன். பலத்தில் உங்களுக்குச் சமமானவர் யாரும் கிடையாது. உங்கள் கைகளின் இடையில் அகப்பட்டால் யார் உயிர் பிழைக்க முடியும்?

குருநந்தனா! அதனால் உங்கள் புதல்வன் செய்து வைத்திருந்த இரும்புப் பதுமையையே நான் உங்களுக்கு அளித்தேன். புத்திர சோகத்தால் தாபமுற்றுப் பீமசேனைத் தாங்கள் கொன்று விட விரும்புகிறீர்கள். மன்னா! பீமனைக் கொல்வது ஒருபோதும் உங்களுக்கு ஏற்றதல்ல. பீமன் கொல்லாமல் போயிருந்தாலும் உங்கள் புதல்வர்கள் எந்த வகையிலும் உயிருடன் இருக்க முடியாது. எனவே நாங்கள் எல்லா இடங்களிலும் அமைதியை ஸ்தாபிக்கும் உத்தேசத்துடன் செய்தவற்றைத் தாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

வீணாகச் சோகத்துடன் இருக்காதீர்கள்” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் அவரிடம் கூறினார்.

10.15 ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் திருதராஷ்டிரரை அதட்டிச் சாந்தப்படுத்துதல்

பிறகு பணியாளர்கள் திருதராஷ்டிரர் தூய்மைசெய்து கொள்ளுவதற்குரியவற்றைச் செய்தார்கள். மன்னர் தன்னைத் தூய்மைப்படுத்திக் கொண்டதும் மதுகுதனன் மறுபடியும் அவரிடம் கூறலானார். “மன்னா! நீங்கள் சாஸ்திரங்களையும், பல வகையான சாஸ்திரங்களையும் அத்யயனம் செய்துள்ளீர்கள். புராணங்களையும், ராஜ தர்மங்களையும் கேட்டுள்ளீர்கள். அத்தகைய வித்வானும் மிகச் சிறந்த அறிவாளியுமான தாங்கள் தங்கள் குற்றத்தால் ஏற்பட்ட அழிவிற்காக ஏன் சினம் கொள்ளுகிறீர்கள். பாரதா! நான் முன்பே உங்களிடம் இந்த விஷயத்தைப் பற்றிக் கூறியுள்ளேன். பீஷ்மரும், துரோணரும், விதுரரும், சஞ்ஜயனும் உங்களுக்கு எடுத்துரைத்தனர். ஆனால் நீங்கள் யாருடைய பேச்சையும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

குருநந்தனா! நாங்கள் உங்களை மிகவும் தடுத்தோம். ஆனால் பாண்டவர்களின் பலத்தையும், பராக்கிரமத்தையும் அறிந்திருந்தும் எங்கள் சொல்லை நீங்கள் கேட்கவில்லை. நன்மைக்குரிய விஷயத்தைக் கூறும்போது, அதனை அறியாதவன் அநியாயத்தைப் பற்றி மிகப்பெரும் துன்பத்தில் சிக்கிக் கொள்ளுகிறான். நீங்கள் உங்கள் தரப்பைப் பாருங்கள். எப்போதும் நியாயத்திற்கு எதிராகவே உங்கள் நடத்தை இருந்தது. உங்கள் அறிவை மறந்து, எப்போதும் துரியோதனன் வசத்தில் இருந்தீர்கள். தங்கள் குற்றத்தினாலேயே துன்பத்தில் சூழ்ந்து ஏன் உயிர் துறக்க விரும்புகிறீர்கள்? ஆகவே கோபத்தை விடுத்து, உங்கள் தீய செயல்களை நினைத்துப் பாருங்கள்.

நீசனான துரியோதனன், பொறாமை கொண்டு பாஞ்சால ராஜகுமாரி ஸ்ரீ கிருஷ்ணாவை நிறைந்த சபைக்கு அழைத்து அவமானப்படுத்தினான். அந்தப் பகைக்கு பழி தீர்க்கவே பீமசேனன் அவனைக் கொன்றுவிட்டார். நீங்கள் உங்களுடைய, துரியோதனனுடைய கொடுமையை நினைத்துப் பாருங்கள். எந்தக் குற்றமும் இல்லாத பாண்டவர்களை நீங்கள் கொடுமை செய்தீர்கள்” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் திருதராஷ்டிரரின் குற்றங்களைச் சுட்டிக் காட்டினார்.

10.16 திருதராஷ்டிர மன்னரின் பதில்; பாண்டவர்களிடம்

மகிழ்ச்சி கொள்ளுதல்

பகவானின் சொற்களைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரர் அவரிடம், “மாதவா! நீங்கள் கூறுவது முற்றிலும் சரியானது. ஆனால் புத்திரபாசம் பலமானது.

அது என்னைத் தைரியத்திலிருந்து விலக்கிவிட்டது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! உங்களால் காக்கப்பட்டுப் பீமசேனன் என் கைகளுக்கிடையில் வராதது சௌபாக்கியமே. மாதவா! நான் என் கோபம் அழிந்து இப்போது அமைதியாக இருக்கிறேன். நான் இப்போது அர்ஜுனனைக் காண விரும்புகிறேன். என் புதல்வர்கள் அனைவரும் கொல்லப்பட்டதால் இப்போது என்னுடைய அன்பும், நல்ல சிந்தனையும் பாண்டுவின் புதல்வர்களிடமே உள்ளது” என்று கூறினார். பின் திருதராஷ்டிர மன்னர் பீமார்ஜுனர்களையும் நகுல-சகதேவர்களையும் அணைத்துக் கொண்டு அவர்களுக்கு வாழ்த்துக் கூறினார்.

பின்னர் பாண்டவர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடன் காந்தாரியைச் சந்தித்தனர். தங்கள் தாய் குந்தியை நீண்ட நாட்களுக்குப் பின் பார்த்தனர். மன்னரும் பாண்டவர்களும், அரசகுலப் பெண்களுடன் ரணபூமிக்குச் சென்றனர். அங்கு காந்தாரி இறந்து கிடந்த தன் புதல்வர்களையும், மகாரதிகளையும், மற்ற புகழ் மிக்க மன்னர்களையும் கண்டு தீராத சோகம் கொண்டாள். மிகுந்த கோபத்துடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம், “இந்தப் பெரும் அழிவுக்கு நீயே காரணம். இன்றிலிருந்து 36 ஆண்டுகள் முடிந்ததும் உன் குலப் பெண்களும் இதே போலத் துன்பமடைவர். உன்னுடைய வம்சத்தினர் தங்களுக்குள் சண்டையிட்டு மடிந்து போவர். நீயும் நிந்தைக்குரிய வகையில் ஒரு காட்டில் அனாதையைப் போல மரணத்தைச் சந்திக்கப் போகிறாய்” என்று சாபம் அளித்திருந்தாள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் அவளிடம் “அது அவ்வாறு தான் நிகழப் போகிறது. ஏற்கனவே நிச்சயிக்கப்பட்டதையே நீ கூறிக் கொண்டிருக்கிறாய்” எனப் பதில் உரைத்தார். “உன் மகன் செய்த குற்றத்தை என் மீது சுமத்தாதே. போரில் இறப்பதற்காகவே கூடித்திரியப் பெண் புதல்வரைப் பெறுகிறாள்” என்று கூறினார்.

10.17 திருதராஷ்டிரர் யுதிஷ்டிரரிடம் இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கையையும், அவர்கள் அடைந்த கதியையும் கூறுமாறு கேட்டல்; யுதிஷ்டிரர் உரைப்பவை

அப்போது தர்மமறிந்த ராஜரிஷி அஞ்ஞானத்தால் உண்டான சோகத்தையும் மோகத்தையும் தடுத்துப் பேசினார். பின்னர் யுதிஷ்டிரரிடம் இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கையையும் அவர்கள் அடைந்த கதியையும் கூறுமாறு கேட்டார். யுதிஷ்டிரரும் அவருக்குப் பதிலுரைத்தார். “மன்னா! இப்போரில் 64 கோடி 20 ஆயிரம் படைவீரர்கள் கொல்லப்பட்டனர். இவர்களைத் தவிர 24 ஆயிரம் படைவீரர்களின் தகவல் தெரியவில்லை.

மன்னா! இந்தப் பெரும் போரில் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடனும், உற்சாகத்துடனும் தம் உடலை ஆஹுதியாக அளித்த வீரர்கள் இந்திரனுக்குச் சமமான உலகிற்குச் சென்றுவிட்டனர். மகிழ்ச்சியற்ற மனத்துடன் போரிட்டுக் கொல்லப்பட்டவர்கள் கந்தர்வ உலகம் அடைந்தனர். ரணபூமியில் உயிரை விரும்பிப் போரில் இருந்து விலகிக் கொல்லப்பட்டவர்கள் குஹ்ய லோகம் சென்றுள்ளனர். பகைவரால் வீழ்த்தப்பட்ட தைரியமுள்ள வீரர்களும், ஆயுதங்களை இழந்து கொல்லப்பட்டவர்களும், ஆயுதங்கள் இல்லாத நிலையிலும் பகைவரை எதிர்த்த கூத்திரிய தர்மத்தைப் பின்பற்றியவர்களும் பிரம்மலோகத்துக்குச் சென்றுவிட்டனர். போர்க்களத்தின் எல்லையில் இருந்து ஏதாவது ஒரு வகையில் கொல்லப்பட்டவர்கள் உத்தரகுரு தேசத்தில் பிறக்கப் போகிறார்கள்” என்று கூறினார்

திருதராஷ்டிரர் யுதிஷ்டிரரிடம் “மகனே! நீ எந்த ஞானத்தால் இவற்றைக் கூற முடிகிறது” என்று கேட்டார். யுதிஷ்டிரர் அவரிடம் வனவாசத்தில் இருந்தபோது லோமச மகரிஷியின் கருணையால் இந்த அனுஸ்மருதவித்யா கிடைத்தது என்றும் முற்காலத்தில் ஞானயோகத்தின் பிரபாவத்தால் திவ்யதிருஷ்டியைப் பெற்றதாகவும் கூறினார். பிறகு திருதராஷ்டிர மன்னர் யுதிஷ்டிரரிடம் போர்க்களத்தில் இறந்து கிடக்கும் அனைவருக்கும் இறுதிக் காரியங்களைச் செய்யுமாறு கூறினார். யுதிஷ்டிரரும் ஒருவர் கூட மீதம் இல்லாமல் அனைவருக்கும் அவரவர் தகுதிக்கேற்ப எரியூட்டும் செயலைச் செய்து முடித்தார். பின்னர் அனைவரும் கங்கைக் கரைக்கு வந்து நீராடி அனைவருக்காகவும் ஜலாஞ்சலி அளித்தனர்.

11. அஸ்வமேதீக பருவம்

அதன் பிறகு யுதிஷ்டிரர் முதலிய அனைவரும் அஸ்தினாபுரம் சென்றனர். யுதிஷ்டிரர் ராஜ்யத்தை ஏற்றார். மன்னனுக்கு உரிய தர்மங்களை உபதேசிக்குமாறு பீஷ்மரிடம் வேண்டினார். பீஷ்மரும் அவருக்குப் பெரும் ராஜ தர்மத்தையும், ஆபத் தருமம், மோகூ தருமம் அனைத்தையும் எடுத்து விளக்கினார். இவ்வாறு பீஷ்மரிடம் உபதேசம் பெற்ற யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் ஹஸ்தினாபுரம் திரும்பினார். 50 நாட்களுக்குப் பிறகு, உத்தராயன புண்ணிய காலம் வந்ததும் பீஷ்மர் கட்டளையிட்டவாறு யுதிஷ்டிரர் திருதராஷ்டிரர் முதலிய அனைவருடனும் பீஷ்மர் அம்புப் படுக்கையில் கிடந்த குருகேஷத்திரம் சென்றார். பீஷ்மர் பிராணத் தியாகம் செய்ததும் உரிய இறுதிச் சடங்குகள் நிறைவேற்றப்பட்டன. தான் உயிர் துறப்பதற்கு முன் பீஷ்ம பிதாமகர் திருதராஷ்டிரரிடம் அவருக்கு உரிய சமயோசிமான சொற்களைக் கூறினார்.

11.1 உயிர் துறக்கும் முன் பீஷ்மர் திருதராஷ்டிரருக்குக் கூறிய ஆறுதல்

பீஷ்மர் திருதராஷ்டிரரிடம் கூறலானார்; “மன்னா! நீ தர்மத்தை நன்றாக அறிவாய். நீ அர்த்த தத்துவத்தையும் நன்றாக நிர்ணயம் செய்துள்ளாய். இப்போது உன் மனத்தில் எந்த வகையான ஐயமும் இல்லை. ஏன் எனில் நீ பல சாஸ்திர ஞானமுடைய பல வித்வான்களான பிராமணர்களுக்கு சேவை செய்துள்ளாய். அவர்களுடைய சத்சங்கம் என்னும் நன்மையைப் பெற்றுள்ளாய். மனுஜேஸ்வரா! நீ நான்கு வேதங்கள், எல்லா சாஸ்திரங்கள் மற்றும் தர்மங்களின் ரகசியத்தை முழுமையாக அறிவாய்.

குரு நந்தனா! நீ துயரமடையக் கூடாது. எது நடந்ததோ, அது நடந்தே தீர வேண்டியதாகும். ஸ்ரீ கிருஷ்ண த்வைபாயன வியாசரிடமிருந்து தேவர்களின் ரகசியத்தையும் கேட்டுள்ளாய். இந்தப் பாண்டவர்கள் பாண்டுவின் புதல்வர்கள் என்பதைப் போல் தர்மத்தின்படி உன்னுடைய புதல்வரும் ஆவார்கள். இவர்கள் எப்போதும் குருஜனங்களின் சேவையில் ஈடுபட்டவர்கள். நீ தர்மத்தில் நிலைத்திருந்து தன் புதல்வர்களுக்குச் சமமாகவே இவர்களைப் பாலனம் செய்து வா.

தர்மராஜன் யுதிஷ்டிரனின் இதயம் மிகவும் தூய்மையானது. இவர் எப்போதும் உன்னுடைய ஆணைக்குட்பட்டு இருப்பார். இவர் மிகவும் மென்மையான இயல்புடையவர். குருஜனங்களிடம் பெரும் பக்தியுள்ளவர் என்பதை நான் அறிவேன். உனது புதல்வர்கள் தீயவர்கள்; சினம் கொண்டவர்கள். அகூயையுடன் தீய நடத்தைக்குத் துணை போனவர்கள்.

அவர்களுக்காக நீ துயரப்பட வேண்டாம்” இவ்வாறு பீஷ்மர் திருதராஷ்டிரருக்கு அறிவுரை கூறினார்.

பின்னர் அனைவரிடமும் விடைபெற்ற பீஷ்மர் பிராண வாயுவை பல்வேறு தாரணைகளில் ஸ்தாபித்து யோகத்தில் நின்று பிராணனை பிரம்மரந்திரம் வழியாகத் துறந்தார். அவருடைய உயிர் எரிநகூத்திரம் போலப் பிரகாசத்துடன் ஆகாயத்தில் சென்று ஒரு நொடியில் மறைந்துவிட்டது. பிறகு அவருக்கான சிதை ஏற்படுத்தப்பட்டு பீஷ்மரின் உடலுக்கு திருதராஷ்டிரர் முதலாவதாகவும் தொடர்ந்து மற்றவர்களும் எரியூட்டினார். பிறகு முறைப்படி பாகீரதி கங்கையில் பீஷ்மருக்கு நீர் அஞ்சலி அளிக்கப்பட்டது.

11.2 யுதிஷ்டிரர் துயரத்தில் ஆழ்தலும், திருதராஷ்டிரர் அவருக்கு ஆறுதல் கூறுதலும்

திருதராஷ்டிர மன்னர் பீஷ்மருக்கு ஜலாஞ்சலி அளித்த பின் யுதிஷ்டிரரும் நீரிலிருந்து வெளியே வந்தார். அப்போது மிகுந்த துயரம் கொண்ட யுதிஷ்டிரர் வேடனின் அம்பால் துளைக்கப்பட்ட யானையைப் போலக் கங்கைக் கரையில் விழுந்து விட்டார். அவருடைய கண்களில் இருந்து தண்ணீர் பெருகியது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவரிடம் தைரியத்தை இழக்கக்கூடாது எனக் கூறினார்.

யுதிஷ்டிரர் சோகத்தில் மூழ்கி இருப்பதைக் கண்டு, பாண்டவர்களும் துயரத்துடன் அவர் அருகில் அமர்ந்து கொண்டனர். அப்போது புத்திர சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்ட அறிவு மிக்க திருதராஷ்டிர மன்னர் யுதிஷ்டிரரிடம் பேசலானார்; “குரு வம்சத்துச் சிங்கமே! கௌந்தேயா! எழுந்திரு. இதற்குப் பின் செய்ய வேண்டிய காரியங்களை நிறைவேற்று. நீ கூடித்திரிய தர்மத்துடன் இப்புவிசை வென்றுள்ளாய். தர்மாத்மாக்களில் சிறந்த யுதிஷ்டிரா! இப்போது நீ நண்பர்களோடும் சகோதரர்களுடனும் மகிழ்ச்சியாக இரு. நீ துயரப்பட வேண்டிய காரணம் ஏதும் எனக்குத் தென்படவில்லை.

பார்த்திபா! நானும் காந்தாரியுமே துயரப்பட வேண்டியவர்கள். ஏன் எனில் எங்களுடைய நூறு புதல்வர்களும் கனவில் பெற்ற செல்வத்தைப் போல் அழிந்துவிட்டனர். நம்முடைய நன்மையை விரும்பும் மகாத்மாவான விதுரருடைய பொருள் பொதிந்த சொற்களைக் கேட்காமல் இன்று துர்புத்தியுடையவனான நான் மிகவும் தாபமடைகிறேன். திவ்ய திருஷ்டியுடைய தர்மாத்மாவான விதுரர் முன்பே என்னிடம், துரியோதனனுடைய குற்றத்தால் உங்களுடைய குலம் முழுவதும் அழிந்துவிடும். நீங்கள் உங்கள் குலத்தின் நன்மையை விரும்பினால் என்

பேச்சைக் கேளுங்கள். மந்த புத்தியான துஷ்டன் துரியோதனனைக் கொன்று விடுங்கள். கர்ணனையும், சகுனியையும் இவனுடன் ஒருபோதும் சேர விடாதீர்கள்.

நீங்கள் முழுமையான கவனத்துடன் இருந்து சூதாட்ட ஏற்பாடுகளைத் தடுத்து விடுங்கள். தர்மாத்மாவான யுதிஷ்டிர மன்னரை ராஜ்யத்தில் அபிஷேகம் செய்வியுங்கள். அவர் மனத்தையும், புலன்களையும் வசப்படுத்தியவர், ஆகவே, யுதிஷ்டிரர் தர்மப்படி இப்புவியைக் காப்பாற்றுவார். மன்னா! தாங்கள் குந்தி புதல்வர் யுதிஷ்டிரரை மன்னனாக்க விரும்பவில்லை என்றால், நீங்களே மன்னனாகி ராஜ்யபாரம் முழுவதையும் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். மகாராஜா! தாங்கள் எல்லாப் பிராணிகளிடமும் சமமாக நடந்து கொள்ளுங்கள். ஒரே இனத்தைச் சேர்ந்த அனைவரும் தங்கள் உற்றார் உறவினர்களுடன் உங்களை ஆஸ்ரயித்து வாழ்க்கை நிர்வாகம் செய்யட்டும்” என்று கூறினார்.

குந்தி மைந்தா! தூரதர்சியான விதுரர் இவ்வாறு கூறியும், நான் பாவியான துரியோதனனைப் பின்பற்றினேன். என் அறிவு பொருளற்றதாகிவிட்டது. தீரான விதுரரின் இனிய சொற்களைக் கேட்காததால் எனக்கு இந்தப் பெரும் துயரம் என்னும் பலன் கிடைத்துள்ளது. நான் பெரும் துயரக் கடலில் மூழ்கி விட்டேன். மன்னா! துயரத்தில் மூழ்கிய கிழத் தாய் தந்தையராகிய எங்கள் இருவரும் நிலையையும் பார். நீ துயரப்படுவதற்கான காரணம் எதுவும் எனக்குத் தெரியவில்லை” என்று திருதராஷ்டிரர், குந்தி மைந்தனிடம் கூறினார்; யுதிஷ்டிரரின் துயரத்தைப் போக்க முயற்சித்தார்.

12. ஆஸ்ரம வாசிக பருவம்

யுதிஷ்டிரர் குருஜாங்கால தேசத்தின் மன்னரானார். வியாசரின் அறிவுரைப்படி போரில் பலரைக் கொல்வித்த பாவங்களைப் போக்கிக் கொள்ள மருத் மன்னரின் செல்வத்தை இமயத்திலிருந்து கொண்டு வந்து அஸ்வமேத யாகம் செய்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் தர்மோபதேசம் பெற்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துவாரகை திரும்பினார். யுதிஷ்டிரருடைய தர்மப்படியான ஆட்சியில் 15 ஆண்டுக்காலம் கழிந்தது.

12.1 திருதராஷ்டிரரும், காந்தாரியும் பாண்டவர்களால் நன்கு உபசரிக்கப்படுதல்

தன்னுடைய புதல்வர்கள் கொல்லப்பட்டதால் ஆஸ்ரயம் அற்றவராயிருந்த திருதராஷ்டிர மன்னரை முன்வைத்தே பாண்டவர்கள் ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்து வந்தனர். விதுரர், சஞ்ஜயன், வைசிய புத்ரன் யுயுத்ச, கிருபாசாரியார் அனைவரும் எப்போதும் திருதராஷ்டிரருடனேயே இருந்து வந்தனர். வியாச மகரிஷியும் ஒவ்வொரு நாளும் அவரிடம் வந்து அவருக்கு தேவரிஷிகள், பித்ருக்கள், அரசர்கள் ஆகியோருடைய கதைகளைக் கூறி வந்தார். பாண்டவர்கள் எல்லாக் காரியங்களிலும் திருதராஷ்டிரரின் ஆலோசனையைக் கேட்டு நடந்தனர். ஒவ்வொரு நாளும் அவரது கால்களை வணங்கி அவரது அனுமதியைப் பெற்றே எல்லாக் காரியங்களையும் செய்து வந்தனர்.

திருதராஷ்டிரரின் ஆணைப்படி விதுரர் அவருடைய தார்மீகக் காரியங்கள் அனைத்தையும் செய்தும், செய்வித்தும் வந்தார். விதுரர் திருதராஷ்டிரர் விரும்பிய பெரும்பாலான காரியங்களைச் சிறிதளவு பொருட் செலவிலேயே நிறைவேற்றி வந்தார். திருதராஷ்டிரர் கைதிகளைச் சிறையிலிருந்து விடுவித்தார், மரண தண்டனைக் கைதிகளையும் மரண தண்டனையிலிருந்து விடுவித்து விட்டார். யுதிஷ்டிரர் திருதராஷ்டிரரின் இந்தச் செயல்களுக்காக ஒருபோதும் ஏதும் கூறவில்லை.

திருதராஷ்டிரர் யாத்திரை சமயங்களில் விரும்பிய வசதிகள் அனைத்தையும் பெற்றார். எல்லா சமயத்திலும் அவர் விரும்பிய உணவுகள் சமையலில் நிபுணத்துவம் பெற்றவர்களால் சமைத்துத் தரப்பட்டன. பாண்டவர்கள் விலை உயர்ந்த ஆடைகள், மாலைகள், விலையுயர்ந்த படுக்கை, ஆபரணங்கள், மன்னர்கள் பயன்படுத்தும் பொருட்கள் அனைத்தையும் திருதராஷ்டிரருக்கு அன்புடன் அர்ப்பணித்து வந்தனர். வெவ்வேறு தேசத்து மன்னர்களும் முன்போலவே திருதராஷ்டிரரின் சேவையில் ஈடுபட்டனர். காந்தாரி தேவிக்கும், குந்தி, திரௌபதி,

சுபத்ரையுடன் மற்ற குருகுலப் பெண்கள் அனைவரும் பணிப் பெண்களைப் போல சேவை புரிந்து வந்தனர்.

12.2 திருதராஷ்டிரருக்கும், காந்தாரிக்கும் அனுகூலமாகப் பாண்டவர்கள் நடந்து கொள்ளுதல்

இவ்வாறு பாண்டவர்களால் நன்றாகக் கௌரவிக்கப்பட்ட திருதராஷ்டிர மன்னர் பழையபடி ரிஷிகளுடன் கோஷ்டி சுகத்தை அனுபவித்தவாறு ஆனந்தமாக வாசம் புரிந்து வந்தார். அவர் பிராமணர்களுக்கு அக்ரஹாரங்களை தானமாக அளித்து வந்தார். யுதிஷ்டிரர் எல்லாக் காரியங்களிலும் அவருக்கு ஒத்துழைப்பு அளித்தார். யுதிஷ்டிரர் தன்னுடைய சகோதரர்களிடம், “திருதராஷ்டிர மன்னர் நம் அனைவருக்கும் மதிப்பிற்குரியவர். இவருடைய ஆணைக்குக் கட்டுப்படுபவனே என்னுடைய நண்பனாவான். திருதராஷ்டிர மன்னருக்கு எதிராக நடப்பவன் எனக்குப் பகைவனாவான். என்னால் தண்டிக்கப்படக் கூடியவன் ஆவான். திருதராஷ்டிர மன்னர் தந்தை முதலியவர்களின் கூடியாக திதிகளிலும், புதல்வர்கள் மற்றும் நண்பர்களின் சிராத்த கர்மத்திலும் அவர் எவ்வளவு செலவழிக்க விரும்பினாலும் அதை அளிக்க வேண்டும்” என்று கட்டளையிட்டிருந்தார்.

அதனால் திருதராஷ்டிர மன்னர் மேற்கூறிய சந்தர்ப்பங்களில் தகுதியுடைய பிராமணர்களுக்கு அடிக்கடி பெரும் செல்வத்தைத் தானம் அளித்து வந்தார். பாண்டவர்கள் அனைவருமே அவர் விரும்பியதைச் செய்து அவருக்கு உதவிபுரிந்து வந்தனர். புதல்வர்கள், பேரர்கள் அனைவரும் வதம் செய்யப்பட்டு விட்டதால், துயரத்தில் மூழ்கி, திருதராஷ்டிரர் நம்மால் துயரமடைந்து தன் உயிரை விட்டு விடக்கூடாது என்ற கவலை பாண்டவர்களுக்கு இருந்தது. ஆகவே தன்னுடைய புதல்வர்கள் உயிருடன் இருந்த வந்தபோது அவர் பெற்ற சுகமும், போகங்களும் தொடர்ந்து அவருக்குக் கிடைப்பதற்குரிய ஏற்பாடுகளை பாண்டவர் கவனத்துடன் செய்து வந்தனர்.

இவ்வாறு சீலத்துடன் பாண்டவர்கள் அனைவரும் திருதராஷ்டிரரின் ஆணைக்குக் கட்டுப்பட்டிருந்தனர். திருதராஷ்டிரரும் அவர்களுடைய பணிவு, சேவை இவற்றை அறிந்து தந்தையைப் போல அவர்களிடம் அன்பு செலுத்தினார். காந்தாரி தேவியும் தன் புதல்வர்களுக்காகப் பலவகை சிராத்த கர்மங்களைச் செய்து, பிராமணர்கள் விரும்பிய தானங்களை அளித்தார். அதனால் தன் புதல்வர்களின் கடனிலிருந்து விடுபட்டார்.

இவ்வாறு யுதிஷ்டிரரும் மற்ற பாண்டவர்களும் எப்போதும்

திருதராஷ்டிரருக்கு மரியாதை செலுத்தி வந்தனர். திருதராஷ்டிரர் பாண்டவர்களிடம் தனக்கு விருப்பமில்லாத எந்த நடத்தையையும் காணவில்லை. அவர்கள் எப்போதும் நன்றாக நடந்து கொண்டதால், அம்பிகாவின் புதல்வர் திருதராஷ்டிரர் அவர்களிடம் மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

காந்தாரி தேவியும் புதல்வர்களை இழந்த துயரத்தை மறந்து பாண்டவர்களிடம் பெற்ற புதல்வர்களைப் போல் அன்பு செலுத்தி வந்தார். யுதிஷ்டிரர் திருதராஷ்டிரருக்குப் பிடித்ததையே செய்து வந்தார். திருதராஷ்டிரரும் காந்தாரியும் கூறிய எந்த சிறிய அல்லது பெரிய செயலானாலும், யுதிஷ்டிரர் அவர்களுடைய ஆணையைச் சிரமேற்கொண்டு முழுமையாக நிறைவேற்றி வந்தார். திருதராஷ்டிரர் தன்னுடைய மந்த புத்தியுடைய புதல்வன் துரியோதனனுக்காகக் கழிவிரக்கம் கொண்டார்.

ஒவ்வொரு நாளும் காலையில் எழுந்தவுடன், ஸ்நானம், சந்தி மற்றும் காயத்ரி ஜபத்திற்குப் பின் திருதராஷ்டிரர் பாண்டவர்கள் எப்போதும் வெற்றி பெற ஆசீர்வதித்து வந்தார். பிராமணர்கள் மூலம் ஸ்வஸ்தி வாசனம் செய்வித்து, அக்னியில் ஹவனம் அளித்த பின் எப்போதும், பாண்டவர்களின் ஆயுள் அதிகரிக்க வேண்டும் என்று வாழ்த்தி வந்தார். பாண்டவர்களின் நடத்தையால் அவர் பெற்ற மகிழ்ச்சியைத் தன் புதல்வர்களிடம் ஒருபோதும் பெறவில்லை. யுதிஷ்டிரர் நால் வருணத்தவரிடமும் நல்ல இனிய நடத்தையோடு இருந்ததால் அனைவருக்கும் பிரியமானவராகிவிட்டார்.

திருதராஷ்டிரரின் புதல்வர்கள் தங்களுக்குச் செய்த தீமைகளை நினைக்காமல், பாண்டவர்கள் திருதராஷ்டிரரின் சேவையில் ஈடுபட்டனர். யாராவது ஒருவன் திருதராஷ்டிரருக்குப் பிரியமில்லாத சிறு காரியத்தைச் செய்தாலும் யுதிஷ்டிரருடைய த்வேஷத்திற்குப் பாத்திரமாகி விட்டான். அதனால் யுதிஷ்டிரரிடம் கொண்ட பயத்தின் காரணமாக யாரும், எங்கும், எப்போதும் திருதராஷ்டிரர் மற்றும் துரியோதனனின் தீய செயல்களைப் பற்றி விவாதித்தது இல்லை.

12.3 பீமசேனனின் த்வேஷம்

திருதராஷ்டிர மன்னர், காந்தாரி, விதுரர் ஆகியோர் அஜாத சத்ருவான யுதிஷ்டிரரின் தைரியத்தாலும், தூய நடத்தையாலும் மகிழ்ந்திருந்தனர். ஆனால் பீமசேனனின் நடத்தையில் அவர்கள் திருப்தியடையவில்லை. யுதிஷ்டிரரின் சொற்படி நடந்து வந்தாலும் பீமசேனனுடைய மனத்தில் எப்போதும் தீய பாவனையே நிரம்பி இருந்தது. தர்மபுத்திரரைப் பின்பற்றி வந்தாலும் அவருடைய உள்ளத்தில் திருதராஷ்டிரரிடம் விரோதமே மேலோங்கி இருந்தது.

12.4 பீமசேனனின் சொற்களால் திருதராஷ்டிர மன்னர் துயரமடைதல்

யுதிஷ்டிரரும், திருதராஷ்டிரரும் பரஸ்பரம் ஒருவரிடம் ஒருவர் பிரேமை கொண்டிருந்தனர். ஆனால் திருதராஷ்டிரர் தன் மனத்தில் துரியோதனனைப் பற்றி நினைக்கும் போதெல்லாம் பீமசேனனுக்குத் தீமையையே நினைத்து வந்தார். அதேபோல, பீமசேனனும் எப்போதும் திருதராஷ்டிரரிடம் தீய பாவனையுடனேயே இருந்து வந்தார். பீமசேனன் திருதராஷ்டிரரை ஒருபோதும் மன்னிக்கவில்லை.

பீமசேனன் ரகசியமாக திருதராஷ்டிரருக்குப் பிடிக்காத செயல்களைச் செய்து வந்தார். தன்னிடம் விசுவாசமுள்ள பணியாளர்கள் மூலம் திருதராஷ்டிரரின் ஆணைகளுக்குப் பங்கம் விளைவித்து வந்தார். திருதராஷ்டிரரின் துஷ்டத்தனமான ஆலோசனையையும், அவரது தீய நடத்தையையும் பீமசேனன் மறக்கவில்லை. ஒருநாள் பீமசேனன் தன் நண்பர்களுக்கு இடையில் அடிக்கடி தன் புஜங்களில் தட்டிக் கொண்டார். திருதராஷ்டிரரும், காந்தாரியும் கேட்கும்படி அடிக்கடி கடுஞ்சொற்களையும் கூறினார். தன் பகைவனான துரியோதனனையும், கர்ணனையும், துச்சாதனனையும் நினைத்து இவ்வாறு கூறலானார்.

“நண்பர்களே! என்னுடைய புஜங்கள் பரிகத்தைப் போன்று உறுதியானவை. நானே பல வகையான அஸ்திர-சஸ்திரங்கள் மூலம் போரிட்ட குருட்டு மன்னரின் புதல்வர்கள் அனைவரையும் யமலோகத்திற்கு அனுப்பினேன், இதோ பாருங்கள்; என்னுடைய உறுதியான, வெல்ல முடியாத கைகள் இவை. இவற்றின் நடுவில் அகப்பட்ட திருதராஷ்டிரரின் புதல்வர்கள் அறைபட்டு விட்டனர்.

இந்த என் இரு புஜங்களும் சந்தனம் பூசப்பட்டவை; சந்தனம் பூசத் தகுதியுடையவை. இவற்றின் மூலமே புதல்வர்களோடும், உறவினர்களோடும் துரியோதனன் அழிக்கப்பட்டான்” என்ற இதுபோன்ற பல கடுமையான, இதயத்திற்கு முள்ளைப்போல் தைக்கும்படியான சொற்களைப் பீமன் கூறினார். பீமசேனனின் இந்த சொற்களைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரர் மிகுந்த மனவருத்தம் அடைந்தார். காலத்தின் மாறுதலை அறிந்தவரும், தர்மங்கள் அனைத்தையும் அறிந்தவருமான காந்தாரி தேவியும் பீமசேனனின் கடுஞ்சொற்களைக் கேட்டார்.

12.5 திருதராஷ்டிரர் வனவாசம் செல்ல விரும்பிக் கூறுதல்

யுதிஷ்டிரரின் பாதுகாப்பில் 15 ஆண்டுகளைக் கழித்துவிட்ட திருதராஷ்டிரர், பீமசேனனின் சொல்லம்புகளால் தாக்கப்பட்டு, வருத்தமும் வைராக்கியமும் கொண்டார். யுதிஷ்டிர மன்னரும், அர்ஜுனன், குந்தி தேவி,

திரௌபதி ஆகியவரும் கூட இந்த விஷயத்தை அறியவில்லை. மாத்திரி புதல்வர்கள் எப்போதும் திருதராஷ்டிர மன்னருக்கு அனுகூலமாகவே நடந்து வந்தனர். அவர்கள் ஒருபோதும் அவருக்கு விருப்பமற்ற சொற்களைக் கூறியதில்லை.

இத்தகைய நிலையில் திருதராஷ்டிர மன்னர் பீமசேனனின் சொற்களாலும் செயல்களாலும் மிகவும் வருத்தமடைந்து தன் நண்பர்களிடம் இவ்வாறு கூறினார். “நண்பர்களே! கௌரவ வம்சத்தின் அழிவு எவ்வாறு உண்டாயிற்று என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். கௌரவர்கள் அனைவருக்கும் என் குற்றத்தாலேயே எல்லா விபரீதமும் உண்டாயிற்று என்பதும் உங்களுக்குத் தெரியும். துரியோதனனின் துஷ்டத்தனத்தை அறிந்தும், அவன் தன் இனச் சகோதரர்களிடம் பயத்தை ஏற்படுத்தினான் என்றாலும் முட்டாளான நான் கௌரவர்களின் அரியணையில் அவனை அமர்த்தினேன். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறிய பொருள் பொதிந்த சொற்களையும் நான் கேட்கவில்லை. அறிவு மிக்கவர்கள் தீய அறிவுள்ள பாவி துரியோதனனை அவனுடைய மந்திரிகளோடு கொன்று விடுவதில்தான் உலகத்தின் நன்மை உள்ளது என்று கூறினார்கள். ஆனால் புத்திர பாசத்தின் காரணமாக நான் அதனை ஏற்கவில்லை.

விதுரர், பீஷ்மர், துரோணாசாரியார், கிருபாசாரியர், மகாத்மாவியாசர், சஞ்ஜயன் மற்றும் காந்தாரி தேவி கூட எனக்கு ஒவ்வொரு அடியிலும் உசிதமான ஆலோசனை அளித்தனர். ஆனால் நான் யாருடைய சொற்களையும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இந்தத் தவறு காரணமாக நான் எப்போதும் தாபத்துடன் இருக்கிறேன். பாண்டவர்கள் குணம் மிக்கவர்கள். ஆனாலும் அவர்களுடைய முன்னோர்களின் செல்வத்தை நான் அளிக்கவில்லை. மன்னர்கள் அனைவரும் அழிந்து விடுவார்கள் என்பதை அறிந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் பாண்டவர்களின் ராஜ்யத்தைத் திருப்பி அளிப்பதே நன்மை அளிக்கும் எனக் கருதினார். ஆனால் நான் அவர் கருத்துப்படி செய்யவில்லை.

இவ்வாறு நான் செய்த ஆயிரக்கணக்கான தவறுகள் என் இதயத்தில் முள்ளாக உறுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. யுதிஷ்டிரரின் 15 ஆண்டுக்கால ஆட்சிக்குப் பிறகு தீய அறிவுடைய என்னுடைய கண்கள் திறந்துவிட்டன. என்னுடைய இந்த பாவத்தைப் போக்கிக் கொள்ள நான் பல நியமங்களை மேற்கொள்ளத் தொடங்கியுள்ளேன். சில சமயம் இரண்டு நாட்கள், சில சமயம் நான்கு நாட்களுக்கு ஒருமுறை உயிர் தரிப்பதற்காக மட்டுமே சிறிது ஆகாரம் ஏற்கிறேன். இதனைக் காந்தாரி தேவி மட்டுமே அறிவாள். மற்றவர்கள் நான் ஒவ்வொரு நாளும் போஜனம் செய்வதாகவே எண்ணி இருக்கின்றனர்.

மக்கள் யுதிஷ்டிரரிடம் உள்ள பயத்தால் என்னிடம் வருகிறார்கள். யுதிஷ்டிரர் என்னுடைய நன்மைக்காக மிகவும் கவலைப்படுகிறார். நானும் புகழ் மிக்க காந்தாரி தேவியும் நியமங்களை ஏற்று, மான் தோல் அணிந்து குச ஆசனத்தில் அமர்ந்து மந்திரஜபம் செய்கிறோம். பூமியின் மீது உறங்குகிறோம். போரில் புறமுதுகிடாத எங்களுடைய 100 புதல்வர்கள் கொல்லப்பட்டனர். ஆனால் அவர்களுக்காக நான் துயரமடையவில்லை. ஏன் எனில் அவர்கள் கூடித்திரிய தர்மத்தின்படி போரில் உயிர்த்தியாகம் செய்துள்ளனர் என்று கூறினார்.

12.6 திருதராஷ்டிரர் கானகம் செல்ல யுதிஷ்டிரரிடம் அனுமதி வேண்டுகல்

தன்னுடைய துயரமான மனநிலையை நண்பர்களிடம் கூறிய திருதராஷ்டிரர், யுதிஷ்டிரரிடம் கானகம் செல்லும் தன் விருப்பத்தைத் தெரிவித்தார். “தர்மராஜா! உனக்கு நன்மை உண்டாகட்டும். மகனே! நான் கூறுவதைக் கேள். உன்னால் பாதுகாக்கப்பட்டு நான் இங்கு மிகவும் சுகமாக வாழ்கிறேன். மிகப் பெரிய தானங்களைச் செய்தேன். அடிக்கடி சிராத்த கர்மங்களை அனுஷ்டித்துள்ளேன். தன்னுடைய நூறு புதல்வர்களைப் போரில் இழந்த காந்தாரி தேவி தைரியத்துடன் என்னைக் கவனித்து வருகிறாள். திரௌபதிக்குக் கொடுமை செய்து, உன்னுடைய ஐஸ்வர்யத்தை அபகரித்த என்னுடைய கொடுமையான புதல்வர்கள் கூடித்திரிய தர்மத்திற்கு ஏற்றவாறு போரில் கொல்லப்பட்டனர். இப்போது அவர்களுக்காக ஏதும் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவர் போரிடும்போது கொல்லப்பட்டதால் ஆயுதம் தாங்கியவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய உலகங்களுக்குச் சென்றுள்ளனர்.

இனி, நானும், காந்தாரி தேவியும் எங்களுடைய நன்மைக்காகத் தவம் செய்ய வேண்டும். இதற்கு எங்களுக்கு அனுமதி கொடு. நீ சஸ்திரதாரிகளில் சிறந்தவன். எப்போதும் தர்மத்திடம் பிரேமை வைத்துள்ளவன். மன்னன் மக்களுக்குப் பெரியவர்களைப் போல மதிப்பிற்குரியவனாவான். ஆகவே மன்னனாகிய உன்னிடம் இவ்வாறு வேண்டுகிறேன். வீரனே! உன்னுடைய அனுமதி கிடைத்ததும் நான் காட்டிற்குச் சென்றுவிடுவேன். மன்னா! அங்கு நான் மரவுரி தரித்து, காந்தாரியுடன் காட்டில் சஞ்சரிப்பேன். எப்போதும் உனக்கு ஆசி அளித்துக் கொண்டிருப்பேன்.

நம்முடைய குலத்தில் எல்லா மன்னர்களுக்கும், அவர்களுடைய கடைசி காலத்தில் புத்திரர்களுக்கு ராஜ்யத்தை அளித்து, தான் காட்டிற்குச் செல்வதே உசிதமானதாகும். அங்கு நான் உபவாசம் செய்து வாழ்வேன்.

என்னுடைய தர்ம பத்தினியோடு இந்த உத்தம தவத்தை மேற்கொள்வேன் மகனே! நீயும் அந்த தவத்தின் உத்தம பலனின் பங்காளியாவாய். ஏன் எனில் நீ மன்னன். மன்னர்கள் தங்கள் ராஜ்யத்திற்குள் நடைபெறும் நல்ல, தீய கர்மங்கள் அனைத்தின் பலனுக்கும் பங்காளியாகின்றனர்.” எனக் கூறினார்.

12.7 யுதிஷ்டிரர் துயரத்துடன் அவருக்குப் பதில் அளித்தல்

திருதராஷ்டிரர் உபவாசம் இருந்தது முதலிய விஷயங்களை அறிந்து கொண்ட யுதிஷ்டிரர் மிகுந்த கவலை கொண்டார். அவர் திருதராஷ்டிரரிடம் கூறினார். “மகாராஜா! தாங்கள் இங்கு இவ்வளவு துயரத்துடன் இருப்பது எனக்குத் தெரியாது. இப்போது இந்த ராஜ்யத்தினால் எனக்கு மகிழ்ச்சி இல்லை. என் போன்ற தவறு செய்தவனுக்கு திக்காரம். தாங்கள் துயரத்தால் வருந்தி உபவாசம் மேற்கொண்டு, பூமியில் சயனம் செய்வதையும், ஆகாரத்தைக் கட்டுப்படுத்தியதையும் நானும், சகோதரர்களும் அறியவில்லை. தாங்கள் தங்கள் கருத்தினை மறைத்து, முட்டாளான என்னை ஏமாற்றி வைத்திருக்கிறீர்கள்.

தாங்கள் சுகமாக இருப்பதாக எனக்கு நம்பிக்கை அளித்து, இப்போது இன்று வரை இந்தத் துயரத்தை அனுபவித்து வந்துள்ளீர்கள். மன்னா! இந்த ராஜ்யத்தாலோ, போகங்களாலோ, யாகங்களாலோ, சுகப் பொருட்களாலோ எனக்கு என்ன லாபம் உண்டாயிற்று? என் அருகில் இருந்தே நீங்கள் இவ்வளவு துயரம் அனுபவித்துள்ளீர்கள். தாங்கள் துயரத்துடன் இவ்வாறு கூறுவதால் இந்த ராஜ்யமும், நானும் துயரமடைகிறோம். தாங்களே எங்களுடைய தாயும், தந்தையும், எங்களுடைய சிறந்த குருவுமாவீர்கள். உங்களைப் பிரிந்து நாங்கள் எங்கு வசிப்போம்?

மன்னா! உங்களுடைய புதல்வரான் ‘யுயுத்ச’ மன்னராகட்டும். அல்லது தாங்கள் உசிதனமானவராகக் கருதுபவரை மன்னராக்குங்கள். அல்லது நீங்களே இந்த ராஜ்யத்தை ஆட்சி செய்யுங்கள். நான் காட்டிற்குச் சென்று விடுகிறேன். தந்தையே! நான் முதலில் இருந்தே இகழ்ச்சி என்னும் தீயில் எரிந்து விட்டேன். இப்போது நீங்களும் என்னை எரிக்காதீர்கள். நான் மன்னன் அல்ல. தாங்களே மன்னர். நான் உங்களுடைய ஆணைக்கு அதீனமான பணியாளன் ஆவேன். தர்மத்தை அறிந்த குருவான தங்களுக்கு நான் எப்படி ஆணையிட முடியும்?

பாவமற்ற மன்னா! துரியோதனன் செய்ததற்காக எங்கள் இதயத்தில் சிறிதும் கோபமில்லை. எது நடந்ததோ, அது நடந்தே தீர வேண்டியது

நாங்களும் மற்றவர்களும் மோகம் கொண்டிருந்தோம். உங்களுடைய புதல்வர்களாகிய துரியோதனன் முதலியவர்களைப்போல நாங்களும் உங்களுடைய புதல்வர்கள் ஆவோம். எனக்குக் காந்தாரி மற்றும் குந்தியிடம் எந்த வித்தியாசமும் கிடையாது.

மன்னா! தாங்கள் என்னை விட்டுச் சென்று விடுவீர்களானால் நான் சத்தியமாக உங்கள் பின்னே வந்துவிடுவேன். நீங்கள் கானகம் சென்றால், தன-தான்யம் நிரம்பிய இந்த பூமி முழுவதும் எனக்கு மகிழ்ச்சி அளிக்காது. இவை அனைத்தும் உங்களுடையது. நான் உங்கள் பாதங்களில் தலை வைத்துப் பணிந்து நீங்கள் மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கிறேன். நாங்கள் அனைவரும் உங்களுக்கு அதீனமானவர்கள். உங்களுடைய மனக்கவலையை விலக்கிக் கொள்ளுங்கள். உங்களுக்கு சேவை செய்யும் சௌபாக்கியம் கிடைத்தால் என்னுடைய மனக்கவலை விலகி விடும்” என்றார்.

12.8 திருதராஷ்டிரரின் வருந்தத்தக்க நிலையும், யுதிஷ்டிரரின் மனக்கவலையும்

யுதிஷ்டிரரின் சொற்களைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரர், “மகனே! குரு நந்தனா! இப்போது நான் தவத்தையே விரும்புகிறேன். நம்முடைய குலத்திற்கு வாழ்க்கையின் இறுதி நாட்களில் காட்டிற்குச் செல்வதே உசிதமானதாகும். நீண்டகாலம் நான் உன்னுடன் இருந்து விட்டேன். நீயும் நீண்டகாலம் எனக்குச் சேவையும், சிஸ்ருகையையும் செய்துள்ளாய். இப்போது எனக்கு முதுமை வந்துவிட்டது. எனக்கு இப்போது நீ காடு செல்ல அனுமதி அளிக்கத்தான் வேண்டும்” எனக் கூறினார்.

திருதராஷ்டிரர் இவ்வாறு உறுதியாகக் கூறியதைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் நடுங்கலானார். கை குவித்து வணங்கி, பேச இயலாமல் அமர்ந்துவிட்டார். திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடமும், கிருபாசாரியரிடமும் தனக்காக யுதிஷ்டிரரிடம் பேசுமாறு கேட்டுக் கொண்டார். தன்னுடைய முதுமைப் பருவத்தால் பேசுவதற்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது என்னும், வாய் வறண்டு விடுகிறது என்றும் கூறினார். திடீரென உயிரற்றவர் போல் காந்தாரியின் உதவியைப் பெற்று அமர்ந்தார். திருதராஷ்டிரரின் இந்த நிலையைக் கண்டு யுதிஷ்டிரர் மிகுந்த கவலை கொண்டார்.

அவர், “லக்ஷம் யானைகளுக்குச் சமமான பலம் பெற்ற திருதராஷ்டிர மன்னர் இன்று பெண்ணின் உதவியோடு உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்.

முன்பு பீமசேனனின் இரும்பாலான பதுமையைப் பொடிப் பொடியாக்கிய மன்னர் இன்று பெண்ணின் ஆதரவைப் பெற்றுள்ளார். எனக்குத் தர்மத்தின் ஞானம் சிறிதும் கிடையாது. எனக்குத் திக்காரம் என்னுடைய அறிவிற்கும் வித்தைக்கும் திக்காரம். என் காரணமாகவே இந்த மன்னன் இப்போது தனக்குத் தகாத நிலையை அடைந்துள்ளார். காந்தாரி தேவியும், திருதராஷ்டிர மன்னரும் போஜனம் செய்யவில்லை என்றால் என்னுடைய இந்த குரு ஜனங்களைப் போல நானும் உபவாசம் செய்வேன்” என்று கூறினார்.

12.9 யுதிஷ்டிரர் திருதராஷ்டிர மன்னர் உடலுக்கு ஆறுதல் தருதல்

இவ்வாறு கூறிய தர்மத்தை அறிந்த யுதிஷ்டிரர் குளிர்ந்த நீரால் திருதராஷ்டிரருடைய மார்பையும், முகத்தையும் மெல்லத் துடைத்தார். மகாராஜா யுதிஷ்டிரரின் ரத்தின, ஓளஷதி நிரம்பிய புனிதமான கரங்களின் வருடலால் திருதராஷ்டிரர் உணர்வு திரும்பப் பெற்றார். திருதராஷ்டிரர், தர்மராஜரிடம், “தாமரைக் கண்ணா! பாண்டு குமாரா! நீ மறுபடி என்னுடைய சரீரத்தை உன்னுடைய கைகளால் தடவிவிடு. என்னை மார்போடு அணைத்துக் கொள். சுகம் தரும் உன்னுடைய ஸ்பரிசுத்தால் என்னுடைய சரீரத்தில் உயிர் வந்துவிட்டது போலத் தோன்றுகிறது. நான் உன்னை உச்சிமுகர விரும்புகிறேன். என் இரு கைகளாலும் உன்னை ஸ்பரிசிக்க விரும்புகிறேன்.

இதனால் எனக்குச் சிறந்த ஆறுதல் கிடைக்கிறது. நான் போஜனம் செய்து நாட்கள் நான்கு ஆகிவிட்டன. இதனால் நான் தளர்ச்சியுற்று விட்டேன். உன்னிடம் பேசும்போது மிகவும் முயற்சிக்க வேண்டியிருந்தது. அதனால் சக்தியிழந்து உணர்வற்றுப் போய்விட்டேன். பிரபோ! உன்னுடைய இந்தக் கைகளின் குளிர்ந்த ஸ்பரிசம் அமுதத்தைப்போலக் குளிர்ச்சியாகவும் சுகம் அளிப்பதாகவும் உள்ளது. குரு குல மன்னா! இந்த ஸ்பரிசுத்தைப் பெற்று எனக்குப் புதிய ஜீவன் வந்துவிட்டது என்று கருதுகிறேன்” என்றார்.

திருதராஷ்டிர மன்னர் இவ்வாறு கூறியதும், யுதிஷ்டிரர் மிகவும் அன்புடன் அவருடைய சரீரம் முழுவதும் மெல்ல, மிருதுவாக, தன் கைகளால் வருடிவிட்டார். அவருடைய கைகளின் வருடலால் திருதராஷ்டிரர் புத்துயிர் பெற்றவரைப் போலானார். அவர் தன் இரு கைகளாலும் யுதிஷ்டிரரை மார்புடன் அணைத்து உச்சி முகர்ந்தார். இந்த கருணை மிகுந்த காட்சியைக் கண்டு விதுரர் முதலிய அனைவரும் மிகவும் துயரம் கொண்டு அழலானார்கள். அதிக துக்கத்தால் அவர்கள் யுதிஷ்டிரரிடம் ஏதும் பேச முடியவில்லை.

தர்மத்தை அறிந்த காந்தாரி தன் மனத்தில் துயரத்தின் பெரும் பாரத்தைச் சுமந்து கொண்டிருந்தபோதும், அதனை மறைத்துக் கொண்டாள். அழுது கொண்டிருந்தவர்களிடம் “அழ வேண்டாம்” எனக் கூறினாள். குந்தியும், குரு குலத்து பெண்களும் கண்ணீருடன் காந்தாரியைச் சூழ்ந்து நின்று கொண்டனர். திருதராஷ்டிரர் மறுபடி யுதிஷ்டிரரிடம், “மன்னா! எனக்கு தவத்திற்கு அனுமதி கொடு. என்னால் அடிக்கடி பேச முடியவில்லை. என்னை அதிகக் கஷ்டத்தில் ஆழ்த்தாதே” என்றார்.

12.10 யுதிஷ்டிரரிடம் திருதராஷ்டிரர் அனுமதி கேட்டதால் தர்மராஜரின் துயரநிலை

திருதராஷ்டிரர் இவ்வாறு கூறியதால் அங்கிருந்த பாண்டவ வீரர்கள் அனைவரும் பெரும் துயரக்குரல் எழுப்பினர். தன் பெரியப்பா உபவாசம் இருந்த காரணத்தால், களைத்து, பலவீனமாகி, ஒளியிழந்து, எலும்பும் தோலுமாக இருப்பதை யுதிஷ்டிரர் பார்த்தார். அவர் திருதராஷ்டிரரின் நிலையைக் கண்டு கண்ணீர் பெருக்கினார். திருதராஷ்டிரரிடம், “மனிதரில் சிறந்தவரே! நான் உயிரையும் விரும்பவில்லை; வாழ்க்கையையும் விரும்பவில்லை. ராஜ்யத்தையும் விரும்பவில்லை. தாங்கள் என்னிடம் அருள் கொண்டிருந்தால், நான் உங்களுக்குப் பிரியமானவன் என்றால் என் பிரார்த்தனையின்படி இப்போது போஜனம் செய்யுங்கள். எதிர்கால விஷயத்தை நான் பிறகு யோசிப்பேன்” என்றார்.

திருதராஷ்டிரர், யுதிஷ்டிரரிடம், “மகனே! நீ எனக்குக் காட்டிற்குச் செல்ல அனுமதி அளித்தால் நான் போஜனம் செய்வேன். இதுவே என் விருப்பம்” என்று கூறினார். திருதராஷ்டிரர் இவ்வாறு கூறிக் கொண்டிருக்கும் போதே வியாசமகரிஷி அங்கு வந்து சேர்ந்தார்.

12.11 வியாசர் யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறுவதும், யுதிஷ்டிரரின் சம்மதமும்

சத்தியவதி நந்தன் வியாச மகரிஷி யுதிஷ்டிரரிடம் திருதராஷ்டிரர் கூறுவதை நிறைவேற்றுமாறு கட்டளையிட்டார். முதுமையடைந்து தன் புதல்வர்களை இழந்த சோகத்துடன் இருந்த அவர் நீண்ட காலம் இந்த துன்பத்தைச் சகிக்க முடியாது; அத்துடன் அவர் தன்னுடைய முன்னோர்களின் பாதையைப் பின்பற்றிக் காட்டுக்குச் செல்லட்டும். உன் தந்தை பாண்டுவும் இவருக்குச் சேவை செய்துள்ளார். இவர் தன் வாழ் நாளில் பெரும் தகூழிணைகளுடன் கூடிய யாகங்களை நிறைவேற்றியுள்ளார். துரியோதனனுடைய ஆட்சியின்போது பெரும் ராஜ்யத்தை அனுபவித்துள்ளார். நீயும் காந்தாரி தேவியையும், இவரையும் நன்கு ஆராதனை செய்துள்ளாய்.

இவர் உன்னிடம் சிறிதும் கோபம் கொள்ளவில்லை. இப்போது இவருக்குக் காட்டுக்குச் செல்ல அனுமதி கொடுத்துவிடு என்று வியாசபகவான் கூறியதை யுதிஷ்டிரர் ஏற்றுக் கொண்டார். யுதிஷ்டிரர் “இப்போது தாங்கள் போஜனம் செய்து பிறகு ஆஸ்ரமத்திற்குச் செல்லுங்கள்” என்று திருதராஷ்டிரரிடம் வேண்டிக் கொண்டார்.

12.12 திருதராஷ்டிரர் போஜனம் ஏற்றல்; யுதிஷ்டிரருக்கு ராஜ நீதியை உபதேசித்தல்

இவ்வாறு தனக்குக் கானகம் செல்ல யுதிஷ்டிரர் அனுமதி அளித்ததும் திருதராஷ்டிர மன்னர் காந்தாரி தேவியுடன் தன் மானிகைக்குச் சென்றார் சக்தி இழந்த அவர் மிகுந்த சிரமத்துடனேயே கால்களை எடுத்து வைத்தார். அவரைத் தொடர்ந்து ஞானியான விதுரரும், சாரதி சஞ்ஜயனும், சரத்வானின் புதல்வர் கிருபாசாரியரும் சென்றனர்.

தன் மானிகைக்குச் சென்ற திருதராஷ்டிரர் பிற்பகலில் செய்ய வேண்டிய தார்மீகக் காரியங்களை நிறைவேற்றினார். சிறந்த பிராமணர்களுக்கப் போஜனம் அளித்துத் தானும் போஜனம் ஏற்றார். காந்தாரி தேவியும் மருமகன்கள் மூலம் உபசரிக்கப்பட்டு ஆகாரம் ஏற்றுக் கொண்டார். அவருக்குப் பின் உணவருந்திய பாண்டவர்களும், விதுரர் முதலானவர்களும் மீண்டும் திருதராஷ்டிரருடைய சேவைக்கு வந்து சேர்ந்தனர்.

யுதிஷ்டிரர் தான் மட்டும் தனியாகத் திருதராஷ்டிரர் அருகில் வந்து அமர்ந்தார். அப்போது அன்புடனும், கருணையுடனும் யுதிஷ்டிரரின் முதுகை திருதராஷ்டிர மன்னர் வருடிக் கொடுத்தார். அவரிடம், “குரு நந்தனா! எட்டு அங்கங்கள் உடைய ராஜ்யத்தில் நீ எப்போதும் தர்மத்தையே முன்னால் வை. இந்த ராஜ்யத்தின் பாதுகாப்பிலும், நிர்வாகத்திலும் ஒருபோதும் எந்த வகையான தவறும் செய்யாதே. பாண்டு குமாரா! தர்மத்தாலேயே ராஜ்யம் காக்கப்படுகிறது. இதை நீயே அறிவாய் என்றாலும் நான் சொல்வதைக் கேள்” என்றவாறு யுதிஷ்டிர மன்னருக்கு ராஜ நீதியை உபதேசிக்கலானார். மன்னரின் அங்கங்கள், போர் செய்தல், சமாதானம் மேற்கொள்ளுதல் முதலிய பல்வேறு விஷயங்களைத் திருதராஷ்டிரர் எடுத்துரைத்தார்.

12.13 திருதராஷ்டிரரின் முடிவான அறிவுரை

திருதராஷ்டிர மன்னர் கூறினார்; “சிறந்த மன்னா! பீஷ்மர் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், விதுரர் ஆகியோர் உனக்கு இந்த உபதேசங்களைச்

செய்துள்ளனர். எனக்கும் உன்னிடம் பிரேமை உள்ளது. ஆகவே, நானும் உனக்கு உபதேசம் செய்வது என் கடமை எனக் கருதினேன். மன்னா! இந்த விஷயங்களை முடிந்தவரை கடைப்பிடி. அதனால் நீ மக்களுக்குப் பிரியமானவனாவாய். ஒரு மன்னன் ஆயிரம் அஸ்வமேத யாங்களை அனுஷ்டிப்பதும் தர்மப்படி மக்களைப் பரிபாலனம் செய்வதும் சமமான பலன் அளிப்பதாகும்” என்று கூறி முடித்தார்.

12.14 கானகம் செல்வதற்கு முன் மேலும் தானங்கள் அளிக்கத் திருதராஷ்டிரர் விரும்புதல்

யுதிஷ்டிரர் மேலும் உபதேசமளிக்குமாறு திருதராஷ்டிரரிடம் வேண்டினார். திருதராஷ்டிரர் தான் களைத்துப் போனதையும், பேச இயலாமல் இருப்பதையும் கூறித் தன் மாளிகைக்குத் திரும்பினார். காந்தாரி அவரிடம், “மகாராஜா! வியாச மகரிஷி தானும் உங்களுக்குக் காடு செல்ல அனுமதி அளித்துவிட்டார். யுதிஷ்டிர மன்னரின் அனுமதியும் கிடைத்துவிட்டது. தாங்கள் எப்போது காட்டிற்குச் செல்லப் போகிறீர்கள்?” என்று கேட்டாள்.

திருதராஷ்டிரர், “காந்தாரி! நான் விரைவில் வனத்திற்குச் செல்வேன். அதற்கு முன் நான் மக்களுக்கு, சூதாடி புதல்வர்களின் பரலோக நன்மைக்காக சிறிதளவு செல்வத்தைத் தானம் செய்ய விரும்புகிறேன்” என்று கூறி தர்ம ராஜரிடம் தன்னுடைய விருப்பத்தைத் தெரிவிக்கச் செய்தார். யுதிஷ்டிரரும் அவர் விரும்பிய எல்லாப் பொருட்களையும் உடனே திரட்டி அளித்தார்.

12.15 குரு ஜாங்கால தேசத்து நான்கு வர்ண மக்களும், திருதராஷ்டிரரைக் காண வருதல்

மன்னரின் அழைப்பை ஏற்றுக் குருஜாங்கால தேசத்தின் நான்கு வர்ண மக்களும் மன்னரைக் காண வந்தனர். மன்னரின் நண்பர்களும் பல தேசத்து பிராமணர்களும் வந்திருந்தனர். திருதராஷ்டிர மன்னர் அனைவரிடமும் கூறலானார். “நல்லோர்களே! நான் கூறப் போவதை நீங்கள் யோசிக்காமல் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும், அதுவே என்னுடைய பிரார்த்தனையாகும். நான் காந்தாரியோடு காட்டிற்குச் செல்லத் தீர்மானித்துள்ளேன்.

எனக்கு அதற்காக வியாச மகரிஷியும், யுதிஷ்டிர மன்னரும் அனுமதி அளித்துள்ளனர் நீங்களும் எனக்கு வனம் செல்ல அனுமதி அளிக்க வேண்டும். உங்களுடனான எங்கள் அன்பு எப்போதும் தொடர்ந்து வருகிறது. இதுபோல மற்ற தேசத்து மன்னர்கள் அங்குள்ள மக்களின் அன்பைப் பெற்றிருக்க முடியாது என்றே நான் கருதுகிறேன். பிரஜைகளே! நானும், காந்தாரியும் முதுமை அடைந்து விட்டோம். புதல்வர்கள் கொல்லப்பட்டதாலும், உபவாசம் இருந்ததாலும் நாங்கள் பலவீனமடைந்து மிகவும்

களைத்துவிட்டோம். துரியோதனனிடம் கிடைத்ததை விட, யுதிஷ்டிரரின் ராஜ்யத்தில் நான் மிகவும் சுகமாக இருந்து வந்திருக்கிறேன்.

முதலாவதாக நான் பிறவியிலேயே பார்வை இல்லாதவன். இரண்டாவது நான் மிகவும் முதியவனாகிவிட்டேன். மூன்றாவது என்னுடைய புதல்வர்கள் அனைவரும் கொல்லப்பட்டு விட்டனர். பாக்கியமுடைய மக்களே! இப்போது நான் காட்டிற்குச் செல்வதை விட வேறு என்ன கதி இருக்கிறது? ஆகவே இப்போது எனக்குக் காட்டிற்குச் செல்ல நீங்கள் அனுமதி அளியுங்கள்.” என்று கேட்டுக் கொண்டார். மன்னரின் சொற்களைக் கேட்ட குரு-ஜாங்கால வாசிகள் அனைவரும் கண்ணீர் பெருக்கினர். விம்மி விம்மி அழுதனர். பதில் ஏதும் பேசவில்லை.

12.16 திருதராஷ்டிரர் மக்களிடம் மன்னிப்பை யாசித்தல்

மக்கள் துயரத்துடன் ஏதும் பேசாததைக் கண்டு, திருதராஷ்டிர மன்னர் மீண்டும் பேசத் தொடங்கினார். “மக்களே! சாந்தனு மன்னர் மறைந்த பிறகு, பீஷ்மரால் காக்கப்பட்டு எங்களுடைய தந்தை விசித்திர வீரியன் இந்தப் பூமியைக் காப்பாற்றினார். அதன்பின் என் சகோதரன் பாண்டு இந்த ராஜ்யத்தை முறைப்படி ஆண்டார் என்பதையும் நீங்கள் அறிவீர்கள். மக்களை அன்புடன் காத்து வந்ததால் அவர் உங்களுக்கு மிகவும் பிரியமானவராக இருந்தார்.

அன்புள்ளவர்களே! பாண்டுவிற்குப் பிறகு நானும் உங்களுக்கு நன்மையோ, தீமையோ சேவை செய்துள்ளேன். அப்போது ஏற்பட்ட தவறுகளுக்காக நீங்கள் என்னை மன்னித்து விடுங்கள். தீய அறிவுடையவனான துரியோதனன் கூட உங்களுக்கு எந்தக் குற்றமும் செய்யவில்லை. அந்தத் தீயவன் தான் செய்த அநியாயம், குற்றம், மற்றும் அபிமானத்தால் இங்கு எண்ணற்ற மன்னர்களின் பெரும் சம்ஹாரம் ஆகிவிட்டது. கௌரவர்கள் அனைவரும் கொல்லப்பட்டனர். புவி அழிந்து வினாசமாயிற்று. அந்த சமயத்தில் என் மூலம் நடந்த நல்லதோ அல்லது கெட்டதோ எந்த செயலானாலும் அதை நீங்கள் மனத்தில் கொள்ளாதீர்கள். இதற்காக நான் கைகுவித்து உங்களிடம் மன்னிப்பை யாசிக்கிறேன்.

இந்த மன்னன் திருதராஷ்டிரர் கிழவன்; இவனுடைய புதல்வர்கள் கொல்லப்பட்டதால் இவன் துக்கத்தில் மூழ்கியுள்ளான். இவன் நம்முடைய பழமையான வம்சத்தில் தோன்றியவன் எனக் கருதி என் குற்றங்களை மன்னித்து, எனக்குக் காட்டிற்குச் செல்ல அனுமதி அளியுங்கள். அப்பாவிமான, முதியவனும், தபஸ்வினியுமான காந்தாரியும் பத்திர

சோகத்தால் கவலையடைந்துள்ளாள். இவளும் என்னுடன் உங்களுடைய மன்னிப்பை யாசிக்கிறாள். எங்கள் இரண்டு பேரையும் புதல்வர்கள் கொல்லப்பட்டதால் துயரமடைந்தவர்கள் எனக் கருதிக் காட்டிற்குச் செல்ல நீங்கள் அனுமதி அளியுங்கள். உங்களுக்கு நன்மை உண்டாகட்டும். நாங்கள் உங்களைச் சரணடைகிறோம்.

குருகுல மன்னன் குந்தியின் புதல்வர் யுதிஷ்டிரர் உங்களைக் காக்கும் மன்னன். நல்ல மற்றும் தீய சந்தர்ப்பங்களில் நீங்கள் இவரிடம் அருள்பார்வை வையுங்கள். இவர் ஒருபோதும் உங்களிடம் வேற்றுமை பாராட்ட மாட்டார். தர்ம, அர்த்த மரம்ங்களை அறிந்த பீமன் முதலிய நான்கு சகோதரர்களும் இவருடைய மந்திரிகளாவர். இவர்கள் துணையுடன் யுதிஷ்டிரர் உலகின் சுவாமியான பிரம்மாவைப் போலத் தன் முன்னோர்களைப் பின்பற்றி உங்களைக் காப்பாற்றுவார். இவை அனைத்தையும் கூற வேண்டும் என்று யோசித்தே உங்களிடம் கூறுகிறேன்.

நான் யுதிஷ்டிரரை அடைக்கலப் பொருளாக உங்களிடம் ஒப்படைக்கிறேன். உங்கள் அனைவரையும் இந்த வீர மன்னனிடம் அடைக்கலப் பொருளாக அளித்துச் செல்கிறேன். என்னுடைய புதல்வர்களும், என்னுடன் சேர்ந்தவர்களும் வேறு யாரும் உங்களுக்கு எந்தக் குற்றத்தைச் செய்திருந்தாலும் அதற்காக என்னை மன்னித்து விடுங்கள். கானகம் செல்ல எனக்கு அனுமதி அளியுங்கள்.

நீங்கள் முன்பு ஒருபோதும் என்னிடம் உங்களுடைய கோபத்தைக் காட்டியதில்லை. நீங்கள் குருபக்தர்கள். ஆகவே, நான் இரு கைகளையும் குவித்து உங்களை வணங்குகிறேன். பாவமில்லாத பிரஜைகளே! என் புதல்வர்களின் அறிவு சஞ்சலமானது. அவர்கள் பேராசைக்காரர்கள். சுதந்திரமானவர்கள். அவர்களுடைய குற்றங்களுக்காக நானும் காந்தாரியும் உங்களிடம் மன்னிப்பை யாசிக்கிறோம்” என்று கூறி முடித்தார். திருதராஷ்டிரர் இவ்வாறு பேசி முடித்ததும் தேசமக்கள் அனைவரும் கண்ணீர் பெருக்கினர். யாரும் எதுவும் பேசவில்லை.

12.17 சாம்பன் என்னும் பிராமணன் மக்களின் பிரதிநிதியாக திருதராஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் அளித்தல்

மக்கள் அனைவரும் அமைதியாக இருந்ததைக் கண்ட திருதராஷ்டிரர் மீண்டும் காந்தாரியுடன் கானகம் செல்ல அனுமதி அளிக்க வேண்டினார். குருராஜரின் கருணை நிரம்பிய சொற்களைக் கேட்டு, குருஜாங்கால மக்கள் அனைவரும் மேலாடையாலும், கைகளாலும் தங்கள் முகத்தை

முடிக்கொண்டு அழுதனர். தன் புதல்வர்களுக்கு விடையளிக்கும்போது வருந்தும் தாய் தந்தையர்களைப் போல அவர்கள் சிறிது நேரம் துயரத்தால் அழுதனர்.

பிறகு மெல்ல, மெல்ல, மன்னரைப் பிரியும் துயரத்தை விலக்கினர். அனைவரும் தங்களுக்குள் உரையாடித் தங்கள் சம்மதத்தைத் தெரிவித்தார். தங்கள் அனைவரின் கருத்துக்களையும் சுருக்கமாகக் கூறும் பொறுப்பைச் 'சாம்பன்' என்னும் பிராமணனிடம் ஒப்படைத்தனர். சாம்பன் நன்னடத்தை உடையவர், அனைவரின் மதிப்பையும் பெற்றவர், அர்த்தத்தை அறிந்த நிபுணர். வேத வித்வான், பயமின்றிப் பேசுபவர். நல்லறிவு நிரம்பியவர். மக்கள் அனைவரின் சார்பாக சாம்பன் திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் பேசத் தொடங்கினார்.

“மன்னா! இங்கு கூடியுள்ள ஜனசமுதாயம் தங்களுடைய மனக்கருத்தை உங்களுக்குத் தெரிவிக்கும் பொறுப்பை எனக்களித்துள்ளனர். ஆகவே நான் இவர்களுடைய சொல்லை உங்கள் சேவைக்கு நிவேதித்துக் கொள்கிறேன். தாங்கள் அருள்கூர்ந்து கேளுங்கள். ராஜேந்திரா! தாங்கள் கூறுவது அனைத்தும் உண்மை. இந்த ராஜவம்சத்திடம் எங்களுக்கு உறுதியான நட்பு ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ராஜவம்சத்து மன்னர் யாரும் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்தபோது மக்களுக்குப் பிரியமற்றவராக இருந்ததில்லை. நீங்கள் தந்தையையும், மூத்த சகோதரனைப் போலவும் எங்களைப் பராமரித்து வந்துள்ளீர்கள். துரியோதன மன்னனும் எங்களிடம் உசிதமற்ற முறையில் நடந்து கொண்டதில்லை. தர்மாத்மா வியாச மகரிஷியின் ஆலோசனைப்படி செய்யுங்கள் ஏன் எனில் அவர் நம் அனைவரின் குரு ஆவார்.

மன்னா! தாங்கள் எங்களை விட்டுப் பிரிந்து சென்றாலும் நாங்கள் வெகுநாட்கள் துயரத்தில் மூழ்கியிருப்போம். உங்களுடைய நற்குணங்கள் எப்போதும் எங்களைச் சூழ்ந்திருக்கும். பார்த்திபா! சாந்தனு மன்னரும் சித்ராங்கதரும் எங்களைக் காப்பாற்றியது போல், பீஷ்மரின் துணையுடன் தங்கள் தந்தை விசித்திர வீரியன் எங்களைப் பராமரித்ததுபோல், உங்களுடைய மேற்பார்வையில் பாண்டு மன்னர், மக்களைப் பரிபாலனம் செய்ததுபோல், உங்கள் புதல்வன் துரியோதனனும் உசிதப்படி எங்களைக் காப்பாற்றினார்.

மன்னா! உங்களுடைய புதல்வர்கள் எங்களுக்குச் சிறிதளவு அநியாயமும் செய்ததில்லை. நாங்கள் துரியோதனனிடம் தந்தையைப் போல் நம்பிக்கையுடன் இருந்தோம். அவருடைய ஆட்சியிலும் சுகமாக

வாழ்க்கையைக் கழித்தோம். அதை நீங்களும் அறிவீர்கள். மன்னா! அறிவு நிறைந்த யுதிஷ்டிர மன்னர் தைரியத்துடன் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் பராமரிக்கட்டும். நாங்கள் இவருடைய ராஜ்யத்தில் சுகமுடன் வாழப் பகவான் அருள் புரியட்டும்.

மகாத்மா யுதிஷ்டிரர் பழையகால புண்ணியமுடைய ராஜரிஷிகளான குரு, சம்வரன், பரதன் ஆகியோருடைய நடத்தையையே பின்பற்றுகிறார். இவரிடம் சிறிதும் குற்றம் கிடையாது. உங்களால் பாதுகாக்கப்பட்ட இவருடைய ராஜ்யத்தில் நாங்கள் மிகவும் சுகமாக இருந்து வந்துள்ளோம். குருநந்தனா! புதல்வனுடன், உங்களிடம் மிகச்சிறிய குற்றத்தையும் நாங்கள் காணவில்லை. மகாபாரதப் போரில் இனச் சகோதரர்களின் சம்ஹாரத்திற்காக நீங்கள் துரியோதனனுடைய குற்றத்தைக் காரணமாகக் கூறினீர்கள். இது விஷயமாக நாங்கள் உங்களிடம் பிரார்த்திக் கொள்கிறோம்.

கௌரவர்களின் சம்ஹாரம் நடைபெற்றதில் கௌரவர்களின் பங்கும் இல்லை. உங்களுடைய பங்கும் இல்லை. கர்ணனும், சகுனியும் கூட இதில் ஒன்றும் செய்யவில்லை. இது தெய்வத்தின் சட்டம் என்றே நாங்கள் கருதுகிறோம். இதை யாராலும் தடுக்க முடியாது. தெய்வாதீனத்தை புருஷார்த்தத்தால் அழிப்பது இயலாதது ஆகும். இந்தப்போரில் 18 அக்ஷௌஹிணி சேனைகள் ஒன்று திரண்டன. இதில் கௌரவர் தரப்பில் பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர், கர்ணன் ஆகியோரும் பாண்டவர் பக்கம் சாத்யகி, த்ருஷ்டத்யும்நன், பீமன், அர்ஜுனன், நகுல-சகதேவர் முதலியோரும் 18 நாட்கள் எல்லோரையும் சம்ஹாரம் செய்தனர்.

அத்தகைய பயங்கர சம்ஹாரம் தெய்வீக சக்தி இல்லாமல் ஒருபோதும் நடைபெற முடியாது. கூடித்திரியன் போரில் பகைவர்களைச் சம்ஹாரம் செய்யவும், உயிர்த்தியாகமும் செய்ய வேண்டும். இந்த கூடித்திரியர்கள் யானை, குதிரை, தேர்களுடன் பூமி முழுவதையும் அழித்து விட்டனர். உங்கள் புதல்வன் நீங்கள், உங்கள் சேவகர்கள், கர்ணன், சகுனி யாரும் இந்த அழிவிற்குக் காரணமானவர்கள் அல்ல. அந்தப் போரில் கொல்லப்பட்டவர்கள் தெய்வத்தின் செயலாலேயே கொல்லப்பட்டனர். இது விஷயமாக வேறு என்ன கூற முடியும்?

நீங்கள் இவ்வுலகின் சுவாமி. நாங்கள் உங்களைக் குருவாகக் கருதுகிறோம். தர்மப்படி நடக்கும் உங்களுக்குக் காடு செல்ல அனுமதி அளிக்கிறோம். உங்கள் புதல்வன் துரியோதனன் சிறந்த பிராமணர்களின் ஆசியால் வீரலோகத்தையும், சுகத்தையும் ஆனந்தத்தையும் அனுபவிக்க ஆசியளிக்கிறோம். நீங்களும் புண்ணியத்திலும், தர்மத்திலும் உயர்ந்த

நிலையை அடையுங்கள். உத்தம விரதங்களை அனுஷ்டியுங்கள். நீங்கள் எங்களைப் பாண்டவர்களிடம் ஒப்படைக்கிறீர்கள். இவர்கள் சொர்க்கத்தைப் பாதுகாப்பதிலும் வல்லவர்கள் என்னும்போது இந்தப் புவியைப் பற்றிக் கூற என்ன இருக்கிறது?

குருகுல சிரேஷ்டா! பாண்டவர்கள் அனைவரும் சீலம் என்னும் நல்ல குணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்கள். ஆகவே எப்போதும் மக்கள் அவர்கள் பின் நிற்பார்கள். பாண்டு புதல்வர் யுதிஷ்டிரர் தான் அளித்ததும் தன் முன்னோர்களால் பரிசாக அளிக்கப்பட்டதுமான அக்ரஹாரங்களையும், கிராமங்களையும் பிராமணர்களுக்காகக் காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்.

குந்தி குமாரர் தீர்க்கதரிசி; மென்மையானவர், புலன்களை வென்றவர். இவருடைய மந்திரிகளும் இவரைப் போன்றவர்களே. விசாலமான இதயமுடையவர்கள் ஆவர். யுதிஷ்டிரர் பகைவருக்கும் அருள் செய்பவர், புனிதமானவர், அறிவாளி; அனைவரையும் சமமாகப் பார்ப்பவர், எங்களை எப்போதும் புதல்வர்களைப் போலக் காப்பாற்றுகிறார். தர்மபுத்திரரின் சகோதரர்களும் மக்களுக்குப் பிடிக்காததை எப்போதும் செய்ய மாட்டார்கள். பாண்டவர் ஐவரும் மிகுந்த பராக்ரமிகள், தைரியம் உடையவர்கள். மக்களின் நன்மையில் ஈடுபட்டவர்கள். நல்லவர்களிடம் மென்மையாகவும், துஷ்டர்களிடம் விஷப்பாம்பைப் போலவும் நடந்து கொள்பவர்கள்.

குந்தி, திரௌபதி, சுபத்ரா, உலூபி ஆகியோரும் ஒருபோதும் மக்களுக்கு எதிராக நடந்ததில்லை. மக்களிடம் நீங்கள் கொண்ட பரிவை யுதிஷ்டிரர் மேலும் வளர்த்துவிட்டார். எங்களிடம் நீங்கள் கொண்ட பிரேமையை நாங்கள் ஒருபோதும் அவமதிக்கமாட்டோம். குந்தியின் மகாரதி புதல்வர்கள் தர்மபராயணர்களாக இருந்து அதர்ம மனிதர்களையும் காப்பாற்றுவார்கள். ஆகவே மன்னா! தாங்கள் யுதிஷ்டிரரிடம் உங்கள் மனத்துயரை விலக்கிக் கொண்டு தார்மிக அனுஷ்டானத்தில் ஈடுபடுங்கள். உங்களுக்கு மக்கள் அனைவரின் நமஸ்காரம்” என்று சாம்பன் மக்களின் கருத்தினை திருதராஷ்டிரருக்கு எடுத்துரைத்தார்.

சாம்பனின் தர்மத்திற்கேற்ற உத்தமமான சொற்களைக் கேட்டு மக்கள் அவரைப் பாராட்டினர். திருதராஷ்டிர மன்னர் கை குவித்து வணங்கி அந்தப் பிராமணனுக்கு மரியாதை அளித்தார். பின்னர் காந்தாரியுடன் மாளிகை திரும்பினார்.

**12.18 திருதராஷ்டிரர் விதுரர் மூலம் யுதிஷ்டிரரிடம்
சிராத்தத்திற்காகச் செல்வம் கேட்டல்**

இரவு கழிந்து பகலானதும் திருதராஷ்டிரர் விதுரரை யுதிஷ்டிரரின் மாளிகைக்கு அனுப்பினார். பீஷ்மர், துரோணர், சோமதத்தன், வாஹ்லீகர் மற்றும் போரில் கொல்லப்பட்ட அனைவருக்காகவும் சிராத்தம் செய்ய விரும்பி, தர்மராஜரிடம் பொருள் வேண்டி விதுரரை அனுப்பினார். விதுரர் யுதிஷ்டிரரிடம் சென்று திருதராஷ்டிரரின் செய்தியைத் தெரிவித்தார். யுதிஷ்டிரரும், அர்ஜுனனும் செய்தியைக் கேட்டு மகிழ்ச்சியடைந்தனர். வேண்டிய செல்வம் அளிக்க விரும்பினார்கள். பீமசேனன் எதிர்ப்பு தெரிவித்தார். யுதிஷ்டிரர் அவரை அதட்டி அமைதிப்படுத்தினார். அர்ஜுனன் பீமசேனனிடம் விநயத்துடன் பேசினார். பிறகு யுதிஷ்டிரரும், அர்ஜுனனும் விதுரரிடம், “தங்களிடமுள்ள செல்வங்கள் அனைத்தையும் பெற்று, திருதராஷ்டிர மன்னர் விரும்பிய தானங்களை அளிக்கட்டும்” என்று தெரிவித்தனர்.

12.19 திருதராஷ்டிர மன்னர் தான் விரும்பியவாறு சிராத்தம் செய்து பெரும் தானமளித்தல்

விதுரர் திருதராஷ்டிரரிடம் இந்த செய்தியைக் கூறினார். திருதராஷ்டிரர் தர்மராஜர் மற்றும் அர்ஜுனனின் சொற்களைக் கேட்டு மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார். செல்வத்தைப் பெற்ற அவர் பீஷ்மர் மற்றும் தன் புதல்வர்களின் சிராத்தத்திற்குத் தகுதியுடையவர்களையும், சிறந்த பிரம்மரிஷிகளையும், ஆயிரக்கணக்கான நண்பர்களையும் அழைத்தார். அன்னம், பானம், சவாரி, வஸ்திரம், தங்கம், மணி, ரத்தினம், பணியாட்கள், கம்பளி, ஆடு, கிராமம், வயல், செல்வம் அலங்கரிக்கப்பட்ட யானை, கன்னிகைகள் இவை அனைத்தையும் இறந்த ஒவ்வொருவரின் பெயர்களையும் கூறித் தானமளித்தார்.

துரோணர், பீஷ்மர், சோமதத்தன், வாஹ்லீகன், துரியோதனன் முதலிய புதல்வர்கள், ஜயத்ருதன் முதலிய உற்றார்-உறவினர்கள் அனைவரின் பெயரையும் கூறி அவர்களுக்காகத் தனித்தனியே தானமளித்தார். அந்த சிராத்த யாகம் யுதிஷ்டிரரின் சம்மதத்துடன் பெரும் தகூழினையோடு நடைபெற்றது. பலவகைச் செல்வமும், ரத்தினக் குவியல்களும் தானமளிக்கப்பட்டன. யுதிஷ்டிரருடைய ஆணையால் கணக்கு எழுதுபவரும், பொருள்களைப் பார்த்து எடுப்பவருமான பல சிப்பந்திகள் அங்கு பணிபுரிந்தனர்.

யாசகர் விரும்பிய பொருட்கள் தானமளிக்கப்பட்டன. யுதிஷ்டிரரின் கட்டளைப்படி 100 அளிக்க வேண்டிய இடத்தில் ஆயிரமும், 1000 அளிக்க வேண்டிய இடத்தில் பத்தாயிரமும் அளிக்கப்பட்டன. மேகம் மழை பொழிந்து

பயிர்களைப் பசுமையாக்குவது போல, திருதராஷ்டிரர் என்னும் மேகம் செல்வம் என்னும் மழையைப் பொழிந்து, பிராமணர்கள் என்னும் பயிரைத் திருப்தி செய்து பசுமையாக்கிவிட்டது.

எல்லா வர்ணத்து மக்களுக்கும் பலவகை போஜனங்களும், பருகத்தக்க ரசங்களும் அளிக்கப்பட்டன. அந்த தானயாகம் பொங்கும் பெருங்கடல் போலிருந்தது. அந்த தானமாகிய கடல் உலகம் முழுவதையும் நனைத்துவிட்டது.

இவ்விதம் திருதராஷ்டிர மன்னர் புதல்வர்கள், பேரர்கள், பித்ருக்கள் அத்துடன் தனக்கும் காந்தாரிக்கும் கூட சிராத்தம் செய்தார். பலவகை தானமளித்துக் களைத்த பின்பே மன்னர் அந்த தானயாகத்தை நிறுத்தினார். தானம் என்னும் பெரும் யாகம் தொடர்ந்து பத்து நாட்கள் அனுஷ்டிக்கப்பட்டது. அந்த தான விழாவில் நடிகர், நாட்டியமாடுபவர்களின் நடனமும், இசையும் நடைபெற்றன. இவ்வாறு பெரும் தானமளித்து புதல்வர்கள், பேரர்கள் மற்றும் அனைவருடைய கடனில் இருந்தும் விடுதலை பெற்றார்.

12.20 திருதராஷ்டிரர் காந்தாரியுடன் வனம் செல்லுதல்

பத்து நாட்கள் தானயாகத்தில் ஈடுபட்ட திருதராஷ்டிர மன்னர் 11-ஆம் நாள் காலை வனவாசம் புறப்படத் தயாரானார். பாண்டவர்களை அழைத்து அவர்களைப் பாராட்டிப் புகழ்ந்தார். அன்று கார்த்திகை பௌர்ணமி தினம். அந்த சிறந்த நாளில் வேத வித்வான்களான பிராமணர்கள் மூலம் யாத்திரை காலத்துக்குரிய இஷ்டியைச் செய்வித்து மரவுரியும், மான் தோலும் தரித்து அக்னிஹோத்ரத்தை முன்வைத்து, மருமகங்கள் சூழத் திருதராஷ்டிர மன்னர் தம் அரண்மனையில் இருந்து வெளியே வந்தார்.

விசித்திர வீரியனின் புதல்வர் கானகம் புறப்பட்டதும் கௌரவ, பாண்டவ குலப் பெண்கள் அழலாயினர். திருதராஷ்டிரர் மாளிகையிலிருந்து வெளியேறி பொரி மற்றும் பலவகை மலர்களால் அந்த மாளிகையைப் பூஜித்தார். சேவகர்களுக்குச் செல்வம் அளித்தார். பின் கானகம் நோக்கிப் புறப்பட்டார். அச்சமயம் யுதிஷ்டிர மன்னர் கைகுவித்து, கண்ணீர் பெருக்கி ‘மகாத்மாவே! தாங்கள் என்னை விட்டு எங்கே செல்கிறீர்கள்?’ என்று கூறியவாறு மயங்கிச் சரிந்துவிட்டார். அர்ஜுனனும் சகிக்க முடியாத துயரம் கொண்டு, யுதிஷ்டிரிடம் “தேரியத்தை இழக்காதீர்கள்” என்று கூறி அவரைத் தன் கைகளால் பிடித்துக் கொண்டார்,

பிறகு யுதிஷ்டிரர், பீமன், மாத்ரி புதல்வர்கள், விதுரர், சஞ்ஜயன்,

யுயுத்தசு, கிருபாசாரியார், தெளம்யர், இன்னும் பல பிராமணர்களும் கண்ணீர் பெருக்கியவாறு திருதராஷ்டிரரைப் பின் தொடர்ந்தனர். குந்தி தேவி தன் தோளில் கை வைத்திருந்த காந்தாரியைப் பிடித்தவாறு சென்றாள். காந்தாரி கண்களைத் துணியால் மூடிக் கட்டியிருந்தாள். திருதராஷ்டிர மன்னர் காந்தாரியின் தோளில் கை வைத்தவாறு கவலையில்லாமல் சென்று கொண்டிருந்தார். துருபத குமாரி கிருஷ்ணா, சுபத்ரா, மடியில் சின்னஞ்சிறு பாலகனுடன் உத்தரா, நாக குமாரி உலாபி, பப்ருவாகனனின் தாய் சித்ராங்கதா மற்றும் அந்தப்புரப் பெண்கள் அனைவரும் அழுதவாறு திருதராஷ்டிரரைப் பின் தொடர்ந்தனர். அப்போது அவர்கள் துக்கத்தால் அழுத ஒலி நால் திசைகளிலும் எதிரொலித்தது.

இந்தப் பெண்களின் அழுகுரலைக் கேட்டு நகரத்திலிருந்து நான்கு வர்ணப் பெண்களும் வீட்டை விட்டு வெளியே வந்துவிட்டனர். முன்பு சூதாட்டத்தில் தோல்வியுற்று, பாண்டவர்கள் வனவாசம் சென்றபோது நகர மக்கள் துயரத்தில் மூழ்கியதுபோல, இப்போதும் துயரத்தில் வீழ்ந்துவிட்டனர். அந்தப்புரத்தில் இருந்து வெளியே வந்து சூரிய-சந்திரர்களைக் கூடப் பார்த்திராமல் இருந்த பெண்கள் திருதராஷ்டிரர் காட்டிற்குள் பிரவேசிப்பதைப் பார்க்கக் கூடிவிட்டனர். நகர மக்கள் திருதராஷ்டிர மன்னரைப் பின் தொடர்ந்து சென்றனர்.

12.21 திருதராஷ்டிரரின் வனவாச யாத்திரை; பின் தொடர்ந்த மக்களை அவர் திரும்பச் செய்தல்

நகரத்தின் மாளிகைகளிலும், உப்பரிகைகளிலும் நகர மக்கள் ஆண்களும், பெண்களும் கூடி நின்று அழலாயினர். வழி எங்கிலும் மக்கள் கூட்டம் நிரம்பிக் காணப்பட்டது. மன்னர் திருதராஷ்டிரர் அந்த மக்கள் கூட்டத்திற்கிடையில் கஷ்டப்பட்டு முன்னேறிக் கொண்டிருந்தார். அவர் தன் இருகைகளையும் கூப்பிக் கொண்டிருந்தார். அவருடைய உடல் நடுங்கிக் கொண்டிருந்தது. திருதராஷ்டிர மன்னர் அஸ்தினாபுரத்திலிருந்து “வர்த்தமானம்” என்னும் வாசல் வழியே வெளியே வந்தார். நகரத்திலிருந்து வெளியேறியதும் தன்னுடன் பிடிவாதமாக வந்த மக்கள் கூட்டத்திற்கு திரும்பிச் செல்லுமாறு கூறி விடையளித்தார்.

விதூரரும், சஞ்ஜயனும் மன்னருடன் காடு செல்லத் தீர்மானித்தார். திருதராஷ்டிரர் கிருபாசாரியாரையும், யுயுத்சுவையும், யுதிஷ்டிரரிடம் ஒப்படைத்து நகரத்திற்கு திருப்பி அனுப்பினார். ஆனால் ராஜமாதா குந்தியும் காந்தாரியுடன் காட்டிற்குச் செல்லத் தீர்மானித்தார். யுதிஷ்டிரரும் அவளுடைய மற்ற புதல்வர்களும் பலவாறாக வேண்டியும் குந்தி தேவி தன் முடிவை மாற்றிக் கொள்ளவில்லை.

12.22 திருதராஷ்டிரர் விதுரரிடம் கூறிக் குந்தியைத் திரும்புமாறு கேட்டுக் கொள்ளுதல்

இச்சமயம் திருதராஷ்டிர மன்னர் விதுரரிடம், காந்தாரியிடமும் இவ்வாறு கூறினார். “விதுரா! நீங்கள் இருவரும் குந்தியிடம் நன்கு எடுத்துச் சொல்லித் திரும்பச் செய்யுங்கள். யுதிஷ்டிரர் கூறுவது அனைத்தும் சரியானவையாகும். புதல்வர்களின் பலன் தரும் பெரும் ஐஸ்வர்யத்தையும், புதல்வர்களையும் துறந்து எந்த முட்டாள் பெண் காட்டிற்குச் செல்வாள். இவள் ராஜ்யத்தில் இருந்தவாறே, பெரும் தவத்தையும், தான விரதத்தையும் மேற்கொள்ள முடியும். தர்மத்தை அறிந்த காந்தாரி! நான் மருமகள் குந்தியின் சேவையால் மிகவும் திருப்தியடைந்துள்ளேன். ஆகவே, இன்று நீ இவளை வீட்டிற்குத் திரும்பிச் செல்ல ஆணையிடு” என்றார்.

திருதராஷ்டிர மன்னர் இவ்வாறு கூறியதும், காந்தாரி மன்னரின் கட்டளையைக் குந்திக்குத் தெரிவித்தார். ஆனால் சதிசாத்தி குந்தி தேவி காட்டில் வசிக்க உறுதியாகத் தீர்மானித்து விட்டார். எனவே காந்தாரியால் குந்தியின் முடிவை மாற்ற முடியவில்லை. அதன்பிறகு பாண்டவர்கள் கண்ணீர் பெருக்கியவாறு நகரம் திரும்பினர்.

12.23 திருதராஷ்டிர மன்னர் காங்கைக் கரையை அடைதல்; இரவைக் கழித்தல்

திருதராஷ்டிர மன்னர் அன்று நீண்ட தூரம் யாத்திரை செய்து மாலையில் காங்கைக் கரையில் வாசம் புரிந்தார். அங்குள்ள தபோ வனத்தில் வேதத்தில் சிறந்த பிராமணர்கள் ஆங்காங்கு முறைப்படி அக்னி ஹோத்திரம் செய்து பிரகாசிக்கச் செய்தனர். முதிய மன்னர் திருதராஷ்டிரரும் அக்னியைப் பிரகாசிக்கச் செய்தார். மூவகை அக்னிகளையும் உபாசித்து அவற்றில் முறைப்படி ஆஹுதி அளித்து மாலையில் சூரியதேவனின் உபஸ்தானம் செய்தார். பிறகு விதுரரும் சஞ்ஜயனும் குசங்களால் ஆன படுக்கையைத் தயாரித்தனர். மன்னருக்கு அருகில் காந்தாரிக்கும், காந்தாரிக்கு அருகில் குந்திக்கும் குசத்தாலான படுக்கைகள் அமைக்கப்பட்டன. மூவரும் அப்படுக்கையிலேயே சுகமாக உறங்கினர்.

திருதராஷ்டிரரின் குரல் கேட்கும் அளவு தொலைவில் விதுரரும், சஞ்ஜயனும் உறங்கினர். மன்னருடன் வந்த யாகம் செய்விக்கும் பிராமணர்களும் மற்ற பிராமணர்களும் தகுந்த இடங்களில் உறங்கினர். அன்றிரவு முக்கியமான பிராமணர்கள் வேத சாஸ்திரங்களைப் படித்தனர்.

ஆங்காங்கு அக்னி ஹோத்ர தீ பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது. அந்த இரவு அவர்களுக்குப் 'பிராமி' இரவைப் போல ஆனந்தமாகக் கழிந்தது.

இரவு கழிந்ததும் காலைச் செயல்களை நிறைவேற்றி முறைப்படி அக்னிக்கு ஆஹுதி அளித்து அனைவரும் தம் யாத்திரையைத் தொடர்ந்தனர். இரவு உபவாசம் மேற்கொண்ட அவர்கள் வடதிசை நோக்கி முன்னேறிச் சென்றனர். திருதராஷ்டிரர் முதலியவர்களுக்கு இந்த முதல் நாள் வாசம் மிகவும் துயரத்தை அளித்தது.

12.24 திருதராஷ்டிரர் குருக்ஷேத்திரத்தை அடைதல்; ராஜரிஷி சத்யுபரைச் சந்தித்தல்

மறுநாள் இரவு திருதராஷ்டிரர் முதலிய அனைவரும் பாகீரதியின் புனிதக் கரையில் வாசம் புரிந்தனர். அங்கு வனவாசி பிராமணர்களும், கூத்திரிய, வைசிய, சூத்திரர்களும் மிகப்பெரும் எண்ணிக்கையில் ஒன்று திரண்டு மன்னரைச் சந்திப்பதற்காக வந்தனர். திருதராஷ்டிர மன்னர் அவர்கள் அனைவரிடமும் பல விஷயங்களைக் கூறி மகிழ்வித்தார். அன்று மாலை விதிப்படி மன்னர் முதலிய அனைவரும் கங்கையின் வெவ்வேறு துறைகளில் மூழ்கி, சந்தியோபாசனை முதலிய காரியங்கள் அனைத்தையும் நிறைவேற்றினர். பிராமணர்கள் யாகம் செய்விப்பதற்காக மன்னனுக்கு ஒரு வேதியை அமைத்தனர். அதில் அக்னிஹோத்ரத்தை முறைப்படி மன்னர் செய்து முடித்தார்.

இவ்வாறு நித்திய கர்மத்தை முடித்த திருதராஷ்டிர மன்னர் கங்கைக் கரையிலிருந்து குருக்ஷேத்திரத்திற்குப் போய்ச் சேர்ந்தார். அங்கு அவர் ராஜரிஷி சத்யுபரின் ஆசிரமத்திற்குச் சென்றார். சத்யுபர் கேகய தேசத்தின் மன்னராக இருந்து, தன் புதல்வனை அரியணையில் அமர்த்தித் தான் காட்டிற்கு வந்துவிட்டவர் ஆவார். திருதராஷ்டிர மன்னர் சத்யுபரை உடன் அழைத்துக் கொண்டு வியாசரின் ஆசிரமத்திற்குச் சென்றார். அங்கு வியாச மகரிஷியை முறைப்படி வணங்கி அவரிடமிருந்து வனவாச தீக்ஷை பெற்றுக் கொண்டார். பிறகு சத்யுபரின் ஆசிரமத்திற்குத் திரும்பி வந்து அங்கேயே ஆசிரமம் அமைத்து வாசம் புரியலானார்.

12.25 திருதராஷ்டிர மன்னர் கடும் தவத்தில் ஈடுபடுதல்

சத்யுப மன்னர் வியாசரின் கட்டளைப்படி திருதராஷ்டிரருக்குக் காட்டில் வசிக்க வேண்டிய முறைகள் அனைத்தையும் கூறினார். அவை அனைத்தையும் பின்பற்றித் திருதராஷ்டிரரும், மற்றவர்களும் தவத்தில்

ஈடுபட்டனர். மான் தோலும், மரவுரியும் தரித்து, காந்தாரியும், குந்தி தேவியும் திருதராஷ்டிரரைப் போலவே விரதங்களைக் கடைப்பிடித்தனர். ஐம்புலன்களையும் வசப்படுத்தி உத்தம தவத்தில் ஈடுபட்டனர்.

திருதராஷ்டிரரின் கடும் தவத்தால் அவருடைய உடல் மாமிசம் வறண்டு விட்டது. எலும்பும், தோலும் மட்டுமே மீதமிருந்தன. தலையில் ஐடையையும், உடலில் மான் தோலையும், மரவுரியையும் தரித்து மகரிஷிகளைப் போல அவர் தீவிரமான தவத்தில் ஈடுபட்டார். அவருடைய உள்ளத்தில் இருந்த மோகம் அனைத்தும் விலகிவிட்டது. தர்மத்தையும், அர்த்தத்தையும் அறிந்த உத்தம அறிவுடைய விதுரரும், சஞ்ஜயனும் மரவுரி தரித்து, காந்தாரிக்கும் திருதராஷ்டிரருக்கும் சேவை செய்யலாயினர். விதுரரும் மனத்தை வசப்படுத்தி தன் பலவீனமான சரீரத்துடன் தவத்தில் ஈடுபட்டார்.

12.26 நாரதரின் வருகை; நாரதர் பல ராஜரிஷிகளைப் பற்றிக் கூறுதல்

சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு, திருதராஷ்டிரைச் சந்திப்பதற்காக அங்கு நாரத மகரிஷி வந்தார். அவருடன் பர்வதர், தேவலர், மகரிஷி வியாசர் மற்றும் அவருடைய சிஷ்யர்கள், பல்வேறு சித்தர்கள், முனிவர்கள் வந்தனர். முதிய ராஜரிஷி சத்யுபரும் அங்கு வந்தார். குந்தி தேவி அவர்கள் அனைவருக்கும் தகுந்தபடி பூஜை செய்தார். அந்த ரிஷிகள் அனைவரும் குந்தி தேவியின் சேவையால் மிகவும் திருப்தியடைந்தனர். அந்த மகரிஷிகள் மகாத்மாவான திருதராஷ்டிரரின் மனத்தைத் தர்மத்தில் ஈடுபடுத்துவதற்காகப் பலவகையான தார்மீகக் கதைகளைக் கூறினார். அவ்வாறு கூறும்போது இடையில் நாரதமகரிஷி தவம் இயற்றி, சொர்க்கம் அடைந்த ராஜரிஷிகளைப் பற்றிக் கூறினார்.

அவர் திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் இவ்வாறு கூறலானார், “மன்னா! பழைய காலத்தில் சஹஸ்ரசித்யன் என்னும் பிரசித்தமான தேஜஸ்வி மன்னன் கேகய நாட்டை ஆண்டு வந்தார். அவர் இங்கிருக்கும் ராஜரிஷி சத்யுபருடைய பிதாமகராவார். தர்மாத்மா சகஸ்ரசித்யர் தன் மூத்த புதல்வனுக்கு ராஜ்யத்தை அளித்து விட்டு இதே காட்டில் வந்து தீவிர தவம் புரிந்து இந்திரலோகம் சென்றுவிட்டார். தவத்தால் அவருடைய பாவங்கள் அனைத்தும் சாம்பலாகிவிட்டன. இந்திரலோகம் சென்றபோது நான் அந்த ராஜரிஷியைப் பலமுறை அங்கு பார்த்துள்ளேன்.

இதேபோல பகதத்தருடைய பிதாமகரான ஷைலாலயனும், வஜ்ரதாரி

இந்திரனைப் போன்ற பராக்கிரமம் உடைய ‘ப்ருஷத்ரனும்’ தவ பலத்தால் இவ்வுலகிலிருந்து சொர்க்கத்தை அடைந்தனர். நதிகளில் சிறந்த நர்மதையை பத்தினியாகப் பெற்ற ‘புருகுத்சன்’ இதே காட்டில் தவம் செய்து சொர்க்கத்தை அடைந்தார். மன்னா! வியாசரின் அருளால் நீயும் இதே தபோவனத்திற்கு வந்துள்ளாய். இங்கு தவம் செய்து கிடைத்தற்கரிய சிறந்த கதியைப் பெறுவாய்.

மன்னா! நீயும் தவத்தின் முடிவில் காந்தாரியோடு அதே மகாத்மாக்களின் கதியைப் பெறுவாய். உன் தம்பி பாண்டு இந்திரன் அருகிலேயே இருக்கிறார். அவர் எப்போதும் உன்னை நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். அவர் நிச்சயம் உனக்கு நன்மையளிப்பார். உனக்கும், காந்தாரிக்கும் சேவை செய்வதால் உன் புகழ்மிக்க மருமகள் யுதிஷ்டிரரின் தாய் குந்தி தன் கணவனின் உலகத்தைப் பெற்று விடுவாள்.

யுதிஷ்டிரர் சாக்ஷாத் சனாதன பிரம்ம சொரூபராவார். மன்னா! இவை அனைத்தையும் நாங்கள் எங்கள் திவ்ய திருஷ்டியால் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். விதுரர் மகாத்மா யுதிஷ்டிரரின் சரீரத்தில் பிரவேசித்து விடுவார். சஞ்ஜயன் அவரைப் பற்றி சிந்திக்கும் காரணத்தினால் இங்கிருந்து நேராக சொர்க்கம் சென்று விடுவார்” என்று திருதராஷ்டிரரைத் தவத்திற்குத் தூண்டினார்.

12.27 திருதராஷ்டிர மன்னர் பெறப்போகும் லோகத்தைப் பற்றி சத்யுபர் கேட்பது

இதைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரரும், காந்தாரியும் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்தனர். மன்னரும், மற்றவர்களும் நாரத மகரிஷியைப் பூஜித்தனர். பிராமண சமுதாயம் முழுவதும் நாரதரைப் பூஜித்தது. திருதராஷ்டிரர் மகிழ்ச்சியடைந்ததால் அனைவரும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். அப்போது ராஜரிஷி சத்யுபர் நாரதரிடம் இவ்வாறு கூறினார்.

தேவரிஷியே! தாங்கள் கூறியதன் மூலம் குருராஜர் திருதராஷ்டிரர், மற்றும் இங்குள்ளவர்களின் தவ விஷயத்திற்கான சிரத்தையை அதிகரித்துவிட்டீர்கள். திருதராஷ்டிரர் விஷயத்தில் நான் சிறிது கேட்கவும், கூறவும் விரும்புகிறேன். பிரம்மரிஷியே! தாங்கள் எல்லா தத்துவங்களையும் அறிந்தவர். தாங்கள் யோகத்துடன் கூடி, தங்களது திவ்ய திருஷ்டியால் மனிதருக்குக் கிடைக்கும் பலவகை கதிகளையும் நேருக்கு நேர் பார்க்கிறீர்கள். முனிவரே தாங்கள் பல மன்னர்களின் இந்திரலோக கதியை வர்ணித்தீர்கள். ஆனால் திருதராஷ்டிர மன்னர் எந்த லோகத்துக்குச் செல்வார் என்பதைக் கூறவில்லை.

பிரபோ! திருதராஷ்டிர மன்னர் பெறப்போகும் உலகத்தைப் பற்றி உங்கள் வாயால் கேட்க விரும்புகிறேன். அந்த இடம் எவ்வாறு இருக்கும்; எப்போது கிடைக்கும் என்பதைச் சரியாகக் கூறுங்கள்” என்று ராஜரிஷி சத்யுபர் நாரத மகரிஷியிடம் கேட்டார்.

12.28 நாரத மகரிஷி திருதராஷ்டிர மன்னர் பெறும் லோகத்தைப் பற்றிக் கூறுதல்

சத்யுபர் இவ்வாறு கேட்பதும் திவ்யதர்சியான தேவரிஷி நாரதர் அந்த சபையில் கூறலானார்; “ராஜரிஷியே! ஒரு நாள் நான் தெய்வாதீனமாக அங்கும் இங்கும் சுற்றி இந்திரலோகத்திற்குச் சென்றேன். அங்கு சசிபதி இந்திரனையும், அவருடன் பாண்டு மன்னரையும் சந்தித்தேன். அங்கு திருதராஷ்டிரரைப் பற்றிய பேச்சு வந்தது. இவர் செய்து கொண்டிருக்கும் இந்தக் கடினமான தவம் பற்றிய சர்ச்சை நடந்தது. அந்த சபையில் சாக்ஷாத் இந்திரன் இந்த திருதராஷ்டிரரைப் பற்றி இவ்வாறு கூறினார்.

“இந்த மன்னர் திருதராஷ்டிரரின் ஆயுள் முடிய இன்னும் மூன்று வருடங்கள் உள்ளன. அது முடிந்ததும், திருதராஷ்டிர மன்னர் கான்தாரியுடன் குபேரனின் உலகத்திற்குச் சென்றுவிடுவார். அங்கு குபேரனால் கௌரவிக்கப்படுவார். விருப்பப்படி செல்லும் விமானத்தில் அமர்ந்து, திவ்ய ஆடை, அணிகளால் அலங்கரித்துக் கொண்டு தேவ, கந்தர்வ, ராக்ஷஸர்களின் உலகத்தில் விருப்பப்படி சஞ்சரிப்பார். ரிஷி புத்திரரான மகா பாக்யவான் தர்மாத்மா திருதராஷ்டிரரின் பாவங்கள் அனைத்தும் இவருடைய தவத்தின் பிரபாவத்தால் பொசுங்கிவிடும்” என்று இந்திரன் கூறிக் கேட்டேன். ராஜரிஷியே! உங்கள் கேள்விக்கு இதுவே பதிலாகும். இது தேவர்களின் ரகசியம். ஆனால் உங்களிடம் கொண்ட அன்பு காரணமாக இதை வெளியிட்டு விட்டேன்” என்று கூறினார்.

தேவரிஷி நாரதரின் சொல்லைக் கேட்டு அவர்கள் அனைவரும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். திருதராஷ்டிர மன்னரும் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்தார். மகரிஷிகள் திருதராஷ்டிரரை மகிழ்வித்துத் தத்தம் இடங்களுக்குச் சென்றுவிட்டனர்.

12.29 யுதிஷ்டிரர், சகோதரர்கள் மற்றும் குருகுலப் பெண்கள், நகர மக்களுடன் திருதராஷ்டிரரைத் தரிசிக்க வருதல்

இதே சமயத்தில் அஸ்தினாபுரத்தில் தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரரும் மற்ற

பாண்டவர்களும், தங்களுடைய தாய் குந்தி, பெரிய தந்தை திருதராஷ்டிரர் மற்றும் காந்தாரி தேவி குறித்து மிகவும் கவலை கொண்டனர். சகதேவன் தன் தாயைப் பார்க்க மிகவும் ஆவல் கொண்டு அதனைத் தர்மராஜருக்கும் கூறினார். திரௌபதி முதலிய அரசகுலப் பெண்களும் தங்கள் மாமியாரைக் காண மிகவும் ஆர்வமுடையவர்களாக இருந்தார்கள். எனவே, யுதிஷ்டிரர் குருகேஷத்திர யாத்திரைக்கு ஆணையிட்டார். விருப்பமுடைய நகர மக்களும் தன்னுடன் வரலாம் என்று யுதிஷ்டிரர் அனுமதி அளித்தார். அதனால் நகர மக்களும் தங்கள் முதிய மன்னரையும் மற்றவர்களையும் காண யுதிஷ்டிரரின் சேனையோடு புறப்பட்டனர்.

12.30 பாண்டவர்களும், நகரவாசிகளும் திருதராஷ்டிரரிடம் வந்து சேருதல்

யுதிஷ்டிரர் தன் பரிவாரத்துடன் குருகேஷத்திரத்தை அடைந்து திருதராஷ்டிர மன்னரின் ஆசிரமத்தை அடைந்தார். பாண்டவர்கள் அனைவரும் தூரத்திலேயே வாகனங்களில் இருந்து இறங்கி நடந்து சென்று ஆசிரமத்தை அடைந்தனர். அவர்கள் திருதராஷ்டிரரின் ஆசிரமத்தை அடைந்தபோது அங்கிருந்த தவசிகள் அனைவரும் பாண்டவர்களை ஆர்வமுடன் சூழ்ந்து கொண்டனர். திருதராஷ்டிரர் அங்கு காணப்படாததால், யுதிஷ்டிர மன்னர் தன் பெரிய தந்தை எங்கே என்று கேட்டார். அங்கிருந்த தவசிகள், அவர்கள் யமுனையில் நீராடி, மலர்களையும் நீரையும் கொண்டு வரச் சென்றிருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்தனர்.

உடனே அவர்களிடம் வழி கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டு அனைவரும் யமுனைக் கரையை அடைந்தனர். சிறிது தூரத்திலேயே திருதராஷ்டிர மன்னரையும், காந்தாரி மற்றும் குந்தி தேவியையும் பாண்டவர்கள் கண்டனர். மன்னரைக் கண்டதும் அவரது திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினர். திருதராஷ்டிர மன்னர், குரல் மற்றும் ஸ்பரிசுத்தால் அவர்கள் அனைவரையும் அறிந்து கொண்டு அவர்களுக்கு ஆறுதல் அளித்தார். முறைப்படி அவர்கள் மூவரையும் வணங்கிய பாண்டவர்கள் அவர்கள் கையிலிருந்த நீர் நிரம்பிய கவசங்களைத் தாங்களே சுமந்து ஆஸ்ரமம் அடைந்தனர்.

அங்கு பாண்டவர்களின் மனைவியரும், அந்தப்புரப் பெண்களும் தேச மக்களும் வரிசையாகத் திருதராஷ்டிரைத் தரிசித்தனர். அவர்கள் அனைவரையும் தன் இனிய சொற்களால் உபசரித்த திருதராஷ்டிர மன்னர் ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக்கினார். அனைவருக்கும் ஆசியளித்தார். மக்களால் நிரம்பிய திருதராஷ்டிரரின் ஆசிரமம் அன்று நகூத்திரங்கள் நிரம்பிய வானத்தைப் போலத் தோற்றமளித்தது.

12.31 திருதராஷ்டிரர், யுதிஷ்டிரர் உரையாடல்

பிறகு திருதராஷ்டிர மன்னர் யுதிஷ்டிரரிடம் பின்வருமாறு விசாரித்தார். “மகாபாஹு யுதிஷ்டிரா! நீ நகர, தேச மக்களுடனும், சகோதரர்களுடனும் நலமாக இருக்கிறாயா! உன்னை ஆஸ்ரயித்து வாழ்க்கையை நிர்வகிக்கும் மந்திரிகள், பணியாட்கள் மற்றும் குருஜனங்கள் அனைவரும் சுகமாகவும், நலமாகவும் இருக்கிறார்களா? உன் ராஜ்யத்தில் பயமின்றி இருக்கிறாயா? பழமையான ராஜரிஷிகள் பின்பற்றிய பழைய நீதியைப் பாலனம் செய்கிறாய் அல்லவா? உன்னுடைய நிதி நியாய வழியை மீறாமல் நிரம்புகிறதா? நீ பகைவன், நண்பன், நடுநிலையாளன் அனைவரிடமும் தகுந்தபடி நடந்து கொள்கிறாயா?

நீ பிராமணர்களுக்கு மானியமளித்து அதைப் பராமரிக்கிறாயா? அவர்கள் உன் சீலத்தால் திருப்தியடைகிறார்களா? நகர மக்களும், சேவகர்களும் நலமாக இருக்கிறார்களா? பகைவர்களும் உன்னிடம் திருப்தியாக இருக்கிறார்களா? நீ சிரத்தையுடன் தேவர்களுக்கும், பித்ருக்களுக்கும் யஜனம் செய்கிறாயா?

பாரதா! நீ அன்னத்தாலும், நீராலும் அதிதிகளை உபசரிக்கிறாயா? உன்னுடைய ராஜ்யத்தில் நான்கு வர்ணத்தினரும் அல்லது குடும்பத்து ஜனங்கள் நியாய வழியைப் பின்பற்றுகிறார்களா? உன் ராஜ்யத்தில் பெண்களும், சிறந்தவர்களும், முதியவர்களும் துன்பமின்றி இருக்கிறார்களா? அவர்கள் பிழைப்பிற்காகப் பிச்சை ஏற்கவில்லையே? உன் மருமகள்களும், மகள்களும் மதிப்புடன் நடத்தப்படுகிறார்களா? ராஜரிஷிகளின் இந்த வம்சம் உன்போன்ற மன்னனால் கௌரவம் அடைகின்றதா? இது புகழை இழந்து இகழ்ச்சியடைய நேரவில்லையே” என்று கேட்டார்.

இவ்வாறு நாடு, மக்கள், பகைவர்கள், பெண்கள் என்று அனைவருடைய நலத்தையும் திருதராஷ்டிர மன்னர் விசாரித்தார். அவருக்கு யுதிஷ்டிர மன்னர் பதிலளித்தார். மன்னனின் நலனை விசாரித்தார். அவர் திருதராஷ்டிரரிடம், “மன்னா! உங்களுடைய தவம், புலனடக்கம், மன அடக்கம் முதலிய குணங்கள் வளருகின்றனவா? என் தாய் குந்தி எந்த துயரமும் இன்றி உங்களுக்கு சேவை செய்கிறாரா? என் பெரிய தாயார் காந்தாரி காற்று, குளிர் இவற்றால் களைத்து மெலிந்து காணப்படுகிறார். கோரதவத்தில் ஈடுபட்டுள்ள இவர் போரில் கொல்லப்பட்ட தன் கூத்திரியப் புதல்வர்களுக்காகத் துயரமடைகிறாரா?

குற்றவாளிகளான எங்களுக்கு ஒருபோதும் தீமையை நினைப்பதில்லையே? சஞ்ஜயன் உறுதியாக தவத்தில் ஈடுபட்டுள்ளாரா? இப்போது விதுரர் எங்கே இருக்கிறார்? இங்கு அவரைக் காணவில்லையே” என்று கேட்டார். திருதராஷ்டிரர் அவரிடம் விதுரர் நலமாக இருப்பதையும் அவர் கடுமையான தவத்தில் ஈடுபட்டு, எப்போதும் உபவாசத்தில் இருந்து வாயுவை மட்டுமே பருகி மிகவும் பலவீனமாகிவிட்டார் என்றும் தெரிவித்தார். இவ்வாறு அவர் கூறிக் கொண்டிருக்கும்போதே யுதிஷ்டிரர் தொலைவில் விதுரரைக் கண்டார். ஆனால் விதுரர் ஆசிரமத்திற்கு வராமல் அப்படியே திரும்பிவிட்டார். யுதிஷ்டிரர் அவரைப் பின் தொடர்ந்தார்; சிலசமயம் கண்களுக்குத் தென்பட்டும், சிலசமயம் மறைந்தும் சென்ற விதுரர் இறுதியில் ஒரு மரத்தின் அருகில் நின்றவாறே உயிர் துறந்தார். அவருடைய சக்தி யுதிஷ்டிரர் உடலில் புகுந்தது. விதுரரும், யுதிஷ்டிரரும் தர்மதேவதையின் அம்சம் உடையவர்கள் என்பதால் இவ்வாறு நிகழ்ந்தது. பிறகு யுதிஷ்டிரர் திருதராஷ்டிரரிடம் வந்து விதுரர் பற்றிய விஷயத்தைக் கூறினார். இதனைக் கேட்டு திருதராஷ்டிரர் முதலிய அனைவரும் வியப்படைந்தனர்.

12.32 திருதராஷ்டிரரின் ஆசிரமத்தில் யுதிஷ்டிரர் முதலியோர் தங்குதல்

அன்று இரவு பாண்டவர்கள் மற்றும் முனிவர்களிடையே தர்ம-அர்த்த சம்பந்தமான விவாதம் நடைபெற்றது. பாண்டவர்கள் தம் தாயின் நாற்புறமும் தரையிலேயே உறங்கினர். மறு நாள் பொழுது விடிந்ததும் எழுந்து நித்திய கடன்களை முடித்த பிறகு பாண்டவர்கள் திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் அனுமதி பெற்று அங்கிருந்த முனிவர்களின் ஆசிரமங்களைச் சுற்றிப் பார்த்து மகிழ்ந்தனர். யுதிஷ்டிரர் தங்க, தாமிர கலசங்கள், மான்தோல், கம்பளம், ஸ்ருவா, ஸ்ருக், கமண்டலு போன்ற பல்வேறு பொருட்களைத் தவசிகள் விரும்பியவாறு அவர்களுக்கு அளித்தார். பிறகு அனைவரும் திருதராஷ்டிரரிடம் திரும்பி வந்தனர்.

12.33 வியாசரின் வருகை; அவர் திருதராஷ்டிரரிடம் கூறுபவை

இச்சமயம் சதயுபர் முதலிய ராஜரிஷிகள் மற்றும் தன் சிஷ்யர்களுடன் வியாசமகரிஷி அந்த ஆசிரமத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார். அனைவரும் அவரை வணங்கிப் பூஜித்தனர். கருப்பு மான்தோல் போர்த்திய குசத்தாலான ஆசனத்தில் அமர்ந்த வியாசர் திருதராஷ்டிரரிடம் நலம் விசாரித்தார். “மன்னா! உன் தவம் வளருகிறதா? புதல்வர்களை இழந்த துயரம் விலகியதா? ஞானேந்திரியங்களின் மாசு நீங்கிவிட்டதா? வனவாச நியமங்களைக் கடைப்பிடிக்கிறாயா? காந்தாரி சோகம் கொள்வதில்லை யல்லவா? குந்தி பணிவுடன் உனக்குச் சேவை செய்கிறாளா? நீ

பாண்டவர்களிடம் அன்புடன் இருக்கிறாயா? ஞானம் நிரம்பப் பெற்று உன் இதயம் தூய்மையடைந்து விட்டதா?” என்று பல்வேறு விஷயங்களில் திருதராஷ்டிரர் நிலை பற்றிக் கேட்டார்.

பிறகு விதுரரின் பரலோகப் பயணம் குறித்தும் சாக்ஷாத் தர்மமே விதுரரின் உருவில் தன்னால் தோற்றுவிக்கப்பட்டதையும் தெரிவித்தார். தர்மம் என்று கூறப்படுபவரே விதுரர் ஆவார். யார் விதுரரோ அவரே யுதிஷ்டிரர் ஆவார் என்பதையும், மகாத்மா விதுரர் யுதிஷ்டிரரின் சரீரத்தில் பிரவேசித்து விட்டதையும் வியாசர் திருதராஷ்டிரருக்குக் கூறினார்.

மேலும் அவர் திருதராஷ்டிரரிடம் இவ்வாறு கூறலானார். “பாரதா! இனி நான் விரைவில் உனக்கும் நன்மையை அளிப்பேன். இப்போது உன் ஐயங்களை விலக்குவதற்காகவே இங்கு வந்துள்ளேன். பழைய காலத்தில் மகரிஷிகள் செய்யாத அற்புதமான காரியத்தையும் இன்று நான் செய்து காட்டுவேன். பாவமற்ற மன்னா! சொல். நீ என்னிடம் எந்த விருப்பமான பொருளைப் பெற விரும்புகிறாய்? யாரைப் பார்க்க, எதைக் கேட்க அல்லது ஸ்பரிசிக்க நீ விரும்புகிறாய்? நான் அதை நிறைவேற்றுவேன்” என்றார்.

12.34 திருதராஷ்டிரரிடம் நாரதர் முதலிய பல முனிவர்கள் வருகை புரிதல்

வியாசர் திருதராஷ்டிரரிடம் உரையாடிக் கொண்டிருந்தபோது, அங்கு மற்ற முனிவர்களும் வந்தனர். நாரதர், பர்வதர், தேவலர், விஸ்வாவசு, தும்புரு, சித்ரசேனர் ஆகியோர்கள் அங்கு வந்தனர். திருதராஷ்டிரரின் ஆணைப்படி யுதிஷ்டிரர் அனைவரையும் பூஜித்தார். அவர்கள் அனைவரும் மயிலிறகால் அமைந்த சிறந்த ஆசனங்களில் அமர்ந்தனர். திருதராஷ்டிர மன்னரும் அவர்களுடன் அமர்ந்து கொண்டார். காந்தாரி, குந்தி, திரௌபதி, சுபத்ரா மற்றும்முள்ள அரச குலப் பெண்களும் அங்கு ஒன்றாக அமர்ந்து கொண்டனர். அவர்கள் தர்மம் பற்றியும், பழையகால தேவர்கள், அசுரர்கள் பற்றியும் பலவிதமாக சர்ச்சை செய்தனர். அவர்களுடைய உரையாடலின் முடிவில் வியாச மகரிஷி மீண்டும் திருதராஷ்டிரரிடம் முன்பு கூறிய அதே விஷயத்தைக் கூறினார்.

12.35 வியாச மகரிஷி தான் அங்கு வந்ததற்கான காரணத்தைக் கூறுதல்

வியாசர் திருதராஷ்டிரரிடம், “ராஜேந்திரா! நீ உன் இதயத்தில் கூற

நினைக்கும் விஷயத்தை நான் அறிவேன். நீ எப்போதும் இறந்துவிட்ட உன் புதல்வர்களுக்காகத் தாபமடைகிறாய். காந்தாரி, குந்தி, திரௌபதி ஆகியோரின் உள்ளத்தில் எப்போதும் இருக்கும் துயரம் எது என்பதையும் நான் அறிவேன். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சகோதரி சுபத்ரா அபிமன்யுவிற்காக சகிக்க முடியாத துயரத்தை அனுபவிக்கிறாள் என்பதையும் நான் அறிவேன். கௌரவ நந்தனா! நீங்கள் அனைவரும் இங்கு சந்தித்திருப்பதைக் கேட்டு உங்களுடைய மனத்திலுள்ள ஐயங்களை விலக்குவதற்காகவே நான் இங்கு வந்துள்ளேன்.

இங்கு, தேவர்கள், கந்தர்வர்கள். மகரிஷிகள் அனைவரும் நான் நீண்ட நாட்களாகச் செய்த தவத்தின் பிரபாவத்தைப் பார்க்கட்டும். அறிவுக் கண்ட கொண்ட மன்னா! நீ விரும்பும் எந்த செயலை நான் செய்யட்டும்? இன்று நீ விரும்பும் வரம் அளிக்க நான் தயாராக உள்ளேன். நீ என் தவத்தின் பலனைப் பார்” என்று கூறினார்.

12.36 திருதராஷ்டிரர் தன் கவலைக்கான காரணத்தை வியாசரிடம் தெரிவிப்பது

திருதராஷ்டிரர் வியாசரிடம் கூறத் தொடங்கினார்; “பகவன்! இன்றுநான் தன்யனானேன். என்னுடைய வாழ்க்கை இன்று பயனுடையதாகிவிட்டது. ஏன் எனில் இன்று உங்களைப் போன்ற சாது மகாத்மாக்களின் சங்கம் எனக்குக் கிடைத்துள்ளது. பிரம்மனுக்கு ஈடான தங்களின் சங்கம் எனக்குக் கிடைத்ததால், எனக்குச் சிறந்த கதி கிடைத்துவிட்டது. உங்களுடைய தரிசனத்தான் நான் புனிதமாகிவிட்டேன் என்பதில் ஐயமில்லை.

மகரிஷியே! இப்போது எனக்குப் பரலோகத்திலும் எந்த பயமும் இல்லை. ஆனால் மிகவும் தீய அறிவுடைய மந்த புத்தி துரியோதனனுடைய அநியாயத்தால் என் புதல்வர்கள் அனைவரும் கொல்லப்பட்டனர். புதல்வர்களிடம் பற்றுக் கொண்ட நான் அவர்களை எப்போதும் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அதனால் என் மனத்தில் எப்போதும் துயரம் நிலவுகிறது. பாவியான துரியோதனன் குற்றமற்ற பாண்டவர்களைத் துன்புறுத்தினான். குதிரைகளோடும், யானைகளோடும், இப்புவி முழுவதின் வீரர்களையும் அழித்துவிட்டான்.

பல தேசத்தின் மன்னர்கள் என் புதல்வனின் உதவிக்காக வந்து அனைவரும் போரில் கொல்லப்பட்டனர். அந்த சூர வீரர்கள் தன் தந்தை, பத்தினி, உயிர் விரும்பிய போகங்கள் அனைத்தையும் துறந்து யமலோகத்திற்குச் சென்றுவிட்டனர். பிரமன்! நண்பனுக்காகப் போரில்

கொல்லப்பட்ட அந்த மன்னர்களின் கதி என்னவாகும்? போர்க்களத்தில் வீரகதியடைந்த என் புதல்வர்களுக்கும், பேரர்களுக்கும் எந்த கதி கிடைத்திருக்கும்? பலமிருந்த சாந்தனு மைந்தன் பீஷ்மரும், பிராமணரில் சிறந்த முதியவரான துரோணாசாரியரும் வதம் செய்யப்பட்டதால் என் மனத்தில் சகிக்க முடியாத தாபம் உண்டாகிறது.

தீய அறிவுடைய, பாவியும், முட்டாளுமான என் புதல்வன் உலகனைத்தின் ராஜ்யத்திற்காக, பேராசை கொண்டு தன் சுடர் போன்ற குலத்தை அழித்துவிட்டான். இந்த விஷயங்கள் அனைத்தையும் நினைத்து நான் இரவும் பகலும் வருந்திக் கொண்டிருக்கிறேன். துக்கத்தாலும், சோகத்தாலும் பீடிக்கப்பட்டு நான் அமைதியின்றித் தவிக்கிறேன். இந்தக் கவலைகள் எப்போதும் என்னைச் சூழ்ந்து துன்புறுத்துகின்றன,” என்று தன் கவலைக்கான காரணத்தைக் கூறினார்.

திருதராஷ்டிரரின் சொற்களைத் தொடர்ந்து, காந்தாரி தேவியும் வியாச மகரிஷியிடம் திருதராஷ்டிரர், திரௌபதி, சுபத்ரா, உத்தரா, பூரிச்ரவாவின் மனைவி, திருதராஷ்டிரரின் நூறு மருமகங்கள் ஆகிய அனைவரும் துக்கத்தில் மூழ்கியிருப்பதால் தன்னுடைய துயரம் அதிகமாகிவிட்டது. ஆகவே எந்த வகையிலாவது என்னுடையதும், மகாராஜவினுடையதுமான துயரத்தை விலக்கி விடுங்கள் என்று வேண்டுகோள் விடுத்தாள். காந்தாரிதேவியைத் தொடர்ந்து குந்தி தேவி கர்ணனின் பிறப்பு ரகசியத்தை வியாச பகவானிடம் வெளியிட்டாள். தன்னைத் தகிக்கும் அந்த துயரத்திலிருந்து தன்னை விடுவிக்குமாறு வேண்டினாள்.

12.37 வியாசரின் பிரபாவத்தால் குருக்ஷேத்திரப் போரில்

கொல்லப்பட்டவர்கள் கங்கை நீரிலிருந்து வெளிப்படுதல்

காந்தாரி தேவி போரில் இறந்தவர்களை மீண்டும் காட்டுங்கள் என்று வேண்டிக் கொண்டதும் வியாச பகவான் அவ்வாறே செய்யத் தீர்மானித்தார். அன்று இரவு போரில் கொல்லப்பட்ட அனைவரையும் நீ காண்பாய் என உறுதியளித்தார். அத்துடன் போரில் கொல்லப்பட்டவர்களும், இங்கிருப்பவர்களும் ஒரு காரியத்தின் காரணமாக மனிதப் பிறவியில் தோன்றிய தேவர்கள் ஆவர் என்பதையும் விளக்கினார். பாண்டவர்கள், திருதராஷ்டிரர், துரியோதனன், கர்ணன், சகுனி முதலிய அனைவரும் யாருடைய அம்சத்திலிருந்து தோன்றியவர்கள் என்பதையும் தெரிவித்தார். அவர்கள் அனைவரும் மனித சரீரத்தில் பிறப்பெடுத்தவர்கள் என்பதை விளக்கினார். அத்துடன் அனைவரின் மனத்திலும் நிரம்பியுள்ள துயரத்தை இன்று விலக்கிவிடுவேன் என்றும். ரணபூமியில் கொல்லப்பட்ட அனைவரின் தரிசனத்தையும் இன்று பெறுவீர்கள் என உறுதியளித்தார்.

இவ்வாறு கூறிய வியாச மகரிஷியின் ஆணைப்படி அனைவரும் அன்று மாலையே கங்கைக் கரைக்குச் சென்று இரவின் வருகைக்காகக் காத்திருந்தார்கள். இரவு வந்ததும் கங்கை நீரில் பிரவேசித்த வியாசபகவான் போரில் இறந்த அனைவரையும் அழைத்தார். நீருக்குள்ளிருந்து பயங்கர ஒலி கேட்டது. பீஷ்மர், துரோணர் முதலிய அனைவரும், கௌரவ தரப்பினரும், பாண்டவர் பக்கத்து மக்களும் தத்தம் வாகனத்துடனும், கொடிகளுடனும் நீரிலிருந்து வெளியே வந்தனர்.

விராடர், துருபதர், அபிமன்யு, திரௌபதியின் ஐந்து புதல்வர்கள், கர்ணன், துரியோதனன், சகுனி, துச்சாதனன், ஜராசந்தன், பகதத்தன், பூரிசீரவா, வருஷசேனன், த்ருஷ்டத்யுமனன், சிகண்டி, த்ருஷ்டகேது, சோமதத்தர். வாஹ்லீகன், கடோதகஜன் உள்ளிட்ட அனைவரும் ஒளிமயமான உருவத்துடன் வெளியே வந்தனர். அனைவரும் அழகிய ஆடை அணிகளுடன் பொலிவான தோற்றம் அளித்தனர்.

வியாசர் தன் தெய்வீக பலத்தால் திருதராஷ்டிரருக்குத் தெய்வீகக் கண்களை அளித்தார். காந்தாரி தேவியும் ஞானபலம் நிரம்பப் பெற்றாள். அவ்விருவரும் போரில் கொல்லப்பட்ட தம் புதல்வர்களையும், எல்லா சம்பந்திகளையும், உறவினர்களையும் கண்டனர். கங்கைக் கரையில் கூடியிருந்த மக்கள் அனைவரும் அந்த அற்புதமான, வியக்க வைத்த, மெய் சிலிர்க்கும் காட்சியைக் கண்ணிமைக்காமல் கண்டு மகிழ்ந்தனர்.

அவர்கள் அனைவரும் அன்றிரவு முழுவதும் தாய் தந்தையரோடும், உற்றார்-உறவினரோடும், சகோதரர்களுடனும் ஒருவருக்கொருவர் பகையோ, அகூயையோ, சினமோ இன்றிப் பரஸ்பரம் ஒருவருக்கொருவர் சந்தித்து மகிழ்ச்சியடைந்தனர். அனைவரது துயரமும் விலகியது. வியாசர் தத்தம் கணவர்களுடன் செல்ல விரும்பிய பெண்களைக் கங்கையில் மூழ்கக் கூறி, அவர்களையும் அவர்களுடைய கணவர்களின் உத்தம லோகத்தில் சேர்ப்பித்தார். பிறகு வியாசர் எல்லோரையும் கலைத்துவிட்டார். பல்வேறு லோகங்களில் இருந்து வந்த அனைவரும் வந்தவாறே தத்தம் லோகங்களுக்குத் திரும்பிச் சென்றனர். போரில் இறந்த மன்னர்களின் மறு வருகையைக் கேட்ட பல்வேறு தேசத்து மனிதர்களும் வியப்பும் ஆனந்தமும் அடைந்தனர்.

12.38 வியாச மகரிஷி திருதராஷ்டிரரிடம் யுதிஷ்டிரருக்கு விடையளிக்கக் கூறுதல்

இறந்த புதல்வர்களின் தரிசனம் ஆகிய மிகப்பெரிய வியப்பிற்குரிய

நிகழ்ச்சி நடந்த பிறகு ராஜரிஷி திருதராஷ்டிரரின் துயரம் விலகிவிட்டது. அவர் தன் ஆசிரமத்திற்குத் திரும்பினார். பாண்டவர்களும், மனைவியருடனும், படை வீரர்களுடனும் திருதராஷ்டிரரின் ஆஸ்ரமத்திற்கு வந்தனர். வியாச மகரிஷியும் அந்த ஆசிரமத்திற்கு வந்தார். அவர் திருதராஷ்டிரரிடம் இவ்வாறு கூறினார்;

“கௌரவ நந்தனா! திருதராஷ்டிரா! நீ குலத்தில் சிறந்தவன், வேத வேதாங்கங்களை அறிந்தவன்; ஞானி; முதியவன்; புண்ணிய கர்மங்களைச் செய்தவன்; தர்மமறிந்த பல மகரிஷிகளிடம் பல கதைகளைக் கேட்டுள்ளாய். ஆகவே, நீ உன் மனத்திலிருந்து துயரத்தை விலக்கிக் கொள். ஏன் எனில் வித்வான்கள் விதியின் செயலுக்குத் துயரமடைவதில்லை. நீ தேவதர்சி நாரதர் மூலம் தேவ ரகசியங்களையும் கேட்டுள்ளாய். போரில் கொல்லப்பட் கூடித்திரியர்கள் தர்மப்படி சுப கதியை அடைந்துள்ளனர். உன் புதல்வர்கள் அனைவரும் மனமகிழும் சொர்க்கவாசிகளாகி யுள்ளதையும் நீ பார்த்தாய்.

அறிவுடைய யுதிஷ்டிர மன்னர், தன் சகோதரர்களுடனும், வீட்டுப் பெண்களுடனும், நண்பர்களுடனும் தானும் உனக்குச் சேவை செய்தவர். இப்போது இவருக்கு விடைகொடு. இவர் சென்று தன் ராஜ்யத்தை நிர்வாகம் செய்யட்டும். இவர்கள் காட்டிற்கு வந்து ஒரு மாதத்திற்கும் மேலாகிவிட்டது. ராஜ்யத்திற்குப் பல பகைவர்கள் உள்ளனர். ஆகவே எப்போதும் அதை முயற்சியோடு காக்க வேண்டும்” என்று சொன்னார்.

12.39 திருதராஷ்டிரர் பாண்டவர்களை அஸ்தினாபுரம் திரும்பக் கூறுதல்

வியாச பகவான் இவ்வாறு கூறியதும் திருதராஷ்டிரர் அவரது சொற்களை ஏற்றுக் கொண்டு, யுதிஷ்டிரரை அழைத்தார். அவரிடம் “அஜாத சத்ரு! நீ உன் சகோதரர்களுடன் என்னுடைய சொற்களைக் கேள். உன்னுடைய அருளால் இப்போது எங்களுக்கு எந்தக் கஷ்டமும் இல்லை. மகனே! உன்னோடு இருந்தும், உன்னால் காப்பாற்றப்பட்டும் நான் முன்பு அஸ்தினாபுரத்தில் இருந்தது போலவே ஆனந்தம் அடைகிறேன் எங்களுக்கு சேவை புரியும் உன் மூலம் எனக்குப் புதல்வனின் பலன் கிடைத்துவிட்டது. உன் மீது எனக்கு நிலையான அன்பு உள்ளது.

மகனே! என் மனத்தில் உன் மீது சிறிதும் கோபமில்லை. ஆகவே தாமதிக்காமல் நீ தலைநகருக்குத் திரும்பிச் செல். தவத்தில் ஈடுபட்டிருந்த நான் உன்னைக் கண்டு மீண்டும் சரீரத்தைப் பாதுகாக்கத் தொடங்கிவிட்டேன். என்னைப் போலவே உன் இரு தாயார்களும் கடும் விரதம் மேற்கொண்டு

உலர்ந்த சருகுகளை உண்டு வாழ்கின்றனர். இனி இவர்கள் அதிக நாட்கள் உயிர் வாழ முடியாது. உன்னுடைய சந்திப்பாலும், வியாச மகரிஷியின் தவபலத்தாலும் எனக்குப் பரலோகம் சென்ற புதல்வர்களின் தரிசனம் கிட்டியது. என்னுடைய வாழ்க்கையின் பயன் நிறைவேறிவிட்டது. இனி நான் கடுந்தவத்தில் ஈடுபட நீ அனுமதி அளிக்க வேண்டும்.

மகாபாஹு இன்று முதல் பித்ருக்களின் பிண்டத்தின் பாரமும், இந்தக் குலத்தின் பாரமும், புகழின் பாரமும் உன் மீதே உள்ளது. நீ தாமதிக்காமல் அஸ்தினாபுரம் சென்றுவிடு. நீ அரசியல் நீதியைப் பலமுறை கேட்டிருக்கிறாய். எனவே உனக்குக் கூற வேண்டிய எந்த விஷயமும் இல்லை. நீ எனக்கு மிக அதிகம் செய்துள்ளாய்” என்று கூறினார்.

12.40 யுதிஷ்டிரரின் மறுப்பும், காந்தாரியின் கட்டளையும்

திருதராஷ்டிரரின் சொற்களைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர், அவரிடம், “தர்மமறிந்த மகாராஜா என்னைத் தியாகம் செய்யாதீர்கள். நான் நிரபராதி. என்னுடைய சகோதரர்களும், சேவகர்களும் செல்லட்டும். நான் நியமத்துடன் விரதபாலனம் மேற்கொண்டு உங்களுக்கும் தாயாருக்கும் சேவை செய்வேன்” என்றார்.

இதைக் கேட்டதும், காந்தாரி, “மகனே! அவ்வாறு கூறாதே; நான் கூறுவதைக் கேள். இந்த குருகுலம் முழுவதும் உனக்கு அதீனமாக உள்ளது. என்னுடைய மாமனாரும் உன்னிடத்தில் பிண்டத்தை எதிர்பார்த்திருக்கிறார், ஆகவே, புதல்வா, நீ நகரத்திற்குத் திரும்பு. நீ எங்களுக்குச் செய்ததே மிக அதிகமாகும். எங்களை நல்ல முறையில் உபசரித்து மரியாதை அளித்துள்ளாய். இப்போது மகாராஜாவின் கட்டளையை ஏற்றுக் கொள். ஏன் எனில் தந்தையின் சொற்களை ஏற்றுக் கொள்வது உன் கடமையாகும்” என்று கூறினாள்.

காந்தாரியின் சொற்களைக் கேட்டும் கூட யுதிஷ்டிரர் ஆறுதல் அடையவில்லை. அவர் குந்தியிடம் அரசாட்சியை விரும்பவில்லை தவத்தையே விரும்புகிறேன் என்று மீண்டும் மீண்டும் கூறினார்; குந்தி அவர்களை வற்புறுத்தி அஸ்தினாபுரம் திரும்பச் செய்தார். பாண்டவர்களும் அரச குலப் பெண்களும் குந்தி தேவியை வணங்கி அவருடைய ஆசியைப் பெற்று அஸ்தினாபுரம் திரும்பினர். யுதிஷ்டிரர் உள்ளிட்ட பாண்டவர்களை அணைத்துக் கொண்டு வாழ்த்தி விடை கொடுத்தார். அனைவரும் அஸ்தினாபுரம் திரும்பினர்.

12.41 திருதராஷ்டிரர் தானே ஸ்தாபித்த அக்னியால் சூழப்பட்டு உயிர் இழத்தல்

பாண்டவர்கள் அஸ்தினாபுரம் திரும்பிய பின் இரண்டு ஆண்டுக் காலம் கழிந்தது. திருதராஷ்டிரர் ஹரித்துவாரத்தில் இருந்தவாறு இக்காலத்தில் கடுமையான தவத்தில் ஈடுபட்டார். ஆறு மாத காலம் ஆகாரம் இன்றிச் சிறு கற்களை வாயில் அடக்கிக் காற்றை மட்டுமே ஆகாரமாகக் கொண்டு இருந்தார். அவர் ஒரு நாள், காந்தாரி, மற்றும் குந்தியுடன் கங்கையில் நீராடி ஆசிரமம் திரும்பினார். சஞ்ஜயனும் அவர்களின் உடன் வந்தார். அப்போது பெரும் காட்டுத்தீ அவர்களைச் சூழ்ந்து கொண்டது. பிராண சக்தி இல்லாத ராஜரிஷி திருதராஷ்டிரால் அந்த அக்னியிலிருந்து வெளியேற இயலவில்லை. அவர் அக்னியால் சூழப்பட்டு உயிர் துறக்க விருப்பம் கொண்டார்.

சஞ்ஜயனை அந்தத் தீயிலிருந்து வெளியேறுமாறு கூறினார். சஞ்ஜயன் மறுத்த போதும் மன்னரின் கட்டளையை மீறவில்லை. அப்போது கிழக்கு நோக்கி அமர்ந்த திருதராஷ்டிரரிடம் யோகத்தில் ஈடுபடுமாறு கூறிய சஞ்ஜயன் அங்கிருந்து வெளியேறினார். யோகத்தில் ஈடுபட்டுக் கட்டையைப் போல் அசையாமல் இருந்த திருதராஷ்டிரரும், இரு பெண்களும் அக்னிக்கு வசமாகினர்.

இந்த செய்தி கங்கைக் கரையில் இருந்த தவசிகளுக்குச் சஞ்ஜயனால் கூறப்பட்டது. அப்போது அங்கு வந்த நாரத மகரிஷியும் இந்த விஷயத்தை அறிந்து கொண்டார். அவர் அஸ்தினாபுரம் சென்று யுதிஷ்டிர மன்னரிடம் இதைத் தெரிவித்தார். திருதராஷ்டிரர், காந்தாரி, தங்கள் தாய் குந்தி மூவரும் தீயில் சிக்கி இறந்து விட்டதைக் கேள்விப்பட்டுப் பாண்டவர்களும், பெண்களும், ராஜ விசுவாசிகளான நாட்டு மக்களும் பெரும் துயரத்தில் மூழ்கினர்.

யுதிஷ்டிரர் பெரும் பலமுடைய, 100 புதல்வர்களின் தந்தையான, இந்த ராஜ்யத்தை ஆண்ட திருதராஷ்டிர மன்னர் லௌகிகமான காட்டுத்தீயில் சிக்கி இறக்க நேரிட்டதற்குத் தானே காரணம் எனத் தன்னைத் தானே நிந்தித்துக் கொண்டார். அப்போது நாரதர் யுதிஷ்டிரரிடம், திருதராஷ்டிர மன்னர் யாசகர்கள் மூலம் இஷ்டி செய்து மூன்று அக்னிகளையும் ஸ்தாபித்து அப்படியே விட்டு விட்டார் என்றும், யாஜகர்களை அங்கிருந்து சென்றுவிடும்படிக் கூறிவிட்டார் என்றும் தெரிவித்தார். அவர் ஏற்படுத்திய அந்த மூன்று அக்னிகளே வளர்ந்து, பெருகிக் காட்டைச் சூழ்ந்தது என்றும் அந்த அக்னியில் சிக்கியே மூவரும் உயிரிழந்து விட்டனர் என்பதையும்

விளக்கினார். எனவே திருதராஷ்டிர மன்னர் லௌகிக அக்னியால் சூழப்படவில்லை என்றும் தெய்வீக அக்னியால் சூழப்பட்டே உயிர் பிரிந்தார் என்பதையும் நாரதர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார். அத்துடன் கங்கைக் கரையிலிருந்த தவசிகள் மூலம் தான் இந்த செய்தியைத் தெரிந்து கொண்டதையும் விளக்கினார்.

12.42 திருதராஷ்டிரர் மற்றும் காந்தாரிக்கு உரிய சடங்குகள் செய்யப்படுதல்

பிறகு நாரத மகரிஷி இறந்த மூவருக்கும் செய்ய வேண்டிய இறுதிச் சடங்குகளைச் செய்யுமாறு யுதிஷ்டிரருக்கு அவரது கடமையை நினைவூட்டினார். யுதிஷ்டிரர் யுயுத்சவை முன் வைத்து அவர்களுக்கு நீர் அஞ்சலி அளித்து, சிராத்த காரியங்களை நிறைவேற்றிப் பெரும் தானங்களையும் அளித்தார்.

பின்னர் தகுந்த மனிதர்களைத் திருதராஷ்டிரர் உயிரிழந்த ஹரித்துவாரத்திற்கு அனுப்பி, மூவருடைய எலும்புகளையும் சேகரிக்கச் செய்து, அவற்றிற்கு மாலை, சந்தனம் அணிவித்து முறைப்படி கங்கையின் பிரவாகத்தில் விடச் செய்தார்.

இவ்வாறு புதல்வர்கள் கொல்லப்பட்ட பின் 15 ஆண்டுக்காலம் பாண்டவர்களின் பாதுகாப்பில் இருந்து திருதராஷ்டிர மன்னர் பெரும் தானங்களைச் செய்து வந்தார். பின்னர் தவ வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டு ஓராண்டுக் காலம் குருக்ஷேத்திரத்தில் கழித்தார். வியாச பகவானின் அருளால் போரில் கொல்லப்பட்ட புதல்வர்களையும், உறவினர்களையும் கங்கைக் கரையில், இரவுப் பொழுதில் தரிசனம் செய்து துயரம் விலகப் பெற்றார். பிறகு இரண்டு ஆண்டுக் காலம் ஹரித்துவாரில் கடும் தவம் மேற்கொண்டு தான் ஸ்தாபித்து, வளர்ந்து பெருகிய அக்னியால் சூழப்பட்டு உயிர் இழந்தார். ஆனாலும் யுதிஷ்டிரரின் மூலம் குறைவின்றி இறுதிச் சடங்குகள் செய்யப்பட்டு, அவருக்காகப் பெரும் தானங்களும் அளிக்கப்பட்டன. மகாபாரத யுத்தத்திற்குப் பின் அஸ்தினாபுரத்தில் பதினைந்து ஆண்டுகளும், கானகத்தில் மூன்று ஆண்டுகளுமாகப் பதினெட்டு ஆண்டுக்காலம் திருதராஷ்டிர மன்னர் உயிர் வாழ்ந்தார்.